

श्री
प्रकरणमाला.

ठ कर्मग्रन्थ टवार्थ सहित.

चतुर्विध श्री संघने पठन पाठनार्थे

छपावी मोसद्ध करनार

शा. रवचंद जयचंदे स्थापन करेली

श्री जैन विद्याशाला

तरफथी ऊवेरी ठोटालाल लल्लुजाई,

मोशीवामानी पोल-अमदावाद.

सर्व हक प्रसिद्ध कर्त्तानि स्वाधीन छे.

चोथी आठत्ति

अमदावाद:

निर्मल प्रिंटिंग प्रेसमा लल्लुभाइ ईश्वरदास त्रिवेदीए छाप्यु

संवत् १९६४

सन् १९०८.

किम्मत एक रुपियो.

પ્રસ્તાવના.

“ પ્રકરણમાલા ” ગ્રન્થની ત્રણ આવૃત્તિયો રૂપી જવાબો તેમાં સુવારો વધારો કરી આ ચોથી આવૃત્તિ વધાર પાઠવામાં આવી છે. ગુજરાતી જ્ઞાપામાં સંસ્કૃત લિપિથી દ્વાર્ય સહિત ઠ કર્મગ્રન્થો તથા મિહ્યાત્વકુલક, તથા આત્મકુલક તથા સમવસરણ પ્રકરણનો ઝમેરો થવાથી પ્રથમના કરતાં પુસ્તકનું કદ વધુ થયું છે. સઘલો સ્વર્માવલંબી વર્ગ તેનો સંપૂર્ણ લાભ વૂટથી લઈ શકે માટે તેની કિંમત જુજ માત્ર એકજ રૂપિયો રાખવામાં આવી છે; રોયલ આઠ પેજી ચોપન પંચાવન ફોર્મનું પુસ્તક માત્ર જુજ કિંમતથી મળશે. સઘલાં સ્ત્રી, પુરુષોને ધર્મ સંવંધી જ્ઞાન થાય, વાચનની અગ્નિરુચિ વધે અને જૈનમતનું રહસ્ય તેમના જાણવામાં તથા સમજવામાં આવવાથી ધર્મનો ફેલાવો વિદેશ થાય, એ નિર્વિવાદ છે, જ્ઞાનનો અજાવ હોય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ કર્મ નિર્જેરા થઈ શકે નહિ. કર્મ નિર્જેરા થવાથીજ જીવને સિદ્ધ પદ પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ લાઘ્યું હોય તોજ વીતરાગ પ્રણિત ધમનું પવિત્ર રહસ્ય સ્વરૂપ સમજાય છે. સદરહુ ગ્રન્થમાં જ માણસા હિંદુ વિષયો ધર્મજિજ્ઞાસુને કેટલા ઉપયોગી છે તે વાંચવાથી સદ્ગત અનુભવાશે. સૂક્ષ્મ તથા સ્પૂલ બુદ્ધિના સર્વ મનુષ્યોને ધર્મ જિજ્ઞાસા સર્વોં છે. સંસ્કૃત કિંવા માગધી નહિ જાણનાર ધર્મે સ્વજ્ઞાપામાં સમજવાને આ વિષેય સરલ રસ્તો છે. વાલક, યો તથા યોનું જ્ઞાણ પુરુષોને પહેલાં ટુંકો પદાર્થ—દ્વાર્ય સવાની આવશ્યકતા છે. ટુંકો અર્થ સમજાયાથી આગલ ટીકા વેસ્તારવાલો અર્થ સમજવાની તથા ધારણ કરવાની શક્તિ

પ્રસ્તાવના.

“ પ્રકરણમાલા ” ગ્રન્થની ત્રણ આવૃત્તિયો સ્વપી જવાથી તેમા સુધારો વધારો કરી આ ચોથી આવૃત્તિ વધાર પામવામા આવી છે. ગુજરાતી જ્ઞાપામાં સંસ્કૃત લિપિથી ટ્વાર્થ સહિત ઠ કર્મગ્રન્થો તથા મિથ્યાત્વકુલક, તથા આત્મકુલક તથા સમવસરણ પ્રકરણનો ઉમેરો થવાથી પ્રથમના કરતા પુસ્તકનું કદ વધારું થયું છે. સઘલો સ્વધર્માવલંબી વર્ગ તેનો સંપૂર્ણ લાજ ટૂટથી લઈ શકે માટે તેની કિંમત જુજ માત્ર એકજ રૂપિયો રાખવામા આવી છે; રોયલ આઠ પેજી ચોપન પંચાવન ફોર્મનું પુસ્તક માત્ર જુજ કિંમતથી મલશે. સઘલા સ્ત્રી, પુરુષોને ધર્મ સંબંધી જ્ઞાન આપ, વાચનની અગ્નિરુચિ વધે અને જૈનમતનું રહસ્ય તેમના જાણવામા તથા સમજવામા આવવાથી ધર્મનો ફેલાવો વિશેષ થાય, એ નિર્વિવાદ છે, જ્ઞાનનો અજાવ હોય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ કર્મ નિર્જીરા થઈ શકે નહિ. કર્મ નિર્જીરા થવાથીજ જીવને સિદ્ધ પદ પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ લાઘ્યુ હોય તોજ વીતરાગ પ્રણિત ધમનું પવિત્ર રહસ્ય સ્વરૂપ સમજાય છે. સદરહુ ગ્રન્થમા શમાણલા છવિશ વિષયો ધર્મજિજ્ઞાસુને કેટલા ઉપયોગી છે તે વાંચ્યાથી સહજ અનુભવાશે. સૂદમ તથા સ્થૂલ બુદ્ધિના સર્વ મનુષ્યોને ધર્મ જિજ્ઞાસા સહી છે. સંસ્કૃત કિંવા માગધી નહિ જાણનારને સ્વજ્ઞાપામાં સમજવાને આ વિષેય સરલ રસ્તો છે. બાલક, યો તથા થોડુ જ્ઞાણવાળા પુરુષોને પહેલા ટુંકો પદાર્થ—ટ્વાર્થ સંજ્ઞાની આવશ્યકતા છે. ટુંકો અર્થ સમજાયાથી આગલ ટીકા વેસ્તારવાલો અર્થ સમજવાની તથા ધારણ કરવાની શક્તિ

તેમનામા વધે છે. જીવિષ્યમા બુદ્ધિને કેલવી તેને ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ
 સંસ્કાર ઘવાથી યથાર્થ જ્ઞાન સંપાદન થાય છે. સર્વને યથાર્થ
 જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય એ વિદ્યા શાલાનો ઉદ્દેશ છે, તે શિષ્ય થવો સ
 ઘલા જૈન બન્ધુજના હાથમા છે-‘શુભ્ર જવતુ,’

અમદાવાદ-મોસીવામ્નાની પોલ.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अ.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अ.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	१३	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञातकुलक	१६९
	पुन्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यविवेकसंख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अधोलोकमाजिनशुवनवि.सं.,,	
	बन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमाजिनशुवन वि. सं.,,	
	मोक्षतत्त्व	२८		तीर्थांशलोकमा चैत्य वि, सं.,	१८९
३	चौविस मंत्रक	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	सधयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीत्ती	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	उत्कर्षग्रन्थ(कर्मग्रन्थपेलो)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुण्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोथो	३०३
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पाचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ षष्ठो	३९८

શ્રી અમદાવાદ જૈન વિદ્યાશાલામાં વેચાતાં પુસ્તકોનું

સૂચિપત્ર.

૩-૦-૦	આદ્યવિધિ (આવકની સમાચારી)	શાસ્ત્રી
૧-૨-૦	સુલસાચરિત્ર (વાધેલી ચોપડી)	"
૧-૦-૦	સુલસા ચરિત્ર (છુટાપાના)	"
૨-૦-૦	ભરતેશ્વરવૃત્તિ	ગુજરાતી
૦-૮-૦	સમક્ષિત કૌમુદી	"
૦-૨-૦	સયોધ સત્તરી	"
૧-૪-૦	પર્યૂષણ મહાત્મ્ય થાલાવયોધ	શાસ્ત્રી
૩-૦-૦	સમ્માપમાલા	"
૧-૦-૦	પ્રકરણમાલા છ કર્મપ્રન્થ સાથે	
૦-૬-૦	સિંદુરપ્રકરણ	"
૦-૪-૦	દેવસીરાઈપ્રતિક્રમણ	"
૨-૮-૦	શ્રુપિમંદલ પૂર્વાદ્	"

આ નીચેના પુસ્તકોની કિંમત મૂલ કોમત કરતા ઘટાડેલી છે તથા તે હવે પછી ઘટાડેલી કોમત પ્રમાણે વેચાશે

મૂલ કિંમત, ઘટાડેલી કોમત.

૧-૮-૦	૧-૦-૦	દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ અર્થ વિનાની ગુજરાતી,
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પઢિત વીરવિજયજી કૃત પૂજા સંગ્રહ શાસ્ત્રી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	જયાનંદ કેવલીનો રાસ ગુજરાતી
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પૂજાસંગ્રહ પદ્મવિજયજીકૃત તથા રુપવિજયજીકૃત શાસ્ત્રી
૧-૦-૦	૦-૧૨-૦	સ્નાન પચાશિકા ગુજરાતી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	દેવવદનમાલા શાસ્ત્રી
૦-૧૨-૦	૦-૮-૦	શત્રુજયતીર્થ મહાત્મ્ય સાર ગુજરાતી
૨-૦-૦	૧-૧૦-૦	પદ્મપ્રતિક્રમણ તથા નવસ્મરણ અર્થ સહિત શાસ્ત્રી
૨-૮-૦		સીલોપદેશમાલા
૦-૮-૦		પ્રકરણમાલા છ કર્મપ્રથ મોહોટી સઘયળી ક્ષેત્ર સમાસ વીંગેરે મૂલ નીચેનું પુસ્તક વિદ્યાશાલા તરફથી છપાય છે,

શ્રુપિમંદલવૃત્તિ આપાતર.

આ પુસ્તકો શીવાય મુશ્કેલા અમિતી માણેકે છપાવેલા સર્વે પુસ્તકો તથા તીર્થના નકશા મુશ્કેલી કોમત પ્રમાણે વિદ્યાશાલામાંથી વેચાતા મળે છે

શ્રી જૈનવિદ્યાશાલા.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

अणु नुवनमा दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहु तुं अजाणने जाणवाने अर्थ ॥

नुवणपईव वीरं । नमिऊण जणामि अबुहबोहव्वं ॥

जीवनं स्वरूप काइंक । जेम कहुं ठे पूर्वना आचार्योये तेम ॥१॥

जीवसरूप किंचिवि । जह् जणिअ पुव्वसूरिहिं ॥ १ ॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी एवे जेद ठे । प्रस हावता चा

लता थावर श्रीर ए वे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रच्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि १ जल २ जलण ३ वाक्कावण ४ स्सई ५ थावरानेया ॥ ३ ॥

फटिक मणि रत्न परवालां । दिगलोक इन्ताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विहु माहिं गुल्लह रियाल मण सिल्लर सिंदा ।

सोना आदि धातु खमी । रमची अरणेटो पापाण पारेवो ते

कुणो पापाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धाउ सेढी । वत्री अरणेटय पलेवा ॥ ३ ॥

अवरख वत्त रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पळ्ळरनी जात्यो अनेक ठे ॥

अप्रय तूरी उत्सं । मदी पाहाण जाईउं णेगा ॥

सुरमो कालो रातो आदि सिधव साजी समुद्र लवणादी । एम प्र
श्वीकायना जेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरजण लोणाइ । पुढवि जेयाइ ईचाई ॥ ४ ॥

जुमी ते कूप आदिना आकाश ते मेघना पाणी । उत्तना हिमना
कराना लिलि घासना धूअरना ॥

जोम तरिस्क मुदग । उत्सा हिम करग हरितणू महिया ॥

होय धीज्या धी जेवा वैमान आधार जल आदे देइने ।

जेद अनेक अप्कायना ॥ ५ ॥

हुति घणोदहि माई । जेया णेगाउ आउस्स ॥ ५ ॥

निर्धूम अंगारानो जालानो जरसाम्थनो । उडकापातनो वज्रनो
कणीयानो बीजली आदेनो ए ॥

इगाल जाल मुम्मुर । उक्का सणि कणग विज्जु माईया ॥

अग्निकाय जीवना जेद । जाणवानीपुणपणानी बुद्धीए करीने ॥ ६ ॥

अगणिजियाणं जेया । नायवा निजणबुद्धीए ॥ ६ ॥

उज्जट वा उंचो वायरो उकली पने ते वायरो । मरुलवायरो
वटोलीयो महावात थोमो थोमो वात ते वात गुज्य वात ॥

उप्रामग उकलिआ । मंमलि मह सुद्ध गुजवायाय ॥

घनवात धीज्या धी समान तनवात ताव्या धी समान ए आदी ।
जेद निश्चे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । जेया खलु वाउकायस्स ॥ ७ ॥

हवे वनस्पतीना वे जेद साधारण । प्रत्येक ७ । वनस्पतीना जीव
वे प्रकारे सूत्रे कहा ठे ॥

साधारण १ पत्तेआ ७ । वणसईजीवा डहा सुए जणिया ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर । एक होय साधारण तेने कहीये ॥ ७ ॥

जेसि मणताण तणू । एगा साधारणा तेऊ ॥ ८ ॥

सूरणादी कंद उगता सणागा नवा फालनी कुंपलो पत्र । पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलाफीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय । पणगा सेवाल नूमिफोमा य ॥

आड कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ । वायलो थेग वा हरीयां
मुल पलंकानी ज्ञाजी ॥ ए ॥

अध्वतिय गऊरमोढ वहुला येग पल्लंका ॥ ए ॥

कुणा फल बली सर्व नथी वंधाणा काट जेहमा तेवा । न देखाय
नस जेहनी रक्षा पीलु वा सिणादीकना पादमा ॥

कोमल फलं च सधं । गूढ सिराईं सिणाईं पताईं ॥

थुहर कुशरना पाठा गुगली ब्रह्म । गलोवेली ए आदे वेद्या उगे वृक्ष ते
योहरि कुश्रारि गुग्गलि । गलोइ पमुहा य विन्नरुहा ॥ १० ॥

इत्यादीक अनेक वंसकारेला प्रमुख । होय जेव अनंतकायना ॥

इचाइणो अणगे । हवंति ज्ञेया अणंतकायाणं ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे । लक्षण वाचीन्ह ए सुत्रे कहावे ॥ ११ ॥

तेसिं परिजाणणुं । लक्षणमेयं सुए जणिअं ॥ ११ ॥

गुप्त नसा साध्यो गाढ्यो वा कातली वा पर्व । समज्ञागे पृथ्वी
माहीना वृक्ष वेद्या उगे वृक्ष गरुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पर्व । सम जंग महीरुहं च विन्नरुहं ॥

ते सधलां साधारण घणाने जोग योग्य सरीर । तेथी जे उखटा ते
बली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १२ ॥

साधारणं सरीरं । तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १२ ॥

एक सरीरमा एकज । जीव जे ठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसि च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ गलिनो ३ लाकमानो ४ । मूलनो ५ पान
मानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठल्लि ३ कठा ४ मुलगा ५ पत्ता ६ वीया ७ १३
प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पाचजेदे प्रष्ट्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्त । पचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुहम होय मीधेतेनुं । अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुधी अदृश्यठे ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्तात अदिस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ ददणा व्रतादी कोमा कोमीत २ पेटमां पने ते जीव । जलो
आपना आय ते अलसीया लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवक्य २ गंगोल ३ जलोय चदणग अलस लहगाई ॥

मेर काष्ठना कीना पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिडीय
चूमेल वा कोड्वाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । वेइडिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा माकण जूआ धूलमा रहे ठे ते । कीनीयो उघेही
माटिना शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मकण जूआ । पिपीलि उदेहिआय मकोमा ॥

एलो धीमेलो । सवा पापणमा पने ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इल्लिय घयमल्लीत । सावय गोगीम जाईत ॥ १६ ॥

गदहीया वा उत्तीगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीमा । ठाणना
कीमा धानमा पने ते कीमा ॥

गहहय चोरकीमा । गोमयकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंधुआ जुज वस्त्रादिकनी वा गाय केहेठे गामरी वा लट फातरी ।

ए तेरिडी जेद लालवरणी ममोला इंड गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवालिय इक्षिया । तेइंदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

हवे चउरिंईना जेद कहेवे वीठी । ठीकण वा वगाइ जमरा
जमरी वरण जेदे तीर ॥

चउरिंदियाय विहू । ठिकण जमरा य जमरिआतिमा ॥
माखीयो मास म सा वा मठर । कंसारी करोलीया खरुमाकनी ॥ १८ ॥

महिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १८ ॥
हवे पंचिंईयना जेव चारठे ते । नारकी १ तीर्यच २ मनुज्य ३ देवता ४ ॥

पंचिदियाय चउहा । नारय १ तिरीय २ माणुस्स ३ देवाय ४ ॥
नारकी सातवीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रज्ञादिक प्रण्वी जेदेकरीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा पुढविजेण ॥ १९ ॥
जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । एत्रण जेदे पंचेई तीर्यच ॥

जलयर १ थलयर २ खयरा ३ तिविहा पंचिदिया तिरिस्का य ॥
हवे जलचर सुसमार पाना जेवा मत्स काचवो । तंतु मगरमठ
ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मठ कछप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥
हवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । जुजाए चाले ते नोल ३ ते
थलचारी त्रीवीधे ॥

चउपय उरपरिसप्पा । भुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥
गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेम कहा
तेम संक्षेप थकी ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधवा ते समासेण ॥ २१ ॥
हवे आकाशचारी ते रोमजपंखी हंसादिक । चामरानी पाखोवाला
वागोलादि ते वेतो प्रसी ६ ठे नीक्षे ॥

खयरा रोमयपरकी । चम्मयपरकी अ पायमा चैव ॥

मनुपलोकनी वा अढीदीपनी वादीर । पाखो संकोची रहे ते तथा
पाखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरलोगाज वाहि । समग्गपस्की विअयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते २ वे प्रकारे होय ॥

सवे जल थल खयरा । समुत्तिमा गप्पया डहा हुति ॥

असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।

५६ अतरदीपना ए एकसो एक थानकना मनुप्य ॥ १३ ॥

कम्मा कम्मग महीआ । अतरदीवा मणुस्सा य ॥ १३ ॥

दस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जूवणाहिवई । अठविहा वाणमतरा हुंति ॥

ज्योतिपिय पाचजेदना च५ सूर्यादि होय । वे जेदना वैमानिक देव
कळप कळपातित ॥ १४ ॥

जोडसिया पचविहा । डुविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥

हेवे सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिन्नातिन्नाइ सिद्धजेएणं ॥

ए पूर्वे कहाते सद्धेपे करीने । जीवना विकल्प वा जेद समस्त कहा ॥

एए सखेवेण । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोने जे जे द्वार ठे तेते कहेवे । शरीर आउखु तथा
स्थीती सकायमा रहेवानी ॥

एएसि जीवाणं । सरीर १ मानुष ठिई सकायंमि ॥ ३ ॥

प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाणाजेने जेमठे तेमहुं (शातिसूरि) कहीश

पाणाधजोणिपमाणं॥जेसिंजंअणितंजणिमो ॥ ५६ ॥

एक अंगुलने असंख्यातमे ज्ञागे । शरीर एकेंदि सर्व सुद्धम
तथा वादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखज्ञागो । सरीरमेगिदियाण सवेसि ॥

जोजन एकहजारअधीक । एटलुंवीशेप ठे प्रत्येकवनस्पतीनुं॥५७॥

जोयणसहस्समहिय । नवर पत्तेयरुस्काण ॥ ५८ ॥

वारजोजन त्रणज गाउनुं। एक जोजननुं समुच्चय एअनुक्रमेजाणवु

वारस जोयण तिन्ने-वगाउआइं जोअण च अणुकमसो ॥

वेरिडी ते शंखादिकनुं तेरिडी ते कानखजुरादिकनु । चौरिडी ते

जमरादिकनुं वेइनुं उचपणुं ॥ ५९ ॥

वेइंदिय तेइंदिय । चउरिदिय देह उच्चत ॥ ६० ॥

जवधारणी धनुष पाचसेनुं प्रमाणानारकी जीव सातमीप्रखीआदेनुं॥

घणु सयपंच पमाणा । नेरईया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अरुधा अरुधां धनुषनु । जाणजो जावत् रत्नप्रज्ञा सुधी

प्रथम नरके धनुष ७॥ अंगुल ६ ॥ ६१ ॥

ततो अद् धूणा । नेआ रयाणप्पहा जाव ॥ ६२ ॥

जोजन एकहजारनु मान । मच्चनुं उरपरिसर्पनुते पण गर्जजनुं होय॥

जोयण सहस्स माणा । मत्ता उरगा य गप्पया हुति ॥

धनुष वेधी नव सुधी पक्की जीवोनुं गर्जजनुं । जुजाये चालनारनु

वे गाउथी नव गाउनुं शरीर गर्जजनु ॥ ६३॥

धाणुह पहुत्तं पस्की । जुयचारी गाउय पहुत्तं ॥ ६४ ॥

आकाशचारीनु वे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्विमनुं । साप

उरपरिनुं तथा जुजाचारीनु वे जोजनथी नव जोजननुं समुर्विमनुं ॥

खयरा धाणुह पहुत्त । उरगा जुअगा य जोयणपहुत्तं ॥

वेगाजथी नव गाज शरीर मान । समुर्विम चोपदने कहुं ठे ॥३१॥

गाजय पढत मिता । समुष्टिमा चउप्पया जणिया ॥३१॥

ठ नीश्वे गाजनु शरीर । चोपद गर्जजने जाणवु (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

ठच्चेव गाजयाइ चउप्पया गप्पया मुण्येयवा ॥

गाज व्रण वली मनुपने शरीर गर्जजने ए पण देवकुरु आदेनानु ।
ए उक्कट्ट शरीरनुं मान कहुं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च मणुस्सा । उकोस सरीर माणेण ॥३२॥

जुवनपती व्यतर ज्योतपी बीजा १ देवलोक सुधी देवनु ।
हाथ सात होय देहनुं उचपणुं ॥

ईसाण तु सुराणं । रयणीउ सत्त७ हुंति उच्चतं ॥

तीजुं३ चोथु ४ पाचमु ५ ठु ६ । नवमैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
सातमुं७आठमुं८ एनव१०माथी । क हाथ घटामवु ए सर्व उच्छेद
११वारमा१२सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवु ॥ ३३ ॥

डुग६डुग७डुग८चउरो३।गेविऊ२गेसु१इक्किपरिहाणि॥३३॥

हवे आयुद्वार १ बावीस हजार । सात हजार अण्कायनु व्रण ह
प्रण्वीकायनु ।
जार बाउकायनुं ।

बावीसा पुढवीए । सत्तय आउस्स तिननि बाउस्स ॥

वर्ष हजार दसनु वनस्पतीनु वर्ष गणनु ते तरुगणनु ने अग्नीनुं व्रण
पद हजारपद सघले जोरुज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनु ॥३४॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥३४॥

वर्ष वारनुं आयु । वेरिंडीनु तेरिंडीनु वली ॥

वासाणी वारसाऊ । वेइदियाणं तेइदियाण तु ॥

चौरिंडीनु वली ठ महीनानु ए सर्वनु उक्कट्ट

उगणपचास दिवसनु ।

अउणा पन्न दिणाइं । चउरिंदिणंतु ठ म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकोने आयुष्य उत्कृष्टो वा मोटी सागरोपम
वा स्थीती । तेत्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सागराण तितीसं ॥

चोपद तिर्यच मनुप ए वे जुगः त्रणज पढ्योपम आयुष्य होय
लीआने आश्रीने । पढ्योपमकूवाने दृष्टाते ॥३६॥

चउपय तिरिय मणुस्सा । तिन्निय पल्लिउवमा हुंति ॥३६॥

जलचरजीवनरपरिस्पर्शज उत्कृष्ट आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्षनुं
परि सर्पने । पूर्व ते ७०५६००० क्रोरु वर्षनुं ॥

जलयर उर जुअगाणं । परमानु हुति पुव्वकोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पकीउनु असख्यातमो जग पढ्योपमनो
वली कहुं ठे । ॥ ३७ ॥

परकीण पुण जणिउ । असंखजागो अ पल्लियस्स ३७

वली समुद्धिम चउद कुटीत स्थान
सघलासुद्धम साधारण अने । कना मनुप एटला ॥

सवे सुहमा साहारणा य समुद्धिमा मणुस्सा य ॥

उतुकुष्ट तथा ऊघन्धपणे । अतरमुद्धूत नोश्चे जीवे ठे ॥ ३८॥

उक्कोम जहन्नेण । अतमुद्धूतं चिय जियंति ॥३८॥

एमदेहनी अवगाहनानुं प्रमाण । एजरीते संखेपयी ममस्त कहुं ॥

उगाहणाउ पमाण । एवं संखेवउ समस्कायं ॥

जे वली इहा वीगेपपणे वीक्षेप जगवती सूत्रादीकशी जाण
इहो तो ते । ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुहा उव विमेमा । विसेम सुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

हवे कायस्थीती ३ द्वार एकें असख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमा ॥

एगिंदियाय सवे । असख नस्सप्पिणी सकायंमि॥
उपजे तेमज मरे पण एटलु । अनत काय वा साधारणतो अनतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरति य । अणंत काया अणतान् ॥४०॥
सख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ जव पंचेडी तीर्यच
आयुशी वीगलेडिने विपे तथा ममुप गर्जजपजाप्ता जीव॥
संस्किज्जसमा विगला । सत्तञ्जवान् पणिदितिरिमणुआ
नारकी देवता एवेने तो पोतानी

उपजे पोतानी कायमा । कायमा उपजवु नीश्चे नथी॥४१॥
उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

हवे प्राणद्वार ४ दस जेदे जीवो । पाचइडि ५ सातोसास १ आयु १ मन १
ने प्राण होय ते ॥ वचन १ काय १ एत्रण बलरूप दहाप्राण
दसहा जिआण पाणा । इदिय ऊसास आउ बलरूवा॥
हवे तेहमा एकेंडीने वीपे विगलेडीने वीपे ७ सात ३ आठ ४
चार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चवरो विगलेसु ७ सत्त अठेव ॥४२॥
अमनी मन विनाना सनी मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
सहीत ए वे पचिडीयने विपे । जाणवा ॥

असन्निसन्नि पचिदि-एसु नव दस कमेण विन्नेआ
ते प्राण साथे जुदाणु आय ते जीवोने कहीये मरण प्रत्ये पाम्या ४३
तेहि राह विप्पज्जगो । जीवाण जन्नए मरण ॥४३॥
ए पूवे कलु ते रीते अपार चार गतीरूप समुड महा डु ख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।

पाम्यो अनतीवारं साथी
ते कहेवे ।

पत्तो अणंतखुत्तो ।

हवे ८४ लाख योनी द्वार ५
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चउरासी लस्का ।

प्रध्वी ४ पाणी ४ अग्नी ४ वा
यु ४ ए च्यार कायने ।

पुढवाइण चउहं ।

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमा ।

दस पत्तेयतरूणं ।

बे० ७ तें० ७ चौ० १ तेमने
प्रत्येके १ वेवे लाख ।

विगलिदियाण दोदो । चउरो पंचिंदितिरियाणं ॥ ४६ ॥

चार चार लाख नारकी४
तथा ।

देवताने४ मनुपने तो चउद लाख
१४ लाख होय ॥

चउरो चउरो नारय । सुराणमणुआणचउदसहवन्ति ॥

ए सर्वेनो सरवालो मेलवीये चोरासी लाख जोनी आय । जोनी
त्यारे ।

शब्द उपजवानुं ठाम ॥ ७७ ॥

संपिमिआउ सवे ।

हवे सिद्ध जगवानने तो

चुलसी लस्काउ जोणीणं ॥ ४७ ॥

नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

जयंकर ते ॥

संसारे सायरमि जीमंमि ॥

जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिअपत्तधम्मेहिं ॥ ४४ ॥

गणतीए उपजवानां ठाम होय
जीवोना ॥

संखाजोणीणहोईजीवाणं ॥

प्रत्येके १ सातसातज लाखपद
जोमवुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

चउदलाख १४ होय साधारण व
नस्पतीने ॥

चउदस लस्काहवति इयरेसु ॥

चारलाख४ पंचेडी तीर्यचने ॥ ४६ ॥

चउरो पंचिंदितिरियाणं ॥ ४६ ॥

देवताने४ मनुपने तो चउद लाख
१४ लाख होय ॥

चउरो चउरो नारय । सुराणमणुआणचउदसहवन्ति ॥

ए सर्वेनो सरवालो मेलवीये चोरासी लाख जोनी आय । जोनी
त्यारे ।

शब्द उपजवानुं ठाम ॥ ७७ ॥

चुलसी लस्काउ जोणीणं ॥ ४७ ॥

नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

नयी वेद ।

ए । नथी योनी ॥

सिद्धाणं नन्वि देहो । न आन कम्मं न पाण जोणीउ ॥

आद ठे अंत नथी ए जागे तेमनी थीती तीर्थकरना आगममा कहीवे

साइ अणता तेसि । ठिई जिणदागमे जणिया ॥४८॥

कालथी आद्य रहीतपणे

जोनी ग्रहण करी बीहामणी आ

मरणे करी ।

संसारमा ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि ज्ञीसणे इव ॥

जन्म्या वली जन्मसे घणो काल जीव । कीया ? जिनवचन अण

कोण ।

पांमता ॥ ४९ ॥

जमियाजमिहंति चिर । जीवा जिणवयणमलहता ४९

ते कारण माटे हवणा पामी

मनुष्यपणु तेमां दुर्लज यथार्थ

ने । शुं१

अद्वा तत्त्वने बीषे ॥

ता सपई संपत्ते ।

माणुअत्ते दुद्धहे य सम्मत्ते ॥

आचाररूप लदमी सहीत

करो हे ज्ञव्य जीवो ! उद्यम धर्म

ज्ञातिसूरि उत्तम कहेवे ॥

ने बीषे ॥ ५० ॥

सिरि सतिसूरिसिठे ।

करेह नो उज्जम घम्मे ॥५१॥

ए पूर्वे कह्यो ते जीवनो जे

अल्पमात्र रुचीवंतने वा मतिवत

बीचचार ।

ने जाणवाने हेते ॥

एसो जीववियारो ।

संखेवरूईण जाणणाहेऊ ॥

संखेपमात्र वा अल्पमात्र उचख्यौ । महागंजीरसुत्ररूप समुद्रकी५२

संखित्तो उद्धरित ।

रूढान सुय समुदाउ ॥ ५२ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ हवे श्रीजिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते सक्षेपमात्र लखीए ठीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुजफलदाइ कर्म ? कर्म आवे ते ?
प्राणधारी चेतन ? जम अचेतन ? । कर्म रोके ते ? प्राचीनकर्म अतीश
शुजफलदाइ कर्म ? । यणणे नाश करे ते ? ॥

जीवा ? जीवा ? पुण्ड ? । पावा ? सव ? सवरोय ? निज्जरणा ? ॥
कर्म बाधे ते ? कर्मथी मुकावे

ते ? तेमज । नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ॥

बधो ? मुक्को एय तहा । नवतत्ता हुति नायवा ॥ १ ॥

जीवना ? चउद ? अजीघना ? पापना ? व्यासी होय ? आश्र
? चउद ? पुन्यना ? वेतालीस ? वना ? वेतालीस ॥

चउदस चउदसवाया-लीसा वासीय हुंति बायाला ॥

संवरना ? सत्तावन ? बंधना ? चार ? एमोक्षना ? एनव ?
नीर्जरातपना ? ११ वार । जेब अनुक्रमे नवेना ? ११ धया ॥ १ ॥

सत्तावन वारस । चउ नव जेआ कमेणेसि ॥ १ ॥

इहा जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पाच प्रकारे ठ प्रका
वे प्रकारे त्रण प्रकारे । रे जीव कहा ठे ॥

एगविह डुविह तिविहा । चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते ? ए त्रण वेदवाला ? चारगतीना ? पा
क जेदे त्रम आवरणे वे जेदे । च इंडीना ? कायना ? ॥ ३ ॥

चेअण तस ईपरेहि । वेअ गई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना ? जेदे ते एकंडी संनीयो ? असंनीयो ? पंचंडी स
सुदम ? ने वादर ? । हीत वेरंडी ? तेईडि ? चोरंडी ? ॥

एगिदिअ सुहुमिअरा । सन्निअरपणि दिआयस वितिचऊ ॥

ए सात४ अर्प्याप्ता तथा
उर्प्याप्ता मलीने ।

अनुक्रमे चउद जीवना ठेकाणा
वा जेद ॥ ४ ॥

अपक्कता पक्कता । कमेण चउदस जिअ ठाणा ॥४॥
हवे जीवनुं लक्षण कहेवे ज्ञान

दर्शन नीश्वे ।

चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाण१ च दसण२ चेव । चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥
वीर्यउपयोग एउ सहीत माटेचेतना । ए जीवनुं लक्षण वा० चेतनाए

वीरिअं५उवउगो६ अ एअ जीवस्स लक्षण ॥ ५ ॥

हवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार१ पर्याप्ती सासोसास१ ज्ञापा१
सरीर१ इडी१ । मन एवं ठ ॥

आहार१सरीर२इंदिअ३ पक्कती आणपाण४जास५मणे६
चार पाच पांच ठ कोने ते एकंडीने चार वीगलेंडीने पाच
कहेवे । असनीने पाच संनीने ठ ॥६॥

चउपंच पंच ठप्पय । इग विगला सन्निसन्निणं ॥६॥

हवे दस प्राण कीया ते पाच सासोसास१ आयु१ ए दस प्रा
इंद्री ५ त्रण वल ३ मनवल व ए । तेमा चार४ ठ६ सात७ आ
चनवल कायवल । ठठ ॥

पाणिदिअ तिवलुसा । साउदसपाणचउठसगअठ ॥

एकडीने४ वेरंडीने६ तेरडीने७ असंनीयानेए सनीयाने १० नव
चोरंडीने८ । दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग हुति चउरिदिण । असात्रि सन्निण नवदस य ॥७॥

ए प्रथम जीउतत्व१ उतर जेद १४ थया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥ ते त्रणना प्रत्येके त्रण त्रण
हवे अजीवतत्वना १४जेद धर्मास्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्मा३धम्मा३गासा३ । तिअ त्तिअजेआतहेवअद्याय१॥

ते त्रण कीया खंघ ते आखो देश ते ठीप्रदे शादी

बुद्धीधी कळपवो ते प्रदेश परमाणुते एकप्रदेश निर्विज्जाग बुटो
निर्विज्जाग जेगो रहे ते ॥ ए अजीवना चउव जेद ॥४८॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चऊदसहा ॥५॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुङ्गलास्तीकाय । होय अजीवज्जय ।

धम्मा धम्मा पुग्ल । नहकालां पंच हुंतिअजीवा॥

चालताने साऊ देवानो स्वजा थीर संठाण स्वजाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ए ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ॥ए॥

अवकाश आपवानो स्वजा कोने पुङ्गल जीव वनेने हवे पुङ्गल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे ठे ते कहेठे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्लजीवाण पुग्लदा चउहा ॥

खध? देश? प्रदेश ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहानो नीश्चे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायद्या ॥ १० ॥

हवे कालजेद समयआवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पद्ध
वेधनी । वे पद्धे मास वारमासे दर्प ॥

समया वलि मुहुत्ता । दीहा पस्काय मास वरीसाय ॥

कहोठे पढ्योपम काल साग दस दस कोमाकोमी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जणीउपलिआसागर । उसप्पिणी सप्पिणी कालो११

हवे पुङ्गलनुं लक्षण कहेवे शब्द प्रज्ञा चंद्रमांतादीनी ठायमो
अंधकार उद्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सदं धयार ऊज्जोय । पन्ना ठाया तवेइया ॥

वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुङ्गलनुं नीश्वे लक्षण जाणवु
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ १२ ॥

वन्न गंध रस फास । पुग्गलाण तु लस्काण ॥ १२ ॥

हवे मुहुत्तमान एककोरु सत्तसठलाख । सित्योत्तेर हजार ॥

एगाकोमी सत्तसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साय ॥

एटली आवलीकाले एक मुहु

वत्तेने सोल अधीक १६७७७२१६ । तंकाव ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तमा १३ ।

अथवा बीजी रीते मुहुत्तमान त्रण तीहुतर ए समग्र सातो
हजार सातसेने । साते ३७७३ ॥

तिन्निसहस्सा सत्तयसयाणि । तेहुत्तरं च ऊस्सासा ॥

एम एकमुहुत्तकालकह्यो । केणे समस्त वा सघला केवलज्ञानीयोए १४

एस मुहुत्तो जणीउ । सवेहि अणंतनाणीहि ॥ १४ ॥

ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ २ ॥

हवे पुन्यतत्वना जेद४७साताउच । देवगती १ अनुपूर्वी १ पंचेडी जा
गोत्र १ मनुपगती १ अनुपूर्वि १ ए डग । ति १ पाच सरीर ५ ॥

सा १ उच्चगोअ १ मणुडग १ सुरडग १ पचिदिजाड १ पणदेहा ५

पहेला उदारीक वैक्रीय आदा प्रथम सघयण १ प्रथम

रक ए त्रण सरीरना ३ उपाग । सस्थान १ ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवगा ३ । आइम सघयण १ सठाणा १ १५

वर्णचोक शुभ्रः अगुरुलघुः पराधातः सासोसासः आतापः
इलबु नही जारे नही ते । उद्योतः ॥

वन्नचउक्काः अगुरुलघुः । परधाः ऊसासः आयः बुद्धोऽयः ॥
वृषज्ज हस गज जेवी चाढ्यः निर्माणः देवतानु मनुपनुः तीर्यचनुः
ते शरिरनो सुधाटः असनो दसकोः ॥ आयु तीर्थकरनामः ॥ ४१ ॥ ६ ॥
सुज्जखगइः निमिणः तस सुरः नरः तिरिः आठ तिष्ठय
हवे तस दसक नाम [दसः १० । प्रत्येक १ थीरः शुभ्रः [रं ॥ १६
तसः वादरः पर्याप्तः । वली शुभ्रगः १ वली ॥
तस वायर पज्जत । पत्तेअ थिर सुज्जं च सुज्जगं च ॥
सुस्वरः आदेयः जसः कीर्ति एवं । तस आदेनो दसको एम होयः १७
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥ १७ ॥
एवं पुण्यतत्त्वना जेद वेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुण्यतत्त्व ॥ ३ ॥

हवे पापतत्त्वना जेदऽज्ञानाव नवप्रकृति एबीजादर्शनावर्णिकर्मनी
णिपाचऽअंतरायपाचऽएदसा नीचगोत्रः असातावेदनीः मिथ्यात्वः
नाणं तराय दसग । नव बीए नी असाय मिचितं ॥
आवरनोदसकोऽनरकगतीः कपाय पचीतऽतिर्यचगतीः अनु
अनुपूर्विः आयुः ए त्रीक । पुर्विः ए डुग ॥ १८ ॥
थावर हस नरयतिगं । कसाय पणवीस तिरियडुगऽ
हवे बीजाकर्मनी एचक्षु एदे । कांन नाक रसनाने फर्सवमेकरीने अव
खे तेः चक्षु बीना देखे तेः । धीदर्शने देखे तेः केवलदर्शने देखे तेः वली
चरकु दिठि अचरकु । सेसिदिअ जहि केवलेहि च ॥
दर्शन ते इहा सामान्य अव । ते चार गुणन रो केते तेज च्यारजे
बोध ।
दे आवर्ण ॥ १९ ॥

दसण मिह सामन्न । तस्सावरण तय चउहा ॥१९॥
 पाचजेदे नीझ । सुखेजागेते नीद्रा ? । नीझनीझ ते डुखे जागे ते ? ॥
 सुह पम्बोहा निहा । निहा निहाय डुस्क पम्बोहा ॥

प्रचलाप्रचला ते चालता उंघे ते घो
 प्रचला ते उज्जावेग उंघे ते ? । नानी पेरे ? ॥ २० ॥

पयला छि उव विठस्स । पयल पयलाउ चकमउ ॥२०॥

दिवडो चितव्या कार्यनी करणी थीण्दी नामे नीझ तेनुं अर्धचक्री
 करे उंघमा रात्रे । वासुदेव तेथी अर्ध बलदेव समबल

दिणाचितिअन्नकरणी । थीण्दी अर्धचक्री अर्धबला ॥

ए रीते तिर्यकरदेवे कहु ठे उनीदार तुळ्य दर्शनावर्णी कर्म ते
 स्युं ते कहेवे । नी नव प्रकृति ॥ २१ ॥

एवं जिणेहि जणिय । वितिसमं दसणावरण ॥२१॥

हवे आवरनो दसको आवर ?

सूदम ? अपर्याप्त ? । साधारण ? अशिर ? अशुज ? डुजग ? ॥

थावर सुहुम अपळ साहारण अथिर असुजडुजगाणी

डुस्वर ? अनादेय ? अजेस ? । एथावरनो दसको वीवर्यो जेमठे तेम २२

डुसर णाडुज जस । थावर दसगं विवळुं ॥२२॥

हवे कयाय २५ थीती जीवता सुधी अ एक पळ संजलनी स्युं फ

नंतानुबंधिनी एक वर्ष अप्रत्याख्या ल गती नरक ? तिर्यच २

नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरिस चउमास । पस्कग निरय तिरियनर अमरा

स्युं रोके समकित ? अनुव्रत २ यथाख्यातचारी ३ ४ ए च्यार

सर्वविरती ३ । गुणने रोके ॥ २३ ॥

सम्माणु सधविरड । अहस्काय चरित्तघायकरा ॥२३॥

સંજલનો જલની પ્રત્યાખ્યાનીનો

રજની અપ્રત્યાખ્યાનીનો પ્રજ્વી રેલા સરીલો ચાર જેદે ક્રોધ
ની અનંતાનુબંધિનો પર્વતની હોય ॥

જલ રેણુ પૂઢવી પથ્થર । રાઈસરિસોચઝઘિહો કોહો ॥

તરણાની સલી વા નેત્રની વેલ પથરના ઘાજલની ઝપમા તુલ્ય
ની લાકનાના હામકાનાના માન ચાર જેદે ॥ ૧૪ ॥

તિણ સલયા કઠ ઠીઝ । સેલહંજોવમો માણો ॥૧૪॥

હે માયા વાક વાસની ઝાલ્ય વોકનાનું સિઘનીવન વાંસના મુ
વ્રજ મુઝધારે પમેલી । જ સમાન ॥

માયા વલેહી ગોમુતિ । મિંઢ સિગ ઘણુંવંસિમૂલ સમા ॥

હે લોજ રંગ હલદર ગાના નગરનાકર્દમના કર્મજના રંગ જેવો
ની મલી તેના । એ સોલ કપાય ॥ ૧૫ ॥

લોહો હલીદ સ્વજણ । કદમ કિમિ રાગ સારિઝો ॥૧૫॥

હે જે કર્મનો ઝડય હોય જી હાસી રતિ અરતિ શોગ જય
વને । ડુંઘા ॥

જસ્સુદયા હોઈ જિણ । હાસ રઈ અરઈસોગ જય, કુઝા

તે ઠ નીમીત્તથી થાય વા અ
થવા સ્વજાવે થાય અન્યથા તે । તે ફહાં હાસ્યાદીક મોહનીય ॥૧૬॥

સ નિમિત્ત મત્રહા વા । તેં ફહ હાસાઈ મોહણિઝા ॥૧૬॥

અજિલાપ જે કર્મને વસે કરીને હોય
પુરુષનો સ્ત્રીનો તે વેનો પણ । તે અનુક્રમે ॥

પુરિસિઠી તડજયંપડ । અહિલાસો જઘસા હવડ સોઝા ॥

સ્ત્રી પુરુષ નપુંસક વેદ વીષય વકરીની લીંમીનો તાપ તરણ
નો ઝડય જાણવો । નો તાપ નગરનો દાદ તે સમાન ॥૧૭॥

थी नर नपु वे उदत्त । फुंफुम तण नगर दाह समो ॥ १७ ॥

एकडी? वेरंडी? तेरडी? गर्दज मंड जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? एजाती चोक । होय पापथी ॥ १८ ॥

इग वि ति चउ जाइउ । कुखगड उवघाय हुतिपावस्स ॥

अमनोद्ग वर्ण? गंध? रस? नही पेहेलु संघयण तथा संस्थान
फर्त? ए च्यार । बाकी दसे होय ॥ १९ ॥

अपसन्न वन्नचऊ । अपढम संघयण सठाणा ॥ २० ॥

हवे संघयण कदेठे । संघयण ते

सुं । हारुकांनो समुह । ते व प्रकारे वज्ररूपनाराच? ॥

संघयण मठिनिचउ । त ठा वज्ररिसहनारायं ॥

तेमज रूपनाराच? । नाराच? अर्धनाराच? ॥ २१ ॥

तह रिसहनाराय । नारायं अर्धनाराय ॥ २२ ॥

कीलीका एवेवतुड्डहा । रीपजते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्रनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्र ॥

वे बाजु माहोमादी वष ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स

मर्कट वंघ । रीरे होय तिरि नरने ॥ २३ ॥

उज्जउ मकर वधो । नाराय इम मुरालंगे ॥ २४ ॥

हवे संस्थान नाम समचोरस?

निग्रोध? । सादी? वामण? कुज? हुंरुकद ॥

समचउरस? निग्गोह? साइ? वामणय? खुज? हुंरुअ? ॥

ए जीवना सरीरने व जेदे सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण व सठाणा । सबव सुलक्षण पढमं ॥ २५ ॥

नाज्जी उपरनो ज्ञाग सुलक्षण श्रीजु मुख पीठपेट रदय तेने वर्ज्जने

ते वीजुं ।

वाकी जला ॥

नाहिजवरि वीअं । तइअं महो पिठिनअरउरवज्जं ॥

माथुं कोट द्वाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी ॥३१॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलक्षणं त चउठ तु ॥३२॥

वीपरीत वाउलहुते पाचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय ठु ॥

विवरीयं पचमंगं । सबहु अलक्षणं जवे ठठ ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वि श्री जिनेइ प्रधान वीतराग प्रभुये

धी कही । ॥ ३३ ॥

संठाण विहा जणिआ । जिणदवरवीयरगेहि ॥३३॥

ए कहेवे करी पापतत्व ४ जेद ८२ कहा ॥

॥ इति पापतत्व ॥ ४ ॥

—(०)—

हवे आश्रव जेद ४२ इंडीए जोग३ पाच व्याप पाच व्रण अनु
कपाय४ अव्रतए । क्रमे जेद ॥

इंदिअ कसायअवय । जोगा पंच चउ पच तिन्नि कमा ॥

पापकीरीया५पचीत । एम समस्त कहीअनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियाउ पाणीसं । इमान ताउ अणुकमसो ॥३४॥

हवे कीरीयानां नाम कायाएअ परउपर द्वेप करे ते ? पाउसीअ

कार्य करेते कायकी ? खमग आ की स्वपरने परीताप उपजावेते

ये शस्त्रथी ते अहिगर्णकी ? । परितापकी कीरीया ? ॥ [या

काइअ ? अहिगर्णआपाउसिआ३पास्तावण४किरि

जीवहीता करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वाहथी

पातकी ? आरजकी ते घर अधिक इछे वा भेलवेते परिग्रहकी ?

घराणा कपि आदे करेते ? । कपटकरी ठगेते मायावत्तीयकी ? ॥३५॥

पाणाइवाया५रंजिअ६। परिगहिया३मायवती५८।३५
मिछपावदर्शन प्रत्ययकी काइ व्रत नीयम न धरे ते अपचखाण
ते खोटाने खरू खराने की? काइ वस्तु माग कामरागशी जुए
खोटु माने जिनवचनशी ते दृष्टीरागकी? फर्प प्रत्ययकी ते काइ व
वीपरीत ते? । स्तु माग कामरागे फर्ते ते॥

मिछादसण वतीए। अपचखाणीय?०दिछी?१पुछीय?५
परवखालेराजी थाय ते सामतोपनिअ
माहुंचीतवे मनमा स्वपरने की? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
डु खदाइ ते पारुचियकी? छिकी? पोताने दाथे डुष्ट कृत्य धरे ते
आप रिछी अश्वादि देखी। स्वहृष्टीकी ॥ ३६ ॥

पाडुच्चिय?३सामंतो। वणीअ?४नेसन्नि?५साहृष्टी?६।३६
भंगावे काइ पर पासे ते आणव शुन्यचीत्त लेवा मुकवादि करें तेअ
णीकी? वीदारवुं वा जगवुं फल णाजोगकी? आलोक परलोक धर्म
आदे ते वीदारणकी? । वीरुद्धकरे ते अणवकंखप्रत्ययकी?

आणवणि?७वियारणीया?८। अणजोगा?९अणवकंख
त्रिकले मनोज्ञशी रा [पचइआ५०॥

पोताना कार्य उपरात घटादि क। गेरचीने करते पीऊकी? छेपे को
रावे वा माग योगे लागे ते अना इने मागे जावे खीजवुतदोपकी?
पयोगकी? घणा मली करे ते वा हवे गुणगणे?३ मे केवलीने सु
करावाशी सर्व कर्म वंधाय ते स ध रीते चालता पण काययोगशी
मुदाणकी? । लागे ते इरियावहीकी? ॥१७॥

अत्रापयोग?१समुदाणय?२। पिऊ?३दोस?४रियावहि
ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ उण्ठ?५आ?५॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर जेद ५४ समिति ५ मुनीनो धर्म १० ज्ञावना १२ चारीत्र ५
गुप्ती ३ परीसह २१ तेना जेद ॥

समई गुप्ति परीसहा । जइधम्मो ज्ञावणा चरित्ताणि ॥

पाच जेदे करी सत्तावन सर्वना
पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥ ३८ ॥

पण ती डुवीस दस बार । पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३८ ॥

हवे सुमति पाच चालवानी १ बोलवा मलमुत्र पठवणनी १ सुमति
नी १ गवेषणानी १ लेवामुकवानी १ । ते तेने वीपे जली मती ॥

इरिआ १ ज्ञासे २ सणा ३ दाणे ४ । उच्चारे ५ सामईसुअ ॥

मन गोपवबुं १ वचन गोपवबुं १ काया गोपववी १ तीमज १ ए त्र
माठा कामथी । ए गुप्ती ॥ ३९ ॥

माणगुप्ती १ वयगुप्ती २ । कायगुप्ती ३ तहेवय ॥ ३९ ॥

हवे परीसह २ २२ मुख सहे १ तरस मास सहे १ वख जुने ठवें सहे १ अ
सहे १ सीत सहे १ जण सहे १ । सातासहे १ खीनेरागेलेवायनही १

खुहा १ पिवासा २ सि ३ उएह ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ छिउ ८ ॥

चालवाथी १ समवीपम जग्याये डुर्वाक्य सहे १ मारपरीसहे १ मा
वेसवाथी सज्या परीसह सहे १ । गवानो परीसह ॥ ४० ॥

चरिआ एनिसी हिया १ ० अकोस १ २ वह १ ३ जायणा १ ४

अणपामे १ रोगआ १ सिआ १ १ । देह वख भेले १ बहु माने ॥ ४० ॥

वे १ राज प्रमुख फर्स सहे १ । लेवाय नदी १ सर्व प्रकारे सहे ॥

अलाज १ ५ रोग १ ६ तणुफासा १ ७ मल १ ८ सकार १ ९ परिसहा

विद्याबुद्धी १ अज्ञान १ उपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये

धर्मे अरुग १ अक्षवंत । चले नदी सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना २ ० अन्नाण २ १ सम्मतं २ २ । इअ बावीस परिसहा ॥ ४१ ॥

हवे जतीधर्म दशज्ञेदे ते क नीलोत्तता? इचारोध? आश्रव त्या
 मा? सरलता? नमृता? । गपणु? जाणवु ॥
 खत्ति? अज्जव? मद्दव? । सुती? तव? सजमे? अद्वोधवे ॥
 सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए वस जेदे जतीनो
 परीग्रह ममता रहीत? वली । धर्म जाणवो ॥ ४१ ॥
 सच्चं? सोयं? अकिंच-ण? एच । वंज? उच जईधम्मो ॥ ४२ ॥
 हवे ज्ञावना वार प्रथम ससारी च्यारगती योनी? उधलापतेना दुखचि
 सबध अनीत्य ठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
 ने शरण नथी? । जासे? कोइ कोइनु संबधी नथी? ॥
 पढम माणिच्च? मसरणं ५ । संसारो? एगयाइ? अन्नत्त ॥ ४३ ॥
 शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवे ते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
 आश्रव कर्म रोके ते संवर? । ते? नवमी ॥ ४४ ॥
 असुइत्त? आसव? मं-वरो? अणु । तह निज्जरा? एनवमी ॥ ४५ ॥
 ठ इव्ये पुरीत लोक स्वरूप चि दुल्लभ धर्म साधक अरिहत क
 तन? समकीत ज्ञावना? । थीत ए ज्ञावना? ॥
 लोगसहावो? उवोही? । दुल्लहा धम्मस्स साहगा? अरिहा
 ए आदी ज्ञावना? प्रत्येके चि ज्ञाववी जीवे यथार्थ उद्यमे
 तवन करी । करीने ॥ ४६ ॥
 एयान ज्ञावणान् । ज्ञावे? अवा पयत्तेण ॥ ४७ ॥
 इवे चारीत्र पाच समज्ञावे सर्व सावय, ठेदोपस्थापन होय बीजुचा
 त्यागरूप सामायक चारीत्र? इहा प्रथम रीत्रतेवही दिहावे वारूप?
 सामा? अणु पढम ? । ठेनुवठावण ज्ञे वीअ ॥ ४८ ॥
 परीहारवीशुधी तप विशेष सुदम सपराय तेम दसमे गुणठा
 चारीत्र नवजणे होय? । ले? वली ॥ ४९ ॥

परिहारविमुद्रीयं३। सुदुमं तह संपरायं च४ ॥४५॥

तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र १। वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
ततो अहखायं५। खायं सव्वंमी जीवलोगंमि ॥

जे आदरी पाली जला हीतका पोद्दाचे अजर अमर स्थानक जे
रक। मोक्षस्थानके ॥ ४६ ॥

जं चरिण सुविहिआ। वच्चति अयरामरक्षाण ॥४६॥

ए रीते संवरतत्व ठु ॥ ६ ॥ जेद ५७

इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

—(०)—

हेवे नीर्जरा जेद११नही असन वा अजीग्रहे वा१४ निमादिसज्जारे
आहार११णोदरी एक कवलादीनि१ व्रतिसंखेप१रसवीगेनु तजवुं१
अणसण१मुणोइरिया१। वित्तिसंखेवण१रसच्चाउ४॥

लोचादीके करीने१ अगोपाग सं ए ठ बाऊतपना जेद होय
कोचवे करी१। लोक प्रसीद ते बाऊ ॥४७॥

कायकिलेसो५संली-णयाय ६। बद्यो तवो होई ॥४७॥

पाप लागु ते गुरु पासे कही प्रायठि आचार्यादीकनी सेवादिक१तेम
तले१गुणी वरेरानोवीनय करे१। ज पांतजेदे जणवादी सजाय१

पायवित्त१ विणउ १। वेयावच्चं३ तहेव सज्जानु४ ॥

पदस्थादी चार जेदे धर्मशुद्ध्या ए ठ जेदे अन्न्यतर तप होय अ
न करे१ काउसग पण करे१। तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥

जाणं५ उस्सग्गोविअ६। अप्रितरउ तवो होई ॥४८॥

जे डुपण लागे ते दज रहीत उज्जयते आलोयण पम्पिकमण एवे
गुरु आगे केहेवु॥१॥ पम्पिकम करि गुरु आगे मिथ्या डुकुत देवो

णु करवुं वा पाप डुपण न ल ॥३॥अकळ्य ज्ञात पाणीनो त्याग

गावु ॥ ५ ॥

करवो ॥ ४॥ काउसग करवो काय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण १ पम्किमणो १। जय इविवेग ४ मुसगो ५॥
गुरुदत्त वीगयत्यागथी जाव ठमासी तण पराचीते जे गववाहीरलीं
नु करवुं ॥ ६॥ काइक व्रत पर्जायनु यथा गवाहीर यावत् योग काल
योग ठेदवु ॥ ७॥ सर्वथा व्रत पर्जायनु ठे क्षेत्र वाहीर सिद्धेन दिवा
दवु ॥ ८॥ सर्व व्रत पर्यायनु ठेदवुं ने व करनी परे ते निश्चे ॥ ९॥
ली यथायोग तपनु देवु ॥ ए ॥ ॥ ४ए ॥

तव ६ ठेय ५ मूल ८ अणवठयाय ए। पारचिय चैव १० ॥ ४ए ॥
सेवनादी जक्ति १ रदयप्रेम १। उपजाववु वावोलवुं १ अवर्षावादनं
गुणस्तुतीनु ॥ गोपववु ॥

जती १ बहुमाणो ५ वन्न । जणणं जासण ३ मवन्न वायस्स ४॥
तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीक्षर वा त्याग १ । ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायण परिहाणो ५॥ विणउ सखेवउ एसो ॥ ५० ॥
आचार्यनी पंचाचार पाळे ते १ ब्रह्म अठमादी तपसी १ नवदिक्की
उपाध्याय सुत्र जणावनारनी १ ते शिष्य १ रोगी १ साधु तेमनी १ ।
आयरिय १ उवज्झाय १। तव ३ स्सिसेहे ४ गिलाण ५ साहुसुद
समानधर्मी १ चतुर्विधसध १ एक साधुनो । एम वैयावच होय दस
परीवार १ घणा मुनीनो परीवार १ तेमनी । प्रकारे ॥ ५१ ॥

समाणुन्न ५ सध ८ कुल एगण १०। वेयावच्च हधई दग्गहा ५१
ध्यानजे एकाग्रता चार जेदे नीश्चे। आर्त्त १ रुद्ध १ तेमज धर्मध्यान ३ वली
द्याण चक्रविह खलु । अत्तरुद्ध १ तहेव धम्म च ३ ॥
शुद्ध्यान् ४ तली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

પણ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે । , રેના ૧૬ જેદ ઠે ॥ ૫૨ ॥

સુકૃષ્ટ પુણ પત્તેય । ચન્નવિહં ચેવ નાયવં ॥૫૨॥
 વાર જેદે તપ તે નીર્જરાત્વ । હવે વંધતત્વના જેદધવંધતે કર્મ
 એકારેનીર્જરાત્વ ॥૭॥જેદ૧૨ નું વાધવું ચાર જેદે તે કહેઠે ॥
 વારસવિહં તવો નિ-ક્કરાય । વંધોય ચન્નવિગપ્પો ય ॥

પ્રકૃતીવંધ?શ્રીતીવંધ?અનુજાગવંધ?પ્રદેશવંધ?એજેદેકરીજાણવા૫૬
 પયઈ? ઠીઈ?આણુજાગ૩। પપસ૪જેપહિ નાયવા ॥૫૩॥

પ્રકૃતી તે સ્વજાવ કહ્યો જે શ્રીતી તે કાલમાન અથવા
 મ, સુઠ તીલી લીવ કડુક । કાલ હરણ સમયાદિ જેદે ॥

પયઈ સહાવ વુત્તા । ત્રિં કાલોવહારણ ॥
 અનુભાગ તે રસવધ જાણવો પ્રદેશ તે કર્મના દલીયાનો સંચ
 એક દિ ગુણાદિ । ય વા મેલવવું ॥ ૫૪ ॥

અણુજાગો રસો નેન । પપસો દલસચન્ ॥ ૫૪ ॥
 હવે પ્રકૃતિ મુલઉ ન્તર ૧૫૦ ફહા વેદની?મોહની?આયુ?નામ?
 જ્ઞાનાવર્ણિ? દર્શનાવર્ણિ? । ગોત્ર?કર્મ ॥

ફહ નાણ?દંસણાશ્વરણા। વેઅ૩મોહા૪ક૫નામ૬ગોયાણિ
 આયુ૪નામ?૦૩ ગોત્ર૨અતરા

અંતરાયકર્મ?એ મુલ્લ આઠ વલી ચકર્મની૫ એવ ન્તર જેદે આ
 ન્તર જ્ઞા ૫ ૬૦૦૩૦ ૨ મો ૭૦ ઠેનો ૧૫૦ ॥ ૫૫ ॥

વિગ્ધઉચ પણ નવ હુઅઅઠવીસં। ચન્નતિસયહુ પણ જેય ॥
 હવે મુલકર્મનીસ્ત્રીતી જ્ઞાના વેદનીકર્મ? નીશ્ચે વલી અતરાય
 વર્ણિ? દર્શનાવર્ણિકર્મ? । કર્મ? ॥

નાણે?દંસણાશ્વ વરણે। વેયણી૫ ૩ ચેવ અતરા૫અ. ૪॥
 એ ચોરે ઘાતીકર્મની ત્રીસ સાગરોપમની થીતી ન્તરુછી ઠે

कोमा कोरु ।

॥ ५६ ॥

तीस कोमाकोमी । अयराणं ठिई ऊकोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोरु सागरो मोहनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोरुनी
पनी थीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सितरी कोमा कोमी । मोहणीएवीस नामगोएसु ॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीतीबंध उत्त
कृष्टो कह्यो ॥ ५७ ॥

तित्तीस अयराइं । आउठ ठिई बधमुक्कोसा ॥५७॥

हवे बार मुहूर्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो । आठ मुहूर्तनो नाम
घनीनो ऊघन्य वा थोको । कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पाच कर्मनो ऊचन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्तनो ठे । तीनु प्रमाण कह्युं ॥ ५८ ॥

सेसा णतमुहुत्त । एयं बधठिई माण ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्त्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्त्व ॥ ८ ॥

इवे मोरुतत्व नव जेदे केहेवे जीवङ्गयनुं प्रमाण १ वली क्षेत्रनु
उता पदनी परूपणा १ । मान १ फरसना १ ॥

सत पय परूवणया १ । दध पमाण २ च रिक्त ३ फुसणाय ४ ॥

कालमान १ सिद्धनो अंतर १ रहे जावमान, थोका घणानु मान १
वानो जाग १ । नीश्चे एवं नव ॥ ५९ ॥

कालोप ५ अतर ६ जागो ७ । जावे ८ अप्पावहुण्चेव ॥ ५९ ॥

उतापणे ठे नीर्मल मोरुपद वर्तु ठे आकास फुलवेत् नथी अ

५ए

ते जगतमा ॥

संतं सुध पयत्ता ।

मोक्ष इति पद तेदतणी ।

मुस्कृति पयं तस्सनु ।

गति व्याप्य ईंशी पाचए काय जोग त्रणइ वेद त्रणइ कपाय व्या

उद ।

गइइ इदिअएकाएइ ।

संजम सातउ दर्शन चारम लेस्या जव्य बेइ सम्यक्त उद संनि बेइ

उद ।

संजमउदंसणएलेसा १० ।

नरगइइ पणिदिइतसइ ।

क्तायक सम्यक्त मोक्ष पामे ?

अणहारी मार्गणा ? ।

द्वपमाणे सिद्धाणं ।

चन्द्रराजलोकना असंख्यात

मा ।

लोगस्स असखिजे ।

हवे इव्यप्रमाणमा सिद्ध

जगवान् तेमना ।

जीवदवाणि हुंति एताणि ॥

जाग एकमा एक सिद्धे वा सर्व

सिद्धे वे द्वारइ ॥ ६३ ॥

जागे एकोय सवेसिं ॥ ६३ ॥

बुं

विद्यतं खकुसुमव न असंत ॥

परूपणा गति मार्गणादीके करीने

कही ठे ॥ ६० ॥

परूपणा मग्गणाईहि ॥ ६० ॥

रम ज्ञान आठए ॥

जोएधवेएकसायदनाणेसु ॥ ७ ॥

अहारि बेइ ए मार्गणा कही इ ?

जव ११ सम्मे १२ सन्नि १३ आहारि

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि ।

मनुष्य जव्यत्व ? संनि ? यथाख्या

गति ? पंचेद्री जाति ? त्रसकाय ? ।

त चारीत्र ? ॥

जवधसन्निअहस्काय ६ ॥

केवलदर्शन ? केवलज्ञान ? ए दशे

मोक्ष पामे । नहि वाकी मार्गणाए

मोक्षहार ? ॥ ६१ ॥

खइयसम्मते ७ मुस्कोणहार ८ केवलदसणएनाणे १० नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमा सिद्ध

जीवइव्य होय अनंत संख्याये

द्वार २ ॥

जाग एकमा एक सिद्धे वा सर्व

सिद्धे वे द्वारइ ॥ ६३ ॥

जागे एकोय सवेसिं ॥ ६३ ॥

कोमा कोम ।

॥ ५६ ॥

तीस कोमाकोमी । अयराणं ठिइ ऊकोसा ॥५६॥
सितेर कोमा कोम सागरो मोदनी कर्मनी ठे बीस कोमाकोमनी
पनी थीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सितरी कोमा कोमी । मोहणीएवीस नामगोएसु ॥
तेत्रोस सागरोपमनी थीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीती बंध उत्त
कठो कह्यो ॥ ५७ ॥

तितीस अयराइं आउठ ठिई बधमुकोसा ॥५७॥
हवे बार मुहूर्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो । आठ मुहूर्तनो नाम
घनीनो ऊघन्य वा घोरो । कर्म गोत्र कर्मनो ॥
बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिण अठ नाम गोएसु ॥
बीजा पाच कर्मनो ऊचन्य स्थ एरीते घाती अघातीनी बंध स्थ
ती बंध अतर मुहूर्तनो ठे । तीनु प्रमाण कह्यु ॥ ५८ ॥
सेसा णतमुहुत्त । एयं बधठिई माण ॥ ५८ ॥
इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बधतत्व ॥ ८ ॥

इवे मोक्षतत्व नव जेदे कहेठे जीवङ्ग्यनुं प्रमाण १ वली क्षेत्रनु
उता पदनी परूपणा १ । मान १ फरसना १ ॥

सत पय परूवणाया १ । दव पमाण १ च स्मित ३ फुसणा ५ ॥
कालमान १ सिद्धनो अंतर १ रहे जावमान १ थोमा घणानु मान १
वानो जाग १ । नीश्चे एवं नव ॥ ५९ ॥

कालोय ५ अंतर ६ जागो १ । जावे ८ अप्पाबहु एचेव ॥ ५९ ॥
उतापणे ठे नीर्मल मोक्षपद वर्तनु ठे आकास फुलवेत्त नथी अ

५९

ते जगतमा ॥

संतं सुध पयत्ता ।

मोक्ष इति पद तेद्वत्तणी ।

वृत्तं

विद्यंतं खकुसुमव न असंतं ॥

परूपणा गति मार्गणादीके करीने
कही ठे ॥ ६० ॥

मुखक्ति पयं तस्सत्त ।

गति व्याप्य इंडी पाचए काय जोग त्रणइ वेद त्रणइ कपाय व्या
उद । रथ ज्ञान आठए ॥

गइइ इदिअएकाएइ । जोएधवेएकसायदनाणेमु ॥ ७ ॥

संजम सातउ दर्शन चारध लेस्या जव्यवेष सम्यक्त उद संनि वेर
उद । आहारि वेर ए मार्गणा कही दइ

संजमउदंसणएलेसा १० । जव११सम्म१२सन्नि१३आहारे
हवे केटली मार्गणाए सिद्धि । मनुष्य जव्यत्व१ संनि१ यथाख्या
गति१ पंचेद्री जाति१ त्रसकाय१ । त चारीत्र ॥

नरगइ१ पणिदिप्रतसइ । जवधसन्नि५अहस्काय ६ ॥

क्षायक सम्यक्त मोक्ष पामे । केवलदर्शन१ केवलज्ञान१ ए दश
अणहारी मार्गणा१ । मोक्ष पामे । नहि बाकी मार्गणाए
मोक्षद्वार ॥ ६१ ॥

खड्यसम्मते७मुखोणहार८केवलदसणएनाणे१०नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमा सिद्ध जीवइव्य होय अनत संख्याये
जगवान् तेमना । द्वार २ ॥

दवपमाणे सिद्धाणं । जीवदवाणि हुंति णंताणि ॥

चउदराजलोकना असंख्यात मा । जग एकमा एक सिद्ध ठे वा सर्व
सिद्ध ठे द्वार ३ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिजे । जगो एक्योय सवेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्पर्शना अधीकृते द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनत ठे स
हवे कालद्वार कहेंते । व आश्री अनादिअनत ठे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पडुच्च साइजणतो॥

तीहाथी पम्बाना अजावथी । तीक्ष्णेने अतर नथी द्वार६ ॥६४॥

पम्बियाया जावान । सिद्धाणं अतर नत्ति ॥ ६४ ॥

सर्व ससारी जीवोने अनतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सव्वजीयाणमणते । जागे ते तेसि दसण नाणं ॥

कायकजावे ठे परिणामीकजावे वली होय जीवत्वपणु॥द्वार८॥

हवे सिद्धना १५ जेठ ॥ ६५ ॥

खइएजावेपरिणा-मिएय पुण होइ जीवतं ॥ ६५ ॥

जिनसिद्ध अरिहा? सामान्य के घरवासे सिद्धाते? तापसादीक
वली? तीर्थ थाप्या पठी सिद्धाते? लिंगे ते? जिनलिंगे? स्त्री? नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्धाते? । पुरुष? क्रतनपुंसक? ॥

जिण? अजिण? तिग्गा? गिहि? अन्न? सलिंग? यी? नर?

[तिग्ग ४ । प्रतीवोधे सिद्धाते? [नपुसा १०॥

वाऊ प्रत्यय देखीने सिद्धाते? एक समे एक सिद्धाते? एक स
पोतानी मेळे सिद्धाते? । मये अनेक सिद्धाते? ॥ ६६ ॥

पत्तेय? सयबुद्धा? बुद्धबोहि? ३क? ४णिक्काय? ५॥ ६६ ॥

हवे अद्वया बहुत्व द्वार ९ स्त्रि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
थोना नपुसक सिद्धाया । त गुणा द्वार ९ ॥

योवा नपुससिद्धा । थी नर सिद्धा कमेण सखगुणा॥

एम मोक्षतत्व नददारे ए कह्यते । एम नवेतत्व लेपमात्र कह्या॥६७॥

इय मुखतत्तमेय । नवतत्ता लेसउ जणिआ ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थप्रत्ये । जे जीवजाणेतेंदने होयसंम्यक्तदर्शन गुण
जीवाइ नव पयच्छे । जो जाणइ तस्स होइ सम्मत्तं॥

अथवा उपयोगपणे सद नवतत्त्व प्रत्ये अजाणताने पण
हे तो तेदने होय । सम्यक्त ॥ ६८ ॥

ज्ञावेण सद्वहतो । अयाणमाणेवि सम्मत्त ॥६८॥

सधला श्री जिनेश्वरना कहेला । जे वचन ते नदी वीपरीत होय ॥

सद्वाइ जिणेसर ज्ञा-सिआइ वयाण्डन अन्नहा हुंति॥

एहवी बुद्धि जे जीवना मनमा ॥ सम्यक्त निश्चल ते जीवने जाणबुद्धि

उत्प्रबुद्धि जस्स माणे । सम्मत्तं निश्चलं तस्स ॥ ६९ ॥

इवे सम्यक्तनो महिमा कहेवे फरस्युहोय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये॥

अंतरमुहूर्त काल मात्र पण ।

अंतोमुहूर्तं मित्तपि । फासियं हुज्ज जेहिं सम्मत्तं ॥

ते जीवने अर्ध पुज्ज माहि फरबुं होय नीश्चे ससारमा पण

काल प्रमाण । उपरात नदी ७० ॥

तेसि अवह पुगल । परियहो चेव ससारो ॥ ७० ॥

इवे पुज्जल परावर्त्त ८ प्रकारे कहे ज्ञावथी? व्यारे जेठ वे प्रकारे

वे डव्यथी? खेत्रथी? कालथी? । वादर ४ सुक्ष्म ४ ए ८ ॥

दवे? स्मिते? काले? । ज्ञावेधचनहड्ड वायरोसुहुमोक्ष॥

होय अनंती उत्सर्पिणी अव परीमाण पुज्जल परावर्त्त एकनो

सर्पिणी । कालमान ॥ ७१ ॥

होइ अणतुस्सप्पिणि । परिमाणोपुगलपरहो ॥ ७१ ॥

उदारीकादीकसातेनी वर्गणा ॥ एकजीवमुके फरसोनेसर्वप्रमाणुप्रत्ये

उरलाइ संतगेण । एग जिठ मुअइ फुसिअ सबअणु॥

जेठले काले ते थुल डव्य पुज्जल डव्यथी मुठ्ठम सात वर्गणा

परावर्त्त काल थाय ।

अनुक्रमे फरसे. ॥ ७२ ॥

जितिअकालिसथुलो । द्वे सुहुमो सग न्नयरा ॥ ७३ ॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेश उत्स समय अणुजाग बंधना सर्वस्वा
र्पिणीना सर्व । नक ॥

लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागवध णाणेय ॥

जेम तेम अने अनुक्रमे मरणे फरस्या ते केवादी थूल अने सुद्धम
करीने । पुज्जलपरावर्त्तन थाय ॥ ७३ ॥

जह तह कम मरणेण । पुठा खिताइ थूलि यरा ॥ ७३ ॥

उत्सर्पिणी अनति मली एक पुज्जल परावर्त्तनकाल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणता । पुग्गलपरिदुत्त मुण्येवो ॥

तेवा अनता पुज्जनपरावर्त्त गतका तेथी आवतो काल अनत गुणा
ले कख्या तेवो अनतोकाळ गयो । पुज्जल परावर्त्त काल ठे ॥ ७४ ॥

तेणांता तीअद्दा । अणागयद्दा अणंतगुणा ॥ ७४ ॥

हवे व द्रव्य दश द्वारे कहेठे प सप्रदेशी? एक? क्षेत्र? सक्रीय
रीणामी? जीव? मुर्ती? । पणुं? ।

परिणामि? जीव? मुत्त? । सपएसो ४ एग ५ खित्त ६ किरिआय
नीत्य? कारण? कर्त्ता? । सर्वगत इति बीच्यार अमीलपणे

अप्रवेपपणे रह्याठे ॥ ७५ ॥

णिच्च ८ कारण एकत्ता १० । सव्वग दमिदिरहि अपवेसे ७ ॥

ए प्रकारे मोक्षतत्व नवमुत् ए प्रकारे नवतत्व प्रकरण समाप्त
उत्तर जेदए ॥ थयुं उत्तर जेद सर्व २७६ ॥

इति मोक्षतत्व ॥ ७५ ॥ इति नवतत्त्व समाप्त ॥ २ ॥

हवे चोवीस पावे करी ममकप्रकरण वा विचार पटत्रौसीका प्रारंभ ॥

॥ अथ चउवीस ममक ॥

नमस्कार करीने ऋषिज्ञादिक तेमने कह्यो जे सिद्धांत तेनो विचा
चोवीस तीर्थकर प्रत्ये । र तेनो लेपमात्र तेनुं देखामुं ते ॥

नमिउ चउवीस जिणे । तस्मुत्तविंशारलेसदेसणउ ॥

३४ ममक पदे करीने तेज नीश्वे । स्तवीस सुणजो हे जव्य जीवो ?

दंभगपएहिं ते चिअ । थोसामि सुणेह जोजवा ॥१॥

हवे मंमकसंख्या कडेडे सात नर प्रश्रवीकायादी पाचनांएवेरंडी
कनुं ? असुर देवादीक दसना १० । आदी त्रणनाशनीश्वे वा समुजे ॥

नेरइआ असुराई । पुढवाई वेदियादउ चव ॥

गर्जज तीर्थच पंचेडी ? मनुष ? व्यतर देव सोल ? ज्योतिषिदेवपां
ए वेना । च १ वैमानीकदेव वे ? एप्रणनां ॥२॥

गप्पय तिरिय माणुस्सा । वितर जोइसिय वेमाणी ॥३॥

संखेपमात्र सरलपणे आ प्र अथ द्वारसंग्रह तरीर ५ तरीरमाप ३
करण कहीसु । हामुबंधनी रचना ते संघयणा ६ ॥

संखित्तयरीउ इमा तरीर १ मोगाहणाय २ संघयणा ३

सज्ञास्थान ते ४ ॥ १० आकतीइ लेस्यावडडी ५ वे जेदे समुद्धा
कपाय ४ । त ७ ॥ ३ ॥

सन्ना ४ संताण ५ कसाय ३ लेस ७ इंदिय ८ दुए समुग्घाया १ ० ३

इष्टी ३ दर्शन ४ ज्ञान ५ एज्ञान अ । जोग १ ५ उपयोग १ २ एकसमे

धीकारे अज्ञान पण ३ ग्रहाणे जगजबु ? एकसमे मरबु ? थोतीते आयु ३

दिठि १ २ दसण १ २ नाणे । जोगु १ ४ वजगो १ ५ ववाय १ ६ चवण १ ७

पर्जाप्ती ते शक्तीइ के । संज्ञा ३ गती ते जवातेर गमन ? ठिई १ ८

टली दीशीनो आहार ले १ । आगती जयातरथी आवबु ? वेद ३ ।

पङ्कति किमाहारे । सन्नि गर्ई आगई वेये ॥ ४ ॥

ए द्वार घोवीसनी गाथा वे मरुत मरुत प्रत्ये द्वार २४ केहेवा ॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ ५ ॥

द्वार १ चार शरीर गर्जज तीर्यं च मनुपने पाचे वाकी ११ मरुके
वानकायने होय । त्रण सरीर द्वार १ ॥

चञ्चगप्रतिरिय वाजसु । मणुआणं पचसेस तिसरीरा । द्वार १

द्वार २ थावर चारने ऊघन्य आगुयने असख्यातमे
उत्कृष्ट ए वे अवगाहना । जागे होय सरीरनी ॥ ५ ॥

थावर चञ्चगे डुहड । अंगुल असख जाग तणू ॥ ५ ॥

वाकी वीस मरुके ऊघम्य स्वजावीक अंगुलनो असख्यातमो
वा सर्वथी लघु सरीर । अंस वा जाग ।

सवेसिपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असख सो ॥

इवे उत्कृष्टथी तो पाचसे थ नारकीने इवे सात हाथनुं
नुप सरीर उधे । देवताना तेर मरुके ॥ ६ ॥

उकोस पणसय धणू । नेरडया सत्तहत्त सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्यचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेहं जोजन एक
जननुं मञ्जादिकनु । हजारनुं होय ॥

गप्प तिरिसहस्स जोअण वणस्सईअहिय जोअणसहस्सं
मनुपने तेरंडी कानखजुरादि बेरडीने सरीर जोजन

ऊ ए वेने त्रण गाजनु । बारनु शंखादिकनुं ॥ ७ ॥

नर तेइदि ति गाऊ । वैदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनु चोरडीने सरीर जमरादिकनु । देहउच्चत्वपणे सुत्रेकहुवे

जोयण मेग चञ्चरिदि । देहमुच्चत्तणेण सुए जणियं ॥

वैक्रियदेहनु वली उत्तरवैकी अंगुलनो सख्यातमो जाग

य आश्री ।

प्रारजता ॥ ८ ॥

वेङ्गविय देहं पुण ।

अंगुल संख सयारंजे ॥ ८ ॥

देवताने मनुपने अधोक ला
ख जोजन वैक्रीय ।

तिर्यचने नवसें जोजन वैक्रीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाण नवजोयण सयाइं ॥

वमणुं वली नारकीनुं स्वदेहश्री । ऋहुठे वैक्रीय सरीरनुं मान नल्कुण्डं ॥

डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेङ्गविय सरिर ॥ ९ ॥

वैक्रीयनी श्रीती अंतरमुहू
र्त्त नारकीने रहे ।

मुहूर्त चार तीर्यच मनुपने वीपे
रहे ॥

अंतमुहुत्त निरये ।

मुहुत्त चत्तारी तीरीयमणुएसु ॥

देवताने वीपे दीन पन्नर
वा अर्धमास रहे ।

नत्कुष्टं नत्तरवैक्रीय रदेवानो काल
मान ॥ १० ॥ द्वार ३

देवेषु अर्धमासो ।

उक्कोस वेङ्गवणा कालो ॥ १० ॥

द्वार ३ आवरणदेवता १३ ना
स्की ? ए उगणित रुमक ।

सघयण बीना ठे वीगलेंडी
ने ठेवतुं सघयण एक ठे ॥

थावर सुर नेरइआ । अस्संघयणाय विगल ठेवठा ॥

संघयण ठये गज्जर्ज । मनुपने तीर्यचने वीपे जाणवा ॥ ११ ॥ द्वार ३

संघयण ठगं गप्पय । नर तिरिएसु मुणोअव्वं ॥ ११ ॥

द्वार ४ सर्व चोवीसे रुमके चार
वा दस संज्ञा ठे । द्वार ४

द्वार ५ देवता १३ ने सर्व
ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सव्वोसि चउ दह वा सणा । द्वार ४ । सव्वेमुरा य चउरंसा ॥

मनुपने ? तिर्यचने ?
ठये संस्थान ठे ।

हुमक सस्थान विगलेंडीने नारकी
ने ? ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ सठाणा । हुमा विगलिदि नेरइआ ॥ १२ ॥

नाना प्रकारे? धज ते पता परपोटो? वनस्पति वायु अग्नीअ
का? सुञ्जनो समूह? प्कायने ॥

नाणाविह धय सुई। बुब्बुय वण वाउ तेज अपकाया॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे सस्थान कहुवे? १॥ द्वार ५
तथा चद्रमाने ।

पुढवि मसूरचदा - कारा सठाणउ जणिआ ॥ १३ ॥

द्वार ६ सर्व चोदीते रुक्के चा द्वार ७ लेस्या ठये गर्जज
रे कपाय ठे । द्वार ६ तिर्यच? मनुपने? वीपे ठे॥

सव्वेविचउ कसाया। द्वार ६। लेस ठग गप्पतिरियमणुएसु॥

पेहेली ३ नारकी? वीगनें डीने ३ वैमानीकने? पेहेली ३ ए

तेजकाय? वाउकाय? सात रुक्के त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेज वाऊ। विगलावेमाणिय तिलेसा॥ १४॥

प्योतपीने एक तेजोलेस्याज ठे। बाकी रुक्क सर्व चउदेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेज लेसा ७। सेमासव्वेवि हुंति चउ लेसा॥ द्वार

द्वार ७ सर्व रुक्के इंद्रीद्वारतो द्वार ७ मनुपने वीपे साते

सुगम ठे। द्वार ७ समुद्धात ठे ते कहेठे ॥ १५ ॥

इदियदार सुगम॥ द्वार ८। मणुआण सत्त समुद्धाया? १५

वेदना? कपाय? मरण? समु वैक्रीय? तेजस? आहारक? स

द्धात । मुद्धात ॥

वेयण? कमाय? मरणे? वेज द्विय? तेय? एय? आहारे ६॥

केवली? समुद्धात । सात ए समुद्धात होय सनीने॥ १६॥

केवलिय? समुद्धात । सत्त इमे हुति सत्रीण ॥ १६॥

एकं डीने सामान्ये केवली तेजस? आहारक ? ए त्रण समुद्धात

સમુદયાત ? ।

ઘાત વીના ચાર છે ॥

એગિંદિયાણ કેવલિ । તેયા હારગ વિણાન ચત્તારિ ॥

તે પુર્વોક્ત ત્રણ તથા વૈક્રીય એ વીગલેડીને તથા અસંનીને તેજ ની
ચાર વર્જીને ત્રણ સમુદયાત છે । એ ને સંનીને પુર્વે કહ્યા છે ॥૧૭॥

તે વેનુવિય વજ્ઞા । વિગલ્લા સન્નીણ તે વેવ ॥૧૭॥

પાચ છે ગર્જજ તિર્યંચ દેવતાને વી નારકી વાયુને વીપે ચાર છે ત્ર
પે કેવલી ? આહારક ? એવે વર્જીને । એ વાકી મનકે છે ॥ દ્વાર એ

પણ ગપ્ત તિરિ સુરેસુ । નારય વાઝસુ ચત્તર તિય સેસે ॥

દ્વાર ૧૦ વિગલેડીને વે ડટ્ટી છે એક મિશ્યા ડટ્ટી છે વાકી [દ્વાર એ
આવરે । મનકે ત્રણ ડટ્ટી છે ॥૧૮॥ દ્વાર ૧૦

વિગલે હુ દીઠી યાવર । મિહત્તી સેસ તિય વિહી ॥૧૮॥

દ્વાર ૧૧ યાવર પાચ પેરડી ? તેરં ચોરંડી ? ને વીપે તે ને ચ [દ્વાર ૧૦

ડી ? એસાત ને વીપે અચકુ દર્શન છે । હુ અચકુ આગમે કહ્યું છે ॥

યાવર વિ તિમુ અચરકુ । ચત્તરિદિંસૂ તહુગં સૂ એ જાણિય ॥

મનુપને ? અચકુ અવધી વાકી પનર મનકને વીપે પ્રત્યેકે ત્ર

કેવલ એ વ્યાર દર્શન છે । એ ત્રણ કહ્યાં છે ॥૧૯॥ દ્વાર ૧૧

મણુઆ ચડુ દંસણિણો । સેસેસુ તિગં તિગં જાણિઅં ૧૯

દ્વાર ૧૨ અજ્ઞાન જ્ઞાન પ્રત્યે । દેવતા ? ૩ મા તિર્યંચ ૧ મા નારકી (દ્વાર ૧૧

કે ત્રણ ત્રણ । ૧ મા હોય યાવર ૫ પાચ મા અજ્ઞાન વે છે ॥

અંનાણ નાણ તિઅં । સુર તિરિ નિરે થિરે અન્નાણ હુગં ॥

જ્ઞાન અજ્ઞાન વે વે વિગલેદ્રી મનુષ્ય મા પાચ જ્ઞાન ત્રણ અજ્ઞાન

ત્રણ ૩ મા છે । છે ॥૨૦॥ દ્વાર ૧૨

નાણાન્નાણ હુ વિગલે । મણુ એ પાણ નાણ તિઅં નાણ ૨૦

દ્વાર ૧૩ અગાઆર જોગ દેવ તિર્યંચ ? ને વીપે તેર છે ૫ (દ્વાર ૧૨

ता१३ने नारकी१ने ठे । नर योग मनुष१ने वीपे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिएसु तेर पन्नर मणुएसु ॥
 विगलेडी३ने चार ठे पाच वा जोग त्रण शेष आवरणे होय
 युकाय१मा ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगले चउ पण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥११॥
 हवे जोगना नाम सत्य१असत्य१ मृपा एचार मनने ४व (द्वार१३
 मीश्र ते सत्यमृपा१असत्या१ । चनने वैक्रिय१ आहारक१ ॥
 सचे अर मीस असच्च । मोस मण वय वेउव्वि आहारे ॥
 उदारीक१ए त्रण मीश्र३सहीत ए कह्या ते जोग १५ उपविश्या
 कर्मण१एसात जोग कायना । समयमा वा आगममा ॥१२॥
 उरल मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआ समए ॥१२॥
 द्वार१४ हवे उपयोग १७ त्रण चार दर्शन एवार जीवना लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पाच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अन्नान नाण पण । चउ दंसण बार जिअ लरक्कण
 ए बार जे उपयोग । कह्या त्रण लोक दर्शी पर(वउगगा॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ बारस उवउगा । जणिआ तिलुक्कदसीहि ॥१३॥
 हवे ते रुक्के कहेठे उपयो बार होय नवउपयोग नारकी१ ति
 ग मनुष१न वीपे । यंच१ देयता१३मा ॥
 उवउगा मणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु ॥
 वीगलेडीवेमा७ पाच अने ठ उप चोरडी१मा आवर ५ पाचमा त्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगल डुगे, पण ठक । चउरिदिसु थावरे तिअग ॥१४॥
 द्वार१५सख्याता असंख्या गर्जज तिर्यच१मा वीगलेडी(द्वार१४

ता जीव एक समयमा । शमानारकीशमां देवता १३ मां उपजे ।
 संखमसखा समए । गप्पय तिरि विगल्ल नारय मुराय ॥
 मनुष्यमा तो नीश्वे संख्याता वनस्पती १ मा अनता वाकी थावर ४
 ज एक समयमां उपजे । मा असंख्याता ॥ १५ ॥

माणुआ नियमा सखा । वण णंताथावर असखा ॥ १५ ॥
 असन्नि मनुष आश्री तो द्वार १६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
 असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
 असन्नि नर असंखा ॥ जह उववान्तहेव चवणेवि ॥ द्वार १६

(द्वार १५ हजार उत्कृष्ट प्रथ्वीकायादी ४

द्वार १७ बावीस तात व्रण दस वर्षी चारनुं ॥ १६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किष्ठ पुढवाइ ॥ १६ ॥
 व्रण दीवस अग्नी १ नु इवे व्रण नर १ नुं तिर्यच १ नु वली देवता
 पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥

ति दिण्णिगि ति पट्ठाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
 वितर १ नु पढ्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥

तीर्षीनुं वर्ष लाख अधीक पढ्योपमनुं ॥ १७ ॥

वंतर पट्ट जोइस । वरिस लस्काहिअं पलिअं ॥ १७ ॥
 हवे असुरकुमार १ ने अधिक वेसे नणा वे पढ्योपम नवनीका
 सागरोपम एकनु । यमा ॥

असुराण अहिअ अयरं । देसूण उ पट्टय नवनीकाए ॥
 बारवर्ष उगणपचास दीवसनुं उमासनुं उत्कृष्ट विगल्लेडी ३ ने आयु ॥
 बारसवासुण पण दिणा । उम्मास उक्किष्ठ विगलाऊ ॥ १८ ॥

हवे ऊघन्य प्रथ्वीकाय आ अतरमुहूर्त ऊघन्य आउशानी
 ये दस १० पदोने । स्थिती ठे ॥

पुढवाई दस पयाण। अतमुहुत्त जहन्न आउ ठिई ॥
 दमहजार वर्षनी स्थितिवाला । जवनपती१०नारकी१र्वीतर१ठे ७ए
 दस सहस वरिस ठिईआ॥ जवणाहिवनिरय वंतरया७ए
 वैमानी१देवताने१ ज्योती१पो पल्यापम एक ने तेनो आठमोज्ञा
 देवताने१ ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार१७
 वेमाणिअ जोइसिआ॥ पल्ल तय ठस आऊआ हुति ॥
 द्वार१७देवता१३मनु११ तिर्य वए पर्जासी होय वली पा[द्वार१७
 च१ नारकी१ ए सोलेने वीपे । चए थावरमा चार पर्जासीवे॥३०॥
 सूर नर तिरि निरएमु । ठ पळ्ळती थावरे चउग ॥३०॥
 विगळेडी३ने पाच पर्जासी द्वार१ए वए दीसानो आहार होय
 ठे । द्वार १७ सर्व रुक्मे पण ॥

विगळे पंच पळ्ळतीद्वार१७ठ विसिआहार होई सवेति॥
 पाच सुक्ष्म थावर पंद द्वार१७ अथ सज्ञा त्रण कहीत ॥३११॥
 जजना जाणवो। द्वार१ए

पणगाइपए जयणा॥द्वार१ए॥अहसनि तिय जणिस्सामि
 चारे नोकायना देवता१३ने नारकी१ने वीपे दीर्घकालकी वा
 वीपे तीर्यच१ने वीपे । त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चउविहसुरतिरिएसु । निरएसु य दीहकालगी सणा ॥
 विगळेडी३ने हेतु१देतकी सज्ञाये करी रहीत थावर५ सर्व वा
 वा वर्त्तमानकालनी ठे । पाचे ठे ॥ ३२ ॥

विगळे हेउवएसा । सन्नारहिआ थिरा गेव ॥ ३२ ॥
 मनुपने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इष्टीवादोपदेसिको सम्यक्त स
 नी सज्ञा ठे । हीत कोइने पण ॥ द्वार १७

माणुआण दीहकालिअ । दिठिवानुवएसिआकोवि॥द्वार

द्वार७१ पर्जासा पंचेडी तिर्यंचने मनुष निश्चे।चार तेदे देवतामाजाय
पङ्क पणतिरिमिणुय चिय । चउ विह देवेसु गहंति ॥३३॥

संख्याता आयुवाला पर्यासा पंचेडी । तिर्यंच मनुषमातेमजपर्जासा
सखाउ पङ्कत पणिदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय प्रत्ये ए पांच रुंरुमा नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय । आवबु ठे ॥ ३४ ॥

जू दग पत्तेयवणे । एएसु चिय सुरागमण ॥ ३४ ॥

पर्यासा संख्याता आयुनागर्जज। तिर्यंचमनुष एवे नरकसातेमाजाय
पङ्कत सख गप्पय- तिरीय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमाथी नीकड्या ए उपजे । नथी वाकी वावीस रुं
ज वे रुंरुकने बीपे कमा उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवढा एएसु । उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय । तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आऊ वणारसई । मध्ये नारय विवज्जिआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस रुंरुकना आ पोत पोताना कर्मना प्रमाणना
वी उपजे । प्रजावे ॥ ३६ ॥

सधे उववज्जंति । निअनिय कम्माणु माणेण ॥३६॥

प्रथ्वीकायादी आवरएवीगल३ प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय
तिरी? नर? ए दस पदमा । ए जाय ॥

पुढवाई दस पएसु । पूढवी आऊ वणारसई जंति ॥

प्रथ्वीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमा उत्पात वा
निकड्या । उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपएहिय । तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेउकाय वाउकायमाथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमा होय पद नवमा

जबु ।

मनुष वर्जो ॥

तेऊ वाऊ गमाणं । पुढवी पमुहमी होइ पय नवगे॥
प्रथवीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंडी थाय वीगलेंडीमाथी नि
माथी निकळ्या । कली ते दसमा जाय ॥ ३८ ॥

पुढवाइ ठाण दसगा । विगलाइं तिअ तहिं जति॥३८॥
जबुआवबु गर्जज जे । तिर्यचने चोवीसे मरुके जीवस्थानकनेविपे॥
गमणा गमाणं गप्रय-तिरिआणं सयल जीव ठाणेषु ॥
समस्त चोवीसे मरुके जाय तेऊकाय वाऊकाय ए वेमाथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय बावी । न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ ३९ ॥
स मरुकमाथी निकल्या ।

सबुद्ध जति मणुआ । तेऊ वाऊसु नो जंति॥३९॥द्वार ३९
द्वार३९अंतरदीपना जुगलीया । तेमने गमनहोय अगीयार मरुके॥
अंतरदीवा जुअला । तेसि गईउ हवति इकारा ॥
दस जुवनपतीमा एक व्यंत आगती मनुष तिर्यच मध्येथी ठे
रमा ए अगीयारमा । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वणे । आगइउ मणुअ तिरिएसु॥४०॥
हवे असंती तीर्यचनी गती ते बावीस मरुकमा ठे ज्योतिषि वैमा
जबु । नीक ए बे बीना ।

असन्नि तिरिए गईउ । बावीसा जोइस विमाण विणा॥
आगती थावरपाचमा तथा वीगलेंडी पचेंडितीर्यचमनुषएदसमाठे।
आगइउ थावर पच॥ । विगल३पचिंदितिरिय१नरा १॥४१॥
समुर्वीम मनुष । दस स्थानके जाय पाच थावर वीगलेंद्रीत्रण॥
समुच्चिम मणुआणं । दह गईउ पच॥थावरा विगला३॥
पचेंद्रीतीर्यच मनुष ए दस म आगती तेऊकाय वाऊकायबीना

मकमां ।

आठमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिदियतिरियनरा । आगइउ तेउवाउ विणा ॥ ४३ ॥

द्वार २३ वेद त्रण तिर्यच । स्त्रीपुरुष ए वे वेद चारे (द्वार २२

मनुप १ मा होय ।

जेदे देवता ११ मध्ये होय ॥

वेअतिअ तिरिनरेसु । इच्छी पुरिसो य चउविह सुरेसु ॥

पांचपधावर त्रणे ३ वीगलेंडी नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकी १ मा ।

द्वार २३

थिर विगलनारएसु । नपुस वेउ हवई एगो ॥ ४३ ॥ द्वार २३

द्वार २४ अष्टपावहुत पर्जास तेथी वैमानीक तेथी जुवनपती

मनुप तेथी वावर अग्रिकाय । तेथी नारकी तेथी व्यतर ॥

पङ्कमाणु वायरग्गी । वेमाणिअ जवण निरय वितरिआ

तेथी ज्योतिषि तेथी चौरंद्री ते । तेथी वेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रध्वी

थी पंचेंडी तीर्यच । काय तेथी अष्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चउ पणतिरिआ । वेइदि तेइदि नू आऊ ॥ ४४ ॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

तीकाय नीश्वे ।

वाऊ वणस्सइ चिय । अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति ॥

सर्वपण ए जाव । हे जिनेश्वर में अनतीवार पाम्या ठे ॥ ४५ ॥

सबेवि इमे जावा । जिणा मए णतसो पत्ता ॥ ४५ ॥

हे जिन आ जवमां तुमारी नरकादी मरुक्कपद भ्रमण थकी नीवृ

त्रीकरण शुद्ध जक्तीवतने । त मन हेवो ॥

सपइ तुम्ह जत्तस्स । दग्गपयजमाण जग्गहिययस्स ॥

ते मरु त्रण मन वचन कायरु सौधकाले मुजनेआपो मोक्कपद

एथी वीरम्ये सुखे पामे हेवुं ते । ॥ ४६ ॥

दं तिय विरय सुलहं । लहु मम दितु मुखपय ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्त जिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान्धवलच
स आचार्यने । इना शीप्य ॥

मिरिजिणहसमुणिसर— रङ्गे सिरिधवलचढसीसेण ॥

गजसारमुनी तेणे पदवघे र ए ते श्री वीरप्रज्जुने विनती आत्म
ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विव्रति अप्पहिआ ॥४८॥

ए प्रकारे श्री विचार उत्रीसीका वा चोवीस रुक्क समाप्त ॥१॥

इतिश्री चउविस रुक्क समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स जगत् पुज्य जगद्गुरु श्री महा
वैष्ण प्रत्ये । वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सव्वन्नु । जगपूज्ज जगद्गुरु माहावीर ॥

आ जंबुद्वीपमा जे शास्वता कहुबु सुत्रथकी पोताने परने हेतुये
पदार्थ ठे ते । ॥ १ ॥

जवूद्वीवपयत्ते । बुद्ध सुत्ता सपरहेउ ॥ १ ॥

खांरूआरजोजनरक्षेत्रवा वर्षा पर्वतकूटवा शीखरतीर्थश्रेण्यो
खमाजोयणवासा ३ । पवयधकूमायधतिव्वसेढीउउ
वीजयो इह नदीयो ए दत्त समुदाये थाय सधयणी नामे
पदे वा छरे । प्रकरण ॥ २ ॥

विजयउदहएसल्लिलान्ण पिमेसि होइ सधयणी ॥३॥

घारनेउणसोण्ण खाम्वा जरतक्षेत्रनायउजोजनदकला प्र
एट्ठेणसंख्यायेठे खाम्वा । माणे जागाकार करीयेएकलाखने
नउअ सय खमाण । जरह पमाणेण जाईए लखे ॥

अथवा एकसोने नेत्रये गुणो नरतक्षेत्रना प्रमाण साधेतो होय
 ५२६-६ । १९०० गुणो । एकलाख ॥ ३ ॥
 अहवा नञअसय गुणं । नरहपमाण हवई लस्कं॥३॥
 अथ एक खानुवानुं नरतक्षेत्र वेष्ट खानुग्रानो हीमवत पर्वत ने
 त्र ५२६ जोजन दकला । हेमवत क्षेत्र चारनुं ४ ॥
 अह विग खमे नरहे । दो हिमवंते अ हेमवई चन्द्रो॥
 आवणखानुआ महाहीम सोल१६ खानुवानुं हरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
 वत पर्वतना ।
 अथ महाहिमवते । सोलस खमाड हरिवासे ॥ ४ ॥
 वत्रोत्त३१ खानुवा वली नै ए मेलवता त्रैसठ६३ अया बीजे
 पध पर्वतना । पासे पण त्रैसठ६३ आय ॥
 वत्तिसं पुण निसहे । मिलिया तेसठि वीयपासेवि ॥
 चोत्तठ६४ खानुवा महा ए त्रण रासि जेलवीये तो एकसो नेत्र
 विदेह क्षेत्रना । १९०० आय ॥५॥ द्वार १
 चञसठि विदेहे । ति रासि पिमेइ नञअसय॥५॥ द्वार १
 द्वार३ जोजन एकनुं परीमा ममचोरस इहा खानुवा करवां
 ए एहवा । ते करवानी रीती ॥
 जोयण परिमाणेइ । समचञरसाड ईठ खमाइं॥
 लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
 आकने । कये होय ते गणीतपद थाय॥६॥
 लस्कस्सय परिहीए तप्पाय गुणोणय हुतेव ॥६॥
 जंवूनुं वीपंज एकलाखनु तेने तद्गुणा तेआकनुं वर्गमुलकाढीये तो
 करी तेने दसगुणा करे आक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय॥
 विस्कज वर्ग दहगुण । करणी बहस्स परिरज होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपनु वीखंज ला परीधीना आकने तो तेनु गणीत
खनुं ठे माटे चोथेजागे गणवु । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ४ ॥

विस्कज पाय गुणिज । परिरज तस्स गणियपयं ॥ ५ ॥

परीधीनो आक कहेठे त्रण हजार बसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीसहिया ॥

कोस वा गाज त्रण ने अठ्ठा धनुष एकतोने तथा तेरआगल अ
वीस ।

ई आगलने अधीक ३१६२१७७०

३गा० १२००० १३ ॥आ०अ०॥०॥

कोस तिग अठ्ठावीसं धणु सय तेरगुल अहिय ॥ ८ ॥

इवे क्षेत्रफलनो आक क नेउकोरु ने उपनलाख सोने हजार
हेठे सातसें ७००० कोरु ने । गुणे लाख थाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साई ॥

चोराणुएध वली हजार । मोढतो १५०० वली समग्र साधीक ॥ ९ ॥

चऊणउय च सहस्सा । सयंदिवह च साहियं ॥ ९ ॥

एक १ गाज पन्नरसें १५०० । धनुष तेमज धनुष पन्नर १५ सहीत ॥

गाजअमेग पन्नरस । धणुसया तह धणूणि पन्नरस्स ॥

साठ वली आगुल जंबूद्वीपनु गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥

७००५६९४१५० । १गा० १५१५०० ६००आ० । द्वार २

सठि च अगुलाइ । जंबूद्वीवस्स गणियपयं ॥ १० ॥ द्वार २

द्वार ३ इवे जंबूद्वीपमाजरत द्वार ४ इवे पर्वतसख्या वैताढ्य चार ४

आथे सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटलाने चोत्रीस ३४ लावा ॥

जरहाई सत्तवासाद्वार ३ । वियढ चउधचजरतिस ३४ वटियरे ॥

सोल १६ तो वंखारा पर्वत ठे । वे चीत्र १ वीचीत्र १ वे जमग १ समग १

सोलस १६ वस्कार गिरि । दो चित्त १ विचित्त १ दोजमंगा ५ ॥ ११ ॥
वर्से १०० कंचनगोरी । चार ४ गजदंता पर्वत तेम सुमेरूपर्वत १ ॥

दोसय १०० कणाय गिरीणां । चञ्च ४ गजदताय तह सुमेरूप १
७६ क्षेत्रमर्यादा धारकपर्व एकेंजणा सीतर वर्सेने थाय १६ ए
त ते सर्व जेगा गणता । ॥ १२ ॥ द्वार ४

७ बासहरा पिमे । एगुण सत्तरि सयाडुन्नि ॥ १३ ॥ द्वार ४
द्वार ५ द्वे सीखरसंख्या सो चार चार सीखर होय प्रत्येके ॥
ल वखारा पर्वतने वीपे ।

सोलस वस्कारेसु । चउ चञ्च कुमाय हुंति पत्तेयं ॥
सोमनस गंधमादन ए वे सात सात कुट ठे ने आठ आठ रूपी
गजदंता उपर । महाहिमवंत ए वे उपर ॥ १३ ॥

सोमणस गंधमायण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥ १३ ॥
चोत्रीस वैताढ्य पर्वतने वीपे । विद्युत्प्रजगजदंत नैषधनीलवंतने वीपे
चञ्चतीस वियेहेसु । विद्युत्पह निसष्ठ निलवंतेसु ॥

तेमज मालवंतगजदंतो मेरु नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे
पर्वत एटला उपर । ॥ १४ ॥

तह मालवत सुरगिरि । नव नव कुमाइं पत्तेयं ॥ १४ ॥
हिमवंतगिरी सिखरीपर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीपे जे कुट ठे
वीपे प्रत्येके अगीयार कुट । तेने ॥

हिम सिंहारिसु इक्कारस । इय इगसठी गिरिसु कुमाणां ॥
एकठा मेलवतासर्वसंख्या थाय । चारसेनेसरसठ ४६७ कुट थाय १५
एगत्ते सबधण । सयचणरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव । अगीयार ११ कुटे करीने गुणवा पुर्वे ५
वर्त ६१ कहा ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चवथसत्त७अठठनवगेण॥ गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥

एकसठ पर्वतनो मेल सोल । वे ए एकसठ पर्वतना कुट सनसठ
वे वे नुगणव्यालीस । सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६३५ ३५गुण ३वेय५मगसठसयचठरों ॥ १६॥

चोत्रीस बीजयने [याखं३ए । रूपनकुट चोत्रीस३४ ठे आठठ
बीपे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मरुनपर आठठ जंबु वृद्धे ठे ॥

चवतीस विजएसु । नसकुमा अठ मेरु जवुम्मि ॥

आठठकुट देवकुरुने बी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
पे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराड । हरीकुम हगिस्सहे मठी॥१७॥द्वार५

द्वार ६ इवे तीर्थ कहेठे भाग तीर्थ वत्रीस बीजयमा ऐरव्रतमा
ध वरदाम प्रजास ए नामे । जरतमा ॥

मागह वरदाम पजास । तिष्ठ विजएसु३५ऐरवय१जरहे१

एकनामे चोत्रीस ठे तेइने त्रण वे अधीक एकसो १०५तीर्थ जा
गुण करता । एवा ॥१८॥ द्वार ६

चवतीमा तिहिगुणिया । डुरुतर सयतु तिष्ठाण॥१८॥

द्वार ७ श्रेण्यो कहेठे बीद्याधरनी श्रेण्यो एकेकनी वे वे [द्वार ६
अजीयोगीक देवनी ते पण । बैताढ्य बैताढ्य प्रते ठे ॥

विज्ञाहर अजिजगीय । सेढीन डुन्नि डुन्नि वेअठ्ठे ॥

ए चारगुणा चोत्रीमने करता । ठत्रीस३६ सो१०० सेढीनते१३६
थई ॥१९॥ द्वार ७

इय चवगुण चवतीसा । ठतीम सयतु सेढीणो१ए॥द्वार७

द्वार७विजयो कहेठे चक्रवर्ती बीजय१आदीपदे जरत ऐरव्रत इहा
जे क्षेत्रने बीपे जीती राज करे ते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

चक्की जेयवाडं । विजयाइं इत्त हुंति चउतीसा ॥ चार ८
 चार ९ हवे इहमंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने विपे दस द्रह ए वे मली
 टा इह ठ ठे पञ्चादि । सोल द्रह ठे ॥ १० ॥ चार ९

मह दह ठ प्पनमाई । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥ १० ॥
 चार १० हवे नदीयो संख्या रक्तवती १ ए चार नदीयो [चार ९
 गंगा १ सिंधु १ रक्ता १ । प्रत्येके प्रत्येके ॥

गंगा सिंधु रक्ता । रक्तवई चउ नइउ पत्तेय ॥

चउद हजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे तमुड
 ५६००० । माही ॥ ११ ॥

चउदसहि सहस्सेहिं । समगं वञ्चंति जलहिमि ॥ ११ ॥

एमज अज्यंतर नदीयो चार वली प्रत्येके अठावीस हजार स
 हीमवंतादिकनी । हित एटले ११५००० ॥

एवं अप्रंतरिया । चउरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥

वली पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजार जाय चारे नदीयो २२४०००
 म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ॥ २२ ॥

पुणारवि ठप्पन्नेहि । सहस्सेहि जति चउ सल्लिला ॥ १२ ॥

वेवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमाहि हजार नदीयो तेमज विजय
 ठ नदीयोनो परिवार चोरासी । सोलने विपे ॥

कुरुमळे चउरासी । सहस्सा तह्य विजय सोलसेसु ॥

वत्रीस नदीयाने । चउदहजार प्रत्येके नदीयोनो परिवार १३
 वतीसाण नईण । चउदस सहस्साइं पत्तेयं ॥ १३ ॥

ते चउद हजारथी गुणवी एटले चार आम्त्रीस नदीयो विजय
 लाख अम्तालीस हजार नदीयो । माहेली ॥

चउदस महस्सगुणिया । अम्तीस नइउ विजय मज्झिमा

ए आनन्दीस नदीयो ५३१००० तेमज सीता नदीमा एमज
श्री सितोदामां मले ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥

सीउयाए निवमंति । तह्य सीयाइ एमेव ॥ २४ ॥
सीता सीतोदा ए वे नदीयो बन्नीस हजार पाचलाख सदीत ॥
पण प्रत्येके ।

सीया सीउया विय । बन्नीस सहस्स पंचलस्केहि
ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवता थाय
१४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लस्का । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥ २५ ॥
ठ जोजन सहित एक गाउ गंगानो सिधुनो विस्तार मुलमा
एटले सवा ठ जोजन द । ठे ॥

ठ जोयण स कोसे । गगा सिधूण विहरो मूले ॥
तेथी दस गुणो विस्तार ठेह एम वे वे गुणो विजी नदीयोनो
ने ठे ६२ ॥ जोजन । विस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिउ पयंते ० । इय ड ड गुणणेण सेसाण ॥ २६ ॥
जोजन एकतो उचपणे । सोनामय सीखरी लघु हिमवत ए वे ॥
जोयण सय मुच्चिद्धा । कणायमया सिंहारि चुल्लहिमवंता ॥
रूपीपर्वत महा हिमवंत पर्व वसें जोजन उच्चा रूपी रूपानो महा
त ए वे । हिमवत सोनानो ॥ २७ ॥

रूपि महा हिमवंता । उसु उच्चा रूप्य कणाय मया ॥ २७ ॥
चारसें जोजनना । उचपणे नैपघ नीलवंत ए वे ॥

चत्तारि जोयण सए ० । वच्चिद्धो निसढ नीलवंतोय ॥
नैपघ तपाव्या सुवर्णमय ठे । लीलारत्नवणो नीलवत पर्वत ठे ॥ २८ ॥
निसढो तवाणिममउ । वेरुलिउ नीलवंतोय ॥ २८ ॥

सर्वे एषा शास्वता पर्वत । कालक्षेत्र वा अढीदीपमाना मेरु विना
सर्वे वि पद्यरा । समयखीत्तमि मंदर विहुणा ॥

प्रखीतलमां उंदा । उंचपणाना चोथा जागमय ठे ॥२९॥

धरणीतले मुवगाढा । उस्सेयुचवन्न जायंमि ॥३०॥

प्रथम खांदवादीक गाथाये । दस द्वारे करी जवुद्विपनी ॥

खंमाइ गांहाहिं । दसाहि दारोहि जंवूद्विस्त ॥

संग्रहणी समाप्त अइ । आ संग्रहणीनी श्रिवाक्यनी महत्रिका

प्रतिबोधीत श्री हरी जइसूरिजीये रचना करी ॥

संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिजइसूरिहि ॥ ३० ॥

ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥

॥ इतिश्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वादीने वांदवा योग्य । सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आये
जला विचार प्रते ॥

वंदितु वंदणिजे । सर्वे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥

घणो वृत्ती घणी जाण्य घणी चुरणी । सिंघातसुत्रने अनुसारे कहीस ?

बहु वित्ती जास चुन्नी । सुआणु सारेण बुढामि ॥१॥

अथ द्वार दस श्रीकनु ? अजीगम बेदीस्या रदेवानुं ? त्रण अवग्रह

वा पेसवानी विधी पाचनुं ? । नुं ? त्रण प्रकारे वादवानुं ? ॥

दह तिग ? अहिगमपणग ५ । दुदिसिइतिहुग्रह ४ तिहाउ ५

पचाग नमवानुं ? नमस्कारनुं ? अकर ? सोलसेने सुन [वंदणया

तालीसनुं १६४७ वर्षा ? ॥ २ ॥

पणिवायदनमुक्कारा ७ । वन्ना सोलसय सीयाळा ८ ॥३॥

एकसो एकासी वली पद सताणु संपदा वा बीसामानु? पाच ५
 नुं १०१ पद १ । रंरुनुं ॥

डगसीइ सयतु पयाए । सगनउई१०सपयाउ पणदमा११
 वार अधिकारनु१ च्यार वादवा सरण करवा जोग्यनु चार निक्के
 जोग्यनु१ । पे जिननु ॥३॥

वार अहिगार१२चउवंद सरणिऊ१४चउहिजिणा १५
 च्यार थोयोनु? [णिऊ१३। वार हेतु वा कारणनु? सोल॥१॥
 नीमीत आठनु१ । आगारनु? ।

चउरोथुइ१६निमित्तठ१७वार हेऊय१८सोलआगारा१९॥
 उगणीसदोप काउसगना तेनुं? । काउसगना प्रमाणनु? स्तवननु
 वली? चैत्यवंदन सातनु? ॥४॥

गुण बीस दोस उसग्ग२०। माण२१थुत्तच२२सगवेला२३
 दस आसातना वा अवज्ञा तजवानुं? सघला चैत्यवंदनादीक स्थानके
 दस आसायण चान२४। सबे चिउ वदणाइ ठाणाइ ॥
 एचोवीसद्वारे करीने । वेदजारने होय चुउत्तर५ उत्तरद्वार गाथा४
 चउवीस डुवारेहि । डुसहस्सा हुति चउ सयरा ॥ ५ ॥
 द्वार? त्रण निसीही? त्रण प्रदक्षिणा१ । त्रण निश्चे प्रणाम१ ॥
 तिन्नि निसीहि? तिन्निउ-पयाहिणा२। तिन्निचेवय पणामा ३
 त्रिवीध्य पूजा? तेमज । अवस्था त्रण प्रकारे जाववी निश्चे? ॥६॥
 तिविहा पूआय४ तहा । अवत्त तिअ जावणचेव५॥६
 त्रणदिसि जोवानी विरती वानीम१। पगजूमि पमार्जनवली त्रणवार?
 तिदिसि निरस्काण विरई६। पयजूमि पमज्जाणचतिरकुत्तो७
 चरण वा अरुरादि आलवन त्रीवीध वली प्रणिध्यान? एम त्री

त्रण१ मुद्रा त्रीक१ वली । क दसा॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०
 वन्नाइ तियं०मुद्रा-तियंचए । तिविहंच पणिहाण१०॥७॥
 प्रथम त्रीक१ घरनो१ देहरानो१ व्यापार वा ते समदी काम तज
 इव्य जिनपूजानो जे१ । बु ते नीसीही त्रिक ॥

घरजिणहर जिणपूआ । वावार चानु निसीहि तिगं ॥
 कीडा ते धानक देहराने मुल त्रीजी चैत्यवदन जावपुजा करवाने
 द्वार गर्ज घर ते गजारे । अवसरे ॥ ८ ॥

अग्गदारे मप्रे । तइया चिड वंदणा समए ॥८॥
 त्रीजुं त्रीक वे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पाचे अंग नमे
 वे ते अर्ध अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥

अजलिवद्धो अद्धो-एऊय पंचगनु य तिपणामा ॥
 सधले अश्रवा त्रणवार । मस्तकादी नमानवे प्रणाम त्रीक वीजुं१०॥
 सवत्त वा तिवारं । सिराइ नमणे पणाम तिअ ॥ ९ ॥
 हवे पुजा त्रीक३ अंगनी आगल जल चंदन फुलहारादी अक्षतादी
 मुकवानी जावनी ए जेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥

अंग गग जाव जेया । पुष्पाहार थुइहि पूय तिगं ॥
 ते पच प्रकारी अष्ट । प्रकारी सर्व प्रकारी अथवा पुजा त्रीक३१०॥
 पचो वयारा अठो । वयार सबो वयारा वा ॥ १० ॥
 अवस्था त्रीक३ जाववी अवस्था त्रीकते । पीमस्थ पदस्थ रूपरहीतस्थ
 जाविऊ अवत्त तिअ । पीमत्त पयत्त रूव रहियत्त ॥
 ते केइ उह्यस्थ केवलीत्व सिद्धणानी नीश्वे अवस्था त्रीकनो
 पणानी । अर्थ ते ॥ ११ ॥

उज्जमठ केवलीत्त सिद्धत्त चव तस्स ठो ॥ ११ ॥
 नवण करवाने स्थानके केवलज्ञानन । अष्ट प्रातीहार सहीत स्थानके

धाय तीहामुघी ठहस्य अवस्था । केवली अवस्था ॥
 न्हवणचगेहि ठजमत्त-वत्त पम्हिरगोहि केवल्लिअं ॥
 पद्मासन वाक्राजसगेरहाथानको जिननीजाववी सिद्धअवस्थात्रीक
 पल्लिअंकुस्स गेहिय । जिणस्स ज्ञाविज्ज सिद्धत्तं ॥१२॥
 दिसित्रीकए उर्थ वा उच्चु अ त्रण दीसाज्जणी जोवुं तजवु ठामवुं
 धो वा नीचु त्रीवु वावाकुए। अथवा ॥
 उह्वा हो तिरिआण । तिदिसाण निरक्खण चइज्जहवा ॥
 पाठल जमणु मावु एत्रण दी एक श्रीजिनेश्वरना मुख सनमुख
 सी जोवुं तजे । थापे दृष्टी वे द्वार ५ ॥ १३ ॥
 पन्निम दाहिण वामण । जिणमुह त्रत्त दिठ्ठिजुत्त ॥१३॥
 वरणत्रीकडे जे सूत्र बोले बीजु जे सुत्र अर्थमा चीत राखे तीजु
 तेना अकरमा चीत राखे। आलवन बली पमीमानु ॥६॥
 वन्नतिअ वन्नत्ता । लंवण मालवणं तु पम्माई ॥
 हवे मुझात्रीकउ जोग जिन ए मुद्रा जेदे करी मुद्रात्रीक ते
 मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥
 जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुह्वा जेएण मुहत्तियं ॥ १४ ॥
 माहोमांही एकएकने अत कमलना मोरानी परे वे हाथे
 रे आगलीयो राखे । करीने ॥
 अन्नन्नतररी अगुली । कोसागारेहिं दोहि हन्नेहि ॥
 पेट उपरेवे हाथनी कोणीत्त तेहने प्रथम जोगमुद्रा एहवुं
 थापीने । कहिये ॥ १५ ॥
 पिहोवरि कुप्पर स-ठिएहि तह जोगमुहति १५॥
 हवे जिनमुझा कहेठे चार आगल पग पोदोला तेथी काइ ठ
 आगल । गी पाठलनी पानीयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं । पुरज ऊणाइं जन्त पन्निमज्ज ॥
 पग राखी ते रीते काजसग्ग करे ते । एते वली होय जिनमुद्रा ॥१६॥
 पायाण उस्सग्गो । एसा पुण होइ जिणमुद्रा ॥१६॥
 हवे मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते कहेवे जीहा वरोवर वे पण गज्जित कर्या
 मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते । हाथ ॥
 मुत्तासुत्ती मुद्रा । जन्त समा दोवि गप्पिया हवा ॥
 ते वली जाल स्थलने विपे । अमाने कोइ आचार्य न लगामवा
 कहे वे ॥ १७ ॥

ते पुण निलामदेसे । लग्गा अन्ने अलग्गति ॥ १७ ॥
 हवे जोगमुद्रा पांच अंग शक्रस्तव वा नमुबुण आये स्तुतीये
 नमाववा ते खमासमण । होय जोगमुद्रा ॥
 पंचंगो पणिवान थयपाढो होइ जोगमुद्राए ॥
 वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुद्राये
 आये ते जिनमुद्राए । कहे ॥ १८ ॥

वंदण जिणमुद्राए । पणिहाण मुत्तासुत्तीए ॥ १८ ॥
 हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
 ये चैत्यवंदन । यवीयराय प्रार्थना सरूप अश्रवा ॥
 पणिहाणतिग चेइय । मुणि वंदण पच्छणासरूवं वा ॥
 मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थ तो प्रगट्ठे इती
 त्रण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥

मण वय काएगत्तं । सेस तिअन्नो अ पयमुत्ति ॥ १९ ॥
 हवे अज्जीगम वारसचीत व अचित्त वस्तुनुं अणतजवुं ? मन
 स्तुनु तजवु वा मुकवु ? । एकाग्र करवु ? ॥
 सचित्तद्वमुप्रण १ । मचित्त मणुदणं २ मणोगत्तं ३ ॥

एक सामी या वस्त्र अखंननु वेदाथ जोमी मस्तक नमावबुं जिन
उत्तरासण करबु ? । दिठेयी ? ॥ १० ॥

डगसामि उत्तरासगध। अजलो मिरसि जिणदिठि॥१०॥

एम पच विध अजीगम वा स अथवा मुके राजा होयतो राजना
नमुख जवु । चिन्ह ते ।

इअ पचविहाजिगमो । अहवा मुच्चति रायचिन्हाई ॥

खरुग?ठत्र?पगनापगरखा?आदो। मुगट?चामर?एपाचेमुकेद्वार?

खग्ग ठत्त वाणह । मउरु चमरेअ पंचमए ॥ ११ ॥

इवे दिसि द्वार ३ वादे जि दिसि रहिने पुरुष ने राजी दिसि
नेश्वरने जमणी रहिने स्त्री ॥

वदति जिणे दाहिण । दिसिठिआ पुरिसवामदिसिनारि

इवे अवग्रह द्वारध नवदाथ उत्कृष्ट नव उपर साठ माहि म
जघन्य साठ दाथ । ध्यम अवग्रह सेप ॥ १२ ॥

नवकर जहन्न सठि क-र जिधु मझुग्गहो सेसो ॥१२॥

इवे नमस्कार द्वारएक चैत्यवदन मध्यम अरीहत चेइआण
नवकार वा नमवेजघन्य । चार थोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवदण मय दंरु थुइ जुयला ॥

पाचवार नमुथुणारुप मंरुके स्तवन जयवीयराये करी उत्कृष्ट
थुइ आठे करी चैत्य वदन ॥ १३ ॥

पण दंरु थुइ चउक्कग । थय पणिहाणेहि उक्कोसा॥१३॥

अन्य वा बीजा आचार्य नमुवुणे करिने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अन्ने विति डगेणं । सकउएण जहन्न वदणाया ॥

ते वे त्रण नमुअुणे करी म उत्कृष्टं चैत्यवदन चार अथवा

ध्य चैत्यवन्दन ।

पाच नमुश्रुए करी ॥ २४ ॥

त हुग तिगेण मद्या । उक्कोसा चउहिं पचहि वा ॥ २४ ॥

हवे पचाग प्रणाम द्वारद पा वे हींचण हाथ वे उत्तम अग
च अग नमाववा ते । मस्तक एक ॥

पचंगो पणिवान् । दो जाणु करडुगुत्तमंग च ॥

हवे नमस्कार द्वारउज्जला मो एक वे व्रण जावत एकसो आठ
होटा अर्थेठ जेइना नवकार । ॥ २५ ॥

सु महत्त नमुकारा । इग डुग तिग जाव अठसयं ॥ २५ ॥

हवे अकर १६४७ नुं द्वार ७ नव नेउ सो ए एकसो नवाणु १९९
अरुसठ ६७ अठवीस २७ । वली वसेने सताणुं २९७ ।

अरुसठि १ अठवीसा २ । नव नऊअसयं ३ च डुसय सग न
वसेने उगणत्रीस ७२९ वसे । वसेने सोल ११६ एकसोने [क्या ४॥
ने साठ २६० । अठानुं १९७ एकसोने बावन १५१ २६॥

दो गुणतीस ५७ सठा ६ । डुसोल ७ अरु नऊय सय ७ डुवन्न
ए अकरना सुत्राना नाम नवकार इरियावही नमु (सयं ११६॥
खमासमण । हुणं आदी पाच रुक्कमा ॥

इअ नवकार १ खमासमण २ । इरिय ३ सकन्नया ४ दंमेसु ॥

अरिहतचेइयाणंमा लोगसआ एम अनुक्रमे अकर सोलसे सुन
वीमा नहि विजीवार गणवा । तालीस ॥ २७ ॥

पणिहाणेसुअ अडुस्त । वन्नासोलसय सीयाला ॥ २७ ॥

हवे पद १७१ नुं द्वारएनवए तेंतालीस ३ अठवीस २७ सोल १६
वत्रीस ३२ तेतरीस ३३ । वीस २७ अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ वतीस २ तीतीसा ३ । तचत्त ४ अरुवीस ५ सोल ६ वी

नवकार इरियावही नमुहुणं आ एकसोने एकासी (स७पया ॥

दिने विषे ।

सर्वे पद धाय पद द्वार॥१७॥

मंगल इरिया सक-ज्याईसु इगसीइसय तु पया ॥१८॥

इवे संपदा॥७३॥ द्वार१० आठ८ सोल१६ सपदा वीस१० संपदा॥

आठ८नव॥आठ८अठ्ठावीस१८ । सपदा शब्दे वीसमाना स्थानक ॥

अठ१८नव३८य४अठवीस५ । सोलसय६वीस७वीसामा

अनुक्रमे नवकार इरियावही । नमुबुण आदिनेविषेसताणुसपदा२॥

कमसो मंगल इरिया । सकज्याईसु सगनऊई ॥१९॥

नवकारनाअकर अरुसठ पद नव । नवकारनेविषेआठ सपदातेमा॥

वन्न ८ सट्टि नव पय । नवकारे अठ सपया तन्न॥

सात संपदा तो पद तुल्य ठे । सत्तर अकरनी आठमी संपदा ठेला

- वे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुह्रा । सतरस्कर अठमी दुपया॥३०॥

इवे खमासमणना अकरो अठवीस तेमज इरियावहीमा ॥

पण्णियाय अस्कराई अठवीस तहाय इरिआए॥

एकसोनवाणुं अकर ठे । वत्रीस तो पद ठे सपदा आठ ठे॥३१॥

नव नन्नय मस्कर सय । दुतीस पय सपया अठ॥३१॥

सपदामा पद बे२पदनी बे२पदनी अगीयार११पदनी ठ पदनी ए

एक१ पदनी चार४ पदनी एक१ प इरियावहिनी सपदाना पद॥

दनी पाच५पदनी ।

डुग१दुग२इग३चउ४इग५ इगार७ठग८इरिय सपयाइ

सपदा आदी पदइठामि१ इ (पण६) जेमेजीवा१ एगिदिआ१ (पया॥

रिया१गमणागमण१ पाणकमणे१ अजिइया१ तस्सज्जतरी१ ॥

इठार१इरि२गम३पाणा४ जेमे५एगेंदि६अजि७तस्स८

सपदानानाम अगीकार सपदा१ सामान्यहेतु१ विशेषहेतु१॥३२॥

नीमीत सपदा ? ।

सग्रहहेतु ? पाचमी ॥

अप्रवगमो ? निमित्तं ? उहे ३ अरधहेतु संगहे ५ पंच ॥

जीवसंपदा ? वीराघना सपदा ? प । ए जेद त्रण पाठलनी संपदा
मिक्कमण संपदा ? । चुलिका जाणवी ॥ ३३ ॥

जीव ६ विराहण ७ पमिक्कमण ८ । जेअकृतिनि चुलाए ३३ ।
नमुहुणं नी संपदा प्रते पद वे २ पदनी त्रण ३ नीचारधनी पाच ५ नी
पाच ५ नी पाच ५ नी वे २ नी चारधनी ।

डु १ ति २ चउ ३ पण ४ पण ५ पण ६ डु ७ चउ ८ ।
त्रण १ पदनी नमुहुणं नी सपदामा पदसंख्या ॥

तिपय ९ सकक संपया ६ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुण ? आईग अजयपदयाणं ५ धम्मदयाणं ६ अ
राणं २ पुरिसुत्तमाण ३ लोगुत्तमाणं ४ प्पमिहय ४ जिणाणं ८ तव्वनुणं ९

नमु आईग पुरिसो लोग । अजय धम्मप्प जिण सव्वं
सपदानानाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु १ उपयोग (॥ ३४ ॥

सामान्य हेतु सपदा । हेतु ४ तदहेतु उपयोग संपदा ५ ॥

योअव संपया उह । इयर हेतु वज्जग तंहेतु ॥

विशेष हेतु उपयोग ६ स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य ८ फलदाय
प ७ । क मोक्षसपदा ९ ॥ ३५ ॥

सविसेसु वज्जग सरूव । हेतु निय सम फलयमुखो ॥ ३५ ॥

नमुहुणं मा अकरादि संख्या नव ९ संपदा ठे पद तेतरीस ३३ ठे
वसेंने सतांणु २ ९ ७ अकर ठे । नमुहुणमा ॥

दोसग नऊआ वत्ता । नव संपय पय तित्तीस सकक ९ ॥

चैत्यस्तव अरिहतचेइआ तैतालीस पद ठे अकर वसेंने-उणएत्री
णं मा आठ संपदा ठे । स ठे ॥ ३६ ॥

चेद्व्यथ यथैव संपद्यति चत्तपय वन्न दुसय गुणतीसा ३६
सपदामा पद वे२पद उदपदसातउपद उदपदचैत्यस्तवनी संपदामा
नवणपद अण३पद उदपद चार४पद । प३ प्रथम कदेवे ।

दु१ठ२सग३नव४तिअ५ षप्पय८चिअ संपयापया पठमा
अरिहतचेइयाण(उदचऊ७) अन्नथनससिएणं४सहुमेहिंअंग५एवमा
वदणवत्तियाए२सहाए३ । इ एदि६ जाव अरिहताण७ तावकाय ८
अरिह वदण सद्धा । अन्न सुहुम एव जा ताव ॥३७॥

संपदानानाम अगीकारसप हेतु सपदा३ एकवचनात आगार स
दा१ निमित्त सपदा२ । पदा४बहुवचनात आगार सपदा ५ ॥

अप्पुवगमो निमित्त । हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काउस्तग मर्यादानी संपदा७ सरुप
रणागार संपदा६ । संपदा८ ए आठ सपदा ॥ ३८ ॥

आगतुग आगारा । उस्तगगा विहि सरुवठ ॥३८॥

लोगस्त आदीने विपे सं जेटला पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो । वीस अनुक्रमे ।

नामथयाइसु संपया । पय समअठवीससोल वीसकमा
एकवारना ज्ञेया अक्षर ग वसेनेसोल एकसो अठाणं अक्षरलोग
णता अनुक्रमे वसें साठ । स्त पुस्करवरदी सिहाणबुहाणंना ३ए
अडुरुत्त वन्न दुसठ । दुसय सोल ८ नउअ सयं॥३९॥

वे जावंती जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अक्षर सात७ अ
अक्षर एकसो वावन । ए३ चोवीस२४ तेत्रीस३३ ।

पाणहाणडुवन्नसयं कमेणसग१।त२चउवीस३तित्तीसा४

उगणत्रीस१एअठावीस२८ । चोत्रीस३४ एकत्रीस३१ वार१२ ए
सर्व आक गुरु अक्षरना ॥ ४० ॥

गुणतीस५ अठवीसा६। चतुतीसि७ गतीस८ वार९ गुरुवन्ना
हवे पाच रुंरुकनुं द्वार११ अरिहंतचैयाणं२ लोगस्स३ पुस्करवदी४
पाच पाठ नमुहुणं१। सिद्धाणं बुद्धाणं५ इहापाच रुंरुकने विपे१२
पाणदंमा सकब्बय। चेइय नाम सुय सिद्धब्बय इष्ठ॥
अधिकार ठे ते वे२ एक१ वे२ वे२ ए अधिकार वार नमुहुणादिक
पाच५। मा अनुक्रमे ॥ ४१ ॥

दो१ इग२ दो३ दो४ पंचय५। अहिगारा वारस कमेण४१
नमुहुणं१ जेअअइआ२ अरि सव्वलोए॥ पुस्करवरदि६ तमति
हंतचैयाणं३ लोगस्स४। मीर७ सिद्धाण८ जोदेवाणए॥
नमु जेइय अरिह लोग। सव्व पुस्क तम सिद्ध जोदेवा॥
उज्झित सेलसिहरे१० च वच्चगराण१२ ए वारे अधीकारनां आ
त्तारिअव११ वेआ। दी पद ठे ॥ ४२ ॥

उज्झि चत्ता वेया। वच्चग अहिगार पढमपया ॥ ४२ ॥
अधिकार अर्थ प्रथम अधि ज्ञावजिन प्रते बीजे अधिकारे द्रव्य
कारे वाडु छुं। जिन प्रते।
पढमहिगारे १ वदे। ज्ञावजिणे बीय एउ दव्व जिणे॥
एक चैत्यनी थापना जिन प्रते त्री चोथा अधिकारमा नामजिन
जे अधिकारे वादे। प्रते ॥ ४३ ॥

इगचेइय ठवण जिणे-तइअ चनुब्बमि नामजिणे॥ ४३ ॥
पाचमे अधिकारे त्रण जुवनना। हवे ठठे अधिकारे श्रीमंघ
थापनाजिन बली। रादी विहरमानजिन ॥
तिहुअण ठवणजिणे पुण। पंचमए विहरमाण जिणठठे॥
सातमे अधिकारे श्रुतज्ञान प्रते। आठमे अधिकारे सर्वसिद्ध स्तुति४४
सत्तमए सुअनाणं। अठमएसव्व सिद्ध थुई ॥ ४४ ॥

हवे नवमे अधिकारे तिर्था नवमे दसमे श्री गिरनार वा रेव
क्षिप श्री विरजिन स्तुता ताचल स्तुती ॥

तिष्ठाहिव वीर थुइ नवमे दसमेअ उऊर्यंत थुइ ॥

अष्टापदजिनी स्तुति अगिआ सम्यगूद्रष्टी देवनुं स्मरण ठेले वा
रमे । वारमे अधिकारे ॥ ४५ ॥

अष्टावयाइ इगदिसि । सुदिष्ठिसुर समरणा चरिमे ॥ ४५ ॥

ए वार अधिकारमा नव अधिकार विस्तरानामे श्री हरिज्जइसुरि क
इहा चैत्यवदननी व्रती ललित । त आदेना अनुसारथी ॥

नव अहिगाराइह ललिअ । विठरा वित्तिमाई अणुसारा

अणअधिकार श्रुतनी परंपराथी ॥ तेवणकीयाबीजो दसमोइगीयारमो

तिन्नि सुअ परपरया । बीउ दसमो इगार संमो ॥ ४६ ॥

आवस्यकनी चुर्णिने विपे । जे कह्यु ठे सेव अधिकार पूर्वाचार्य
नि जेम इग ॥

आवस्सय चुन्नीए । ज जणिअं सेसया जहिआए ॥

ते कारण माटे उज्जितादिक पण । अधिकार श्रुतमय निश्वे जाणवा

तेण उज्जिताइवि । अहिगारा सुअमया चेव ॥ ४७ ॥

बिजो अधिकार श्रुतस्तवादि । अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्णिमा निश्वे ।

बीउ सुअअयाई । अठन वन्निउ तहि चेव ॥

ते माटे नमुहुणने अते इव्य अरिहत वादवाने अवसरे प्रग
कह्यो ठे । दार्थ जाणवो ॥ ४८ ॥

सकअय ते पढिउ । दवारिहवसरपयमो ॥ ४८ ॥

असठ पुरुषे आचरू नहि बिजा गीतारथे अणवारीत एटला
पापसहित पापरहित । माटे मध्यस्थपणानी ॥

असदाइ न्नावळं । गीयच्च अवारियंति मङ्गला ॥

आचरणा पण निश्चे आझा जा एहवा साखना वचनशी जला
एवी इति । नर सह माने ठे ॥ ४९ ॥

आयरणा विहु आणांति । वयणुं सु बहु मन्त्रति ॥ ४९ ॥

इवे चार वादवा योगनुं द्वार १ सुत्र सिद्धत ३ सिद्धजगवान् ४ इहा
चार वादवा योग जिनेश्वर १ समरवायोगनुं द्वार १ सासनावीष्ट
मुनिराज २ । देवतादी समरवा वा संज्जारवा

चउ वदणिऊ जिणमुणि । सुय सिद्धा इह सुराडसरणिऊ
इवे चार जिननुं द्वार १ एचार इव्य १ ज्ञावजिन ४ ए चारे जेदे
जिन नाम १ थापना २ । करिने ॥ ५० ॥

चउहजिणा नाम ठवण- दवज्ञावजिणजेणां ॥ ५० ॥
नामजिन ते श्री रूपज्ञादी थापनाजिन ते वली श्री रूपज्ञादी
जिननां नाम । जिननी प्रतिमाउ ॥

नाभजिणाजिणनामा । ठवणजिणा पुण जिणदपमिमाउ
इव्यजिन ते जिननामबंधथी ज्ञावजिनतो समोसरणमा वीराजी
जिव ते इव्यजिन । देसना दीये तेवारे ॥ ५१ ॥

दवजिणा जिणजीवा । ज्ञावजिणा समवसरणाउ ॥ ५१ ॥
चार थोयोनुं द्वार १ आदख्या । बीजी सर्वतीर्थकरनी स्तुति तीजी
जे जिनरूपज्ञादीनी प्रथमथुई । श्रुतज्ञाननी स्तुती ॥

अहिगय जिण पढमथुई । बीया सद्याणतइय नाणस्सा ॥
वैयावच करता सासन उपयोग अर्थे चोषी थुई ॥ ५२ ॥
रक्क देव देवीयोनी ।

वैयावच्च गराणु । उवउगठ चउठ थुई ॥ ५२ ॥
आठ निमित्तनुं द्वार १७ पाप वंदणवत्तिआ आदे ठे निमित्त

खपावाने अर्थे इरियावदीयाः। वः पुः सः सः वोः निः ।
 पावखवाण्ठ इरिया । वदणवत्तियाइ ठ निमित्ता ॥
 जिनप्रवचन अधिष्टायक देव कान्ठसग १ एम निमित्त आठ चै
 समरवा अर्थे । त्यवदन विषे ॥ ५३ ॥

पवयणसुरसरण्ठ । नस्सगो इय निमित्तठ ॥ ५३ ॥
 वार हेतुनु द्वारः पचारहेतु तस्स प्रमुख सद्धाए इत्यादिक पाचए
 नः पायवित्तः वीसोदीः विसद्धिः । हेतु ॥

चउ तस्सउत्तरी करण- पमुह सद्धाइआय पण हेऊ ॥
 वेयावच्चगराणं इत्यादिक । त्रण३ एम हेतु ए समग्र वार हेतु थया ५४
 वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ वारसग ॥ ५४ ॥

सोल आगारनुं द्वारः एअन्नछा आगार एवमाइएहि इत्यादी चा
 दी वारः १२ आगार कान्ठसगना । र ४ ते ॥

अन्नछयाइ वारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥

दिवावि अग्नीजयथी आपना वचे सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
 पचडोनी आनं चोरादिक जयथी । खसेतो कान्ठसग न जागे ५५ ॥

अगणि पणिदि विदण । बोहिखोनाइ म्को आ ॥ ५५ ॥

इवे कान्ठसगना दोपनु द्वारः १० मालदोपः उधीः नीलदोपः
 घोटकः बेलनीः थंजदोपः । जीलनीः खलीणदोपः ॥

घोमगः लयः खजाइ ३ । मालु ४ दी ५ निल ६ सवरि ७ खलि

वधुदोपः लाबु पेरणु पेर ते ? जापण आगली हलावे ते ? (७ ॥

स्तनदोपः सजतीदोपः । कागरापरं आमुअवलु जुवे ते ?

कोठनीपरे दीलसकोचः ॥ ५६ ॥

वहु ९ लबुतरः १० थणः ११ सज जमुहगुलिः १२ वायसः १४ कवि

माधु धुणावे ते ? मुकदो (ई १०) प्रेरुदोपः ए नगणी (द्वे १५) ॥ ५६ ॥

प१मदीरा परे वरुवरु करे ते । स दोष तजे काठस्तगे ॥

सिरिकंप१६मूअ१७वारू । पेहत्ति१एचइऊदोस नस्सग्गो

तेमाथी१७मो[लि१८ । न होय दोष साध्वीजीने ए त्रण सही

११मो १२ ए त्रण । त नवमो चार नहि आवीकाने ॥५७॥

लंबुत्तर थणसंजई । न दोस समणीण सुवहु सहीण५७

काठस्तगमा सासोसासनी पचीस सासोसासनुं वाकी काठ

सख्या द्वार७१ इरियावही सगे आठ सासोसास ॥

ना काठस्तगनुं प्रमाण ।

इरि नस्सग्ग पमाणं ।

पाणवीसुस्सास अठ सेसेसु ॥

हवे स्तवन द्वार२२गंजीर

मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना

शब्दे मधुर मीठे शब्दे ।

जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥

गंजीर महुर सहं ।

महत्तुत्तं हवई युत्त ॥५८॥

सात चैत्यवंदन द्वार३३ प्रतीक्रम पाठले दीवसे१प्रतीक्रमण देवसी

एराइ१ ने देहरे१ जमतो वा पच्च मा१संथारे सूता१पाठली राते१॥

खाण पारता१ ।

पम्भिकमणे१चेइय५जिमण३ । चरिम४पम्भिकमण५सूयण६

चैत्यवदन ए साते मुनीराजने । साते वेला एक दी (पम्भिके७

वस रात्री मलीने करवां ॥५९॥

चिइ वदण इअ जइणो । सत्तउ वेला अहोरत्ते ॥५९॥

वेवार प्रतीक्रमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्भिकमणे पांच

स्तने पण निश्चे ।

वेला तेथी वाकीनाने ॥

पम्भिकमउ गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेला इयरस्स ॥

पूजादीकमा त्रणे संख्या वि होय त्रण वेला अघन्यपणे चैत्य

पये प्रज्ञात मध्यान सांझे । वंदन ॥ ६० ॥

पूयासु तिसंव्यासु य । होइ तिवेला जहन्नेण ॥ ६० ॥

दस आसातनानु द्वार २४ पान खासना आदे १ स्त्री विलास १
सोपारी आदे १ पाणी पीता १ सुइ रहेवु १ शुक्वुं १ ॥

जोजन करवे १ ।

तंबोल १ पाण २ ज्ञोयण ३ । वाणह ४ मेहुण ५ सुवन्न ६ निष्ठवण ७

मुतर वा लघुनीति १ विष्टा ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर
वा वनीनीति १ जुयट्ट १ । देवघरनी इद्यमा ॥ ६१ ॥

मुत्तु ८ चारं ९ जूय १० । वळे जिणनाह जगइए ॥ ६१ ॥

इवे देव वादवानी वीवी इरि अरिहत चैयाण थोय १ लोगस्त
यावही चैत्यवंदन नमुहुण । सबलोय थोय २ पुस्करवरदी ॥

इरिनमुक्कार नमुहुण । रिहत थुइ लोग सब थुइपुस्का ॥

थोय ३ सिद्धाणं बुद्धाणं वेया नमुहुणं जावति स्तोत्र वा स्तवन
वच्च थोय ४ । जयवीयरा ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ नमुहु जावति थय जयवी ॥ ६२ ॥

सर्व उपाधी घरमोधि वीसु ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जि
घ पणे । नदेव प्रते वादे सदा ॥

सधो वाहि विसुद्धं । एव जो वदए सया देवे ॥

ते देवताना इंद्रनावंदने पूज एरीते श्री परमात्माने वादसे ते प्रा
वा योग्य थाय वा प्रकरण कर णी परमपद जे मोक्षपद पामसे थो

ता श्री देवेंदुसूरिजीये आप ना कालमा ॥ ६३ ॥

नुं नाम सूचव्युं ।

देविदविदमहिय । परमपय पावई लहुसो ॥ ६३ ॥

॥ इति चैत्यवदन नामे ज्ञाप्य प्रकरण समाप्त ॥

॥ इति चैत्यवदन ज्ञाप्य संपूर्ण ॥

इवे बीजी गुरु वंदन विधि ज्ञाप्य लिखिये गीए ॥

॥ अथ गुरुवदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन १ श्रोत्रवंदन १ द्वाद
साव्रत वंदन १

गुरुवंदण मह तिबिहं । ते फिटा १ श्रोत्र १ बारसावतं ३ ॥

मस्तक नमारुवादीके करी प्र वृत्ती खमासमण बे देइ वादे ते
थम वंदन । बीजु वदन ॥ १ ॥

सिर नमणाडसु पढमं । पुत्र खमासमण डुग बीयं ॥ १ ॥

जेम दूत राजा प्रते प्रथम । नमीने कार्यप्रते कहिने पढी राजाए ॥

जह दूज रायाणं । नमिकं कळ निवेइक पढा ॥

रजा आप्ये पण वादीने । स्वस्थानके जाय एमज इहां

खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसज्जीउवि वंदिय गहइ एमेव इह डुगं ॥ २ ॥

सम्यक्त आचारनुं मूल ते । विनय, ते गुणवंतनी सेवना जक्ती ॥

आयारस्सज मूलं । विणउ सो गुणवउअ पमिवत्ति ॥

ते सेवा जक्ति बीधीये करी तेनी विधि इम द्वादसाव्रते

वंदवा थकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय विही वंदणाउ । विहि इसो बारसावत्ते ॥ ३ ॥

त्रीजुं तो गुरु वचन कहे तव ते त्रणमां इहा प्रथम फेटावंदन

उदे वे वार । तो समस्त संघने विपे ॥

तईअतु वंदण डुगे । तह मिहो आइमं सयलसघे ॥

बीजु श्रोत्रवंदन तो मुनीद आचार्यादी पदस्थने वली त्रीजुं

ईन उपगरणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥

बीयंतु दंसणीणय । पयठियाणं च तइयं तु ।

वंदनकर्म१चितीकर्म१कृतिकर्म१। पूजाकर्म१वली विनयकर्म१एपाचे
वदण१ चिई१किईकम्मं३। पूयाकम्म४च विणयकम्म५च
करयु वंदनकर्म कोने केने करवु पण । केइ वखते केटलीवार वंद
न कर्म करवु ॥ ५ ॥

कायधं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥

केटलीवार मस्तक नमाववु । केटला प्रकारना आवस्यक करी
वित्तेप शु६ थवु ॥

कइउणय कइसिरं । कइविहि आवस्सएहि परिसुद्ध॥

केटला दोष वित्तेप मुकीने । वादणा देवा ते सा कारणमाटेदेवावाइ
कई दोस विप्पमुक्क । किक्कम्म कीस कीरई वा ॥६॥

वादणाना पाच५नाम पाच५ वादवा अयोग पाच५वादवा योग पा
उदाहरण । च५चार पात्ते वादणा न देवराववा ॥

पणनाम१पणाहरणा२ । अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
चार४पात्ते वादणा देवराववा चार४ठामेनहि नी [अदाया ५॥

पाच५ठामे वादणानो निपेघ । पेघ आउठ कारण जाणवा ॥७॥

चउ दाय पण निसेहा । चउ अणिसेहठकारणया ॥७॥

वादणामा आवस्यक२५मुहपती तरीरनी पमीलेहण प्रत्येके पची
नी स २५ दोषण वत्रीस३२॥

आवस्सय१०मुहणंतय११ । तणुपेह पणीस१२दोस व
उदगुण थाय गुरुनी थापना१ वसेंने ठवीस३३६ [तीसा१३॥

वे २ अवग्रह । अरुर तेमा जारे अरुर पचीस ७

ठगुण१४गुरुठवण१५उ उ ठवीस स्कर१७गुरु पणवी

वादणाना सूत्रपद अ [गह१६। उद गुरुना वचन आ [सा १७।

वावन५७उद थानक वांदणा । सातना तेतरीस३३टालवी ॥

पय अरुवन्न१८८८८८ १ ए। ठगुरु वयणा२०० आसायण
तितीस २१ ॥

वेश विधीए वावीस द्वारे करिने । चारसेने वाणु ठेकाणां थयांए
डुविही डुवीस२२२दारेहि । चउसया वाणुई ठाणा ॥९॥
वादणा पाच नाम द्वार १ कृतिकर्म१ वीनयकर्म१ पूजाकर्म१ ।
वंदनकर्म१ चितीकर्म१ ।

वंदणायं१चिइकम्मं२किइकम्मं३विणायकम्मं४पूयकम्म ५

ए गुरुने वादवाना पाच ना इव्य ते उपचारे ज्ञावते अतरंगथी
म ते वली । ते वेना उदाहरणनु द्वार १ ॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे ज्ञावे उदाहरणा ॥१०॥

एकतो सीतलाचार्यनो१लघु कृष्णसेवक वेनो१पालक कृष्णपु
शिष्यनो१वीरासालवीनो१ । त्र संव कृष्णपुत्र ए वेनो ॥

सीयलय खुहुए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संवे ॥

पाचे ए इष्टात । कृतिकर्ममा इव्य ज्ञावने विपे ॥ ११ ॥

पंचे ए दिठंता । किइकम्मे दवज्ञावेहि ॥ ११ ॥

वादवा अवंदनीकनुं द्वार३ कुसीलीयो१संसतो१ यथावदो१ ॥

पार्श्वस्थ १ अवसनो १ ।

पासन्नो१ नसन्नो२ । कुसील३संसत्तज४अहावदो ५ ॥

ए पाचना प्रत्येके जेद वे २वे२ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ वे २ अनेक प्रकारे । मतने विपये ॥ १२ ॥

डुग१डुग१तिग१डु१णोग अवंदणिळा जिणमयमि१२ ।

पाचवादवा योगनुद्वार४विहा१ गठनि सारकारक१संजमेथीर क

पाच आचारवंत१ उपाध्याय१ । रे ते१तेमज गुणरत्ने अधीक१ ॥

आयरिय१ उवद्याए २ । पवत्ति३थेरे४तहेव रायणिए५ ॥

तेमने वांदणा देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवत प्रते
हित धवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्जरठा । कायव मिमेसि पंचएह ॥१३॥
चार पासे वांदणा न देवरावे पर्याये मोटा ? तेमज समस्त
द्वार५माता१पीता१वसोत्ताइ१ । रत्नाधिक पासे ॥

माय१पिय१जिज्जाया३ । उमावि४तहेव सव्वरायणिए ५
वांदणा कर्म न देवराववा । चार वांदवा योगनु द्वार६चार मुनी
आदे आदीपदथी साधुसाधवी श्राव
क आविकाए चार वादे वली । ॥ १४ ॥

किइकम्मं नकारिज्जा । चउसमणाइ कुणति पुणो ॥१४॥
वादणां देतां पाच नीसधनु द्वार७ध नीझविकहुते नहि कोइवार
र्मकथादिके व्याघ्रहुतेपराडमुखहुते । वादीस कहे हुते ॥

वरिकत्त१ पराहुत्ते१ । पमत्ते३ माकयाइ वंदिज्जा ॥
आहार करते हुते निहार क एटलु करता गुरुप्रते नहि वादणा
रते हुते । देवा कोरे वादवानु द्वार८ ॥ १५ ॥

आहार४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय ॥ १५ ॥
प्रसन होय रुने आसने वेग होय । क्रोधादिके रहित वेग होय
पसते१ आसण ज्ञेय१ । उवसते उवाए ३ ॥

गुरुनी आणा मागीने बुधीमान तेवारे वांदणा कर्म प्रजुंजे
पमीत । वा वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवितु४ मेहावी५ । किइकम्म पउजइ ॥१६॥
वांदणा देवानां आठकारणनु द्वार काउसग करते ? पोतानोअपराध
एपमिकमणे१सजाय प्रवण ? । खमावते१परुणा मुनीआवेदे ?
पमिकमणे१ सवाए१ । काउसग्गाइवराह४पाउणए ५ ॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संधारो करते ?
 यण लेता? पचखांण करते? ए वांदणानां आठ कारण । १७ ।
 आलोयण ६ संवरणे ७ । उत्तमवेय ८ वदणय ॥ १८ ॥
 पचीस आवस्यकनु द्वार १० आव्रत वार १२ चार ४ वार मस्तक
 वे वार नमवुं १ मस्तके हाथ नमारवुं त्रण ३ गुत्ती ॥
 जनमतां राखे तेम वस्त्रादी
 नपगरण यथायोग राखे १ ।

दोवणय २ महाजायं १ । आवत्ता वार १२ च सिरधतिगु
 अवग्रहमां वे २ वार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अव (सं ३
 क १ वार नीकलवु । स्य करवा वांदणा करता ॥ १९ ॥
 डुपवेसि २ ग निस्कमण १ । पणवीसा वस्सय किइकम्म १ ८
 वांदणाकर्म पण करतो हुतो । न होय वांदणां कर्म नीर्जरावानो जोगी
 किइकम्म पि कुणंतो । न होइ किइकम्म निज्जराजागी ॥
 पूर्वोक्त पचीसमांथी हरेक साधु आदे ठाम विराधे तो नीर्ज
 कोइ आवस्यकनु । रा जणी न थाय ॥ १९ ॥
 पणवीसा मन्नयरं । साहुठाणं विराहंतु ॥ २० ॥
 मुहपती पन्नीलेहण पचीसतुं द्वार । ठइ पन्नीलेहण मुहपती उंची
 ११ नजरे मुहपती जोवी ते एक १ । करी पखोला त्रण त्रणने आतरे ।
 दिठ पन्नीलेह एगा १ । ठ उह पस्कोम तिग तिग तरिया ॥
 अखोला प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ६ समग्र मली मुहप
 मणे हाथे जाली मावे हाथे । तीनी पन्नीलेपणा पचीस ॥ २० ॥
 अस्कोम पमज्जणया । नव नव मुहपती पणवीसा ॥ २० ॥
 प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण । राज्ञी ३ जमणो ३ जुजाये मस्तके
 कीडा ते कहे ठे । त्रण ३ मुखे त्रण ३ हीयाने विपे ३ ॥

पायाहणेणतिअ३ति वामे अर बाहु सीस मुह हियए॥
वे खज्जेनची निची (अ३। चारधठपनीलेदण वे पगे ए देहनी
एक एक पिठे । पचीस ११ ॥

अंसु हाहो पिठे । चठठप्पय देह पणवीसा॥११॥
आवस्यक पनीलेदणमा जे करे उद्यमे करी पूर्वे कहाथी नहि
म जेम । हिण नहि अधिक ॥

आवस्सएसु जह जह । कुणइ पयत्तअ हीण मडरित्तं ॥
त्रिविध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीर्जरा
उपयोग सहित । सकाम थाय ॥ ११ ॥

तिविह करणो ववत्तो । तह२से निज्जरा होइ ॥११॥
वप्रीस दोपनु छार१३ आदर वादणा देतो नासे१समग्रने जेगा
रहीतवादे ते१जात्यादी मदे१। वादे१ तीमनी परे ठेकमा देते१॥

दोस अण्णादिअ१यद्धिय१। पविद३ परपिमियच४टोल्लग
रजोहरण वांको राखे१काचवा एकने वादतो बीजाने वा (य५॥
नी परे रीगतो वादे ते १ । दे१मनमा खेदातो वादे ते१ ॥२३॥

अंकुस६कठ्ठज रिगिय१ । मत्तुवत्त७मणपठ६९ ॥२३॥
वे हाये पग बाधी वादे ते१ मुने जजे वा आपे ते बुधीये वादे१॥
वेइय वद्ध १० जयत्त ११ ।

जयथी वादे१ गरवे वादे१ मित्र जाणी वादे१मुने वस्त्रादि काइ
देसे एम जाणि वादे१ चोरनी परे वादे१॥
जय११गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिएह १६॥

आहारादी करतो वादे १ क्रोधे वादे१ तर्जना करतो वादे १ ।
पमिणीय११ रुठ १८ तल्लिय १९ ।
कपटे वादे ते१अपमान करतो वादे१विकथा करतोवादे१निश्चय२४

सठ १० हिलीय ११ विपलित २२ चियं ॥ १४ ॥
लाजथी अधारे दीगे न दीगे वादे? मस्तकने एक देसे वादे? ।
दिठ मदिं १३ सिगं १४ ।

राजवेठ तुल्य वादे? वाद्या वीना नही ठुटीये एम जाणि वादे?
मस्तके हाथ न लगामतो लगामतो? ॥

कर २५ तमोअण १६ अलिदणालिदं १७ ॥

अरुमात्रा नंगे कहे? वादो नतावलुं बोले? ।

ऊणं १८ उत्तर चूलीय १९ ।

मुगानी परे वादे? नंगे स्वरे वादे? रजोहरण जगामतोवादे? ॥ १५ ॥

मूअं ३० ठहर ३१ चमलियंच ३२ ॥ १५ ॥

ए वत्रीस दोप टाली वीशेष वंदनकर्म जे प्रयुंजे वा करे जला
पणे शुध अइने । गुरु प्रते ॥

वत्तीस दोस परिसुद्धं । किडकम्म जो पनजइ गुरुणं ॥
ते प्राणी पामे मोदना सुख थोमा कालमा वीमानीकपणुं अथवा
प्रते । पामे ॥ २६ ॥

सो पावड निव्वाण । अचिरेण विमाण वास वा ॥ १६ ॥

ठ गुणनु द्वार? इहा ठ वली उपचार मानादीकनो जंग? गुरुनी
गुण वीनय? । पूजा होय? ॥

इह च्च गुणाविणुत्तं । वयार माणाय जग? गुरुपूया? ॥

तीर्थंकरनी आइानो आराध श्रुत जे जिनवचन धर्मनी आराध
क होय? । ना? जली कीरीया पामे? ॥ १७ ॥

तिव्वयरायण आणा? । सुअ धम्मा राहणा? किरिया?

गुरु आपना द्वार? गुरु जे आपीये अथवा गुरुने ठामे? ॥ १८ ॥

गुणे करी जुक्त वली गुरु । आपनाचार्यादीक ॥

ગુરુ ગુણજુત્ત તુ ગુરુ ઠાવિજ્ઞા અહવ તન્ન અસ્કાઈ ॥
અથવા જ્ઞાનાદી જે જ્ઞાન વર્ગન થાપે સાક્ષાત્ ગુરુને અજ્ઞાવે ॥૧૭॥
ચારીત્ર એ ત્રણના ઉપગરણ ।

અહવા નાણાઈ તિય । ઠવિજ્ઞ સસ્ક ગુરુઅજ્ઞાવે ॥૧૮॥
ચંદનગ કવચા અથવા । કાષ્ઠમુદ્રાદી પુસ્તક ગુરુમૂર્તિ ચીત્રકર્મતે ॥
અસ્કે વરામ્મ વા । કષે પૂજ્ય ચિત્તકર્મમેય ॥

આપના વે જેદે સદ્જ્ઞાવ તે વલી ગુરુ થાપના વે જેદે થોમા કાલ
મૂર્તિ આદે અસદ્જ્ઞાવ તે ની પુસ્તકાદિ જાવજીવની મૂર્તિ આ
થાપના પુસ્તકાદિ । દેશ ॥ ૧૯ ॥

સપ્પાવ મસપ્પાવ । ગુરુ ઠવણા ઇત્તરા વકહા ॥૨૦॥
સાક્ષાત્ ગુરુને વીરહે ગુરુની થાપના । જાણેજે ગુરુજવેઠા આદે સદીયેઠે
ગુરુવિરહામિ ઠવણા । ગુરુવણસો વ દસણઢચ ॥

જિનેશ્વરને વીરહે । સેવના દે પ્રજ્ઞુ તમે સસાર ડુલ્લશી મુકાણા મુ-
જિનેશ્વરની મૂર્તિની । જને મુકાવાનુ મુધની મીત થયા તે સફલા ॥૨૧॥
જિણવિરહામિ જિણવિવ । સેવણા મંતણ સહલ ॥૨૨॥

અવગ્રહ છારા દ્વાર કિસાણ સાઠા ત્રણ હાથ ૧ તેર હાથ ૨ નેર
ગુરુનો અવગ્રહ વાવણામા । નર નેર નારી ॥

ચડદિસિ ગુરુગ્ગહો ઇહ । અહુઠા તેરસ કરણસપરપસ્કે ॥
ગુરુની આજ્ઞા માગ્યા વીના પો ન કલ્પે તે ગુરુની સમીપ જગ્યાયે
તે સદૈવ વા નીત પ્રતે । પેસવાને ॥ ૨૩ ॥

અણાણુનાયસ્સ સયા । ન કપ્પણ તન્ન પવિસેઝ ॥ ૨૪ ॥
ઠઠાણ અકરનુ છાર ૧૩ પાચ ૫ ચાર ૪ એ ઠ ઠામે પદ અનુક્રમે
ત્રણ ૩ વાર ૧૭ વેર ત્રણ ૩ । ઝગણત્રીસ જાણવા ॥

પણ ૧ તિગ ૨ વારસ ૩ ડુગ ૪ ચંત્રોદ્ધ ઠાણ પયડ ગુણતી

उगणत्रीस२एवीजा आ(तिग ५। सर्व मली पद अठावन(सं॥
वसकोने वीपे । अया ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स-याड सब पय अरुवन्ना ॥३७॥
वादनारनु ठ वचननुं द्वार१ण्डमि नीसीहीयादीमा१२ समुचय
आदीमा५ अणुजाणद आदीमा३ । जत्तामा२ जवणिजचन्ने०३॥
इत्ताय१अणुणवणा५ । अवावाह३च जत४जवणाय५॥
अपराधनुं खमावुं पण खामे वादणा देनारनां ए ठ ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमा४ । वा ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा वियद। वंदण दायस्स ठठाणा ॥३३॥
गुरु वचन ठनुं द्वार१एवदे सहती ए त्रीजु३ तुं पण व्रते ठे ए
ण१ अणुजाणामी७ । चोथुं४ एव गुरु वचन५ ॥
ठंदेण१अणुजाणामि२। तहत्ति३तुप्पि वट्टए४एवं५ ॥
हुं पण खासु तु तुज प्रतेद । वचन जाणवा वादवा योग आ
चार्यादीकना ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमह। वयणाइ वदण रिहस्स॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं द्वार ७० एत्रण३ जाता उज्जारहेता३ वेस
आगल वेपासे पाठल नजीका ता३ ठंमोले प्रथम पाणी ले ते१॥
पुरउ पक्का सन्ने। गंता३ चिठेणदुनिसीयणायएमणे १०॥
गमणागमण पेहेला आलोवे१वोलाव्यो साज्जलता न वोले१
आलोयण ११ पमिसुणणे १२ ।
गुरु पेला वोले ते१ गुरु वते विजा पासे आलोवे ते१ ॥ ३५ ॥
पुद्दालवणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥
तेमज आहारादी बीजाने देखामे१ बीजाने नीमत्रे पढी गुरुने१ ॥
तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे? मीठो पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी वो
खझाय १७ यणे १८ तहा अ पमिसूणणे ॥ (ले १ ॥

गुरुने कठीण वचन बोले? सथारे वेठो उतर आपे? ।

खझतिय १९ तन्नगए २० ।

शुं कडोवो? १ तमे करो? गुरुने दुकारो करे? मातुं मन ठे जेनुं? २६

किं २२ तुम २३ तज्जाय २४ नोसुमणे २५ ॥ ३६ ॥

तमने नथी साजरतु? १ गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि २६ कह ठिता २७ ।

सज्जानो जंग करे? गुरु कथा पढी पोते कहे ॥

परिसज्जिता २८ अणुठियाइ कहे २९ ॥

गुरुने संधारे पग लगाने? ।

सथारपाय घटण ३० ।

गुरुने आसने वेसे? उचे आसने वेसे? तुळ्य आसने वेसे? ३१ ॥

चिहु ३१ अ ३२ समासणेआवि ३३ ॥ ३७ ॥

राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावहि चैत्यवदन मुहपती पमिलेहवी

कुसुमीण डसुमीणनो काठसग। वे वादणा राइअ आलोवु ॥

इरिया कुसुमिणुस्सगगे। चिअवदण पुत्ति वदणा लोअं ॥

वे वादणा राइअ खामवु वे पचखाण चार खमासमणा जगवन्

वादणा आदी वे खमासमण सज्जाया ॥ ३८ ॥

वदण खामण वदण । सवर चगठोअ ड सप्राअ ॥ ३९ ॥

देवसी प्रतीक्रमण वीधी मुहपती पमिलेहवी वे वादणा पच

इरियाउही चैत्यवदन । खाण वे वादणा देवसीअ आलोवु ॥

इरिया चिअवदण । वदण चरिम वदणा लोय ॥

वे वादणा देवसीय खामु चा देवसीअ प्रायश्चित चार लोगस्तनो

१ जगवत् श्रादी । काउसग वे खमासमण सजाय ३ ए
 वंदण खामण चउठोज । दिवसुसग्गो डु सव्वाउ ॥३९॥
 ए रीते वादणानी वीधी प्रते । जे प्रधुंजता चरणसीतरी करण
 सीतरी सजुक्त जो ॥

एयं किइकम्म विह । जजुत्ता चरण करण मानत्ता ॥
 साधु खपावे कर्म जे झा अनेक वा घणा जवना सचेला वा
 नाघरणादी प्रते । मेलवेला अत नही एवा ॥ ४० ॥

साहु खवंत कम्म । अणोगजवसचियमाणंतं ॥४०॥
 प्रकरण करता कहेवे अढपमती कहु होय वीपरीतपणे जे काइ में ॥
 वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहत्त । जासियं विवरियंच जमह मए ॥
 ते सोधजो गीतार्थ होय नथी जेइने अजीमान इठवाद मत्तर
 ते केइवा । रहीते ॥ ४१ ॥

त सोहंतु गीयत्ता । अणजिनिवेसि अमत्तरिणो ॥४१॥
 एम जला गुरुने वाढवानी विधिजाप्य समाप्त ॥

॥ इति श्री गुरुवंदन विधि जाण्य संपूर्ण ॥

हवे पञ्चखाण वीधी जाण्य लिख्यते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान जाण्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वार १ चारवीधी आहार द्वार १ बावीस आगार
 द्वार १ । द्वार १ एकवारना कहा ॥

दस पञ्चस्काण १ चउविहे १ आहार ३ डुवीसिंगार ४ अडुरुता
 दस वीकती द्वार १ विस नीवीगय वेजागा द्वार १ वजेदे सुधी द्वार १
 द्वार १ । पञ्चस्काण फलद्वार १ ॥ १ ॥

दसविगई५तीमविगई—गय६ डुहजगा७ठ सुद्वि८फल ९।१।

प्रथम द्वार कारणे आगलश्री तप करे ते१ आवते काले करे१

अण्णागय१ मडकत २।

एकनी अत्य वीजानी आद्य१ धारेदीन अवस्य करे१ आगार रहीत१॥

कोमिसहिअ३ निअटि४ अण्णागार ५॥

आगार सहीत१ चारे आ। वस्तुनु प्रमाण करीकरे ते१ संकेत मुठसी

द्वार आदे पञ्चखाण१। आदे१ कालमान पोरसी आदे१ ॥७॥

सागार६निरवसेमं७। परमाण८करु सके९अ१०॥१॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकर वे पोर वा पुरीमठ१एकामणानु१ए

सहीय वेधनी१एक पोदोरनु१। कलठाणानुं पग न इलावे ते१ ॥

नवकारसहिय१पोरसी२। पुरिमठे३गासणे४गठाणेय ५॥

आवीलनु१ उपवास वा अ दीवसचरीमनु१मुठमही आदे अ

जक्तार्थ१। जीप्रद१ वीगइनुं१ ॥ ३ ॥

आयविल६अजत्तठे७। चरिमे८अजिग्गहेणविगई१०।३

पञ्चखाण करण वी गी जग्गएसूरे पोरसहीअ पञ्चखाइ जग्गएसूरे

नमोकारसदिअ पञ्चखाइ१। चउविदपिहारं१ ॥

जग्गएसूरे नमो १। पोरसि पञ्चस्क जग्गएसूरे २ ॥

सूरे जग्गे पुरिमठ पञ्चखाइ सूरे जग्गे अम्रतठ पञ्चखाइ ए

चउविदपिहार१। रीते१ ॥ ४ ॥

सूरे जग्गे पुरिम ३। अजत्तठ पञ्चस्का इति ४॥४॥

पञ्चखाण करावता कहे गुरु कगवनार पञ्चखाइ कहे इति एम

कहे सोस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कहे गुरु वोसी

नार वली। रे कहे सीस वोसरामि ॥

। जण्ड गुरु सीसो पुण। पञ्चस्कामिति एव वोसिरइ॥

उपयोग इहा करनारनो
प्रमाण जाणवो ।

नथी प्रमाण करावनारना अकर
जूलथी ॥ ५ ॥

उपनिगिष्ठ पमाण । न पमाण वजण ठलणा ॥५॥

काल पञ्चखाणमा प्रथम स्था वीजे स्थानके त्रण वीगय आदि प्रका
नके नवकारसहि आदि तेर र त्रीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
प्रकार । दी ॥

पढमे ठाणे तेरस । बीए तिनिष्ठ तिगाइ तश्यमि ॥

पाणस्त लेवेणवादि चोथा देसावगासादी पाचमा स्थानक
स्थानकने बीपे । मा ॥ ६ ॥

पाणस्त चउठमि । देसावगासाड पंचमए ॥६॥

इवे प्रथम स्थानकमा जेद १ नमुक्कार पुरीमठ १ अवठ १ अगुष्टि आ
सहियं १ पोरसहिय १ साठपोरसहियं १ दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु १ पोरसि २ सहा ३ पुरि-म ४ बह ५ अगुठ माड अम
बीजे जेद ३ नीवीनु १ वीगीयनु १ आ वेसणुं १ एकासणुं १ ए [तेर ॥

बेलनु १ ए त्रण त्रीजामा जेद ३ । कलठाण १ ए त्रण ॥ ७ ॥

निवि १ विगय २ विल ३ ड १ एगासणे २ एगठाणाई ३ । ७ ।

उपवास बीधी [तिअप्रतिआ तेर बोल प्रवोक्त बीजे पाणहार
प्रथम स्थानकमा चोथ आदि । नमुक्कारसहिय त्रीजे पाणस्त ॥

पढममि चउठार्ड १ । तेरस बीयमि २ तिईय पाणस्त ३ ॥

देसावगासीय चरोमे ते दिवसचरिमादी डुविहार तिबीहार
चोथे स्थानके । चनवीहार जेम संजवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगास तुरिए । चरिमे जह संजव नेय ॥ ८ ४

तेमज मय्य पञ्चखाणमातो नही वार वार सूर नग्गए इत्यादीक
निवि विगड आविल बीपये । बोसोरे ए मध्य पञ्चखाले ॥

આગારમુઠસદીઆદીઅઝીઅદમા ॥ તેમા નવઅથવા આઠ નીવીમા
ચન્ન ચરિમે ચન્ન ઝિગ્ગહિ । પણ પાવરણે નવઠ નિઘિણ ॥
આગાર જે ઝલિત્ત વીવેગેણે । મુકીને એકલી ઇચ્છ વીગયનો
નીયમ કરે તો આઠ ॥ ૧૭ ॥

આગારુ સિત્ત વિવેગ । મુત્તુ દવવિગડ નિયમિઠ ॥ ૧૭ ॥
નમુકારસીમા આઠ અન્નઠ પોરસો સાઠપોરસીમા અન્નઠણાજો
ણા જોગેણ? સહસાગારેણ? જેણ? સહસાગારેણ? પન્નનકાલેણ?
એ વે નમુકારસીમા । દિસા મોદેણ? સાહુવયણેણ? સઘસ
માહીવત્તિયાગારેણ ? ॥

અન્ન સહ ૩ નમુકારો અન્ન સહ પન્ન દિસય સાહુ સઘ ॥
પોરસીનાઠ આગાર સાઠપો । પુરીમઠમાસાત આગાર ઠ સહીતમહ
રસીના પણ એજ । તરાગારેણ? વધ્યોઅવઠમાપણએજ ૧૮

પોરસિ ઠ સહપોરસિ । પુરિમઠે સત્ત સ મહત્તરા ॥ ૧૮ ॥
એકાસણા વેતણાના અન્નઠ આઠટણ પસારેણ? ગુરુ અન્નપુઠાણેણ?
ણા? સહસા? સાગારિ આ પારિઠાવળીયાગારેણ ? મહત્તરાગારે
ગારેણ ? । ણ ? સઘસમાહિ વત્તિયાગારેણ ? ॥

અન્ન? સહસ્સા? ગારિય? । આઠટણ ૪ ગુરુઅ ૫ પારિ ૬ મહ ૭
એકાસણે વિયાસણે આઠ । સાત આગાર એકલઠાણે [સઘ ૮ ॥
આઠટણપસારેણ વીના ॥ ૧૯ ॥

એગ વિઆમણિ અઠઠા સગઠગઠાણે આઠટણ વિણા ૧૯
વીગી નીવીને વીપે અન્નઠ? સહસ્સા? લેવાલેવેણ? ગીદઘ ૧ ।
અન્ન ૧ સહ ૨ લેવા ૩ ગિહ ૪ ।

ઝલિત્ત વિવેગેણ? પમુચ મલિણેણ? પારિ? મહત્ત? સઘસમાહી? ।
ઝલિત્ત ૫ પમુચ ૬ પારિ ૭ મહ ૮ સઘ ૯ ॥

वीगीने वीपये नीवीने वीपये पमुच्चमखिएणं वीना आंवीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निविगइ नव । पमुच्चविणु अंबिले अष्ठ ॥ २० ॥

उपवासमा अन्नन्नणां सह ए पाच उपवासमा ठ आगार पा
स्तां पारिठावणियागारेणं णत्तमा पाणस लेवेणवादीक ॥
महत्तणं सवत्तणं ।

अन्नं सह पारि मत्तमसवत्त । पंचखवणे ठ पाणलेवाइ ॥

चार आगार दिवत्त चरीममा अत्तीग्रहमा अन्नन्नणां सहस्तां
अंगुत्तसहि आदी । महत्तरां सवत्तमाहि ।

चत्त चरिमं गुत्ताइ । जिगाहि अन्नं सह २ महत्त सवत्त ॥ ११ ॥

डुव वीगय मय वीगय मदीरा ए चार ठोली वीगय वली चार क
वीगय तेज वीगय । ठण ने ठोली ते कहेठे ॥

डुव महत्त मत्तमत्त तिद्धं । चत्तरो दव विगइ चत्तर पिंमदवा
घी वीगय । गुरु वीगय । दही । माखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मात्त वीगय । ए वे कठण वीगय ॥ १२ ॥

घयं गुत्तमत्तमत्त तिद्धं । मत्तमत्त पक्कत्त दो पिंमात्त
पोरत्ति पच्चखाण साठपोर वेत्तणानुं पच्चखाण नीवीनुं पच्च
त्ति पच्चखाण तुल्य अवत्त खाण एकात्तणा तुल्य पोरत्ती
पच्चखाण पुरिमत्त तुल्य । आदी तुल्य आगार

पोरत्ति सत्त अवत्त । डुत्तत्त निविगइ पोरत्ति सत्त ॥

अंगुत्तसहि पच्चखाण मुत्तसहि सचीत्त इय नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंत्तसहि पच्चखाण । अत्तीग्रह पच्चखाण ॥ २३ ॥

अंगुत्त मुत्ति गत्ति । सचित्त दवाइ जिग्गाहियं ॥ २४ ॥

आगारना अर्थ वीत्तर्याथी मु सहसात् अजाणे पोतानी मेत्ते मु

खमा घाले ते अनान्नोग । खमा पाणी प्रमुख प्रवेस थायते ॥
 विरसरण मणा नोगो १ । सहसागारो सयं मुहपवेसो २ ॥
 गुप्त जे दीवस मेघ वादवादीक । दीगमुठ दीतीनी आतीथी
 थी अपुरे पुरोकाल जाणी पारेतो । पोरसीपारे ते दिसिमोहा ॥३४॥
 पञ्चन्नकाल मेहाड ३ । दिमिविवज्जासु दिसिमोहो ४ ॥३४॥
 साधुनु वचन पोरसी जणा पोरसी थइ । जाणि पारे ते तरीर
 व्यानु साजली इम जाणे रुनु स्वस्त होय ते सर्व समाधि तेथी
 जे । विपरीत असमाधिमा पारे ते ॥

साहु वयण उघामा । पोरसि तणु सुन्नया समाहिति ६ ॥
 संघादी गाढ कारणे पञ्चखाण ग्रहस्थ वादवादीके आवे साधुआहा
 पारे तो न जागे ते महत्तरागारेण । र अन्यत्र करवा जठेते सागारी १५
 संघाडकळ महत्तर ७ । गीयन्न वंदाइ मागारी ८ ॥३५॥
 हाथ पगादीनु खेंचवुं पसा गुरु वनेरा प्राहुणा मुनि आवे
 रबु अग तरीरनु । उजा थाता आगार ॥

आउंटण मगाणं ९ । गुरु पाहुण साहु गुरु अप्रुठाण १०
 परतववा योग आहार वधेनो मुनि जो वस्त्र लेवा जठे तो चोल
 वध वचने वावरे तो आगार । पटागार पञ्चखाण न जागे ॥३६॥
 पारिठावणविहिगहि ११ । जइण पावरणि कमिपटो १२ ॥३६॥
 न लेवाने आहारे खरमेळी लुहीने लेवालेव आगार देनारने हाथे
 कमठी मोइ आदीके आपे तो । वीगय शाकमाणादि फरसे देत
 खरमिय लुहियमोवाइ । लेव १३ ससठ १४ मुच्च ममाई ॥
 उपानी लेइ पीन वीगयादि वीगये आगली प्रमुख चोपनी
 उपरथी लेइने आपे ते कळये । तेथी आहार दे ते लगारेक ॥
 उस्कितपिंम विगइण १५ । मस्किपं अंगुलीहिमणा १६ ॥३७॥

हवे पाणसना आगार अर्थ ले वोजुं अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत उंसामणादी पाणीधी १ । नीतरथाशी आतुं उण्ण पाणी ३ ॥
 लेवामं आयामाइ १४ । इअर १८ सोवीरमत्त १९ उसिण
 तंडुलादी धोयण मोलाएलु पीठानु धोयणादी ५ वीजुं [जलं ॥
 दाणो ज्ञातादी सहीत ४ । दाणादी वरजीत गलेलु ६ ॥ २८ ॥
 धोयण १० बहुलससिद्ध ११ । उस्सेइमंइअरसिद्धविणा २२
 वीगयजेद अवीकार पाच चार ए ठए जह्यवीगय डु ॥ १७ ॥
 चार चार वे वे प्रकारे । धादी उत्तरजेद वीगय एकवीस ॥
 पाण १ चण २ चण ३ चण ४ डु ५ डु ६ ठ जस्क डुछाइ विगई डग
 त्रण वे त्रण चार जेदे अजह्य [वीहु । चारना मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर वार ॥ १९ ॥
 ति १ डु २ ति ३ चण ४ विह चण महु माई विगई वार २ ए ॥
 जह्यवीगय नाम (अजस्क । गोल पकवान ए ठए जह्यवीग
 डुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर १ घय २ दहिय ३ तिल ४ । गुल ५ पक्कन्नं ६ ठ जस्क विगई उ
 डुध दही घी वीगय जेद गायनु जैसनं । पाच जेदे डुध हवे चार
 उंटनीनुं ठालीनुं गामरीनु । प्रकारे ॥
 गो १ महिसी २ उट्टि ३ अय ४ पाण डुछ अह चणरो ॥ ३० ॥
 घृत तथा दही (एलगाण ५ । तेलना चार जेद । तिलनु सरसव
 उट्टी बीना सेसनं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया उट्टि विणा । तिल १ सरिसव २ अयासि लट्टति
 गोलना वे जेद ठीलो गोल पकवानना वे जेद तेलनु [लचच
 कणीण गोल ए वे घृतनु तलेलुं ॥ ३१ ॥
 दव गुम पिम गुमा हो । पक्कन्नं तिल घय तलिअं ॥ ३२ ॥

हवे नीवीआताः ण्तेमा डुवना आटो घाली राध्युं तेऽखटाइ घा
पाच डाखादीकथी राध्यु तेऽघ ली रावेऽ वा वलो ए डुव वीगय
णा चोखाथी राध्युं तेऽ थोमा रहीत ॥

चोखाथी राध्यु ते ३ ॥

पयसामीः खीरऽपेयाऽ । वलेहिऽडुवहिऽडुवविगई गया
डाख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखामो आटो खटास सही
सहीत । त ए पाचे राध्यु डुव ॥ ३२ ॥

दरक बहु अप्प तंडुल । तच्चुन्नबिलसहिअडुवे ॥ ३५ ॥

हवे घृतना नीवीआता पाच दांजेलुऽ दहीनी तरमा आटो नाखोकरे
निघ्नंजणऽ विसंदण ५ । (तेऽ

उपवी पकव्ये उपरनी तरीऽधीनु कीटुंऽपाकु घृत आवलादीकथीऽ
पकोसहि तरिअऽ किदि ४ मक्कघय ५ ॥

हवे दहीना पाच ज्ञातसहीत दही ते १ सीखरण २ ।

दहिए करंब १ सिहरणि ५ ।

लुणसहीत मध्यु दहीऽ वले गलेलुंऽघोलमा वमा घाले तेऽ ॥ ३३ ॥

सलवण दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥ ३३ ॥

हवे तेलना पाच गोलादीकथी कुट्या तलऽ दांजेलु तट्यापढी वध्यु
तिलकुटी १ निघ्नजण ५ । (तेऽ ॥

लाख प्रमुखथी पाक्यु तेलऽ उपवी पाक्या उपरनी तरीऽतलनी
पक्कतिल ३ पकोसहि तरिअऽतिलमली ५ ॥ (मली ॥ ५ ॥

हवे गोलना पाच । साकरऽ गोलनु पाणीऽ गुलपायो ३

सकर १ गुलवाणय ५ पायऽ ।

खाम ४ । अरुधो उकल्यो सेलमीनो रसऽ ए पाच गोलनाऽ ४ ॥

खम ४ अदकदिअ इस्करसो ५ ॥ ३४ ॥

एक तावनी पुराय एवमो पुरुलो। पुरुलो पुरीउं प्रमुख त्रैण घाण
तट्या पठी बाजो तलाय ते १ । पठी चोथा घाणादीकनु २ ॥

पूरिअ तव पूअ बाअ १। पूअ तत्रेह तुरिअ घाणाई २॥

गुलघाणीइजल लापसी वा वीगय स पाचमुं नीवीयातु पोतुं
हीत ज्ञाजने पाणीथी पाक्योआहार ४॥ देइ करेलो पुरुलो ५। ३५

गुलहाणीइजललप्पसि—अ ४। पंचमो पूतिकय पुठ ५। ३५

डुध दही ज्ञात उपर चार आगु ढीलो गोल घृत तेल एक
ल सुधी नीवीआतुं ते पठी नही। आगुल ज्ञात उपर सुधी ॥

डुध दही चक्रंगुल। दवगुल घय तिल एग जतु वरिं॥
कठण गोल माखण ए बे। लीला पीलुं सणना बीज जेवमो खंन

वीगयमाथी । नीवीने पञ्चखाणे कट्टे ते उपर नही ३६

पिमगुल मरकणाण । अद्वा मलय च ससठ ॥ ३६ ॥

चोखादी ड्यथी हणाणी जे रहीत थाय बली ते माटे ते हणा
वीगय ते वीगयथी । एनी वीगय ते ड्य रुहीये ॥

दव हया विगई विगइ । गय पुणो तेण तं हयं दवं॥

उधरीत घृतादीक उण्ण उ उत्कष्ट द्रव्य कहेवे इम बीजा
ते तेज । आचार्य ॥ ३७ ॥

उधरिए तत्त मिय । उकिष्ठ दव इमं चत्रे ॥ ३७ ॥

तोलसाकली वरसोलादीक । तथा रायण आवादी डाख प्र
मुख पाणी आदे ॥

तिलसकुली वरसोलाई । रायणवाइ दखवाणाई ॥

मोलिया प्रमुखना तेल एरं । सरस उत्तम द्रव्य कहीये तथा लेप
नी टोपरादीकना । क्रत ॥ ३८ ॥

मोलिय तिल्लाईय । मरसुत्तम दव लेवकमा ॥ ३८ ॥

એ રીતે વીગયગત તે રહીત નીવી । ઉત્તમ જે ડબ્ય તે નીવીગયમા
યાતા કરંવાદી સમૃથ ડબ્ય ।

વિગઈ ગયા સસઠા । ઉત્તમ દ્વાય નિવિગઈયમિ ॥
કારણ શ્રાવે કલ્પે પણ કલ્પે નહીં શાવુ જે કહ્યુઠે નીસી
કારણ વીના । શ્ર જાણે ॥ ૩૯ ॥

કારણ જાય મુત્ત । કપ્પતિ ન મુત્તુ જ વુત્ત ॥૩૯॥
વીક્રતીશ્રી માઠી ગતીના વીગય સહીત જેવારે જોજન કરે
ડુલ પામે માઠે જય પામે । જે સાધુ તો ॥

વિગઈ વિગઈ જીન । વિગઈ ગયં જોઝ મુજુએ સાહુ ॥
વીગય ઠે તે વીક્રતીકરણ સ વીગયશ્રી માઠી ગતીપણાને વલે
જાવવંત ઠે તે । કરી પમાને ॥ ૪૦ ॥

વિગઈ વિગયસહાવા । વિગઈ વિગઈ બલા નેઈ ॥ ૪૦ ॥
હવે અજ્ઞક્ય વીગયના જેદ મધ મધ ત્રણ જેદે ઠે હવે કાપની ?
કુતીનુ ? માણીનુ ? રજમરીનુ ૩ । પીઠાની ૨ મદીરા ઘે જેદે ॥
કુત્તીય ? મઢિય ? જામર ? ૩ । મહુ તિહા કઠ ? પિઠ ? મજ્જુહા
હવે જલચર ? ઘલચર ? આકાશચ ધૂતની પરે માલણ ચાર
ર ? નું માસ ત્રણ જેદે । જેદે અજ્ઞક્ય ॥ ૪૧ ॥

જલ ? થલ ? સ્વગ ? મસ તિહા । ધયથ મસ્કણ ચઝ અજ્ઞસ્કા
હવે પચ્ચણના જાગા ? ૪ । મન ? વચન ? ૨ । કાય ? ૩ । મનવચન ? ૪ ॥ ૪૧ ॥
મણ ? ૧ । વયણ ? ૨ । કાય ? ૩ । મણવય ? ૪ ।

મન ? કાય ? ૫ । વચન ? કાય ? ૬ । મનવચન ? કાય ? ૭ । શ્રીકયોગી એ સાત સાત જે ॥
મણ તણુ ૫ । વયતણુ ૬ । તિજોગિસગિસત્ત ૭ ॥

કરણ કરાવણ અનુમોદને દીક અતીત અનાગત વ્રતમાનકાલે
ત્રીક સંયોગ સહીત । એકસો સમતાલીસ ॥

कर१कार२णुमई३डुतिजुअ । तिकाल सियाल जग स
ए जे ज्ञागा कहा जे का लेनार धणिए पोते मन व(॥५४॥
ल पोरसि आदेमा । चन कायाये करी पालवा ॥

एय च उत काले । सयं च मणवयतणूहिं पालाणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज्ञागा चार थाय जाण जाण१
नार पासे पच्चरकाण करे१ । जाणअजाण२अजाणजाण३ अजाण
अजाण४माप्रथमत्रणनी आज्ञावे४३

जाणग जाणग पासत्ति-जग चउगे तिसु अणुत्रा॥४३॥
पच्चखाण पारता बोल फरस्युं ? पाळ्युं ? सोध्युं ? ।

फासिअ१ पालिअ२ सोहिअ३ ।

तस्युं ? कीर्त्युं ? आराध्युं ? ए ठ जेदे सुध जाणवुं ॥

तिरीअ४ कीट्ठिअ५ आराहिअ६ ठ सुद्धं ॥

पच्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनुं लीधुं ते
काल थये पारे ते ? ॥ ४४ ॥

पच्चरकाणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं ॥४४॥
पालीअं ते बारंवार करयु पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते २ । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥

पालिअपुण पुणसरिअ । सोहिअ गुरुदत्तसेस जोअणउ
तरीत ते करया काल सुधी अ कीर्तीत ते जोजन करता अवसरे
थवा अवीक काले पारे ते ४ । पच्चरकाण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहियकाले । किट्ठिअ जोअण समयसराणा
एणे प्रकारे आचरयु । वा आदरयुं अथवा ठ जेदे सुधी (॥४५॥
आरायुं वली ते ६ ॥ जेम लीधुं तेम सदहणा १ ॥

इयपमिअरिअ आरा-हिअं तु अहवा ठसुद्धिसदहणा १

करवुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो । कष्टे पण जागे नही ते? सकादि
विनय करवो? गुरु जाखे तेम दोष रहीत ते जावसुधी? इति ॥
पाठ जणे मननां ? ।

जाणण १ विणयण २ ज्ञासण ३ अणुपालण ४ जावशुद्धति ५
पञ्चखाणनु जे फल। आलोके परलोके पाय वे जेदे वली (॥४६॥

पञ्चस्काणस्स फल । इह परलोएअ होइ डविहं तु ॥
आलोके फल धमीलकुमारा दामनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिमे ठे ॥ ४४ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥
पञ्चखाण एणीपरे सेवीने । जावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खारुयु तेम ।

पञ्चस्काणमिणं से-विऊण जावेण जिणवरु विठ ॥
पाम्पा अनता जीव । सास्वत सुख वाधा जे पीना तेणे
रहीत एवु ॥ ४८ ॥

पत्ता अणंत जीवा । सासयसुस्क अणावाह ॥ ४९ ॥
ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे त्रीजी ज्ञाप्य समाप्त
॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाप्य समाप्त ॥

हवे इडियशतक टवार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंडियशतक प्रारब्धते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे । पमित वा तत्त्वनो जाण तेहनेज
हु प्रससु छुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव । पमित त पससिमो निच्च ॥
इंद्ररूपीया चोरोए सदा वा । नथी लुटयु जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

नीरतर ।

घन ते ॥ १ ॥

इंदियचोरहि सया । न लुट्टिअं जस्स चरणधणं ॥ १ ॥

इंडिरूपीया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोम्मी रह्या ठे नीत्य वा
अहर्नीस ॥

इंदियचवलतुरंगे ।

डुग्गड मग्गाणु धाविर निच्चं ॥

तेहने ज्ञावि वा विचारी ज्ञ रोके वीतरागना वचनरूप रासमी
वहुं वा सत्तारुनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥

ज्ञाविअज्ञवसरूवो । रुंजई जिणवयणरसीहिं ॥२॥

इंडिरूप धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण वेइस
होटा । नही वीस्तरवा ।

इदियधुत्ताणमहो । तिलतुसमित्तपि देसु मा पसर ॥

ने जो पसरवा वीधा तो जीहा एक क्कण ते पण वर्ष क्रोम स
नीश्रे । मान डु.ख अत्ते ॥ ३ ॥

जई दिन्नो तां नीज । जह खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥

नही झीती इंडियो जेणेते काष्ट वा लाकमानी परे घुणवा काष्ट
हनुं चारीत्र । ना कीनाये करयुं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरण । कठव घुणेहि कीरई असार ॥

ते कारण माटे हे धर्मअर्थि । झीतवी इंडियो उद्यमे करीने ॥४॥
साहासीकधी धीरणे ।

तो धम्मन्हीहि दढं । जइअव इदिय जयंम्मि ॥ ४ ॥

जेम मूरखपणे कोम्मीने अर्थे । क्रोम रत्न हारे वा उगाय कोई नर ॥

जह कागिणीइ हेज । कोर्मि रयणाण हारए कोई ॥

तेम अल्प सुख ज्ञांतीधी विष जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख
यमा रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुलविसयगिद्धा । जीवा हारति सिद्धिसुह ॥ ५ ॥

तीलमात्र प्रमाणे विषयना । ते जोगव्याथी डु ख वली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरथी पण मोहोटा अती ॥

तिलमित्त विसयसुहं । डुह च गिरि राय सिंग तुगयरा ॥
ते जोगवता क्रोढयो जवे प मोटे हवे जेम जाणे तेम करजे
ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

जवकोमिहि न निष्ठई । ज जाणसु त करिळासु ॥ ६ ॥
जोग जोगवता मीठा पण कर्म कीपाकना फल तुल्य खाता
उदय आवे करवा । मीठा ए ॥

जुजंता महरा विवाग विरसा किंपागतुष्ट्रा इमे ।
खसनुं खणवु सदाय डु'ख उपजाव आपे नीजमतीये मानेला
णहार ठे । सुखवालांने ॥ ७ ॥

कहुअ कंडुअ अणंव डुस्कजाण्या दाविति बुद्धिसुहेण ॥
मध्यान्हे रणमा मृग पाणीनी । सततं वा हमेस खोटा अजीप्राय
घातीथी आतुर थयो थको । संधीपद

मद्यन्त्रे मयतिन्नअव सययं मिच्छान्तिसधिप्पया ।
जोगव्या अका आपे माठी जो । गहन डु खे पार पामीये एहवा
नीमा जन्म । जोग मोहोटा वैरी ॥ ८ ॥

जुत्ता दिति कुजम्मजोणिगहण जोगा महावैरिणो ॥ ८ ॥
समरथ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने वलतो पण निश्चे
मका अग्गी निवारेलं । वारिणा जलिनवि हु ॥

सर्व समुदेना पाणीये करी । कामरूप अग्नि डु खे नीवारी त
ने पण । कीये ॥ ९ ॥

सधोदहि जलेणावि । कामग्गी डुनिवारल ॥ ९ ॥

विपनीपरे मुखे प्रथम मी पण परीणामे अतिसये दारुण एह
ग अति । वा वीपय ॥

विसमिव मुहमि महुरापरिणाम निकाम दारुणा विसया
हे जीव अनंतोकाळ ते जोगव्या ॥ आजपण मुकवा नथी सुं जुक्त १०
काळ मणतं नुत्ता । अज्जवि मुतुं न कि जुत्ता १० ॥
वीपयरस रूप मदीराये उम्मत जुक्त अजुक्त प्रते नथी जाणतो
थयो थको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुत्ताजुत्त न याणई जीवो ॥
जुरीतविनपणे करी पठी ॥ पामे नरकना ड ख मोहोटा जयकरा ११
धुरइ कलुणं पन्ना । पत्तो नरयं महाघोरं ॥ ११ ॥
जेम विवना वृक्षे उपन्यो कीमो ते विवना रस कटुके पण
जे । माने मीमो ।

जह निवडुमुप्पन्नो । कीमो कडुअपि मन्नए महुर ॥
तेम मोठना सुखथी उपराग ससारना जन्म जरा रोगादिक
वा नलटा । डःखने सुख वहेवे ॥ १२ ॥

तह सिधिसुहपरुस्का । ससारडहं सुह विति ॥ १२ ॥
रे जीव ! अथीरचचल वा चपल । कणमात्र सुखकारकएहवां ।
अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहकराण पावाणं ॥
ड खकारी गतीनना कार । वीरम्य वा पागे नंतर एहवा जोगो
ण प्रत्येथी । श्री ॥ १३ ॥

डुग्गड निवधणाण । विरमसु एअ्राण जोगाण ॥ १३ ॥
पाम्या वा जोगव्या आख का वैमानिक देवताने वोपे सुपनपत
न योगवीपय ते काम काया आदी देवने विपे तेमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोग । विपे ॥

पत्ताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥
 तोहे पण न अइ जीव तु जेम अग्नि सघला लाकना नाख
 जने त्रसी वा सतोप । बायी तेम ॥ १४ ॥
 न य जीव तुय तित्ती । जलणस्सव कठनियरेण ॥ १४ ॥
 जेम किंपाकवृक्षना फल दर्शना मधुर रसे करी जला वरणे क
 विके मनोदर । री खाता वा जोगवता अका ॥
 जहाय किंपाग फलामणोरमा । रसेण वनेणय जुजमाणा
 ते फल खुटामे जीवत प्रते पेट एहवी उपमा काम गुणनी ठे
 मा पचता अका । उदय आवे थके ॥ १५ ॥
 तेखुहुएजीविअ पचमाणा । ए जवमाकामगुणा विवागे १५
 सर्व गीत ते केवल वीलाप ठे । सर्व नाटक जीवने ड खदाइ ठे ॥
 सधं विलवियं गीअं । सधं नह विम्बणा ॥
 समस्त आज्ञापण वा घराणा सघला काम ठे ते असातादाय
 जाररूप ठे । क ठे ॥ १६ ॥
 सधे आज्ञरणा जारा । सधे कामा डहावहा ॥ १६ ॥
 देवताना स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुजलीक
 मीत्वपणु । जोगो पण ॥
 देविंद चक्कवट्टि-तणाइं रज्जाइ उत्तमा जोगा ॥
 पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही डु त्रसी पाम्यो ते
 वार वा अनतिवार । थ्री ॥ १७ ॥
 पत्तो अणतखुत्तो । न य ह तर्ति गनु तेहि ॥ १७ ॥
 आ चारगति संसार चक्र त्रमणे । समस्त पुजल में घणीवार ॥
 संसार चक्कवाले । सधेविअ पुगला मए बहुसो ॥
 आदास्या सरीरादिकपणे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते जो

व्या ।

गव्याश्री त्रस्ती हं ॥ १८ ॥

आहारिआय परिणा-मिआय नय तेसु तित्तो हं ॥ १८ ॥

लेवापणुं होय जोग विषय । पण अजोगी जीव न लेपाय सर्व कर्मे ॥

उवलेवो होइ जोगेसु । अजोगी नो विलिप्पई ॥

जे जोगी नर ते फरे ससारना । जे अजोगी नर ते मुकाय सर्व

दुःखमा प्रकारना कर्मथी ॥ १९ ॥

जोगी जमइ ससारे । अजोगी विप्पमुच्चई ॥ १९ ॥

लीलो तथा सुको ए वे आपस एइवा गोला माटीमयना ॥

मा अथमाया ।

अछ्रो सुको य दो ठुढा । गोलया मदिआमया ॥

ते वे नाख्या वा पटक्या जी । तेहमा जे लीलो हतो तेतो तीहा

त उपर । चोटी रह्यो ॥ २० ॥

दोवि आवमिआ कूमे । जो अछ्रो सो तत्त लग्गई २०

ए रीते चोटे वा वलगे माठी एइवा जे नर कामनी लालसा

मती वा बुझीना धणी । वा इहावाला ॥

एव लग्गति डुम्मेहा । जे नरा कामलालसा ॥

ने जे विरतीवतो ते काम जोगमां नलागे । जेम सुका गोलानी परे २१

विरत्ताउ न लग्गति । जहा सुकेअ गोलए ॥ २१ ॥

घास तथा काष्टी अग्नि न लवणसमुइ हजारो नदियोधी

त्रस्ती पामे । न त्रस्ती पामे ॥

तणकठेहि च अग्नी । लवणसमुद्धो नईसहस्सेहि ॥

तेम न आ जीवने सकीये । त्रस्ती करवाने काम जोगथी ॥ २२ ॥

न इमो जीवो सका । तिप्पेनं काम जोगेहि ॥ २२ ॥

जोगवीने पण जोगना सु
ख प्रते ।

देवताना मनुष्य जुमीचर तथा
विद्याघरमा बली प्रमादे करी॥

जुत्तुणवि जोगसुह ।
पीमाय नरकने वीपे महा
बोहामणा ।

सुरनरखपरसु पुण पमाएणं ॥
उकलतुं महा उप्पण त्रावु पीता
थका ॥ २३ ॥

पिऊड निरएसु जेरव । कोण तेहवो ठे के लोजे
कोण तेहवो ठे के लोजे कोनु न रमणीये जोलव्यु हृदय ते
करी न इणायो हवो ॥

कोलोजेण न निहण । कस्सन रमणीहिं जोलिअहिअय
कोने मरणे नथी ग्रहण कर्यो । कोण लीन नथयो वीपय थकी २४
को मज्झुणा न गहिण । को गिद्धोनेव विसएहि ॥ २४ ॥
इवे विपयना सुख केवा ठे अल्पका अति कामथी ड ख अ
ल सुख बहुकाल ड ख । कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुखा बहुकालडुस्का । पगामडुस्काअनिकाम
संसारमा सुखथी मुकाववुतेहथी खाण अनरथनी ठे [सुस्का॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संसारसुखस्सविपस्कनूअ॥ खाणी अणवणनकामजो
समस्त ग्रहने उपजावणदा मोहोठो ग्रह सघला ड [गा॥ २५ ॥
र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाण पजवो । महागहो सव्वदोस पायही ॥
कामरूपीउं ग्रह डुरात्मा वा जेणे करी व्याप्त थयु ठे समस्त
माणे । जगत् ॥ २६ ॥

कामग्गहो डुरप्पा । जेणजिजुअं जगसव्व ॥ २६ ॥
जेम खसवालो खसप्रते । खणतोथको ड खने पण माने ठे सुखप्रते॥
जह कहुल्लो कहु । कंमुअमाणो डह मुण्ड सुख ॥

मोहे मुञ्जाया आतुर थका तेम काम जे दुःख तेहने सुख
 जे मनुष्य । करी कहे ठे ॥ २४ ॥
 मोहुरा मणुस्सा । तह कामडुहं सुहं विति ॥२५॥
 साख समान ए काम ठे वीप काम तेज सर्प जे उग्र विपवं
 समान पण ए काम ठे । त तेहवी उपमाये ठे ॥
 सद्ध काया विसं कामा । कामा आसीविसोवमा ॥
 ते कामनी प्रार्थना कर अणजोगवेपण अति कामवंठाथी
 ता थका । थाय दुर्गती ॥ २६ ॥
 कामे पढे माणा । अकामा जंति दुग्गई ॥२७॥
 वीपयनि वाठा जोतो वा अ पने संसाररूप समुड घोर वा
 पेक्षा राखतो जे जीव ते । वीहामणामा ॥
 विसए अवइस्कंता । पमंति ससारसायरे घारे ॥
 ने जे जीव विषय थकी नीर तरे वा पार पामे संसाररूप कं
 पेक्षा वा अणवंठक ते । तार थकी ॥ २८ ॥
 विसएसु निराविस्का । तरंति संसारकंतारे ॥२९॥
 ठलाया वा ठगाया वीपय ने जेणे वीपयनी अपेक्षा न करी ते
 नी अपेक्षावंत । गया अविघ्नपणे ॥
 ठलिआ अवइस्कता । निरावइखा गया अविग्धेणं ॥
 ते कारण माटे प्रवचन वा कामथी नीरापरूपणे थवुं कामवा
 सीदातनो एज सारके । ठा न करवी ॥ ३० ॥
 तम्मा पवयण सारे । निरावइस्केण होअव ॥३१॥
 वीपयनी अपेक्षा राखेतो जी वीपयनी अपेक्षा न राखेतो तरे
 व पने संसार समुडमा । इस्तर जव उंध समुड ॥
 विसयाविस्को निवमइ । नरविस्को तरइ इस्तरजवोहं ॥

जेम देवीना वीपमां गएला ए जाइ वेनुं द्रष्टात वीचारवु ॥ ३१ ॥
जिनरक्षीत तथा जिनपाल ।

देवीदीवसमागय-जाउअकुअलेण दिठंतो ॥ ३१ ॥

जे अति आकरा डु ख । जे वली सुख उत्तम वा श्रेष्ठ त्रणलोकमा
जं अइ तिस्क डुस्कं । जच सुह उत्तमं तिलोअंमि ॥
ते जाणजे हे जव्य वीपयनी । बरी ते डु ख हेतु ने खय ते सुख
हेतु सर्व ॥ ३२ ॥

त जाणसु विसयाण । बुद्धिस्कयहेउअ सबं ॥ ३२ ॥
इंद्रियोना वीपयमा जे आ पने ठे ससाररूप समुद्रमा जीव
सक्त वा जीन ठे ते । वा प्राणी ॥

इदिअविसयपसत्ता । पमति संसारसायरे जीवा ॥
जेम पंखीनी ठेदाइ पाखो तेम मनुष पण जला शील आचार
ने हेगो पने । गुणरूप पाख रहीत ॥ ३३ ॥

परिक्ख त्तिन्नपरका । सुसीलगुणपेहुणविहूणा ॥ ३३ ॥
न जाणे जेम चाटतो थको । मोहोदुं दारुकु जेम सुनक वा कुतरो
न लहइजहा लिहतो । मुहल्लिअं अठ्ठिअ जहासुणन ॥
पोताना सोसे तालुआनी रसी वीशेष चाटतो थको मानेठे सु
प्रते । ख प्रते ॥ ३४ ॥

सोसइ तालुअरसिअ । विलिहंतो मन्नए सुस्कं ॥ ३४ ॥
स्त्रीनी कायानो सेवनार न पामे काइ पण सुख तेम पुरुष तो
वा जोगवनार । पण ॥

महिलाणकायसेवी । न लहइ किंचिवि सुहं तहा पुरिसो ॥
ते मानेठे राक वा वापको । आपणी कायाने परिश्रम वा खेद
करी सुख प्रते ॥ ३५ ॥

सो मन्नए वराज । सयकायपरिस्समं सुखं ॥ ३५ ॥

अतिसय सम्पग् प्रकारे कीदाइ केलीमा वा कीनामां नथी
जोता थका । जेम सार ॥

सुष्ठुवि मग्गिज्झंतो । कत्तवि कयलीइ नत्ति जह सारो ॥
इंद्रीना वीपयमा तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
यपणे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नत्ति सुह सुष्ठुवि गविठं ॥ ३६ ॥

स्त्रीना शृंगाररूपीया त वीलासरूप वेला वा वेदेवानी ताण
रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरगाए । विलासवेलाइ जुवणजलाए ॥

कीया कीया जगमा पुरुष नारीरूप नदीमा न भुवे एटले
जे एहवी । काकोक्कीये भुवेज ॥ ३७ ॥

के के जयमि पुरिसा । नारिर्नइए न बुझंति ॥ ३७ ॥
शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंभी वा ज्ञानन एहवी
पापरूप गुफा ॥ स्त्री कलेसनी करणहारी ।

सोअ सरि डुरिअदरी । कवमकुमी महिलिआ किलेस
वैररूप अग्नि प्रगट करवा डु.खनीखाण सुखनीप्रती [करी] ॥
नेअरणीना काए समाना पक्षी वा उपराठी ॥ ३८ ॥

वइर विरोयण अरणी । डुक्खणी सुखपडिवस्का ३८ ॥
अजाण्यु मननु जे पराक्रम वा साथे साचो कुण जे उत्तम ना
सामर्थ्य । सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनाम नासिउंतरइ ॥
कंदर्प वा मन्मथना वाणनुं इष्टी दोजे मृगाक्षी वा मृगलो
प्रसर तेहनो समोद एहवी । चनाना ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि ढोहे मयन्हीण ॥ ३९ ॥
 परीहरवा तज ते कारण माटे तेहनी । इष्टी जेम द्रष्टीवीप सर्प तेम ॥
 सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिठिदिठीविसस्सवअहिस्सजं
 हे आत्मा ताहरा चारीत्र गुणरूप
 रमणी वा स्त्रीतेहनानयणवाण । जे प्राण तेहने नास पमानसे ४०
 रमणिनयणवाणा । चरितपाणे विणासति ॥ ४० ॥
 सिद्धातरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इच्छि जीतेलो पण
 गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं—गजवि विजडंदिजवि सूरुवि ॥
 मन श्रीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
 नर पण ठलाय । झुड वा मागीथी ॥ ४१ ॥

दढवित्तोवि ठलिऊइ । जुवइपिसार्इहि खुझाहिं ॥ ४१ ॥
 मीण माखण वीडवे वा जेम ते मीण माखण जाय अग्नि
 ढोला थाय । ना समीपमा ॥

मयण नवणीयविलज । जह जायइ जलण सनिहाणांमि ॥
 तेम स्त्रीना समीप जवाथी । ढीलुं थाय मन मुनिनु पण तो
 बीजानु शु कहेवु ॥ ४२ ॥

तह रमाणिसनिहाणे । विदवइ मणो मुणीणपि ॥ ४२ ॥
 नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
 त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहि सुपजहराहिं । उप्पिच मथर गईहि ॥
 स्त्री अने नीम्नगा वा नदि परवत मोहोटा पण जेदे वा ज्ञागी
 तेहनी परे । नाखे ॥ ४३ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआवि जिज्जंति ४३
वीपयरूप जल ठे जेहमा वीलास वा जोग हावजाव रूप
मुज्जावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण जरेखु ॥

विसय जल मोहकलं । विलासविल्लोअ जलयराइत्रं ॥
मद वा अहंकाररूप मगरएहवा । तरीया समुद्रप्रते धीर पुरुषो ४४
मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न वंदीरा ॥ ४४ ॥

यद्यपी वा जो पणघरवास वली तपे करी डुरवल थयुं ठे अंग
नो सर्व तज्यो ठे सग जेणे । तथापी संसारमा पमे ॥

जइवि परिचत्त सगो । तव तणुअगो तहावि परिवमइ ॥
स्याथी स्त्रीना तसर्ग वा कोनीपरे पमे जेम उपकोशाने भुव
मेलाप परीचयथी । ने सिद्धगुफावासी साधुनी परे ॥ ४५ ॥

महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमुणिवा ॥ ४५ ॥
समस्तग्रंथी मुक्योठे जेणे । सीतलज्जुत थयोठे जे प्रसातमनठे जेहनु
सव्वगंथविमुक्को । सीईभुज पसंतचित्तो अ ॥

एहवो जे पामे मुक्तीना सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
हवा नीलोत्तरीपणाना गुणने । थके पण ॥ ४६ ॥

जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥ ४६ ॥
श्लेष्म वा बलखामा पमेली जेम न उधरी सके माखी पण
जे आपणा सरीरने पण मुकावाने ॥

खेलंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मन्निआविमोएउं ॥
तेम वीपयरूप श्लेष्ममा न मुकावी सके आपणा आत्मने
पम्या जे माखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥

तह पिसयखेलपमिअं । न तरइअप्यंपि कामंदो ॥ ४७ ॥
जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नीश्चे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं लहइ बीअराउ । सुखंतमुणईसुचिअ न अन्नो ॥
 जेम न प्रताशुकर वा जुंरुसुर । जाणे देवलोकना सुख प्रते ॥४७॥
 नहि गत्ता सूअरन । जाणइ सुरलोइअ सुखं ॥ ४८॥
 जे आजपण जीवने । बीपयने बीपे डुखना आश्रमने बीपे प्रतीवध
 ज अऊवि जीवाणं । विसएसु डुहासू वेसू पमिवधो ॥
 ते न जाणे गुरुआइने पण । अकपनीक वा नही उलंघवा यो
 ग्य ठे मोहोढो मोइ ॥ ४९ ॥

तं नऊड गुरुआणवि । अलघणीऊो महामोहो ॥४९॥
 जे कामे करी आधला रमे बीपयने बीपे ते जीव संका
 जीव ठे । रहीतपणे ॥

जे कामंछा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसका ॥
 जे वली जिनवचने राता वा ते जीव बीहीकण थइ तेइथी
 लीन ठे । बीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते नीरू तेसु विरमति ॥५०॥
 असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप । वमनपीत्त नसो मेऊानु फोफसं ॥
 असुड मुत्त मल पवाहरूप । वत पित्त वस मऊ फोफस
 मेदा मास घणा हामनो करं चावनीये करी ते सर्व प्रवादीत वा
 नीउ । ठाकेलु एइवुं खीनु अग ॥ ५१ ॥

मेअ मस बहुहम करम्यं । चम्मामि त पत्ताइयं जुवइ अ
 माते मूत्रे वोटाए करी मीथ्री नाकनो मेल श्लेष्म [गया ॥५१॥
 त वली । आदे असुची ऊरतु ॥

मंसं डम मुत्तपुरीसमीस । सिंघाण खेलाइअ निदरतं ॥
 एहवु ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

नरने जे बुद्धीहीन तेहने ५२

एअं अणिच्चं किमिआण वासं। पास नराणं मइ वाहिरा
पासले करीने पाजरे करीने। बघायवे चोपद तथा पंखी॥ (ण५२
पासेण पंजरेण य । बघाति चउपयाय परकीइ ॥

एम स्त्रीरूप पाजराए करीने। बंधाया पुरुष कलेसने पामे वा सहे ५३
इअ जुवईपंजरेण । बघा पुरिसा किलिस्सति ॥ ५३ ॥
अहो लोको मोइरूपीउ मोहो जे कारण माटे इमारा जेइवा
टो मल्ल ठे । पण नीश्वे ॥

अहो मोहो महामल्लो । जेण अम्मारिसावि हु ॥

जाणता बुझता पण अनी तोइ पण वीरमता नथी एक कण
त्य सत्तारीक संबंध । वा दश पल कालमात्र नीश्वे ॥ ५४ ॥

जाणंतावि अणिच्चत्तं । विरमंति न खणपि हु ॥ ५४ ॥

जुवती वा स्त्री सघाथे ससर्ग जाणे संसर्ग करेवे समस्त दुःखनी
वा मेलाप करतो थको । साथे ॥

जुवईहि सह कुणतो । ससग्गि कुणइ सयलडुक्केहिं॥

नथी उदरनेसंसर्ग वा मेलाप करवो। थाय सुख संघाथे वीलामानी ५५

नहिमूसगाण संगो । होइ सुहो सह विलामेहिं ॥ ५५ ॥

वासुदेव महादेव ब्रह्मा । चंड सूर्य स्वामी कार्तिकादिक पण जे देवा॥

हरिहरचन्तराणण-चढसूरखंदाडणोवि जे देवा ॥

स्त्रीनु दास वा चाकरपणुं । करे ते माटे धोकार धोकार वीपयनी
त्रस्ताने ॥ ५६ ॥

नारीण किकरत्त । कुणति धिद्धी विसयतिणा ॥ ५६ ॥

सीत वा ताडय उस्न वा ताप स्त्रीने वीपये आसक्त थया थका
ते सहन करेवे मूर्ख नर अवीवेकवत ।

सियंच उणच सहतिमूढा। इत्थीसु सत्ता अविवेअवंता॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत बली नास पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते। प्रतीवासुदेववत् ॥ ५३ ॥

इलाडपुत्तव चयति जाई। जीअ च नासति अ रावणुव
बोली न सके जीवना। घणा वा जला डुकर एहवा (॥५४॥

पापकारी चरीत्र प्रते।

वुत्तूणवि जीवाण। सुडुकराइति पावचरियाइ ॥

एक ज्ञीले समस्या करीपूवयुं ह प्रज्जु। तेवचन साज्जलीवैरागेचारीत्र
जे ते तेहनो उत्तर दिघो ते सातेज। लीधुं ते मुनिने नमो ॥५५॥

जयव जासा सासा। पद्माए सोड णमो ते ॥ ५८ ॥

जलना बीडुवत् चपल एहवु अथीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अल्पकाल रहे। बीनासी सरীর ठे।

जललवतरलं जीअ। अथिरा लक्ष्मीवि जगुरो देहो ॥

ते तुष्ठ वा थोना सुख त्रमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो
वा तुष्ठ कामजोग सेवेठे ते। गमेना ॥ ५९ ॥

तुठाय काम जोगा। निवधानं डुस्कलस्काण ॥५९॥

हाथी जेम पकील वा कीचरुवा देखतो थको थल वा कीनारानी
ला जलमा खुची रहेलो ते। जूमी पण न आवी सके कीनारे॥

नागो जहा पंकजलावसन्नो। डुठुयल नान्निसमेइ तीरा॥

एम जीव कामगुणमा अघ्र वा जला धर्म मारगे नथी रक्त
लीन थया ते। वा लीन थता हवा ॥ ६० ॥

एव जीआ कामगुणेषु गिह्वा सुधम्ममगे न रया हवती

जेम बीष्टाना पुंज वा क्रमी वा कीनो सुख प्र [॥६०॥

ठगलामा खुच्यो जे। ते माने सदाकाय।

जह विष्ठपुजखुतो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
 तेम वीषयरूप असुचीमा जीव ते पण जाणे सुख सुख ॥६१॥
 रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रतो । जीवोवि मुणइ सुह मूढो ॥६१॥
 जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्वे डुखे करी पुराय
 य वा दोहीलो पुराय आ जीव ।

मयरहरोव जलोहि । तहवि हु डुप्पूरज डमे आया ॥
 वीषयरूप आमीस वा मास जवो जव आये नही त्रपती ॥६२॥
 मा ग्रध थयो थको ।

विसयामिसंमि गिद्धो । जवे जवे वच्चइ न तत्ति ॥६३॥
 वीषयने वीषये आर्तवत जे उन्नटरूप आदेमा वीवीध वा ना
 जीव ते । ना प्रकारमा ॥

विसयविसहा जीवा । उप्पमरूवाइएसु विविहेसु ॥
 जवसत्त सहश्र डुर्लजं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्मदइ
 जवसयसहस्स डुलहं । न मुणंति गयपिनिअजम्म ॥६३॥
 चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर सुकी लाजने पण केटलाएक
 वस थएला संका रहीत ॥

चिष्ठति विसयविवसा । मुत्तु लज्जंपि केवि गयसका ॥
 नथी गणता केटलाएक म विषयरूप अंकूश साढ्या जीव वा
 रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥

न गणंति केवि मरण । विसयकुससह्मिपा जीवा ६४॥
 विषयरूप विष थकी जीव । श्री वीतराग कथीत धर्म प्रते हारी
 ने खेदनी वात के नरके ॥

विसयविसेणं जीवा । जिणधम्म हारिजण हानरयं ॥

जायठे जेम चीत्रमुनिये घणु वारथो ज्ञाड ब्रह्मदत्त चक्रवर्त्तनृप ६५
 वञ्चति जहा चित्तय । निवारिउ बंजदत्तनिवो ॥ ६५ ॥
 धीकार धीकार हो तेहवा जे जिनेश्वरना वचनरूप अमृत पण
 नरोने । मुकीने ॥

छीछी ताणनराण । जे जिणवयणा मयंपि मुत्तूण ॥
 चारगतीमा ब्रमणरूप बीट पीएठे वीपयरूप मदिरा आकरी
 वणानु कारण ॥ ६६ ॥

चउगइ विमंवाण करं । पियति विसयासव घोर ॥ ६६ ॥
 मरणात कष्ट आवे थके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
 दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयण । माणधरा जे नरा न जपति ॥
 ते नर पण नीश्चे करे वा वो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह थकी
 ले ललीत वा दीनवचन । धेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणति लल्लि । बाळाण नेहगहगहिला ॥ ६७ ॥
 शक्र वा इंड पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आरुवर
 मर्थ थाय । वोस्तखो जेहनो ॥

सकोवि नेव सकड । माहप्पममुप्परजएजेसि ॥
 तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपण दासपणुं ॥ ६८ ॥
 तेवि नरा नारीहि । कराविआ निययदासत्त ॥ ६८ ॥

जावचनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रभुनो ज्ञाड वली व्रतघा
 त्मानो धणी । री वली ते जवमा मोहगामी ॥
 जन्ननंटाणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥

एहवो रदनेमी गफामा रदे राजिमती संघाथे वा उपर वीपयबु
 लो तेणे राजमती साववीने दि करी ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥

मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेइवा अचल
इवा । पुरुष चढ्या ॥

मयाण पवणेण जइ ता-रिसाविसुरसेलनिचला चलीया
तो पाका पादमा जेवा प्राणीननी । बीजा जीवोनी शी वातकहेवी ७०

ता पक्षपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥ ७० ॥

जीते सुखे करीने नीश्वे । सिद्ध हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥

जिप्पति सुहेणं चिअ । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥

पण एक नीश्वे डु खे जी । एक कदर्प ते केइवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोरुसुखशी वीपरीत ॥ ७१ ॥

इकुच्चिय डुक्केन । कामो कयसिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥

बीखमी वा वाकी ठे विषयनी । अनादीकालनी जवजावना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । अणाइ जवजावणाइ जीवाणं ॥

अति डुर्जय ठे इंदियो । तेमज चपल एइवुं चीत्त मन ॥ ७२ ॥

अइ डुक्केआणि इंदि-आणि तह चचलं चित्त ॥ ७२ ॥

माठो मल उपजे अरती उपजे । रोग थाय दाघज्वरादिक घणा
असुख वा नही सुख उपजे । प्रकारना डु ख थाय ॥

कलमलअरइअसुखा । वाही दाहाइ विविहडुखाइ ॥

जावत् मरण पण नीश्वे आ । संपजे वा थाय कोने जे प्राणीने
य बीजोग आदे । कामे तपाव्गा ठे तेइने ॥ ७३ ॥

मरणपि हु विरहाइसु । संपजाइ कामतविआणं ॥ ७३ ॥

पाच इंद्रिना विषय प्रसंगने अर्थे ।

पंचिदिय विसय पसगरेसि ।

मन वचन काया ए त्रण नदी सगरीस्यतो ॥

माण वयण काय नविसवरोसि ॥

ते वाहे ठे काती वा ठरी गलानी जग्याये ।

त वाहिसि कत्तिअ गलपणसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटाने तो ॥ ७४ ॥

जं अठकम्म नवि निज्जरेसि ॥ ७४ ॥

स्युं हे जीव तु अथ ठे ? स्यु अथवा ते घतुरो खाघेल ठे

कि तुमक्षोसि किंवासि धत्तुरिनु ।

अथवा स्यु संनीपाते करी वेटाएलो ठे ? ॥

अहव किं सनिवाणण आउरिनु ॥

तु अमृत समान धर्म जेते विपनीपरे अवगणे ठे ।

अमयसम धम्म ज विसव अवमन्नसे ।

वीपयरूप वीप वीपम वा आकरु ते अमृतपरे बहु मानेठे ॥ ७५ ॥

विपय विस विसम अमिपंय बहु मन्नसे ॥ ७५ ॥

तेइज तहारुं ज्ञान वीज्ञान गुणनो आरुवर ।

तुळि तुह नाण विन्नाण गुणम्वरो ॥

अग्निनी जालाने वीपे परुतो जेह जीव नीरज्जर ॥

जलणजालासु निवमृतु जीयनिप्परो ॥

प्रकृती वीपरीत कामने वीपे जे राचे ठे ।

पयड वामेसुं कामेसु जं रज्जसे ।

जेणे करी वली वली पण नरकना ड खनीअग्निनी जालमा पचीस

जेहिं पुण पुणवि नरयानले पच्चसे ॥ ७६ ॥ [॥ ७६ ॥

वालीने वावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोसीस सिरिक्क वारकए ॥

वोकनो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणठमेरावण विक्रए ॥

इठीत दाइ कल्पव्रक्ष तोमीने एरमो ते वावे ।

कल्पतरु तोमि एरम सो वावए ।

जुज वा थोमा वीपयने अर्थे मनुपपणुं हारे ठे ॥ ७७ ॥

जुजि विसएहि मणुअत्तणं हारए ॥ ७७ ॥

असात्त्वतुं जीवीतव्य जाणी । मोक्षमार्ग जाणता थका ॥

अधुव जीवअं मच्चा । सिद्धिमग्गंविआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नुतरज्यो जोगथी । आयु थोमुआपणु ॥ ७८ ॥

विणिअट्ठिऊ जोगेसु । आउं परमि अप्पणो ॥ ७८ ॥

मोक्षमार्गमा रह्याठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पाच वीपय ॥

सिवमग्गसठिआणवि । जह दुळेआ जिआणपण विसया ॥

ते बीजुं काइ पण जगत्तमा । दुर्जय नथी समस्त एट्ठे सर्व

जगतमा वीपय समान ॥ ७९ ॥

तह अन्नं किंपि जए । दुळेअ नत्ति सयलोवि ॥ ७९ ॥

सवीटक उन्नटरूप जेह । दीगथी मोह पामे जेह मन स्त्रीनु ॥

सविम उन्नम रुवा । दिठा मोहेइ जा माणं इत्थी ॥

हे आत्महीत चितवनार नर । अती दूर परोदरे वा अती

वेगलो रेहेजे ॥ ८० ॥

आयाहिअ चितता । दूरयरेण परिहरति ॥ ८० ॥

सत्य श्रुत पण झील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअपि सीलं । विन्नाण तह तवपि वेरग्ग ॥

जाय कणमा सर्व । वीपयरूप वीपे कगीने साधुनुं पण ॥ ८१ ॥

वच्चड खणेण सव । विषयविसेण जईणंपि ॥ ८१ ॥

अरे जीव ! मती विकल्पीत । आखमेंची उघामे एटलाकाल स
वधी सुखलाखसाएकेम हे मूर्ख॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेस सुह लालसो कहं मुढा॥

सास्वता सुख एइ समान हारीश चछमाना सहोदर जेइवो
वीजुं सुख नथी ते । नीरमल जस ॥ ८२ ॥

सासयसुहमसमतम । हारिसि ससिसोअर च जस ८२॥
बल्यो विषयरूप अग्नि जीहा चारीत्रनुं सार वाले सघलु पण
तेइथी । वा तथा

पज्जलिउ विषयअग्गी । चरित्तारंमहिज्ज कसिणपि ॥

समकितने पण वीराघे वा जागे खमे । अनंत संसार वधारयापणुकरे

सम्मत्तपि विराहिअ । अणत ससारअ कुज्जा ॥ ८३॥

वीहामणा जव कंतार वा वीपम वा आकरो जीवने वीपयनी
वनने वीपे । प्रस्ता ॥

जीसणजवकतारे । विसमा जीवाण विषयतिण्यन ॥

जे प्रस्ताये नम्या चउद । पूरवी सरीखा ते पण रुने वा
रुखे नीश्वे नीगोदमा ॥ ८४॥

जीए नमिया चउदस । पुवीविरुलंति हु निगोए ॥ ८४॥

खेदे वीपम अती खेदे अती वीपय जीवने जेइथी प्रतीवध अइने
वीपम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसयाजीवाण जेहि पमिवद्धा॥

जायठे जवरूप समुझमा अनता ड ख पामे एटले ड खनो
ते समुड केइवो ठे । पार नही ॥ ८५ ॥

हिमति जवसमुद्धे । अणतंडुस्काइ पावता ॥ ८५॥

हे जीव ! नही आदरीम इइ वीपय जीवने वीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइडजाल चवला । विसया जीवाण विज्जते असमा ॥

क्षीण वा अल्पकालमा दिवेलो ते कारण माटे ते वीषयशी स्यो
श्रोता कालमा नास पामे ठे । नीश्वे प्रतीवंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खण्णदिवा खण्णनवा । ता तेसं को हु पमिवधो ॥ ८६ ॥

झत्रु वीष पीसाच । वैताल हुतज्जुग वा अग्नि पण वलेलो ॥

सत्तू विसं पिसाज । वेअ्यालो हुअवहो व पज्जलिज ॥

ते झत्रु आदे न करी सके ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहने विपे ८७

त न कुणइ जं कुविआ । कुणतिरागाइणो देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला

थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे । वसंमि सो सयल दुक्कलस्काणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया तेह जीवने वस थाय सयला सुख ८८

जस्स वसे रागाई । तस्स वसे सयल सुक्काइ ॥ ८८ ॥

नी.केवल दुःख निर्मित वा पण्यो संसाररूप समुदमा जीव ॥

नीपजावीने ।

केवल दुह निम्मविए । पमिज संसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे वा जोगवे क्ले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु

स । वा कारण सर्व जाणवुं ॥ ८९ ॥

ज अणुहवईकिलेसं । त आस्सव हेतुअं सव्वं ॥ ८९ ॥

अहो आ संसारमाही वीधी स्त्रीरूपे करीने मामी ठे जाल वा

ये वा कर्मे वा वीधात्राये फद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण ममीअं जालं ॥

वधाय ठे जीहा वा जेह मनुष्य तीर्यंच वैमानीक देव जुवन

मा मूर्ख ।

वासी देव ॥ ए० ॥

वदन्ति जन्तु मुढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा ॥ ए० ॥

वीपम विषयरूप सर्प । जेणे मस्यो वा करडयो एहवा जीव
जवरूप बनमा ॥

विसमा विषयजुअंग्गा । जेहि मसिया जिआ जववणमि
क्लेश पामे ड खरूप अग्निये चोरासीलाख जीवाजोनीने विषे
करी । ॥ ए१ ॥

कीसन्ति डुहग्गीहि । चुलसीई जोणिलखेसु ॥ ए१ ॥

ससार मारग वा पथ तेरूप तेहमा वीषयरूप माठे पवने लु
ग्रीस्म वा नुस्नरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

ससार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुकिआ जीवा
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता ड ख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ए२ ॥

हिय महिआ अ मुणता । आणुहवतिआणतडुस्काई ए५
हा हा इती खेदे के ड खे अते विषयरूप घोमा वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा डुष्ट । जलटा सीक्कीत लोकमा ॥

हा हा डुरत डुठा । विसय तुरगा कुसिखिआ लोए ॥
जवकर जवरूप अटवीमा । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ए३ ॥

जीसणजवामविए । पामति जिआण मुद्राणं ॥ ए३ ॥
विषयरूप पीवासा वा तरसा रक्त वा खीन थया खोने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमा ॥

विषय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पकिल सरंमि ॥
ड खीया दीन खीन थइने । रुखे वा रझखे एहवा जीव संसार

डुहिया दीणा खीणा । रूढति जीवा जववणं मि॥ए४॥
 गुणकारी ठे अतीहि वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरमे
 बाधे ते हे जीव ।

गुणकारिआइंधणिअं । धिइ रजु निअंतिआइ तुह जीवा
 आपणी इंडियो प्रते । जेम बलवंत नीजंत्रा वा बाधेला घोमानी परे
 नियआइ इदिआइ । वल्लि निअत्ता तुरंगुव ॥ ए५ ॥
 मनजोग वचनजोग कायजोग जलेप्रकारे बांध्या अका पण गुण
 प्रते । करता अझे ॥

मण वयण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुति ॥
 ते जो नही बाध्या होय तो फ मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन
 री ज्ञागे वा खंने । प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण जजति । मत्त करिणुव सीलवणं ॥ ए६ ॥
 जेम जेम दोष वीरमीत्त वा जेम जेम वीत्तयथी अइत्त वैराग्य
 तजीत्त ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहि होइ वेरगं ॥
 तेम तेम नीश्वे जाणजे । दुकरुं थाय तेदने मोक्षपद ॥ ए७ ॥
 तह तहवि न्नायवं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥

डुकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थ करी ज्योवन वर्तते थके ॥
 डुकर मेएहि कयं । जेहि समठेहि जुवणठेहि ॥

ज्ञायुं वा नसायुं इडिठ धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
 रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वलगे थके ॥ ए८ ॥

जगं इदिअसिन्नं । धिडपायारं विलगोहि ॥ ए८ ॥
 ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास तु हुं ते सजमधर जीवो

પુરુષને નમો ।

નો ॥

તે ધન્ના તાણ નમો । દાસોહ તાણ સજમધરાણ ॥

અર્ધી આણે વા વક દટ્ટીયે જે પુરુષના નથી હૃદયમા ચટકતી
જોનારી એહવી જે સ્ત્રી । ॥ એણે ॥

અપ્પત્તિ પિત્તરીન । જાણ ન હિત્રાણે સ્વમુક્તિ ॥ એણે ॥

કિં વા સ્યુ ઘણુ કેહેવે જો હે જીવ તુ સાસ્વતા સુખ રોગ રહી
વા જદી ફેટે છે । ત પ્રતે ॥

કિં વહુણા જડ વઠસિ । જીવ તુમ સાસયં સુહં અરુદ્રાં ॥

તો પી પૂર્વે કહ્યા જે આ વી ને સવેગ વા સસાર હુ સ્વની આણ
પય તેથી વીસુખ થઈ । છે તે રૂપ રસાયણ નીત્ય ॥ ૧૦૦ ॥

તા પિ અમુ વિસયવિમુહો । સવેગ રસાયણ નિન્ન ॥ ૧૦૦ ॥

એમ સમાપ્ત થયુ ઇન્દ્રિયશતક ટિવાર્ય જાણવું ॥

॥ ઇતિ ઇન્દ્રિયશતક સપૂર્ણમ્ ॥

હવે વૈરાગ્ય નામા શતક ટિવાર્ય કહેવે તે જાણવો ॥

અથ વૈરાગ્યશતક સૂત્રશબ્દાર્ય પ્રારબ્ધ ॥

ચારગતિમા સંચરવું તે હે જીવ ! નથી સાતાસુખ કેવલ વ્યા
રૂપ સસાર અસારમા । ધી દેહસવધિ વેદના મન સમંધિ પી
મા પ્રચૂર વા ઘણી છે ॥

સસારંમિ અસારે । નન્તિ સુહ વાહિવેયણાપન્નરે ॥

એમ જાણતો થકો પણ કેમ નથી કરતો શ્રી જિનેશ્વરે તપદે
આ જીવ । શો ધર્મ ॥ ૧ ॥

જાણતો ફહ જીવો । ન કુણડ જિણદેસિઅ ધમ્મ ॥ ૧ ॥

આજ વિચસે આવતે વિચસે આવ મૂઢનર ચિતવે છે ઘન્યાદિકની

ते वर्षे आदता वर्षने आवते वर्षे प्राप्ति ॥

अङ्गं कष्टं परं परारि । पुरिसा चितंति अन्नसंपत्तिं ॥
पण हाथमा आवेलुं झरतुं जे गलतुं जे आपणु आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ १ ॥

अंजलिगयं तोयं । गलंतमात्र न पिबति ॥ २ ॥ ॥
हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज निश्चे कर शीघ्र पं
ते दिवसे करवु घारे ठे । णे ॥

ज कष्टे कायध । त अङ्ग चित्र करेह तुरमाणा ॥
स्या माटे जे घणा विघ्न नीश्चे न साऊनो वा पावलना दिवसे
एक सुहूर्त वा वे घनीमा । करवानो वीलव करीस ॥ ३ ॥

बहुविधो हु मुहुतो । मा अवरणं पमिस्केह ॥ ३ ॥
धीकार वा विपादके संसार चरीत्र तेहमा स्नेहरागे जीन थया
ना बीनासी सत्तावनां । पण ॥

ही संसारसहावं । चरित्र नेहाणुरायरत्तावि ॥
जे पूर्वे वे प्रहरमा दिग ते पावलना वे प्रहरमा नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥

जे पुष्षे दिठा । ते अवरसे न दिसति ॥ ४ ॥
हे जीव ते माटे न प्रमाद नीझ नासवान वस्तुनो कीस्यो वीस
मा सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअवे । पलाइअवमि कीस वीसमेह ॥
हे आत्मा त्रण जणा पुठे लाग्या एकतो रोग बीजो जरा वा वय
ठे ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥

तिन्नि जणा अणुलगा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥ ५ ॥
दिवस रात्री ए वे रूपतो घ आयुपरूप पाणी जीवतुं ग्रहस क

नीनी माला ठे ।

रेठे ॥

दिवस निसा घमिमालं । आनसलिलं जीआण धितूण
 चंड सूर्य ए वे घोरी वृषज ठे । काल रूपीयो हाकनार ठे तेअर
 इट प्रते जमादे ठे ॥

चंदाइच्चवइल्ला ।

काल रहं जमामति ॥ ६ ॥

तेहवी नथी जगतमा कला ते उपघ तेहवुं नथी काइ पण वी
 हवुं नथी जगतमा । ज्ञान ॥

सा नत्ति कला त नत्ति । उसह त नत्ति कि पि विन्नाणा ॥

जेइने करी राखीये आ खाती थकी कालरूपीआ वीप
 काया वा देह । धरे ॥ ७ ॥

जेण धरिऊइ काया । खज्जती कालसप्पेण ॥ ७ ॥

दीर्घ वा लावी सेपनागरूप महीघर वा परवतरूप केसरा दस
 तो कमलनी नाल्य । दिस्वारूप मोहोटा पत्र ।

दीहर फण्ड नाले । महिअर केसर दिसामह दलिले ॥

उते पश्चात्तापे पीयेठे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
 रूपीउ जमरो । मकरद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीण

उ पिअइ काल जमरो । जण मयरद पुहवी पउमे ॥ ८ ॥

सरीरनी वायाने मसले करी समस्त जीवोना ठीइ जोदेठे वा
 काल व्रतना लक्षण । खोलेठे ॥

ठायामिसेण कालो । सयलजिआण ठल गवेसतो ॥

पास वा समीपणु केमे तस्मात् कारणात् हे जीव धर्मे
 पण नथी मुक्तो । उद्यम कर ॥ ९ ॥

पासं कहवि न मुचइ । ता धम्मे उज्जम कुण्ह ॥ ९ ॥

कालमा भनादी कालथी रह्यो । जीव वीवीध प्रकारना कर्मना वसथी

कालंमि अणार्इए। जीवाणं विविहकम्मवसगाणं ॥
 तेद्वुंनथी सवीधान वा जेदा संसारमाज्जमता जेहन संजवे ॥१०॥
 तं नत्ति संविहाण । संसारं जं न संजवइ ॥१०॥
 बंधव वा ज्ञाइ सजन सुहृद वा मीत्रा पिता माता पुत्र ज्ञार्या वा स्त्री
 बंधवा सुहिणो सधे । पिय माया पुत्त ज्ञारिया ॥
 पित्रवन वा मसाणे पोचामे। देइने पाणीनी अंजली एम स्वार्थी ठे ॥
 पेअवणाउ निअत्तंति । दाऊणं सल्लिलंजलि ॥११॥
 वीठमे सुत्त वा पुत्र वीठमे। ज्ञाइ वीठमे ज्ञाता सचीत अर्थ वा धना ॥
 विहमंति सुआ विहमंति। बंधवा विहमइ सुसंचित अन्नो
 एक कोइ दिवस न वीठमे। धर्म अरे जो व श्री जिनेश्वरे कह्यो ते ॥१२॥
 इको कहवि न विहमइ। धम्मोरे जीव जिण जणिउ ॥१२॥
 आठकर्मना पास थी बघायो । जीव ससाररूप बंधी खानामा रहे ॥
 अमकम्म पास वधो । जीवो संसारचार ए ठाइ ॥
 ने तेज आठकर्मरूप पास लो आत्मा शिव वा मोक्षरूप घरमा
 मुक्याथी । रहे ॥ १३ ॥
 अमकम्म पास मुको । आया सिव मदिरे ठाइ ॥१३॥
 वैजव घन्यादिक सज्जन मा तथा वीपयना सुख तेदनु सेवहुं म
 ता पितादिकनो समागमा नोइ ॥
 विहवो सज्जण संगो । विसय सुहाइं विलास ललिआडं ॥
 कमलनीना पत्रना अग्रे डाल जेम पाणीना बीडु न ठरे तेम
 ते । चंचल ठे सर्व ॥ १४ ॥
 नलिणीदल गगधोलिर-जललवपरिचंचलं सधं ॥ १४ ॥
 ते कीदां कायानु बल ते कीदा । योवनपणुं तथा सरीरनी मनो
 हरता कीदा ॥

त कठ वल त कठ । जुवणं अगचगिमा कठ ॥
 एसर्व अनीत्य जो वा प्रीठ । देखता नष्ट थाय स्युते वस्तुये करी ॥ १५ ॥
 सध मणिच्च पिच्छह , दिठ नठ कयं तेण ॥ १५ ॥
 घणा वा बहु कर्मरूप पास ससाररूप नगर तेहमा चारगतीरू
 ले बधायो । प मारगमा नाना प्रकारनी ॥
 घण कम्म पास बढो । जव नयर चउप्पहेसु विविहान ॥
 पामे वीटवनाउ ते माटे हे जीव कोण ठे इहा ताहरे शरण
 पुढीए ढीए जे । ते ॥ २६ ॥
 पावइ विम्बणान । जीवो को इठ सरण से ॥ १६ ॥
 हे जीव घोर वा जयंकर मागे मल तथा करदम असुची डग
 माताना उदरमा । उनीक एहवामा ॥
 घोरमि गप्पवासे । कलमल जंवाल असुइ बीजठे ॥
 वस्यो पुर्वे अनतीवार । जीव आपकत कर्मना प्रजावधी ॥ १७ ॥
 वसीउ अणतखुत्तो । जीवो कम्माणुजावेण ॥ १७ ॥
 चोरासी नीश्वे लोकने वीपेये । जीवोनेउपजवाना स्थानकप्रमुखलाख
 चउलसीई किर लोए । जोणीण पमुह सयसहस्साइ ॥
 ते चोरासीलाख योनीमानी अनतीवार उपन्यो इवे केम सम
 अकेकी योनीमा जीव । उतो नथी ॥ १८ ॥
 इक्कमिअ जीवो । अणतखुत्तो समुप्पन्नो ॥ १८ ॥
 माता वा जनेता पिता वा संसारमा रहे थके पुरीत एहवो जी
 जनक बंधु वा सहोदर । वलोक ॥
 माया पिय वधूहि । ससारत्तेहि पूरिउ लोग्गो ॥
 घणी ज्योनी समस्त निवासी नथीते जीव प्रतेरक्षण अर्थे कोइ
 वा वसावी ॥ शरण वली ॥ १९ ॥

बहु जोणि निवासीहिं । नय ते ताण च सरणं च ॥१६॥
जीव जे ते व्याधी वा रोगे मवनीपरे पाणी रहीत थलमा आ
व्याप्त थयो थको । कुल व्याकुल थाय ॥

जीवो बाहिविलुत्तो । सफरो इव निज्जले तमफमइ ॥
सर्व सजन सवधी पण जन कोण समर्थ वेदना दुर करवा थ
जुवे । र्थात् कोइ नही ॥ १७ ॥

सयलोवि जणो पिच्छइ । को सको वेअण्णा विगमे ॥१८॥
न जाणीसहे जीव तुं । पुत्र स्त्री आदि परीवार मुजने सुखना हेतुवे ॥
मा जाणसु जीव तुमा पुत्तं कलत्ताइ मथ सुहहेऊ ॥
तो स्युं ठे नीश्चे तुजने बंधन कीदा सत्तारमा फरता थका
ठे एइवा ते । ॥ १९ ॥

निज्जण बंधण मेअ । संसारे संसरंताण ॥ २० ॥
माता होय ते जवातरे थाय वली स्त्री होय ते माता थाय पि
स्त्रीपणे । ता होय ते पुत्र थाय ॥

जणणी जायइ जाया । जाया माया पिअाय पुत्तोअ ॥
अनवस्तीत वा अनीम स्याथी कर्मना वसथी सत्तारी सर्व
संसारमा । जीवने ॥ २१ ॥

अणवत्ता ससारे । कम्मवसा सबजीवाण ॥२२॥
नथी तेहवी जाती नथी तेइवी नथी तेइवुं क्षेत्र लोकमा नथी
योनी । तेइवुं कुल जे ॥

न सा जाई न सा जोणी । न तं ठाणं न तं कुल ॥
नथी जन्म्या नथी मुवा जीदा । सर्व जीव आश्री अनंतीवार ते
सर्व परंपराये पाम्या ॥ २३ ॥

न जाया न मुअ्या जन्त । सबे जीवा अणंतसो ॥२४॥

तेदवुं काइ पण नथी स्त्रा - चउद राजातोकने वीपे वालना अ
नक । अ ज्ञाग ठेहेमा मात्र पण ॥

ते किंपि नत्ति ठाण । लोए वालगगकोमि मित्तंपि ॥

जीइा नथी जीव घणीवार । सुख डु खनी परंपरा पाम्या ॥१४॥

जत्त न जीवा बहुसो । सुह डुस्क परपर पत्ता ॥१५॥

समस्त ऋद्धिउ । पाम्या वली समस्त पण स्वजना

दिक संवघ पाम्या ॥

सद्धान रिद्धीउ । पत्ता सवेवि सयणसबद्धा ॥

संसार अकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥१६॥

टे वीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । तत्तो जइ मुणसि अप्पाण ॥१७॥

एक जे जीव बाधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्म । एगो वहवधमरणवसणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमा एक वली नीश्वे केम ठग्यो वा व
जीव जमे ठे । व्यो ॥ २६ ॥

विसहइ जवमि जममइ एगुच्चिअ कम्मवेलविउ ॥१८॥

हे आत्मा ! वीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा मातु । नीश्वे वीजो कोइ करे ॥

अन्नो न कुणइअहिअं । हिअपिअप्पाकरेइन हु अन्नो

तो दवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनमुख
स्याता वा डु ख अस्याता । थाय ठे ॥ २७ ॥

अप्पकय सुहडुस्क । जंजसि ता कीस दीणमुहे ॥१९॥

घणा खेती आदि आरंज जे धन ते धन जोगवेठे हे जीव सज

करी वृद्धी पमारुयुं । नादिकना समोद ॥
 बहु आरज्ज विढत्तं । वित्तं विलसंति जीव सयण गणा
 पण ते उपावता अयुं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
 प कर्म । री तुंज नीश्चे ॥ १७ ॥

तज्जाणिय पावकम्म । अणुहवसि पुणो तुम चेव ॥१८॥
 जेम डु खीआ ठे तेम वली भुख्या जेम तुं चींतवेवे आपणा
 ठे । बालकने देखीने ॥

अहडुक्खिआइंतहनु-स्किआइ जह चितियाडं मिजाइं
 तेम हे आत्मा ओरुं पण वीचारतो तो इवे हे जीव तुंजने सु
 नथी आपणुं हीत । केहेवुं ॥ २ए ॥

तह थोवपि न अप्पा । विचित्तु जीवकिं जणिमोए
 अट्ठपकालमा नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
 एहवु जे सरीर ठे । स्वरूपवंत ठे ।

खण जगुरं सरीरं । जीवो अनोअ सासयसरूवो ॥
 पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव बीसेपे संबंध इहा
 संबंधवत ठे । स्यो तारे तेहथी ठे ॥ ३० ॥

कम्मवसा सर्वंधो । निव्वंधो इह को तुय ॥३०॥
 कीहाथी आव्या कीहा जासे तुंण कीहाथी आव्यो ठे कीहा
 सबधी जन । जाइस ॥

कह आय कह चलिअ । तुमंपि कह आगज कहं गमिही ॥
 माहोमाही पण नथी जाणतोतो । हे जीव कुटव कीहांथीताहारु ॥

अनुन्नपि न याणह । जीव कुडुवं कउ तुय ॥३१॥
 अट्ठपकालमा वीनश्वर ए मनुपनो जव वादलाना परल सरी
 हवु सरीर । खो ठे ॥

खण जगुरे सरीरे । मणुअजवे अप्रपमजसारिहे ॥
 तेहमा सारतो एटलो जमात्रेजे जे करीश सोजनकारी धर्मतेज ३१
 सार इतिअ मित । ज कीरइ सोहणो धम्मो ॥ ३२ ॥
 जन्मना डु ख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकना डु ख
 हाणी वा वृक्षणानु डु ख । मरण प्राणत्याग लक्षणना डु ख ॥
 जम्म डुस्क जरा डुस्क । रोगाणी मरणाणि य ॥
 अहो इति आश्चर्य के डु खनो जीहा कष्ट वा क्लेश पामेवे जंतु
 समूह नीश्वे ससारमा । वा प्राणी ॥ ३३ ॥
 अहो डुस्को हु ससारे । जह कीसंति जंतुणो ॥ ३३ ॥
 जीहा सुधी न इच्छिना व जीहा सुधी नहि जरा वा वृक्षणा
 लदाणी अया होय । रूप राक्षणी घणुं व्यापी ।
 जाव न इंद्रिअहाणी । जाव न जररस्कसी परिफुरडा ॥
 जीहा सुधी नथी अयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
 नो प्रचार । कारे उल्लस्यु ॥ ३४ ॥
 जाव न रोगविअारा । जाव न मच्च समुल्लिअइ ॥ ३४ ॥
 जेम घर बलवा माने अके कुत्त खोदी पाणी काढी न सके
 ते अवसरे । कोइ ॥
 जह गेहमि पलिते । कूव खणीज न सकए कोइ ॥
 नेम जीवने प्राप्तथयेमरणपठी ॥ धर्म केम करीसकेहे जीव वीचार ३५
 तह सपत्ते मरणे । धर्मो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥
 रूप ठे ते असाश्वतुं ठे ए जे । वीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥
 रूवमसासय मेअं । विजुलया चचल जए जीअ ॥
 सध्याना वादलादिकना रं अल्पकाल रमणीक बली योवन ठे

ग समान ।

॥ ३६ ॥

संध्याणरागसरिसं । खणरमणीयं च तारुत्रं ॥३६॥

हाथीना काननी परे चपल लक्ष्मी त्रीदश वा देवताना चाप
एदवी । वा इंधनुष सरखी ॥

गयकन्नचंचलान । लब्धीज तिअसचावसारिहं ॥

वीरयना सुख जीवने एह माटे प्रतीबोध पाम रे वायमा
वा ठे । जीव न मुज्ज ॥ ३७ ॥

विसय सुहं जीवाणं । बुद्धसु रेजीव मा मुद्य ॥३७॥

जेम संध्याकाले पक्षीगणनो । सगम वा मेलाप तथा जेम मारगे
रस्तागीरनो मेलाप ॥

जह संध्याए सज्जणा-णसंगमो जह पहेअ पहीआणं ॥

तेम स्वजनादिकनो संजो तेमज अल्पकालमा नाशवान ठे हे
ग वीनश्वर ठे । जीव ॥ ३८ ॥

सयणाणं संजोगो । तहव खणजगुरो जीव ॥३८॥

रात्री वीरामते पाठली राते उठी घर दलते अके केन हुं सुइ
जावहुं । रहु छुं ॥

निसा विरामेपरिजावयामि । गेहेपालिते किमहं सुआमि

तेम बलेवे देहरू आगुं घर ते जे हुं धर्म कखा विना दिव
केम नवेखु छुं । स गमावु तु ॥ ३९ ॥

मद्यतमप्पाण मुविस्कयामि । ज धम्मरहिज दिअहे गमा

हे आत्मा जे जे जायवे रात्री नही ते पाठीआर [मि ॥३९॥
पद एक देशथी दिवस । एटले आयु गयु नही आवे ॥

जाजा वच्चइ रयणी । न सा पमिनिअतई ।

अधर्म करता थका एल्ये वा फोगट धर्म नीना ला

યં રાત્રીયો તથા દિવંશ ॥૪૦॥

અહમ્મં કુળમાણસ્સ । અહલા જતિ રાઈન ॥૪૦॥

જેહનેઠે મૃત્યુ વા મરણસાથે મીત્રાઈ । જેહનેજેમઠે નાસવાની જગ્યા

જસ્સત્તિ મચ્છુણા સસ્ક ॥ જસ્સવત્તિ પલ્લાયણ ॥

જે જીવ એમ જાણે ઢે જે માહારે તે નીશ્વે વાઢે સુખનો ફગાયે
મરણું નથી । રાત્ર્યો ॥ ૪૧ ॥

જો જાણઈ ન મરિસ્સામિ । સો હુ કચે સુણસિયા ॥૪૧॥

મન વચન કાયાના યોગ ન જાયઢે નીશ્વે રાત્રીયો તથા દિવસ
માયઢે ક્લેસ કરતા । પણ ॥

દંમકલિત્તં કરિત્તા । વચ્ચંતિ હુ રાઈન અ દિવસા ય ॥

આઠણું વીલય વા નાસ ગણું નહી ફરી નીવર્તે વા પાછું વલે
પાયઢે તે । ॥ ૪૨ ॥

આનસં વિહ્વંતા । ગયાય ન પુણો નિઅત્તતિ ॥૪૨॥

જેમ સિદ્ધનીપરે મૃગને ગ્રહણ કરે તેમ મરણરૂપ સિદ્ધ મૃગરૂપ ન
ઢે । રને નીશ્વે લે ઢે ઢેલેકાલે ।

જહેવ સીહોવ મિત્તં ગહાઈ મચ્છૂ નરં નેઈ હુ અતકાલે
નથી તે જીવના હુલ માતાપિ કાલ તે હુ સમા તેના અણનો જા
તા જાઈ વા કોઈ । ગી થાય વા હુ સ લે તેમ નથી ૪૩

નતસ્સમાયાવ પિયાવ જાયા । કાલંમિ તં મંસહરાજવંતિ
જીવીતવ્ય જલના વિંડુ સ ઘનઘાનાદિ સપત્તી તે (॥૪૩॥

માન જાણજે ને । પાણીના કલ્લોલ સમાન ઢે ॥

।જઅ જલાવિંડુ સમં । સપત્તિત્તં તરગ લોલાત્ત ॥

સુખ સમાનતો વહી પ્રેમ વા તે માટેદે આત્મા દેવે જેમ જાણે
સ્નેહ ઢે । તેમ કર જલુ ॥ ૪૪ ॥

સુમિણ્યસમં ચ પિમ્મં । જં જાણસુ ત કરિજ્ઞાસુ ॥૪૪॥

સંધ્યાકાલનો જે રંગ તથા જલ આ જીવીત્ય જલના વીંડુની
ના પ્રપોટાની નપમાયે । પરે ચંચલ ઠે ॥

સંઝરાગ જલબુબ્બુ નવમે । જીવિણ્ઞ જલવિંડુ ચચલે ॥

જ્યોવન તે પણ નદીના પુર હે પાપી જીવ કેમ નથી વોધ પા
સમાન ઠે તે માટે । મતો ॥

જુવણે નફ્વેગસન્નિજ્ઞે । પાવજીવકીમિઞ્ઞ મવુપ્પસે ॥૪૫॥

અન્યત્ર જાસે પુત્ર અન્યત્ર જાસે સ્ત્રી । ચાકરાદિક પરીજન પણ
અન્યત્ર જાસે ॥

અન્નઞ સૂત્રા અન્ન-ઞ ગેહિણી પરિઅણોવિ અન્નઞ ॥

જેમ જૂતને વલ વાકુલા દિધા દેવતાજ હણે વા મારે ક્રતાત
જાય તેમ કુટંબ પણ । વા કાલ ॥ ૪૬ ॥

જૂઞ્ઞ વલિઘ્ઞ કુહુંવં । પસ્કિતં હય કયતેણ ॥ ૪૬ ॥

જીવે જ્ઞવોજ્ઞવે મુક્યા જે । દેહ વા સરીર જેટલા સસારે જમતાં ॥

જીવેણ જ્ઞવેજ્ઞવ મિ-લિહઞ્ઞાઈ દેહાઈ જાઈ સંસારે ॥

તેસરીરની ન થાય સાગરોપમે । કરી ગણત્રી વા સંખ્યા અનંતે પણ ૪૭

તાણ ન સાગરેહિ । કીરઈ સસ્વા અણંતેહિ ॥ ૪૭ ॥

નયન વા આશ્ચર્યોના આંસુનું પ્રમાણ સમુદોનાં પાણીથી પણ
પાણી પણ તેદનું । અતીઘણ થાય ॥

નયણોદયંપિ તાસિં । સાગર સલિલાન વહુયર હોડ ॥

ગલ્લુ વા ઝરયું જ્ઞવોજ્ઞવે રો માતાન અનેરી અનેરી વા અન્ય
તી થકી । અન્યનુ ॥ ૪૮ ॥

ગલિયં રુપમાણીણ । માઝ્ઞાં અન્નમન્નાણ ॥૪૮॥

जे नरकनेत्रीपयेनारकीठे ते। दुःखपामेवे अतीआकरा रौडअतरहीत
ज नरए नेरडआ । उहाइ पावति घोरणंताइ ॥

ते दुःख थकी अनतगणु । नीगोदमाही दुःख होय ॥ ४९ ॥

तत्तो अणतगुणीअ । निगोअमध्ये उह होइ ॥ ४९ ॥

ते पण नीगोदमाही वा म वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्र
ध्ये । कारना कर्मने वसथी ॥

तमिवि निगोअ मये । वसिजुरे जीव विविहकम्मवसा
घणा सहन करतो आकरा अनता पुज्जन परावरतन करथा जा
दुःख प्रते । वत् अनतो काल ॥ ५० ॥

विसहंतो तिरकडह । अणंत पुग्गल परावत्ते ॥ ५० ॥

हे आत्म नीकळयो कीमहीके पाम्यो मनुपपणु अरे जीव ॥
करी तीहा थकी ।

नीहरिअ कहवि तत्तो । पत्तो मणुअत्तणं परिजीवा ॥
तीहा पण जिनेश्वरे शुद्ध पाम्यो चितामणि रत्न सरीखो
धर्म कह्यो ते । ॥ ५१ ॥

तच्चवि जिणवरधम्मो । पत्तो चितामणिसरिद्धो ॥ ५१ ॥

पाम्यो पण ते धर्मअरे जीवइवे। करेवे प्रमादतेदमा तु नोश्चेवली ॥

पत्तेवि तमि रे जीअ । कुणसि पमाय तय तुम चेव ॥

जे प्रमादधी जवरूप आघ फरीने पण परुघो यको दु ख पामी
ला कूवामा । स ॥ ५२ ॥

जेण जवधकूवे । पुणोवि पमिज उह लहसि ॥ ५२ ॥

समीप पाम्यो श्री जिनधर्म । ते धर्म न समाचरघो प्रमाद दोस
ना वसथी ॥

उवल्लक्षो जिणधम्मो । नय अणुवित्रो पमायदोसुण ॥

हा इति खेदनी वात हे जीव शुं घणुं आगत पण सोचीस ॥५३॥
आपे आण्णो वैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ । सुबहु परउ विसूरहिसि ॥५३॥
सोच वा पश्चाताप करसे ते । पढी उठे थके मरण वा मरण आ
राक वापसा । वे थके ॥

सोयति ते वराया । पढ्ठा समुवठ्ठिअंमि मरणमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी । न संच्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेण । न सचिउ जहि जिणधम्मो ॥५४॥
धीकार धीकार धीकार सं देवता मण पामीने जे तिर्यच आ
सारना अथोरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे । देवो मरिऊण ज तिरि होइ ॥
वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकना डुखरूप अग्निनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमा ॥ ५५ ॥

मरिऊण रायराया । परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय अनाथ जीव । जेम ब्रह्मनु फुल पवनथी कीहाइ जा
य तेम कर्मरूप पवने इणायो थको ॥

जाइ अण्णाहो जीवो । डुमस्स पुप्फव कम्मवायहन ॥
धन धान आजुपण आदे जला स्वजन कुटव मूकीने पण जीव
सर्व लक्ष्मी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । वरसयण कुम्भ मिल्हेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो परवतने विपे त । गुफाने विपे तथा वस्यो समुद्रमा
आ वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअ । दरीसु वसिअं समुद्रमयंमि ॥

वहना अग्रने वीपे वस्यो । ससारमा फरता वा त्रमण करता ॥७७॥
रुक्मिणीसु अ वसिअ । संसारे ससरताण ॥ ७८ ॥
हे जीव तें केहवा केहवा जव । कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
कर्या देवता थयो नारकी थयो । वेप थयो ॥

देवो नेरइज्जतिअ । कीम पयगुत्ति माणसो वेसो ॥
जला रुपवत्त थयो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
वंत थयो । सुखनो जोगी थयो ॥ ७९ ॥

रुवस्सी अ विरुवो । सुहजागी डुक्कजागी अ ॥८०॥
राजा थयो मुमक वा ज्ञीखा वली एज जीव चमाल थयो एज
री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ डुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअविज्ज ॥
स्वामी थयो दास थयो पु खल वा डुर्जन थयो नीर्धन थयो धन
जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रर्याय पाम्यो ॥८१॥

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधणो धणवइत्ति ॥८२॥
नवी वा नथी वरततो कोइ नी । आपणा कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेह
यम वा नोश्चे । वारच्या बाध्या ते सरखी करीचेष्टा

नविअत्ति कोइनियमो । सकम्मविणिविठसरिसकयचिठो
अन्य अन्य वा जुदा जुदां नट वा नाटकीयानी परे पराव
रूप तथा वेप करीने । र्त करे जीव ॥ ८३ ॥

अनुत्तरुववेसो । नमुव परित्ते जीवो ॥ ८४ ॥
नरकने वीपे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नही अस्याता
क्षेत्रवेदनादिक घणोज ॥

नरएसु वेयणाउ । अणोवमाण असाय बहुलाउ ॥
रे वापमा जीव तें पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणां प्रकारनीदर

रे जीव तएपत्ता । अणंतखुत्तो बहुविहान ॥६१॥

देवतापणे मनुपपणे । परना अजीयोगपणे प्राप्त थइने

देवत्ते मणुअत्ते । पराजिउगत्तणं उवगएणं ॥

आकरा वीहामणा दुःख घ अनंतीवार समस्त अनुज्जव्यां वा

णा प्रकारना । जोगव्या ॥ ६२ ॥

जीसणं उह बहुविहं अणंतखुत्तो स मणज्जूअं ॥६२॥

तिर्यच्चगतीने वीपे पाम्यो । वीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक

प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो । जीम महावेअणा अणोगविहा ॥

जन्म मरणरूपीआ रहट कूवे । अनंतीवार ज्म्यो वा फरयो ॥६३॥

जम्मण मरण रहट्टे । अणत्तखुत्तो परिप्रमिउ ॥६३॥

जेटला केटलाक दु ख । सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥

जावति केड डुक्का । सारीरा माणसा व ससारे ॥

पाम्योते अनंतीवार कीहा । जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमाइध

पत्तो अणत्तखुत्तो । जीवो संसारकंतारे ॥ ६४ ॥

तरसा अनंतीवार । संसारमा तेवा प्रकारनीहे जीव तुजने होतीहवी

तष्ठा अणत्तखुत्तो । संसारे तारिसी तुमं आसी ॥

जे तरस उपसमावाने समुद्रोना पाणीथी पण न आय

अर्थे समस्त । वा न सके ॥ ६५ ॥

जं पसमेउं सबो— दहीणमुदय न तीरिजा ॥ ६५ ॥

होय वा वरते ठे अनंतीवार । संसारे जमतां तेवी क्षुधा वा

आसी अणत्तखुत्तो । संसारे ते तुहावि तारिसीया ॥

जे उपसमावाने समस्त पुज्जलना समूहे करी पण न सकीये

वा सधला ।

वा न सके ॥ ६६ ॥

जं पसमेजं सधो । पुग्गल काजवि न तरिळा ॥ ६६ ॥

करीने अनंता ।

जन्म मरण पगवर्त्तन सदाय ॥

काऊण अणंताड । जम्माण मरण परिअट्टण सयाड ॥

डु खेकरीने मनुप्यपणु । जदी वा जेवारे पामे जथा इच्छायेजीवइउ

डुस्केण माणुसत्त । जइ लहइ जहि ठिअजीवो ॥ ६७ ॥

ते तेम डु.खे पामवा

बीजलीनीपरे चपल ठे वली मनुप्य

योग पाम्यो ।

पणु ॥

त तह डुद्धह लंजं । विळलया चचल च मणुअत्त ॥

धर्ममा जो वा जे सीदाय । ते का पुरुष वा कायरपुरुष नहि

ते सुपुरुष ॥ ६८ ॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो काउरिसो न सुपुगिसो ६८

मनुप्यजव वा जन्मरूप कीनारो

जिनेश्वरनो धर्म न करघो

पामे अके ।

जेणे जीवे ॥

माणुस्स जंम्मेतमिद्वअण । जिणदधम्मो न कउअ जेण

डुटेली पणवनु जेम धनुष धनुष

हाथ घसवा जेवु अरस्य

घरने ।

थाय तेणे ॥ ६९ ॥

तुहेगुणे जह धणु कण । हज्जामले वाय अरवस्स तेण ६९

अरे जीव साजले चपल स्वजाव । मूक समस्त स्वजन तरीरा

दिक वाऊ पदार्थजाव ॥

रेजीव निसुणी चंचल सहाव । मिट्ठेविणु सयलविवद

मूक नवजेदे घनादिक परीग्रह विविध समोद । [जाव ॥

नव जेअ परिग्रह विवह जाल ।

संसारीक जे अर्थ ते सहु ठे इज्जाल तत्रप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्ति सह इन्दिआल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मोत्र घर स्त्री ए सर्व अया ठे जे कुटंब ॥

पिय पुत मित घर घराणि जाय ।

ते आ लोक संबधी सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वजावि ॥

इहलोइअ सव निय सह सुहाव ॥

पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्षक हे मुख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुख ।

एकलो सहोश तिर्यच तथा नारकीना दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इकद्रु सहसि तिरि नयर दुःख ॥ ७२ ॥

नाजनी अणी उपर जेम उत्तना अल्पकाल रहे आलंब्यो

पासीनो बीडुठ थको ॥

कुसंगे जह उस विंडुए । थोवं चिठड लंब माणए ॥

एम मनुष्यनु जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रजु कहे जे हे

वा आयुष थोरु रहे । गौतम न करीत प्रमाद ॥ ७३ ॥

एव मणुआण जीविअ । समय गोअममा पमायए ७४

समस्त पण बुझो समझो कीम बुझुं नीश्वे पण बली दुर्लभे

नथी बुझता वा समजता ।

संबुऊह किं न बुझह । संबोही खलु पि च उल्लाहा ॥

नही नीश्वे पाठा आवे रात दिवसानही सुलजबली जीवीतव्यपणुं ७५

नो हु वणमतिराईउ । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७६

गेकरा तथा वृष वा वस्त्रा तथा गर्जमां रहेला पण चवे

जो वा देख । वा मरे मनुष्य ॥ ७७ ॥

महारा बुढाअ पासह । गप्पछावि चयंति माणवा ॥

सीचाणो पही जेम बटेरु एम आजखु कय अये तुटी जाय ॥

पक्षीने ग्रहण करे ।

॥ ७४॥

सेणे जह वटिय हरे । एव आनखयमि तुट्ट ॥ ७४॥

प्रण जुवनमा संतारी प्राणी म देखीने शेके वा यत्रे जे नर न
रता । आपणा आत्माने ॥

तिहुअणजण मरंतं । दधुण निअंति जे न अप्पाण ॥

तथा पाठो न वीरमे प्रमा धीकार धीकार धीजइपणावाला ते
दधी तो । जीवोने ॥ ७५ ॥

विरमंति न पावान् । धि धी धिष्ठतण ताण ॥ ७५ ॥

नही नही बोलो वा कहे जे जीव बघाया ठे नीवरु वा
घणुं । चीकणा कमें ॥

मामा जंपह बहुअ । जे बघा चिक्कोहिं कम्मेहि ॥

सर्वे ते जीवने धाय सुं । हीतकारी उपदेश पण घणा दोष जणी ७६

सबेवि तेसि जायइ । हिउवएसो महादोसो ॥ ७६ ॥

करीस ममता धन स्वजन । वैजव प्रमुखने विपे अनता ड
खने विपे तो ॥

कुणसि ममतं धणसयण-विहवपमुहेसुणत' डस्केसु ॥

सीधल वा ठीलो करीस आदर वली । अनंत सुख मोक्ष विपे ॥ ७७ ॥

सिद्धिलेसि आयरं पुण । अणंतसुखंमि सुखमि ॥ ७७ ॥

संतार ड'खनो हेतु वा ड'खनुं फल ठे ड'खे सदवा योग्य ठे
कारण ठे तथा । ड'ख स्वरूप ठे ॥

ससारो डुहहेऊ । डुस्कफलो डुस्सहडुस्करुवो अ ॥

नथी तजता तथापी जीव अति वा नीवरु बंधाया ठे स्नेहरा
स्पाथी । गरूप वेनीये करी ॥ ७८ ॥

न चयंति तपि जीवा । अइवघा नेहनिअलेहि ॥ ७८ ॥

आपणा कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
व्यो । आकरी माही ॥

निअ कम्म पवण चलिउ । जीवो ससारकाणणे घोरे ॥
सी सी वीटवनानु वा दु.ख न पामे दु खे सहवा योग्य दु.ख
न समवायो । प्रते अर्थात् पामे ॥ ७ए ॥

का का विम्वणानु । न पावए दुसहदुस्काउ ॥ ७ए ॥
सीतकालमा ताढा वायरानी ॥ लेहेखो हजारोथी जेदातुं घणुंसरीर ॥
सिसिरमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
तिर्यचपणामा रणने विपे अनंतीवार नीधन वा मरण [देहो ॥
एम सीत दु खे । पाम्यो ॥ ७७ ॥

तिरिअ तणमि रत्ने । अणतसो निहुणमणुपत्तो ॥ ७७ ॥
ग्रीष्म वा उश्र वा उन्हालाना आ रणने वीपे जूख्यो तरस्यो
तप वा तापथी तप्यो वा पीढायो धणीवार ॥

गिम्हाय वसतत्तो । रत्ने तुहिउ पिवासिउ बहुसो ॥
पाम्यो तिर्यचना जवने वीपे । मरणना दु.ख घणु सोचतोथको ७१
संपत्तो तिरिअजवे । मरणदुह बहुवि सूरंतो ॥ ७१ ॥
वर्षारुतुने वीपे रणमा पर्वतना नीजरणाना पाणीये बाधीतो
रहो थको । पीढातो तणातो ॥

वासासु रत्नमध्ये । गिरि निचरणोदगोहिं वद्यतो ॥
सीतना पवनथी दीम बाढ्यो मरण पाम्यो ठे तिर्यचपणे घ
थको । णीवार ॥ ७२ ॥

सीअनिलमधविउ । मज्झसि तिरिअतणवहुसो ॥ ७३ ॥
एम तिर्यचना जवने वीपे । क्लेश पामतो दु ख लाखो गमेथी ॥
एवं तिरिअजवेसु । कीसतो दुस्सयसहस्सेहिं ॥

जला मीत्र समान ।

धम्मो वधू सुमित्तो अ ।

धम्मो अ परमो गुरु ॥

जे जीव मोक्षमार्गे प्रवर्त्या
तेहने ।

धर्म ठे ते उत्तमो वा उत्तम
रथ वाहन समान ठे ।

सुख मग्गे पयट्ठाणं ।

धम्मो परम सदणो ॥ १०१ ॥

चारगति त्रमण अनंत ड ख
रूप अग्नि ।

वलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
महा जयकर ठे ॥

चत्तगइणंतडुहानल-पलितजवकाणणे महान्नीमे ॥

माटे सेव जले प्रकारे हे
जीव तुं ।

श्री जिनवचन अमृत रसना कुं
समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुम । जिणवयण अमियकुम्भम ॥ १०३ ॥

वीषम जवरूप मारवाम
वेदमा ।

अनंत ड ख उनालारूप तापे
तपाव्या तेहने ॥

विसमे जवमरुदेसे ।

अणत गिम्हमि तावसतत्ते ॥

श्री जिनधर्मरूप कटपवृक्ष ठे
ते प्रते ।

आश्रय कर वा समर तु हे जीव
ते धर्म शिवसुखदायक ठे ॥ १०४ ॥

जिणधम्म कप्परुक्क । सरसु तुम जीव सिवसुद्धय ॥ १०५ ॥

शुं धणु कहिये पूर्वे कहुजघ । यत्न वा उत्तम कर जेम जवरूप
णुं ठे तेमज धर्मने विपे । समुड जयकर ॥

किं बुहुणा तह धम्मे । जइअव जह जवोदाहि धोर ॥

जीघ्रपणे पार पामीने अनता सुखपामे जीव सास्वतु स्थानकइति
लहु तरियमाणत सुह । लहइ जीन सासय ठाणं ॥ १०६ ॥

ए रीते वैरागशतक द्वार्य पुरो थयो ॥

॥ इति वैरागशतक समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक लिख्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीश्वे वा ए आदि ज्ञावा ॥
जह अन्नविय जीवेहि । न फासिया एव माइया ज्ञावा ॥

इदरणु अनुत्तर सुर ते पाच त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
चोमानना देवपणु न पामे । नारदपणुं न पामे वली ॥ १ ॥

इदत्तमनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥

केवली जगवत तथा गणधर दीक्षा न पामे तीर्थंकर वरतीदान
जीने हाथे । दे ते न पामे ॥

केवलिंगणहरहठे । पवळा तिष्ठवठ्ठर दाण ॥

शासनना वा प्रवचनना अधी नव लोकातीक देवपणुं न पामे
ष्टायक एवा देवी देन न थाय । दवन्नामो न थाय ॥ २ ॥

पवयण सुरी सुरत्त । लोगतिय देवसामित्तं ॥ २ ॥

तेत्रीन गुरुस्थानकीया पंनर जातीना परमाधामी न थाय
देवपद न पामे । जुगलीक मनुज न थाय ॥

तायत्ती ससुरत्तं । परमाहम्मिय जुयलमणुयत्तं ॥

तर्जनीनश्रोत लब्धी तथा । पूर्वघरनी लब्धी न पामे आहारक
लब्धी पुलाकलब्धीपणु न पामे ॥ ३ ॥

संजिन्नसोय तह । पुवठ्ठरा हारय पुलायत्तं ॥ ३ ॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान ज्ञावे न दे समाधी
लब्धी न पामे । पणे मरण न थाय ॥

मइनाणाइसुलद्धी । सुपत्तदाणं समाहिमरणत्त ॥

विद्याचारण ऊघाचारण ए वे ल खोराश्रवलब्धी न पामे अक्की
व्धी मधुसरपालब्धी न पामे । एमाणसीलब्धी न पामे ॥ ४ ॥

चारण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥ ४ ॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारणमा पण
नावे वली

तिष्ठयर तिष्ठपद्मिमा । तणु परिजोगाइ कारणोवि पुणो॥
प्रथ्वीकायादिपणाना ज्ञाव अज्ञव्य जीव जे ते न पाम्यो वा
पामे पण । जोगमा नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अज्ञव्यजीवेहि नो पत्त ॥५॥
चक्रवर्तीना चउदरत्नमा पण पामे नही वली वीमानना ह्या
नावे । मीपणाने ॥

चउदस रयणत्तपि । पत्त न पुणो विमाणसामितं ॥
समकीत सम्यक्ज्ञान चारी तपादि गुणना वाऊ अज्यतर ज्ञा
त्र न पामे । व व्रते न पामे ज्ञाव वे न पामे इ

सम्मत नाण सयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावडुगे ॥ ६ ॥

गुणी गुणनी ज्ञाव सहीत जिनश्राणाएसमान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साऊ

अणुजवजुत्ता जत्ती । जीणाण साहम्मियाण वड्डह्व ॥

न साधि सके अज्ञव्यनो जीव । तसार डु खनी खाण ठे एहवो
ज्ञाव न थाय शुक्कपक्क न थायउ

नय साहेइ अज्ञव्यो । सविग्गतं न सुप्पस्क ॥ ७ ॥

तीर्थकरना पिता माता स्त्री न तार्थंकरना जद जक्कणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणय जणाणि जाया । जिणजस्का जस्काणी जुगपहा

आचार्यपदादि दसनो वोनय न । परमार्थ उत्तकृष्टगुणेअधी[णा] ॥

करे आण? उण? साण? सघ ४ । कपणुं न पामे ॥ ८ ॥

विधिर? कुल? गण? ए दसनो ।

आयरियपयाइ दसगं । परमत्त गुणद्व मप्पत्तं ॥७॥
अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरू तेज अहिंसा त्रण श्री तीर्थकरे
परिंसा । कही ते ।

अणुवध हेतु सरूवा । तत्त अहिंसा तिहा जिणुदिठा ॥
क्ययकी जावथकी । ए वे प्रकारे पण ते अज्जव्य जीव न पामेण
दवेणय जावेणय । उहावि तेसि न सपत्ता ॥८॥

॥ इति अज्जव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोल ॥

संपूर्ण पाच ईइ अखलीत मनुपपणुं वली धर्मयोग कुल ३
पणुं १ । आर्यदेश २५॥ मां उपजवापणुं ४

संपूत्रईदियत्त । माणुसत च आयरिय खित्तं ॥

मातापक्षण संपूर्ण ५ पितापक्षा ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुज उदये
संपूर्ण ६ जिनेश्वर जाखीत घ । करीने ह्ये प्रज्जुतपुन्यनुं स्वरूप कहेवे
मं ७ ।

अगणोतेर कोमाकोर सागरोपमनी
जाजेरी थीती क्य थाय देशेठणी
एक कोमाकोरनी स्थीती रदेथो प्र
ज्जुतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्पति पज्जुयपूत्रेहिं ॥ १ ॥

श्री जिनेश्वर १८ दोष रहीत दे शुधपालक परूपक गुरूना चरण
वना पदकमलनी सेवाजक्तिण नी सेवाजक्तिनु करवु निश्चे ए॥
जिण चलाणकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासण चेव ॥
वाचनादी पांचजेद सज्जायनुं कर ए पामवुं प्रज्जुतपुन्ये करी

વુ ૧૦ માઠામતનું વાદે જીતવું ૧૧ જીવને ॥ ૨ ॥

મોહોટાડપણુ પામવું ૧૨ ॥

સદ્યાય વાય વમ્મત । લપ્પતિ પન્નૂયપન્નેહિ ॥ ૧ ॥

સુખે વિના પ્રયાસે બોધીનું સગમ પામવું ૧૪ કપાયનું તજવું ૧૫

પામવું ૧૩ જ્ઞાતા ગુરુનો । સર્વ જીવની દયાનું કરવું ॥ ૧૬ ॥

સુદ્ધો બુદ્ધો સુગુરુહિ । સંગમો જીવસમ દયાલુત્તં ॥

વનાનું દારૂણ્ય તે જાણ્યાનું કરવું ૧૭ । એ પામીયે ઘણા પુન્યને

એકેડીપ્રાદે જીવની કરુણા ૧૮ પસાયે કરી ॥ ૩ ॥

દાસિન્નં કરણજો । લપ્પતિ પન્નૂયપન્નેહિ ॥ ૩ ॥

યથાર્થ વસ્તુવર્મનું સદ્દેહનું પ્રતીત ગ્રહ્યા જે જ્ઞાતા વ્રત તેનું યથાર્થ

વું તે સમકીર્તિગુણે અચલપણું ૧૯ । પાલવું ૨૦ કપટ રહીત થવું ૨૧

સમત્ત નિચ્છલત । વયાણ પરિપાલણ અમાયત્ત ॥

ધર્મશાસ્ત્રનું જ્ઞાણવું ૨૨ જ્ઞાણેલું ગણવું ૨૩ એટલા પામીયે ઘણા

ગુરુવાદિકનો બીનય કરવો ૨૪ । પુન્યે કરીને ॥ ૪ ॥

પઢણ ગુણણ વિણન । લપ્પતિ પન્નૂયપન્નેહિ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાતર્ગ માર્ગ જે જ્ઞાન્ય । નીશ્ચે તે આલવનરહીત માર્ગ ૨૫ વ્યવહાર

ઉવાના તજવા ઉત્કૃષ્ટ । તે આલવન સહીત તેહમા નીપુણ ૨૬ જી

સુત્રે કહ્યા તેમ ૨૫ અ । નકલ્પ ૨૬ ધીવીરફલ્પ ૨૭ જિનમાર્ગનો

પવાદ તે જ્ઞાતર્ગથી નહીં જાણ ૨૮ શિવદર્શનનો જાણ ૨૯ નીશ્ચેમા

હું પાલવું ૨૬ । ગર્ભનો જાણ ૩૦ વ્યવહારમાર્ગનો જાણ ૩૧

ઉસર્ગે જીવવાય । નિઘ્ઘ વિવહારમિ નિજાણત્તં ॥

મનસુદ્ધી ૩૨ વચનસુદ્ધી ૩૩ એટલા વાના પામે ઘણા પુન્યે

કાયસુદ્ધીનું ધરવું ૩૪ કરીને ॥ ૫ ॥

મણવયણકાયસુદ્ધી । લપ્પતિ પન્નૂયપન્નેહિ ॥ ૫ ॥

अवीकारपणुं करवु तरुणपणामा । श्री जिनआणाये रक्तपणु३ए
अश्मत्ता मेघकुमारनीपरे ३७ । पग्ने उपगारनु करवुं ॥४०॥

आवियार तारुन्नं । जिणाणं राउं परोवियारत्त ॥

अमोल चीत ठे जेहनं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
धर्मध्यानने विषे ४१ । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय प्राणे । लप्रति पञ्चपुत्रेहि ॥ ६ ॥

परनी नीचा करणनो आपणी प्रसत्ता न करवी४३ आप
परीहार वा त्याग४२ णा गुण न वखाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाण च ॥

चारे गतिमा जीवने डुख ठे४५ते ए पामवुं उग्र पुन्ये करी जीव
ज डुखथी नीकलवु ६६ ते ४६ । ॥ ७ ॥

सवेगो निवेगो । लप्रति पञ्चपुत्रेहि ॥ ७ ॥

अतिचारे रहीत सुठ झील वा दान देवानो उल्लास वाञ्छा रही
आचारनु पालवु ४७ । त४७हीताहीतनु समीपपणुं४८॥

निम्मलमीलाप्रासो । दाणुल्हासो विवेगसवासो ॥

चारगतिना डुखथी जय पामे ए पामवुं प्रज्जत पुन्ये करी जीव
वा ते डुखने जय पामे५० । ने ॥ ८ ॥

चउगई डुह संतासो । लप्रति पञ्चपुत्रेहि ॥ ८ ॥

माठा कर्मनु नीदवु नीजमाखे अनुमोदवुं५२ गुरु पासे माठा
ग्रहा वा प्रसीद करवुं गुरुसाखे कृतनु प्राचीत लेवु ५३ वार
माठाकृत्यनु५१ ने जलाकृत्यनु। जेदे तपनु करवु ५४ ॥

डुक्कम गरिहा सुक्कमा-णु मोयण पायत्ति तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इच्छक ध्याननुं ध्यावु५५ ए पामवु वीक्षेप पुन्ययोग
वा परमेष्ठी नमस्कारादि ध्यानकरवुं । जीवने ॥ ९ ॥

સુહ ધ્યાણ નમુકારો । લપ્પતિ પન્નૂયપુત્રેહિ ॥૯॥

ए प्रथमे कक्षा बोल तेरूप गु सामग्रीने पामोने जेणे ते बोल
णमणि नरवाने जंमारूप । आदर कस्या ॥

इय गुणमणिज्जारो । सामग्री पावीजण जेहकउ ॥

ते जीव समस्त प्रकारे तोमी पामे तेज जीव शास्वता सुखप्रते
ने मोदना पास बंधने । कर्म रहीतने सिद्धि सुख ॥१०॥

विद्वन्मोहपासा । लहति ते मासयं सुख ॥ १० ॥

ए प्रकारे पुन्यनो समुदाय बोल समाप्त ॥

॥ इति पुन्यकुलक समाप्तम् ॥

॥ अथ पुन्यपापकुलक लिख्यते ॥

ઠત્રોન હજાર દીવસ । વરસ એકસોના થાય આયુ પરીમાણપુરુષના
ઠત્તીસ દિન સહસા । વાસસએ હોડ આઝ પુરિમાણ ॥

तेदमाथी ठठु थाय ठे सम इम जाणीने शुद्ध धर्ममा ठयम
य समय प्रते । करवो ॥ १ ॥

जिप्रत पर्ईसमयं । पिच्छन् धम्ममिं जइअव्वं ॥१॥

इवे पोपह फल जेवारे जे तप नीयम गुण करीने गमावे एक
जीव पोपघवृत सहीत । दीवस ॥

जइ पोसहसहीन् । तवनियमगुणेहि गमइ एगदिणा॥

तो ते जीव बाधे देवग एटલા सरुयाये पढ्योपमनी स्थितી
तिनुं આઝસુ । ॥ ૨ ॥

તા વધइ देवान् इतिअ मित्ताइ पल्लियाइ ॥३॥

સત્તાવીસ ક્રોર સદીકમા સિત્યોત્તેર ક્રોર સિત્યોત્તેર લાસ સિ

एटले २७०० क्रोम । त्योतर हजार ॥

सगवीसकोमी सया । सतहत्तरी कोमिलख सहसाया ॥

सातसोने सित्योतेर एटला नवजागमाना सातजाग एकपढ्योप
पढ्योपम । मना २७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जा० ७

एक पोसदध्री ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पलियस्स ॥३॥

हवे एक पोहोरे फल अठा वरस एकसोना वे लाखने एटला
सी हजार । पोहोर २७०००० ॥

अठासीई सहस्सा । वाससए डुन्नि लख पहराण ॥

तेहमानो एकज जेवारे पो घर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
होर । लो लाज थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ जइ पहरो । धम्मजुत्त ता इमो लाहो ॥४॥

त्रणसे समतालोस क्रोम ३४७ने । बावीस लाखने बावीसहजारने ॥

तिसय सगं चत्त कोमि । लखाबावीस सहस बावीसा ॥

वसें ने बावीस ने उपर वे देवतानु आयु बावे एक पोहोरना घर
जाग एटला पढ्योपमनु । मनुं ३४७ ११ ११ १११ जाण १ ॥५॥

इसय डुवीस डुजागा । सुराज वंधोय इगपहरे ॥ ५ ॥

हवे सामायक फल दसलाखने मुहूर्त वा वे घमीउनी गणती था
एसीहजार एटला । य एकसो वर्षनी ॥

दसलाखअसीय सहसा । मुहुत्त सखाय होड वास सए ॥

तेमा जेवारे सामायक सही एक पण मुहूर्त तेह जीवने एटलो
त घर्ममां वेघमी रहे वा लाज थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाडअसहिउ । एगोनिअता इमो लाहो ॥६॥

वाणक्रोम पल्योपम ने उगणसाठ लाख ने पचीस हजार ने ॥

વાણવય કોમીન । લસ્કા ગુણસઠિ સહસ પણવીસ ॥

નવસેને પચીસે સહીત ને । એક પલ્યોપમના આઠજાગમાંના સા

તજાગ દેવગતીનું આયુ વાધે ॥ ૭ ॥

૧૨ ૫૧ ૨૫ ૧૨૫ ૫ જાગ

નવસય પણવીસ જૂઝ્યા । સતિહા અમજાગ પલિઅસ્સ ૭

હવે ધમ્મીફલ એકસો વર્ષની એકબોસલાખને તેમજ સાઠહજાર ॥

ધમ્મીન કહેવે ।

વાસસણ ધમ્મિઆણં । લ્હાલ્હાગવીસ સહસ્સ તહ સઠી ॥

તેહમાની જો એક પણ ધમ્મી ધ જેવારે તેવારે તે જીવને એટલો

મસાધન સહીત ।

લાજ થાય ॥ ૮ ॥

એગાવિઅ ધમ્મ જઝ્યા । જડ તા લાહો ઇમો હોઈ ॥ ૯ ॥

ઘેતાલીસ કોરુ ને ઝગણત્રીસ લાખ । ઝામઠ હજાર નવસેને ।

ઝાયાલ કોમી ગુણત્રીસ-લસ્ક ઠાસઠી સહસ્સસયનવગ

ત્રેસઠ એટલા પલ્યોપમમા

પલ્યોપમનું દેવતાનું આયુ વાધે

ફાંડક ઝંણા ।

એકધમ્મીના ધર્મનું ॥ ૧૦ ॥

તેસઠી કિંચૂણા ।

સુરાન વધોઈ ઇગધામિ ॥ ૧૧ ॥

સાઠને પ્રમાણે એક દિવસ રાતની । ધમ્મીન જે જાય પુરુષમી ॥

સઠી અહોરત્તેણં । ધમ્મીઆન જસ્સ જતિ પુરિસસ્સ ॥

વ્રત નીમ તેણે કરી પણ તે દિવસ નીફળો તે જીવના જીવી

રહીત આનંદનું ।

તમાથી ॥ ૧૨ ॥

નિઅમેણવિ રહીઆન । સો દિઅહન નિષ્ફલોતસ્સ ૧૦

હવે સાસોસાસનું ફલ એકસો કોરુ સાતને લાખ અમ્મતાલીસને ॥

વર્ષના ઝસાસ ચારસે કોરુને ।

ચત્તારીઅ કોમિસયા । કોમીન સતલસ્ક અમ્યાલા ॥

चालीस बली हजार
४०७ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सातोसास ते
हमाथी ॥ ११ ॥

चालीसं च सहस्सा । वाससय हुंती ऊसासा ॥ ११ ॥
एक पण सातोसास । नही रहीत होय पुन्ये पाप करीने ने ॥
इको विअ ऊसासो । नय रहिउ होई पुण्येपावेहिं ॥
जीवारे पुन्ये करी रहीत एक पण सातोसास तो एटलो जा
होय । ज्ञ आय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहिउ । एगोविअ ता इमो लाहो ॥ १२ ॥
लाख बे हजार पीस्तालोसने । चारसने आठ नीश्वे पळ्योपम ॥
२४५ ४००

लस्क डग सहस पण चत । चउसया अठ चेव पळियाई
काइक ठंणा चारजाग ए देवतानुं आनखुं वाघे एक सातो
टलुं । सातना धर्म करयाथी ॥ १३ ॥

किंचूणा चउजागा । सुराउ बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥

हवे नवकारफल ठगणीतलाखने उपर । तेतठहजार वसेने समसठ
एगुणवीस लस्का । तेसठी सहस्स डसय सतठ ॥

एटला पळ्योपमनुं देव आयु । वाघे जीव एक नवकार गणे वाठ
सातोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पळियाड देवानं । वघइ नवकार उस्सगो ॥ १४ ॥

हवे लोगस्त फल लाख एकसठ पा । वसेने दस पळ्योपमदेवतानु
त्रीस हजार । आयु ॥

लस्किगसठी पणती-स सहसडसय दस पळिअ देवाउं
वाघे काइक अघीकु जीव । हवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
आनखुं वाघे पचीस सातोसास वा

एक लोगस्सने कान्तगो ॥ १५॥

वधइ अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥ १५॥

હેવે જો એજ પ્રમાણે પાપકર્મ હોય તેજ રીતે નરકગતીના આયુ કરવામા તત્પર જે જીવ । નો વધ પણ કરે ॥

एवं पावई परायाणं । हवेउ निरयाउ अस्स वधोवि ॥

इम जाणीने लक्ष्मीवानश्री जिनेश्व धर्ममा उच्चम करवो हे न रे कहा । व्य वा जोगजीवो॥

इअ नाउसिरि जिण कि-त्तिअमि धम्ममि उच्चमकुण्ह ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्त ॥ [॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलक समाप्त ॥

॥ अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोन्नीयापुरुष लक्ष्मी મેલવવાને મૂઢ પુરુષ કામજોગને વિષે તત્પર હોય । તત્પર હોય ॥

લુદ્ધાનરા અઠપરા હવતિ । મૂઢા નરા કામપરા હવતિ ॥ પન્નિત પુરુષ ક્રમા તે જે ક્રોધ મિશ્રપુરુષ પૂર્વોક્ત ત્રણેવાના પણ જીતવાને તત્પર હોય । આચરે તે ॥ ૧ ॥

લુદ્ધાનરા સ્વતિપરા હવતિ । મિસ્સા નરા તિનિવિ આયરતિ १ તેજ પન્નિત જે નર નિવરત્યા વિ તેજ સાધુ જે નર આગમ રોધથી । આધારે આદરે ચાલે ॥

તે પંમિયા જે વિરયા વિરોહ । તે સાહુણો જે સમયંચરતિ ॥ તેજ શક્તિવંત જે નર નહી તજે તેજ બધવ મિત્ર જે નર કષ્ટ વા ધર્મ પ્રતે । વ્યસનમા પડે આપણા આયા ॥ ૨ ॥

ते सत्तिणो जे न चयंति धम्म । ते बधवा जे वसणेहवति ॥
 क्रोधे करी अजीज्जुत आकुल ते अजीमानी नर शोकना परा
 नर न सुख पामे । जवने पामे ॥

कोहाजिज्जुआ न सुहलहति । माणसीणो सोयपराहवति
 कपटिनर थाय परना दान जे नर लोकोया मोहोटीइछावत ते र
 वा चाकर । ति जे स्थाता न पामे वा नरें उपजेइ

मायाविणो हुंति परस्सपेसा । लुद्धामहिन्नानरयंउविति ३
 क्रोध समान कोइ विप नथी अ अजीमान उपरात कोइ वैरोनथी
 मृत जीवदया उपरात नथी । हीतकारी अग्रमादि जेवो नथी ॥
 कोहो विसंकि अमयंअहिंसा । माणोअरीकि हियमप्प
 माया समान कोइ जय नथी जर लोअसमान कोई डख[माण] ॥

ए सत्य समान नथी । नथी सुख संतोष समाननथी ४
 माया जयकिंमरणतु सच्चं लोहो डुहो कि सुहमाहतुठी ४
 बुद्धिअति सेवे विनयवंत प्राणीने । क्रोधी कुशीलीआने सेवे अक्कीति
 बुद्धिअचंरं जयए वीणीयं । कुघं कुशीलंजयए अकित्ति
 जगचितवतने सेवे अलद्धमी वा सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे
 नीरधनपणु । लद्धमी ॥ ५ ॥

सज्जितचित जयए अलद्धी । सच्चैठियं सज्जयएसिरिय ५
 तजे वा ठामे मित्र सजन पण तजे ठामे पाप जे डु.कर्म मुनि
 नर जे करथा गुणने हणे तेने । जितेंडी प्रते ॥

चयति मित्ताणी नर कयधा । चयति पावाइ मुणिं जयंत ॥
 तजे ठामे सुका सरोवर प्रते हंस तजे ठामे बुद्धि कोपीत रीसा
 ते । ल मनुष्य प्रते ॥ ६ ॥

चयंति सुकाणिसराणिहसा । चएइ बुद्धीकुवियंमणुस्सं ६

जेदने हैए धारणा नही तेदने धरम गइ वातनुं वा अर्थनु केदेवु
वचनादी कदेवु ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असपहारे कहिए विलावो॥ अईयअत्रे कहिए विलावो॥

विपिन्नचित्तवतने हितवचननु के धणा माठा सिप्य तेदने हित
देवु ते विलाप । वचन केदेवुं ते विलाप ॥७॥

विस्कितचित्ते कहिए विलावो॥ बहु कुसीसे कहिए विलावो॥

डुष्ट राजा प्रजाने मंरुवामा त वीद्याधर नर मत्र साधनमा
त्पर होय । तत्पर होय ॥

डुठा हीवा दंरुपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवति॥

मूर्ख नर ते कोपमाज तत्पर जलामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमा तत्प
होय । र होय ॥ ८ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुताहुणो तत्तपरा हवति॥

सोजा होय उत्कृष्टा तपवतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोजा ॥

सोहा जवे उगगतवस्स खती॥ समाहिजोगोपसमस्ससोहा॥

ज्ञानगुण जलु ध्यान ए वे ते चा सिप्यनी शोजा जे विनय
रिचवतनी शोजा । गुणमा प्रवरती ॥ ९ ॥

नाण सुजाण चरणस्ससोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि
आजरण विना शोजे शीलव्रत परिग्रह रहित ते शोजे ति॥१०॥

नो धरणाहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणोसोहइ बजयारी॥ अकिंचिणो सोहइ दिक्कधारी

बुद्धि करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
जा पामे राजानो परधान । जा पामे एक स्त्रीप्री ॥ १० ॥

बुद्धिजुज सोहइ रायमंती । लज्जाजुज सोहइ एगपत्ति॥१०॥

आत्मा पोतानो वैरी समान हो आत्मा जस पामे सीलवन्त जे
य जेना जोग गम नहीं ते । मनुष्य ते ॥

अप्पाअरीहोइअणवन्नीयस्साअप्पाजसोसीलमन्नरस्स
आत्माज डुरात्मा झानादिगुणे आत्माज आत्माने वस राखे तो
नथी अवस्थित जेनो ते । तेज सरण करवा योग ॥ ११ ॥

अप्पाडुरप्पा अणवन्नीयस्साअप्पाजीअप्पा सरणं गर्इय
नथी धर्मकारज समान बीजुं नथी प्राणनी हिसा समान मोडुं
कार्य ॥ अकार्य ॥

न धम्मकज्जं परमन्ही कज्जा न पाणिहिसा परमंअकज्जं॥
नथी स्नेहराग समान उत्कटु नथी समकितना लाज समान
बंधन । उत्कटो लाज ॥ १२ ॥

न पेमगागा परमात्ति वंधो। न वोहिलान्ना परमत्तिलान्नो१३
न सेववी वा न जोगववी प्रम म सेववा वा न आदरवा पुरुष
वा वा स्त्री परनी । जे अजाण वा मूढने ॥

नसेवियवा पमया परक्का । न सेवियवा पुरिसा अविद्या ॥
न सेववा अधम अज्जिमानी न सेववा चामीकरणहार मनुष्ये
हीणा नरने । ॥ १३ ॥

नसेवियवाअहमा निहिणा। नसेवियवा पिसुणा मणुस्सा
जे धर्मी नर तेदने निश्चे सेववा जे पणित नर तेदने निश्चे पू
आदरवा । गवुं ॥

जे धम्मिया ते खलुसेवियवा । जे पम्मियातेखलुपूत्तियवा
जे साधु वा जला नर तेदने जे निर्लोभी ममता रहित नर ते
समस्त रीते वादवा । इने आहारादि दान देवुं ॥ १४ ॥

जेसाहुणोतेअज्जिवंदियवाजे निम्ममा ते पम्मिलान्नियवा॥

पुत्र तथा शिष्य ए वेने तुल्य रूपीश्वर तथा देवता ए वेने तु
विचारवा विनय माटे । ल्य विचारवा

पूताय सीताय समविज्ञता । रितीय देवा य सम विज्ञता
अज्ञानी नर तथा पशु जनावर मृतक तथा नीर्धन ए वेने तुल्य
ए वेने तुल्य विचारवा । विचारवा ॥ १५ ॥

मुक्तातिरिक्ताय सम विज्ञता । मुद्रादरिद्राय सम विज्ञता
समस्त कला धर्मी धर्म आराध समस्त कथा धर्मी धर्म कथा
वानी कला जीत । जीते ॥

सत्वाकला धम्मकला जिणाइ सत्वाकहा धम्मकहा जिणाइ
समस्त बलधर्मी धर्मनुं बल समस्त जे ससारीक सुखधी
जीते । धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सत्त्व बल धम्मबल जिणाइ । सत्त्व सुह धम्मसुह जिणाइ
जुगुं रम्यामा जे आसक्त ठे मातजकणमा जे आसक्त ठे ते
तेहने लक्ष्मीनो नास थाय । हने दयाबुधीनो नास थाय ॥

जुए पतत्तस्त धणस्त नासो । मस पतत्तस्त दयाइनासो
मदीरा पीवामा जे आसक्त ठे वेस्याजोगमा जे आसक्त ठे ते
तेहने जस नास थाय ॥ हना कुलनो नास थाय ॥ १७ ॥

मल्लपतत्तस्त जसस्त नासो । वेसा पतत्तस्त कुलस्त नासो
जीवनी दिसामा जे आसक्त ठे । चोरी करवामा जे आसक्त ठे
तेहने जलो धर्म नाश थाय । तेहना शरीरनो नाश थाय ॥

हिंसा पतत्तस्त सुधम्मनामो । चोरीपतत्तस्त सरीरनासो ॥
तेमज परनारीधी जे आसक्त सर्व पूर्वोक्त जला गुणनो नाश
ठे तेहने । थाय वली अवमगती पामे १८

तहा परव्हीसु पतत्तयस्त । सत्त्वस्त नासो अहमा गर्ह्य १८

દાન દેવું નિર્વનપણામા ને વલી । તથા ઇચ્છા વા અજિલાપનો રોધ
ઠકુરાઈ પામે ક્રમા' ગુણ તે । ક જલો હોય જેદને તે ॥

દાણં દરીદ્રસ પહુસસ સ્વતી । ઇત્થા નિરોહોડ સુહોઢ્યસસ
જુવાનીમા જે ઇચ્છિયોને વણ ચારે એ જે પ્રથમ કહ્યા તે નર
રાખે તે । જલા હુ.ઋકારી જાણવા ૧૯

તારુન્ન એ ઇદિય નિગ્ગહો ય । ચત્તારિ એયાણિ સુઢુક્કરાણી
અશાસ્વતુ જીવીત કહ્યુ ઠે સ । તે માટે હે જલા પ્રાણીયો' ધર્મઆ
સારી જીવલોકને વિષે । દરો, શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ ઉત્તમ
સાધુ જિનેશ્વરનો કહ્યો ॥

અસામય જીવિયમાહુ લોએ । ધમ્મચરે સાહુજિણોવહ્નં ॥
તે ધર્મ જીવને રહોપાનો કરણદાર । ધર્મ સમસ્ત તેવીઆદરીપાલી
ઠે, શરણ ઠે, ઉચગતી દેણદાર ઠે । અવ્યાવાધ સુખ પામે ॥૨૦॥
ધમો ય તાણ સરણ ગઈ ય । ધમ્મ નિસેવિતુસુહ લહતિ
એ રીતે ધર્મોપદેશ લક્ષ્મોવંત ગૌતમકુલક સમાસમ્ ॥

॥ ઇતિ શ્રી ગૌતમકુલકં સંપૂર્ણમ્ ॥

પૂજ્યશ્રી દેવેન્દ્રસૂરિજીકૃત દાન શીલ તપજ્ઞાવકુલક પદાર્થ વાલો
પકાર અર્થે લોખ્યો ઠે તેમા પ્રથમ દાન કુલક ॥

॥ અથ દાનકુલક લિખ્યતે ॥

તજીને રાજનુ સાર વા રદસ્ય ઉપારુથો ઠે સજમરૂપ એક અદ્વિ
સત્તાગ લક્ષ્મો આદે તીય મોટો જ્ઞાર તે જેણે ॥

પરિહરિય રક્તસારો । ઉપ્પામિયસજમિક્કગુરુજ્ઞારો ॥

આપણા સ્વજ્ઞાત્રી દેવકુળ્ય વ સજમયોગે વિચરતા જયવતા વર્તો
સ્વ દીધુ બ્રાહ્મણ પ્રતે એવા । વીરનામે ચોવીસમા તીર્થકર ॥૨॥

સ્વંધાન દેવદૂસ । વિચરંતો જયન વીરજિણો ॥ ૨ ॥

ધર્મદાન? અર્થદાન? કામ ત્રિવિધ દાન જગતમા વિખ્યાત વા
દાન? એ જ્ઞેદ । પ્રસિદ્ધ છે ॥

ધર્મમથ્યકામજ્ઞેયા । તિવિદ્દ દાણ જયમિ વિસ્કાય ॥

તોદે પણ જિનેશ્વરને ને તેમના । તેમને આહારાદિક ધાર્મિક દાન
જાસનને આશ્રીત જે મુનિયો । તે પ્રમત્તે છે વા વચ્ચાણે છે ॥૨॥

તહવિ ચ જિણદમુણિણો । ધર્મમિદાણ પસસતિ ॥૩॥

તે દાન કહેવું છે, સોજાગ્ય દાન તે રોગરહિતપણાનું કારણ
પણાનું કારણદાર છે । ઇત્તરુદ્ધ છે ॥

દાણ સોહગ્ગકર । દાણ આરુગ્ગકારણ પરમ ॥

તે દાન સુત્તમ જોગનું નિધાન છે । તે દાન સ્થાનકે ગુણના સમૂહનું

દાણ જોગનિહાણ । દાણ ઠાણ ગુણગણાણ ॥ ૩ ॥

દાનથી પત્તે વા વિસ્તરે દાન દેવે કરી આય મલ રહિત
કીર્તિ ફરિતી શોજા ॥

દાણેણ ફુરડ કિત્તી । દાણેણ ચ હોડ નિમ્મલા કત્તી ॥

દાનેકરી આવર્જ્યુ છે વજા કર્યુ । વૈરી પણ નિશ્ચે વાચકને ઘેર પાણી
છે હૃદય તે થકી । વહે, વાસપણ કરે ॥ ૪ ॥

દાણાવજ્ઞિપ હિયત્ત । વયરી વિ હુ પાણિય વહ્હ ॥૫॥

ઘનાસાર્થગ્રાહને જીવે શ્રી રૂપ જે ધીનું દાન કર્યુ જાણા અધર્મ
જીવે જીવો જીવ । ધોપમૂરી પ્રમુખ સાધૂને ॥

ધણસત્તવાહજમ્મે । જ ઘયદાણ કય સુસાહુણ ॥

તે મહા પુણ્યના કારણ થકી ત્રણલોકના પિતામહ વા દાદા
શ્રી રૂપજીવે જિન । થયા ॥ ૫ ॥

તજારણમુસજ્ઞજિણો । તેલુક્કપિયામહો જાત ॥ ૬ ॥

કૃપાયે કરીવીધું અજ્ઞયદા પાવતાના જાણા તેથી ગ્રહ પુણ્યરૂપ

ન પારેવા પ્રતે ।

કિરિયાણુ ॥

કરુણાડ દિન્ર દાણ । જમ્મતર ગહિય પુત્ર કિરિયાણું ॥

તેથી તીર્થકરપદ તથા ચક્રવ પામ્યા શાતિનાથ સોલમા તીર્થ
તીર્થપદ એ વે રિહો એક જવમા । કર પણ ॥ ૬ ॥

તિહ્વર ચક્ર રિદ્ધિ ।

સંપત્તો સતિનાહોવિ ॥ ૬ ॥

પાંચસે સાધુ મુનિપ્રતે આહારા
દિ જોજન તે રૂપ ।

દાનેકરી નપાજ્યોં ઉત્તમ પુણ્યનો
પ્રાગજાર એહવો ॥

પચસય સાહુ જોઞ્ઞણ ।

દાણાવક્કિય સુપુત્રપપ્રારો ॥

આશ્ચર્યકારી જે ચરિત્ર તેણે
જસ્યો એહવો ।

જરતચક્રવર્તી શ્રી રૂપજદેવનો પુ
ત્ર જરતક્ષેત્રનો સ્વામી થયો ॥ ૭ ॥

ઞ્ઞરિય ચરિય જરિત । જરહો જરહાહિવો જાત ॥ ૭ ॥

મૂલ લિધા વિના પણ
દિધી ।

મીલાણ વા રોગી મુનિને આચરવા યો
ગ્ય વસ્તુ તેથી ॥

મુલ્લ વિણાવિ દાનં । મિલાણ પમિઞ્ઞરણ જોગવઢૂણિ ॥

મિદિ પામ્યો રત્નકવલ દેણ વાવનાચવન દેણદાર સેઠીયો પણ
દાર ।

તેજ જવમા ॥ ૮ ॥

સિદ્ધોઞ્ઞ રયણકવલ । ચંદણવિણિત્તવિ તમિ જવે ॥ ૮ ॥

દેશને ધોરનું દાન । તપે કરી સોપવ્યુ સરીર ઢે જેણે એહવા
સાધુને ધન્યકારી ॥

દાઝણ મ્વીર દાણ । તવેણ સુસિઞ્ઞગ સાહુણો ધણિઞ્ઞ
લોકમા નપાજ્યોં ચમત્કાર જે સમસ્તપણે થયો ગોજડથેટીપુત્ર
જે એહવો ।

શાલીજડ પણ જોગનું જાજનણ

જણ જણિય ચમકારો । સજાત સાલિજદોવિ ॥ ૯ ॥

પૂર્વજન્માતરના સુપાત્ર

ઉદ્ધાસ પામ્યું અપૂર્વ શુજધ્યાન તેના

दान थकी ।

प्रज्ञावे ॥

जन्मतर दाणाउ । उल्लसिया पुव कुसल द्याणाउ ॥

कयवन्नो नेठ कृतपुण्यनो धणी । जोगोनु ज्ञाजन वास्थानरु थयो १०

कयउन्नो कयपुन्नो । जोगाण ज्ञायण जाउ ॥ १० ॥

घृतपुष्प साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोषना लेशथी समस्त
पुष्प साधु ए वे । प्रकारे रहित ॥

घयपूस वडपूसा । महारिणिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप लब्धीए करी घृतनु तथा वस्त्रनुं पुरवापणु कराने
समस्त साधुमंरुलीने वा वा साधुनी जक्ती कग्ने उत्तमगति
समुदने । पाम्पा ॥ ११ ॥

लक्ष्मीड सयल गड्डो । वग्गहगा सुग्गड पत्ता ॥ ११ ॥

जीवंतस्वामी श्री महावीरनी वीरस्वामीना शासनमा वीचरोने
प्रतिमाने । जक्तीये करी ॥

जीवंतसामि पम्माइं । सासण विपरिऊण जत्तीए ॥

चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्पो । उदायननामे वेहलो राजर्षि १२

पवईऊण सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिती ॥ १२ ॥

जिनघर वा जिनप्राप्तावे करी देइने अनुकंपा दान तथा जक्ती
झोझावी जूमीमरुलेने । दान

जिणहरमदियवसुहा । दान अणुकपन्नतिदाणाड ॥

तीर्थप्रज्ञावक पुरुषोमा रेखा ॥ समस्तप्रकारपाम्पो सप्रतीनामेराजा
समानपणु । श्री आर्यसुहस्ती सूरि वचने ॥ १३ ॥

तिष्ठपज्ञावगरेहि । सपत्तो सपइराया ॥ १३ ॥

देइने अक्ष सुखने करीने । शुद्धमान अरुदना वाकला मोटा
मुनीश्वरने ॥

दानं राक्षस सुद्धे । सुद्धे कुम्मासए महामुणिणो ॥
 श्री सुलदेव नामे कुमार । गज्यनी लक्ष्मी प्रते पान्थो मोटो ॥ १४ ॥
 सिरि मूलदेव कुमरो । रज्जासिरि पाविजु गुरुइ ॥ १४ ॥
 अतिघणु दान तेणे करी सुखर ए रज्या सेरुमोनी सरुयाए का
 वा जे कविजन वा पंरिततेणे । व्य तेवी विस्तरयु ॥
 अइदाण मुहर कविअण । विरइअ सय संख कव विठ
 विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपण लोकरमा समस्त [रिअ
 ते । पणे विस्तरे ठे ॥ १५ ॥

विक्रमनरिद चरित्र । अऊवि लोए परिप्फुरइ ॥ १५ ॥
 त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमा निक्षिगामी ठेलाज मा
 कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमा इइ ते तीर्थकरे ॥
 तियलोअ बघवेहि । तप्रव चरिमेहि जिणवरिदोहि ॥
 कृतकृत्य तेमणे पण दोधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोदुं दान ॥ १६ ॥
 कय किञ्चेहिवि दिन्न । सवत्तरिअ महादाणं ॥ १६ ॥
 लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयासकुमार मोरुपदनो स्वामी केम न आय
 रुपजदेवनो पौत्र । अर्थात् आयज ॥

सिरिसेयंसकुमारो । निस्सेयस सामिजु कह न होई ॥
 आ चोवीसीमा प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतकेत्रने
 क दाननो प्रवाह । विपे ॥ १७ ॥

फासूअदाणपवाहो । पयासिजु जेण जरहंमि ॥ १७ ॥
 केम ते न वखाणीए अर्थात् चंदनवाला कुमरी श्री महावीरने
 वखाणीएज । दान देवे करीने ॥

कह मा न पयासिजु । चदाणवाला जिणइदाणोणं ॥
 ते महावीर उमातिक तप ठाखो वा सतोप्यो जेणे श्री महा

તપ્યા તેમને દેશને ।

વીર જિનેશ્વરને ॥ ૧૮ ॥

ઠમ્માસિય તવતાવિન । નિઘવિન જેહિ વીરજિણો ॥૧૮॥

દિકા લીધા પઠી પ્રથમ કસ્યા હતા કરેએ તેમજ કરશે ત્રણે
આદે પારણા । કાલે ॥

પઠમાઈ પારણાઈ । અકરિસુ કરતિ તહ કરિસતિ ॥

શ્રી અરિહત જ્ઞાનાદિગુણે જે ગૃહસ્થને ઘેર, તેહને નિશ્ચે સિદ્ધિ ત્ર
સદિત એહવા પૂજનીકો । જન્મવમા તથા આગે ॥ ૧૯ ॥

અરિહતા જગવતો । જસ્સ ઘેરે તેસિ ધુવ સિદ્ધિ ॥૧૯॥

૧શ્રી જિનપ્રાસાદકેત્ર ૨શ્રી જિનવિવ ધચતુર્વિધસઘસાધુ ૫સાધ્વીદશ્રા
વા પ્રતિમાકેત્ર ૩જિનપુસ્તકકેત્ર । વરુણશ્રાવીકારૂપજે સાતકેત્રમા

જિણજવણવિવપુત્રય-મઘસરૂવેસુ સત્તરિત્તેસુ ॥

જલ્હુ ન્યાયવિધિ યોગે વાગ્યુ મોઠરૂપ ફલજણો આશ્ચર્યકારી અન
જે હ્ય તે આય । તગણું ॥ ૨૦ ॥

વવિઅધણપિ જાયઈ । સિવફલય મહો અણતગુણ ૫૦॥

એ પ્રકારે દાન વિષે ૨૦ ગાથાનો સમૂહ સમાપ્તમ્ ॥

હવે સવધે આગ્યુ બ્રહ્મચર્ય કુલક તે લક્ષીએ ઘીએ ॥

॥ અથ શીલકુલક લિખ્યતે ॥

સોનાગ્ય ગુણનુ મોહોદુ એ ચરણે પ્રણામ કરુશ્રી નેમિનાથ વા
વુ નિધાન એહવાને । વીસમા જિનપતિને ॥

સોહગ્ગ મહા નિહિણો । પાએ પાણમામિ નેમિજિણવડણો ॥

વાલપણામા જુજાવલે કરી જનાર્દન જે કૃષ્ણ વાસુદેવપ્રતે જેણે
ને । સદજમા જીત્યો ॥ ૧ ॥

વાલેણ ઝુઝવલેણ । જણહણો જેણ નિહિણિં ॥૧॥
જીવોને શીલગુણ ઠે તેજ શીલ ઠે તેજ જીવોને મગલીક ઝ
ઝત્તમ વા પવિત્ર ધન ઠે । તકુષ્ટ ઠે ॥

સીલં ઝત્તમવિત્તં । સીલ જીવાણ મગલ પરમં ॥
સોલ ઠે તે દૌઝગ્યનુ શીલ ઠે તે સુખનું પીઠર ઘરઠે વા સુ
હરણદાર ઠે । સ્વ સમસ્તનુ સ્થાનક ઠે ॥ ૨ ॥

સીલં દોહમ્ગહરં । સીલ સુસ્કાણ કુલજવાણ ॥૩॥
શીલ તે ધર્મનુ નિધાન ઠે । શીલ તે પાપનું સ્વરણદાર કહ્યું
શ્રી તીર્થંકર ગણધરે ॥

સીલં ધમ્મ નિહાણ । સીલં પાવાણ સ્વમ્મ જાણિય ॥
શીલ તે પ્રાણીયોને જગને શ્રુત્રીમ શ્રલંકાર વા ધરેણું શ્રેષ્ઠ
વિપે જયનું કરણદાર ઠે । ઠે ॥ ૩ ॥

સીલં જતુણ જણ । અકિત્તિમ મંમણં પવર ॥૪॥
નરકરૂપ નગરના વારણાને રુ કમામના જોમના જાડ સરસું
ધવાને । ઠે ને ॥

નરય ડુવાર નિરુજાણ । કવામ સંપુમ સહોઝર જ્ઞાયં ॥
દેવલોકરૂપ ઝજ્વલ ઘર તિહા । ચમવાને સારી નિસરણી સમાન
શીલ ઠે ॥ ૪ ॥

સુરલોઝધવલમદિર । આરુહણે પવરનિસ્સેણિ ॥ ૫ ॥
શ્રી ઝગ્રસેન રાજાની પુત્રી । રાજિમતી પામી શીલવંતી સત્તીમા
દિ રેસા સમાન ॥

સિરિ ઝગ્ગસેણધૂઝા । રાયમઈ લહન સીલવડ રોહિં ॥
ગિરી ગુફા મિવરમા રહ્યો એવો શ્રો નેમનાથના જાડ રહેનેમીપ્રતે,
જેળીયે । થાપ્યો, સજમ શીલ માર્ગમા ॥

गिरि विवर गनु जीए । रहनेमी ठाविनु मग्गे ॥ ५ ॥

प्रज्वलितो पण निश्वे अग्निनो शीलना मदिमाए करी पाणीनो
समूह ते । प्रवाद थयो ॥

पङ्कलिनुवि हु जलणो । सीलपजावेण पाणियं हवड ॥

ते जयवती वर्तो अगमा मो जेदनी प्रगट वा प्रसिद्धे जशनी
ता श्री रामचइनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयनु जए भीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥ ६ ॥

चालणी वने काढ्यु पाणी ते जेणे उघामचा दरवानाना बारणा
णे करी चपानगरीमा । व्रण ॥

चालणिजलोण चपाए । जीइ उग्यामिय डुवारतिय ॥

ते केदना न हरे चित्त ते चरित्र वा अवदात् सती सुज
अर्थात् हरे । डानु ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्त । तीय चरिय सुजडाए ॥ ७ ॥

समृद्धी प्रते पामो नर्मदा ते जलु घणो काल जेणीए पाड्यु
सुंदरी । शुद्ध शील ॥

नदनु नमया सुदरि । सा सुचिर जीइ पालिय मील ॥

गहिलापणु पण करीने । सहन करी विटवना घणाघणा प्रकारनी ॥

गहिलत्तणपि कानु । सहिआय विम्वणा विविहा ॥ ८ ॥

कढ्याण होजो कलावती वीहामणा रणमा राजाए तजी
सतीने । वा गमी ॥

जह कलावईए । जीसणरन्नमि रायचत्ताए ॥

जे ते सतीना शीलगुणे करीने । वेदला अग हस्तादी फरी नवाअयां

ज सा सीलगुणेणं । ठिनग पुणन्नवा जाया ॥ ९ ॥

सीलवतीना सील प्रते । समर्थ सुधर्माइ पण वर्णववाने नहो ॥

सीलवडए सीलं । सकइ सकोवि वन्निउं नेव ॥

राजाना मोकल्या प्रधान चारेने पण शील राखवा प्रकर्षे ठ
वा मेहेता । ग्या जेणे ॥१०॥

रायनिउत्ता सचिवा । चउरोवि पवचिआ जीए ॥१०॥

ज्ञान अतिशय लक्ष्मी सहि जलो धर्मलाज जेहने मोकलाव्यो
त महावीर परमेश्वरे ।

सिरि बद्धमाण पहुणा । सुधम्मलात्तुत्ति जीइ पठविउ ॥

ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु शरदरुतुना चइमानीपरे निर्मल
लसा श्रावीका । शीलगुणे ॥ ११ ॥

सा जयउ जए सुलसा । सारयससिविमलसीलगुणा ॥११॥

कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंड ए मद वा अहंकारने जागनार एहवो
हवाना जे । कदर्प तेहना बलनो अहंकार ॥

हरिहरबज्रपुरदर-मयजंजणपंचबाणबलदप्पो ॥

अप्रयासे जेणे मरद्यो वा ते श्री धुलीजइजी आपो कल्याण
दलो नाख्यो । प्रते ॥ १२ ॥

लीलाइ जेण दलिउ । स थूलजहो दिसउ जइ ॥१२॥

मनोहर योवनना समू प्रार्थना कर्तें थके पण स्त्रीरूप
हे वर्तते । पाणीपुरे करी ॥

माणहरतारुन्नजरे । पच्छिज्जतोवि तरुणि नियरेण ॥

मेरुपर्वत परे अचल ठे मन ते श्री वयरस्वामी मोटास्सि जय
जेहनुं एवा । वता वर्तो ॥ १३ ॥

सुरगिरिनिच्चलचित्तो । सो वयरमहारिती जयउ ॥१३॥

स्तवना करवाने तेहनी न श्रावक जे सुदर्शनना शीलगुणना
सकीये । समूह प्रते ॥

થુણિયં તસ્સ ન સક્કા । સહસ્સ સુદસણસ્સ ગુણનિવહો ॥
 જે વિપમ સંકટમા નિથે । પમે થકે પળ અલ્પ શીલરૂપ
 વન રાહ્યુ ॥ ૧૪ ॥

જો વિસમસંકર્મેસુવિ । પમિત્તવિ અલ્પસીલધણો ॥ ૧૪ ॥
 સુંદરીજી રૂપજ્ઞદેવની પુત્રી સુ મણોરમા સુદર્શનશેઠની સ્ત્રી । શ્રંજ
 નંદા વૈરસ્વામીની માતા ચેલ । ના હનુમાનની માતા । મૃગાવતી ચ
 ણા શ્રેણીકની સ્ત્રી । દનવાલાની ચેલી ॥

સુદરિ સુનદ ચિહ્નણા । મણોરમા અજણા મિગાવડા ॥
 એ જિનજ્ઞાસનમા પ્રસિદ્ધ વા મોટી સતીનું દે જલ્પો । તમને
 વિહ્યાત એવી જાલી । સુખ પ્રતે યો ॥ ૧૫ ॥

જિણસાસણસુપસિદ્ધા । મહાસદ્ગુણ સુદ દિતુ ॥ ૧૫ ॥
 અચકારી જટ્ટાનું ચરિત્ર સાજીલીને કોનું ન ધુણે નિથે મસ્તક
 વા કથા પ્રતે । અર્થાત્ ધુણેજ ॥

અચંકારિઅચરિત્રાં । સુણિજ્ઞાણ કો ન ધુણેઈ કિરસીસ ॥
 જેણે અલ્પરૂપે શીલ પાલ્યું । જીલનો પતિ જે પદ્મીપતિ તેણે કરી
 કટની કોરુ પણ ધૈર્ય ન મૂક્યું ॥ ૧૬ ॥

જા અસ્કમિત્ર સીલા । જિહ્વવડ કયન્તિઆવિદહં ॥ ૧૬ ॥
 આપણો મિત્ર આપણો જ્ઞા આપણો જનક જે વાપ આપણા વા
 ઇ સગો । પનો વાપ અથવા પણ ॥

નિય મિત્તંનિયજ્ઞાયા । નિય જણનું નિય પિયામહો વા વિ
 આપણો પુત્ર પણ એટલામા જે ન વાહાલો હોય લોકોને શીલ
 શીલગતિતુશીલીયો હોય તે । વિના માટે ॥ ૧૭ ॥

નિયપુત્તોવિ કુસીલો । ન વલ્લહો હોડ લોઆણ ॥ ૧૭ ॥
 સઘલાણ પણ વ્રત પ્રતે । જાગે થકે અસ્તિ વા ઠે કોઈ પણ

सो जयन्त जुगाझजिणो । जस्ससे सोहण जलामज्झो ॥
 तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीया जाकना तेथी थयो
 ल्या एवा । धूमामो तेनी पत्ती तुल्य ॥ १ ॥

तवजाणग्गिपल्लिविय-कस्मिं धाण धूम पत्तिव ॥ १ ॥

संवन्नरी वा वरसीतप काउसग्गमा जे एक स्थानके रह्यो
 करी । पुज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवन्नरियतवेण । द्वाउसग्गमि जो ठिन् जयव ॥

पूरण करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा माठा कर्मप्रते श्री
 प्रतिज्ञा ते जेथे ते । बाहुबलजी श्रीरूपनदेवजीना पुत्र

पूरियनियपपड्नो । हारन् डुरिआइ बाहुबली ॥ २ ॥

अधिर चलप्रते पण थिरआव रुजु सरखप्रते करे डु.खे पामवायोग्य
 ल करे वाका कार्य ते पण । कार्यनेपण तेम सुखे पामवायोग्यकरे

अथिरपि थिर वक-पि नजुअ डुल्लहपि तह सुलह ॥

डु खे साधवा योग होय ते तपना मडिमाये करी प्राप्त थाय
 काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

डुस्सच्चं पि सुसय । तवेण सपक्कए कज्ज ॥ ३ ॥

ठठ ठठ एटले वे वे करतो थको श्री महावीरश्यामीने
 उपवामना तप प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठ ठठेण तव । कुणमाणो पद्धम गणहरो जयव ॥

अक्कीणमहाणसो महालब्धी गणधरपद लदमीसहित इन्द्रनूती
 आदे घणो लब्धीनवंत । गौतमस्वामी जयवता वर्तो ॥ ४ ॥

अस्कीणमहाणसीन । सिरि तेअमसा । जयन्त ॥ ४ ॥

लोने वा ठाजे चोथो चक्र तपना बले करी खेखोसही आदे
 ति मनतकुमार नामे । लब्धीन पाम्यो

ठक्काइ सणकुमारो । तववलखेलाइलाविसंपन्नो ॥

प्रापणुं जे शुक्र तेणे करी खरनी सोनासरखी दीप्ती प्रकासतो
आगुली तेथी । हूवो ॥ ५ ॥

निष्ठुअ खवलि अगुलि । सुवन्न-कंति-पयासंतो ॥ ५ ॥

गाय, ब्राह्मण, पेटनु बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोदुं
गर्जवती- पायकर्म ॥

गो वन्न गप्प गप्पिणि । वज्जणि घायाइ गुरुअ पावाइ ॥
करीने पण सोनानीपरेज । तप तपवेकरीशुद्ध थयो एवो दृढप्रहारीइ
काऊणवि कणयपिव । तवेण सुद्धो दृढपहारी ॥ ६ ॥
पाठलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा करयो तेथी जे नदीपण
नामे मोटोटा रुपि ते ॥

पुव्वज्जवे तिद्ध तवो । तविज्ज जं नदिसेण महारिसिणा ॥
वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि थयो विद्यावरी हजारो गमेनो ॥ ७ ॥
ता ते कारणथी प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिठ । जान खयरी सहस्साणं ॥ ८ ॥
देवता जे ते पण चाकर करे केनु उत्तम कुल ते पितानुं जात
वा दासपणु । ते मातानी तेथी रहितनुं पण ॥

देवावि किकरतं । कुणाति कुलजाइविरहिआणपि ॥
तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसीचंमालकुले जन्मया महासु
महीमाथकी । नि यया तेमनु ॥ ९ ॥

तवमतपज्जावेणं । हरिकेसवलस्स वरिसिस्स ॥ ८ ॥
वस्त्रसद्दीकनो गमे एकवस्त्रेकरी । एकज घनायेकरी घनाइजारोगमे
परुसयमेगपमेणं । एगेण घमेण घमसहस्साइ ॥
जे निश्चे करे मुनिउ ते । तपरूपी कळपवृद्धनु तेमने निश्चे

फल जाणवु ॥ ए ॥

जं किर कुणति मुणिणो । तवकप्पतरुस्सत्तखू फलं ए
नीआणे करी रद्धित करथो तप जे तेने तप करमारनी सुं प्रसं
विधिये एहवो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स कि पससामो ॥
करुं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मेने
नास कत्था । ॥ १७ ॥

किज्झ जेण विणासो । निकाइयाणपि कम्माणं ॥ १८ ॥
अती डु खे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक । पूव्याथी ते प्रजुए ते प्रस्तावे ॥

अइउकरतवकारी । जगगुरुणा कन्हपुठिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चित्तमा श्री नेमिनाथजीनो
धणी । शीष्य ढढणकुमार मुनि प्रते ॥ १९ ॥

वाहरिउ स महप्पा । समरिज्जु ढढणकुमारो ॥ २० ॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमा ठ पुरुष एक नारी । वीरजिन पासे दीक्षा ॥

पइदिवस सत्तजणे । वहिउण गहियवीरजिणदिस्का ॥
उकर अज्जिग्रहमा निरतो वा अर्जुनमाखी मुनि सिद्धीपद पाप्प्यो
समस्त रक्त एहवो । ॥ २१ ॥

डुग्गान्निग्गहनिरु । अज्जुणुण माखिउ सिद्धो ॥ २२ ॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरुपर्वतना शिखरने विपे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फावे करी ॥

प तेन विपे निश्चे ।

नदीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

जंघाचारण विद्याचारण जायतपना प्रज्ञावेकरीने श्री जिनपद्मि
मुनिउ लब्धीवंत । मा वदनार्थे ए अधीकार जगवतीसूत्रे

१११॥ शृणुमा सतकनाएमा उद्देसामा ठे ॥११॥

जंघाचारण मुणिणो । गह्वति तवप्पज्ञावेण ॥ १३ ॥

मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक वरणव्यु वा वखाण्युं स्वमुखे श्री
तेना आगल जेइनु । महावीरस्वामीये तपनु रूप ॥

संणियपुरउ जेसिं । पससिअं सामिणा तवरूव ॥

ते श्री धनाजी सालिज्जना व ते वेहु पण पाचमे अनुत्तरे
नेवी तथा धनाकाकंदी मुनिनुं । पोदोव्या ॥१४ ॥

ते धन्ना धन्नमुणि । उन्नवि पचुत्तरे पत्ता ॥१४ ॥

साज्जलीने तप सुंदरीनामे पुत्री जे तेनो आविलतप निरंतर
श्री रुपजदेवनी । वा आतरा रहित ॥

मुणिऊण तव सुंदरि । कुमरीए अविल्लाणि अणवरयं ॥

साठ वर्षपद हजारपदसहित कदो केहनुं न कंपे वा न धुजे
एटले साठहजार वर्ष सुधी । दैयु धुजेज ॥ १५ ॥

सद्धिवास सहस्सा । जण कस्स न कंपए हिययं ॥१५॥

जे कीधो आवीलनो तप बार वर्ष सुधी शिवकुमार तेणेजवे
जवूने पाठजवे । मुनिपणे ॥

जं विहिअमविलतव । बारस वरिसाठ सिवकुमारेण ॥

ते देखी श्री जवुस्वामी विस्मय पाम्यो हैयामा कुणीक
ना रूप प्रते । नामे राजा ॥ १६ ॥

तं दहु जवरूव । विम्हइउ कोणिउ राया ॥१६॥

जिनकळपीमुनि परिहारविमुधी प्रतिमा अंगीकारवंत साधु ॥
तपवंत साधु । यथा लदी तपवंत साधुनु ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पम्पिमा पम्पिन्न लंद्याईणं ॥

साज्जलीने तपनु सरूप वा कोण वीजो वारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूप । को अन्नो वहन तवगवं ॥ १७ ॥

मामखमण पासखमण एटले बलजद्र मुनि कृष्णवासुदेवनो ज्ञाश
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥

ना उपवास करनारो ।

मासद्वमाससवन् । बलजद्रो रूपवपि हु विरत्तो ॥

ते जयवतो वरतो रणमा प्रतिबोव करतो स्थापद जे वनचर
वमणदारो । सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयन् रत्नवासी । पम्बोहिअसावयसहस्सो ॥ १८ ॥

थरदरी वा कपीप्रखी, जलदल्या । समुद्र, दाल्या समस्त कुलगि
वा हालकल्लोल थया । री हीमवतादि ॥

थरहरिअ धर ऊलहलिय-सायर चलियसयलकुलसेल

जे करतो हून् जयवंतो वर सधनु कष्ट निवारणअर्थे करघुं लाख
तोश्रीविष्णुकुमार मुनीश्वरा जोजननुरूप ते तपनुफल जाणवु ॥ १९ ॥

जमकासि जय विण्ह । सधकए त तवस्स फल ॥ १९ ॥

शुं घणु वा बहुधा केहेवाथी जे कोइने पण किडाड काइ सुख
वा ज्ञावाथी । प्रते ॥

कि बहुणा जणिण । ज कस्सवि कहवि कन्नविमुहाड
दिसेवे जुवन वा लोकते । तिहा तप तेज कारण निश्चे एटले सम

मध्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज वे ॥ २० ॥
दीसति ज्ञवणमये । तन्न तवो कारण चेव ॥ २० ॥

॥ इति तपसमुदाय तपपूर्णम्

॥ इति तपकुलक समाप्तम् ॥

हवे ते तपमा जाव मले तो निर्जराहेतु तप थाय, माटे लगतुंज

॥ जावकुलक लखीए ठीए ॥

॥ अथ जावकुलक लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तपकरी अ । बोहामणुं प्रलयकाल वा कलपात
सुरदेव थयो तेश्री कमठ असुर कालना सरखु मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूर्ववेरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रडय-मि जीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥

तोहे पण ठकाय जोवनु हित । परस्यो एहवो जयवतो वर्तो श्री
चितवता जावयो केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थकर ॥१॥

नादि गुणलक्ष्मी ।

जावेण केवललक्ष्मि । विवाहित जयउ पासजिणो ॥१॥

बुना वीनानुं तबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निचुत्रो तबोलो । पासेण विणा न होइ जह रगो ॥

तेम दान शील तप जावना ए निफल जाणवा अत करण
चारे पण । शुद्धजाव विना इति तत्त्वं २

तह दाणसीलतवजा-वणाउ । अहलाउ जावविणा ॥

मणि, रत्न, मंत्र, उपधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुट्टी । पण निश्चे ॥

माणि मंत नसहीण । जंतयतताण देवयाणपि ॥

एटलावाना जाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमा ॥ ३ ॥

जावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए ३

जली जावनाने वसे करीने । प्रसन्नचदराजरूपी वेधनी मात्रेकरी

सुहृन्नावणावसेणं ।

पसन्नचदो मुहुतमित्तेण ॥

खपावीने कर्म जे घनघाती
रूप गाठ प्रते ।

पाम्यो केवलज्ञान ते ज्ञावे करी
ने, माटे ज्ञाव तेज मुख्य वे॥४॥

खविऊण कम्मगाठि ।

सपत्तो केवल नाण ॥ ४ ॥

श्रुश्रूयंती वा सेवना कर
ती चरणे वा पगे ।

आपणी गुरुणी चदनवालाने ने नि
द्या करती पोताना डुपण प्रते ॥

सुस्सुसती पाए ।

गुरुणीण गरहिऊण नियदोसे ॥

उपन्यु वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान
केवलज्ञान इत्यर्थ ।

एहवी मृगावती साध्वी जयवंती
वर्तो शुद्धज्ञावे करीने ॥ ५ ॥

उप्पन्नदिव्वनाणा ।

मिगावई जयन्त सुहृन्नाव ॥ ५ ॥

जगवंत वा पूज्य इलाची
पुत्र मुनि ।

मोहोटा वास उपर जे समस्त
नटणीमोहे चरुथो ॥

जयव इलाडपुत्तो ।

गुरुए वसमि जो समारूढो ॥

तिहा रहे देखीने मुनिराज कोइ तेथी आव्यो शुद्धज्ञाव तेथी
ग्रहस्थना घरमा गौचरिए गएला । केवल ज्ञानी श्रयो ॥ ६ ॥

दठूण मुणिवरिदे ।

सुहृन्नाव केवली जानु ॥ ६ ॥

कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि । अशोकगनिका नामे वानोमाही
आपणा मनशी जे ॥ ७ ॥

कविलोअवज्जण मुणी । असोगवाणिआडमद्ययारमि ॥

जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहो । ध्यातो थको श्रयो जातोस्म
पवहइ ॥ दोमासा कणय कऊ, कोमी । रणवतअनुक्रमे केवली श्रयो
ए न नीठइ ॥ १ ॥ ए गाथानो श्रर्थ । ॥ ७ ॥

लाहालोहत्तिपय ।

जायतो, जायजाडसरो ॥ ७ ॥

तपसी मासखमणादिक सा वासीउदन वा करंवादिक जक्त वा

धुने निमंत्रणा पूर्वक । आहार जे तेणे शुद्धजावधी ॥
 खवगनिमतणपुव । वासियज्जत्तेण सुद्धजावेण ॥
 खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि॥७॥
 भुंजंतो वरनाणं । सपत्तो कूरगमूठ ॥ ८ ॥
 पाठवना जवमा आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
 हूते पण कीधी । ना प्रजावे डुमैंध वा मूर्ख ॥
 पुवज्जवसूरिविरईय-नाणा सायण पजाव डुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो थको । मासतुप मुनि केवलज्ञानी थयो ए॥
 नियनामं जायंतो । मासतुसो केवलीजाठ ॥ ९ ॥
 हाथो उपर चमी आवती रुही देखीने कोनी श्री रुपजदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हठ्ठिमि समारूढा । रिद्धि दतूण जमज्जसामिस्त ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती थकी । माता सिही पामी ॥
 तरकण सुहझाणेण । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वैयाव जघानु वल हीण थएल्लु एहवा श्री अ
 च करती थकी । व्रीकापुत्र आचार्य उपरे जक्तिवंतने ॥
 पम्निजागरमाणीए । जघावलखीणमन्निआपुत्त ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवलाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोमीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिधी दिक्का प्रते
 सैं तापस अष्टापदे रहेलाने ।
 पनरसय तावसाण । गोअमनामेण दिन्न दिस्काण ॥

ए रीते दान शीलं तप जावना जे करे शक्ती जक्तिये तत्पर
प्रते । हुतो नर पुरुष ते ॥

इयदाण सील तव जा-वणानजो कुण्ड सत्ति जत्ति परो
देवताना इंडना समूह तेणे पूज्य अचीरात् वा थोमाकालमा ते
एहवो वा ए चार कुलक करताए पामे मोहना सुख प्रते ॥२१॥
आपणुं नाम सूचव्यु देवेंसूरिएहवुं।

देविदविदमहिअ । अइरा सो लहइ सिद्धिसुह २१
ए प्रकारे जाव कुलक टवार्थ सपूर्णम् ॥

॥ इति जावकुलक समाप्तम् ॥

इवे उपदेशरूप रत्ननो जंमार ते समान कुलक लखीये वीए ॥
॥ अथ उपदेशरत्न कोश ॥

उपदेशरूप रत्ननो जंमार ठे । नाश पमाम्या ठे समस्त लोकना
दारीइ जेणे ॥

उवएसरयणकोस । नासिअनीसेसलोगदोगच्च ॥

उपदेशरूप रत्ननो माळा ठे कहुंतु वादी नमीने वर्त्तमान शास
वा श्रेणी ठे जेइमा एहवु । नपति श्री वीरजिन प्रते ॥ १ ॥

उवएसरयणमालं । वुठं नमिऊण वीरजिण ॥ १ ॥

जीवदयाने विषे रमण क इडीउना समूह जे श्रोत्रादिने दम
रीए चालीए सदा । वी वंश गखवी सदाय पण ॥

जीवदयाई रमिऊड । इदियवग्गो दमिऊड सयावि ॥

सत्य मीठुं वचन नीश्रे वो धर्मनु सार वा तत्व एणीपरे नी
लीये अवसर उचोत । श्रे ॥ २ ॥

अच्च चेव चविऊइ , धम्मस्स रहस्स मिणमेव ॥७॥

બ્રહ્મચર્ય વા શુદ્ધ આચાર ન ન મંવાસ વસીજે માઠા આચારી
નીશ્વે જાગીએ । સાથે ॥

સીલં ન હુ સ્વમિજ્ઞા । ન સવસિજ્ઞા સમ કુસીલેહિં ॥
જ્ઞાતા ગુરુનું હીતવચન ન ઝલ્લ શ્રી જિનેશ્વરના મુનિધર્મનો એજ
ધીયે । ઉત્તરુષ્ઠો અર્થ ॥ ૩ ॥

ગુરુવચણં ન સ્વલિજ્ઞા । જડનજ્ઞાધર્મપરમજ્ઞો ॥ ૩ ॥
ચપલ વા અજતનાયે ન ચા કુલધર્મ મર્યાદા ઉપરાત ન ઝડ્ઝ
લીયે પંથ જોડ ચાલવું ટ વેપ ધરીયે ॥

ચવલ ન ચકમિજ્ઞા । વિરજ્ઞા નેવ ઝપ્પમો વેસો ॥
વાકી દૃષ્ટીયે ન જોડીયે સ રીસાણા પણ બોલે શું ચામ્નીઆ નર
મદૃષ્ટીથી જોવું । તેવા પુરુષને ॥ ૪ ॥

વંકં ન પલોડજ્ઞા । રુઠાવિ જ્ઞાતિ કિ પિસુણા ॥૪॥
વશ કરીયે આપણી જીજ્ઞા વા વિણા વિચારયું નહીજ કરીયે કો
રસના ફંડીને । ફ કાર્ય પ્રતે ॥

નિઅમિજ્ઞા નીઅજીહ । અવિઅારિઅ નેવ કિજ્ઞાકજ્ઞા
ન આપણો જ્ઞાતો જે કુલા તો તે નર પ્રતે માઠો કોપેલો શુકરે
ચાર તેને લોપીએ ॥ પાંચમો આરો વા કલિકાલ ॥૫ ॥

નકુલક્રમોઅ લુપ્પડ । કુવિનકિ કુણાકલિકાલો ॥૫॥
કોઈને મર્મવચન ન બોલીજે કોઈને પણ કુરુ કલક ન દીજીએ
ડુઘદેતુ । કોઈ કાલે ।

મમ્મ ન ઝલ્લવિજ્ઞા । કસ્સવિ આલં ન દિજ્ઞા કયા ॥
કોઈને પણ ન આક્રોસ હુ એ સત સ્વજનનો મારગ એમ ડુર્લ
સ્વચન બોલીયે । જ જાણવો ॥ ૬ ॥

કોવિ ન ઝજોસિજ્ઞા । સજ્ઞામગ્ગો ઇમો ડુગ્ગો ॥૬॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे उप न विमारवो परजने उपगार कस्यो ते
गार करवो । प्रते ॥

सवस्स उवयरिज्झइ । न पम्हासिज्झइ परस्स उवयारो ॥
डुलीत दीनप्रते यथाशक्ति उपदेश हीतवचन एज जाण ना
आधार दीजीये । ह्या पुरुषोन्नो ॥७॥

विहल अवलविज्झइ । उवएसो एम विडसाण ॥ ७ ॥
कोइनी पण न प्रार्थना की कोइये काइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्रवृत्तिज्झइ । किज्झइकस्सवि न पण्णान्नगो ॥
दीन दयामणु वचन न वो जीवीये जोदा सुधी आ जीवलो
लीये । कमा तीहा सुधी ॥ ८ ॥

दीण नय जपिज्झइ । जीविज्झइ जाव जिअलोए ॥ ८ ॥
आपणी न करीये प्रससा गु निदीजे दुर्जनने पण निश्चे न कोइ
एवर्णन । जाले पण ॥

अप्पा न पससिज्झइ । निदिज्झइ दुज्झणोवि न कयावि ॥
घणु घणु न हलीये, डुल्लु मूल पामीये मोटाइपणु तेम चा
हासमाहनी ठे । लता ॥ ९ ॥

बहु बहुलो न हनिज्झइ । लप्पइ गुरुअत्तण तेण ॥ ९ ॥
वैरीनो न विश्वास वा जरुसो कोइकाले पण ठगीये नही विस
करीये । वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिज्झइ । कयावि वचिजए न वीसन्तो ॥
नकरथागुणना लोपकथइये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी
न कयग्धेहि हविज्झइ । एतो नायरस नीसदो ॥ १० ॥

राजी थडये जला गुण वा बाधीये राग नही साचा स्नेह

जला गुणीने देखीने । रहोत नर साथे ॥
 रच्चिऊ सुगुणेषु । वद्यइ गउ न नेहवप्रेसु ॥
 करीये पात्रनी परीक्षा । दह माह्याने एज कमवटी हीम
 परीक्षा पापाण तुळ्य ठे ॥ ११ ॥
 किऊ पतपरिरका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥ ११ ॥
 न अकार्येने आदरीये वा अं । आपणो आत्मा पामीजे नही निद
 गीकरीये । नीक वचनमा ॥
 नाकऊ मायरिऊइ । अप्पा पामिऊए न वयणिऊ ॥
 न साहासीक प्रते तजीये वा । उज्जा राखीये ते गुणे जगत्माहाथ
 ठोमीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥
 न य साहस चडूऊइ । उप्पिऊ तेण जगहहो ॥ १२ ॥
 कष्ट आवे पण न मुजार्हिये । न मुकीजे आदख्या मारगनुं मा
 न नाम मरणाते पण ॥
 वसणेवि न मुप्पिऊइ । मुच्चइ माणो न नाम मरणोवि ॥
 लहमीनो कय वा नाश पाय । व्रत तरवारनी धार समान होय
 पण दान दीजे योग्य । निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥
 विहवस्करएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणं ॥ १३ ॥
 घणो स्नेह न धरीये वा । रीसावुं नही स्नेही उपर पण नी
 वहीये कोइथी । रतर ॥
 अइनेहो न वहिऊइ । रुसिऊइ नय पिएवि पयदिह ॥
 वधारीजे नही कलह वा व जलाजली आपीये डुखने एम डु
 ठवाम कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥
 वधारिऊइ न कली । जलंजली दिऊइ डहाणं ॥ १४ ॥
 न माठा साथे वसीये मा । बालकथी पण ग्रहण करीये आपणा

पन्नावे जंपिऊइ । सम्माणिऊइ खलोवि बहुमये ॥
न तजीए नीजनुं परनुं विशे । समस्त अर्थ तेम चाले तेना
पपणुं । सिद्ध थाय ॥ १९ ॥

नऊइ सपरविभेसो । सयलन्ना तस्स सिद्यंति ॥ १९॥
मंत्र तंत्र विद्या न जोइस । जइस नही परना घरमा एकलो बी
जादिक बीना ॥

मंतंताण न पासे । गम्मइ नउ परग्गहे अवीएहिं ॥
आपणी आदरी प्रतीक्षा जलु कुलीणपणुं तेहने होय ए
वा व्रत पालीए । रंति ॥ २० ॥

पम्विन्न पालिऊइ । सुकुलीणतं हवइ एव ॥ २० ॥
मीत्रने घेर जमीए मीत्र । पूठीए मनमा विचार उपजे ते
ने जमान्नीए । पूठे तेहने कहीए आप ॥

जुंजड जुंजाविऊइ । पुठिऊ माणोगय कहिऊ सय ॥
सार वस्तु मीत्रने दीजे, मीत्र । जो वागीए जीवारे निश्चल स्नेह
आपे ते लीजीए जोग वस्तु । मीत्रथी तो ॥ २१ ॥

दिऊइ लिऊइ उचिअं । इठिऊइ जइ थिर पिम्मं ॥ २१ ॥
कोइने पण न अपमान दी । न गर्व करीए दानादिक ठते गुणे
जीए । पोताने ॥

कोवि न अवमन्निऊइ । नयगविऊइ गुणोहि निअएहिं ॥
न विस्मय वा अचरीज चीतमा । घणा रत्ने करी जे माटे ए
लावीए जगमा काइ अचरीजनथी ॥ प्रष्टवी जरी ठे ॥ २२ ॥

नय विम्हनुवाहऊइ । बहुरयणा जेणिमा पुहनी ॥ २२ ॥
आरंज वा प्रथम कार्य इल । करीए काम मोहोदु पण पठीथी ॥
वो वा थोसो कीजे ।

આરત્નિજ્ઞહ લહુઞ્ચ । કિજ્ઞહ કજ્ઞમહતમવિ પત્તાં ॥

ન આપણુ નતરુપ્પણુ તે પામીએ મોહોટાશ્પણુ જેણે કરીને
કીજીએ । ॥ ૧૩ ॥

નય નકરિસો કિજ્ઞહ । લપ્પહ ગુરુઅત્તણ જેણ ॥૨૩॥
ધ્યાએ શ્રી પરમાત્મા આપણા સમાન ગળીએ વીજા જી
વીતરાગ દેવ પ્રતે । વોને ॥

જ્ઞાહજ્ઞહ પરમપ્પા । અપ્પસમાણો ગણિજ્ઞહ પરો ॥
કરીએનહી રાગ દ્વેષ કોહને । ઝેદીજે એમ ચાલતા સંસારના ડુલ્હ
કેવારે । પ્રતે ॥ ૨૪ ॥

કિજ્ઞહ ન રાગ દોસો । તિત્તિજ્ઞહ તેણ સસારો ॥૨૪॥
એ રીતે જ્ઞલા નિપદેશરૂપ । જે પ્રાણી એ રીતે આપે જ્ઞલી આપ
રત્નની માલા । જે હૃદયે વા કઠે ॥

નિવસરયણમાલ । જો એવ ઠવહ સુઠુ નિઅકઠે ॥
તે પ્રાણીને નીરુપણ્વ જે મોક્ષના । વક્ષસ્થલે આવી રમે પોતાની ૬
સુખની લક્ષ્મી । જાણે ॥ ૨૫ ॥

સો નર સિવસુહલત્તી-વજ્રયલે રમહ સન્નાહ ॥ ૨૫ ॥
એ રીતે થયો નિપદેશરત્નનો જ્ઞાર સર્પર્ણમ્ ॥
॥ ઇતિ નિપદેશરત્નકોસ સમાપ્તમ્ ॥

॥ અથ આસ્વતા જિનનામાદિ સર્વ્યા સ્તવન ॥

પ્રથમ આસ્વતાજિન ચાર નામે ઝે શ્રીચજ્ઞાનન૩ શ્રીવારિપેણધસા
તે કહેવે, જ્ઞાન અતિગય લક્ષ્મી । માન્ય કેવલીરૂપ તારાગણમા
વત રુપજ્ઞાનન૧ શ્રીવર્ધમાન૭ । ચહમા મમાન તે પ્રતે ॥

ગલ વા જોમલું । ધ્વજ તેવાર પઠી પુસ્કરણી વાવ્યઠે ॥

તત્તો મણિપીઠ જુગે । અસોગ ધમ્મદ્યનંત્ર પુસ્કરણી ॥

જુવન જુવન પ્રતે પ્રતિમા મૂ । મધ્યે એકસો આઠ ૧૦૮ ઠે પ્રતિ
લ ગજારા— દિસીએ સતાવીસ ॥ ૫ ॥

પડજવણં પમ્મિમાણ । મધ્યે અદ્વુત્તર સય ચ ॥ ૫ ॥

હવે તે શાસ્વતી પ્રતિમા કે । પાચસેં ધનુપની ઠે લઘુ વા નાદા
વત્તી ઠે, તેહનુ માન કહેઠે ની સાત હાથની ઠે ॥
પ્રતિમા વત્તી મોઢોટી ।

પમ્મિમા પુણ ગુરુઆન । પણ ધણુસય લહુઅ સત્તહજ્જાન
તે કીદા ઠે ? મણિમય પીઠીકા । સિંહાસન ઉપર વેઠી એહવી
ઉપર દેવઠદામા । ઠે ॥ ૬ ॥

મણિપીઠે દેવઠ—દયમિ મીહાસણનિસત્રા ॥ ૬ ॥

તે જિનપ્રતિમાને પુઠે એક । પ્રતિમા ઠે જિનેશ્વરના સદ્દામી વે પ્રતિ
ઠવ્રધર । મા ચામર ધારક ઠે ।

જિણપિઠે ઠત્તધરા ૧ । પમ્મિમા જિણજિમુહ હુન્નિચમરધરા
નાગદેવ, જૂતદેવ, જદ્દદેવની । કુરુધારી આજ્ઞાધારી જિનેશ્વરના સ
પ્રતિમા । ન્મુસ્ર વેવે પ્રતિમાઠે એમ એકએકજિ

ન પ્રતિમા પ્રતે અગીઆર અગીઆર
પ્રતિમા ઠવ્રધર આદેની ઠે ॥ ૭ ॥

નાગાણ્ણજૂઆણ્ણજરક્કાણ્ણ । કુમ્મધરાણ્ણ જિણમુહા દોદો ॥ ૭ ॥

હવે તે જિનપ્રતિમાના અંગો । પગની, હાથની, વાલની જૂમી ।
પાગાદિકની વર્ણમોત્તાદેદેઠે । જીજ્ઞ, તાલથું એટલા રાતે વર્ણે ઠે ॥

શ્રી વઠ્ઠ, નાજિ સ્સુક,

મિરિવિન્ન નાજિચુચ્ચુઆપંય કર કેમ મહિજીઠ તાલુરુણા

अक रत्न समान नख तथा आ । अते वेहमे राते वर्णें ठे तेमज
ख जाणवी । नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अह्नी । अतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥
आखनी कीकी तथा । आखनी दल जे पापण तथा जमुह जेजाप
रोमराइ वा रोमश्रेणी । ए तथा सर्वकेश एटला श्याम रत्नमय ठे ॥
ताराइ रोमराइ । अन्निदला जमुहि केस रिठमया ॥
स्फटिकमय एटले उज्ज्वलवर्णमय । मस्तक ठे परवालाना वर्णस
दंत जाणवा हवे वज्रमय । मान दोठ ठे ॥

फलिह मय दसण वयरम-य सीस विहुममया उठा ए
सोनावर्णमय ढींचण तथा । शरीरयष्टी, नासिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, साथल ते सर्वे सोनावर्णें ठे ॥

कणगमय जाणु जंघा । तणुजठ्ठी नास सवण जालोरू ॥
ते प्रतिमा पढ्यंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने वठी ठे । प्रतिमानुं वर्ण अयु ॥ १० ॥

पल्लीयंकनिसत्राणं । इअ पमिमाणं जवे वन्नो ॥ १० ॥
जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क । पाच सज्जा ठे तेहनां नाम केहेठे
ए जे अव्युत सुधी देव जो । उत्पात सज्जा ? अजिपेक सज्जा ?
तिपीदेव तेहमा । तेमज अलकार सज्जा ॥ १ ॥

जवणदण कप्पजोइसा जुववाय ? जिसेअ ? तह अलकारा ?
व्यवसाय सज्जा ? सुधर्मसज्जा ॥ मुखमरुप आदे ठे करीसहीतठे ?

ववसाय ? सुहम्मसज्जा ॥ मुहमरुप माइ ठक्कजुआ ॥ ११ ॥

हवे एक एक जिन जुवने जिन । तेवार पढी एकेके वारणे पाचपाच
वीव सरुया केहेठे त्रणद्वारना । सज्जा ठे ए सज्जा धुजना ६० जिन
जे जुवन ते प्रतेके त्रण चोमु । वीव ठे ते सहीत ॥

ચલદસ ધણુસય ચાલીસ । અહિઅ ઝચતણેસથે ॥૧૮॥

આઠમે ધીપે વિદિસીએ સોલપ્રાસાદ ।

અમ દીવિ વિદિસિ સોલસ ।

સૌધર્મફંદ, ફસાનફંદ એ વેની ૧૬ દેગીની સોલ નગરીઝને વિપે
સોહમ્મીસાણગ્ગદેવિનયરીસુ ॥ ૧૬ ॥

એમ વત્રીસે ઝગણસાઠ । સર્વ સહીત પ્રાસાદ ત્રીર્ગલોકમા ૧૯

એવ વત્રીસસયા-ગુણસઠિજુઆ તિરિઅલોએ ॥ ૧૯ ॥

એમ પૂર્વે કહ્યા તે ત્રણ લોક જે આઠકોમઉસત્તાવત્રલાખ ૫૭ ॥

ઝડ અધો તીર્થે એ ત્રણ લોકમા ।

એવ તિહુઅણમથ્રે । અમ કોમી સત્તવત્ર લસ્કાફં ॥

વસેને વ્યાસી ૨૮૨ એટલે

તે શાસ્વતા જિનજીવન પ્રતે
૮૫૭૦૦૨૮૨ ।

દોઅસયા વાસીયા । સાસય જિણજવણ વદામિ ॥૨૦॥

હવે ત્રણલોકમા જિન પ્રતિમા ઠે તેરસેકોમએટલે ૧૮૯૬૦૦૦૦૦૦

તે પ્રત્યેકે કહેઠે સાઠલાખ, નઠ્યા જિનવિવ જીવનપતિમા ઠે ॥

મીકોમ ને

સઠી લસ્કા ગુણનવફ-કોમિ તેમ્કોમિ મયવિવજીવણેસુ

ત્રણસે વીસ એકાણુ

હજારબ્દ એકાણુંને જોમજ્યો ને
ત્રણલાખ એટલે ૩૯૧૩૦૦એટલા
જિનવિવ તીર્થે લોકે ઠે ॥૨૧॥

તિઅસય વીસા ફગનવફ, સહસ્સ લસ્કા તિગતિરિઅ ૨૧

હવે વૈમાનીકમા જિનવિવ ઝપર વાવનકોમ-ચોરાણુ લાખ ને

કહેઠે એકસોકોમ નીશ્વે ।

અગ કોમિ મય સ્વલુ । વાવત્રા કોમિ ચઝણવફ લસ્કા ॥

ચુંઆલીસહજાર સાતસેને । સાઠ વૈમાનીક વા ઈર્ષલોકમા જિન
વિવ ઠે એટલે ૧૫૨૯૪૪૪૭૬૦ ॥૨૨

ચઠ ચત્ત સહસ સગસય । સઠા વેમાણિ વિવાણિ ॥૨૨॥

હવે ત્રણ જુવનના વિવની સંખ્યા બેદેતાલીસકોમ ને અઠાવનલા
સમુદાયે કહેઠે પત્રસેં કોમ ને । ચ ને ॥

પત્રસ કોમિ સયાઈ । ડુચત્ત કોમિ અમ્વત્ર લસકાઈ ॥

ઠગ્રીસ હજાર ને એસી । ત્રણ જુવનમા જિનવિવને હુ પ્રણમું
એટલે કુલ ૧૫૪૨૫૦૩૬૦૦૦ ॥૨૩॥

ઠત્તીસસહસ અસીઆ । તિહુઅણ વિવાણિ પણમામિ ૨૩

ચક્રવર્તીપદવીરૂપ લક્ષ્મીવત્ત જ જે અનેરા હદા એટલે અઢીઢી
રતરાજા આદે રાજાઠં તેમને । પમા નીપજાવ્યા ॥

સિરિન્નરહનિવસ્પમુહેહિ । જાઈ અન્નાઈ ડહ વિહિઆઈ ॥

શ્રી વેવેંડમુનીશ્વરે સ્તવ્યા ઠે આપો જગ્યજીવને સિદ્ધિસુખ પ્રતે
એવા ગ્રીજગ જિનવિવ તે । ॥ ૨૪ ॥

દેવિંદ મુણિદ થુઆઈ । દિતુ જીવીયાણ સિદ્ધિસુહં ॥૨૪॥

ઠઠેદ અગુલના માપે કરી । અવોલોકે ઈર્ષલોકે સાત હાથ ॥

ઠસ્સેહ મગુલેણ । અહ ડહમસેસ સત્ત રયણીઠ ॥

તીર્થલોકે પાચતે ધનુષ એદવી । શાસ્વતી પ્રતિમા પ્રણમું ૨૫

તિરિલોણ પણ ધણુસય । સાસય પમિમા પણિવયામિ ૨૫

॥ ઇતિ શાસ્વત્તા શ્રી જિનજુવન તથા જિનવિવ સ્તવન સમાપ્તમ્
આ પ્રકરણમા સંજ્ઞામાત્ર દેદેગં પ્રતિમાની સંખ્યા ઠે તે વીસ્તારે

યત્રશ્રી જાણજો, જલો બુઢિથી વદના કરજ્યો ॥

॥ अथ त्रीलोक चैत्य विव संख्या ॥

॥ अधोलोकमा जिनजुवन विव संख्या ॥

गामस ख्या	गामना नाम	जुवनसंख्या	जिनविवसंख्या
१	असुरकुमारमा ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमा ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवन्नकुमारमा ॥	७२लाख	१७६६००००००
४	विद्युत्कुमारमा ॥	७६लाख	१३६८००००००
५	अग्निकुमारमा ॥	७६लाख	१३६८००००००
६	दीपकुमारमा ॥	७६लाख	१३६८००००००
७	उदधिकुमारमा ॥	७६लाख	१३६८००००००
८	विग्नकुमारमा ॥	७६लाख	१३६८००००००
९	वायुकुमारमा ॥	९६लाख	१७२८००००००
१०	स्तनीतकुमारमा ॥	७६लाख	१३६८००००००

प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० ठे	कुल.	कुल
	१०८ + ३० + २२ + १४ + ६ + १०	७७२०००००	१३८६६००००००

॥ उर्ध्वलोकमा जिनजुवन विवसंख्या ॥

गामस ख्या	गामना नाम	जुवनसंख्या	जिनविवसंख्या.
१	सौधर्मदेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमा ॥	१२लाख	२१६००००००
४	माईदेवलोके ॥	८लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४लाख	७२००००००
६	लातकदेवलोके	१००००	९००००००

७	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
९	आनतदेवलोके	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके	१५०	२७०००
१२	अच्युतदेवलोके	१५०	२७०००
३	प्रथमत्रीके ॥ २२०	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥ २२०	१०७	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके २२०	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥ २२०	५	६००

		कुल.	कुल
		८४९७०२३	१५९९४४४६०

प्रथमदेवलोकधी १२ मा सुधी प्रत्येक चैत्ये १८० प्रतिमा ठे॥
पाच सज्जानी ६० प्रतिमा। त्रण वारणाना चोमुखनी १२प्रतिमा
मध्य चैत्यनी १०८प्रतिमा। सर्व मली १८० जाणवी ॥ ग्रैवेके अ
नुत्तरे १२० ठे कल्पातीत ठे, माटे सज्जा नथी ॥

॥ तीर्त्तालोकमां चैत्यविवसंख्या ॥

गमस ख्या.	गमना नाम	जिनचैत्य संख्या	जिनविवसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनग्रे ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविव
२	जोतपीचरथरमा ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविव
३	नंदीश्वरक्षीपमा प्र १२४॥	५२	६४४८
४	कुंमलक्षीपमा ॥ २२७०	४	४९६
५	रुचकक्षीपमा ॥ २२७०	४	४९६
६	कुंमलगीरीमा प्र. १२०॥	३०	३६००

७	देव उत्तरकुरुमा ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने विषे ॥	८०	१६००
९	गजदत्ता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वखार गिरिये ॥	८०	९६००
११	इशकुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोन्नर गिरिये ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	९६००
१५	कचनगिरिये ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताढ्य गिरिये ॥	१७०	२०४००
१८	कुने ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जबुप्रमुखवृहे ॥	११७०	१४०४००
२२	वृत्तवैताढ्यगिरिये ॥	२०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०

कुल
३२५९

कुल
३९१३२०

एहमा ६० प्रासाद तिहा प्रत्येके १२४ पन्निमा बाकी ३१९९
प्रासाद त्रीडुवारा तीहा प्रत्येके १२० पन्निमा ॥

॥ त्रीजगमरुपा ॥

अधोलोके ॥

७७२०००००

१३८९६००००००

उर्ध्वलोके ॥

८४९७०२३

१५२९४४४७६०

तिर्ध्वलोके ॥

३२५९

३९१३२०

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥

शास्वता जिनविंव ॥

८५७००७८७

१५४२५८३६०८०

॥ तेहने मादरी त्रीकालवदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वता जिनजुवन तथा जिनविंव सख्यायंत्र समाप्त ॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अइमुत्ता वा अतिमुक्त कह्यु ठे श्री शत्रुंजयतीर्थनु महा
केवली जगवते । त्त्य ॥

अइमुत्तय केवल्लिणा । कहिअं सेतुंजातिवमाहप्पं ॥

श्री नारदनामे रुपी आगल । ते साजलो जाव धरीनेहे जव्यजीवो १

नारयरिसिस्स पुरउ । तं निसुणह जावउ जविअ ॥ १ ॥

ते शत्रुंजयतीर्थ उपर श्री रुपजदेव सिद्ध थयो मुनि पाचक्रोरुने
नो प्रथमगणधर पुरुरीकनामे । परिवारे ॥

सेत्तुजे पुमरीउ । सिद्धो मुणि कोमीपच संजुत्तो ॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । ते कारणमाटेतेहने कहेठेपुंरुकिगिरि

चित्तस्स पुणिमाए । सोभन्नइ तेण पुंमरिउ ॥ २ ॥

नमि विनमि वे जाइ विखाध ते सिद्ध थया वे क्रोरु मुनि सही

रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिदि दोही साहुणं ॥

तेमज डाविन वालीखिल्ल वे निवृत्त्या वा सिद्ध थया दसक्रोरु

जाइ मुनि । साधु साथे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिल्ला । निवुअ दसय कोमिउ ॥ ३ ॥

प्रशुम्नकुमार, मावकुमार सामाआठक्रोरु रुणपत्र कय

प्रमुख ।

सहीत सिध्या

पञ्चसंवसमुहा ।

अधु धान कुमार कोडिन ॥

तेमज पारुव पण पाच बीस सिद्धिपद पाम्या नारदरुषि एका
क्रोर साथे सिद्धि वख्या । णु लाखथी ॥ ४ ॥

तह पडवावि पचय । सिद्धि गया नारयारिसिय ॥ ४ ॥

थावच्चाकुमर एकद्वजारथी, शुकमुनि एक मुनियो पण सिद्धयथा
हजारथी, पाचसेथी सेलगमुनि, एप्रमुख । तेम रामचडमुनि ॥

थावच्चा सुय सेलगाय । मुण्णिणोवि तह राममुणि ॥

जरतजीए वे दशरथ रा त्रण क्रोड साधु सहित सिद्धि वख्या
जाना पुत्र । तेमने हु वाडु शत्रुजय उपर ॥ ५ ॥

जरहो दसरहपुत्तो । सिद्धा वंदामि सेत्तुजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु रूपजादिकना मोहोटा वंशमादे
निराज मोहने कय करीने । उपन्या ॥

अत्रेवि खवियमोहा । उसजाइविसालवससमुआ ।

जे सिद्धपदपाम्या शत्रुजयउपर । ते मुनि असंख्याताप्रते हुनमुहु
जेसिद्धा सेत्तुजे । त नमह मुणि असखिजा ॥ ६ ॥

पचास जोजन प्रमाण । होतो हवो श्री शत्रुजय वीस्तारेमूले ॥

पंनास जोयणाई । आसी सेत्तुज विठ्ठडो मूले ॥

दस जोजनप्रमाणे शीखरतलेवे । उच्चत्वपणे आव जोजननोवे ७

दसजोयण सिहरतले । उच्चत जोयणा अठ ॥ ७ ॥

जे पामीये फल अन्यतीर्थे । आकरा तपे तथा उत्कृष्ट शीलव्रते ॥

ज लहइ अत्रतिष्ठे । उगगेण तवेण बभचेरेण ॥

ते फल पामीये उद्यमे क श्री विमलगिरिमा वसतां वा रेहेतां

रीने तत्काल ।

यका ॥ ८ ॥

त लहइ पयत्तेणं । सेतुजगिरिम्मो निवसंते ॥ ८ ॥

जे क्रोरुजणने जमाने पुण्या कामीतचाढीत जोजने जमाने जेनर
जं कोडिए पुत्र । कामिय आहार जोइआ जेउ ॥

जे लहे वा पामे तीहा ते एक उपवास करतां थका फल पा
सर्व पुन्य । मे शेत्रुंजे ॥ ९ ॥

जं लहइं तन्न पुत्रं । एगो वासेण सेतुजे ॥ ९ ॥

जे कोइपण नाममात्र तीर्थ । स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके ॥
ज किची नामतीह ॥ सग्वे पायाले माणुसे लोए ॥

ते सर्व तीर्थ नीधे दिगं । एक पुरुरीक तीर्थ वादे थके ॥ १२ ॥

त सव्व मेव दिठं । पुमरिए वंदिए सत्ते ॥ १० ॥

प्रतिलाज्जता वा जक्की क शत्रुजय सन्नमुख चालता दिठे अण
रता थका चतुर्विध संघनी दिठे ते शत्रुजय पर्वत नीधे, फल आ
विमलाचल । य ते कहेवे ॥

पमिलाज्जते सघ । दिठमदिठेय साहू मेत्तुंजे ॥

क्रोरुगणुं फल अणदिठे ध्या दिठे थके तो अनंतगणुंफल आय
ने होय वली । ॥ ११ ॥

कोडिगुणच अदिठे । दिठेअ अणतये होई ॥ ११ ॥

केवल ज्ञाननी उत्पत्ति अइ नीर्वाण वा मोक्षप्राप्ति ठे जोहा मु
जीहा । नियोने ॥

केवलनाणु प्पत्ती । निघाणं आसि जन्न साहूणं ॥

ते श्रीपुरुरीकतीर्थ वादेथके ते सर्ववाद्यापूर्वोक्त सर्वमुनि तीहा १२
पुंडरिए वदिता । सव्वे ते वदिया तन्न ॥ १२ ॥

अष्टापदतीर्थ रुपन्नदेव मोक्षके पावापुरी वीर मोक्षगाम चंपानग
त्र तथा समेतशिखरतीर्थ शुद्धी वासुपूज्य सिद्धदेव गिरनारती

जिन सिद्धेक्षेत्र ।

अष्टावयं समेष्ट ।

ए तीर्थ वांछे पुण्यफ
ल आय ॥

वदिता पुत्रफल ।

पूजा कीधे थके जे पून्य
आय ते ।

पूआ करणे पुत्र ।

तेथी श्री जिनसुवन करावे
हजारगणं पुन्य ।

जिण्णवणेण सहस्सं ।

प्रभुनी प्रतिमा अथवा
देहरासर ।

पडिमं चेइहर वा ।

जोगवीने जरतक्षेत्रनु राज्य
एटले चक्रवर्तिपद जोगवी ।

चूतूण जरहवासं ।

नोकारगद्दिनो पञ्चखाण
पोरसहिनो पञ्चखाण ।

नवकारपोरिगीए ५ ।

एटला पञ्चखाण करे ने श्री फलनो वठक करे उपवास तप हवे
पुंरुरीकतीर्थ वली संजारे । ए ठनु प्रत्येके फल कहेवे ॥ १६ ॥

पुडरीयच सरतो । फलकखी कुण्ड अन्नतठह ॥ १६ ॥

न००८ ते बे उपवासनु? पो०अठम आ० अर्धमास ते पत्रर उ

र्थ नेमनाथजीमु मोक्षवाम ॥

पावा चंपाइ उऊत नगे य ॥

सोगणु फल तेथी पण पुंरुरीकतीर्थ
जेटे ॥ १३ ॥

सयगुणं तपि पुंरुरीए ॥ १३ ॥

एकगणुं तेहथी एकसोगणुं पुन्य प्र
तिमा जरचे पूजे आय वली ॥

एगगुण सयगुण च पडिमाए ॥

तेथी अनतगणुं पुन्यफल शत्रुज
य तीर्थ पालण करवे होय १४

एगगुण पालणे होइ ॥ १४ ॥

श्री शत्रुजयगिरीतीर्थ मस्तके वा
उपर करे करावे ते ॥

सितुजगिरीरस नवए कुण्ड ॥

वसे स्वर्गलोके तथ मोक्षे ॥ १५ ॥

वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

पुरीमठनो पञ्चखाण एकासणनो प

ञ्चखाण वली आबलनो पञ्चखाण ॥

पुरिमहेश्वरगासणच४आयाम५ ॥

ते त्रण उपवासनु २ पु दशम ते चा पवासनु ५ न० मासखमण
र उपवासनु १ ए० डुवालस ते पाच ते एक मासना उपवासनु ६
उपवासनु ४ ।

ठठ १ ठम २ दसम ३ डुवालसाणं ४ । मास ५ मास ५ खवणाणं ६
त्रीकरण ते मन वचन काया जे शेवुजानुं ध्यान स्मरण करे
शुद्धे जे आराधे ते पामे फल । ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुद्धो लहड । मित्तुजं संजंरतो अ ॥ १७ ॥

ठठने पञ्चखाणे प्रक्षेप गाथा चोवीदार करीने नीश्वे सात यात्रा ।
जणाय ठे ।

ठठेणं नत्तेणं । अपाणेणं तु सतजत्ताइ ॥

जे नव्य प्राणी एक मने ते नव्यजीव त्रीजे नवे मोक्ष
करे शत्रुंजय तीर्थे । सुख लहे ॥ १८ ॥

जो कुण्ड सेतुजे । तइय नवे लहड ते, मुक्क ॥ १८ ॥

आज पण देखावठे लोकमां । जोजन तजीने पुंनरीक पर्वते
अणतण करे ॥

अज्ञावि दिसठ लोए । नत्त चईउण पंडरीय नगे ॥

स्वर्गे सुखे करीने जाय । शीलव्रत वा आचार वर्जित होय तोपण
सगळे सुहेण वचड । सीज दिहूणोवे होऊणं ॥ १९ ॥

ठठ दाने घजा दाने पताका चामर वीजे कलझ चढावे थाल
वा ऊलरी चढावे दाने करी ॥

ठत्तं ऊय पद्माग । चामर निगार धालदाणेण ॥

विद्याधरनीपदवी पामे तेमज चक्रवर्तिनीपद । पामे रथदाने करी
विज्ञाहरो अ हवड । तह चढी हाइ रहदाणा ॥ २० ॥

दशलाख१ बीसलाख२ त्रीस पचासलाख५ एटला फुलनी माला
लाख३ चालीसलाख४। चमावे वा आपे-फल कहेवे ॥

दस बीस तास चत्ता । लखपन्नासा पुष्पदाम दाणेण ॥
पामे चोथ जे उपवासनु१ व दशमनु४ ड्वालसनु५ एटला तप
ठनु२ अठमनु३ । करयानुं फल अनुक्रमे पामे ॥११॥

लहइ चउठ ठठ ठम । दसम ड्वालस फलाइ ॥११॥
जेतीर्थे कण्णागरुआदि उत्तमधुप एक मासक्रमण तपनुं फलकपूर
दे तेने पन्नरउपवासनुं फल आया जे वरासधूप देवे करी होय ॥
धूवे परकुववासो । मासक्रमण कपूरधूमि ॥

कैटलाएक मास खमणतपनु मुनिने आहारादिकशुद्ध पैलिलान्न
फल । तो वा देतोथको पामे लहे ॥१२॥

कितिय मासक्रमण । साहूपडिलान्जिए लहइ ॥ १२॥
न थाय तेटलुंज सोनानु आन्नूषणदान देवेकरी बीजा तोर्थ
दान जूमीनु दान । ने विपे ॥

नवित्त सुवन्न जूमी । भुसणदाणेण अन्नतिष्ठेसु ॥
जेटलु पामे पुन्यफल प्रते । पूजा न्हवण करवेकरी शेत्रुंजय
तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥१३॥

जं पावइ पूत्रफल । पुत्रान्हवणेण सित्तुजे ॥ १३॥
अटवीनो जय१ चोरनो ज समुद्रनो जय४ दारिद्र्यणानो जय५
यश् सिंहादिकनो जय३ । रोगनो जय६ वैरीनो जय७ रुद्ध
ग्रि आदिकनो जय ८ ॥

कतार१ चोर२ सावय३ । समुद्र४ दारिद्र्य५ रोग६ रिउ७ रुद्ध८
ए आठजयथी मुकाय वा ए जे प्राणी शेत्रुजय तीर्थतुं ध्यानधरे
जय मूके अविघ्नपणे । मनमा तेह प्राणी ॥ २४ ॥
मुञ्चति अविघ्नेण । जे सेतुऊ धगति मणे ॥ २४ ॥

सारा बली नामे पयनाने बीपे । गाथाउ ते ते पूर्वघरे कदीने ते
सागवली पयत्रग । गाहाउ सुअहणेण जणीआउ ॥
जे जणाशे तथा गणाशे तथा ते प्राणी पामशे अशुंजयनीजात्रा
जे साजलगे । करणानु फल ॥ २५ ॥

जो पढइगुणइ निसुणाइ । सो लढइ सितुळ जत्तफळं३५

॥ इति श्री शशुंजयनधुकल्पवार्ध संपूर्ण ॥

॥ इति शशुंजयलधुकल्प समाप्त ॥

॥ अथ उपगारी श्रीरत्नागर्भरिजी कृत ॥

॥ श्रीरत्नाकरपचीर्गी ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीरंत कल्याणने क्रीडा करवानुं घर ।

धेयः धिपां मंगलकैलिसय ।

नरना ईइ ते चक्ररतीं आदे देवना ईइते नमरादिक तेमणे नम्या
ते वरणरुमल जेहना देवा ॥

नरेंइ देवेंइ नतांघीपय ॥

हे सर्वजाण हे मरुं जे चोश्रीन अतीशय ते उनकटेरगी प्रधाना
सर्वज्ञ स्यातिशयप्रधान ।

हे म्यामा वणांशाल जपयंता नतीं हे ज्ञानरत्नानीधान ते केच
लज्ञान सीरनादी ३२ कया तेदने जंता ॥ १ ॥

चिरंजय ज्ञानकलानिधान ॥ १ ॥

हे जगत्रयआधार उहं अधो श्रीश्रीं ते प्रणमोक्षरतीं जीवोने
आधार हे कृपावतार एटले दयावंत ।

जगत्रयाधारकृपावतार ।

उ मे वारयायोग संसार जन्म जरा मरणरूप रोग वा विचार ते

वारवा हे वीतराग ज्ञाव वैद्य ॥

दुर्वारमंसारविकारवैद्य ॥

हे वीतराग रागद्वेष रहितनीजगुण लक्ष्मोद्यत तमारा विपे वा तम
श्रीवीतराग त्वयि मुग्धज्ञावा- [आगे ज्ञोलेज्ञावे ।

हे बोधोपजाण, हे प्रज्ञो, वा ठाकोरविनति करुठु कींचित् वा लगार२
धिज्ञ प्रज्ञो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लोला वा क्रीमाए सहित एवो बालक जे ते शु न ।
कि बाललालाकलितो न बालः ।

मातापिताने आगे बोले? बोलेज विकटपरहितपणे एटले जेमतेम
पित्रोःपुरो जटपति निर्विकल्पः ॥ [बोले॥

ते प्रकारे वा तेमज साचे साचु कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।
तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निजवा पोतानो आशय वा अग्निप्राय पश्चात्ताप करतोथकोदेनाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाग्रे ॥३॥ [तमारा आगल॥१॥

हवे रत्नाकरसूरि आपणु दुःकृत कहेवे सुपात्रे दान दीधुनहीतथा
दत्त न दानं परिशीलित च । (पाठ्युं नही

नही उत्तम वा मनोह्र शील तथा में तप बाह्य अज्यतर बारजेवेन
न शालि शील न तपोजितम् ॥ (तप्यो ॥

शुभ्र वा प्रशस्त वा जलो ज्ञाव पण न ज्ञाव्यो आ मनुष्यजवनेविपे
शुभ्रो न ज्ञावोप्यजवज्जवेऽस्मिन् ।

हे प्रभु हुं जम्यो अहो वा खेदे फोगटज सत्तार चक्रमा ॥ ४ ॥
विज्ञो जया ज्ञातमहो मुधैव ॥४॥

क्रोधरूप अग्निए करी हु बढ्यो बली मुजने रुझ्यो ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोचन नामा मोड़ोटा सर्प ॥

डुष्टेन लोचनारूपमहोरगेण ॥

वली मुजने गढ्यो अजिमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

ग्रस्ताऽजिमानाजगरेण माया

जालमा हु वधायोछु एहवो केम करी तमने जजुं एटले कपाय
महितपणे जजेलुं काम नावुं ॥ ५ ॥

जालेन वद्धोऽस्मि कथं जजे त्वा ॥ ५ ॥

वली कहेछे न करयु में परलोके सुखदायक कार्य वलीइहनेअर्थ
कृत मयामुत्र हित न चेह । (आवते पदे केहेछे ।

हे लोकेश लोक ! जे उकायजीव तेहना रक्तरुमाटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयु माटे

लोकेऽपि लोकेश सुख न मेऽभूत् ॥

मुज तरीखानो जन्म या जव केवलज ।

अस्मादृशा केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश थयो जव पूरना वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जज्ञे जयपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेछेके हे मनोज्ञवृत्त ! हुं एम मानुछु वा जाणुवुं जेकारणमाटे
मन्ये मनो यत्र मनोज्ञवृत्त । (चित्तज ते न

तमारा मुखरूप चइ अमृतरूप कोरण पामे थके ॥

तत्रास्यपीयूषमयूखलाज्जात् ॥

ग्रहण करतुं एवं मादानंद रसने माटे कठोर छे ।

इत महानदरसं कठोर—

हे देव माहर्ग तरीखा मनुष्यनु मन पथरथी पण ॥७॥

मस्मादृशा देव तदस्मतोऽपि ॥ ७ ॥

तमाराथकी घणु डु खेपामवायोग्य ते आ वेगे दुपान्यो शु ते केहेते
त्वत्. सुडु.प्राप्यमिदं मयाप्त ।

रत्नत्रय जे ज्ञानदर्शन चारीत्रएवण रत्न घणा जवन्नमणकरतेथके
रत्नत्रय चूरि जव चमेण ॥

तेरत्नत्रय प्रमादरुय निद्रानावशयकी येले वा फोगट गमाव्याएटले
प्रमाद निद्रावशतो गत तत् । (जन्म प्रमादे गमाव्यो ।

माटे माहारीजस्तुल तो हवे कोनाआगल हे नायक हु पोकार करुण
कस्पायतो नायक पूत्करोमि ॥ ८

वैराग्यरंग लोकने ठगवाने अर्थे धयो ।

वैराग्यरगो परवचनाय ।

धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरजनाय ॥

वली विद्याज्जण्यो ते वादकरवाअर्थे मुजनेथइएटले आत्महेते नथइ
वादाय विद्याध्ययन च मेऽज्जुत् ।

हे ईश वा हेस्वामी माहारुकृत्य हास्यकारक केटलुकहुएटलेमंघणुं
कियदनुवे हास्यकर स्वमीश ॥९॥ (अयुक्त करयु ॥९॥

परनाअपवाद वा अवतादोषादि बोखवेकरीमुखडु पण सहित करयु
परापवादेन मुखं सदोष ।

नेत्रजेआख्यो परमारीना रूप आदे माठी बुझीथी जोवेकरी सदोष
नेत्र परस्त्रीजनवीक्षणेन ॥

घोत वा मनपरने अपाय जेकष्टथवानु चितववेकरी सदोष करयु।

चैतःपरापायविचिंतनेन ।

हे प्रज्जु एहवा कर्म कत्था माटे माहारी आगल शी गती थओ १०

कृतं ज्ञविष्यामि कथं विज्ञोह ॥ १० ॥

वीरुंव्यु वीगोव्युं जे कंदर्परूपि खानुकरुनी वेदनानी ।

विमवित यत्स्मरघस्मरार्ति—

दशाना वशथी शब्दादिक वीपयमा अंधपणे थयो

एटले वीपयवशथी विवेकहीण थयो तेथी माहारुं ॥

दशावशात्स्व विषयाधलेन ॥

प्रकाश्यु प्रगटकरयु कहुं ते तमाराआगल वा समीप चरीत्र लज्ज्या
प्रकाशितं तद्रवतो हियैव । (ये करीनेज ।

हे सर्वज्ञ सधलुं आपणीं मेले नीश्चे जाणोओ एटले

मारुं चरीत्र केटलुं कहुं आप सर्व जाणने ॥११॥

सर्वज्ञ सर्व स्वयमेव वेत्ति ॥ ११ ॥

बली में आम करयु ते कहेवेअनादर करथो अन्यमंत्र जे मारणमोह
न उचाटनादिथी परम इष्टपदवते उलखाव्यो जे परमेष्टीसंत्रतेहनो।
ध्वस्तोऽन्यमत्रैः परमेष्टिमत्रैः ।

कुशाख जे कामक्रोधादिक दीपावकना वाक्य ते ज्ञायो साज्ञद्वया
ने सिजत न ज्ञायो अर्थात् यथार्थ न आदस्ता आगम वचन ॥

कुशाखवाक्यैर्निहितागमोक्तिः ॥

करवाने फोगट पापकर्म कुदेव जे रागद्वेष सहीत तेमना संघथी
कर्तुं एथा कर्म कुदेवसगात् ।

वाग करी हे नाथ ए माहारी मतिनो वीज्जम उदय थयो ॥१२॥

अवाठिं हि नाथ मतिज्जमो मे ॥ १२ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गत ज्वंत ।

ध्याया वा चितव्या में मूढबुद्धीये अत करणने वीपे ॥

ध्याता मया मूढधिया दृढतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वक्ष्योज स्तन गञ्जीरनाञ्जी ।

कटाक्षवक्षोजगञ्जीरनाञ्जी-

कमर वा केहेरुनो ज्ञाग एहसंबधी इत्यादीक स्त्रीयोनां अवयवना वी
लास मनोहर वा सुदरदेखी र्चातव्याएटले तेमारागी अयो पणध्याप

कटीतटीयः सुदृशा विलासा. ॥१३॥ (ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहना एहवी स्त्री तेह
नु सुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे सुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिर्गक्षणेन ।

जे मनने वीपे रागनो लव एटले मोहना अशनो रंग वेठो वा
यो मानसो रागलवो विलग्न ॥ (लाग्योठे ते ॥

न गयो शुभ वा पवित्र सिद्धतरूप समुद्भवे वीपे ।

न शुद्धसिद्धातपयोधिमध्ये ।

हे सत्सारतारक धोयु मन तोपण ते रग न गयो तेहनुशु कारण ए
टले सिद्धत वाचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगात्तारक कारण कि ॥ १४ ॥

पलीरत्नाकरसूरि कहेठे शरीरनथी मनोहर तथानथी वीनय आदार्पा
अग न चग न गणा गुणाना । [दिक गुणानो समूह ।

नथो नीर्मल वा जखी कलानो वीलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कोपि कलाविलास. ॥

प्रधान वा ज्ञानी कांती तथा प्रज्ञता नथी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रज्ञता च कापि ।

तोइपण अज्ञीमान वा गर्वेकरीनेकदर्शना पान्यो हुं एटले ते गुण वी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्व कस्त्रो ॥१५॥

आयु गलेवे वा जायवे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयुर्गलत्याशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय वाल आदे पण वीपयनी वाठा गइ नही ॥

गतं वयो नो विपयान्निलापः ॥

वली प्रयत्न वा उच्चम करयो उपय करी देह पुष्टहेत
पण आत्माने धर्मने वीपे पुष्ट करवा यत्न करयो नही ।

यत्नश्च त्रैपज्यविधो न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोहे वीटंव्यो वा पीर्यो मुजने ॥ १६ ॥

स्वामिन्महामोहविम्बना मे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा जव वा अवतार नथी पाप वा डुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न जवो न पापं ।

हुं जे तेषे नास्तिकादिक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुकवाणी
मया विटाना कटुगीरपीयं ॥ [पीधी॥

धारण करी कानने वीपे केवलज्ञानरूप जास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कर्णे त्वयि केवलार्के ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्तते ठते पण धीकार हो मुजने
एटले आप ज्ञानी ठते माठाना वचनमां राख्यो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मां ॥ १७ ॥

वली हुं केहवोछु ते केहेछे श्रीईतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।
न पाल्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाल्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे थके पण आ मनुष जन्म सधलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

करयु में केम जेम रणमा वीलाप वा रुदन करेतेम मारो जववृथा
कृतं मयारस्य विलापतुट्य ॥१७॥ [कखो ॥१७॥

करी में असत्य चा खोटाने बीपे पण कामधेनुनी इच्छा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनु ।

वली कटपडुम वा कटपवृक्षनी इच्छा करी चिंतामणि रत्ननी
इच्छा करी एटले बीनाशी वस्तुनी बन्हा करी पीमा पासु दु ॥

कटपडुचितामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने बीपे लीन

धयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वरमाहारो जुवो मूढ वा मूर्खज्ञाव वा उपयोगअर्थात्तुंमूढ

जिनेश मे पड्य विमूढज्ञाव ॥१८॥ (शोरोमणि॥१८॥

वली हुं केहवो मूढतु ते केहेछे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चितवी पण रोगरूपी लोहखोलो दूर करवो विचारखो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

घननो आगम जे आववापणुं चितव्युं यत ॥गाथा॥ अङ्ग कल्ल
पर परारि । पुरिसा चिंतंति अन्न सपति ॥ अज्जलिगयं व तोया ।

गलतमाकन पिच्चति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समयअवी

ची मरण आयुधन खुटेवे ते वीपे वीचार कस्यो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमा चित्तवी पण ते संयोगथी नरकरूप
काराग्रह वा बधीखानु पामीस ते मनमा न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चिंतव्युं नीरंतर अधम देवो हुं तेणे ॥ २० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ २० ॥

रह्योनही जली व्रतीये वा रुहे आचारेएटले उत्तमसाधुव्रतीहृदयमा
स्थित न साधो हृदी साधुव्रत्तात् । (न रही वृत्तथी पण ।
परने उपगार करवे करी नपेदाश करयो वा न अर्ज्यो यश वली ॥

परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥

नथी करयु करवायोग्य कार्य तोर्थ जे जिनघरादिकनुं उद्धरवाविक।
कृतं न तीर्थोद्धरणादि कृत्य ।

में वृथा वा फोगट हास्यो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव २१ ॥

मया मुक्ता हारितमेव जन्म ॥ २१ ॥

वैराग्य वा संसारजोगादीकथी वीरक्तज्ञाव तेदमा रंगगुरुनाकद्वान
वैराग्यरंगो न गुरुदितेपु । पदेशवचनथी न करयो

वली डुष्ट जीवोना माठा वचननेवीपे उपशम वा शांतिनआणी थ
न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ (र्थात् क्रोधादोक करया ॥

हे देव न थयो मुजनेअप्यात्मलेशजे सम्यक्ज्ञणवुं जणाववुं धर्मानु
नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । (पान कारणादिक कोइ
माद्वारा आत्माने केमकरी तारुं जवसमुझनाडुःखथी एटले तेडुःख
थीतरवु तोपुर्वोक्त सुकतोथी आय तेतो नसेव्या माटे न तरायज २२ ॥

तार्यः कथंकारमय ज्ञवाब्धिः ॥ ११ ॥

गयाजवमा सुकृतमें न करहुं सका शायीजाण्यु उत्तरतथावीधसुख
पूर्वे जवेऽकारि मया न पुण्य । (ना अज्ञावधी

आवता जवमा पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जेकारणमाटे हु एहवा प्रकारनो ते कारणमाटे माहारे नष्ट थया शु
यदीदृशोऽह मम तेन नष्टा । (ते आवता पदमा केहेवे।

हे श्रीजोवनठाकोर जूत वा गयोकाल जविष्य वा आत्रतोकाल वर्त्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुकृत न करवाथी माटे केम तरीश
जूतोद्भवद्वाविज्जव त्रयीश ॥ २३ ॥ (इति ॥२३॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हु घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाजुक ।

हे पूज्जतमाराआगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारु चरीत्रएटले
पूज्य त्वदग्रे चरित स्वकीय ॥ (तमारा आगल मारुचरीत्र
कहुंवु जे कारणमाटे हे त्रण लोकना स्वरूप तेदना ।

जट्पामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा श्रीजुवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा बीपये आ
ठेकाणे ए माहारु चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥ २४ ॥

निरूपकस्त्व कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

इवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेवे हे दीनोद्वार धुरधर
दीनदयामणा जीवोने उद्वार करवामा आगेवान तमारा बीना
कोइ नथी ने मादारा विना कृपानुं बीजु ।

दीनोद्वारधुरधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा-

पात्र नथी आलोकमा हे जिनेश्वर तथापि वा तोदे पण ते

लक्ष्मीने हु जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्र नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलुं बोधी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनुं मुल हेतु ।

कित्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधाम मंगलीककारक
प्रार्थना करूछु इहा स्तोत्र करताये आपणु नाम रत्नाकरसूरिपण
जणाव्यु ॥ १५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्कर प्रार्थये ॥ १५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलक लिख्यते ॥

१ लौकिक मिथ्यात्व; २ लोकोत्तर ते वे जेठना देवगत मिथ्यात्व;
मिथ्यात्व

अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र
त्येकना वे आन्तर्य जेद ठ

लोहअ, लोउत्तरिय । देवगयं; गुरुगय च उज्जयपि॥

लौकिकमिथ्यात्वना देवगतमिथ्यात्व, आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रश्री
अने गुरुगतमिथ्यालोकोत्तरमिथ्यात्वना । जाणी लेवा ॥

देवगतमिथ्यात्व अने गुरुगत मि० ।

पत्तेयं नायव ।

ऊह कर्म सुत्तज एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेठे कृष्ण । मदीर वा देहराने विपेगमण
महादेव ब्रह्मादिक तेना ।

तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर वज्राईण । गमण नुवणेषु पूअ नमणाई॥

तजजे हे सम्यक्त दृष्टि वा तज तेमनु वोत्युं ते पण वर्जजे

બુ સમ્યક્ દૃષ્ટિ જે તેને । નીશ્વે ॥ ૭ ॥
 વજ્રિજ્ઞે સમદિઘ્ની । તદુત્તમેઞ્ચપિ નિઠયન્ ॥ ૨ ॥
 મગલિઞ્ચર્પેનામ ગ્રદણ કરવું । વિનાયક જે ગણેશનુકામપ્રારજ્ઞે ૨
 મગલ નામ મહણ । વિણાય ગાર્દણ કક્ક પારજ્ઞે ॥
 શસિ વા ચન્દ્રમા રોહિણી તેના । ગણેશ વેનારવા વિવાહમાધ
 ગીત ગાવા ૩ ।
 સસિ રોહિણી ગેઞ્ચાર્દ । વિણાયગ વવણ ચ વિવાહે ॥૩॥
 ઠઠી પૂજન ૫ માહ સ્થાપવી ૬ । વીજનો ચન્દ્ર દેહી દોરો વા
 દશી નાચવી ૭ ॥
 ઠઠી પુઞ્ચણ માનણઠવિણ । વીયાઈ ચદ ઠસિય ચ ॥
 ડુર્ગાદિ દેવીની પૂજા । તોતલા દેવીની પૂજા ૮ ગ્રહ મહિમા પૂ
 જા શાન્તિ કરાવે ચલી ૯ ॥
 ડુર્ગાઈણો વાર્દયા । તોતલયા ગહાય મહિમ ચ ॥૪॥
 ચૈત્ર માસની ધ્રાઠમ ૧૦ મહા મા સૂર્ય રથ નીકલવે ૧૨ સૂર્ય ગ્ર
 સની નવમી ૧૧ । દણાદિક ૧૩ ॥
 ચિત્તઠમિ માહનવમી । રવિરહનિગ્કમણ સુરગહણાર્દ ॥
 હોલીને પ્રદિક્ષણાનુ દેવુ । પૂર્વજને પીઠુ મુકવા ૧૪ થાવર વા
 શનિશ્વરની પૂજા ૧૫ ॥
 હોલીય પયાહિણ । પિઠુ પામણ થાવરે પૂઞ્ચા ॥ ૫ ॥
 દ્રો ધ્રાઠમ ૧૬ સક્રાન્તિ ૧૭ રેવત પૂજા તથા માર્ગ વા પથ વા
 રસ્તાના દેવની પૂજા ૧૮ ।
 દૂવૂ ઠમિ સકતિ । પૂજા રેવંત પથ દેવાણ ॥
 શિવ રાત્રિ ૧૯ વઠ વારસી ૨૦ । ક્ષેત્રે સાથે રતુ ધ્રાદે પુજણુ ૨૧ ॥
 સિવરાત્તિ વઠ વારસી । સિતે સીઞ્ચાઈ ઞ્ચણય ॥૬॥

देवकी सातमी३३ नाग । पाचम२३ सरावलां माइनां२४॥

देवय सत्तमि नाग्गण । पचमी मलगाइ माऊण ॥

रवावार सोमवारने विषे तप २५ । कुट्टि एटले मिथ्याट्टि

गोत्र सूरनी पूजा २६॥

रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइ सुरपूआ ॥ ७ ॥

नोरता एटले आसो शुद्धि तथा बुघाष्टमि एटले अज्ञीहोम २७

चैत्र शुद्धि १थी नवरात्रिने विषे

तप पूजनादि २७ ।

नवरत्ताइसुतत पूआ माई । बुहाअठमिगि होमं च ॥

सोनीणी, सूपीणी, रगीणी पूजा ७९ घतनु दान कावलना दा

न माघ मासे ब्राह्मणने ३०

सुन्निणिरूपिणिरंगिणि । पूआधय कंवलो माहे ॥ ८ ॥

काजल त्रीजे हींचवुं तीलनुं । दाजनुं दान देवुं ३१ मुआने

जलाजली देवी ३२

कळाज तईआ तिल । दऊदाण मय जलंजली दाणं ॥

आवण चंदण ठठ ३३ । गायना पूछादिकनुं ठेदवु कर ठेदवुं ३४

सावण चंदण ठठि । गो पूठाइसु करस्सठेठ ॥ ९ ॥

सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । सोक्य प्रतिमा पितरप्रतिमा

अकठठी गौरी जक्त च । सवति पियर पम्माउ ॥

उत्तराणने दिन दानादि ३७ मंगलगत् सरावला गोवर वा ठा

जुतने शरावला ३९ । एणुं पुतलु त्रीजे ४० ॥

उत्तरयण जूआण । मल्लग गोमय तइया ॥ १० ॥

देवशयनी एकादशी अपाण आवली एकादसी कण्ण पामवनी

शु ११ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

उठी एकादसी ।

देवस्स सुअण उठावणं । आमलीकण पम्वाणं च ॥

इगीयारसी तपादिक ४१ । परतीर्थे जावुं कण करिवुं ४२ ॥

इकारसी तवाई । परतिष्ठ गमण खणं करणं ॥ ११ ॥

आइ करे मासिसो करे ठ पर्वदान पाणी पावु ४४ ॥

मासिकाविक करे-४३ ।

सद्ध मासिअ ठम्मासियाई । पव्वदाण कन्नहलति ॥

तीर्थ अथविलोविनु ४६ घमा लहाणु देवु पण मिठपात्वीने घेर ४८
पाणी दान ४७ ।

हज जल घमदाण। लोहणयदाण विय मिठ्ठादिठीण १२

कुमारिकादि जमानवी ४९ धर्मजणी वावरी चैत्रमासनी उजाणी

कौमारि आइ जत्त । धम्मज्ज वव्वरीज चित्तमि ॥

असजमोनी आणाइ । अरुय त्रतिया एटले वैशाक शुदी ३ जे

अकतो पालवो ५१ ॥

असंजयणो आणा । अखयतईआ अकत्तणाय ॥ १३ ॥

साम्मनो विवाह करवो अमावास्याए साथवानु दान अमा

जेठ मासनी । वास्याए जमाइने ५६ विशेषणी ॥

सम्बिवाहो जिठिणि । अमावासाए विसेसज ॥

जोचनादिक ५५ कुआ आदि पो गोचर मुकवुं ५७ पितरने ह

दाववु घमार्थे ५६ । तकारे ५८ गा १४ ।

जूज कुवाइ सणण । गोअरस हिमण पियर हताई १४

कागमा वीलामा इत्यादिने पिंर वृद्धरोपण ६० पवित्राई माटे

मूकवा ५९ । लीपवु ६१ ॥

वायसविमाल माइपिमो । तरूरोवण पवित्तपज ॥

તાલા ચરની કથા સાજ્જલવી૬૭ । ગોધન પૂજા૬૧ ઇન્દ્રજાલનું
 દેખવું ૬૪ ॥

તાલાયર કહસવણં ॥ ગોધણમહ ઇન્દ્રજાલં ચ ॥૧૫॥

ધર્મ માની દેવતા વાલવો૬૫ ના પાયક યુદ્ધ ધર્મ જ્ઞાણી જોવું ૬૭
 ટક ધર્મજ્ઞાણી જોવું ૬૬ વલી ।

ધમ્મગ્ગિદય નટ પિત્તણ ચ । પાયકઙ્ગુચ્ચ દરસણ્યં ॥

એવં અસુના પ્રકારેણ લોકિક નમનાદિક તાપસાદિકને ૬૮
 ગુરુને નિશ્ચે ॥ ગા. ૧૬ ॥

એવં લોઞ્ચગૂરૂણાવિ । નમણંદિઞ્ચ તાવસાઈણં ॥ ૧૬ ॥

મૂલ નક્ષત્રમા અસલેષ્યા નક્ષ વાલકો તેના મૂલ વિધાન ક
 ત્રમાં જન્મ્યા જે । રવા બ્રાહ્મણાદિકને ઘેર તેમવા

દ્વનાદિક કરાવવું ॥ ૬૯ ॥

મૂલ્હે સોસા જાએ । વાલેજ્ઞવણંમિ વંજગોહવણં ॥

તેની કથાનુ સાજ્જલવુ ૭૦ તેને ગ્રહ ગમન ૭૨ જોજનાદિક
 વાન દેવુ ૭૧ । કરાવવું ૭૩ ॥

તકહ સવણં દાણં । ગિહિગમણે જોયણોડ્ય ॥ ૧૭ ॥

એમ લોકિકમિશ્યાત્વ એટલે ઉપર તે વે જેવે દેવ સંબંધી ગુરુ સં
 જે વોલ કહ્યા તે ધર્મ જાણી કરે વધી નિશ્ચે પરિહરવું ॥

તો મિશ્યાત્વ કહીએ ।

એવ લોઈય ગિત્તં । દેવગય ગુરૂગયતુ પરિહરિયં ॥

લોકોત્તર પળ વર્જવુ તે કહેવે । પરદર્શનીએ ગ્રહણ કર્યા જે જિન
 વિવ ગાથા ૧૮ ॥

લોઞ્જત્તરે વિવક્કઙ્ક । પરતિત્ત સગાહિયવિવે ॥૧૮॥

જ્યાં જિન મંદીર વા દેરાસરમાં રાત્રિએ પેસવુ અવલા તે સ્ત્રી

पण त्यां ।

महात्माने ।

जन्तु जिणामदिरमिवि । निप्पवेसो अवलसमणाण ॥

तेहनुं वसवुं, नंदीनु कराववुं, नाहण करावे, नाटक करावे,
वलिनु देवु ॥ प्रतिष्ठानुं कराववु ॥

वासोअनदि वलिदाण । नाहणनट्ट पयटाय ॥ १९ ॥

तवोलादिकनु आस्वादवुं वा खावु पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातनाउ । क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाउ । जलकोलि देवयदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विपे । वर्त्तवु असमजसपणे एम एटले
अविनय करवु ॥

लोइय देवगिहेसुव । वहइ असमंजसं एव ॥ २० ॥

तेमा पण सम्यक्तदृष्टि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्त रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायर सम्मरक्खण पराण ॥

उसुअ जे सुशास्त्र विपरितपणा । कल्पे नहि सर्वथापणे जवाने ॥
ने वर्जनारने ।

उस्सुत्त वज्जगाणं । कप्पइ मयसाणनोगमणं ॥ २१ ॥

जे लोकोत्तर लिगा एटले जिन लिगी हीणाचारी वेप पेइरी
मुनिना वेप रूप लिगना धारण सचीत फुल तवोल ॥
हार जे ।

जो लोगोत्तम लिगा । लिगिअ देहावि पुप्फ तंबोला ॥

तथा आघा कर्मी सर्व । काचा पाणी फल नीश्वे सचित ए
सर्वना जोगी ॥

आहाकम्मं सधं । जलं फल चेव सचित ॥ २२ ॥

જોગવે સ્ત્રી પ્રસંગ ।

વ્યાપાર કરે ગ્રન્થ સંગ્રહ કરે વિજ્ઞાપા
વા શરીર શોજા કરે ॥

જુજંતિ ઠી પસંગ ।

વવહારં ગથસંગહં જૂસં ॥

एकाकीत्वपणे जावुं ।

સ્વઠડે એટલે આપ ઇઠાએ ચાલે ચેષ્ટા
કરે વા ચેષ્ટા વચન કરે ॥

एवागित्तज गमणं ।

સત્તંદ ચેઠિય વયણ ॥ ૨૩ ॥

चैतने मेढे वसवुं ।

વસ્તીને વિષે પણ નિત્યરેહવું એટલે દેવ
મંદીરની હદમા નિત્ય રહે તો આશાતના ॥

चेइय मढाइ वास ।

વસહીસુ વિ નિચ્ચમેવ સઠાણં ॥

गीत नदी चारित्रियाने ।

પૂજાવવુ પણ સોનાને ફૂલે કરીને ॥

गेयं नेअप्रं चरणाण ।

અચ્ચાવણ મવિ કણયકુસુમેહિ ૨૪

त्रिविधे त्रिविधे एटले मन वचन

જે વર્જ્યુ ડુરે ॥

कायाए करवुं, कराववु, अनुमोदवु

મિષ્ટ્યાત્વ પ્રત્યે ।

मिष्टयात्व प्रत्ये ।

तिविहृतिविहेणमिहृत्त ।

જેહિતિ વજિયં ડુરં ॥

निश्चे श्रावक जे तेणे

તે મિત્યાત્વને જાણી વા અજાણી
માઠા કૃત્ય કરે તે અનેરા નામ શ્રા
વક નિશ્ચે ગાથા ૨૫ ॥

निहृयन् ते सद्वा ।

અન્નેઝણ નામઝચેવ ॥ ૨૫ ॥

एम जिनवरना वचनना अ

એમ જે પાલે જે સમ્યક્ત એટલે

नुमत अनुसारे ।

યથાર્થ પ્રતિતે ॥

जिणवय मयाणु सारं ।

એય પાલતિ જેઝ સમત્તં ॥

ते प्राणी शिघ्र वा तरत थोला

પામે નિશ્ચે વા અચલ જે મોક

कालमा विघ्न जे अतराय वा कल्याण सुख प्रत्ये ॥
रहितपणे ।

ते सिद्ध निविध्य । पावन्ति ध्रुवं सिव सुहृयं ॥२६॥
ए रीते मिथ्यात्वकुलक टवार्थ पुरो थयो
॥ इति मिथ्यात्वकुलकंसमाप्त ॥

॥ अथ आत्मकुलक लिख्यते ॥

धर्मनी प्रज्ञा वा कांति तेणे करी जिनेश्वर प्रत्ये प्रणामीने वली
रमणिक वा मनोहर एहवा जे । जिनेश्वर केहेवा ठे? इडादिक
ने नमवा योग्यठे जे तेमने ॥
धम्म प्पह रमजि ^{मि}जे । पणामितु जिणे महिद नमणिजे
आत्माने अवबोध वा ज्ञाननी कदीश, ते कहेवु ठे? ससारन्न
प्राप्तिनु करनार एवु कुलक । मणना जे डु ख तेने नाश कर
नारु ठे ॥ १ ॥

अप्पा ववोह कुलय । वुत्त जवडुस्क कय पलय ॥१॥
आत्मानो अवगम जे बोध ज आपेज आपने गुणे करी शु ध
एु कहे ठे ॥

अत्ता वगमो तज्जई । सयमेव गुणेहि किं बहु जणसि॥
जेम सूर्यनो उदय जाणिये । प्रज्ञाजे कान्ति देखी करी ते विना
सोगमेसमकरी कहिए न जणाया॥

सूर दज लखिज्जई । पहाइनज सवह निवहेण ॥ २ ॥
दमवु ते पच्च इन्दिनुं शमते संवेग ते मोरुसुखनो अजिजा
उपशम जे कपायनुं, सत्तते श प, विवेक ते जेदज्ञान, तिव्र नि
मताने मध्यस्थपणुं मैत्रो ते वेद ते ससार डु खनो आकरो,
परने हितनुं चित्तववुं । जय ॥

દમ સમ સત્તમ મિત્તિ । સવેણ વિવેચ તિલ્લનિલેયા ॥

ए गुप्त लक्षण जे आत्मा । अवबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एए पगूढ अप्पा । वबोह बीयस्स अकुरा ॥३॥

जे जीव जाणेत आत्माने ते जीव अब्ब जे समारना सुखनो
पुज्जल थकी जिनपणे । जोग संयोगनो न होय अजिलापी ॥

जो जाणइ अप्पाण । अप्पाण सो सुहाणं नहु कार्मी
जेम पामीने कळपवृद्ध जे बाकी वृद्धोंने शु प्रार्थे, वाठवे एटले
मन इवित्त आपे । कळपवृद्ध समान आत्मबोध आगल

पुज्जल बीजा वृद्ध समान ठે ॥

पत्तमि कप्परूस्के । रूस्के कि पत्तणा असणे ॥ ४॥

जे પોતાના આત્મજ્ઞાનને વિષે તે નરકાદિક ડુ ખને કોઈ જવા
કુશલ ઠે । ન્તરે ન પામ્યા ॥

निअवित्राणे निरया । निरयाइ डुहं लहंति न कयावि
जे મનુષ્ય આત્મવોધ માર્ગે લા તે મનુષ્ય સંસાર વ્રમણ કુવા
ગ્યો હોય । મા કેમ પને ॥

जोहोइ मग्ग लग्गो । कह सो निवमेइ कूवंमि ॥५॥
हवे जेणे आत्मा नथी जाण्यो तेने क ते प्राणीने आतुरतानुं का
हेठे -ते जीवने मोक्ष वा अणिमादिक रण घनादिक संपदा पर
आठ प्रकारनी सिद्धि वेगली ठे । नी देखीने ॥

तेसि डुरेसिद्धी । रिद्धी रणरणय कारण तेसि ॥
ते जीवने आशा पुरी आय जे जीवे પોતાનો આત્મા નથી
નહિં । જાણ્યો તેને ॥

तेसि मपुत्रा आसा । जेसि अप्पा न वित्राज ॥ ६ ॥
ત્યા સુધી સંસારરૂપ સમુદ્ર ડુ ત્યાં સુધી જીતાય નહિ એવો વા

खे तरी शके । जोरावर मोटो मोहरूप राजा ॥
ता उत्तारो जवजलहो । ता डुजेतु महालज मोहो ॥
त्या सुधी अति विषम वा ज्यासुधी आपणा आत्मानो अवबोध
आकरो लोज । वा आत्मप्रकाश ज्ञान थयु नथी ॥

ता अइ विसमो लोहो । जाजानु नो निजवोहो ॥१॥
देवे कंदू (कामदेवे) जेने विटं हाय ? हाय ? जेम कोइ अना
वणा करीते कदेवे; कंदू देवता थनी पेठे बाधित वा पीनित ॥
जे वैमानिक, असुर जे जुवन
पति आदेना नाथ जे इन्ड ।

जेण सुरअसुर नाहा । हाहा आणाहुव बाहिआसोवि ॥
अध्यात्म ध्यान आत्म प्रकाश परे पतंगियानी पेरे ते काम ॥
रूप अग्निने विषे ।

अऊप्पऊणं जलणो । इए पयंगुत्तणं कामो ॥ ८ ॥
जे मन बाध्यु पण न रहे । वार्या ठता पण सघली चारे दि
ज्ञानमा प्रसरे ॥

ज बद्धपिनचिठई । वारिज्जत विसदड असेसा ॥
अध्यात्म ध्यानने बले ते चचल चित्त जे मन ते पोतानी मेले
चित्त पण निश्चे । स्थिर धाय ॥

झाण बलेण तपिहु । सयमेव विलिज्जइ चित्त ॥ ९ ॥
बाह्य व्याधि ताव कोरु इत्या नाना प्रकारनी व्याधि न दे ते
दिक, अतरंग व्याधि क्रोध, लो जीवने दुःख प्रत्ये ॥
जादिक जेदे करी ।

बाहि रतरंग जेया । विविहवाही नदिति तस्सडुह ॥
जला गुरुना मुखवचनना शुज ध्यानआत्म स्वरूप ते रूपरसा

ઉપદેશ થયો જીવ । યન જે પરમ ઝંપઘ પામ્યું છે તેને ॥
ગુરુવચણાહજેણ । સુહૃદ્ગ્રાણ રસાયણ પત્તં ॥૧૦॥

જે જીવ પોતાના આત્માનુ સ્વરૂપ તે જીવને કોઈ પીડા કરી
ચિતવવા સાવધાન યા તત્પર છે । શકેનહી, અથવા કોઈ પૂર્વ
કર્મ ઉદયથો પીડા પામે ॥

જિશ્રમપ્પ ચિતણપર । ન કોઈ પીમેઈ અહવા પીડેઈ
તોપણ તે આત્મજ્ઞાની જીવને રણ વા કર્મ રૂપ દેણા થકી
ડુઃખ નશી, કેમકે તે માઠા ક મુકાવું માને છે ॥
મં જોગવી ।

તા તસ્સ નન્તિ દુસ્ક । રિણ મુક્ક મન્નમાણરસ ॥૧૧॥
ડુઃખ જે જન્મ જરા મરણ રોગ તેરાગઢેથી પિત્તને વિષે ચલા
શોકાદિકની સ્થાણ તો નિશ્ચે રા ચલ જે અસ્થિરપણુ ઇષ્ટાનિષ્ટમા
ગ ઢેપ વેજ છે । હોય ॥

દુસ્કાણસાણીખલુ રાગદોસો । તેઝતિચિત્તમિ ચલાચલમિ
અધ્યાત્મસ્વરૂપ સમજવાથી વા તે પરદૃષ્ટાન્ત કહેઠે;—જેમ ચ
તેના યોગથી તે ચચલ ચિત્તપ પલ અને મદોન્મત્ત હાથી વાઘ
ણાનો ત્યાગ કરિએ એટલે ચિત્ત વાને યાજ્ઞલે વાઘવાથી ઠેકાણે
સ્થિર થાય । રહેઠે તેમ મન પણ આત્મધ્યા
ન રૂપ યાજ્ઞલે વાઘવાથી સ્થિ
ર રહે છે ॥

અપ્પજોગેણ ચણ્ડચિત્ત । ચલંતમાલાણિઅ કુંજરુદ્ધ ૧૨
એ આત્મા સજ્જાએ વર્તેતો મિત્ર માટે એજ આત્મા સ્વર્ગના સુખ
પ્રાય, રાગદ્વેષે કરી આત્મા અ નો દેનારથાય અને એજ આત્મા
મિત્ર વા શત્રુ થાય અને નરકા નરકાદિ દુઃખનો દેનાર થાય ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्त ।

एज आत्मा राजपदने देनार
तथा राक पण थाय ।

एसो सग्गो तहेव नरुअ ॥

एटला केम अथवा क्यारे थाय के
जो ए आत्मा समो चाले तो जला
नो देनार अथवा ए आत्मा रुठयो
माठा फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किवा नर मान आ जीवे विषय जे पाच इन्डिजन्य श
वनीरिहिवा सपति पाम्यो। ब्दादिक पाच त्रेवीस पण सदैव जवमा
जमता अतृप्तपणे सेव्या ॥

लघासुरनर रिद्धी । विसया वि सयानिसेविआ एण ॥

वलि सतोप विना जीवे ।

शु इन्डि विषय सेवे कोइ जवे
कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट
ले सतोप थयो? अर्थात् न थयो॥

पुण संतोसेणविणा । कि कत्तवि निवुड जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पोतेज नीश्वे
निपजाव्या वा कीघा ।

शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब, तथा
माता पितादिकना नेहे करीने तु
कर्म आवराणो ॥

जीवसयचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणी कुटव नेहेण
ते उपर दृष्टान्त कहे वे -जेम पोताना तेजे करीने सहित वे
मेघ करीने दिवसनो स्वामी सूर्य। तो पण (ठकाय वे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो । ठाड्कासि तेअवतोवि ॥ १५ ॥

ज्वर, दाघ, कुष्ठादिक रोग तथा कर्म हे आत्मा। अवगुणना क
रोग, व्याल, सर्पादिक तथा लोभ, अ रनार ए जे तारा वैरी ॥

मि इत्यादि शरीरना व्याधि; तेने स्वा
धिन वशवर्तिन तेणे ।

जं वाहिवाल वेमानराण । तुहवेरीआण साहीणं ॥
शरीरने विपे ममत्व एटले मारुं ते करतो थको हे जीव १ शुं
एवुं जे ज्ञान । लइश; किवा शुं पामीश
अर्थात् काइ नहि ॥

देहेतत्त ममत्त । जिअकुणमाणोवि कि लहसि ॥१६॥
सारां प्रधान जोजन रसोइ इ शृंगार आजरणादिके (शरीरने)
त्यादि तथा गगोदकादि सारा शोभाव्यु; चंदनादिक विलेपन क
जले स्नान कर्तुं । थुं, साचवीने सारुं पुष्ट कर्तुं ॥

वरज्जत्त पाणन्हाणाय । सिगार विलेवणोहि पुठोवि ॥
ते निज एटले आपणे प्रजु वा शुकन जे कुतरु, तेना सरखुं
स्वामी जे जीव तेने विठवे ए पण ए शरीर नहि ॥
टले जीव रहित थवे करी

निअ पहुणो विहन्मंतो । सुणहेणवि न सरिसोदेहो १७
हे जीव! तने मीत तापादिक अनेक कष्ट जे धन धान्यादिक उपजा
घणाक हुवा घणीवार ते जोगवीने । व्यु वा पेदा कर्तुं ॥

कठाइ कहुअ बहुआ । ज धण भावज्जिअं तएजीव
ते तनेज कष्ट दइने। ते धन धान्यादिक, अंत्ये पुण्याइ परचार्ये बीजे
ग्रहण कर्तुं एटले स्वजनादिक राजा प्रमुखे ॥

कठं तुळ दान । त अंते गहिअमन्नेहि ॥ १८॥
जेम, जेम अज्ञानपणाने धन जे सोनुं रूपुं धान्य-कोठारादिक
वश थइने॥ जे परिग्रह; तेने विपे जे ममता वा
मारुं, मारुं जे घणु करे ठे ॥

जहजह अत्राण वसा । धणधन परिग्गह बहु कुणसि ॥
 तेम, तेम हे जीव । तुं हलवो एम जवे जवे संसाररूप समुद्ध
 ठे तो पण कर्म जारे जारे अइ मा (सुवीश) तेनुं दृष्टान्त कहे
 ने इवीश । ठे - जेम अतिशे जार जरवापी
 नावनी सुवे तेम ॥

तहतह लहु निमज्जसि । जवेजवे जारिअ तरिव ॥ १९ ॥
 जेखी शमणामापण दीगी होयतो । देह धारण करनार प्राणीजना
 देहनु सर्वस्य वीर्य हरी ले ।

जा सुविणे विहु दिठी । हरेइ देहिण दिह सबस्स ॥
 ते स्त्रीमारी वा मरगीतरखीजाणो । तुतेने ठाम्य दुर्वलवतापण ब
 लवने करीने ते आदरीशनहि

सानारी मारी इव । चयसु तुह डुवलत्तेणं ॥ २० ॥
 तु चित्तनी वा मननो शुद्धि अ स्त्राना आवज्जाव देखी तेने विपे
 जिलपेठे-बाठे ठे अने । तु राचे ठे हा । । । ए तारुं आ
 श्रयणणु-मुठपणु ।

अहिलसमि चित्तशुद्धि । रज्जसि महिलासु अहह मुद्धत
 जेम गलीनेविपे मेल्लुप्रतु वत्ता । ते वत्तनी धालाइ केटलोफालवरशे
 नीलीमिलीए वन्नमि । धवल्लिमा कि चिरठाई ॥ २१ ॥

हवे कुटुथ ठपर स्नेह करनो हे जीव । आ वरीखानामा ते
 सारो नहि ते कहे ठे - मोह ए खेपव्यो वा घाट्यो ठे ? स्ने
 थो आ ससाररूप वधीखाना हरूप देनी वा अठील वा नीग
 मा डुरित डुल्ले वधाय ठे । ने कगीने ॥

माहेण जव डुरिए । बधि सित्तोसि नेह निगमे हि ॥
 ते उपर रखवाल मुक्या ठे ते ए वधा पहेगेदार, चोकियाट वा

કહેવે.—વંધવ શબ્દવમે માતા, રાખવાલ, તે નપર શો ? રાગ ધ
પિતાસ્વજનાદિકનેમશે મૂક્યાઠે રે ઠે ॥

વધવ મિસેણ મુકા । પહરીઆ તેસુ કોરાન ॥ ૨૨ ॥

હવે આત્મિક કુટુબ દેખામે ઠે માતા રુપ, વિવેક નામે જે ત
ધર્મ જે વિતરાગે પરૂપ્પો તે વા ત્વાર્થનુ ચિતવવું તે જાઈ ॥

પરૂપ, કરુણા જે દયા તે ।

ધમ્મો જણન કરુણા । માયા જાયાવિવેગ નામેણ ॥

ક્રમા જે ક્રોધનો ત્યાગ, તે રૂપ ગુણ જે જ્ઞાન દર્શન ચાગિત્રા
પ્રિયા વા સ્ત્રી તે સાથે સપૂર્ણ દિક રૂપ કુટુંબ, એ કુટુબ સા
રમ્ય । થે પ્રીતિ કર ॥

સ્વતિ પિઆ સુપુત્રા । ગુણો કુટુંબ ડમ કુણસુ ॥૨૩॥

હે જીવ ! અતિ પાલી જે જ્ઞાનાવર્ણી સ્ત્રી વા અવલાઢેણે લો
આદિક ૬ વા ૧૫૬ પ્રકૃતિ રૂપ । કોદર નગરમાંહી વાધી

પોતાને વશ કરીને સં
સારમા જમાવ્યો ॥

અહ પાલિયાડ પગહ । જં જામીનસિ વધેન ॥

હે જીવ ! ઠતે પુરુષાકારે દટલે ઠતે અવલાથી તું હારે ઠે શું
વલે અવલાએ હરાવ્યો । લજવાતો નથી ॥

સંતેવિ પુરિસકારે । ન લક્કસે જીવ તેણપી ॥૨૪॥

તુ પોતાની મેલેજ કર્મ કરે ઠે । તે કર્મ વમેજ તું વાહ્ય ઠે ઠ
ગાય ઠે, હુંડાય ઠે ॥

સયમેવ કુણસિ કમ્મ । તેણય વાહિક્કમ્મિ તુમંચેવ ॥

હે જીવ ! તું પોતેજ પોતાનો વૈરી ઠે । વીજાને વા પ્રન્યને દોષ
જા માટે ઠે તે ?

रे जीव अप्प वेरिआ अन्नस्सय देसि किं दोस ॥१५॥

हे आत्मा ! तेवुं अण विमास्यु तेवु दुर्घ्यान चिंतये ठे तेथी क
वगर विचार्यु काम करे ठे व रीने व्यसन वा कष्ट मर्णादिक
ली तेवु सावध वचन बोलेवे । दुःख समुद्दमा पडे ठे ॥

त कुणसि त च जयसि । त चितसि जेण वसणोहे ॥

ए पोताना घरनु रहस्य वा बीजाने कहीश नहि (तारोज
गुह्य तेने आलोच-खोल्य । दोष ठे) ॥

एयं स गिहरहस्सं । न सक्किमो कहिज मन्नस्स ॥१६॥

श्रोत्र, चक्षु, नासिका, रसना, । ते मन रूप युवराजाने मली
स्पर्श ते पाच इन्द्रियरूपी तत्पर ने घणु पाप करे ठे ॥
चोर ठे ।

पंचिदिअ परा चोरा । मण जुवरन्नो मिलित्तु पावस्स ॥

ते सर्वे आप आपणा स्वार्थ जे तेन तारु मूल धन जे ज्ञान व
शब्दादिक; ते जोगववारक्त वा ईनादिक सहज धन ते प्रत्ये
तत्पर ठे । आचरे ठे वा लुटे ठे ॥

निअनिअअन्न निरत्ता । मुल्लिअ तुल्ल लुपति ॥१७॥

हे आत्मा ! तेन तारु राज्य धर्मता चा अण जेव पमा
खोवनावे ठे ते कहे ठे - तेम मटे ते चार अण कहे ठे - मनु
णे हण्यो वा मार्यो तारो वि प्य जन्म, श्रुति, श्रद्धा, अने स
वेक रूप मैत्री स्वर प्रत्ये । यम वीर्य, ए रूप धर्म अंगने वि
पयायी कर्मा ॥

हणिज विवेकग मती । जिन्न चन्नरग धम्म चक्कांपि ॥

ज्ञानादिक गुण रूप धन लुट्यु । तने पण वाधीने कुगति रूप
कुवामा नाख्या ॥

मुठं नाणाड धण । तुमंपि बूढो कु गइ कूवे ॥१८॥

आटलो काल गयो त्या प्रमादरूप नीद्रा गली गइ; प्रमादे करी
सुधी तने । ज्ञानरूप चेतन शुन्य थयु वा अवरायुं॥

इतिअ कालं हुंतो । पमाइ निदाइ गली चे अन्रो॥
जो हवरा तु जाग्यो ठे । गुरुना वचनथो, तो शुं ते वेदनाठ
नथी जाणतो ? तने वीसरी गइ॥

जइ जग्गिनुसि संपइ । गुरुवयणा ता नवेएसि ॥२९॥
हे आत्मा ! तुं लोक प्रमाण ठे । बली तु अनन ज्ञानमय ठे, बली
अनंत वीर्यमय ठे ॥

लोग पमाणोसि तुमं । नाणमज्जात विरिनुसितुमं॥
पोतानी अतरगत राज स्थिति धर्मध्यान रूप सिद्धासन उपर
चितव्य । बेसीने ॥

निय रज्जठिअ चितसु । धम्मइझाणा सणासीणे ॥३०॥
कोप मनरूप युवराजा । तेनो कोण आशरो के तारुं राज ब्रष्ट
करी शके ।

कोवमाणो जुवराया । कोवा रायाइ रजापऊंसो॥
ए आत्मा ! जो हमणा तु परमेश्वर प्रदेश शुद्ध आत्मस्वरूप
जाग्यो ठे । चेतनामा निश्चल अइ ॥

जइ जग्गिनुसि संपइ । परमेसर पइस चे अन्ने ॥३१॥
हे आत्मा ! तुं ज्ञानवान वता पण हे आत्मा ! तुं प्रभु वा ठाकुर
जरु वा मूर्खनी पेठे आचरे ठे । अको ज्या चोरनी पेठे थयो ठे

नाणमज्ज वि जमोविव । पुज्ज चोरुवज्जजाज्जसि ॥
तेतुं संसाररूपी कुग्रामने विपे वसेठे तारे पोताने आघिन
शा माटे । शिव वा मोक्षरूप नगरठे ते

जवडुग्गामे किं तव्व । वससि साहिण सिवनयरे॥३२॥

દેવે ત્રણ ગાથાનું વંદે સત્સારરૂપ મોટા અપાય જે મરણાદિરૂપ
ગિરી દેખામે છે—જ્યા કપાય શ્વાપદવ્યાગ્ર ચીતલા પ્રમુલ્લ ધોર
રૂપી ચોર વસે છે । જયંકર સદા વસે છે ॥

જન્મ કસાય ચોરા । મહવાયા સાવયા સયા ધોરા ॥
તથા રોગરૂપી હુલ્લ સર્પ તથા આશારૂપી જ્યા નદી છે; જેમા
ફરે છે । આપદારૂપી ઘણા તરંગ થયા કરેછે ॥

રોગા હુલ્લ જુઝગા । આસા સરીઆ ઘણ તરગા ॥૩૩॥
તથા કાષ્ટ સહિત ચિતા તથા અજ્ઞાનરૂપ ઘણુ અધારુ છે જ્યા સ્ત્રી
રૂપી અટવીમાર્ગ જ્યા છે । રૂપી મોટી ગુફા ઘડીએ ઢીંદ ॥

ચિતા મ્વી સ કઠા । વહુલતમા સુદરી દરીદિઠા ॥
જ્યા ધાણીરૂપે ચાર ગતિ તે પર્વતને શીખર આઠ મદ જોદ
જાણવી । રૂપ છે ॥

ધાણી ગડચ નેચા । સિંહરાડ અઠ મય જોચા ॥૩૪॥
રચનીચર વા રાક્ષસ તે મિથ્યાત મન હુકતથી નપન્યો જે મમ
રૂપ રાક્ષસ વસે છે । ત તે રૂપિણી જ્યા ફિલા છે ॥

રયાણિઅરોમિહતં । મણ હુકમન સિલાજુ મમત ॥
તેજને નેચ વા વીદાર, દે આત્મા । ધ્યાન શુદ્ધધ્યાનરૂપ જે વજ્ર
જવ વા સત્સારરૂપ પર્વત પ્રત્યે । તેણે એ પર્વતજોદ, સદજ જો
દાશે પૂર્વોક્ત સર્વ જોદાશે ॥

તન્નિદસુ જવસેલ । જાણામણિણા જિઅ સહેલ ॥૩૫॥
જે શાસ્ત્રને વિષે આત્મજ્ઞાન છે તે જાણે તે શ્રુત જ્ઞાનપણ જા
સાજલે આત્મ સ્વરૂપ નંદલાય ॥ ણવું સિદ્ધ સુખનુ દે
નાર તે છે ॥

જન્મ ત્રિ આય નાણ । નાણપિ વિયાણ સિદ્ધ સુહય ત

ते आत्मज्ञान विना जे शेष-ज्ञ ते अज्ञान, मात्र जिविका जे पे
णवादि सव, बहु गता पण अ ट जराड तेने माटे थयुं, एम तुं
हितनुं करनार ठे ॥ जाण ॥

सेस बहुंपी अहियं । जाणसु आजिविआ मितं ३६
जेम, जेम अतिशे बहु तेम तेम, गर्वे करीने चित्त-मन
जण्यो । पुरायु ।

सुबहुं अहिअ जह जह । तहतह गवेण पूरिअं चित्तं ॥
हेआने विपे आत्मज्ञान जेम रसायनादिक थकी उठेला व्याधि
रहितने । वाला ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अप्प बोह रहीअस्सा उसहाउ उठिन वाही ३७
आपणा आत्माने अण प्रति केटलाक परने बोध दे ठे ते पण
बोधता । मूर्ख जाणवा ॥

अप्पाण म बोहंता । परं विवोहंती केई तेवि जमा ॥
हे आत्मा ! तुं ऊहे के पोतानो शत्रुकारते दानशालानुं तो शुं
परिवारतो जुख्यो रहे ठे, तो - काम ? ॥

जण परियणमि ठूहिए । सत्तु गारे किं कंजं ॥ ३८ ॥
का पुरूप-नपुसक परमा ते कालनु स्वरूप जाणे ठे, आकरा प
णीने बोध करे ठे । इने ज्योतिषादिक जणेठे श्रुतसिद्धान्त ॥

बोहति पर कीवा । मुणंति कालं खरा पढति सुअं ॥
हमेशां नीश्वे स्थानक पण आत्माने आत्मज्ञान थया
मूके ठे । सिंवाय सिद्धि थती नथी ॥

ठाण मुअंति सयावि हु । विणा य बोहं पुणन सिद्धि ३९
अपर वा बीजानी निदा न कोइकाले पोताना गुणनी प्रशंसा
करवी । एटवे वखाण करवा नही ॥

अवरो न नदिअवा । पससि अबो कयावि नहु अप्पा
सर्व उपर शमता जाव आत्मबोध समज्यानुं रहस्य
करवो । एज जाणवु ।

समजावो कायबो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
परनी साख्य जजीने एटले बीजा । नीश्चे पोताना आत्माने
ने देखामवानो धर्म मूकीने । रीजव्य ॥

पर सरिक्कित्त जजसु । रंजसु अप्पाण मप्पणा चेव ॥
आलपपाल कुरुथा ठोरीदे । जो आत्मज्ञान जाणवा इच्छे तो ॥
वज्जसु विकहाए । जइ इत्थसि अप्प विन्नाण ॥ ४१ ॥
ते शास्त्र जणय, गणय ते तेनु ध्यान कर, तेवा उपदेश दे अने
संबंधी पुस्तको वाच । तेवा तप जपादि आचर वा कख ॥
तं जणसु गणसु वायसु । जायसु उवइसिसु आयरेसु ॥
हे जीव ! एक कणमात्र पण आत्मारूपी आराम किवा वाग
जणवाथी वाचवाथी । मा रमजे, वाच्ये-जण्ये -

जिअ खणमित्तंपि विअखण । आयारामे रमसि जेण ४२
एम सर्व शास्त्रनुं तत्त्व सुविदित गुरुनु उपदेशेलुं वा कहेलु परम
रहस्य जाणीने । उक्कपु तेने विपे प्रयत्न वा उच्चम कख ॥

इअजाणिहुण तत्त । गुरु वईठ पर कुण पयत्त ॥
तेथी केवल ज्ञानरूप आठ कर्म रूप शत्रुने जीतीने मुगट होय
लक्ष्मीने पामीने । एटले मोक्ष पामीश आ गाथाए करीने क
र्त्तानु नाम जयशेखर सूरि एवंपण सूचव्यु ॥

लहिऊण केवल सिरि । जेण जयसेहरो होसि ॥ ४३ ॥
॥ इति श्रीजयशेखरसुरिविरचितआत्मकुलक समाप्त ॥

॥ અથ સમવસરણપ્રકરણ લિખ્યતે ॥

હું સ્તવન કરીશ; કેવલ જ્ઞાન પ્રધાન વિદ્યા જે જ્ઞાન લક્ષ્મી,
સહિત, અવસ્થા વા અવસ્થિતિ આનંદ વા સદજ સુખ, સર્વ સં
ઘેજેની; (તેમને) વરરૂપ, કીર્તિ તે લોકમા ગુણ
શ્લાઘા, અર્થ તે પુરુષાર્થ ॥

થુણિમો કેવલિ વજ્ર । વરાવિજ્ઞાણદ ધર્મકિતિહં ॥
દેવ-જે જીવનપતિ આદિ દેવ; એવા તીર્થંકર દેવકૃત્ સમવસરણ
તેના જે ઇન્દ્ર, તેમને નમ્યાઠે મા જ્ઞાન અતિશય યુક્ત રહ્યા તે
વા વાદ્યા ઠે પદ તે આગમ મને ॥

ના અર્થ પ્રત્યે ।

દેવિંદ નય પયજ્ઞં । તિજ્ઞયરં સમવસરણજ્ઞં ॥ ૧ ॥
પ્રગટ થયા ઠે, સઘલા જીવાજીવ કેવલ જ્ઞાન જાવ તીર્થંકર જ
પદાર્થના સામાન્યપણે જાવ વા ॥ ગવંતને જે ક્ષેત્રે થાય ॥

પયમિત્ર સમજ જાવો । કેવલિ જાવો જિણાણજન્નજે
શોધે ત્રણ કચરાદિક માઠી વસ્તુ એક યોજન પ્રમાણ સમસ્ત
હર કરે, સર્વ દિશાનુશ્રી એમ । પૃથ્વી શુદ્ધ કરે વાયુકુમારદેવ
સોહતિ સવજ તહિ । માહિ મા જોયણ મનિલ
વૃષ્ટિ કરે યથાયોગ્ય સુર્જી-સુગંધી જલ, વા પાણી પ્રત્યે; તથા
મેઘકુમાર દેવ । ઋતુ દેવતા ઇટલે ઠ ઋતુની અધિષ્ઠાતૃ દે
વતા; પંચવર્ણ સુગંધી ફુલના સમુદ્ધ પ્રત્યે ॥

વરસતિ મેહ કુમરા । સુરહિ જલ રિજ સુરા
વીરચે વા નીપજાવે વાળવ્ય રત્ન જે ઇન્દ્રનીલાદિક તેણે
તર મણિ જે, ચન્દ્રકાન્તાદિ ચીતરૂં ઠે પૃથ્વીતલ વા પૃથ્વીનો
ક સુવર્ણ । પીઠવંધ-વા જીમીતલ; ત્યાર પછી

વિરયંતિ, વળામણિ, કણગ । રયણ ચિત્તં મહીચ્છલં તૌ
 હવે તે પીઠવધ ઝવર સમવસ ત્રણ ધમ્મ વા કોટ વા ધમ્મ રચે તે
 રણની રચના કહે છે - આજ્યં ધમ્મને કાગરા છે તે કહે છે. - મ
 તર જે માહી, મધ્ય જે વચ શિરત્નના કાગરા રત્ન ધમ્મ છે, ર
 માં અને વહાર એમ ।

ત્નના કાગરા સુવર્ણ ધમ્મ છે કન
 કના કાગરા રૂપાને ધમ્મ છે, તે
 ધમ્મ શાના છે તે કહે છે -

અજિતર મઝ્ઞહિં । તિવ્વપ્પમણિરયણકણયકવીસીસા ॥
 આજ્યંતરનો ધમ્મ રત્નનો છે, હવે તે ધમ્મ કીયા દેવતાએ કર્યા છે
 મધ્યનો ધમ્મ સોનાનો છે અ તે કહે છે - વૈમાનિક દેવ રત્નનો
 ને વહારનો ધમ્મ રૂપાનો છે। ધમ્મ કરે, જોતપી દેવ સોનાનો ધમ્મ
 કરે જવનપતિ દેવ રૂપાનો ધમ્મ કરે

રયણ કુણ રૂપ્પમયા । વેમાણિઅ જોડ જવણ કયા ॥
 હવે તે સમવસરણ બે સસ્યા તેત્રીશ ધનુષ્ય પહોલપણ એટલે ૩૩
 ને કરે એક વૃત, વીજુ ચો ધનુષ્ય અને ૩૭ આગુલ વિસ્તાર એ
 રત્ન, તેમા વૃત સમવસરણનુ ટલે જૈંત્યો જામી છે ને ૫૦૦ ધનુષ્ય
 પ્રમાણ કહે છે - વૃત સમ ઝવરણે, ત્રણે ધમ્મની જિતો હોય ॥
 વસરણ વત્રીશ આગુલને ।

વહમિ હુત્તીસં ગુલ । તીતિસ ધણુપિહુલ પણસય ધણુચ્ચા ॥
 હવે તે કોટને અન્તર કહે છે - તે ધમ્મને રત્નમય ચાર દ્વાર, એ
 ઠસે ધનુષ્ય અને એક કોસનું ટલે પોલો વા દરવાજા છે. તે વા
 આતરો છે, એટલે ૨૬૦૦ ધનુ હા ધમ્મના વહાર વશદજાર સો
 પ્ય અયુ, રૂપાના ધમ્મ, સોનાના પાન વા પગથિયા છે, તે પૂર્વોક્ત
 ધમ્મ વચ્ચે અતર છે તેમા ૫૦ એક યોજનના પ્રમાણ ઉપરાન્ત
 ધનુષ્ય, સમજાગ, ૧૨૫૦ ધ. જાણવા તથા પ્રજ્ઞાજીના સિંદા

નુપ્ય પગથિયા છે. એ તેરસે સનના પણ દશ હજાર પગથિ
 એક પાસે, તેમ તેરસે બીજી યા છે તથા સિદ્ધસનના હેઠ
 પાસે છે તે મલી ૨૬૦૦ આય લના મધ્ય જાગથી રૂપાના ધ
 તેમ સોના તથા રત્નના ધનુ રના વાહ્ય પ્રદેશ સુધી પૂર્વ પ
 વચ્ચે ૨૬૦૦ ધનુપ્ય તથા ૧૬૦૦ શ્વિમ વે વે કોશ છે. રૂપાના ધ
 રત્ન ધનુનો મધ્ય જાગ એ ત્ર રની પરધિ ૩ યોજન ૧૩૩૩ ધનુ
 એ શ્રક મલી, ૭૮૦૦ ધનુપ્ય પ્ય ૧ હાથ ૮ આગુલ આય, વિશ્વ
 થયા, તેમા ૧૦૦ વસોની જિત્યો જ ૧ યોજન છે યતઃ વીષમ વ
 મેલવતા ૮૦૦૦ ધનુપ્ય વા ચાર ગ દશ ગુણ ૬૦ ગણીત રીતે ઇતિ
 કોશ કિવા એક યોજન આયા વૃતમમવસરણસ્થાપનામાનગાથા ૫
 ઠ ધણુ સય ડગકોસં । તરાય રયામય ચન્નદારા ॥૫॥
 હવે બીજા સમોસરણનું ચોરસ પેહેલા રૂપાના કોટની જિત્યો છે
 સંસ્થાન છે, તેનું પ્રમાણ કહેવે દોઢ કોપ વા ૧૦૦૦ ધનુપ્ય આ
 કોટની જિત્યોનું પ્રમાણ એકસો તરો છે ॥

ધનુપ્ય ।

ચન્નરસે ડગ ધણુસય । પિહુ વપ્પા સદ્ધ કોસં અંતરિઆ

એક કોશનો અંતર છે, તે પણ
 વે પાસે થઈને વાકી પ્રમાણ પૂ
 વની પેઠે શોષ એટલે પ્રથમ ધનુ
 અને બીજા ધનુને ૧૫૦૦ ધનુપ્ય
 એક વાજુ અંતર તેમ બીજી ત
 રફ ૧૫૦૦ ધનુપ્યમલી ૧૦૦૦ ધ
 યા બીજા તથા ત્રીજા ધનુને
 પણ વે તરફ મલી ૨૦૦૦ ધનુ

પ્રથમ રૂપાના ધનુને અને બીજા પ્ય અંતર છે. ૨૬૦૦ ધનુપ્ય મ
 સોનાના ધનુને, વેળ પાસે હવે ધ્ય ધનુનું પરતર છે. સોના ત

વીજા સોનાના ધરુને તથા રત્ન થા રત્નના ધરુની જિંતો સહિત
ના ધરુને ।

૮૦૦૦ ધનુષ્ય ઠે ॥

પઢમ વિઝ્યાવિઝ્યતઙ્યા । કોસતર પુઘમિવસેસ ॥ ૬ ॥

હવે તે ધરુ પર ચઢવાના પદોલા તથા ઝચા ઠે, તે ગતુ જે ચ
ત્તોપાન-પગથિયા રહેઠે ઢિનેજફ, પૃચ્ચીથી ત્યારે પ્રથમ વપ્ર
પગથિયા ૧૦૦૦૦ ઠે, તે એ કોટ આવે ॥

ક હાથ ।

સોવાણ સહસદસકર । પિહુ ચ ગંતુ જુવો પઢમ વપ્પો ॥

ત્યારપઠી પચાશ ધનુષ્ય તેટલું જવા પઠી પાચ હજાર પગ
પરતર ઠે ।

ધિયા ઠે ॥

તો પન્ના ધણુ પયરો । તન્નઝ સોવાણ પણ સહસા ॥ ૭ ॥

ત્યારપઠી વીજો ધરુ; આગલ પરતર ઠે ત્યારપઠી પગથિયા પા
પચાસ ધનુષ્ય ।

ચ હજાર ઠે ત્યારપઠી ॥

તો વિઝ્ય વપ્પો પનધણુ । પયર સોવાણ સહસ પળતત્તો ॥

ત્રીજા કોટમાહી ઠતે । ધનુષ્ય, એક કોષ એટલે ઠવીતે ધનુષ્ય
પીઠ વા સમજુમી-ચોતરો ઠે ॥

તઈન્ન વપ્પો ઠસય । ધણુ ડગકોસેહિ તોપીઠ ॥ ૮ ॥

ચાર દ્વાર ઠે, ત્રણ પગથિયા મધ્ય જાગે મળિરત્નનુ પીઠ હોય,
ઠે, જેને એવુ મણિપીઠ તે । તે પીઠ વર્તમાનજિનેશ્વરના શરીર
પ્રમાણે ઝચું ॥

ચન્નદાર તિ સોવાણ । મજ્ઞેમણિપીઠય જિણતણુચ્ચં ॥

તે પીઠ અઢિ ગાન્ન જુમિ તલથી ઝં
ચો ઠે હવે એની ગણિતની ચરચા
ઠે-પૂર્વે ત્રીજા ધ

रु सुधीना १०००० पावनिया कहा;
ते एक, एक हाथ पदोला तथा उं
चा ठे तो ते बीशे हजारनु उच
पणुं १००० धनुष्य थयुं तेह २ ॥
गाउ थयुं तेनी कर जुमिकानी दो
री प्रजुना सिहासन जुमीना मूल
थी ते बहार पगधियाना प्रान्त सु
धीमा ८२ धनुष्य १ हाथ १० अ
गुल थाय तथा जगवंतना सिंहास
नथी बहार धरुना कांगरानी दोरी
दइएतो ६४०३ धनुष्य ११ आगुल

तथा बेहजार धनुष्य ते पीठ थाय ए गणित खिलावति रीते
लायो पदोतो ठे । सिद्ध थाय. गाथा ए ॥

दो धणुसय पिहु दीहं । सह उ कोसोहिं धरणीपलाए

सम अधिक एक योजन पदोतो
अशोक वृक्ष सघन शीतल गया
ए रमणिक होय, आशका करी
कहेठे.—धरुनी जित्यो उची तो
बाहार धरुसुधी केम पदोंचे प
ण समवायंगे कह्यु ठे के:—“चहु
विसाए तिष्ठयराणं चउवीस चउ

हवे तेसमवसरणमा अशोक विसं चेइय रूस्का होछा ” इत्या
वृक्ष ठे, तेनो विचार कहेठे. दिक ए चैत वृक्ष सहित अशोक
वर्त्तमानजिनेश्वरनाशरीरथी वृक्ष युक्त सज्जवे ठे. चैत्य वृक्ष
वारघणो उंचो ठे । ते केवल ज्ञान ज्या उपन्यु ते

जिणतणुवारगुणञ्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
त्या एटले अशोक वृक्षने मुने त्या चारसिहासन ठे तेपण पाद
देव ठंदो होय । पीठ वा बाजठ तेषेकरी सहितवे

तयहोइ देव ठंदो । चउ सीहासण स पयपीढा ॥१०॥
ते चारे सिहासन उपर प्रतिरूप वा प्रजु जेवा दक्षिणादि दिशे
त्रण, त्रण, वत्र ठे । प्रतिविव त्रण होय तम आठ चामर
घरा होय ॥

तडुवरिचक्रवृत्ततया । पमिरूव तिग तहअअठ चमरधरा
आगल सोनाना कमल । स्थित वा रहावे तथा स्फाटिक रत्नना
चार धर्मचक्र छे ॥

पुरउ कणय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥
ध्वजा, वत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुतलिउ, फुलनी माला, वे
अष्ट मंगलिक । दिका तथा जला कलश एटला वाना ॥

ऊयवृत्त मयरमगल । पचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
प्रतिद्वारे मणिना त्रिकधुप घटि ते क्रभा गुरु आदेनी धुप
तोरण ठे । घटी करे वाण व्यतरना देवता गाथा ॥

पइदारं मणि तोरण । तिय धुवधमी कुणति वणा ॥१२॥
एक हजार जोजननो चारध्वज तेना नाम धर्मध्वज, मान
दंरु ठे जेनो एवा । ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
ए चारे दिशाए ॥

जोयण सहस्स दंमा । चउऊया धम्म माण गय सीहा ॥
घटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
शोजित ए सर्वनु । खेबु ॥

कुकुत्ताइ जुआसव । माणमिणं निय निय करेण ॥१३॥

इवे समोत्तरणमा आवी प्रज्जु शो रीते । प्रदिक्किणा दइ पूर्व दि
करे ते कहेटे. प्रपञ्चकरीने पूर्व दिश प्रज्जु जी। शाने सिंहासने बैसे ॥
पविसिञ्च पुद्दाइ पडु । पयाहिण पुव्वआसणनिविठो ॥
पादपीठ जे वाजठने वीपे स्थाप्या प्रणाम करी तोर्षने कहे
ठे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविञ्च पाउ । पणमिञ्चतिष्ठं कहइ धम्म ॥१४॥

इवे ते देशना साज्जलनार वार सहित जुवनपति, जोतपी, वा
परखदा ते कहे ठे. मुनिनो पर एव्यंतर, ए देवनी देवियोनी
खदा वैमानिकनी देवो सा त्रण्य सज्जा तथा एज देवनी प्र
षवी । एय सज्जा ॥

मुणि वैमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ पणदेविदेवतिय

रहे अग्नि कोण आवे विदिशि ए
अनुक्रमे १ अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्प
कोणे जुवनपति, जोतपी, वा
एव्यंतर देवनी देवि त्रण वाव्य
कोणे. जुवनपति देव, जोतपी
देव, वाएव्यंतर देव. त्रण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कट्ठप जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए त्रण ।

कप्प सुर नर ण्ठि तिञ्चं । ठतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

ज्यारे नीकायनी देविज्जनी चार पर्पदा निविष्टा वा बैसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्पदा, ए पाच सज्जा नर मनुष्य नारी, देवता
ज्जनी रही देशना साज्जले । चारे, मुनि ए सातै पर्पदा ॥

चउ देवि समणिउठठिञ्चा। निविठा नरिञ्चिसुर समणा ॥

ए पाच जेदे तथा सात जेदे श्री जिननी देशना प्रथम वप्र वा
पर्यवा साजले । धरु जे रत्न धरु ते माही ॥

इअ पण सगपरिस सुणंति । देसण पणम वप्पतो १६
ए आवश्यक वृत्तिमा इव चूर्णिकारने अग्निप्राये वलि कहेवे -
कह्यु ठे । मुनिसर वेठा साजले ॥

इअ आवस्सय वीति वुत्तं । चुत्तिप पुणमुणि निविठा ॥
वैमानिक देवि तथा साधवी उज्जी रહે झંપ जे वाकी नવ પરપ
ए त્રે સજ્જા । દા અનીઅત રિયત રહે વા વેમે ॥

વૈમાણિય સમણી દો । ઉઠ્ઠ સેસા ઠિઆઉ નવ ॥૧૭॥

આ પ્રકળ કારે દેશમાત્ર કહી
જે પરપદાની ઘ્યાહ્યા, તે આ
વશ્યકની નિર્યુક્તિ ટોકાથી કા
ફક કહી, કાફક કહે ઠે -શ્રી
જિનેશ્વર પૂર્વાજિ મુલે વેસે, તે
પ્રજૂના પાદ મૂલમા અગ્નિકોણ
વિશે મુલ્ય ગણધર પાસે વેસે.
વીજા કેવલી આવે તે શ્રી જિન
પ્રત્યે તીર્થ પ્રત્યે વદના કરી તે
ગણધરને માર્ગે વેસે મનપર્યવ
જ્ઞાની પણ કેવલીની પાઠલ વે
સે. તથા વૈમાનિકનો દેવિ પણ
પ્રજુને વાદિ સાધુની પાઠલ રહે દેવઠડો દોય એટલ ડજ્ઞાન કો
તથા સાધવી પણ વૈમાનિકની પો દેવઠંદો ઠે. ત્યા મુલ પ્રથમ
દેવિની પાઠલ રહે સાધુ, વૈમા ધરુથી ઇતરને દ્વારે નીસરીને
નિકની દેવિ, સાધવી એ ત્રણ પ્ર પ્રજુ તે દેવ ઢડોમા આવી

वहारे पेसी अग्रि होणे रहे जु। बेसे त्यार पत्नी बीजी पो
वनपतिनी, जोतपीनी, वाण रसीए प्रथम, गणधर वा अ
व्यंतरनादेवि ए व्रणदक्षिणद्वारे पर गणधर धर्मदेशनादीए. अ
पेसी अनुक्रम नैऋत्यकोणे रहे. दिया शिष्ये प्रश्न कर्पो के बी
जुवनपति, जोतपी, वाणव्यंतर जी पोरसीए प्रजुजी देशना के
देव त्रएये पश्चिमे पेसी वायु म न दे? तेनो उत्तर-गाथा-
कोणे बेसे इन्द्रमहित वैमा "खेअ विणोळ सीसगुण दीव
निक देव, मनुष्य नर, मनुष्य णा पञ्चठ ज्ञनबितीसा यरीअ
नारी, व्रण उत्तरे पेसी इशान कमोविअ गणधर कइवे गुणाहु
कोणे रहे. देवता अने नरनो ति" माटे गणधर राजाना आ
अल्प मद्दिंकनो विचारजाण एया सिंहासन उपर अग्रवा प्र
वो हवे बीजा धरुनी माहीति जुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे.
यंच जे बाध, सिंहादिक रहे बीजा धरुमा यान जे बाइन,
इशाने । सुखपाल, पालखिठ प्रमुख रहे॥

बीअतो तिरि ईसाणि । देवजुदोअ जाण तइयंतो ॥
तेम बली चोरत समोतरणने कोणने विषे तथा वृत्तसमवसर
अग्रिकारे वे, वे वाव्यो होय । णे एक, एक वाव्य होय ॥

तह चउरसे डुडु वावि । कोणजु वहि इक्किा ॥१७॥

इवे व्रण धरुना दरवाजा वार वैमानिक देव, वाणव्यंतर
ना पोलिआनो वर्णव कहे ठे - देव जोतपीदेव, जवनपति
पोले वर्णे एटले सोनावर्णे, श्वेत देव, ए चारेना पोलिआपूर्वा
वर्णे, राते वर्णे, अने श्याम वर्णे । दि दिशिना रत्नने धरु ठे ॥

पीअ सिअ रत्त सामा । सुरवाण जोइ जवणाखणवप्पे
इवे तेमना हाथमा शुठे ते कहेठे.- इवे ते चारप्रतिहारना अनुक्रमे
प्रथमना हाथमा धनुष्य ठे, बी नाम कहेठे-प्रथम सोम नामे,

જાના હાથમા ધંરુ છે, ત્રીજાના વીજો યમ નામે, ત્રીજો વરુણ
હાથમા પાશ છે, અને ચોથાના નામે ચોથો ધનદ નામે એ પ્ર
હાથમા ગદા છે ।
કારે ચાર ચક્ર, ગાથા ॥૧૯॥

ઘણુ દમ પાસ ગય હજી । સોમ જમવરુણ ધણજસ્ત ૧૯
હવે વીજે સોનાને ધરે પ્રતિહારિ એ ચારનો શ્વેતવર્ણ, રાતોવર્ણ,
ઠે તે કહે ઠે -જયા નામે, વિ । પીત વર્ણ, નીલ વા કૃષ્ણવર્ણ
જયા નામે, અજિતા નામે અપ ની આજ્ઞા કાન્તિ છે ॥
રાજિતા નામે ।

જય વિજયા જિઞ્ઞ અપરાજિઞ્ઞત્તિ સિય અરુણપીયની
એમ વીજે ધરે દેવિનુ હવે તે પ્રતિહારીના હાથમા ત્રાયુધ[લાજ્ઞા
જુગલ તે પૂર્વ અઢેક જે શસ્ત્ર છે તે કહે છે -અજય, અંકુશ,
નામે વે વે દેવિનુ છે । પાશ, મગર હાથમા છે અનુક્રમે ॥

વીએ દેવીજુઞ્ઞલા । અજય કુસ પાસ મગર કરા ॥૨૦॥
હવે ત્રિજા રૂપાના ધરુ વહાર જે ચમુગી નામે, કપાલિ નામે
દેવતા છે, તે અનુક્રમે કહે છે.- જટા મુકુટધારી નામે ॥
પ્રથમ તુંબુરુ નામે ।

તડઞ્ઞ વહિ સુરા તુવરુ ચઢગિ કપાલિ જમ મન્નધારી ॥
પૂર્વાદિ ચારે દિશાએ ઘાર । તુંબુરુ પ્રમુખ દેવતા પ્રતિદાર વા ઠનિ
પાલ છે ।
ધાર વા પોલિઆ છે ॥

પુઘાઈ દારપાલા । તુંવરુ દેવોઞ્ઞ પમિહારો ॥ ૨૧ ॥
હવે સામાન્ય વા સાધારણ એ નિવિ જે રચના એ પ્રદારે હોય તે
સમોસરણને વિષે । એવી આવીન જો મહર્ષીક્રદેવ કરેતો
સામન્ન સમોસરણે । એસ વિહી એજ જઈ મહદિ સુરો ॥
સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિએ તે મહર્ષીક દેવ કરે ને અસુરજે અલ્પરીક્ષિનો
એકલો પળ નિશ્ચે- । ઘણી જે દેવ તેતો તે રીતે કરે વા ન કરે ॥

સઘ મિણં ઇગોવિ હુ । સકુણડ ઝયણેય રસુરેસુ ॥૧૨॥

દેવે સમોસરણ કયા કરે તે કહેઠે.- જ્યાં વા જે સ્થાનકે મહાદિ
પૂર્વે જે ક્ષેત્રમાં ન થયું હોય ત્યાં ક' દેવ, તથા સુધર્માદિક
તથા ।

ઇન્દ્ર ઓવે

પુઘ મજાયંજઠ્ઠ ॥ જઠેશ સુરો મહાદિ મઘવાઈ ॥

ત્યા સમોસરણ નિશ્ચે સતત વા નિરન્તર વલિ પ્રાતિહાર્યા-
દોય । વિક દોય ॥

તઠ્ઠ મરણં નિયમા । સયયં પુણ પામિ હેરાઈ ॥૨૩॥

હુસ્થિતાર્થ સમસ્ત । જન વા પ્રાણી તેણે પ્રાર્થિત જે અર્થના સાર્થ
અર્થિત । જલા તે દેવાને સમર્થ ॥

હુઠિઅ સમઠ્ઠ અઠિઅ । જણ પઠિઅ અઠ્ઠ સુસમઠ્ઠો ॥

અર્હિયા એટલે આ સમોસરણને શ્રી તીર્થંકર જગવંત કરો સુપદ
દ્વારે સ્તવ્યો લઘુ જે શીઘ્ર વા સ્થ તે જના સ્થાનકને વિષે અવ
જતદી જન પ્રત્યે । સ્થિત ઇતિ ગાથા ૨૪ ॥

ઇઠ્ઠં થુઠ લહુજણં । તીઠ્ઠયરો કુણઠ સુપયઠ્ઠં ॥૨૪॥

એ રીતે સમવસરણ પ્રકણ સમાપ્ત થયું

॥ ઇતિશ્રી સમવસરણપ્રકણં સમાપ્તં ॥

॥ અથ કર્મપ્રથ પહેલો ॥

જ્ઞાન અતિશય પ્રાતિહારજ તદ્દમી સહિત । કર્મફલ સંક્ષેપે કહુંછું
મદ્દાવીર રાગાદિ જીત પ્રત્યે વાદીને ।

સિરિ વીર જિણં વદીય । કન્મવિવાગ સમાસઠ્ઠ વુઠ્ઠ ॥

કીજીએ જીવ દેતુ ધ મિળ્યાત? જેણે તેને કહી જે કર્મ ॥૧॥

અવ્રત ૨ કપાયશ જોગેમ, કરીને ।

कीरइ जीएण हेउहि । जेण तउ जत्रए कम्म ॥१॥

प्रकृति वा १ स्वप्नावा ते चार जेदे मोदकने दृष्टाते १ प्रकृतो वात
थिति वा कालमान, पित्त रुफ वा हरे २ थिति दशदिन प्रमुख
रम वा चिकणता प्र ३ रस एकठाणीओ छी ठाणीआदिक ४ प्रदेश
देश वा दलमान चा । मैदानो घाणी प्रमुखनो तेमज कर्मनी प्र
रेनेवधशब्दजोरुजो । श्रि ० रण प्र ० जाणवा ॥

१ पयइ प्रतिइ रस ४ पएमा । त चउहा मोयगस्स दिवता ॥

प्रथम मूल प्रकृती आठ उत्तर । प्रकृती एउतो अठावन जेदे ॥३॥

मूल पगइ ठ उत्तर । पगइ अरु वन्न सय जेअं ॥२॥

इवे कर्मना नाम १ ज्ञानावरणी वेदनी कर्म ३ मोहनी कर्म ४ आठ
कर्म १ दर्शनावरणी कर्म । खा कर्म ५ नामकर्म ६ गोत्रकर्म ७ ॥

इहनाण १ वसणावरण २ वेअ ३ मोहा ४ उ ५ नाम ६ गोयाणि ७

अतराय कर्म ८ पुन उत्तर । चार ४ एकतो त्रण १० ३ बे २ पाच
प्रकृती पाच ५ न ५ ए वे २ । ५ ए आठ कर्मनी उत्तर प्रकृती अ
अठावीश २८ ।
सुहमे १५८ अइ ॥

विग्धव पण नवडु अठवीसपउतिसय ७ पणविहं ॥३॥

प्रथम ज्ञानावर्णी कर्मना जेद कहे ठे । ए पाच ज्ञान, जेरो वस्तु
ज्ञान गुणरोके ते ज्ञानावर्णी प्रथम । स्वरूप जाणीये ते ज्ञान
ज्ञान ५ कहे ठे १ मति ज्ञान, २ श्रुत । तेमा प्रथम मति ज्ञानना
ज्ञान ३ अवधिज्ञान ४ मन पर्यव ज्ञान ५ जेद ७८ कहे ठे ॥

केवल ज्ञान ।

मइ सुयउही मण केवलाणि नाणाणि तउ मडनाण ॥

जे इन्द्रियने इन्द्रोना विषय मढ्या अरु	मन आरय विना इ
जे अव्यक्त उपयोग समयात्मक ते व्यं	झी चार ते व्यजना
जनावग्रह ४ जेदे ।	वग्रह ॥ ४ ॥

वज्रण वगह चउहा । मणनयणविणिदीय चउका॥४॥
 अर्थावग्रह किचित् ज्ञान तेना जेद ६ इहा । इंडी ५ स्पर्शन, रस
 वग्रह ते विचारणा तेना जेद ६ अपाय ते । न, घ्राण, चक्षु, श्रोत्र
 निश्चे तेना जेद ६ धारणा अविस्मरण तेना । मन ६ जेद-सर्व
 जेद ६ । मली २७ ॥

अर्था ६ इहा. ६ अपाय. ६ धारणा ६ व्यजनावग्रह ४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घ्राण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	॥

अनुगह इहा १ वाय १ धारणा करणमाणसेहिठहा ॥

ए अठवीस जेद मति हवे श्रुत ज्ञानना जेद कहे ठे चउद १४
 ज्ञानना । विस १० जेद वा श्रुतना ॥

इअ अठवीस जेय । चउदसहा वीसहा च सुअं॥५॥

हवे श्रुतना जेद १४ साजले ते श्रुत

१ अक्षर श्रुत-अकारादिक अक्षर
 रोत्री अवबोध,

■ अनाक्षर श्रुत-अक्षर विना चे
 एादिके,

१ संनिश्रुत-मन सहितने जे श्रुतते ३ सादि श्रुत-गणधरे रच्याते,
 ४ असंनि श्रुत-मन सहितने ७ अनादि श्रुत-सर्वेठ इय शा
 जे श्रुत ते, श्रुत ठे निश्चे,

- ૫ સમ્યક્ત્વ શ્રુત-સમ્યક્ત્વ સ એ સપર્ય વસીત શ્રુત-નરતૈરાવ
 હિતને જે શ્રુત તે, તે શ્રુત વિઘેદ છે તે,
 ૬ મિષ્ટપાત્ર શ્રુત-વિપર્યાસ સ ૧૦ પ્રપર્ય વસીત શ્રુત મહાવિદે
 હિતને જે શ્રુત તે, હે અર્થસૂત્ર અવિઘેદ છે તે ॥
 અંખરસત્રીપસગ્મ ૩ । સાદ્યઅધ્ધલુ સપજ્જીવસીઅંચ ॥
 ૧૧ ગમિક શ્રુત-સરલા પાઠનયે
 કરીને,
 ૧૨ અગમિક શ્રુત-સરલા પાઠ
 ન હોઈ સામાન્ય પાઠ તે,
 ૧૩ અંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-દ્વાદશાંગી
 સિદ્ધાંત મૂલ તેમા જે પાઠ
 હોય તે, મૂલ જ્ઞેદ સાત એ સાતના પ્રતિ
 ૧૪ અનગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-આવદ્ય । પક્ષી એ વજ્રે મલી ચૌદ ૧૪
 કાલિક તે, જ્ઞેદ થાય ॥
 ગમિઅધ્ધઅંગપવિષ્ઠ ૭ । સત્તવિ એસ પન્નિવરકા ॥ ૬ ॥
 હવે શ્રુતના ૧૦ જ્ઞેદ દેખાતે છે,
 ૧ પર્યાય ઠ ઇન્ધમા એકના પ
 ર્યાય જાણે તે,
 ૨ પર્યાય સમાસ ઠ એ ઇન્ધના
 પર્યાય જાણે તે,
 ૩ અક્ષર ત્રણ જ્ઞેદ-સજ્જા,લઘ્વિ,
 વ્યજન તેમાથી એક જાણે તે એ પન્નિવત્તિ વાસઠ માર્ગણા એ
 ૪ અક્ષર સમાસ-સર્વ અક્ષર જે યોગાદિક એક જાણે તે,
 ૫ પદ-અધિકાર વિશેષ તે એક ૧૦ પન્નિવત્તિ સમાસ-વાસઠ મા
 માર્ગણા યોગાદિ સર્વ જાણે તે

પદ જાણે તે,

૧૧ અનુયોગ-નપકમ નિદેશ-અ

૬ પદ સમાસ-અનેક પદ જાણે તે

નુગમ નય એ ચારમા એક

૭ સંઘાત-એક માર્ગણા જાણે તે

જાણે તે

૮ સંઘાત સમાસ-સર્વ માર્ગણા

૧૨ અનુયોગ સમાસ-ચારે અનુ

જાણે તે,

યોગ જાણે તે

પદ્મયૌગ્યસ્ફરપ્રપચસઘાયાપમિવિત્તિપ્રત્યય અણુનગો

૧૩ પાહુરુ-પૂર્વને વિષે પાહુરુ

૧૭ વસ્તુ-પૂર્વમા વસ્તુ અધિકાર

અધિકાર વિશેષ તે એક

ઠે તે એક જાણે તે,

જાણે તેવા-

૧૮ વસ્તુસમાસ-સર્વ વસ્તુજાણે તે

૧૪ પાહુરુ સમાસ-ઘણા પાહુ

૧૯ પૂર્વ-એક પૂર્વ જાણે તે,

રુ જાણે તે,

૨૦ પૂર્વ સમાસ-સર્વ પૂર્વ જાણે તે

૧૫ પાહુરુ પાહુરુ-તે પણ પૂર્વ

શ્રુત પદ સઘલે જોમજો-મૂ

મા અધિકાર ઠે તે દેશ

લ દશ જોદને સમાસ પદ જો

જાણે તે,

રુજો એટલે નત્રયમલી ૨૦)

૧૬ પાહુરુ પાહુરુ સમાસ-તે

અશે

અધિકાર સર્વ જાણે તે

ચુરણીમતે પાઠાન્તર ૧૩ પાહુરુ

પાહુરુને ૧૪ પાહુરુ પાહુરુ સમા

સ ૧૫ પાહુરુ ૧૬ પાહુરુ સમાસ,

પાહુરુ ૭ પાહુરુ ૮ પાહુરુ । વત્તૂ ૯ પૂર્વાય ૧૦ સસમાસા ૧૧ ॥૭॥

દેવે અવધિજ્ઞાનના ઠ જોદ કહેઠે

૧ અનુગામી-જે ક્ષેત્રે અવધિ જ્ઞા

ન થયુ ત્યાંથી જ્યાં જાય ત્યા

સાથે ચાલે ફાનસદીપકવત્

૨ અ અનુગામી-તે અનાનુગામી

૫ પરિવાર-જે ઉપના પઠી

જાય તે,

સાથે ન ચાલે સ્થિર દીપકવત્ દશપમિવાઃ-જે ઉપના પઠી ન
૩ વર્ધમાન-ઉપનાથી વૃદ્ધિ પામે તે જાય તે-મુલ ત્રણ જેદ-ફતર
૪ હીયમાન ઉપના પઠી હાની ત્રણ જેદ-વત્રે મલી છે જેદ
પામે તે હોય

અણુગામિ૧વદ્ધમાણ્ય૨। પમિવાઃ૩ફતર૩વિહા ઠહાનહી
હવે મન પર્યવ જ્ઞાનના જેદ ૨

તે મન વર્ગણાયુષ્મદ્ જેદે કરી
જાણે તે-મુનિવેચે હોય

૧ ઋજુમતિ-અઢીઘીપમા તિર્ઘા
લોકના સજ્ઞીપચેડિ જીવના
મન પર્યાય અઢી અગુલ ઠહું
સામાન્યે દેચે તે

૭ વિપુલમતિ-સપૂર્ણ અઢીઘીપ
૧૯૦૦ જોજન તિર્ઘા લોક,
ઊર્ધ્વ, અધોગત સજ્ઞીના મન
ચિતન વિશેષથી જાણે તે
તન્નવસિશ્ચિરે, મનગતવાત
અવધી જ્ઞાની જાણે પણ યુ

ષ્મત્ મનની વાત મન પર્યવ કેવલ જ્ઞાન-અસહાઈ નીરાવર્ણ
જ્ઞાની જાણે સર્વ જાણે એક જેદ

રિકુમઃ૧વિઝલમઃ૨મણ । નાણ કેવલ૧મિગવિહાણ ૮
૧ પાંચ જ્ઞાનને જે આવરે ઢાકે પાટાવત્ જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુ તં
તે જ્ઞાનાવર્ણી । તેને આવરણ ॥

એસિ જં આવરણ । પમુદ્ધ ચક્ષુસ્સ ત તયા વરણ ॥
હવે દર્શનાવર્ણી કર્મના ૧ જેદ કહે છે. ઝમીદાર સમાન

दर्शनावर्णी चार ४ तथा पाच ५ निज्ञा दर्शनावर्णी कर्म

दंसण चउ पाण निदा । वित्तिसम ढसणावरणं ॥ ए ॥

१ आखथी सामान्य उप शेष डंडिधतथा मनः अवधि दर्शन ३

योगे देखे ते चक्षुदर्शन । ४ केवल दर्शन. सत्ता आदक सामान्यो

२ अचक्षुदर्शन-बाकी चा । पयोगदर्शन ॥

२ इडिय देखे ते.

चस्कू दिठिः अचस्कूः सेसि दिअ उहिः केवलोहिः च ॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार

जेदे चक्षु दर्शनावर्ण १, अचक्षु

दर्शनावर्ण २, अवधी दर्शनावर्ण

दर्शन इहां सामान्य प्रकृते ते । ३, केवल दर्शनावर्ण ४, ॥ १० ॥

दंसणमिह सामन्न । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥ १० ॥

इवे पाच जेद निज्ञाना कहेठे ५ निद्रानिज्ञ-उ खे महता क

सुखं जागे ते-निज्ञ १ । ऐ जागे ते ॥

सुह पमियोहा निदाः । निदानिदायः उरक पडि बोहा ॥

३ प्रचता-वेग उजा । ४ प्रचलाप्रचला-चालता ठंवे धोना

उंधेते नी परे ते ॥

पयलाऽच्छिन्नं वविष्ठस्स । पयलपयलान्नं चंक्रमउ ॥ ११ ॥

५ दिननो चित्तव्यो काम ते श्रिणंदिनुं वल चक्रवर्तिथी अरु वा

रात्रे उंधमा करे । सुदेवतेथी अरु वलदेवनु वल तेटलुहोय

दिण चित्ती अत्तकरणी । थीणद्धी अत्तचक्कि अत्तवला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीठाश लागे-ते साता

मधुमदथी खरडी ख जीज कपायते असातावेदनी ते वेदनी

झनी धारा । साता असाता ॥

મહુલિત સંગ ધારા-લિહણ ચ હહાન વેઅણીઅ ॥૧૨॥

સોતાવેદની પ્રાયે દેવ સાતા અસાતા તિરીમા ઢે નરક ગતિમા
મનુષ્ય ગતિમા, ઝદ પ્રવલ્લ અસાતા ઢે સાતા તો તીર્થકરના
ય અધિક । જન્માવિકે ॥

ઝસત્ર સુરમણુ ૧ । સાયમસાય ચ તિરીઅ નિરણુ ॥

હવે મોહનીકર્મનુ સ્વરૂપ કહેઢે તે મોહનીકર્મના ઢે જેદ-દર્શન
મદિરાપાનથીમુજ્ઞાયતેમમોહની મોહની અને ચારિત્ર મોહની ॥
ના ઝદયે જીવ મુજ્ઞાય ।

મજ્ઞ વ મોહણીઅ । ડુવિહં દંસણચરણમોહા ॥ ૧૩ ॥

તે દર્શન-મોહનીના ત્રણ જેદ ઢે ૧ સમ્યક્ત્વમોહની ૨ મીશ્રમો
સમ્યક્ત્વ ગુણને મુજ્ઞવે ઢે । દની, ૩તેમજ મિષ્ટ્યાતમોહની
દંસણમોહ તિવિહં । સમ્ય ૧મીસપ્તહેવમિહત ૩ ॥

હહાં તે ત્રણને દૃષ્ટાતે કરી દેલાને ઢે

૧ શુદ્ધ પુજ્ય દત્ત વેદે ૩અવિશુદ્ધ દત્ત વેદે તે હોય અનુક્રમે
૨ અર્ધવિશુદ્ધ દત્તવેદે

સુદ્ધ અધ્ધવિસુદ્ધ । અવિસુદ્ધ ત હવડ કમસો ॥૧૪॥

અથ નવ તત્ત્વ ૫ આ શ્રવ કર્મનુ આવબુ ૬ સવર

૧ જીવ-ચેતના લક્ષણ ૨ અ કર્મ આવતા રોકે, ૩ વધ-જીવ પ્ર
જીવ-અચેતના લક્ષણ ૪ પુ દેશે કર્મ એકતા ઉમોદ-મર્વ કર્મ
ન્ય શુદ્ધ કર્મલક્ષણ ૫ પાપ- ક્ષય થયેથી-ણ નિર્જરા-જે કર્મ ઝદ
અશુદ્ધ કર્મ લક્ષણ । ય આવ્યું તે સ્વપાવે તે ॥

જિઅ ૧અજિયપૂત્ર ૩પાવા ૪સવ ૫સવર ૬વધ ૭મુસ્ક ૮નિહ

જે એ નવ તત્ત્વ શુદ્ધ નિશ્ચે વ્ય સમ્યક્ત્વ કહ્યું તેના [રણા ॥ ૧૫ ॥

વહારે સદહે તેદને " કાયકાદિક વહુ જેદ ઢે ૧૫

जेण सद्वहइ तयं । मम्मं खइ गाइ बहुजेअं ॥१५॥
 मिश्र दृष्टिने न राग तथा द्वेष । जिन धर्मेअंतर्मुहूर्त जेम अनउपरे
 मीसा न राग दोसो । जिणधम्ममे अंतमुहु जहाअन्ने ॥
 नालीयर द्वीपना मनुष्यने मिथ्यात्व ते सत्य जिन धर्मथो विप
 राग द्वेष न आय ते रीते । रित कुअरुण अज्ञानवत् ॥ १६ ॥
 नालीअरदीवमणुणो । मिठांजिणधम्मविवरीअ ॥१६॥
 इवे चारित्र मोहनिना १५ जेद

सोल१६कपाय नवएनो कपाय । वे प्रकारे चारित्र मोहनिय कर्म
 सोलस१६कसायनवएनो-कसाय डविह चरित्तमाहणीअं
 इवे सोल१६ कपायनुं स्वरूप कहे ठे

अनंतानुवंधी ४ अप्रत्याख्यानी ४ । प्रत्याख्यानी ४ संजलणीय ४ ॥ १७ ॥
 अण ४ अप्पच्चरकाणा ४ । पच्चरकाणाय ४ संजलणा ४ ॥ १९ ॥

संजलणी एक पक्ष-पंदर दिन, इवे
 चार चोकरीए वर्तता जे गतीना क

ते कपायनी स्थिति कहे ठे म ग्रहे ठे ते कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी जाव जीव १ अनंतानुबंधी नरकगती
- २ अप्रत्याख्यानी एक वर्ष २ अप्रत्याख्यानी तिर्यच गती.
- ३ प्रत्याख्यानी चार मास ३ प्रत्याख्यानी मनुष्य गती.
- ४ संजलन देव गती.

जाजीव१वरिस९चउमास३। पक्कगा४निरय१तिरिय२नर३
 ते कपाय जीवना शा गुण रोके ते [अमरा ४ ॥
 कहे ठे

- १ अनंतानुबंधी समकित गुण रोके
- २ अप्रत्याख्यानी आनक गुण रोके ४ संजलननी यथाख्यात
- ३ प्रत्याख्यानी सर्व विरती साधुगुण रोके। चारित्र गुण रोके १८

सम्मा१णु२सव्वविरु३।अहस्काय४चरित्तघायकरा॥१८॥

तेमा चार प्रकारना क्रोधनुं स्वरूप कहे ठे

१ संजलन क्रोध जलनी रेखा तुरत मटे

२ प्रत्याख्यानी क्रोध रजनी रेखा काइ

क विलव

३ अप्रत्याख्यानी क्रोध पृथ्वीनी रेखा, रेखा समान चार

४ अनंतानुबधी क्रोध पञ्चरनी रेखा । प्रकारे क्रोध जाणवो

जल१रेणु२पुढवि३पव्वय४। राइ सरिसो चउव्हिहो कोहो॥

इवे चार प्रकारना मान कपाय

नुं स्वरूप कहे ठे,

१ संजलन मान नेतरनी वेज स

मान तरत नमे

२ प्रत्याख्यान मान काट थ

ज कष्टे नमे

४ अनंतानुबधी मान पञ्चर थंज

३ अप्रत्याख्यान मान हारु घणा कष्टे नमे । समान तेन नमे१ए

तिणसलया कठठिअ । सेटव्वजो वमो माणो ॥१ए॥

इवे चार प्रकारे माया कपाय कहे ठे ३ अप्रत्याख्यानी माया

१ संजलनी माया वासनी गाल्य जे घेटाना सिंग जेवी कण

म वाले तेम वले ।

वाकी ठे

२ प्रत्याख्यानी माया गाय के बलद ४ अनंतानुबधी माया वा

ना मूत्रना जेवी वाकी कारणे सर सना निविरु मूल समा

ल धाय ।

न वाकास न ठोमे ॥

मायावलोहि गोमुत्ति । मिढसिग घाणवसमुल्लसमा ॥

इवे चार प्रकारे लोअ कपाय कहे ठे ३ अप्रत्याख्यान लोअन

१ संजलन लोअ हलदरना रग जेवो गरना कादय समान रग

२ प्रत्याख्यान लोचन गाम्भीर्य तथा दी ४ अनंतानुवंशी लोचन क
 वानी मली समान ठे कष्टे जाय । रमजना रंग समान ॥
 लोहो हलिदखजण । कदम किमिराग सारिठो ॥१७॥
 हवे नवनोकपाय मोहनी कहेठे दाम १ रति २ अरति ३ शोक ४
 जे कर्मना उदये होय जीवने । जय ५ डुगठा ६

जरसु दयाहोशजिए । हास १ रड २ अरड ३ सोग ४ जय ५ कुठा ६
 ए व मोहनी ते कारण श्री तत्रा ते इहा हास्यादिक मोहनि
 अन्यथा ते स्वप्नावधी आय । कहीये ॥
 सनिमित्त मद्रहा वा । तं इह हासाइ मोहणिअ ॥२१॥
 हवे वेदमोहनी कहेठे पुरुष नेववानो अजि । अजिलाप जे क
 लाप ते नारी वेद नारी सेववानो अजिलापते । र्मना बशधी जे
 नर वेद । नरनारी वे सेवानी वाछा ते नपु । इने होय ते ॥
 सक वेद ।

पुरिसि छि तडुजय पइ । अहिलासो जवसाहवडसोउ
 व्रण वेदना विषयनो ताप कहे ठे
 १ स्त्रीनो बकरीनी लींमीना ताप
 समान

स्त्री १ नर २ नपुंसक वेद उदय ३ पुरुषनो तरणना ताप समान
 जाणवो ४ नपुंसकनो नगरदाह समान
 थी १ नर २ नपुंसक वेद उदय । फुकुमतणनगरदाहसमो ॥२२॥
 हवे आयु कर्मना ४ जेद कहे ठे आयु कर्म हेमच सरखु ठे
 १ देवतानुं आयु, २ मनुष्यनुं आयु नाम कर्म चितारा समानठे
 ३ तिर्यचनु आयु ४ नरकनुं आयु
 सुर नर तिरि निरयाऊ । हम्सिरिसं नामकम्म चित्तसमं ॥

हवे नाम कर्मना १०३ जेद कहे ठे त्रणे अधिक एकसो १०३ तथा
वेतालिस ४२ त्राणुए ३ जेद कहे ठे समसठ ६७ ए चार जेदे ठे
वायाल ४२ तिनवइए ३ विह । तिउत्तरसय च सत्तठी २३
हवे प्रथम ४२ जेद;

गति १ जाति ७ शरीर ३ अगोपाग ४ । बंवन ५ सघातन ६ संघयण ७
गइ १ जाइ २ तणु ३ उवगा ४ वधण ५ सघायण ६ रुघयणा ७
सस्थान ८ वर्ण ९ गंध १० रस ११ । फरस १२ अनुपूर्वि १३ विहायोगति १४
सठाण वन्न गध रस फास अणुणुवि विहगगइ १४
पिरु प्रकृति ते चौद, एक जेदमा हवे प्रत्येक प्रकृति कहे ठे
घणा जेद मले ते पिरु कहीए । पराघात नाम १ श्वासोश्वास

नाम आताप नाम

३ उद्योत नाम ४

पिरुपयामित्तिचउदस । परघा १ उसास २ आय ३ बुज्जोयं ४ ॥

अगुरु लघु नाम ५ तिर्थकर उपघात ८ ए आठ प्रत्येक प्रकृती
नाम ६ निर्माण नाम ७ ते एकमा बोजो जेद मलेल नहिते
अगुरुलहु तिठ निमिणो-वघायमिय अठ पत्तेय ॥२५॥

हवे प्रसन्नो दसको कहे ठे प्रत्येक नाम ४ थिर नाम ५ शुज्ज ना
प्रसन्ननाम १ वाइर नाम २ पर्या म ६ चवली सुज्जग नाम ७ चवली ॥
स नाम ३ ।

तस १ वायर २ पज्जत्त ३ । पतेअथिर ५ सुज्जं ६ च सुज्जग ७ च ॥
बोलमिठो प्रिय होय ते सुस्वर नाम ८, ए प्रसन्नो दसको, हवेथाव
आवेय नाम ९ जसनाम १० । रनो दसको आ रीते ते कहे ठे ॥
सुसरा ८ इज्जएजस १० । तसदसग थावरदसं तु इम ॥२६॥
थावर नाम १ सुद्धम नाम २ साधारण नाम ३ अथिर नाम ४

अपर्याप्त नाम ३ ।

अशुभ नाम ६ दुर्जग नाम ७॥

थावर १ सुहम २ अपजस ३ । साधारण ४ मथिर ५ मसुज ६ दुज

दुस्वर नाम ७ अनादेय ८ ए थावर नाम तेनो इतर जे [गणि ७॥

नाम अजस नाम । तस दशको वने मली बोश थया पिर

१४ प्रत्येक आठ तस दश १० थावदश

एकत्र मीले वेतालीस ४२ जेद थया ॥

दुसर अणाइ जाजस-मिय नामे सेयरा वीस ॥ ५७॥

अथिरनो ठक कहे ठे अथिर १

इवे प्रकृतिनानाम संज्ञाकहेठे अशुभ २ दुर्जग ३ दुस्वर ४

तसनो चोक तेना नाम-तस १ अनादेय ५ अजस ६ सुहमनो

वावर २ पर्याप्त ३ प्रत्येक ४ थि त्रिक कहेठे. सुहम १ अपर्याप्त

रनो ठक तेनानाम-थिर, सुज २ साधारण ३ थावरनो चोक

सुजग ३ सुस्वर ४ आदेय ५ कहे ठे थावर १ सुहम २ अप

जस ६ ।

र्याप्त ३ साधारण ४ ॥

तम चउ थिर ठकां अथिर ठकं सुहुमतिगथावर चउकं

सुजगत्रिक कहे ठे. सुजग १ सुस्वर २ । जे प्रकृतिथी गणे ते आ

आदेय ३ आदि शब्दथी दुर्जगत्रिक । दे सख्या प्रमाणादि प्र

कहे ठे दुर्जग १ दुस्वर, अनादेय । कृति गणजो ॥

सुजगतिगाइ विज्ञासा । तदाइ सखाहिं पयमीहि ॥ ५८॥

इवे ए ३ प्रकृतिनो मेल कहेठे गतिआदि चार ४ पाच ५ त्रण ३

चौद बोल अनुक्रमे गणवा ते बोल पाच ५ पाच ५ ठ ६

प्रसगे फरी लखीए ठीए ।

ठ ६ ॥

गति-

जाति-

अनुक्रमे

४ गति १

५ सघातन ६

५ रस ११

५ जाति २	६ संघयण ७	८ फर्स १२
५ तनु ३	६ सस्थान ८	४ अनुपूर्वि १३
३ उपाग ४	५ वर्ण ९	१ विद्वगगति १४
५ वंघन ५	२ गघ १०	ए पासठ जेद वे पदे कया ते

गई आर्डण उकमसो । चउ पाणपणतिपण पच ठ ठक
पाचए वे७ पाचएआठएचारधवे२ । ए उत्तर जेद पासठ६५अया
पाणडुगपाणठ चउडुग । इय उत्तरजेय पाणसठी ॥२९॥

ए ६५ मध्ये२८ युक्त करीए त्या
रे ए३ प्रकतो थाय-६५ पिम
प्रकती १४ ना उत्तर जेद ८ प्र
त्येक प्रकती २० त्रसदशक १० अथवा वंघण प्रथमे पाच ५ ग
थावर दशक १० मलीएव सर्व सया ठे तीहा१५ गणीये तो१०३
संख्या ए३ थइ एकसो त्रण जेद पण थाय ॥

अमवीस जुआ तिन वइ सते वा पनरवधणे तिसय१०३

ए वीस जेद-शरीरनाज उत्तर
जेद ठे ने वरणादि १० जेद पूर्वे
त्राणु प्रकतीमा गेयाठे, ते सा
मान्यथी चार ४ जेद वर्ण १ ग
घ ७ रस ३ फर्स ४ बाकी १६-
ने २० वघनने सघातन मली३६

वंघन १५ संघातन ५ ग्रहो ।

वंघण सघाय गहो । तणूसु सामन्न वन्न चउ ॥३०॥

नहि समकित मोदनी मीश्रमोदनी,

एसमसठ वधमा उदयमाठे ते अवंघ ठे एकसो वीशनो वध

इय सत्त ठी वंधो दएय नयसम्म मीसया वंधे ॥

एकसोवीस बंधमां-५ ज्ञानावर्णि
ए दर्शनावर्णि २ वेदनी २६मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी १ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२०। उदयमा १२२ वे
जेलता ११० ॥ तेज २ मो

बंधमा ११० उदयमा १२२ सत्ता। इनी सम १ मीश्र सत्तामा तो
मा १५० । १५० समग्र ठे ॥

बंधुदए सत्ताए । वीस डुवीस छवन्न सयं ॥३१॥

हवे १४ प्रथमे पिरु प्रकृति क । २ जातिना जेद ५-ते एकेंद्रि १
ही ठे, तेना उत्तर जेद ६५ वि। वे इंद्रि
वरीए ठीए गति जेद ४ ते न । २ तेरडी ३ चौरेंद्री ४ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यंच ७ मनुष्य १ अने ए पाच जाति जाणवी ॥
देवगति ४ ।

निरय १ तिरि १ नर ३ सुर ४ गर्ह १ इगविय १ तिय ३ चउ ४ पणिदि
३ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ४ तेजस ५ कार्मण ए (जाईज) ॥
रिक २ वैकीय ३ आहारक । शरीरना पाच जेद वे पदे कहा ॥
उराल १ विजवा १ हार ३-तेय ४ कम्मण पण सररीरा ॥३२॥
४ उपाग त्रण शरीरना ते बाह्यो ७ । पेट १ ए आठ अंग उपाग ते
साथल ७ पुंठ १ मस्तक १ गति १ । आगुली प्रमुख ॥

बाहुरुपिठि १ सिर १ नर १-उअरं १ ग उवग अगुली पमुहा
शेप नख केशादिक अंगो ते अगोपाग प्रथम शरीर त्रणने विषे
पांग । उपाग ठे

सेसा अगोवंगा । पदमतणुतिगस्सु वंगणाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुङ्गलो नो । सवध पूर्वे वाध्या शरीरपणे प्रणमाया
न वाध्या तेने एकमेक करवुं ते वधन

उरलाइ पुग्लालाण । निबद्ध बज्जतयाण सवंधं ॥

जे करे लाखथी साधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे वं
जेम बंधाणा रहे तेम पुङ्गलनुं व धन पाचए जाणवा १ उदारिक
धावुं ।

बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कर्मण बंधन ॥

जकुणइ जउ समतं । वधण मुरलाइ तणुनामा ॥ ३४ ॥

जे संग्रह वा समुह उदारि पुङ्गल जेम दंतालीशो कर्पणी त्रण्या
कादिक पुङ्गल जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुङ्गलजेला
करे ते राधातन ॥

जं सघायइ उरलाई पुग्लले तणुगण च दताली ॥

ते सघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज शरीर
२ वैक्रोय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे जेदे
ते जस संघातन, ५ कर्मण संघातन ।

तं सघाय वधण-मिव तणु नामेण पंचविह ॥ ३५ ॥

हवे १५ वंधन कहेवे १ उदारिके उदारिक वंधन, २ उदा
रिके ते जस वंधन, ३ उदारिके कर्मण वंधन, ४ उदारिके तेज
स कर्मण वंधन, ५ वैक्रोये वैक्रोय वंधन, ६ वैक्रोये तेजसबंधन,
७ वैक्रोये कर्मण वंधन, ८ वैक्रोय तेजस कर्मण वंधन, ९ आ
हारके आहारक वंधन, १० आहारके तेजस वंधन, ११ आहारके
कर्मण वंधन, १२ आहारके तेजस कर्मण वंधन, १३ तेजसे ते
जसबंधन, १४ कर्मणे कारमणवंधन, १५ तेजसे कर्मणबंधन ॥

उराल वेनवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताणं ॥

नवबंधणाणि इयर । उ सहियाणं तिन्नि तेसि च ॥३६॥

सघयण ते दामनो ते सघयणना ठ प्रकार ठे ? वज्ररिपन्ननारा
समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

सघयणमठिनिचन । त ठठा वज्ररिसह नाराय ॥

तेमज १ रिपन्ननाराच-पाटो १ नाराच-वे बाजु मृकत बंधन
मृकत बंधन । ४ अर्धनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं ५ । नाराय ३ अर्धनारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं डहा । रिपन्न ते पाटो वज्र ते खीली
किलिअ ५ ठेवहुं डहा । रिसहो पट्टोय कीलीया वज्र ॥

नाराचते वे बाजु मुकटा । ते नाराच कहु ठे, ए औदारिक शरीरे
बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि ॥

उज्जठ मक्कमवधो । नारायं इम मुरालगे ॥ ३८॥

हवे संस्थान जे आकृतीठ ते कहे ठे

१ समचोरस-सर्वश्रवयव शोजित ३ सादि-ते नाज्जीनीनिचेनो
संपूर्ण जागे मलता २ न्यग्रोध-ते जाग सुंदर सोजनिक ४ कुब्ज
जेम वरुनुं ज्ञानुपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंरुक ॥

अशुजाकार ।

समचउरंस १ निग्गोह २ । साइ ३ खुळा ४ वामण ५ हुंरुक ६ ॥

ए संस्थान कहु-हवे वर्ण ५ कण्ण १ नील १ रातो ३ पिलो ४ घोळो ५
संठाणा वन्नकिन्ह नील लोहीअ हलिह सिअ ॥ ३९ ॥

हवे गध १ सुरजि १, डरजि १ तिखो, कहुवो, ३ कसायलो, ४
१, हवे रस पाच । अंबीलाते खाटो, ५ मधुरो ते १

सुरहि डगहि १ रसा पण । तितकमू २ कसाय ३ अविळा ४

हवे फरसट, ना नाम१ जारे २ ५ टाढो, ६ उनो, ७ (महरा ५
हलवो, १ सुआलो, ४ वरमट । चीकणो, ८ लुखो ए आठ ४० ॥

फासा गुरु १ लहुमिज ३ खर ४ मि ५ उएह ६ सिण ७ ९ रुस्कठ ८
ए वीतमा अशुजना १ शुजना ११ ॥ तिखो, ५ कमुवो, ६ जारे,
हवे अशुजना जेद कहे वे ७ वरसट, ८ लुखो ॥

१ निलो, २ कालो, ३ डुर्गघ ।

नील १ कसिण ७ डुगध । तित ४ कहुअ ५ गुरु ६ खरं ७ रुस्कं

हवे बाकी ११ रद्या ते शुज सू
त्रे कहा वे इहा प्रसगेथी लखुं
छु १ रातो, २ पिलो, ३ घोलो,
४ सुरजी, ५ कसायलो, ६ आ
बील, ७ मीष्ट, ८ हलवो, ए सु
आलो, १० नप्पण, ११ चीकणो
ए अगीयार शुज ४१ ॥

वलो सीतल ए नव अशुज
जाणवा ।

सीअ च असुहनवगं ।

इकारसग सुजं सेस ॥ ४१ ॥
गतिडुग १ गति २ अनुपूर्वी वे
मळये गतिडुग देवडुग १ गति
२ अनुपूर्वी, मनुप्यडुग १ गति
३ अनुपूर्वी तिर्यचडुग १ गति ४
अनुपूर्वी, नरकडुग १ गति ५ अ

गति चोक नाम १ देवगति, २ मनुपूर्वी, गतित्रिक १ गति २ अ
नुप्यगति ३ तिर्यच गति, ४ नरनुपूर्वी ३ आयु, देवत्रीक १ गति
क गति अनुपूर्वी चोक नाम-१ अनुपूर्वी ३ आयु, मनुप्यत्रिक १
देवानुपूर्वी, २ मनुप्यानुपूर्वी, गति २ अनुपूर्वी ३ आयु, तिर्यच
३ तिर्यचानुपूर्वी, ४ नरकानुपूर्वी ३ आयु, गति २ अनुपूर्वी ३ आयु,

वीं, चार गतिनी परेप्रानुपूर्वीं नरकत्रिक १ गति अनुपूर्वी ३ जाणवी । आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गडवणुपुर्वी । गडपुर्विडुगतिग नियाउजुअ ॥
अनुपूर्वीं वक्रगतिये जता विहग गति चालवानी चाल्य शुज
जीवने उदे होय । वृषजादिकनी परे अशुज उंटादिक
नी परे ॥ ४२ ॥

पूवीउदउ वक्के । सुहअसुहवसु डाविहगगई ॥ ४२ ॥
पराघात नाम कर्मना पर बलिउ होय तो पण पराघात उदय
उदयथी जीवने । बालाने देखो निर्वल आय, बोली पण न
शके, डुर्जेय होय ॥

परघा उदया पाणी । परेसिवलिणंपि होइ डुद्धरिसो ॥
श्वासोश्वास लब्धि सहित । होय सुखे लेखानी शक्ति ते उतास
नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससण लद्धिजुतो । हवइ ऊसास नाम वसा ॥ ४३ ॥
आताप नाम रविविमानना ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना
पुद्गल जीवना अगो । उदयथो होय पण अग्निने आ
ताप न कहीए ।

रविविवेउ जीयंग । तावजुअं आयवाउनउजलणे ४४ ॥
जे माटे अग्निमा तो उण्ण ने राता वर्णनो उदय ठे पण आ
फर्स ठे । ताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिण फासस्सतहि । लोहिअ वन्नस्सउदजति ॥ ४४ ॥
नहि उअ पण प्रकाशवंत जीवनां सरीर उद्योत करे ते उद्योत
रूप । नाम ।

अणुसिणपयासरूव । जिअगमुज्जोअ एहु जोआ

જે વારે યતિ અને દેવતા ઉત્તર ચંદ્ર સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારા સ્વ
વૈક્રીય ક્રમે તે વારે ને । જવાદિક, મણિ, મોતિ, દીરા

માણેકને ઉદ્યોત નામ કર્મ ॥ ૪૫ ॥

જડ દેવુત્તરવિક્ષિત્ર । જોડસ સ્વક્ષોત્ર માઢવ ॥ ૪૫ ॥

શરીર જારે નહિ, હલવું મધ્ય શરીર સુખે ધારણ થાય જે જીવને
નહિ । તે અગુરુ લઘુ નામનો ઉદય ॥

અંગનગુરુ ન લહુત્ર । જાયડ જીવસ્સ અગુરુલહુત્રદયા

તિર્થંકર નામના ઉદયથી પુણ્યપણુ પામે તે ઉદય કેવલજ્ઞાનપ
જીવ ત્રિભુવનમા । ણું પામ્યા પગે તિર્થંકરને હોય ॥

તિહ્વેણ તિહુત્રણસ્મવિ પૂજ્ઞો સે ઉદત્ત કેવલિણો ૪૬ ॥

અંગ ઉપાગ જેમ શોજે નિર્માણ નામ કર્મ કરે સુત્રવાર જેમ
તેમ નિપજવુ તે । સુદર આકારે પુતલી ઘમે તેમ ॥

અંગોવંગનિયમણ । નિમ્માણ કુણર્ધ સુત્તહારસમ ॥

ઉપધાત નામ ઉદયથી તે પોતાના શરીરના અવયવમાહિ આગ
જીવનુ શરીર દણાય- લી, પદ્મજીતી, ગલકળો પ્રમુખ વધારે
વિણસે । હોય તે ॥ ૪૭ ॥

ઉવધાયા ઉવહમ્મહ સતણુવયવ લંબીગાર્દહિ ॥ ૪૭ ॥

ત્રસનામ-વેરડી, તેરંડી, ચૌરડી, વાદરનામ કર્મના ઉદયથી ચ
પર્વેડી તેને ત્રસકહીએ હાલેચાલે મં ચક્ષુદર્શમાન મોટા શરીર
માટે ત્રસ નામ કર્મના ઉદયથી । યત થાય ॥

વિ તિચડ પણિદિત્ર તસા । વાયરત્ત વાયરાજિત્રાથુલા ॥

પોતપોતાની ગતિ સઘી પર્યાપ્તી તે પર્યાપ્તી વે જ્ઞેદે, ૧ લઘ્વી
પુરી કરે તે પર્યાપ્તી જુક્ત । નીજ પર્યાપ્તી પુરી પામશે તે

૨ કરણ-પોતાની પર્યાપ્તી
પુરી પામ્યો તે ॥

નિય નિય પક્ષતિજુઝા । પક્ષતા લઘ્વિકરણેહિ ॥૪૭॥
 એક શરીરમા એક જીવ તે પ્રત્યેક શિરનામ તે જેના ઉદયથી
 નામ કર્મ ।

પત્તેષ્ટ તણૂ પત્તે । ઉદણાં દંત અઠિ માઈ થિરં ॥
 નાજિ ઉપર સર્વાંગ મસ્તકાદિ સુજગ નામ ઉદયે સર્વ લોકને
 સુંદર તે શુજનામ ઉદયે । વલ્લજ લાગે તે ॥ ૪૮ ॥

નાન્નુવરિસિરાડ સુદં । સુજગાન સર્વજણાઈ ॥૪૯॥
 સુસ્વર થકો મિઠો સુખકારી આદેય નામકર્મના ઉદયે તેનો
 લાગે શબ્દ । બોલ સર્વ લોક માને ॥

સુસરા મહુરસુહજુણી । આજ્ઞા સર્વ લોચ ગિણ વડ ॥
 જસ નામકર્મથી જસકીર્તિ થાય એ ત્રસનો દશકો ॥
 જસડ જસકિર્તીડ ॥

હવે થાવરનો દશકો કહે છે, તે ત્રસકાયથી વિપરીત જા
 નાવો. તેની સૂત્રમા સૂચના કરી છે, પણ પ્રસંગે લખુછું. ૧ થાવર
 પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ થીર રહે તે ૨ સુદ્ધ-ચરમ
 ચક્ષુષ ન દેખાય તે ૩ અપર્યાપ્ત-પર્યાપ્તી પુરી ન પામે તે, ૪ સા
 ધારણ-એક શરીરે અનતા જીવ તે ૫ અથીર. દાત હામથીર નહિ
 તે ૬ અશુજ-નાજિ ઉપર અમનોહ માઠો, ૭ હુર્નાગ્ય સર્વજન
 અનીષ્ટ. ૮ હુસ્વર-વચન બોલે ધુની અમનોહ માઠી એ અનાદેય
 તેનો બોલ સર્વ અમાન્ય હોય, ૧૦ અજસ જસકીર્તિ ન પામે.

થાવર દસગં વિવક્ષતં ॥ ૫૦ ॥

હવે ગોત્ર કર્મના બે જોદ-૧ ગોત્ર તે કુંજાર જેમ સારો ધમોત
 ઝંચ ગોત્ર ૨ નીચ ગોત્ર । થા મદિરાનો માઠો ધમો એ વેહુ
 નિપજાવે ॥

गोत्रं दुहुच्च नीयं । कुलाल इव सुघमं जुजुलाईअ ॥
इवे अतरायकर्मना पाच जेद कहेवे ३ जोगातराय, ४ उपजोगात
१ दानातराय, २ लाजातराय । राय वोर्यातराय ।

विग्धं दाणे १ लाजे १ । जोगु ३ वजोगे सु ४ विरिए ५ ॥ ५१ ॥

लक्ष्मीपतिना जमारी जेम जमारी जलटो लूच्यो होय तो रा
समान ए अतराय कर्म । जाए देवराज्या दानने रोके ॥

सिरिहरिअसमं एअ । जह पमिकुलेण तेण रायाई ॥

न करे दानादिक इहा । एम अतरायकर्मना उदयशी दानादिक
पाचे लब्धि न पामे जीव पण ॥ ५२ ॥

न कुणइ दाणाईअं । एवं विग्धेण जीवोवि ॥ ५३ ॥

इवे ए आठ कर्मशास्त्री बंधायते कहेवे । ३ ज्ञानादिकनो उपघात
प्रथम ज्ञानावर्णि दर्शनावर्णि बाधे ते ? नाश करे, ॥ जणता
जिनमतशी विपरितपणे चाले २ सिद्धा प्रत्ये ध्वेश करे, ५ ज
त मार्गनो लोप करे । एताने अतराय करे ॥

पमीणीअ तण निहव । उवघाय पनुस अतराएण ॥

६ गुरुनी, ज्ञाननी, जिन प्रतिमा एम करता ज्ञान दर्शन गुणने
नी अति आशातना करे ॥ ढाके जीव एटले कारणे आव
र्ण पेदा करे ॥

अच्चा सायणायाए । आवरणडुगं जिउं जयई ॥ ५३ ॥

इवे वेदनी कर्म बाधवाना कारण; ४ व्रत पाले, ५ जोगनी च
तेमा शातावेदनी कर्म केम बाधे ? पलता जय करे, ६ क्रोधादि
गुरु जक्ति करे १ क्रमा धरे, ३ जी जय करे, ७ रुडु दान करे ॥
व रक्षा करे ।

गुरुजति १ खंति २ करुणा ३ । वय ४ जोग ५ कसाय ६ विजय

८ दृढ धर्मी होय ९ धर्म उपर ए रीते शातावे [दाणजु ३ ॥

घोर प्रणामो पेदास करे ।

दनी बाधे तेषी जलट करे अशा
ता वेदनी बाधे ते केम ॥ ५४ ॥

दृढ धम्मईअज्झडण ।

साय मसायंविज्जयण ५४
जन्मारग देखामे, मारगनो । नाश करे देव इय हरण करीने ॥

जुम्मग्ग देसणा मग्ग—नासणा देवदव हरणोहि ॥

जे जीव दर्शन मोहनोक्कर्म बाधे जिन प्रतिमा देरासर, चतु
ते जिन, तोर्यकर साधु, विंघ सघ एटखानो प्रत्यनोक्क

थाय ते दर्शन मोहनीकर्म बाधे

दसणमोहं जिणमुणि । चेइअ सघाइ पमिणीउ ॥५५॥

वे प्रकारे चारित्र मोहनी क्रोवादिकपाय, हासादिनोकपाय
बाधे । पाचइंझिना विषयवश मन ते मोह

नोक्कर्म बाधे ॥

डुविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइविसयविवसमणो ॥

हवे बाधे नरकनुं आयु आरज खेती, घर वाग, आदि परिग्रह
महोटा । नवविध ते उपर रक्त जीव वधादि चि

तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयान महा । रंज परिग्गह रउ रुद्धो ॥ ५६ ॥

तिर्यच आयु वधकारक मूर्ख होय, मायादि शल्य सहीत होय
हृदयनो गुढ होय । ते तेमज मनुषनुं आयु बाधे ॥

तिरिआउ गूढहियउ । सढो ससद्धो तडा मणुस्सानं ॥

प्रकृति ते स्वजावे पातखा दान देवानी रुचि बुढि होय मध्यम
कपाय होय । गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसान । दाणरुइ मग्गिम गुणोय ॥५८॥

अविरती गुण गणाथी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्ज

गणा सुधी जीव देवायु बाधे । राए मेलवे ॥
 अविरय माइ सुराज । बालतवी कामनिज्जरो जयइ ॥
 सरलचित्त गर्व ते शुज्जनाम बाधे, तेथी अन्यथा ते नलटो
 रहित । चाले ते अशुज्जनाम ॥ ५७ ॥
 सरलो अगारविद्धो । सुहनाम अन्नहा असुहं ॥ ५८ ॥
 गुणनों खपी मदे रहित । जणवा जणाववानी रुचि नित्य ॥
 गुणपेही मय रहित । अप्रयण प्रावणा रुई निच्चा ॥
 विदोषे करे तीर्थकर गुरु प्रमुखनी उच्च गोत्र बाधे नीच गोत्र
 जक्ति करे तो । तेथी विपरीत ते बाधे ॥
 पकुण्ड जिणाइ जत्तो । उच्च नीअ इअर हाउ ॥ ५९ ॥
 जे जीव जिन पूजानो जीवहितामा जे तत्पर होय जे वारे ते
 अतराय करे । उपार्जे अतराय कर्म बाधे ॥
 जिणपूआ विग्घकरो । हिसाड परायणो जयइ विग्घं ॥
 ए रीते कर्मनो जे विपाक ते । लख्यो उपगारी श्रीदेवेंसूरिजीए
 डयकम्माविवागोयं । लिहिउ देविदसूरिहि ॥ ६० ॥

॥ ए प्रथम कर्मविपाकनाम समाप्तः ॥

॥ इति कम्म विवागं षष्ठमं ॥

॥ कर्मनी मूल प्रकृति ८ ॥

१ ज्ञानावर्णीय कर्म
 २ वेदनीय कर्म
 ५ आयु-कर्म
 ३ गोत्र कर्म

१ दर्शनावर्णीय कर्म
 ४ मोहनीय कर्म
 ६ नाम कर्म
 ८ अतराय कर्म

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

- १ मतिज्ञानावरणिय
३ अवधि ज्ञानावरणिय
५ केवलज्ञानावरणिय

- २ श्रुतज्ञानावरणिय
४ मनःपर्यवज्ञानावरणिय

॥ दर्शनावर्णियकर्मनी प्रकृति ६ ॥

- १ चक्षु दर्शनावर्णिय
३ अवधि दर्शनावर्णिय
५ निज्ञ
७ प्रचला
९ धीणघ्नी

- २ अचक्षु दर्शनावर्णिय
४ केवल दर्शनावर्णिय
६ निज्ञ
८ प्रचला प्रचला

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

- १ शातावेदनीय

- २ अशातावेदनीय

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति ८ ॥

- १ सम्यक्त मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय
५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध
७ संज्वलनक्रोध
९ अप्रत्याख्यानि मान
११ संज्वलनमान
१३ अप्रत्याख्यानीमाया
१५ सज्वलनी माया
१७ अप्रत्याख्यानीयोलोच
१९ सज्वलनलोच
२१ रति

- २ मिश्र मोहनीय
४ अनंतानुवधिषो क्रोध
६ प्रत्याख्यानी वरणक्रोध
८ अनंतानुबंधि मान
१० प्रत्याख्यानावरणमान
१२ अनंतानुबंधिनी माया
१४ प्रत्याख्यानीवरणीमाया
१६ अनंतानुबंधीयो लोच
१८ प्रत्याख्यानीवरणलोच
२० हास्य
२२ अरति

२३ शोक
२५ जुगुप्सा
२७ स्त्री वेद

२४ जय
२६ पुरुषवेद
२८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृतीः ॥

१ देवायुः
३ तिर्यचायुः
५ मनुष्यायुः
४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृतिः १०३॥

१ नरकगतिनाम कर्म	२ तिर्यचगति नाम कर्म
३ मनुष्य गतिनाम कर्म	४ देवगति नाम कर्म
५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म	६ वे इन्द्रिय जाति नाम कर्म
७ तैन्द्रिय जाति नाम कर्म	८ चन्द्रिय जाति नाम कर्म
९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म	१० औदारिक शरीर नाम कर्म
११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म	११ आहारक शरीर नाम कर्म
१२ तेजस शरीर नाम कर्म	१२ कार्मण शरीर नाम कर्म
१३ औदारिकोपाग नाम कर्म	१३ वैक्रियोपाग नाम कर्म
१४ आहारकोपाग नाम कर्म	१४ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म
१५ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म	१५ औदारिक कार्मणबंधन नाम कर्म
१६ औदारिक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	१६ वैक्रियवैक्रिय बंधननाम कर्म
१७ वैक्रिय तेजस बंधननामकर्म	१७ वैक्रियकार्मणबंधन नामकर्म
१८ वैक्रिय तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	१८ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म
१९ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म	१९ आहारक कार्मण बंधन नाम कर्म

१९ आहारक तेजस कार्मण वं धन नाम कर्म	३० तेजस तेजस वंघन नाम कर्म
३१ तेजस कार्मण वधननाम कर्म	३१ कार्मण कार्मणवंधननाम कर्म
३३ औदारिक सधातननाम कर्म	३४ वैक्रिय संधातन नाम कर्म
३५ आहारक संधातन नाम कर्म	३६ तेजस सधातन नाम कर्म
३७ कार्मण सधातन नाम कर्म	३७ वज्ररूपज्ञ नाराच सधयण नाम कर्म
३९ रूपज्ञनाराच सधयण ना म कर्म	४० नाराच संधयण नाम कर्म
४१ अर्द्धनाराच सधयण नाम कर्म	४१ किलीका संद्वन नाम कर्म
४३ ठेवठा संद्वन नाम कर्म	४४ समचउरस संस्थाननाम कर्म
४५ न्यग्रोध संस्थान नाम कर्म	४६ सादिम संस्थान नाम कर्म
४७ वामन संस्थान नाम कर्म	४७ कुज संस्थान नाम कर्म
४९ हुंरु संस्थान नाम कर्म	५० कृष्णवर्ण नाम कर्म
५१ नीलवर्ण नाम कर्म	५१ लोहितवर्ण नाम कर्म
५३ हरिश्चवर्ण नाम कर्म	५४ श्वेतवर्ण नाम कर्म
५५ सुरजिगध नाम कर्म	५६ दुर्गध नाम कर्म
५७ तित्तरस नाम कर्म	५७ कटुकरस नाम कर्म
५९ कपायरस नाम कर्म	६० आम्लरस नाम कर्म
६१ मधुररस नाम कर्म	६१ कर्कशस्पर्श नाम कर्म
६३ मृदुस्पर्श नाम कर्म	६४ गुरुस्पर्श नाम कर्म
६५ लघुस्पर्श नाम कर्म	६६ शीतस्पर्श नाम कर्म
६७ उष्णस्पर्श नाम कर्म	६७ स्निग्धस्पर्श नाम कर्म
६९ रुक्षस्पर्श नाम कर्म	७० नरकानुपूर्वी नाम कर्म
७१ तिर्यगानुपूर्वी नाम कर्म,	७१ मनुष्यानुपूर्वी नाम कर्म
७३ देवानुपूर्वी नाम कर्म	७४ शुभविदायोगति नाम कर्म
७५ अशुभविदायोगति नाम कर्म	७६ पराधात नाम कर्म

७७ उस्वात नाम कर्म
 ७८ उद्योत नाम कर्म
 ७९ तीर्थकर नाम कर्म
 ८० उपधात नाम कर्म
 ८१ वादर नाम कर्म
 ८२ प्रत्येक नाम कर्म
 ८३ शुज्ज नाम कर्म
 ८४ सुस्वर नाम कर्म
 ८५ यश कीर्ति नाम कर्म
 ८६ सूक्ष्म नाम कर्म
 ८७ साधारण नाम कर्म
 ८८ अशुज्ज नाम कर्म
 ८९ दुस्वर नाम कर्म
 ९० अयशो अकीर्ति नाम कर्म

९१ आतप नाम कर्म
 ९२ अगुरु लघु नाम कर्म
 ९३ निर्माण नाम कर्म
 ९४ त्रस नाम कर्म
 ९५ पर्याप्त नाम कर्म
 ९६ धीर नाम कर्म
 ९७ सुज्जग नाम कर्म
 ९८ आदेय नाम कर्म
 ९९ आवर नाम कर्म
 १०० अपर्याप्त नाम कर्म
 १०१ अधीर नाम कर्म
 १०२ दुर्जग नाम कर्म
 १०३ अनादेय नाम कर्म

गौत्रकर्मनी प्रकृति ५

१ उच्चैर्गौत्र कर्म

२ नीचैर्गौत्र कर्म

अतगायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानातराय कर्म

२ लाजातराय कर्म

३ जोगातराय कर्म

४ उपजोगातराय कर्म

५ वीर्यातराय कर्म

कर्मणा	ज्ञान	दर्शन	वेदनी	मोहनी	आयु	नाम	गोत्र	अतराय	एवय
	१	२	३	४	५	६	७	८	
वाये प्रकृति	५	९	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरणा	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्ताया	५	६	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १४८

॥ अथ कर्मयंथ १ प्रारम्भ ॥

तेमज स्तबुद्ध वीर
जिणवने ।

जेम गुणठाणाने विपे समस्त कर्म
प्रत्ये ॥

तह थुणिमो वीरजिणं । जह गुणठाणेषु सयत्त कम्माइं ॥
बंधपणे उदयपणे उदीरणा सत्तापणे पाम्या जेणे न खपाव्या
पणे । ते वादिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणया । सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानु नाम स्वरूपं ४ अविरती गुणठाणुं, ५ देस
कहे ठे । विरती गुणठाणुं ॥

१ मिठ्ठपात्वगुणठाणुं, २ प्रमत्तगुणठाणुं, ३ मि
सास्वादन गुणठाणुं ३ मि
अगुणठाणु ।

मिठ्ठे १ सासण २ मीसे ३ अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्ते ७ ॥
८ निवृत्ति वादर गुणठाणुं, ९ ११ उपशात मोहगुणठाणुं, १२
अनिवृत्ति वादर गुणठाणुं, १० क्षिणमोह गुणठाणुं, १३ सयोगी
सुद्धमसपराय गुणठाणु । गुणठाणुं, १४ अयोगी गुणठाणु ॥
निअट्ठिअनिअट्ठिसुहुमु-वसमखीणसयोगिअजोगिगुणा १५

इवे ते चौद गुणठाणे ते वद उधे तीहा एकसो वीसनो तेना
 कर्म बंध कहे ठे स नाम सख्या ५ ज्ञानावर्णी, ए दर्शना
 मस्त नवा कर्म ग्रहण वर्णि १ वेदनी, १६ मोहनी, ४ आनुखा
 करे बाधे ते बंध । कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ९
 अतराय कर्म ॥

अग्निनवकम्मग्गहणा बंधो उहेण तत्त वीस १० सय १००

ते एकसो विसमा प्रत्येक गुण
 ठाणे बंध कहे ठे - मिथ्या ते क
 हे ठे बंध ११७ तिर्यकर नाम

आहारक दुगविना ।

ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते ११७ बाधे

तिष्ठपरा हारग दुग ।

वज्जं मिद्धमि सतर सय ॥३॥

२ इवे सास्वादन गुणठाणे १०१

नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ

नुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-

एकेंडि, वेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि, चोक, हुमक संस्थान, आताप,
 स्थावरचोक, स्थावर, सूदम, ठेवठु सघयण, नपुसकवेद, मि
 अपर्याप्त, साधारण, ए स्थावर ध्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावर । चउ हुमा यवठेवठ नपु मिद्धा ॥

ए सोल प्रकृति बीजे इवे त्रिजे मिश्र गुणठाणे ७४ बाधे तिर्यच
 गुणठाणे न बाधे मा । गति अनूपूर्वि, आयु ३ श्रोणवी, प्रचला
 टे १०१ बाधे । प्रचला, नीझनीझ, दुर्जग, दुसर, अनादेय ३

सोलतो इग हीअ सय । सासणि तिरिथीण दुहगतिग ४

४ अनतानुबंधी क्रो १ मा ०७ मा ० ३ लो ०४ चोक, नीचगोत्र,

मध्यसस्थान-निग्रोध, सादि, वामन,

उद्योत, असुज्जवि

कुव्ज ४ मध्यसघयण-रिखज, नाराच

हायो गति १ खी

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए ।

वेद ए रीते ॥

अणमज्ञा गिइ सघयण। चउ नि ऊद्योअ कुखगडठित्ति
ए पचीसनो अंत एरुसो एकमाथी २५ काढि त्पारे ७६ तेमा
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बाधे त्पारे
ठाणे १ । ७४ बाधे ॥

पणवीसतो मीसे । चउ सयरि डुआनअ अवधा ॥५॥

हवे ४ समकित गुणठाणे प्रकृति हवे पाच देश विरति गुणठाणे
७७ बाधे ते तिअरु नाम, देव प्रकृति ६७ बाधे ते-१ वजररी
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए पञ्च नाराच संघयण ३ नरनुं
घण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति? आयु? अनुपूर्वो ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बाधे। अपत्याखुपानी क्रो? मा २ मा ३ लो ४
सम्मेसगसयरि जिणानुबंधिवयरनरतिअ ३ विअकसाया ४

२ उदारिकनुं डुग गरिर? देसविरति ६७ बाधे हवे ठठे गुण
उपाग २ ए दशनो अन्त ठाणे प्रकृति ६३ बाधे ते कहेवे ४ त्रिजा
करे देस व्रति १ । कपायना चोकनो अंत करे क्रो? मा २
मा ३ लो ४ ॥

उरलडगतो देसे । सतठी तिअ कसायतो ॥ ६ ॥

बाकी ६१ प्रमत्त गुणठाणे बाधे हवे २ अस्थिरनु डुग अग्रि १
सातमा अप्रमत्त गुणठाणे प्रकृति वा असुज २ १ अजस १ अ
धे ते १ सोग १ अरति २ । साता ॥

तेवठि पमत्ते सोगअरड । अथिरडुगअजसअस्ताय?
ए ठ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु न बाधे तो सा
न बाधे । त काढवी ॥

वुठिऊनच सत्तव ।

नेइ सुरान जया निठं ॥७॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बाधे । देवतानुं आयु बाधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसष्टि अप्रमत्ते । सुराज बंधतु जइ इहागठे ॥
बीजी रीते अछावन ए सात ठ काढता ५६-५७ आय ठे तेमा
बाधे । आहारगडुग सरीर उपाग बाधे. माटे ५८,
५९ बाधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं वधे ॥८॥
हवे आठमा गुणठाणाना बाकी जाग ठ, त्यां बन्ध विचार २
सात जागे तेमा पहेले जा नीछा ? प्रचक्षा २ ए बेनो अन्त करे
गे एकज ५८ नो वध बाकी ५६ बाधे पाच जागमा ठठा
होय । जाग सुधी ॥

अमवन्न अपुवाइमि । निदुगतो ठपन्न पण जागे ॥
हवे ठठा जागने अत्ये ३० ए व्रसनवः व्रस ? वादर ? पर्याप्त ?
प्रकृति न बाधे तेना नाम; प्रतेक ? धिर ? सुज ? सुजग ? सुस्वर
२ वेवगति ? अनुपूर्वि ? १ प ? आदेय ? ४ उदारिक धिना सरीर
वेन्दि ? सुजखगति । चार वै ? आ ते १ का ४ उपाग वैक्रीय
उपाग आहारक उपाग ॥

सुरडुग पणिंदि सुखगइ । तसनव जरलविणु तणुवंगाए
१ समचोरस सस्थान ? ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण ? जिन नाम ४ १ पराघात उतास ए त्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोक-वर्ण ? गंध २ ठठा जागने अन्ते अत करे ॥
रस १ फर्त ४ ॥

समचउर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चन ठलसि.
ते त्रीसनो अत करता ठेले हवे नवमे अनिवृत्ति वादर [तीसंते]

१सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणठाणे वध कहे ठे.--हास १ रति
होय । डुंग १ जय १ ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रड कुठजयजेठ ॥ १० ॥

ते प्रथम जागे ते चार न बाधे त्यारे हवे बाकी जाग चारे बा
१२ बाधे ते अनिवृत्ति वादर गुणठा वोस माह्यथी एक एकही
णाना जाग पाच ठे । ण करे ते कहे ठे.-

अनिअष्टि जाग पाणगे । इगेग हीणो डुवीस विहवंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बाधे
माटे एकवीस, बीजे जागे सं
जलणना क्रोध विना १० बाधे
चोथे जागे संजलणना मान वि अनुक्रमे जाग, जाग प्रत्ये एक
ना १ए बाधे पाचमे जागे संज एक वेद करता दसमे गुणठाणे
लणानी माया विना १० बाधे । संजलणना लोच विना सत्तर बाधे
पुम संजलण चउएह । कमेणठेठ सत्तर सुहुमे ॥ ११ ॥

हवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बाधे ते कहे ठे.-४ दर्शनावरणि १ ठं । लवता दस साथे ठं जुग्त
च गोत्र १ १ जसनाम ५ ज्ञानावर्णी । करीएतो सोलन बाधे
चउदसणु च १ जस १ नाण विग्धदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे १ साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो वध ठे । वंध पठे वंधनो अज्ञावधयो-अन
तो काल सिद्धमा ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि वधतु एतोय ॥ १२ ॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

इवे १४ गुणठाणे कर्म प्रकृति उदय कहे ठे...

उदीरणा जे कर्म उदय आयु न
थी तेने उदयमा लावी खपावे
ते उदीरणा अहिया उदय उदी
रणामा सामान्ये १२२ होय ए
झा ए द २ वे २० मो, ४ आ.
६७ नाम २ गोत्र ए अतराय

उदय ते कर्म विपाकनुं वेदनु । ए एकसो वावीस ॥

उदन्न विवाग वेयण । उदीरणा मपत्ति इह डुवीससय ॥

ते पाच प्रकृति केइ ते कहे ठे.-

१ समकित मोदनी १ मिश्र मो
हनी १ तीर्थकर नाम १ आहार
क डुग ए पाच उदय नहि माटे

मिथ्यात गुणठाणे ११७ नो उदय ११७ उदे ठे ॥

सतर सय मिठेमीस । सम्म आहारजिण एदया ॥११३॥

इवे सास्वादन गुणठाणे १११ नो उदय ए मिथ्याते हती ते सा
सूक्ष्म त्रिक सूक्ष्म साधारण १ अप स्वादने उदय नहि माटे
यास्त १ आताप मिथ्यात्व मोदनी । १११ सास्वादने ॥ -

सुहुम तिगा यव मिष्ठ । मिष्ठत सासणे इगार सय ॥

ए नर्कानु पूर्वित सहित इवे मिश्र गुणठाणे उदय कहे ठे -- ४ अन
ठ प्रकृति जता १११ तानुबघी चोक को १ मा २ मा ३ लो ४ १
रहो ।

आवर १ एकेंद्रि १ वेरेंद्रि १ तेरेंद्रि १ चो
रेंद्रि ए नवनो अंत करे ॥

नरयाणु १ पुष्टि एदया । अण ४ थावर १ इगविगल अतो १४

मिश्र गुणगणे एकसो उदय ठे ते ए वार प्रकृति काढता एए
कहे ठे.--१११नो सास्वादन गुणग रही त्या मिश्र मोहनी उद
णे उदय ठे तेमाथी एपूर्वे कही ते य होय माटे ते जेवतां१००
काढवी ३ मनुष्य १ त्रियंच २ देवा प्रकृति उदयमा ठे ॥
नु पूर्वि ७ ॥

मीसे सय मणुपुढी । णुदया मीसोदएण मीसंतो ॥
इवे चोथे गुणगणे उदय कहे ठे - ४, अनुपूर्वि, देव १ नर ३ तीरी ३
एकसो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक ४ ए पाच प्रक्षेप करे
मिश्र मोहनी उदय नहि; तारे ११ त्यारे १०४ उदय होय हवे
रही तेमा पाच प्रकृति, १ समकि पाचमे गुणगणे प्रकृति ८७
त मोहनी । उदय ते कहे ठे --४ प्रत्या
ख्यानि चोक ॥

चउसय मजए सम्मा । णु पुविखेवा विअ कसाया १५
१ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रियंचनी
अनुपूर्वि ८ वैक्रिय अष्टक १ वैक्री
य शरीर २ वैक्रीय अगोपाग ३ दे
वगति ४ देवानुपूर्वि ५ देवनु आयु
६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८ १ दुर्जग १ अनादेय १ अजस
नरकायु । ए सत्तरनो ठेद करे ॥

मणु तिरिणु पुवि विजवठ । डुहगअण्डाडुगसतरठेज
देस विरति गुणगणे ८७ उदय तिरि आयु १ निच गोत्र १ उ
होय इवे ठे गुणगणे प्रकृति द्योत नाम ४ प्रत्याख्यानि चो
उदयहोय ते कहे ठे.-१ तिरिगति। कनी क्रोण १ मा २ माया ३ लो ४
सगसी ५ देसितिरिगंडा आउ १ नि १ उज्जेअ १ तिकसाया १७
ए आठ प्रकृति ठेद करवे ७१ थाय ने ए प्रमत्त ठे ८

८१ प्रमत्त गुणगणे होय। त्या आहारक डुग प्रक्षेप करता स
रीर उपाग ८१ थाय ॥

अठठेउ इग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

हवे सातमे अग्रमत्त गुणगणे ७६

नो उदय ते कहे ठे --३ थीणदी

त्रिक निदानिडाप्रचला प्रचला२

धिणंदि३ २ आहारक डुग१ सरीर ए पाच काढता ७६ अग्र मत्ते
२ अंगोपाग । उदय होय ॥

थीण तिगा३हारग डुग२। ठेउ ठस्सयारि अपमत्ते॥१७॥

हवे आठमे अपूर्व गुणगणे उदये ७२ त्रण ए चार प्रक

१समकित मोहनी ठेला १ अर्धनाराच १ ति ठेद करता ७२

किलिका १ ठेवतु ए संघयण । उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम सवयण । तिअग ठेउ वि सत्तरि अपुवे॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगणे ६६ उदे ए ठ काढता वासव नवमे

१ हास १ रति १ अरति १ जय १ उदये हवे दसमे सुद्धमसप

शोक १ डुगंठा ए ठनो अंत कर राय गुणगणे उदयकहेठे.-३

ताने । वेदत्रणयस्त्री १ पुरुष ७ नपुंसक ३

हासाइ ठक अतो । ठासठि अनिअट्टि वअतिग ॥१८॥

त्रण सजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे हवे ११ मे गु

माया १ ए ठ ठेद करता । णगणे सजलन लोचनो अतकरता

सजलण तिग ठ ठेउ । सठि सुद्धममि तुरिअ लोचनतो॥

उपशान्त गुणगणे ५१ हवे बारमे क्षिण मोह गुणगणे उद

नो उदय । य कहे ठे; ते गुणगणाना वे ज्ञाग ठे

पहेले ज्ञागे रिखज नाराच १ नाराच

ए वे काढता ॥

उवसत गुणे गुणसठि । रिसहनाराय डुगअंतो ॥१९॥
 सत्तावन कीण मोद गुण। हवे कीण मोदना बीजे ज्ञागे उदय
 गाणाने प्रथम ज्ञागे उदय॥ ते कहे ठे -निझ प्रचला ए वेनो ठेद
 करे ठेले ज्ञागे ५५ नो उदय ॥

सगवन्न खीण डुचरिमि । निद डुगतोय चरिमि पणवन्ना
 हवे सजोगी केवली तेरमे गुणठाणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेद
 उदय कहे ठे.-५ ज्ञानावर्णो ५ अंत । करे त्यारे सयोगी गुणठा
 राय ४ दर्शनावर्णोठे । ए१३मे४२प्रकृतिनोउदय होय

नाणं५तराय५दंसण४। चउठेउ सयोगि बायाला ॥२०॥

बारमाने अंते ५५ नो उदय ह
 तो तेमाथी तेरमे चौद ठेद क
 री त्यारे ४१ उदय रडे ने उर
 तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर
 नाम जेली जे हवे प्रकृति ठेदे ५ सुज विहायो गति ३ असुज
 ते कहे ठे.-१ उदारिक शरीर १ विहायो गति उपत्येकठ थीरण
 उदारिक उपाग ३ अथीर नाम सुजग १५संस्थान ठ स.१नि.१
 ४ असुज । सा ३ वा ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिनुदया उरला थिर । खगड डुगपरिततिगठसंठाणा॥
 १६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा २५ तेजस २६ कार्मण
 घात १९ श्वासो श्वास २३ वर्णचोक २७ आदि संघयण ॥
 १ वर्ण २ गय ३ रस ४ फर्स २४ निर्माणा।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणं२१
 २८ डुस्वर २९ सुस्वर ३० अथवा असाता ए वेमाथी एक ए
 साता । जीठ प्रकृति ठेद करे ॥

દૂસર સૂસર સાયા । સાં ગયરચ તીસ વુઠેઝ ॥

ત્યારે વાર પ્રકૃતિનો ૧૪ મે અજોગી । ૧ આદેય ૩ જસ ૪ સાતા
ગુણઠાણે ઝડય દોય. હવે ચોદમાને । અસાતામાની રહી હોય તે ॥
અતે યપાવે તે કહે ઠે - ૧ સુજગ ।

વારસ અજોગી સુજગા । ફૂજસ ત્રયર વેયણીઅં ૧૧ ॥

ત્રસનુ ત્રિક ૭ ત્રસ ૧ વાદર ૨ ૧૦ મનુપ્યની ગતિ ૧૧ જિનનામ
પર્યાપ્ત ૩ ટપચેન્દ્રિ ૬ મનુપ્ય ૧૨ ઝચગોત્ર ૬ વાર પ્રકૃતિ ઠે
આયુ । છે સમયે ઠેદ કરી સિદ્ધે ॥

તસ તિગ પાણિદિ મણુઆઝગડ જિણુચ્ચતિ ચરમસમયંતા

॥ ઇતિ ઝડય સમાપ્તઃ ॥

॥ હવે ઝડીરણા કહે ઠે:-

ઝડયની પેઠે ઝડિરણા ઝઘે ૧૨૨

ઠે મિઝ્યાત ૧૧૭ સાસ્વાદને ૧૧૧

મિશ્રે ૧૦૦ અવિરતિ ૧૦૪ દે

સ વિરતિ ૮૭ પ્રમત્તે ૮૧ ૬

ઝ ગુણઠાણે તુલ્ય ઠે પણ વિશે હવે અપ્રમત્તાદિક સાત ગુણઠા
પ ઠે તે કહે ઠે -

ણાને વિષે જે ॥

ઝડઝ ઝુડીરણા પર । મ પમત્તાઈ સગ ગુણેસુ ॥ ૨૩ ॥

ફેર ઠે તે કહે ઠે ૬ પ્રકૃતિ ત્રણ ઝળી સાતા ૧ અસાતા ૨ આદા
કીજે સાતા ૧ અસાતા ૨ મનુપ્યનુઆ રક શરીર ૩ આહારક ૪
યુ ૩ ૬ ત્રણ । અગોપાગધિનધિ ત્રિક ૭ ॥

૬ સા પયમિ તિગૂણા । વેઆણી આહારજુઅલ્લ થીણતિગં

મનુપ્યનુ આયુ ૧ ૬ આઠ આદિ શબ્દથી વાકીના ગુણઠાણે ઝ
પ્રકૃતિ ઝઘા ગુણઠાણાને ડિરણા કહે ઠે-આઠમે ૬૧ નવમે ૬૩

अते काढता ७३ सातमे दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे ५४
रहे । तेरमे ३९ अजोगिए उदिरणा रहित
जगवत होय ॥

माणु १ आनु पमत्तता । अजोगि अणुदीरगोजयव २४
॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे छे:-

सत्ता ते वाध्या कर्मनी श्रीती नापाके । वधादि करणें करी लाधुठे
त्या सुधी जीवसुं लाग्या रहे ते सत्ता । आत्मलाजकर्मोपणुजेणे एवी
सत्ता कम्माण ठिई । वधाई लक्ष अत्त लाजाण ॥

हवे गुणठाणे चढवानी वे श्रे
णियो ठे-उपशम, रूपक, तेमा
प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता
कहे ठे-जे जीव उपशम
समकित, उपशम चारित्र वत
ठे तेने सत्ताए १४८ ठे सर्व प्रकृ जाव उपशान्त मोह गुणठाणे
ति १५८ उधे प्रथमे कही ठे ते बीजे सास्वादने १४७ बीजे, मिश्रे
माथी १५ बंधनमाथी १७ काढता १४७ १ जिन नामनी सत्ता न
१४८ (मिथ्या ते) सत्ता । होय माटे १४७ नो सत्ता ॥
सते अरुयाल सय । जाउवसमु वि जिणु वियतइए १५
आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी क्रोध १ मान २ माया ३ लो
अगियारमे कहे ठे- ज ४ तिर्यंच आयु ५ नरकायु ६ ए ठ
खपावे तेने १४२ नी सत्ता होय ॥

अपुवाड चउके । अणु तिरि निरयाउविणु वियालसयं
समकित गुणठाणे सात प्रकृति

खपावी होय तो १४१ सत्त होय
ते शी रीते, अनतानुबंधी को १
मा २ माया ३ लोभ ४ समकीत

मोहनी ५ मिथ्यात मोदनी ६ मिश्र ए एकसो एकतालिसनी सत्ता
मोहनी ७ ए सात खपावी होय होय उपशमश्रेणि आशरी
तो चोथे, पाचमे, षठे, सातमे । अथवा ।

सम्माइ चउसु सत्तग खयमि इग चत्तसय महवा ५६
द्वे कपक श्रेणि ए ते चारे गुणठा एकसो फीसतालिसनी सत्ता
णाने विषे कहे ठे - ते शी रीते ? नर्कायु १ तीर्थ
च आयु २ देव आयु ३ ए
त्रय विना ॥

खवगतु पप्प चउसुवि । पणयाल निरयतिरिसुराउविणा
अने कपके सप्तक विना १३७ नी सत्ता यावत् नवमाने पेहेले
होय अनतानुबंधी को १ मा २ मा ३ जागे ए नवमा गुण
लो. ४ मोहनि त्रण विना । ठाणना नव जाग ठे ॥

सत्तग विणु अमतीसं जा अनिअदी पढम जागे ॥ ५७ ॥

ए चार बोल बे, बे गणता उप
द्वे नवमाने बीजे जागे सत्ता रनी आठ तथा ए पदमा ठे ते
कहेठे - स्थावर १ सूक्ष्म २ तिर्य निदानिडा ३ प्रचलाप्रचला ४
च गति ५ तिर्यचनी अनुपूर्वि थीणठि ११ एकेन्डि जाति १२
४ नर्कगति ५ नर्कनी अनुपूर्वि बेइन्डि जाति १३ तेन्डिजाति १४
६ आतप ७ उद्योत ८ । चोरेन्डिजाति १५ साधारणनाम १६

यावत् १७ तिरि १८ निरया १९ यव २० डुगथी २१ तिगेगविगलसाहारा २२

बीजे जागे होय. द्वे नवमाने
त्रिजे जागे सत्ता कहे ठे - अप्र

त्याख्यान प्रत्याख्यान क्रो. १ मान १
मा ३ लो ४ ए आठनो अन्त करे.

एसोदखपावे त्यारे १११ नी सत्ता ११४ नी सत्ता रहे ॥
सोदखच उ वीससयं । वियंसिवियप्रतिप्रकसायतो १०

चोथे जागे १११ नी सत्ता ठे
पाचमे जागे ११२ नी सत्ता ठे.
हवे ठे जागे १०६ नी सत्ता ठे
सातमे जागे १०५ नी सत्ता ठे
आठमे जागे १०४ नी सत्ता ठे

हवे श्रीजा जागशी माही कहे। नवमे जागे १०३ सत्ता ठे; अ
ठे.-त्रिजे जागे ११४ नी सत्ता ठे। नुरुमे ॥

तड्ढासु चउदस तेर वार ठपावचतिहिअसयकमसो
नपुंसकवेद जता चोथे जागे हवे सजलन क्रोध जते आठमे
११३ स्त्री वेद जता पाचमे जा जागे १०४ संजलन मान जते
गे ११२, दास ठक जता ठे नवमे जागे १०३ सजलन मा
जागे १०६, पुरुषवेद जता सा या जते १०७ हवे दशमे गुणठा
तमे जागे ॥ १०५ । ए सत्ता कहे ठे:-

नपु इतिहासठगपुस तुरीअ कोहमयमायखउ ॥१॥
दशमे सूक्ष्म सपराय गुणठाणे १०१ नी । वारमाने पेहले जागे
सत्ता इती ते कपक श्रेणिए चढता १७ । १०१ नी सत्ता ठे. नि
मे गुणठाणे संजलनो लोचन तजे । हा १ प्रचला १ खपावे ॥
सुहुमि डसय लोचनतो । खीण डवरिमेगसयडुनिदखउ ॥
वारमाने बीजे जागे एए नी दर्शनावर्णी चार; ज्ञानावर्णी पा
सत्ता ठे । च. अतराय पाच ॥

॥ अथ बन्ध प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उपर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदनी ३	मोहनी ४	अपु कर्म	रूपे	रूपे	रूपे	रूपे	गुणठाणानी स्थिति
	ओष	७।८	१२०	५	९	२२६	४६७	२५					
१	मिथ्यातगुणठाणे	७।८	११७	५	०	२२६	४६४	२५					अनतोकाल
२	मास्वादगुणठाणे	७।८	१०१	५	०	२२४	३५१	२५					आवलि ६
३	मिश्रगुणठाणे	७	७४	५	६	२१९	०३६	१५					अन्तर मूर्हर्त
४	अविरतिगुण०	७।८	७७	५	६	२१०	२३७	१५					३३सागरसाजरा
५	वैशधिरतिगुणठाणे	७।८	६७	५	६	२१५	१३२	१५					देसेउणपुर्वकोड
६	प्रमत गुणठाणे	७।८	६३	५	६	२११	१३२	१५					अन्तर मूर्हर्त
७	अप्रमतगुणठाणे	७।८	५०	५	६	२	१३१	१५					॥
८	निर्द्विगुणठाणे												॥
	भाग १	७	५८	५	६	१	९	०	३१	१५			॥
	भाग २	७	५६	५	६	१	९	०	३१	१५			॥
	भाग ३	७	५६	५	६	१	९	०	३१	१५			॥
	भाग ४	७	५६	५	६	१	९	०	३१	१५			॥
	भाग ५	७	५६	५	६	१	९	०	३१	१५			॥
	भाग ६	७	५६	५	६	१	९	०	३१	१५			॥
	भाग ७	७	२६	५	६	१	९	०	१	१५			॥
९	अनिद्विगुणठा												॥
	भाग ५												॥
	भाग १	७	२२	५	६	१	५	०	१	१५			॥
	भाग २	७	२१	५	६	१	४	०	१	१५			॥
	भाग ३	७	२०	५	६	१	३	०	१	१५			॥
	भाग ४	७	१०	५	६	१	२	०	१	१५			॥
	भाग ५	७	१८	५	६	१	१	०	१	१५			॥
१०	सूक्ष्मसपराय गु	६	१७	५	४	१	०	०	१	१५			॥
११	उपसातमो गु ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०			॥
१२	हीण मो गु ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०			॥
१३	सजोगी गु ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०			देसेउण पु को
१४	अजोगी गु ठा	०	०	०	०	०	०	०	०	०			अन्तर मूर्हर्त

॥ अथ उदय प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानायणी	दर्शनायणी	पैदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतराय कर्म
	जोष	८	१००	५	९	२	२८	५	६७	२	५
१	मिथ्यात गुणठाणे	८	११७	५	९	२	२६	५	६५	२	५
२	नारदाद गुणठाणे	८	१११	५	९	२	२५	५	६०	२	५
३	मिश्र गुणठाणे	८	१००	८	९	२	२२	५	८१	२	५
४	अविगति गुण०	८	१०४	५	९	२	२२	५	६८	२	५
५	दशधिरति गुणठाणे	८	८७	५	९	२	१८	२	४५	२	५
६	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	५	९	२	१६	२	४५	२	५
७	प्रमत्त गुणठाणे	८	७६	८	८	२	१५	२	४२	२	५
८	निर्गुण गुणठाणे	८	७२	५	८	२	१३	२	३९	२	५
९	भानवृत्ति गुणठा	८	६६	५	८	२	७	२	३९	२	५
१०	सुखमपराय गु	८	६०	५	८	२	१	२	३९	२	५
११	उपसातमो गु ठा	७	५९	५	८	२	०	२	३९	२	५
१२	क्षीण मो गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	५७	५	८	२	०	२	३७	२	५
	भाग २	७	५५	८	४	२	०	२	३७	२	५
१३	सजोगी गु ठा	८	४०	०	०	२	०	२	३८	२	५
१४	अजोगी गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	८	१०	०	०	१	०	१	९	२	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

॥ अथ उदिराणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानायणी	दर्शनायणी	पैदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	गोत्र कर्म ७	अंतरायक ८
	आघ	८	१००	५	९	२	२८	५	६७	२	५
१	मिथ्यात गु ठा	७८	११७	५	९	२	२६	५	६५	२	५
२	नारदाद गु ठा	७८	१११	५	९	२	२५	५	६०	२	५

॥ अथ बन्ध प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	मानावर्णो	दशनावर्णो	येदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	मोत्र कर्म	अंतराय कर्म	गुणठाणानी स्थिति
	ओघ	७।८	१००	५	९	२२६	४६७	२५				
१	विध्यातगुणठाणे	७।८	११७	५	९	२२६	४६४	२५				अननोकाळ
२	मास्वादगुणठाणे	७।८	१०१	५	९	२०४	३५१	२५				आवलि ६
३	मिश्रगुणठाणे	७	७४	५	६	२१०	०३६	१५				अन्तर मूर्हत्त
४	अविरतिगुण०	७।८	७७	५	६	२१०	२३७	१५				३३सागरसाजेरा
५	वेसाधिरतिगुणठाणे	७।८	६७	५	६	२१५	१३२	१५				देसेउणुपुर्वकोड
६	प्रमत गु ठाणे	७।८	६३	५	६	२११	१३२	१५				अन्तर मूर्हत्त
७	अप्रमतगुणठाणे	७।८	५०	५	६	१	१३१	१५				॥
८	निवृत्ति गु भाग७											॥
	भाग १	७	५८	५	६	१	०	३१	१५			॥
	भाग २	७	५६	५	४	१	०	३१	१८			॥
	भाग ३	७	८६	५	४	१	०	३१	१५			॥
	भाग ४	७	५६	५	४	१	०	३१	१५			॥
	भाग ५	७	५६	५	५	१	०	३१	१५			॥
	भाग ६	७	५६	५	४	१	०	३१	१८			॥
	भाग ७	७	२६	५	४	१	०	३	१५			॥
९	अनिवृत्तिगुणठा											॥
	भाग ५											॥
	भाग १	७	२२	५	५	१	५	०	१	१५		॥
	भाग २	७	२१	५	४	१	४	०	१	१५		॥
	भाग ३	७	२०	५	४	१	३	०	१	१५		॥
	भाग ४	७	१०	५	४	१	२	०	१	१५		॥
	भाग ५	७	१८	५	४	१	१	०	१	१५		॥
१०	मूक्षमसपराय गु	६	१७	५	४	१	०	०	१	१५		॥
११	उपसातमो गु ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०		॥
१२	क्षीण मो गु ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०		॥
१३	सजोगी गु ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०		॥
१४	अजोगी गु ठा	०	०	०	०	०	०	०	०	०		देसेउणु पु को अतर मुहूर्त्त

॥ अथ उदय प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानार्णो	दर्शनार्णो	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म	गाम कर्म	गोन कर्म	अंतराय कर्म
	जोष	८	१००	५	०	२	२८	५	५७	०	५
१	मिथ्यातगुणठाणे	८	११७	५	०	०	२६	५	५५	०	५
२	मास्वादगुणठाणे	८	१११	५	०	०	२५	५	५०	०	५
३	मिश्रगुणठाणे	८	१००	८	०	२	२२	५	५१	०	५
४	अविगतिगुण०	८	१०४	५	०	०	२२	५	५८	०	५
५	ब्रह्मविरतिगुणठाणे	८	८७	८	०	२	१८	२	४५	०	५
६	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	५	०	०	१८	१	४४	१	५
७	प्रमत्तगुणठाणे	८	७६	८	८	०	१४	१	५०	०	५
८	निर्द्विगुणठाणे	८	७२	५	६	०	१३	१	३०	१	५
९	अनिर्द्विगुणठा	८	६६	५	६	०	७	१	३९	१	५
१०	सूक्ष्ममपराय गु	८	६०	५	६	०	१	१	३९	१	५
११	उपमानमो गुठा	७	५९	५	६	०	०	१	३९	१	५
१२	क्षीण मो गुठा										
	भाग २										
	भाग १	७	५७	५	६	०	०	१	३७	१	८
	भाग २	७	५८	५	४	०	०	१	३७	१	५
१३	सजोगी गुठा	८	५२	०	०	०	०	१	३८	०	०
१४	अजोगी गुठा										
	भाग २										
	भाग १	१	१०	०	०	१	०	१	०	१	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

॥ अथ उदिरणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानार्णो	दर्शनार्णो	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	गाम कर्म ६	गोन कर्म ७	अंतरायक ८
	आद्य	८	१००	५	०	०	२८	५	५७	०	५
१	मिथ्यात गुठा	७८	११७	५	०	०	२६	५	५५	०	५
२	मास्वाद गुठा	७८	१११	५	०	०	२८	५	५०	०	५

॥ अथ उदय प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानार्णी	दशार्णी	वेदनी १	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	श्री १	श्री २
१	मिथ्यात गुण ठाणे	८	१२०	८	९	२	२८	१	१५	५	५
२	मास्वाद गुण ठाणे	८	११७	८	९	३	२८	१	१५	५	५
३	मिश्र गुण ठाणे	८	१००	८	९	३	२३	१	१५	५	५
४	अविगति गुण०	८	१०४	८	९	३	२३	१	१५	५	५
५	दशाविराग गुण ठाणे	८	८७	८	९	३	१८	१	१५	५	५
६	प्रमत्त गुण ठाणे	८	८१	८	९	३	१८	१	१५	५	५
७	प्रमत्त गुण ठाणे	८	७६	८	९	३	१८	१	१५	५	५
८	निर्दोष गुण ठाणे	८	७२	८	९	३	१३	१	१५	५	५
९	अनिर्दोष गुण ठाणे	८	६६	८	९	३	१३	१	१५	५	५
१०	सूक्ष्मपराय गु	८	६०	८	९	३	७	१	१५	५	५
११	उपमानमो गु ठा	७	६०	८	९	३	७	१	१५	५	५
१२	क्षीण मो गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	६७	८	९	३			३७	१०	५
	भाग २	७	६६	८	९	३			३७	१०	५
१३	सजोगी गु ठा	१	६०	०	०	३			३७	१०	५
१४	अजोगी गु ठा								३७	१०	५
	भाग २										
	भाग १	८	१०	०	०	३					
	भाग २	०	०	०	०	०					

॥ अथ उदिरणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानार्णी	दशार्णी	वेदनी १	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	श्री कर्म ७	अंतरायक ८
१	आय	८	१२०	८	९	३	२८	१	१५	५	५
२	मिथ्यात गु ठा	७८	११७	८	९	३	२८	१	१५	५	५
३	मास्वाद गु ठा	७८	१११	८	९	३	२३	१	१५	५	५

३	मिश्र गुण ठा	८	१००	८	०	०	०	०	४	५१	२	५
४	अविरति गु ठा	७८	१०८	५	९	०	०	०	४	५५	२	५
५	देशविरति गु ठा	७८	८७	५	९	०	०	०	४	४४	२	५
६	प्रमत्त गु ठा	७८	८१	५	९	०	०	०	४	४४	१	५
७	अप्र गु ठाणे	६	७३	५	६	०	०	०	४	४२	१	५
८	निवृत्ति गु ठा	६	६०	५	६	०	०	०	४	३९	१	५
९	अनिवृत्ति गु ठा	६	६३	५	६	०	०	०	४	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपराय गु	६।५	५७	५	६	०	०	०	४	३९	१	५
११	उपशांतमोगु ठा	५	५६	५	६	०	०	०	४	३९	१	५
१२	क्षीणमोगु ठा											
	भाग २											
	भाग १	५।२	५४	५	६	०	०	०	४	३७	१	५
	भाग २	५।०	५०	५	४	०	०	०	४	३७	१	५
१३	सजोगि गु ठा	२	३९	०	०	०	०	०	४	३८	१	०
१४	अजोगि गु ठा											
	भाग २											
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	४	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	४	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपसर्ग अंणी	क्षयक अंणी	ज्ञानावणी २	दर्शनावणी २	वेदनी ३	मोहनि ४	अयु क ५	नाम क ६	गोन क ७	अतसाय क ८
	ओष	८	१४८			५	०	०	०	०	०	०	०
१	मिध्यात गु ठा	८	१८८			५	०	०	०	०	०	०	०
२	मास्वादन गु ठा	८	१८७			५	०	०	०	०	०	०	०
३	मिश्र गु ठा	८	१४७			५	०	०	०	०	०	०	०
४	अविरति गु ठा	८	१४८	१४१	१४५	५	०	०	०	०	०	०	०
					१३८								
५	देशविरति गु ठा	८	१८८	१४१	१४५	५	०	०	०	०	०	०	०
					१३८								
६	प्रमत्त गु ठा	८	१४८	१४१	१४५	५	०	०	०	०	०	०	०
					१३८								
७	अप्रमत्त गु ठा	८	१४८	१४१	१४५	५	०	०	०	०	०	०	०
					१३८								

८	निवृत्ति गु ठा	८	१८८१३०	१३८	५	९	७	७८	७१९३	७	५
०	अनिवृत्ति गु ठा		१८७					७८			
	भाग ९							७९			
	भाग १	८	१४८१३९	१३८	५	९	७	७८२१	९३	२	५
			१४७					२४			
	भाग २	८		१०७	५	६	७	७९	८०	२	५
	भाग ३	८		११६	५	६	७	२११	८०	२	५
	भाग ४	८		११३	५	६	७	१३१	८०	२	५
	भाग ५	८		११७	५	६	२	१२१	८०	२	५
	भाग ६	८		१०६	५	६	७	१११	८०	२	५
	भाग ७	८		१०५	५	६	७	५१	८०	२	५
	भाग ८	८		१०४	५	६	७	६१	८०	२	५
	भाग ९	८		१०३	५	६	७	३१	८०	२	५
१०	सूक्ष्मपरायगु ठा	८	१५८	१०७	५	९	७	७९	८०	२	५
			१८७१३९					२८२११	९३	२	५
११	उपशान्त मोह गु	८	१४८१३९		५	९	७	२६	८०		
			१८७					२११६	९३	२	५
१२	सीषमोहगु भाग०							७८२१४			
								७६			
	भाग १	७		१०१	५	६	२	०१	८०	२	५
	भाग २	७		९०	५	६	२	०१	८०	२	५
१३	सजोगि गु ठा	६		८५	०	०	७	०१	८०	२	०
१४	अयोगिगु भाग०										
	भाग १	४		८५	०	०	७	०१	८०	२	०
	भाग २	०		१३	०	०	१	०१	१०	१	०
				१०							

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	वंध	उदय	उदिरणा	सत्तानुपश्रमश्रेहायकश्रे
१	मिळ्यात गु	११७	११७	११७	१४८
२	सस्वादन गु	१०१	१११	१११	१४७
३	मिश्र गु	७५	१०५	१०५	१५५

२८४

॥	अविरति गु	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु	६४	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु ग	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्तगु.ग	५९	७६	७३	१४१	१४५
८	नि वृ गु ज्ञा ७	५८				
	ज्ञाग १	५८	७२	६९		१३८
	ज्ञाग २	५६				
	ज्ञाग ३	५६				
	ज्ञाग ४	५६				
	ज्ञाग ५	५६				
	ज्ञाग ६	५६				
	ज्ञाग ७	७६				
९	अनिवृत्ति गु					
	ग ज्ञा ९					
	ज्ञाग १	७१	६६	६३	१४२	१३८
	ज्ञाग २	७१				१२२
	ज्ञाग ३	२०				११४
	ज्ञाग ४	१९				११३
	ज्ञाग ५	१८				११२
	ज्ञाग ६					१०६
	ज्ञाग ७					१०५
	ज्ञाग ८					१०४
	ज्ञाग ९					१०३
१०	सु सपराय गु	१७	६०	५७	१४२	१०७
११	उपशान्त मोह गु	१	५९	५६	१४२	
१२	हीणमोह गु					
	ता ज्ञा २					

	ज्ञाग १	१	५७	५४		१०१
	ज्ञाग २		५५	५७		११
१३	सजो० गु.ठा	१	४७	३९		८५
१४	अ.जोगीज्ञा२					
	ज्ञाग १		१२			८५
	ज्ञाग २		अतेखये			१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मवन्धना प्रकारथो एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वादिने
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमा चन्ड समान ॥

बंध विहाण विमुक्त । वंदिय सिरि वद्धमाण जिण चंद॥
गति गमन करवुं, आगति आव संठेप थकी वन्धना स्वा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण, जीव केटलीप्र
दीशु । कृति बावे ॥

गई याई सुबुद्धं । समासज वंध सामित्तं ॥ १ ॥

इवे प्रथम वासठ मार्गणा गणावे जोग३ वेद३ कदाय४ ज्ञान८
ठे.-गति४ इन्दि५ काय ६ ।

गइ इदिय काए । जोए वेए कसाय नाणिसु ॥

संजम७ दंसण४ लेमा६ । जव्य१ अजव्य१ समकोत६ संनिज१
असनिज१ आहारी१ अणाहारी१ ॥

सजम दंसण लेसा । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

इवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रकृतिनो वन्ध कहे ठे -
ते नर्कगतिमा पेह्ला चार गुण

ठाणा ठे तेमा प्रथम नुवे १०१

प्रकृति वाधे ते जिननाम १देव

गतिः देवतानी अनुपूर्विः वैकी देवतानु आयुः नर्कगतिः न
य सरीरः वैकीय अंगोपाग ॥ कर्कअनुपूर्विः नर्कनु आयु ४ सू
आहारक सरीरः आहारक न दमः ५अपर्याप्तादमाधारणः ७वैदित्
पागः । तेरेडिः चौरिडिः ७[विगलः ३तिग

जिण १सुरः २विज्जवाः ३हारः ४डुः ५ । देवानुयः १निरयः ३सुहुमः ३
एकेडि जाति १आवरनामः २आ नपुसकवेदः १ मिथ्यात्वमोहनीः
तापः ३ । हुमक सस्थान ठेवठो सधयणः

एगिदि थावरा यव । नपुः मिहः हुमः ठेवठः १॥३॥

अनंतानुवधी क्रोधः मानः २ मा

याः ३ लोचनः ४ मध्य सस्थान नि असुज्ज विद्यायोगतिः निचगोत्रः
ग्रोधः साविः वामनः ३ कुजः ४ स्त्रिवेदः १ दुर्जगः १ दुस्वरः १ अना
सधयण रिखज्जनाराचः १ नारा देयः १ नीजानीजाः १ प्रचलाप्रचलाः
चः २ अर्धनाराचः ३ कीलीकाः ४। धीणः ६। एत्रिकाः ॥[थीणः ३तिगः ॥

अण ४मझागिः ५संघयणः ४। कुखगः १निअः १इत्तिः १डुहगः ३
मनुष्य आयुः मनुष्य गतिः १ अ
नुपूर्विः १ नृदारिक शरीरः १ अगो

उद्योत नामः १ तिर्यच गतिः १ अ पागः १ वज्ररिखज्ज नाराच संघय
नुपूर्विः १ तिर्यचनु आयुः १ । ए ए प्रकारे पचावनप्रकृतिकही

उद्योयः १तिरिडुगः १तिरिः १। नराजः १नरः १नरलः १डुगरिसहः ४

एकसो विसनो नुवे बन्ध कह्यो

ठे. तेमाथी सुरगति आदिकः १ए

काढवी ते लखे ठे - देवगति १

अनुपूर्वि ३ वैक्रिय शरीरः १ अ

गोपाग २ आहारक शरीर? अ
 गोपाग देवतानु आयु १३ नरक
 गति? अनूपूर्वि? आयु १३ सूक्ष्म
 ? अपर्याप्तो? साधारण नाम? ३
 वैदि तेदि चोरिदि ३ एकेदि जा
 ति? थावर? आताप? ए जंग
 णीश वर्जिए ।

वाकी १०१ उधे नारकी बाधे ॥

सुरइ गुणवीसवज्ज । इग सज्ज उहेण बधहि निरया ॥

हवे बीजे सास्वादन गुणठाणे
 हवे नर्कमा गुणठाणा ४ ठे, ते ए३ बाधे. नपुसक वेद ? मिथ्या
 मा प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध त२ हुंरक संस्थान ३ ठेवठो सं
 ठे तीर्थकर? विना ।

घयण ४ ए चार वगर ठनु बाधे

तिष्ठ विणा मिष्ठिसय । सासणि नपुचउविणा ठनुई ५

हव त्रिजे मीश्रगुणठाणे ४० नो

बन्ध ठे चार अनन्तानुबंधी को?

मा. २ मा ३ लो. ४ मध्य संस्था

न नि ? सा. १ वा. ३ कु ४ सं

घयण रि. ? ना. २ अ. ३ की- ४

अशुज विद्यायोगति ? निचगो

त्र ? स्त्रीवेद ? दुर्जग ? दुखर २

अनादेय ३ ३ श्रीणंदि प्रचलापच

ला १ निज्ञानिज्ञा ३ १ उद्योत ? हवे चोथे समकित गुणठाणे ३२

तीर्थच त्रीक गति ? अनुपूर्वि १ जिननाम ? मनुष्य आयु एवे

आयु ३ मनुष्यनो आयु ? एठविंश ॥ प्रकृति ७० मा ज्ञेगी करजो ॥

विणुअण छवीस मीसे । विसयरि सम्मामिजिण ? नराउ ?

इवे चोधी पक प्रज्ञा [जुआ ॥

पाचमी धुम प्रज्ञा ठगीतम

प्रज्ञा त्या नुधे १०० नो वन्ध

तिर्थकर विना मिथ्याते। सास्वा

ए रत्न प्रज्ञा सक प्रज्ञा वालुप्र वने एह मिश्र ३० समकितउ?

ज्ञा सुधी जाणवुं ।

मनुष्य आयु जेलववु ॥

इअर रयणाइसु जंगो । पकाइसु तित्तर हीणो॥६॥

सातमीए तमतमा प्रज्ञाए। इवे मिथ्यात गुणठाणे सातमीए व

नुधे एए नो वन्ध जिना न्व मनुष्यगति? अनुपूर्वि? उचगो

नाम? मनुष्य आयु? वो त्र? ए त्रण विना उज्जु वन्ध ठे ॥

काढवा ॥

अजिणामणुआउ उहो सतमिए नरदुगुअचविणुमिठे

सास्वादन गुणठाणे। तिर्यचनु आयुष्य? नपुसकवेद २ मिथ्या

ए? नो वन्ध ठे । त ३ हुरुक सस्थानध ठेवठो सघयण ५ ए

पाच जता ए? नो वन्ध ॥

डग नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुसकचउ वज्जं ७॥

अनन्तानुवन्वि आदिक २४ का

ढता ६७ रहे, तेमा त्रण वधा

रीए एटले ७० नो वन्ध, ने मिश्र

समकिते होय अनन्तानु ४ म

ध्य सघयण ४ मध्य सस्थान ४

असुजगति? निचगोत्र? स्त्रि मनुष्यगति? अनुपूर्वि? उंच

वेद? दुर्जगत्रिक? श्रीणद्वित्रिक गोत्र? ए त्रणे जेलता ७० वा

३; उद्योत? त्रीयचगति? अनु धे त्रीजे चोथे गुणठाणे सात

पूर्वि ए चोवीश ।

मी नर्कवाला ॥

अण चञ्चीम विरहिया । सनरडुगु चाय सयरिमीसडुगे
इवे तिर्यच गति मार्गणाए प्रकृति पर्याप्ता तिर्यचने तिर्यकरना
वन्ध कहे ठे—नुधे ११७ नो वन्ध म? आहारकर डुग ए त्रण
वे मिछ्यात गुणठाणे ११७ । विना ११७ नो ॥

सतरस न नहिमिहे । पञ्जातिरिया विणुजिणाहार ॥८॥

इवे मिश्र गु ठा. ६१ बाधे ३३
न बाधे तेना नाम—देवआयु ?
अनन्तानुवन्धि ४ क्रो मा मा.
लो मध्यसस्थाननी? सा २वा. ३
कु ४ मध्यसंघयण रि. १ ना १
अ ३की ४ असुज वीहायोगति?
नीचगोत्र? स्त्रिवेद? दुर्जगत्रिक ३
दुर्जग दुमर अनावेय अिणंदि? प्र

हवे सास्वादन गुणठाणे १०? चलाप्रचला २ निज्ञानिज्ञ ३ नद्यो
नो वन्ध, ते सोल काढोने ते क त? तिर्यचगति ? अनुर आ. ३
हे ठे—नर्कगति? अनुपूर्वि १ आ उदारिकसरिर? अंगोपाग २ नर्क
यु ३ जाति—४ आवर ४ हुक? गति? अनुपूर्वि २ आयु ३ प्रथम
आताप? ववठु? सघयण नपुंम सघयण? ए वत्रीइ मिश्र गुण
कवेद? मिछ्यातमोहनी? ए सो ठाणे न बाधे माटे ६६ नो व
ल विना सास्वादने १०? न्व होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरय सोल सासणि । सुराज? अण ३, एगतीसविणु

इवे समक्रीत गुणठाणे ७० नो हवे पाचमे गुणठाणे ६६ बाधे
वन्ध ठे. देव आयु सहित करते अप्रत्याख्यानि क्रोध? मान १
सीत्तेरनो वन्ध । माया ३ लोन्न ४ विना ॥

ससुराज सयरि३० सम्मे । वीअ कमाए विणादेसे॥ए॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणगणे जिन
नाम सहित मनुष्य ३? बाधेन
ये हवे देसविरतादिक गुणगणे
कहे ठे.-बीजि चोकनी रहित
६३ नो देसविरतिए बाधे ठे
गुणगणे त्रिजी चोकनी न बां
धे माटे ६३ इत्यादिक ॥

एम प्रथम गुणगणाथी चोथा
गुणगणा सुधी मनुष्य त्रियंच
ने तुह्य बन्ध जाणवो ।

इय चउ गुणोसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अपर्याप्ता त्रियंच तथा नर
ने बन्ध कहे ठे.-१०ए जिनना
मादि ११ न बाधे जिनना
म१ देवद्विक गति२ अनुपूर्वि३
वैकीद्विक सरिर४ अगोपाग ५
आहारकद्विक सरिर६ अगोपा
ग७ देवआयु८ नरकत्रिकगति९

अनुपूर्वि१० आयु११ ए अगिआ १०एबाधे गुणगणएक मिथ्यात्व
र विना । होय ए अपर्याप्ता त्रियंच नरने॥

जिण इकारसहीण । नवसय अपकृत तिरिअ नरा १०

उधे १०४ मिथ्याते १०३ एकें
दि१ थावर२ आताप३ ए त्रण
नेलत४ उधे १०४ नो बन्ध मि
थ्याते जिन नाम काढता१०३

नारकोव-नरकगतिना बन्धनी पे

वे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध वे सा. ए६ मि. ७०
एवो, एटलुं विशेष जे.- त ७२ ॥

निरयव सुरा नवर । उहे मिठे डगिदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, नव
नपति, व्यंतरमा उधे मिथ्याते

वे देवलोके सुधर्म इसाने पण १०३ नो बन्ध सा १६ मि. ७०
एमज । स० ७१ ॥

कप्पडुगेविअ एवं । जिण हीणो जोड नवण वणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर

रत्नप्रज्ञानी परे सनतकुमारथी सुधी उधे १७ नो बन्ध ते के
सदसार सुधी उधे १०१ नो ब म-उद्योत१ तिर्यच त्रिकगति २
न्ध, मिथ्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि३ आयुध ए चार विना
१६ मिथे ७० नो बन्ध, चोथे १७, मिथ्याते १६ सास्वादने
७२ नो बन्ध ॥ ए२ मिथे ७० अविरति ए ७२

रयणव सणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअचनरहिआ

एकसो नव केटली मार्गणाए
बन्ध होय ते कहे वे एकेंडि१
पृथ्वीकाय२ अपकाय३ वनस्पति
काय४ वेरेंडि५ तेरेंडि६ चोरेंडि७
एटली मार्गणाए १०९ नो बन्ध

अपर्याप्त तिर्यचनी परे उधे१०१ मिथ्या ते पण १०९

अपक्कतिरिअव नवसय । मिगिदिपुढविजलतरु विगळे १२

सास्वादनेए६ नो बन्ध तेर अ
कृति विना सूद्धमत्रिक, ३ विग
ल त्रिक, ३ एकेंडि७ थावर८ आ

तापए नपुंसक १० मिथ्यात्व ११

हुंनक १२ ठेवठु संघयण १३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर बिना ए६ बाधे । के-सास्वादने चोराणुनो वधा ॥

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केड पुणबित्तिचउनवई

शरीर पर्याप्ति कर्था पेहेला आ

हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने

वर्त्ते-माटे ते बन्धतो पर्याप्ता थ

तिर्यच आयु मनुष्य आयु

न बाधे माटे १४ बाधे ।

या पठी बाधे तेथी १४ नो व

न्ध कह्यो ॥

तिरिअ नराजहि विणा । तणु पज्जाति न जति ज्ञान ॥१३॥

तेज वायुकाय गति त्रस कहा

माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो

ठे १२० माथी १५ न बाधे जि

ननाम १ देवद्विक गति १ अनुपू

र्वि ३ वैक्रिशरीर ४ अगोपाग ५

आहारक शरीर ६ अगोपाग ७ दे

उधे पचेन्दिनी तथा त्रसकायनो । वायु ८ नर्कगति ९ अनुपूर्वि १०

मार्गणा ए उधे १२० मिथ्यात्वे आयु ११ मनुष्य गति १२ अनुपू

११७ सास्वादने १०१ मिश्रे । वि १३ आयु १४ उचगोत्र १५ ए

७४ ममकीते ७७ देशव्रति ६७ ए । पंदर न बाधे एक मिथ्यात्व गु

आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् । एगणु ठे ॥

उहु पाणिदि तसे गइ । तसेजिणिकार नरतिगुच्च विणा ॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी

पेरे उधे १२० मिथ्याते ११७ सा

मन योग, वचन योगनी मार्ग स्वादने १०८ मिश्र ६९ समकी

णाए न्धे १२० यावत् गुणग। ते ७१ देसे ६७इत्यादिक मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरुजो ॥

मणावय जोगेनहो । उरखे नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥
उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे—आहारक शरिर? अगो। एकमो चौदनो? १४ मिथ्यात्वे
पांग१ देवायु३ नर्कत्रिक गति ४। १०एतेलखे ठे तीर्थकरनाम?
अनुपूर्वि५ आयु६ ए ठ प्रकृति । देवगति७ अनुपूर्वि३ वैक्रियडुग
अपर्याता न बाधे मांटे न्धे बन्धा शरीर४ अगोपाग५ ए पाचवि
रह्यो ते आवतापदमाकहेठे। ना १०ए बाधे ॥

आहार ठग विणोहे । चऊदससजमिन्निजिणपणगहीणं

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे ह
तो तेमाथी पंदर न बाधे ते वा
रे १४ बाधे, सूक्ष्मत्रिक३ वि
गलत्रिक३ एकेंडि७ थावर८ आ
ताप ९ नपुसक वेद १० मिथ्या

सास्वादन गुणगणे ९४ बाधे । त्व ११ हुंरुक १२ ठेवजो १३ म
कइ प्रकृति विना ते आगल क । नुप्य आयु १४तिर्यच आयु १५
हे ठेः । ए पन्नर मिश्र गुणगणु नथी॥

सासणि चउनवइ विणा । नरतिरिआउ सुहुमतेर॥१५॥

इवे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठेः—९४ माथी २४ काढे
अनन्तानुबन्धि क्रो १ मा. १
मा ३ लो. ४ मध्य संघयण रि.

५ ना ६ अ. ७ की. ८ मध्यसं इवे ते ७० मा पाच जेलवजो
स्थान नि ए मा १०वा ११ कु ते पाचना नाम, जिन नाम?

१२ कुल गइ १३ नीच १४ स्त्रि। देवगति २ अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ उत्तर १७। रीर ४ अगोपाग ५ एपाच वा
धीणधीत्रिक नीजानोडा १७ प्रचा धे माटे ७५ नो बन्ध; पठी चो
लाप्रचला १९ धीणधी २० उद्यो। थाथी बारमा सुधी न बाधे ते
त २१ त्रिर्यचत्रिकगति २२ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे उदा
पूर्वि २३ आयु २४ चोराणुमाथी रिक मिश्र काय योगमा चार
ए चोविस्त जाय त्यारे ७० रहे। गुणठाणा होय. १ २. ४, १३

अण चउवीसाइ विणा। जिण पणजुअसम्मिजोगिणो
इवे कर्मण काय योगनी मार्ग [साया॥

णाए पण उधे ११२ नो बन्ध,
मिळ्याते १०७ नो वे प्रकृति न
बाधे, ते त्रिर्यच आयु १ नर आ

यु २ न बाधे पेहेले १०७ बीजे
१४ चोथे ७५ सजोगि
गुणठाणे सातानो बंध कर्मण
काय जोगे ।

इवे आहरक काय योग, आहा
रक मिश्र काययोग ठे गुण
ठाणे होय माटे ठे गुणठाणे
बन्ध स्थानक ६३ नो होय॥

विणु तिरि नराउ कम्मेवि । एव माहार दुगि उहो॥१६॥

इवे सज्जाविक वैक्रिय योगे इवे वैक्रिय मिश्र योगे बन्ध कहे
बन्ध कहे ठे.-उधे १०४ दे ठे.-तिर्यच आयु १ नर आयु २ वि
व नर्क गतिमा ठे, माटे देव ना उधे १०५ नो बन्ध ठे गुणठा
आयु गवेख्यु देव गतिसमा एा ३ होय १ २ ४

सुर उहो वेउधे । तिरिअ नराउ रहिउअ तम्मिस्से ॥

इवे त्रण वेदनि मार्गणाए गुणठाणा त्रण वेदे गुणठाणा १ प्र
पहेली चोकनी, बीजी थमथी अनतानुबधी चोकनिये २ गु
चोकनी, बीजी चोकनी एठाणा, बीजी चोकनिये ४ गुणठा

ए बन्ध धानक कहे ठे । एाठे. त्रीजी चोकनिये ५ गुणठा
णा पेहेला ठे

वेअतिगा इमविय तियकसाय । नवडु चनु पंच गुणा १७

संजलन क्रोध १ मान १ माया

नी मार्गणाए गुणठाणा वधथा

नक कहे ठे:-गुणठाणादि एलो

जे १० नुघे १२० मिठ्यात्व ११७

सास्वादन १०१ मिश्र ७४ तम

कीते ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३

अप्रमत्ते ५८ निवृत्ति ८ ज्ञाग ७ पेहे

ले ५८ बीजे त्रीजे चोथे पाचमे

ठे ५६ सातमे २६ अनिवृत्ति ८

२२ २१ २० १९ १८

संजलन तिगेनव दस । लोहे १० चनु ४ अजइति अत्रा

हवे चकु अचकुदर्शन, ए वे मा

र्गणाए गु ११ प्रथमथी नुघे

१२० मि ११७ सा १०१ मि

७४ अ ७७ देस ६७ प्र. ६३ अ

५९-५८ नि ५८-५६-२६ अ

२१-२१-२०-१९ १८ सूदमस १७

उपसमे १ क्षीण मोहे १।

वारसअचरकु चरकुसु । पढमा अहखाइ चरमचनु ॥ १७ ॥

हवे मनपर्यवज्ञाने कहे ठे -

गुणठाणा ७ प्रमत्तथी क्षीण मो

ही सुधी नुघे ६५ प्रमत्ते ६३ अ

संजलन लोन्ने दश गुणठाणा

लोन्ने ठे माटे १७ नो बन्ध ह

वे अविरति मार्गणाए गुणठा

णा ४ तेनो बन्ध नुघे ११८ पेहे

ले ११७ बीजे १०१ त्रीजे ७४

चोथे ७७ मतिश्रुत विजंग ए

त्रण अज्ञाननी मार्गणाए गुण

ठाणा २-३ होय नुघे ११७ मि.

११७ सा १०१ मिश्र ७४

हवेयथाख्यातचारित्रनी मार्ग

णाए ठेला चार गुणठाणा त्यां

बन्ध १ सातानो त्रण गुणठाणे

चनुदमे अवन्ध ठे ॥

हवे सामायक ठेदोपस्थापन

चारित्रनी मार्गणाए गुणठाणा

चार ठे ६, ७, ८, ९, परिहार

[एतिगे]

प्रमत्ते ५१। ५८ निवृत्ति ५८। ५६ विशुद्धि चारित्र्यनी मार्गणाए गु
२६ अनिवृत्ति २२ ७११ १८ वे ६ ७, त्या बन्ध उधे ६५ प्र
सूक्तमे १७ उपशमे १ कोणे १। ६३ अ ५९ नि ५८ अ २२॥
मणनाणिसगजयाई । समई अठे अ चउ डुत्रि परिहारो॥

हवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
नी मार्गणाए गुणगणा वेठे णाए समकितथी मानी वारमा
११, १४, त्या तेरमे एक साता गुणगणा सुधी; नव गुणगणा
नो बन्ध ठे, चउदमे बन्ध नथी त्या बन्ध पूर्वनी पेठे जाणजो ॥
केवल डुगि दो चरमा । जयाइनवमइसु उहि डुगे ॥ १८॥

हवे खायक समकीते गु-अग्नि
आर; चोथायी चौदमा सुधी
मिथ्यातनी मार्गणाए एक मि
उपशम समकीते चोथायी अ ध्यात गुण सास्वादननी मार्ग
गिआरमा सुधी गु० ८ होय णाए एक सास्वादन गु मि
वेदक कहेता खयोपशम सम श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
कीत कहेवु त्या ममकीतथी ठाणु, देश विरतिनी मार्गणाए
४ गुणगणा होय त्या उधे ७५ एक पाचसु गु० बन्ध पूर्वे कही
देशे ६६ प्रमत्ते ६७ अप्रमत्ते, ५८ गया तेम गणजो

अमृतवसमिचऊवे आगि खइए इकार मित्रतिगि देसे ॥

हवे सूक्ष्म सपराय चारित्र्यनी हवे आहारनी मार्गणाए तेरगु
मार्गणाए दशसु गुणगणु ते णगणा तेरमा सुधी प्रथम प्र
र गु. आवता पदमा । माणे ॥

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो १७
हवे उपशमे फेर ठे, ते कहे आयु न बाधे ते कारण माटे अ

वे, उपशमे वर्त्तता । विरति ७७ नो वन्ध हतो ॥
 परमुवसमिवद्वंता । आन न बंधांत तेणअजय गुणे ॥
 तेमाथी देवतानुं आयु, देसविरति आदे गुणगणे देवतानो आ
 मनुष्यनुं आयु, न बाधे यु काढो त्यारे ६७ माथी एक गये ६६
 माटे ७५ नो वन्ध उर्थे नो वन्ध, प्रमत्ते वासठ बाधे; अप्रमत्ते
 ५८ एम गणजो ॥

देव मणु आन हीणो । देसाइसु पुण सुराउ विणा ५१
 हवे लेसा ठए वन्ध कहे ठे - आहार शरिर, अंगोपाग ते बेए
 उधे ११८ नो वन्ध ठे; ते शी रहित, ते पेहेली त्रण लेसा क
 रीते ? ते वत्तावे ठे । स्न नील कापोते ॥

उहे अठार सय । आहार डगूण माइ लेसतिगे ॥
 सास्वादनादिक गुणगणे पूर्ववत् सा. १०१
 मिश्र ७४ स ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ
 तेमाथीजिननाम वि । हिया जगवति सूत्रे ३१ सतके त्रण आ
 ना ११७ बाधे मिश्रयाते । दि लेसाए विमानिक आयु न बाधे, इ
 ति बहु श्रुत गम्यं ॥

तं तिष्ठोणं मिष्ठे । सासणाइसु सबहिउहो ॥ ५१ ॥

हवे सुक्ख लेसानी मार्गणाए
 उद्योत १ तिर्यंच त्रिकगति २
 अनुपूर्वि ३ आयुध नर्कत्रिकग ५
 अ ६ आ ७ सूद्धम ८ अपर्याप्त ९
 साधारण १० वे ११ ते, १२
 चो १३ विगलत्रिक आताप १४
 एकेदि १५ आवर १६ ए सो
 ल न बाधे माटे १०४ नो वन्ध;

तेजु लेसानी मार्गणाए १११
 नो वन्ध; नव न बाधे ते नर्कत्रि
 क ३ सूद्धम ४ अपर्याप्त ५ सा
 धारण ६ वेरदि ७ तेरदि ८ चो

रंदि जाति ९ ।

गुणगणा १३ बन्ध पूर्वपरे

तेऊ निरय नवूणा । उऊोय चउ निरयबार विणुसुका
हवे पद्म लेसानी मार्गणाए १०८ नो जिननाम १ आहारक
उधे बन्ध ठे, ते उपली सोल काढी ते डुग २ एत्रण विना मि
मां उद्योतादि चार प्रक्षेप करता १०८ थ्याते तेजु १०८ पद्म
थाय; एटले नर्कत्रिकादि बारविना १०५ सुक्क १०१ एत्रण
१०८ नो । लेसाए वंघ कह्यो, इति ले

शा बन्ध ॥

विणु निरय बार पम्हा । अजिणाहारा डमा मिठे ॥५३॥

चौदे गुणगणा होय ज्ञव्यनी हवे अज्ञव्य मार्गणाए, असनि
मार्गणाए सन्नियानि मार्गणा मार्गणाए १ ए वे मार्गणाए ११७
ए बन्ध पूर्वे कह्यो तेम सघले नो बन्ध उधे ठे मिछ्यात्वे पण
कहेजो । ११७ नो बन्ध ॥

सवगुणजव सन्निसु । उहु अजवाअसन्निमिठसमा ॥

हवे अणाहारीनी मार्गणाए, का
र्मण शरिर मार्गणानी पेठे बन्ध
जागो जाणवो उधे ११२ तेने
गुणगणा पाच ठे मि १०७ सा
ए४ अवि ७५ सजोगि १ अजो
गि० तेमा मिछ्यात्वे १०७ बाधे
जिन १ देवगति २ अनुपूर्वि ३
वैक्रीय शरिर ४ अगोपाग ५ ए
पाच काढता १०७ रही सारया
दने ए४ नो बन्ध, ते तेर काढे
ठे सूक्ष्मत्रिक, विगलत्रिक, ए

૨૫૯

કેંદ્રિજાતિ, ૭, યાવર ૮ આતાપ ૯
નપુસકવેદ ૧૦ મિવ્યાત્વ મોહ
નો ૧૧ હુંફક ૧૨ ઢેવટુ ૧૩ એ
તેર વિના ચોરાણું વાધે. સમકિત
ગુણગણે ૭૫ ચોરાણુમાશ્રી ચોવીસ
અનન્તાનુવન્ધિ આદિક કાઢતા સી
તેર રહે. તેમા જીનનુ પચક નાખે

સાસ્વાદને ૧૦૧ નો વન્ધ; સનિ તેરમે સાતાનો વન્ધ ઢે, અજોગિ
આની રીતે અસંનિને । એ અવન્ધ ઢે ॥

સાસણિ અસાનિ સત્રિવ । કમ્મણ જગો અણાહારે ॥૨૪॥

હરે લેસ્યા ઋગ્ન, નીલ, કાપોત, એ ચાર, સાત, તેર, ગુણગણા
ગ્રણ લેસાએ ગુ૦ પહેલા ચાર ઢે તે લેસ્યા અનુક્રમે ગણ્યો, વ
જો તથા પદ્મ લેસાએ ગુ૦ પહેલા ન્ય પૂર્વવત્ એવ સ્વામીત્વ ત્રિ
સાત ઢે સુક્લ લેસ્યાએ ગુ૦ ૧૩ જો કર્મધ્રન્ય થયો ॥

ઢે, અજોગિ વિના ॥

તિસુ હસુ સુક્કાઈ ગુણા । ચઝ સગતેર તિવંધ સામિત્તં ॥

શ્રી પૂજ્ય દેવિ ૬ સૂરિજી આચાર્યે જાણજો વીજો કર્મસ્તવ તે
લખ્યો કહેતા રચ્યો ઢે । જાણીપગીત્રીજો જજગ્યો, તો

વિશેષ વોધ હેતુ અશે ॥

દેવિંદ સૂરિ લિહિઅં । નેય કમ્મ ત્વય સોન ॥૨૫॥

॥ मार्गणादि यन्त्र ॥

मरुया	६२ मार्गणा नाम	१४ जीव स्थानक	१४ गुणठा णा	१५ योग	१२ उपयो ग	६ लेखा	अरुपावहुत	
१	देवगति	२	४	११	९	६	अमरुप गु	३
२	मानवगति	३	१४	१५	१२	६	सर्वयीथोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनत गुण	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असरुपगुण	२
५	एकेंद्रि	४	२	५	३	४	अनत गु	५
६	बेरद्रि	२	२	४	३	३	विशेषिक	४
७	तेरद्रि	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिद्रि	०	०	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेद्रि	४	१४	१५	१२	६	सर्वधी थोडा	१
१०	पृथ्वीहाय	४	०	३	३	६	विशेषाधिक	३
११	अपकाय	४	२	३	३	६	विशेषाधिक	६
१२	तेजकाय	४	१	३	३	३	असरुप गु	२
१३	वायुकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	वनस्पतिका	४	२	३	३	६	अनतगुणा	६
१५	जलकाय	१०	१४	१५	१०	६	सर्वधी थोडा	१
१६	मनोयोग	११२	१३	१३	१०	६	सर्वधी थोडा	१
१७	वचनयोग	५८	१३	१५	१३	६	असख गु	०
१८	काययोग	१४	१३	१५	१३	६	अनतगु	३
१९	स्त्रीवेद	४	९	१३	१२	६	सण्यातगुणो	२
२०	पुरुषवेद	४	९	१५	१२	६	सर्वधीथोडा	१
२१	नपुमकवेद	५४	९	१५	१०	६	अनतगुणा	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वधीथोडा	१
२४	माया	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	लोभ	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मतिज्ञान	२	०	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	६
२८	अवधिज्ञान	२	०	१५	७	६	असरुयातगु	२
२९	मापयवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वधीथोडा	७
३०	केवज्ञान	१	२	७	२	१	अनतगुणा	५

३१	मतिअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभगज्ञान	२	१३	५	६	असख्यातगु	४
३४	मामायक	१	१३	७	६	सख्यातगु	५
३५	छेदोपस्थान	१	९	७	६	सख्यातगु	४
३६	परिहारवि	१	९	७	६	सख्यातगु	२
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	९	७	१	सर्वधीयोडा	१
३८	यथाख्यात	१	११	९	१	सख्यातगु	३
३९	देशविरती	१	११	६	६	असख्यातगु	६
४०	अविरती	१४	१३	९	६	अनंतगुणा	६
४१	चक्षुदर्शन	३१६	१३	१०	६	असख्यातगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन	१४	१५	१०	६	अनंतगुणा	४
४३	अवधिदर्शन	०	१५	७	६	सर्वधीयोडा	१
४४	केवलदर्शन	१	७	०	१	अनंतगुणा	३
४५	कृष्ण	१४	१५	१०	१	विशेषाधिक	६
४६	निल	१४	१५	१०	१	विशेषादिक	५
४७	कापोत	१४	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु	०	१५	१०	१	सख्यातगुणा	३
४९	पथ	०	१५	१०	१	सख्यातगुणा	०
५०	गुरु	०	१५	१०	१	सर्वधीयोडा	१
५१	वेदक	०	१५	७	६	असख्यातगुणा	४
५२	सायक	०	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम	०	१३	७	६	सख्यातगुणा	२
५४	मिश्र	१	१०	६	६	सख्यातगुणा	३
५५	मास्वादन	७	१३	५	६	सर्वधीयोडा	१
५६	मिथ्यात	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
५७	भव्य	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अभव्य	१४	१३	५	६	सर्वधीयोडा	१
५९	सज्ञि	०	१५	१२	६	सर्वधीयोडा	१
६०	असज्ञि	१०	६	४	६	अनंतगुणा	२
६१	आहारी	१४	१५	१५	६	असख्यातगु	२
६२	अणहारी	८	१	१०	६	सर्वधीयोडा	१

अथ परुशित्तीकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिप्यते ॥

नमस्कार करीने वोतराग प्रत्ये जि गुणगणा १४ उपयोग १२
चना जेद १४ वासठ मार्गणा जेदे। योग १५ लेसा ६॥ [सानुद
नमिअ जिण जिय १ मग्गण ५। गुणगणा ३ वज्जग ४ जोग ५ ले
कर्मबन्ध हेतु मूल ४ उत्त सख्यातु, असख्यातु, अनन्तु, काइक
१५७ अट्ठावहुत ज्ञावमू कहीशु ए जेदोनो विवरो प्रागल चा
ल ५ उत्तर ५३ । लशे, माटे प्रथम गाथाए सकेपलख्योवे

वध ७ प्यबहु ७ ज्ञावेण । सखिज्जाई १० किम विबुद्ध ॥ १॥
हवे प्रथम जिवना चौद जेद रुदे वेन्दि ३ तेन्दि ४ चोरिन्दि ५
ठे सुदमएकेन्दि १ वादरएकेन्दि ७ अमज्झोपचैन्दि ६ मज्झोपचैन्दि ७
इह गुदुम वायरे गिदि । वि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिदि
ए सात अपर्याप्ता, अने सात अनुक्रमे ए चौद जिवना स्थान
पर्याप्ता । क जाणवा ॥

अपज्जता पज्जता । कमेण चउदस जियगणा ॥ १ ॥
हवे ते चौद जिव स्थानके गुणगणा क्रियाठे ? ते देखाने
ठे -वादरएकेन्दि अपर्याप्त; अगणाना वे ठे पेहेला मिश्यात्व अ
सङ्गी पंचेन्दि अर्याप्त, वेन्दि ने सास्त्रादन ए वे पामिये स
अपर्याप्त, तेन्दि अपर्याप्त, चो इही पचौदे अपर्याप्ताने आवते
रिन्दि अपर्याप्त । पदे कहेशे ॥

वायर असन्नि विगले। अपज्जिपढमविअ सन्निअ पज्जते
अविरति सम्यक सहित त्रण गु सर्वे चउदे गुणगणा जाणवा;
गणगणा होय मो' सा २ अ वाकी जीव स्थानके पेहेलु मि
३, हवे सङ्गी पर्याप्ताने आवते प श्यात्व गु जाणवु, (जमणी

दे कहे ठे-

वाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो)

अजय जुअ सन्नि पळे । सव्वगुणा मिह सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम	अपर्याप्त ने गु ठा	पर्याप्तने गु ठा
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	वेन्दि	२	१
२	तेन्दि	२	१
२	चोरिन्दि	२	१
२	अमहि	२	१
२	सङ्गी	३	१४

हवे चौद जिवस्थानके जोग प
दर कहे ठे-सूक्ष्म अपर्याप्त १
बादर अपर्याप्त १ वेन्दि अपर्याप्त
१ तेन्दि अपर्याप्त ४ चोरिन्दि
अपर्याप्त ५ अमहि पचेन्दि अ
पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक मिश्र १ कार
मण काय, ए वे जोग होय ।

मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे ७ सन्नि अपर्याप्तने
जोग ३, ४ ॥

अपङ्कन ठकि कम्मुरल । मीसा जोगा अपङ्क सन्नि सु ॥
कार्मण, १ उदारिक मीश्र, ते उदारिककाययोग जेलता चार
वैक्रीय मीश्र, ३ । योग पण होय मतात्तरे ॥

ते स विजिघि मीसएसु । तणु पळेसु उरल मन्ने ॥४॥

ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जोग एक ठे. ज्ञाखा सहित चा
र जिव स्थानके वेडिपर्याप्त १०
तेन्डि पर्याप्त ११ चोरेडि पर्या
प्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने

सर्वयोगपंदरे सन्निपर्याप्ताने योग वे उदारिक १ असत्या अ
होय । मृखा २ होय ॥

सबे सन्नि पज्जते । उरल सुहुमे सज्जासु तं चउसु ॥

बादर एकेन्डि पर्याप्ताने त्रणयो इवे चौद जिवस्थानके उपयोग
ग, उ १ वै २ वैक्रीमीश्र ३ वा वारफेलावे ठे १ पर्याप्ता सन्नि
युकाय आश्री । ने वारे उपयोग होय ॥

वायरि स विउवि डुग । पज्ज सन्नि सु वार उवन्गा ॥५॥

चक्षु अचक्षु मति अज्ञान श्रुत
अज्ञान ए चार उपयोग ठे वे
दर्शन, वे अज्ञान, ए चार गया
पदना अर्थमा गएया ठे इवे द
श जिवस्थानके जेगा कहे ठे.—
सूक्ष्म एकेन्डि पर्याप्त ४, अप
र्याप्ता ५ बादर एकेन्डि पर्याप्त
६ अपर्याप्ता ७ वेन्डि पर्याप्त
८ अपर्याप्त ९ तेरेन्डि पर्या
प्त १० अपर्याप्त ११ चोरि
न्डि अपर्याप्ता १२ असंज्ञी प
चेन्डि अपर्याप्ता १३ ए दशपदे
उपयोग, अचक्षु, मति अज्ञान, श्रु

पर्याप्ता चोरिन्डिने २ असंज्ञीने ३। त अज्ञान, ए त्रण होया ॥

पञ्च चत्वारिंशद्विंशसन्निभु । उदंस उअत्राण दससु चक्षुविणा

संज्ञी पचेन्दि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठे—चार माथी चार नदि ते, मन पर्यव ज्ञान? नदि ॥

चक्षु दर्शन नदि; २ केवलज्ञान ३ केवलदर्शन ४ ए नदि, माटे आठ कहा ॥

सन्नि अपज्जे मण नाण । चक्षुकेवल दुग विहूणा ॥६॥

हवे चौद जिवस्थानके लेसा क हे ठे.—संज्ञी पचेन्दि पर्याप्त, अपर्याप्तने ठ लेसा ।

अपर्याप्ता वादर एकेन्दिने ले स्या कृष्ण, नील, कापोत, तेजु ए चार, बाकी जिवस्थानक अ गिआरे व्रणकृष्ण नीलकापोत ॥

सन्नि दुगि ठ लेस । अपज्ज वायरे पढम चत्त ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव स्थानके वध, उदय, उदिरणा, अने सत्ता कहे ठे.—सात, आठ, आयु सहित बन्ध तथा उदिरणामा

सत्ता उदय एवेमा आठजहो य, संज्ञीपचेन्दि पर्याप्ता विना तेर जिव स्थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

हवे संज्ञी पचेन्दि पर्याप्ताने सत्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा

संज्ञीपचेन्दिपर्याप्ताने बन्धक हेठे.—आठ आयु विना, सात मोहनीआयु विना ठवाधे. सा ता वेदनी एक बाधे ।

त, आठ, चार, आठ, मोहनी विना सातनी ज्ञानावरणी दर्शना वर्णीमोहनी अतराय विना चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

हवे उदिरणा कहे ठे.—सात आठ, पाच, वे, ते केम आठ आयु विना सातनी आयु वेदनी विना ठनी आयुवेदनी मोहनी विना पाचनी तेमाथी झानावणी, दर्शनावणी, अतराय विना वेनी उदिरणा जाणवी ।

सत्त ठ ठ पंच डुगं ।
हवे मार्गणा मूल १४ उत्तरद्व २
तेना नाम कहे ठे, गति १ इन्दि
२ काया १ ।

गइ इंदि एय काए ।

उदिरणा संझी पर्याप्तने कही ॥
उदीरणा सन्नि पङ्कते ॥७॥

जोग ४ वेद ५ कपायद्व ज्ञान ७
जोए वेए कसाय नाणसु ॥
जव्य ११ सम्यक्त १२ संझी १३
आहारक १४ ए मूल चौद, उ

संजमठ दर्शन १ लेस्या १० । तर वासठ थया ॥
संजम दसण लेसा १० । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥८॥

हवे मार्गणा उत्तर वासठनाना
म कहे ठे --चार गतिना नाम; हवे इन्दि पाचनानाम एकेन्दि
देवगति, मनुष्यगति तिर्यचग वेन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, पचेन्दि
ति, नर्कगति, ४ । पठी ठकाय कहेशे ॥

सुरनर तिरि नरयगई। इगविअ तिअ चउ पाणि दिठकाया
जसकाय, ए ठकाय. हवे त्रण
पृथ्वीकाय, अपकाय, तेठकाय, जोगना नाम --मनयोग, वचन
वाउकाय, वनस्पति काय, । योग, अने काययोग ३ ॥

जुजल जलणा निल वण। तसायमण वयण तणुजोगा
इवे त्रण वेदनाम-पुरुष, स्त्री। चार कपाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसक ३। माया, लोभ ॥

वेय नरिठि नपुंसा। कसाय कोह मय माय लोभति॥
इवे आठ ज्ञानना नाम--मति विज्ञंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ५ ए ज्ञान ते साकारठ
मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान। पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमण केवल। विज्ञंग मइ सुअ अन्नाणसागारा
सात संजम गणावे ठे --सामा
यक, वेदोपस्थान, परिहार सूदम संपराय, यथाख्यात, वे
विशुद्धि। सविरति अने अविरति, एसात॥

सामाऽअ ठेय परिहार। सुहुम अहखायदेसजय अजया
चार दर्शनना नाम --चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन। केवलदर्शन, एचार अनाकार॥
चखु अचरकू उंही। केवल दंसण अणागारा ॥१५॥

ठ लेस्याना नाम. कृष्णलेस्या। तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्ल
नीलेल्या, कापोत लेस्या। स्या, १६ जव्यवेजेद; जव्य-अजव्य
किएहा नीला काऊ। तेऊ पम्हाय सुक जविअरा ॥

ठ समकित नाम--वेदक वा प मिश्र, सास्वादन ए ठ, इवे स
योपसम, समकित क्षायक, उ ज्ञीनाम.--संज्ञी, १ असंज्ञी; २
पशम, मिथ्यात।

वेअग पइ गु वसम मिठ। मीससासाण सन्नि अरे १३
हवे वासठ मार्गणाए, चौद जि
व स्थानक फेलावे ठे:--संज्ञी

पंचेन्द्रिपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे,
१३ मार्गणाए होय ते कहे
ठे:-देवगति, नर्कगति, विजग

आहारिनाम --आहारि, अणा ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अव
हारि; । विज्ञान, अवधिदर्शन, ७ ॥

आहारे अर जेआ । सुरनिरय विजंग मइ सु उहि डुगे
उपशम समकित, दायक सम शुक्ललेखा, सङ्गी; एतेर मार्ग
कित, क्योपसमकित, पद्मले णाए सनिपर्याप्त, अपर्याप्त, ए
स्या ११ । वे जिव स्थानक ॥

सम्मत तिगे पम्हा । सुक्का सत्रीसु सन्नि डुग ॥१४॥

तेजो लेस्यानी मार्गणाए जि
मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थान व स्थानक संज्ञी पचेन्डि पर्या
कत्रण ठे. सङ्गी पंचेन्द्रि पर्याप्त प्त, अपर्याप्त, वादर एकेन्डि
अपर्याप्त, असङ्गी अपर्याप्ता ३ अपर्याप्ता ए त्रण ठे देवता च
चौद स्थानके उपजे ते अपर्या वीने तेजु लेस्याची एकेन्डि था
सज मरे माटे नरने विपे य ठे, माटे गवेष्णुं ठे ॥

तमसन्नि अपज्ज जुअं । नरे सवायर अपज्ज तेजए ॥

चार गया पदनो सवन्ध ठे अ
संज्ञी मार्गणाए वार जिव स्था
नक जाणवा. सङ्गी पर्याप्त, अ
पर्याप्त, ए वे विना वेन्डिनी
मार्गणाए वेन्डि पर्याप्त, अप
र्याप्त, ए वे तेरन्डिनी मार्गणा
ए तेना वेजेद, चोरिद्रिनी मार्ग
णाए तेना वे एम जाणवा ॥

पृथ्वी, अप, तेज, वायु, वनस्प
तिकाय, एकेन्द्रि, एठमार्गणाए
सूक्ष्म पर्याप्त, अपर्याप्त, वादर
पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चारजिव
स्थानक ठे हवे- ।

થાવર ઇગિંદિ પદ્મા । ચત્ત વાર અસત્તિહુ હુવિગલે ૧૫

ત્રસકાયની માર્ગણાએ જિવ સ્થા
નક દસ ઢેલા તે, વેરંડિ, તેરડિ
ચોરડિ, અસહી, સંહી, પર્યાપ્ત,
અપર્યાપ્ત અવિરતિ માર્ગણાદિક
૧૦ માર્ગણાએ કહે છે.-અવિર
તિ માર્ગણા, ।

આદારિમા ૦ તિયંચમા ૦ કાય
યોગમા ૦ ક્રોધ, માન, માયાલો
ન, મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન, ૧૦

દસ ચરમ તસે અજયા । હારગ તિરિતણુ કસાયહુઅન્નાણે

કુળ્ણલેસ્યા, નિલલેસ્યા, કા
પોતલેસ્યા, જ્ઞવ્ય, અજ્ઞવ્ય, ૧૫ ।

અચક્કુ દર્શન, નપુંસક, મિથ્યા
ત્વ, એ અરાઢ માર્ગણાએ સર્વ ચૌ
દ જિવ સ્થાનક હોય. ॥

પદ્મ તિલેસા જિવિઅર । અચક્કુ નપું મિથિ સધેવિ ૧૬

અગિઆર માર્ગણાએ જિવ સ્થા
નક એક સંહી પર્યાપ્ત છે. મા
ર્ગણા નામ કેવલજ્ઞાન, કેવલ દ
ર્શન. ૨ ।

સામાયક ચરિત્ર ૩ ઠેડોપ સ્થા
પન, ૪ પરિહાર વિશુદ્ધિ, ૫ સૂદ્ધમ
સંપરાય, ૬ યથાહ્યાત, ૭ મનપ
ર્યવળ દેસચિરતિ, ૮ મનયોગ ૧૦
મિશ્રહૃષ્ટી ૧૧ એ અગિઆરમા તે એ
ક જીવ સ્થાનક ॥

પક્ક સત્તિ કેવલદુગ । સંજમ માણનાણ દેસમાણ મિસે ॥

વચન યોગ માર્ગણાએ વેરન્દ્રિ, તે
રંદ્રિ, ચોરન્દ્રિ, અસંહી, સંહી,
એ પાચ પર્યાપ્તા થાય પાચજ્ઞે
દ પણ ગવેહ્યા છે ।

ચક્કુદર્શન માર્ગણાએ જીવસ્થાન
ક ૩ અથવા ૬ હોય તેના ના
મ-ચોરિન્દ્રિ, અસહી, સંહી, પં
ચેન્દ્રિ, એ ચક્કુ એ પર્યાપ્તા તથા
તેહીજ અપર્યાપ્તા ગણતા ઠ જ્ઞે
દ પણ ગવેહ્યા છે ॥

पण चरम पङ्क वयणे । तिअ ठवा पङ्क्तिपर चरकुमि १७
 हवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्द्रि, हवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
 ए त्रण मार्गणाए ठेला चारजी वस्थानक सङ्गोपर्याप्त, अपयो
 वस्थानक ठे सङ्गोपर्याप्त, अप र्याप्त असङ्गोपर्याप्त, अपर्याप्त
 ए चारअसङ्गीमा स्त्री पुरुषवेद नथी पढी बहु श्रुत गम्य । हवे
 प्त, अने वादर अपर्याप्त, एआ ठ होय ॥

थी नर पाणिदि चरमा । चउ अणाहारेडुसन्नि ठअपङ्का
 हवे सास्वादन गुणगणानी मा सास्वादनेए वासठेमार्गणाचौ
 र्गणाए सात जीव स्थानक, ते व जीवस्थानके कहीरह्या, हवे
 आठ उपर कहा तेमाथी सूक्ष्म मार्गणावासठेचउदे गुणगणा
 अपर्याप्त काठता बाकी सात कहे ठे -
 होय ।

ते सुहम अपङ्क विणा । सासणि डत्तो गुणे बुढ ॥१८॥

पेहेला पाच गुणगणा त्रियंच हवे पाच मार्गणाए चौदे गुण
 गतिनी मार्गणाए ठे पेला चा गणा ठे ते पाचना नाम-मनु
 र गुणगणा देवनर्कगतिनी मा प्यगति, सङ्गी, पंचेन्द्रि, ज्ञव्य,
 र्गणाए ठे । त्रस, ए पाचमा सर्वे गुणग
 णा ठे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया नरसन्नि पाणिदि जवतसिसवे
 ए सातमा मिथ्यात, सास्वाद
 सात मार्गणाए गुणगणा कहे न, ए वे गुणगणा ठे हवे ग
 ठे. एकेन्द्रि, वेरन्द्रि, तेरन्द्रि, चो ति त्रस; तेजकाय, वायुकाय, अ
 रिन्द्रि पृथ्वीकाय, अपकाय, व. ज्ञव्य ए त्रण मार्गणाए एकमि
 नस्पतिकाय७ । ध्यात्व गुणगणु ठे ॥

इग विगल नूदगवणे । डुडु एगं गइ तस अजवे १९

हवेठ मार्गणाए नवगुणगणा
होय, ते पुरुषवेद, स्त्रीवेद, नपुं
सकवेद, क्रोध, मान, माया ए
ठमा मिथ्यात्वशी नवमाथनि
वृत्ति सुधी होय. ने लोजनी मा
र्गणाए दश गुणगणा ठे ।
अविरति मार्गणाए मिथ्यात्वादि
क चार गुणगणा ठे. मति अ
ज्ञान, श्रुत अज्ञान, विजंगज्ञा
न ए त्रण मार्गणाए मिथ्यात्व,
सास्वादन, ए वे अथवा केटला
क त्रण गुणगणा कहे ठे. मि
अ सहित ॥

वेअतिकसायनवदसलोजे। चरुअजइति अन्नाण तिगे
पेला हवे यथाख्यात चारित्रनो
चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, एवे
मार्गणाए वार गुणगणा ।
होय ॥

बारस अचरकु चरकुसु । पढमा अहखाइ चरम चनपु
सामायक वेदोपस्थान ए वे चा
रित्रनी मार्गणाए ठहु, सातमु,
आठमु, नवमु, ए चार गुणग
णा ठे. परिहार विशुद्धि चारित्रि
नी मार्गणाए ठहु, सातमु, ए
वे गुणगणा होय ॥

माण नाणि सग जयाई। समइअ ठेअ चन डुन्नि परिहारे
मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञा
केवलज्ञान, केवलदर्शन, एवे
मार्गणाए तेरमु, चौदमु, एवे
ठेलां गुणगणा ठे
न, अवधि दर्शन, ए चार मार्ग
णाए चोपेधी बारमे सुधी नव
गुणगणा ठे ॥

केवल डुगि दोचरमा । जयाइ नव मइ सुजहि डुगो॥२८

નવશમ સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોથાથી અગિયારમા સુધી
 આઠ ગુણઠાણા છે વેદક કૃયો
 પસમ સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોથાથી સાતમા સુધી ચાર
 ગુણઠાણા છે ।

અમ્ભ નવસમિ ચત્ત વેયગિ
 સૂદ્ધમ સપરાય ચારિત્રની માર્ગ
 ણાએ વસમુ એક ગુણઠાણુ છે ૬
 જે તેર ગુણઠાણા છે તે આવતા
 પદમા કહેશે ।

સુદુમે અ સઠાણં તેર ।

અસક્ષીની માર્ગણાએ પેદેલાં જે
 ગુણઠાણા ।

અસન્નિસુ પઢમ ડુગ । પઢમ તિલેસાસુ ઠચ હુસુસત્ત ॥
 હવે અણહારિની માર્ગણાએ મિ
 ણ્યાત, ૧ સાસ્વાદન, ૨ સજોગી ૩
 અજોગી ચોથું અવીરતિ એ પાચ
 ગુણઠાણા ।

ચાચક સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોથાથી અજોગી સુધી અગિયા
 ર ગુણઠાણા છે મિચ્યાત્વ માર
 ગણાએ મિચ્યાત્ ગુણઠાણુ એક;
 સાસ્વાદન માર્ગણાએ વીજુ ગુણ
 ઠાણુ, મિશ્રની માર્ગણાએ ત્રીજું
 ગુણઠાણું, દેસવિરતિની માર્ગણા
 એ પાચમુ ગુણઠાણુ એક ઠ ॥

સ્વરૂપ ડકાર મિત્ત તિગિદેસે
 મનયોગ, વચનયોગ, કાયયોગ,
 આહારી, શુક્લલેસ્યા, એ પાચ
 માર્ગણાએ મિચ્યાતથી તે સજો
 ગી સુધી તેર ગુણઠાણા છે ॥

જોગ આહાર સુક્કાએ ॥૨૨॥

કૃષ્ણ, નિલ, કાપોત, એ ત્રણ લે
 સ્યાની માર્ગણાએ મિચ્યાતથી પ્ર
 મત્ત સુધી ગુણઠાણા ઠ છે. તેજો
 પદ્મ, એ જે લેસ્યાની માર્ગણાએ
 પેદેલાથી સાતમા સુધી સાત ગુ
 ણઠાણા છે ॥

અણહારી માર્ગણાએ જે સમુદ ઘા
 તાદિક આશ્રી જાણવાએ માર્ગ
 ણાએ ગુણઠાણા સમાત્ત ॥

पढम तिम डुग अजया । आणहारे मग्गणासु गुणा २३

मन, वचन साथे ते चार पद जो
रुता आठ थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि

हवेपंदर योगनां नाम कहेवे -

सत, असत, मिश्र, असत्या अ
मृखा ।

श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैक्रीय काययोग, आहारक
काययोग, ॥

सच्चे अरमीस असच्च मोस ।

उदारिक काययोग, एत्रएयने मि
श्र शब्द जोरतां त्रण वधे; ते
उदारिकमिश्र, वैक्रीयमिश्र, आ
हारक मिश्र, कर्मण काययोग

मणवय विज्जि आहारा
ए पंदर जोग, इवे ते जोग वा
सठ मार्गणाए फेलावेवे अण
हारीनी मार्गणाए कर्मण का
ययोग वे

उरल मीसा कम्मण । इय

हवे २६ मार्गणाए पदर जोग हो
य ते मार्गणा अनुक्रमे कहेव-
मनुष्यगति, पचेन्डि, त्रसकाय,
काययोग ४ ।

जोगा कम्म आणहारे ॥२४॥

अचरु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
वेद, क्रोध, मान, माया, लोभ,
खायक समकित, दयोपशम
समकित. १३ ॥

नर गइ पणिंदि तस तणु ।

सङ्गी, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठलेस्या;
आहारो २१ ।

अचस्कुरनरनपुकसायसम्मडुगे

ज्व्य, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए उविस
मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि ठ लेसा हारग । जव मइसु ठहि डुगि सवे ॥२५॥

मति, श्रुत, विज्जंग, ए त्रण अ

तिर्यचगति, स्त्रीवेद, अविरति मा॥ ज्ञान, उपशमसमकित अन्न
गणा, सास्वादन समकित, ४ । व्य, मिथ्यात्वने विषे ॥

तिरि इति अजयसासण। अत्राण उवसम अन्नवमिठेसु

देव गति, नर्क गति, वे मार्गणा

ए अगिआर, जोग उदारिक, उ

एटली मार्गणा एतेर जोग, आ। दारिक मिश्र, आहारक, आहा
हारक, आहारक मिश्र ऐवेविना॥ रक मिश्र, ए चार विना ॥

तेरा हार डगूणा । ते उरल डगूणा सुरनिर ए ॥२६॥

पृथ्वी, अप, तेज, वनस्पति, ए। एकेन्डि, वायुकाय, एवे मार्गणा
चार कायनी मार्गणाए कार्मण। ए कार्मण, उदारिक, उदारिक
ण, उदारिक, उदारिक मिश्र, । मिश्र वैक्रीय, वैक्रीय मिश्र, ए
ए त्रण जोग ठे । पाच ॥

कम्मु रल दुग थावरि। ते सविज्जि दुगपच इग पवणे॥

असंज्ञी मार्गणाए उदारिक डु। वेरंन्डि तेरेन्डि, चौरिन्डि, ए त्र
ग, वैक्रीय डुग कार्मण, अत । ए मार्गणाए उदारिक डुग, का
त्यामृखा, ए ठ जोग, पहेला । रमण, असत्या मृखा, ए चार
पाचमा ठेलुं वचन जोरता । जोग ठे विगलमा ॥

ठ असन्नि चरमवयजुय। ते विज्जि दुगूण चन विगले २७

वचन जोग, सामायक, वेदोप

द्वे जे मार्गणाए तेर जोग ठे, स्थापन, चक्षुदर्शन, मनपर्यवज्ञा
ते कहे ठे -कार्मण, उदारिक मि। न, ए ठ मार्गणाए उपर कहा
अ, ए वे विना मन जोग । ते तेर जोग ठे ॥

कम्मु रल मिस विणु माण। वयसमइअ ठेअ चरकु माण नाणे
द्वे केवल ज्ञान, केवल दर्शन । अंतिम मन, वचन, सत असत्या
नी मार्गणाए जोग कहे ठे-उ। मृपा; ए सात योग केवलज्ञान,

દારિક ડુગ । કાર્મણ પ્રથમ । કેવલ દર્શને ઠે ॥

ઝરલ ડુગ કમ્મ પદમ । તિમ મણ વય કેવલ ડુગમિષ્ ।

પરિહાર વિસુદ્ધિ માર્ગણાએ સૂક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
સત વચન ? અસત વચન ૨મી ણાએ પળ મનના, વચનના, ૪
અ વચન ૩ વ્યવહાર ૪ મન ઝદારિક કાય, ૧ એ નવ યોગઠે
સત, ૧ અસત, ૪ મિશ્ર, ૩ મિશ્ર સમકિતની માર્ગણાએ મ
વ્યવહાર ૪ ઝદારિક, એ નના, વચનના ઝદારિક વૈક્રીય
નવ યોગઠે । એ દશ યોગ ઠે ॥

મણ વય ઝરલા પરિહાર । સુદુમ નવ તેઝ મિસિ સવિઝ્ઝા

યથાચ્છ્યાત ચારિત્રની માર્ગણા
દેસવિરતિ ચારિત્ર માર્ગણાએ એ મન, વચન, ઝદારિક, ઝદારિ
મનના, વચનના, ઝદારિક, ક મિશ્ર, કારમણ, એ અગિયાર
વૈક્રીય, વૈક્રીય મિશ્ર, એ અ જોગ એ રીતે વાસઠ માર્ગણાએ
ગિચાર જોગ ઠે । કહ્યા ॥

દેસે સ વિઝ્ઝિ ડુગા । સ કમ્મુ રલ મીસ અહસાએ ૫૯

હવે વાર ઉપયોગ નામ ત્રણ અજ્ઞાન

મતિ, શ્રૂત, વિઝ્ઞંગ; પાચજ્ઞાન—

મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, ચદુ, અચદુ અવધિ, કેવલ, એ
કેવલ; ચાર દર્શન ઝેદ. વારજીવનું લક્ષણ ઉપયોગતા ॥

તિઅનાણ નાણપણ ચઝ । દસણવારજિઅલલ્લણુ વઝગા

દેવગતિ, નર્કગતિ, તિથંચગતિ,
હવે વાસઠ માર્ગણાએ તે ઉપયો અવિરતિ, એ ચાર માર્ગણાએ ન
ગ કહે ઠે.—મનપર્યવ, કેવલજ્ઞા વ ઉપયોગ ઠે. ઉપર કહ્યા તે ત
ન, કેવલ દર્શન, એ ત્રણ વિના । જી વાકીએ રહ્યા તે ઠે ॥

વિણુ મણ નાણ દુકેવલ્લાનવસુર તિરિ નરય અજણસુ ૩૦

हवे तेर मार्गणा ए उपयोग क

हे ठे:-त्रसकाय, मन, वचन, का । आदारी, मनुष्य गति पंचे
ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसकवेद । न्दि, सद्गी, जव्य, ए तेर मा
शुक्ल लेस्या, ८ र्गणाए वार उपयोग ठे ।

तसं जोग वेअ सुका । हार नर पाणिदि सन्नि नवि सवे॥

हवे अगिआर मार्गणाए उपयो

ग कहे ठे:-चक्षुदर्शन, अचक्षु । क्रोध, मान, माया, लोभ, ११
दर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, ते । ए मार्गणाए केवलज्ञान, केव
जो, पद्मलेस्या । ल दर्शन विनादश उपयोगठे॥

नयणे यर पण लेसा । कसाय दस केवल दुगूणा॥३१॥

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
ठे एकैन्दि, बेरन्दि, तेरन्दि, पृ
ष्ठी, अप, तेउ, वाउ, अने वन

चौरिन्दि, असद्गी, एवेमार्गणा स्पति, ए आठ मार्गणाए उप
ए उपयोग-मति अज्ञान, श्रुत योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान
अज्ञान । अचक्षुदर्शन, एत्रण उपयोगठे॥

चउरिदिं असन्निड अनाण । दसइगविति थावर अचस्कू
हवे ठ मार्गणाए पाच उपयो । ठ मार्गणाना नाम-मतिअज्ञान,
ग ठे.मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अजव्य
विजंगज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षु मिथ्यात, सास्वादनमा उपर क
क्षु दर्शन । ह्या ते पाचे उपयोग ठे ॥

तिअनाण दसण डुगं । अनाण तिग अजवमिठ डुगे॥३२॥

खायक समकित, यथाख्यातचा
केवलज्ञान, केवलदर्शन, एवो रित्र, ए वे मार्गणामा त्रण अ
मार्गणाएकेवलज्ञान, केवलदर्शा ज्ञान विना पाच ज्ञान, चार दर्श

न एवे उपयोग ठे ।

न, ए नव उपयोग ठे ॥

केवलडगे निअडगं। नव तिअनाण विणु खइय अहखाए

चक्षु, अचक्षु, अवधि ए दर्शन मिश्र समकितनी मार्गणाए त्र
त्रण, मतिश्रुत अवधि ए ठ ठ ण अज्ञान, मीश्र त्रण दर्शन;
पयोगदेसविरतिनीमार्गणाएठे। ए ठ उपयोग ठे

दंसण नाणतिग देसि । मीसि अन्नाण मीसत ॥ ३३ ॥

दस उपयोग अणाहारीए ठे ह

वे अगिअर मार्गणाए सात उप

योग ठे; ते अनुक्रमे कहे ठे -

हवे अणाहारी मार्गणाए मन चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन. अवधि

पर्यवज्ञान, चक्षुदर्शन; ए वे दर्शन, मति, श्रुत, अवधि मन

उपयोग विना । पर्यव, ७ ए सात ॥

मणनाण चखु वज्जा । अण हारे तिन्नि दंस चउनाणा॥

हवे ते अगिअरना नाम कहे

ठे.-चारज्ञान; मति, श्रुत, अव

धि, मनपर्यव, चारसजम-सा

मायक, ठेदोपस्थान, परिहा ।

र विशुद्धि, सद्धम सपराय, उ ।

पसम समकित ।

कयोपशमसमकित, अवधिद

र्शन, एअगिअर मार्गणाएपूर्वे

कह्या ते सात उपयोगजाणवा॥

चउनाण सजमो वसम । वे अगे उहि दंसे अ ॥३४॥

हवे बीजा आचार्यना मतान्तर

त्रण योगमा, जीवस्थानक, गुण। मन शब्द प्रथम लीघो ठे हवे

ठाणा, जोग, उपयोग, तेमा जे। वचन योगे जीव स्थानक आठ

ठ ठे; ते कहे ठे-एमनो अजिप्रा। गुणठाणावे, योगचार, उपयोग

य केवल एक, एकजोगसवधी। चार, अनुक्रमे नाम कहे ठे-

वे अमे प्रथम समुदाये कह्युवे; वेरन्दि, तेरन्दि, चोरन्दि, असङ्गी
तेथी पाठान्तर ठे वाकोतो जि ए चार पर्याप्त, अपर्याप्त ए आठ
न मतमा जेदपरमे नही-मनयो जीव स्थानक, मिथ्यात्व, सा
गे जीव स्थानक वेठे, सङ्गी प स्वादन; ए वे गुणगणा ठे का
र्याप्त, अपर्याप्त, गुणगणा तेर मण काय, उदारिक, उदारिक
ठे अजोगी विना जोग तेरठे मिश्र, सत्यामृखा ए चार योग
कार्मण, उदारिक मिश्र ए वे ठे उपयोग-मतिअज्ञान, श्रुत
विना तेर उपयोग वारेठे मन अज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन
योगे नाम आवते पदे कदेशे। ए चार उपयोग ॥

दोतेर तेर वारस । मणे कम्मा अछ डु चउ चउ वयणे ॥

इवे काययोगे जीव स्थानक चा
र, गुणगणा वे, योग पाच, उ
पयोग त्रण, तेनो विवरो अनुक्र
मे कहे ठे -सूक्ष्म, वादर, पर्या
प्त, अपर्याप्त, ए चार जीव स्था
नक ठे मिथ्यात्व, सास्वादन, ए
वे गुणगणा ठे उदारिक उदा
रिक मिश्र, वैक्रिय वैक्रीय मिश्र
कार्मणकाय, ए पाच योग ठे
मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, अचक्षु
दर्शन, ए त्रण उपयोग ठे ए
काय योगे ।

ए रीते प्रथम त्रणयोगे जीव
स्थानक, गुणगणा, योग, उप
योग एटला जेदे बीजा आचा
र्यनी अपेक्षा देखानी ॥

चउ डु पाण तिन्नि काये । जिय गुण जोगो वज्रगन्ने ३५
इवे वासठ मार्गणाए ठ लेस्या
कहे ठे -लेस्या ठनी मार्गणाए
जे लेस्यानी मार्गणा तेज लेस्या

ઠે કૃષ્ણમા કૃષ્ણ, નીલમા ની
લ, કાપોતમા કાપોત, તેજુમા
તેજુ, પદ્મમા પદ્મ, અને શુક્લ
મા શુક્લ ।

એકેન્દ્રિ, અસંજ્ઞી, પૃથ્વીકાય,
અપકાય વનસ્પતિકાય, એ
પાંચ માર્ગણાને વિષે ॥

ઠસુ લેસાસુ સઠાણં । એગિદિ અસન્નિ જૂ દગ વણેસુ ॥

પેહેલી ચાર કૃષ્ણ, નીલ, કા
પોત, તેજુ, લેસ્યાનું ઠે. ડપરની
પાંચે માર્ગણાનુંમા પેહેલી કૃષ્ણ,
નીલ, કાપોત, એ ત્રણેયે તે કહેઠે.

નર્કગતિ, વેરન્દ્રિ, તેરિન્દ્રિ, ચૌ
રિન્દ્રિ, તેજકાય, વાયુકાય, એ
ઠમા પેહેલી ત્રણ લેસ્યા ઠે ॥

પઢમા ચત્તરો તિન્નિજ । નારય વિગલ ગિ પવણેસુ ॥૩૬॥

એકુલ, એ ચાર માર્ગણાએ શુક્લ
લેસ્યા એક ઠે, વાકી એકતાલિ
સ માર્ગણાના નામ—ગતિ ૩ પં
ચેન્દ્રિ ૧ ત્રસ ૧ યોગ ૩ વેદ ૩
કપાય ૪ જ્ઞાન ૭ સંજમ ૫ વ
ર્ણન ૩ જીવ્ય ૨ સમક્તિ ૬ સં
જ્ઞી ૧ આહાર ૨ એ એકતાલિસ

યથાસ્થિત ચારિત્ર, સૂદ્ધમ સપ
રાય, કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન ।

મા ઠ લેસ્યા ઠે એવાસઠ માર્ગ
ણાએ લેસ્યા કહી ॥

અહરવાય સુહુમિ કેવલ । ડુગિ સુક્કા ઠવિ સેસઠાણેસુ ॥

દ્વે અલ્પાવહુત કહે ઠે—પ્રથમ
ગતિ ચારનો સર્વથી થોડા મનુ
ષ્ય સંખ્યાતા ઠે ડત્કુષ્ઠા ડગ
ણત્રીસ આક સુધી, તેથી નાર્કી
અસંખ્યાત ઘણા ઠે. તે નાર્કીથી

देवता असंख्यात घणा ठे देव
ताथी तिर्यंच सूक्ष्म सुधी अनं
त घणा ठे, ते आवता पदमा
कहेसे- ।

थोमावेनेअसंख्याता एकनेअ
नन्ता उपरकह्यातनेजाणजो ॥

नर निरय देव तिरआथोवा इ असख णत गुणा॥३९॥

ए मार्गणाए थोमाघणा ठे, ते आ
हवे पाच इन्दिमार्गणाएअल्पा पदमा अनुक्रमे कहे ठे-थोमा
बहुत पंचेन्दि, चोरन्दि, तेरन्दि, त्रण, बीसेसा अधिका, एक अ
वेरन्दि, एकेन्दि । नन्तगुणा ॥

पण चउ ति इ एगिदिथोवातिन्नि आहिया अणतगुणा
हवे ठ काय मार्गणाए थोमाघ पृश्चोकाय, अपकाय, वायुकाय
णा कहेठे-प्रसकाय थोमा, ते ए त्रणप्रत्येके बीसेसा अधिका
थी अग्निकाय, असंख्यातघणा । वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असपग्गी नूजल निल आहिय वण णता३८
हवे त्रण योगमार्गणानो अढपा
बहुत मनयोगी, वचनयोगी, का थोमाअसंख्यातगुणा, अनन्त
ययोगी । गुणा ॥

मण वयण काय योगी । थोवा असपगुणा अणतगुणा
हवे त्रण वेदमार्गणानो अढपात्र
हुत पुरुषवेदी थोमा, स्त्री संख्या संख्यात पद स्त्री पदने कहुंवे
तगुणी । अनंतगुणा नपुसक छे ॥

पुरिसा थोवा इत्थी । सप गुणा णत गुण कीवा॥३९॥
लोत्तमार्गणाए चार एकएकथी
हवे रुपाय मार्गणानो अढपाव वीशेपा अधिका ठे हवे आठ
हुत मानमार्गणा, क्रोधमार्गणा ज्ञानमार्गणाए अल्पाबहुत कहे

मायामार्गणा ।

वे मनपर्यवज्ञानी थोना ॥

माण्णी कोही माई।लोनी अहिअ मण्णाणिणो थोवा॥

अधिका अवधिज्ञानीथी मत्तिश्रु

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा, त आपसमा तुल्य ठे तेश्रो वि
मत्तिज्ञानी, श्रुतज्ञानी । जंगज्ञानी असख्यातगुणा ॥

उहि असंपा मइ सुअ। अहिअ समअसपविजगा ४०

तेथी मत्तिश्रुत अज्ञानो अनन्त

विजंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मा गुणा ठे मादोमाद्व तुल्य मत्ति
गणाए अनन्तगुणासिद्धिसहिता श्रुतअज्ञानी

केवलणिणो एत गुणा। मइ सुअ अत्राणि सतगुणतुल्ला॥

इवे चारित्रनी मार्गणानो अट्पा

बहुत सूदम सपराय चारित्रिया

थोना, तेथी परिहार विशुद्धिस सख्यातपद कहुं तेथी यथाख्या
ख्यातगुणा । त चारित्रिया सख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोवा परिहार । संप अह्या य सप गुणा ॥४१॥

तेथी ठेदोपस्थापनी सख्यात

गुणा तेथी सामायक चारित्र व । तेथी देसविरति असख्याता ठे;
न्त संख्यात गुणा । तेथी अविरति अनन्त गुणा ठे॥

ठेअ समईअ संपा। देस असंख गुणाएतगुण अजया॥

इवे चार दर्शननो अट्पा बहुत । अवधिदर्शनी थोना; तेथी चहु
थोडा असंख्याता, अनता अनता। दर्शनी असख्यात गुणा, तेथी

केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अच

क्षुदर्शनी अनत गुणा ठे ॥

थोव असप उणांता उहि नयाण केवल अचस्कू ॥४२॥

शुक्ललेस्यावंतं सर्वथी थोमा
तेथी पद्मलेस्यावंत असख्या
ता; तेथी तेजोलेस्यावत असं
ख्याता तेथी कापोतलेस्यावत

द्वे लेस्या ठनो अढ्या बहुत का अनन्ता, तेथी निललेस्यावंत
हे ठे--पण पश्चानुपूर्वि लेस्या । अधिका; तेथी रुग्णलेस्यावंत
लेजो ।
अधिका ॥

पन्नाणु पुष्पि लेसा । थोवा दोऽसंख णत दो आहिया ॥

हवे समकित मार्गणानो अढ्या
ज्वयनी मार्गणानो अल्पावहुता बहुत, सास्वादनसमकित्ती थो
अज्वय थोमा ज्वय अनन्त । ना; तेथी उपशमसमकिति
गुणा ।
सख्यात गुणा ॥

अज्वि अर थोवणंता । सासण थोवो वसम संखा ४३ ॥

तेथी मिश्र समकित्ती सख्याता असख्यात गुणां तेथी क्षाय
गुणा, वेदकसमकित्ती, वेदक । क समकित्ती तेथी मिथ्यास
क्षयोपशम, ए एकज ठे ।
मकित्ती अनन्त गुणा ठे ॥

मीसा संखा वेयग। असप गुण पइअमिन्न डअणंता ॥

द्वे संज्ञी मार्गणा कहे ठे-स। आहारीनी मार्गणा कहे ठे-अ
ज्ञी थोमा, असज्ञी अनन्त गु। णहारी थोमा, आहारी असं
णा ठे ।
ख्यात गुणा ठे ॥

सन्नि-अर थोवणता । आणहार थोवे अर असपा ४४ ॥

बीजे सास्वादन गुणगणे जी
वना जेद सात ठे, वादर, एके
द्वे चौद गुणगणे जीवना चौ। निवेरन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, अ

દ જ્ઞેદ ફેલાવે છે--મિથ્યાત્વ ગુણગણે જીવના જ્ઞેદ ચૌદે છે । પર્યાસ, અપર્યાસ, એ મલીને સાત સઘ જિઅઠાણ મિથે । સગસાસણિ પાણ અપક્કસત્તિહંગ ॥

વાકી ગુણગણા અગિયાર, તે મિશ્ર, દેસ, પ્રમત્ત અપ્રમત્ત, નિવૃત્તિ, અનિવૃત્તિ, સૂક્ષ્મ સપરાય, ઉપશાન્ત, ક્ષોણ મોહ, સજોગી અજોગી એ અગિ

સમકિત ગુણગણે જીવથાનક । યારે જીવ સ્યાનક રાંઝી પર્યાસ વે છે, સંઝીપર્યાસ અપર્યાસ ૨ । એક છે ૫

સમ્મે સત્તિ ૩ વિહો । સેસેસુ સત્તિ પક્કતો ॥ ૪૫ ॥

હવે ગુણગણે પઠર જોગ કહે છે.-મિથ્યાત્, સા સ્વાદન અને સમકિત એ ત્રણ ગુણગણે જોગ તેર હોય । આદારક હુગવિના આઠમે, નવમે, દશમે, અગિયારમે તથા વારમે એ પાંચ ગુણગણે જોગ કહે છે.--

મિથ્ઠ હગિ અજહ જોગા । હારહગૂણા અપુથ પાણેત્ત ॥

મિશ્ર ગુણગણે મનના, વચનના, ઉદારિક, વૈક્રીય સહિત દશ જોગ છે; તેજ પૂર્વના નવને વૈક્રીય, વૈક્રીય મીશ્ર એ વે સહિત અગિયાર જોગ પાંચમે ગુણગણે છે ॥

મણ વય ઝરલ્લ સવિઝિવિ મીસિ સ વિઝિવિ હગદેસે ૪૬ ॥

હવે છે પ્રમત્ત ગુણગણે આદારક, આદારક મીશ્ર, સહિત ત । હવે અપ્રમત્ત ગુણગણે, તથા પૂર્વના અગિઆર સુધી તેર । વૈક્રીયમીશ્ર, આદાર

જોગ છે.

ક મીશ્ર; વિના અગિયાર જોગ છે

સાહાર હુગ પમત્તે । તે વિનંદ્યા હાર મીસ વિણુ ડચ્છરે ॥

હવે તેરમે ગુણઠાણે કહે છે.-,કા

ર્મણકાય, નૃદારિક, નૃદારિક

મીશ્ર, સત્યમન, અસત્યા મૃપા,

મનયોગ, સત્ય વચન યોગ, અ

સત્યા મૃપા વચન યોગ, એ સા

ત યોગ છે ।

આચન્ત મન વચન, તે ગયા પદ

મા કહ્યા છે સજોગી તેરમે હવે

અજોગી ગુણઠાણે જોગાતિત છે ॥

કમ્મુ રલ્લ હુગતા ડમ । મણ વયણ સજોગિન અજોગી ૪૭ ॥

હવે ગુણઠાણે ઉપયોગ વાર કહે

છે.-મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ બે

ગુણઠાણે મતિ શ્રુત, વિજ્ઞાન અ

જ્ઞાન, ચક્રુ, અચક્રુ, બે દર્શન, એ

પાંચ ઉપયોગ છે ।

હવે અવિરતિ અને દેસવિરતિ,

એ બે ગુણઠાણે ઉપયોગ-મતિ

શ્રુત, અવધિજ્ઞાન, ચક્રુ, અચક્રુ

તથા અવધિ દર્શન એ છે છે ॥

તિ અનાણ હુદંસા હમ હુગે અજય દેસિનાણ દંસ તિગં ॥

મીશ્ર ગુણઠાણે તેજ છે ઉપયોગ;

પણ જેને સમર્પિત સવલ, તેને

જ્ઞાન સવલ જેને મિથ્યાત્વ સવ

લ, તેને અજ્ઞાન સવલ, પણ ઉપ

યોગ છે હવેઠગ ગુણઠાણાશ્રી વા

રમા સુધી નાત ઉપયોગ છે-મ

તિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, ચ

ક્રુ, અચક્રુ, અવધિદર્શન એનાત ।

ઠગાથી વારસા સુધિ “જયાઈ”

પદનો અર્થ હવે તેરમે તથા ચૌ

દમે, એ બે ગુણઠાણે કેવલજ્ઞાન

તથા કેવલ દર્શન, એ બે ઉપયો

ગ છે ॥

તે મીસિ મીસ સમણા । જયાઈ કેવલ હુગ તહુગે ૪૮ ॥

વલી વૈક્રીય તથા આદારક કર
તા નુદારિક મીશ્ર, સિદ્ધાન્ત કા

હવે સિદ્ધાન્તને તથા કર્મ ગ્રન્થ ર કહે છે, પણ તે અર્હિયા ગવે
ને જે ફેર છે તે દેખામે છે—સિ રૂયું નથી મૂલ વૈક્રીય અપર્યા
દાન્તમાસાસ્વાદને જ્ઞાની કહ્યા પ્તે થાય છે પણ નુત્તરવૈક્રીયે
છે, અર્હિયા અજ્ઞાની કહ્યા છે અર્હિયા ગવે રૂયુ નહિ ॥

સાસણ જાવે નાણું । વિનુશ્વગા હારગે જીરલ મિસ્સં ॥

વલી સિદ્ધાન્તમા એકન્દ્રિને સા
સ્વાદન ગુણઠાણુ કણું નથી, ને
અર્હિયા તો કોઈ જીવ ઉપશમ
સમકિત વમતો એકન્દ્રિમા જા
ય તેને સાસ્વાદન થાય ।

એટલા બોલ અર્હિયા ગવે રૂયા ન
થી. સિદ્ધાન્તે કહ્યા છે તો પણ
અર્હિયા પૂર્વાનુ યોગ છે માટે ॥

નેગિદિસુ સાસાણો । નેહા હિગયં સુઅ મયપિ ધ્રુણ ॥

એક સાતમામા ગ્રણ ઉપર કહી

હવે ગુણઠાણે ઠ લેસ્યા કહે છે—
પ્રથમથી ઠઠા ગુણઠાણા સુધી
સર્વે લેસ્યા છે તેજુ, પદ્મ, શુક્ત ।

તે છે હવે આઠમાથી તેરમા સુ
ધી ઠણ ગુણઠાણે શુક્લ એક લે
સ્યા છે ચંડવસું તો અલેસી છે ॥

ઠસુ સવા તેજ તિગં । ઇગિ ઠસુ સુક્કા અજોગિ અલ્લેસા ॥

કસાયજોગ, અર્હિયા પ્રમાદ જો

હવે વધના કારણ ચાર કહે
છે—મિષ્ટ્યાત, અવૃત્ત ।

ગમા ગવે રૂયો છે એ ચાર મૂલ
વન્ધ હેતુ છે ॥

વધસ્સ મિત્ત અવિરહ । કસાય જોગતિ ચંડ હેડ ૫૦ ॥

હવે પ્રથમ મિષ્ટતાતના પાંચ જે
દ કહે છે; અન્નિગ્રદિક--ગુણ અ
વગુણ અજાણે તેજ જાણે

અન્નિનિવેષ-વિતરાગ વચન, જા
ણાંને વિપરિત પ્રરુપે--સંશયિ
ક--જિનવચનમા સદેહ ધરે.

કવાગ્રહ-અનગ્નિગ્રહિક સર્વદા । અનાજોગિક--જે ધર્મકરણીપ્ર
ર્શન ધર્મતુલ્ય જાણે । મુખ કરે તે અવ્યક્ત પણે ॥

અગ્નિગહિયમણગ્નિગહિયાગ્નિનિવેસિઅસસક્યમણાજોગા
૧ પાચ મિથ્યાત કહ્યા, । મનનો અણ સંવર ફરમાદિ પાચ
હવે અવૃત્ત વાર કહે છે - ઇન્દ્રિનો અણ સવર, ઠકાય 'જી
વના વધાદિકનો અણ સંવર, ૧
વાર અવૃત્ત ॥

પણ મિથ્ઠવારઅવિરડા મણ કરણાનિયમુઠાજિઅ વહો ૫૧
હવે કપાયવધસ્થાનકના ઠ
ત્તર જ્ઞેદ કહે છે નવનો કપાય
હાતાદિક ઠ, સ્ત્રી વેદાદિ ત્રણ,
મલી નવ અનન્તાનુવચી.ક્રોધ,
માન, માયા,લોજ,અપ્રત્યાખ્યા
નિ પ્રત્યાખ્યાની સજલના ૧ સો
લ મલે પચીસ જ્ઞેદે કપાય હવે
પંદર જોગ-મન, વચ્છ, કાયા । ૧ ચારે મૂલવન્ધ હેતુના ઉત્તર
ના ૧ પંદર જોગ । જ્ઞેદ સત્તાવન થયા ॥

નવ સોલ કસાયા પનર જોગા ૬અઊતરાઊ સગવત્ત્રા ॥
હવે મૂલવન્ધ હેતુ ચાર, તેને ગુ
ણઠાણા કહે છે કીયા ગુણઠા
ણા કેટલા, કીયા વન્ધ સ્થાન
કે, તે કહે છે એક મિથ્યાત્વ, । પેદેલે ચારે વંધ હેતુ છે. મિથ્યા
ચારગુણઠાણા સાસ્વાદન, મી । ત, અવૃત્ત, કપાય, યોગ બે, ત્ર
અ, સમકિત, દેસવિરતિ, ૧ ચા । ૧, ચાર, પાચમે ગુણઠાણે મિ
ર હવે પાચ ગુણઠાણા-પ્રમત્ત, । ય્યાતવિના ત્રણ વધ હેતુ છે. ઠ,

अप्रमत्त, अपूर्व, अनिवृत्ति, सू। सात, आठ, नव, दश, कपा
हमसंपराय, ए पाच त्रण गु। य, योग, ए वे ठे ११-१२-१३
ठाणा -उपशान्त, क्षीण, सजो। एक जोग ए प्रतियो बंध ठे
गी केवली; ए त्रण ॥ चौदमे अवंध ठे. ॥

इग चउ पण तिगुणेषु चउति डु इग पच्चन वधो॥५५॥

इवे एकसो विस प्रकृति, चार बन्धहेतुमा कइ, केटली प्र
कृति केटला, किया बन्ध हेतुथी बंधाय ते कहे ठे -साता वेदनि
चारे बन्ध हेतुथी वधाय ठे. सोल प्रकृति, मिथ्यात्व एक बन्ध
हेतुथी वधाय ठे; तेना नाम-नर्कत्रिक, जातिचार, स्यावर चो
क, हुंरुक, ठेवठो, आताप, नपुंसक, मिथ्यात्व ए सोल. इवे
पात्रीस प्रकृति मिथ्यात्व, अवृत्त, ए वे बंधहेतुथी वधाय तेना
नाम-तिर्यंच त्रिक, श्रीणंधीत्रिक, दुर्जगत्रिक, अनन्तानुबन्धि चो
क, मध्यसंघयण, मध्यसंस्थान, कुख गड, निच गोत्र, उद्योत,
स्त्रीवेद, वज्ररिपन्नाराच, मनुष्यत्रिक, अप्रत्याख्यानिचोक, उ
दारिक, ए पात्रीस ठे ते हेतुथी बाधे ॥

चउ मिह मिह अविरइ पच्चइया साय सोलपण तिसा॥

आहारक शरीर, अंगोपाग जिन
नाम विना बाकी पास्तव वधा
य तेना नाम-प्रत्याख्यानि, ४
सोग अरति, अस्थिर, वे अजस,
अशाता, देवायु, नीडाडुग देव
डुग, पंचेन्दि शुद्धविदायोगति,
त्रसदस वेक्रीय, उपाग समचो
रस, निर्माण, वर्णचोक, ४ अ
गरु लघु, ४ शास, रति, ज्ञेय

डुगंग, पुरुषवेद, संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ झा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, १ ए पासठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए ववाय आहारक क

हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु। पायजोग, ए वे प्रति बंधाय ए
श्री पासठ प्रकृति ववाय ठे ते। सर्वमली १२० ने बध हेतु
कहे ठे।
कह्या ॥

जोग विणु ति पच्चइया। हारग जिण वळु से साउ ॥३॥

इवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के चालित पद उपरना पदमा
टलो बन्ध हेतु ठे, अनुक्रमे पचा जोरुजो उगणचालित, ठ
वन पचास, तेतालित, ठेतावित, वित, चोवित, वावित, पा
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चोथे। चमे, ठठे, सातमे आठमे ॥

पण पन्न पन्न तियठहिय। चत्त गुण चत्तठ चउडुगवीसा॥
सोल, दश, नव, नव, सात, न। हेतु ए रीते चौदमे तो बन्ध
वमे, दशमे अगियारमे, बारमे। हेतु एके नथी ॥

तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्त। हेउणो न अजोगमि ॥४॥

इवे उपर गुणठाणे उधे बन्ध स्थानक ए वेउंणा पंचावन ठे
कह्या, पण घटारुधाना नाम कहे छे- इवे सास्यादने पचास
मिथ्यात गुणठाणे पचावन कह्या ते हेतु कह्या ते आहार
सत्तावनमाथी आहारक शरीर, मीश्र क डुग, पाच मिथ्या
त्व, ए सात विना ॥

पण पत्र मित्र हारग। डुगूण सासणि पत्र मित्र विणा॥

हवे मिश्र गुणगणे तेतालिस

ठे, ते आहारक डुग, मिथ्यात

पांच, उदारिक मीश्र वैक्रियमी

श्र कार्मण, अनतानुबंधी चा

र, ए चौद विना ॥

तेतालिस मीश्रे बंध ठे. हवे

वेतालिस बंध हेतु कहे, वे ॥

मिस्स डुगकम्म अण विणु। तिचतमीसे अहठचत्ता५५

उदारिक मीश्र, वैक्रिय मीश्र,

कार्मण, ए अण वेतालिसमा

मेलवीए ते वारे चोथे गुणग

णे वेतालिस वध हेतु ठे ।

असनी अगिरति, कार्मण, उ

दारिक मीश्र, अप्रत्याख्यानि

चोक चोथे वेतालिस हता, ते

माथी ए सात

सडु मिस्सकम अजए । अविरडकंमुख मीस वि कसाए

ठविस वन्वहेतु, आहारक डुग

मूकी बाकी उगणचालिस व

न्वहेतु ठे, देसवृत्तिए ।

सहित ठे प्रमत्ते ठे, ते केम ?

ते आवता पदमा कहेडो ॥

मुत्तु गुण चत्त देसे ।

ठवीस साहार डु प्रमत्ते ५६ ॥

हवे पाचमे उगणचालिस ह

ती तेमाथी पन्नर काढतावाकी

चोविस रडे, तेमा आहारकडुग

जेलता ठविस ठे. पन्नरना ना

म-अवृत अगिआर, अने प्रत्या

ख्यानिचोक मली पन्नर आया।

वर्जवा उपरना ठविसमाथी वै

क्रिय मिश्र, आहारक मीश्र ए

वे रदित सातमा अप्रमत्ते ॥

अविरडडगार तिकसाय । वळ्ळअपमत्तिमीस डुगरहिया॥

चोविस होय हवे फरी आवमे

अपूर्वे ।

वाविस, वैक्रिय, आहारक, ए

वे विना ॥

ચન્ વીસ અપુષ્પે પુણ । હવીસ અ વિનિધિઆહારા ૫૭ ॥

નહિ ઠ વન્ધ હેતુ હાસાદિક ।
 હાસ, રત, અરત, જય, શોકા
 હુગઢા, ૬ નવમે ગુણગણે ।
 સોલ વન્ધ હેતુ ઠે ।

હવે દસમા સૂદ્રમ સપરાય ગુણ
 ગણે ઝપરના સોલમાથી ઠ કા
 ઢતા દશ વન્ધ સ્થાનક ઠે સ્ત્રી,
 પુરુષ, નપુત્તક, સજલન ક્રોધ,
 માન, માયા એ ઠ વિના ॥

અઠહાસ સોલ વાયરિ સુદ્રમે દસ વેઅસંજલણતિ વિણા ॥

વારમે ક્ષીણમોદ, અગિયારમે ।
 ઝપશાન્ત મોદે સંજલન લો ।
 જ વિના નવ વન્ધ હેતુ ઠે ।

તેરમા સજોગી ગુણગણે પૂર્વે ક
 હેલા સાત, વન્ધ હેતુ ઠે, જોગ
 પ્રતિ સતમન, અસત્યા અમૃષા
 મન, સત્ય વચન, અસત્યા અમૃ
 પાવચન, ઝદારિક, ઝદારિક મી
 અ, અને કાર્મ્મણ એ સાત ઠે ॥

સ્ત્રીણુ વસંતિ અલોજા । સજોગિ પુવુત્ત સગ જોગા ૫૮ ॥

હવે ચૌદ ગુણગણે મૂલ કર્મનો
 વન્ધ કહે ઠે પેદેલે, વીજે, ચો
 થે, પાંચમે, ઠઠે, સાતમે એ ઠ
 ગુણગણે આયુ વાધતા આઠનો
 વન્ધ આયુ ન વાધતા સાતનો ।
 વન્ધ ।

ત્રીજે, આઠમે, નવમે, આયુ
 વધ નથી સાતનો વન્ધ ઠે ॥

અપમત્તતા સત્ત ઠ ।

મીસ અપુષ્પ વાયારા સત્ત ॥

દશમે મોદની ક્ષયપયે મોદની । ઝપરના અગિઆરમુ, વારમું, તે
 આયુ વિના છનો વન્ધ છે હવે । રમું એત્રણમા એક વેદનિનો વ
 એકનો વન્ધ છે તે કહે, છે । ન્ધ છે ચૌદમે અજોગિયે અવન્ધ ઠે
 વંધહિ ઠ સુદ્રમો એગ । મુવરિમા વધગા જોગી ૫૯ ॥

દેવે ચૌદ ગુણગણે કર્મની જીવ
ય, સત્તા, કહે છે.—મિથ્યાતથી
દસમા સુધી દસ ગુણગણે સત્તા,
જીવ ।

આઠે દોય. મોહની વિના વા
રમે સાતનો જીવ સત્તા છે ॥

આસુહુમં સંતુદય । અઠવિ મોહ વિણુ સત્ત પીણમ્મિ ॥

તેરમે, ચૌદમે, ચારનો જીવ ચા
રની સત્તા છે વેદનિ, આયુ, ના
મ, ગોત્ર, એ ચાર જીવજ્ઞાન્ત અ
ગિયારમે આઠે છે ।

સત્તામા સાતનો જીવ છે,
જીવજ્ઞાન્તે ॥

ચક્ક ચરિમ ડુગે અઠજી । સંતે જીવસતિ સત્તુ દય ૬૦ ॥

સાત, આઠની છેલ્લી આવલિય

દેવે ચૌદે ગુણગણે કર્મની જીવ
રણા કહે છે.—જીવરણા મિથ્યા
ત્વ, સાસ્વાદન, અવિરતિ, દેસ
વિરતિ, પ્રમત્ત, એ પાંચ ગુણગણે ।

આયુ કર્મની જીવરણા નથી મા
ટે સાત. મીશ્ર, ત્રિજે ગુણગણે
સદા આઠની જીવરણા છે મર્ણ
નથી માટે દેવે વેદનિ આયુ વિના

જીવરંતિ પ્રમત્તતા । સગ ઠ મીસ ઠ વેઅ આજી વિણા ॥

છ કર્મ, પાંચ કર્મ, દશમે જીવ
રે છે. વેદનિ આયુ વિના છ. વેદ
નિ મોહની આયુ વિના પાંચ અ

છની જીવરણા સાતમે, આઠમે,
નવમે, એ ત્રણ ગુણગણે છે ।

ગિયારમે પાંચ કર્મની જીવર
ણા છે ॥

ઠગ અપ્રમત્તાડ તડ । છ પંચ સુહુમો પણુ વસતો ૬૧ ॥

દેવે વારમે ક્ષિણમોહે પાંચની ત

થા વે કર્મની ઝદિરણા છે પ્રથ
મ પાચ ઝદિરે છે પઠી જ્ઞાનાવા । અજોગી ચૌદમે ઝદિરણા નથી
ળીં દર્શનાવળીં, અતરાય એ ત્રા ગુણગણે વર્તતા જીવ તેના અ
ણ કર્મ કય થયેનામ, ગોત્ર, । લ્પાવહુત કહે છે -અપજ્ઞાન્ત અ
એ વે કર્મ ઝદિરે છે તેરમે પણ । ગિયારમે વર્તતા જીવ થોના ઝ
નામ, ગોત્ર, એવેની ઝદિરણાવે । ત્ કુટ્ટા ૫૪ છે માટે ॥
પણ દોપીણ હુ જોગી । ણુદીરગુ અજોગી થોવડ વસંતા ॥

અનિવૃત્તિ નવમાના આઠમા અ
પૂર્વના એ ત્રણ આપસના સર
તેથી ક્ષિણ મોહ વારમે ગુણ । સ્વા વારમાથી અધિકા તે કેમ
ગણે સંખ્યાત ગુણા જે માટે । ચોપન અપજ્ઞામના એકસો આઠ,
રૂપક શ્રેણિએ ચમતા ઝત્કુટ્ટા । રૂપકના વઝેના મલી એકસો
૧૦૮ હોય માટે તેથી સૂક્ષ્મ । વાસઠ થાય માટે વિશેષા અ
સપગય દર્શમાના । ધિકા કહ્યા છે ॥

સંપ ગુણ પીણ સુહુમા । નિઝાદિઅપુષ્પ સમ અહિયાદ૨ ॥
તેથી સજોગી કેવલી ગુણગણે । સંખ્યાત ગુણા પદ પ્રથમે ઉપર
વર્તતા જીવ સંખ્યાત ગુણા વે । ના પદમા ગણુ છે, તેથી વેસવૃ
ઝત્કુટ્ટા વે ક્રોમથી નવ ક્રોમ । નિ ગુણગણે અસંખ્યાત ગુણ
વે, માટે હવે તેથી સાતમા અ । જીવ વે તિયંચ, ગર્જજ, પચે
પ્રમત્ત ગુણગણે વર્તતા જીવ સં । નિ પર્યાસા ઝલ્પ્યા તેથી સાસ્વા
ખ્યાત ગુણા વે ઝત્કુટ્ટા વે ૬ । વને વર્તતા જીવ અસંખ્યાત ગુ
જાર ક્રોમથી નવ હજાર ક્રોમ । ણા પણ હોય, તેથી મિશ્ર ગુણ
વે, માટે તેથી ઇતર ઝગ પ્રમત્તે । ગણે અસંખ્યાત સાસ્વાદનથી
સંખ્યાત ગુણા, અપ્રમત્તથી પ્ર । કાલ અન્તર મુદૂર્ત્ત તે મોટો
મત્તે સંખ્યાત હોય માટે । છે તે માટે ॥

જોગી અપ્રમત્ત ઇઝરે । સંપ ગુણા વેસ સાસણા મીસા ॥

તેથી અવિરતિ સમકિતી અસં । ઉપર કહ્યા દેસ, સાસ્વાદન, મી
 રુખ્યાત ગુણા છે. ચારે ગતિમા । અ, અવિરતિ, અજોગી મિથ્યા
 પામીએ માટે તેથી અજોગી અનં । ત્વ; તેમા ચારને અસરુખ્યાત પદ
 ત ગુણા છે. સિદ્ધ જગવાન છે, । અને વે પાઠલાને અનંત પદ
 તેથી મિથ્યાતિ અનંત ગુણાંતે જોમયું છે ॥

અવિરય અજોગી મિથ્યા । અસંખ ચતુરો હુવેણંતા ૬૩
 હવે મૂલ પાંચ જાવ કહે છે— પરિણામિક, એ પાંચ જાવ. હવે
 ઉપશમ, ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, । તેના ઉત્તર જ્ઞેદ કહે છે-અનુક્રમે
 ઉદયિક જાવ, ૪ । ગણજો-વે, નવ, અઠાર, એકવિંશ
 જીવસમ પય મીસો દય । પરિણામા હુ નવઠારણ્ગ વીસા
 પ્રણય એ ઉત્તર જ્ઞેદ ત્રેપન સ । ઉપશમના વે જ્ઞેદ-ઉપશમ સમ
 ત્રિપાતિ તે જેમા વે, ત્રણાદિ । કિત, ઉપશમ ચારિત્ર એ પ્રથમ
 જાવ મલે તે સત્તિ પાતિ । જાવ જ્ઞેદ છે ॥

તિઅ જ્ઞેઅ સનિવાહ્ય । સમ્મં ચરણ પઢમ જાવે ॥૬૪॥
 હવે ત્રીજા ક્ષાયક જાવના નવ । ક્ષાયક સમકિત, દાનાદિ પાંચ
 જ્ઞેદ કહે છે—કેવલ જ્ઞાન, કેવ । લલ્લિ દાન, લાજ, જોગ, ઉપ
 લ દર્શન ૨ । જોગ, વીર્ય, યથારુખ્યાત ચારિ
 ત્ર, એ નવ ક્ષાયક જાવના
 જ્ઞેદ છે ॥

વીએ કેવલ જુગલ । સમ્મ દાણાડ લલ્લિ પણ થરણ ॥

હવે વીજા ક્ષયોપશમ જાવના
 જ્ઞેદ અઠાર-શોષ ઉપયોગ દશ,
 ચાર જ્ઞાન-મતિ, શ્રુત, અવધિ
 મનપર્યવ, ત્રણઅજ્ઞાન-મતિ, ।
 શ્રુત, વિજંગ, ત્રણ દર્શન-ચક્ષુ

પાંચલલ્લિ-દાન, લાજ, જોગ,
 ઉપજોગ, વીર્ય, સમકિત, દેસ
 વિરતિ, સર્વ વિરતિ; એ અઠાર

अचक्षु, अवधि; ।

कयोपशम जावना जेद ठे ॥

तइए सेसु वजगा । पण लक्ष्मी सम्म विरइ डुगं ॥३५॥

असंजम वा अविरति लेस्या, क,

नी का ते प शु क्रोध, मान,

माया, लोभ, देवगति, नरगति,

तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न

पुंसक, पुरुष, श्व अने ॥

इवे उदयिक जावना एकविं

स जेद कहे ठे; अज्ञान, आ

सिद्ध सत्तारी ।

अन्नाण मसिद्धता । सजम लेसा कसाय गड वेअ्या ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना जेद ए बोधाना अया इवे

परिणामिक जावना त्रण जेदा

कहे ठे-जव्य ।

अजव्य, जीवत्व; ए त्रण प

रिणामिकना जेद ॥

मिठ्ठे तुरिए जवा । जवत जीअत परिणामे ॥६६॥

परिणामिक जावे जीवपणु,

जव्यपणु उदयिक जावे गति,

लेस्या, वेद कपाय, ए त्रिक जो

इवे सन्निपातिक जावना भागा ॥ गी एक जागो; ते चारे गतिए

कहे ठे-चार जागा चारे गतिए ॥ गणता चार जागा थाय ठे. इ

ते कहे ठे, त्रण जाव मिश्रिता वे चतु सयोगी गणे तयारे का

मिश्र जावे, इन्द्रिय, ज्ञान, अज्ञा ॥ यक जाव सहित चार गतिये

न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए ॥ चार जागा ॥

चउ चउगईसु मीसग । परिणामुदएहिं चउ सु पइएहि ॥

अथवा उपशम सहित गणिये

तो पण चारे गतिये चार जा

गा थाय ठे ए मूल जागा त्रण, एम चार, तेरमा चौदमाना के

ઉત્તર જ્ઞાના બાર થયા ઉપશમ। વલીને જાવ ત્રણ હોય, વે નહિ.
જાવે, સમ્યક્ત મિશ્ર જાવે, ૬ । ઘાતીકર્મ અજાવ ઠે માટે પરિ
ન્દિય જ્ઞાન દર્શન લલ્લિય નદયિ। જ્ઞામિક જાવે જીવત્વ નદયિક
ક જાવે ગતિ લેસ્યા વેદ કપા। ગતિ લેસ્યા અસિદ કાયક જ્ઞા
ય, પ્રણામિક જાવે, જીવત્વ, । નાદિ એ ત્રણ જાવ ઠે. મૂલ જ્ઞા
નવ્યત્વ, એ ચતુ. સયોગી હોય। ગા ચાર, ઉત્તરજ્ઞાના તેર થયા॥
નવસમ જુણિવા ચડ કેવલ પરિણામુ દય પડે ॥૭૭॥

હવે પચ સંજોગી જાગો એક ક
હે ઠે—કોઈક મનુષ્ય ઉપશમ
શ્રેણિ એ, કાયક સમકિત ઠે,

હવે સિદ્ધ જગવન્તને કાયક।
જાવ, પરિણામિક જાવ, એ
વે જાવ ઠે મૂલ જ્ઞાના પા।
ચ, ઉત્તર જ્ઞાના ચૌદ ।

તેને ઉપશમ ચારિત્ર ઠે તેને પં
ચસંજોગી જાગો લાગે ઠે—કાય
ક, ઉપશમ, કાયોપશમ, નદયિ
ક અને પરિણામિક, એ પાચ ॥

સ્વય પરિણામે સિદ્ધા । નરાણ પણ જોગુ વસમ સેઠી
સન્નિ પાતિકના ભાગા ઠવિસ

ઠે, તેમા ભાગા છ વસતા કહ્યા।
એ સન્નિપાતિ ભાવના મૂલ ભા ।
ગા ઠે, ઉત્તર પંદર કહ્યા ।

વાકી ભાગા વિશ, અસંભવ
ઠે કોઈ જીવમા લાભે નહિ
તેણે અસંભવી છે ॥

ઇત્ર પત્રર સન્નિવાઙ્ગ । જેયા વીસં અસંજવિણો ૬૮॥

હવે તે ભાવ કોયા કર્મયોગે હો
ય તે કહે ઠે—ઉપશમ ભાવ એ।
ક મોહની કર્મમા ઠે વાકી ક।
ર્મમા નહિ હવે કાયોપશમ ભા।
વે કર્મ કહે ઠે ।

ચાર ઘાતિ કર્મમા ઠે, વાકી
ના કર્મમા નહિ. વાકી ત્રણ
નદયિક, પરિણામિક, કાય
ક આઠે કર્મમા ઠે ॥

મોહોવસમો મીસો । ચડ ઘાડસુ અઠ કમ્મસુ અસેસા ॥

હવે ઠણ્ણમા ભાવ કહે છે

પરિણામિક ભાવ ધર્માસ્તિકા

યાદિ છ એમા ઠે ।

ધમ્માહ પારિણામિઅ ।

હવે ચૌદ ગુણઠાણે ભાવ કહે

છે—સમકિત, દેસવિરતિ, પ્રમત્ત,

અપ્રત્ત, એ ચાર ગુણઠાણે જેને ક

યોપશમિક, સમકિત હોય તે ।

ને મિશ્ર ભાવે જ્ઞાનદર્શન વિર ।

તિ—ઉદયિક ભાવે ગત્યાદિક, પા

રિણામિક જાવે જીવત્ત્વ, જ્ઞા

ત્વ, એ ત્રણ સંયોગી હોય. હવે ।

ચાર સંજોગી જાવ કહે ઠે —

જે ક્ષાયક સમકિતિ જીવ, તે ।

ચારે ગુણઠાણે ઠે તેને ચાર જા

વ ઠે ક્ષાયક જાવે, સમકિત ।

મિશ્ર જાવે, જ્ઞાનાદિક ઉદયિકા

જાવે, ગત્યાદિક પરિણામિ જા

વે, જીવત્ત્વ એ ચાર હવે જે જી

વ ઉપશમ સમકિતી ઠે તેને ઠા

પશમ જાવ, ઉદયિક, પરિણા

મિક, ક્ષયોપશમિક એ ચાર ।

સમ્માહ ચન્નસુ તિગ ચડ ।

વારમે ક્ષીણ મોહ, આઠમે આ

પૂર્વકરણ, એ બે ગુણઠાણે ચાર

પુરૂત્ત સ્વપ્પમા ઉદયિક ભાવ

પણ હોય ॥

જાવે પધા ઉદયએવિ ૬૯ ॥

હવે ઉપશમ શ્રેણિએ સઘર્ધી

ભાવ કહે છે —ત્યા ગુણઠાણા

ત્રણ-નવમું, દસમું, અગિયારમું

એ ત્રણ છે ઉપશમ શ્રેણિ, ઉ

પશમ સમકિતે, ચાર જાવે

ઉદયિક, ગતિ, પરિણામિક જી

વત્ત્વ, ક્ષયોપશમિક ઇન્દ્રિય,

ઉપશમિક સમકિત ચારિત્ર,

હવે ક્ષાયક સમકિતિ ઉપશમ

શ્રેણિ એ પાંચ જાવ ઠે ક્ષાય

ક જાવે સમકિત, ઉપશમ

જાવે ચારિત્ર ઉદયિક જાવે ગ

તિ, પરિણામિક જાવે જીવ

ત્ત્વ અને ક્ષયોપશમ જાવે ઇ

ન્દ્રિ, એમ ચાર-પાંચ જાવ ઠે ॥

હવે તેરમે, ચૌદમે ગુણઠાણે ત્ર

ણ જાવ ઠે- ઉદયિક, પરિણામિ

ज्ञाव ठे-क़ायक, परिणामिक,। क, क़ायक, हवे चोथा गुणठाण
उदयिक, क़योपशमिक, ए चा। थी अगियारमा सुधी पाच ज्ञा
र ठे, हवे पेदेला मिछ्यात, सा। व पण ठे; पण उपर कछा ते
स्वादन, मिश्र ए त्रण गुणठाणो। ज्ञाव एक जीव संवंधी कछाठे
ज्ञाव त्रण ठे-परिणामिक, उदा। बहु जीव संवंधी बहु ज्ञाव जा
यीक, क़योपशमिक । एवा ॥

चउ पीणा पुव तिन्नि । सेस गुणठाणगे ग जिए ७० ॥

परित्त, असंख्यातु जुतअसंख्या
हवे सख्यातादिकनो विचार क। तु(असंख्यात, असंख्यातु)ए पो
हे ठे; प्रथम संख्यातु ते एक जे । ताना पद सहित त्रण बोलेजो
द असंख्यातु तेना त्रण जेद ठे । रुता असंख्याता त्रण जेदशाय
संषिजे ग मसपं । परित्त जुत निअपयं जुयंतिविह ॥

एम संख्यात, असंख्यात, अन
न्त, त्रणना मली सात जेद अ

एम अनन्तान। पण त्रण जेद। या, ए सातने ऊधन्य, मध्यम,
ठे (परित्त, अनंतु) जुत, अन। उत्कृष्ट, त्रणो पदे जोरुता सात
तु अनन्त, थनतु । तरी एकविश जेद अया ॥

एव माणंतपि तिहा । जइन्न मज्जु कसा सधे ॥ ७१ ॥
हवे ते जेदना अर्थ देखामे ठे- हवे मध्यम संख्यातु त्रणथीमा
ऊधन्य संख्यातु वेना आकने नी ज्या सुधी उत्कृष्ट न श्राय
कहे ठे । त्यां सुधी मध्यम ॥

लहु सपिज्जं दु चित्र । अनुपर मज्जिमतु जा गुरुअं ॥
हवे उत्कृष्ट सख्यातु कहे ठे- चार प्याला तेनी प्ररुपणादिक
जंचुहिप प्रमाणे- । ए रीते; ते आगल कहे ठे ॥

जंवूधीव पमाणाय । चउपह्नु परुवणाइ डमं ॥ ७२ ॥

हवे ते चार प्यालाना नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए
हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्मराण वठिय सिलाग । पमिसिलाग महासिलागरका ॥

वेदिका सहित ते प्यालाने जग
ति; ते जगति आठ योजन उ
ची नीचे वार योजन, मध्ये
आठ योजन, उपर चार योज

हवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे ठे- न, पद्मराण ते उपर पांचसे
पेहेलानुं प्रमाण लाख योजन घनुष लावी-पद्मराण, बे गाठ
लावी-पद्मराण, एक हजार यो उची वेदिका ठे. ते प्यालामा
जन तंभो । शाखर सुधी शरशव जरीए ॥

जोयण सहसो गाढा । सवेइ अता स सिंह जरिआ ७३

तेवो अनवस्थित प्यालो ते मा न सहित कोइ देव उपानी ही सरशव नाखता ते सघला

प--समुद्र प्रत्येके एक, एक । सरशव खाली थाय पेहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इकि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ।

जे द्वीप वा समुद्रप्रथम प्यालो ते फरी सरशवे जरीए ते पूर्व

खाली थयो ते द्वीप वा समुद्र नी पेठे द्वीप समुद्र प्रत्येके सर

प्रमाणे प्यालो कळिए । शव नाखता ज्या खाली थाया ॥

पढम वतदत चित्र । पुण जरिए तमितह पीणे ७४ ॥

ते द्वीप वा समुद्रे बीजीवार खा

ली थाय, ते द्वीप--समुद्र प्रमा

णे प्यालो कळिए, तेमा फेर श

रसव जरे हवे पेहेलो प्यालो

ज्या खाली थाय त्या सीलाग

नामना बीजा प्यालामा एक एम, एक, एक, सरशव बीजा
दाणो नाखीए । प्यालामा नाखता ॥

षिप्पइ सलाग पद्धे गु । सरिसवो इअ सलागपवणेणं ॥

पूर्वनी पेठे ते चधरीने तेनी री
ती नीचे मुजव.-पेहेला प्याला
थी बीजो ज़रवो ते नाखता बी

जे जे छीप-समुड़े पेहेलो प्या
लो खाली थाय, ते, ते केत्र तु
द्वय प्यालो कळपी ते ज़रवो ने
बीजामां एक, एक दाणो नाख
ता बीजो ज़राय ते वारे, इवे
बीजो प्यालो ज़रेलो उपानीने
तेमाथी एक, एक दाणो छीप-
समुड़े नाखता ते बीजो प्यालो
खाली थाय तेवारे त्रिजा पनी
सलाक प्यालामा एक, एक स
रशव नाखिये, एम पूर्वनी पेठे
त्रिजो प्यालो ज़राय त्यारे ते
उपानीए ते खाली थये एक
दाणो महा सीलाग चोथो प्या
लो तेमा प्रक्षेप करताते ज़राय ।

जो जे समुड़े वा छीपे खाली
थाय, त्यारे त्रिजामा दाणो एक
नाखे फेर पेहेलाथी बीजो ज़
रे वली बीजो उपाने, ते नाख
ता खाली थाय त्यारे एकदाणो
त्रिजामा नाखे, ते पढी फेरपे
हेलाथी बीजो ज़रते उपानेने
खाली थाय त्यारे त्रिजो दाणो
त्रिजामा नाखे एन्याये त्रिजो
ज़रे ते त्रिजो ज़राय त्यारे तेउ
पानो ज्या खाली थाय, ते वारे
चोथामा एक दाणो नाखे, पढी
फरीवली बीजो ज़रे, बीजाथी
त्रिजो पूर्वना न्याये ज़रे ने त्रि
जाथी पूर्वना न्याये चोथो ज़रे

पुनो बीउ अतउ । पुव पिव तंमि उद्धरिए ॥ ७५ ॥

एम क्षीण कदेतां सलाक प्या
लो खाली थाय ।

एम पेहेलाथी बीजो ज़रीए ॥

पीणे सलाग तइए ।

एवं पढमेहिं बीयअं ज़रसु ॥

ते त्रिजाथी चोथो, यावत् प्रग

वली ते बीजाश्री त्रिजो । ट च्यारे प्याला पूर्ण अया ॥
 तेहिअ तइ अं तेहिअ । तुरिअ जाकिर फुमा चनरो९६
 हवे जे व्रणे प्याले प्रथमे जेस अने जे च्यार प्याला नराइ र
 रशव द्वीप—समुद्रे नाख्या; ते ह्या ठे ते सरशवनी संख्या ए
 सरशव उधरिये । कठी करीए ॥

पढम ति पल्लुधरिआ । दीवु दही पल्ल चन सरिसवाया ॥
 ते ढगलामाथी एक सरशव का
 ए संघला सरशवना समूहनो ढी पाठल रहेला सरशवना ढग
 ढगलो थाय । लाने उल्कटु सख्यातु कहेवु ॥

सवोवि एस रासी । रूवूणो परम सपिऊ ॥ ९९ ॥
 प्रथमे ढगलामाथी जे सरशवनो
 एक दाणो काढ्यो हतो, ते पा हवे जे परित असख्यातानी
 ठो ढगलामा नाखीए तो ते प (रासी लघुने) रासि अच्या
 रित ऊघन्य असंख्यातु थाय । से करी गुणाकार करे ॥
 रूव जुअतु परिता । सपं लहुअस्स रासि अप्रासे ॥

ए असख्यातानुं मान, एक अ,
 वलि कालमा जेटला समय ठे
 तेटला सरशव जुत्ता लघु अस
 ए जुत्ता असख्यातु लघु थयु । ख्यातामा ठे ॥

जुत्ता सखिऊं लहु । आवल्लिआ समय परिमाणं ॥ १०० ॥

नि कहेता बीजुं, मूल जेदनी अपेक्षाए जुक्त असंख्यातु, ते
 नो राशि अच्यास करता, सगासंख कहेता सातमुं असख्यातु
 असख्यातुं थाय ति कहेता मूलनी अपेक्षाए त्रीजु, ऊघन अस
 ख्यातु असख्यातु तेनो राशि अभ्यास करता पढम कहेता पेहे
 लुं जघन प्रत्येक अनंतु थाय; ने मूल जेदनी अपेक्षाए चोथु प्र

त्येक अनंतु तेनो राशि अभ्यास करतां नव अनंता माहलुं चोथुं
ऊधन्य युक्त अनंतु थाय. ने मूलनी अपेक्षा ए पाचमु मध्यमयुक्त
अनंतु ठे, तेनो राशि अभ्यास करता सत्ताता कहेता सातमुं ऊ
धन्य अनता अनंतु होय रुजुआ कहेता एक रूपे जुक्त करीये
तो मध्यम थाय, एक रूप उणुं करिये तो गुरुपञ्चा कहेता पाठ
लु उक्तुण्डु थाय ॥

वि ति चउ पचम गुणजे। कमा सगा संखपढमचउसत्ता
णंताते रूव जुया । मद्या रूवूण गुरु पञ्चा ॥ ७९ ॥

ए वात पूर्वे कही ते अनुयोगधारमा कक्षा प्रमाणे में क
ही, पण बीजा कोइ आचार्य कहे ठे के-चोथे ऊधन्य जुक्ता
असंख्यातु तेने एकवार वर्ग करीए ते वारे सातमुं जे ऊधन्य
असंख्याता असंख्यातु होय, ए ऊधन्य असंख्याता असंख्यातु
तेमा एक नाखीए ते वारे मध्यम थाय ॥

इअ सुतुतं अत्रे वग्गि । अमि कसि चउव्वय मसंप ॥
होइ असंख सप । लहु रूव जुयतु त मद्यं ॥ ८० ॥

जे ऊधन्य असंख्याता अस तेने त्रणार वर्ग करीए तेमां
ख्यातु ठे तेमाथी एक नरसवे दश असंख्या बोल प्रक्षेप क
उणुं करीए ते वारे उक्तुण्डु पु रीए; ते दश बोल कहे ठे ॥
क्त असंख्यातु थाय ।

रूवूण माइमं गुरु । तिव गिउ तन्निमे दस खेवे ॥

तेमा वली घर्मास्ती १ अघर्मा
स्ती काय १ तथा एक जीवना

१ उपर जे संख्यातु असंख्यातु तथा अनंतु तेनो सखेये अर्थ लएयो छे
विशेष अर्थनी इच्छा होय तेमणे मोटा घालाबोध तथा टीका आइ लेखा एवी
अमारी विनति ॥

तेमा लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ४ प्रक्षेप करीए ॥

लोगागास पणसा । धम्मा धम्मगे जिय देसा ॥८१॥

तेमा वली रसना स्थानक ६ यो

तेमा वली स्थिति बन्धना गना सूक्ष्म वेद ७ जे एकना वे
अध्य वसायए । न थाय तेवा ॥

ठिइ बध ऊ वसाया । अणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमा प्रत्येक जीवना शरीरए

उत्सर्पिणि, असर्पिणीना वनस्पतिना, निगोदियाना शरीर
समय ८ । १० ए दश असख्याता जेलीए ॥

डुहय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए पिवसु ॥८२॥

पेहेलु परित अनन्तु ऊधन्य थयु,

तेने वली त्रण वार वर्ग करीए । ते, ऊधन परित अनन्तानोरासी ॥

पुण तमिति वग्गिअए । परित एत लहु तसरासीण ॥

अज्यास करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अज्जव्य जिवनु प्रमा
धन्यजुक्ता अनन्तु थाय । ए ठे ॥

अज्जासे लहु जुता । एत अज्जव जिय माण ८३ ॥

ते जुक्ता जधन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु ऊधन्य सातमु
करीए तो । थाय तेनो वली त्रणवार ॥

तव्वगे पुण जायइ । एता एत लहु तच तिरकु तो ॥

ते वारे आगला बोल ठ प्रक्षेप

वर्ग करता पण अनन्तु न होय । करीए ते हवे कहे ठे ॥

वगासु तहवि न त होइ । एत खेवे पिवसु ठ इमे ८४ ॥

वनस्पति कायना जीव, त्रण

सिद्ध निगोद सूक्ष्म बादर सर्व कालना समय, सर्व पुज्जल पर
जीव । माणु ॥

सिद्धा निगोअ जीवा । वण स्सई काल पुग्गला चेव ॥

तेने त्रण वार वर्ग करीए तेमा
सर्व अलोकना आकाश प्रदेश, केवलज्ञान, केवल दर्शनना पर्या
एठ वोळ जेलता जेरासी थाया। य जेलवीए ॥

सव्वमल्लोग नहं पुण । तिवग्गि उ केवल दुगंमि ८५ ॥

उत्कुण्डु नवमु अनन्तु थायठे पण

सर्व जगतमा वस्तु आठमे अन

ए सर्वे जेगा कर्ये अके जे आक न्ते ठे, नवमा अनन्ता प्रमाणे व
थयो ते उत्कुष्ट अनन्ता अनन्तु। स्तु नथी ॥

पित्ते णाताणंतं । हवइ जिठंतु ववहरइ मऊं ॥

ए सूदम अर्थ विचारनामा चो लख्यो-जोरुयो श्री पुज्य देवे
थो कर्म ग्रन्थ समाप्त थयो । न्द्र सूरिजी महाराज जीए ॥

इअ सुहुमत्य वियारो । लिहिउ देविंद मूरीहि ८६ ॥

॥ इति परं शीतिक नामा चतुर्थःकर्मग्रन्थः समाप्तः ॥

ए प्रकारे चोथो कर्मग्रन्थसमाप्त.

॥ अथ पाचमो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

नमस्कार करी जिन प्रत्ये बन्धा

दि द्वार उचित अनुक्रमे कहे

ठे -जे प्रथम ग्रन्थादिकमा कर्म

प्रकृतियो कही ठे, तेना जेद ध्रु

व बन्धादिक कहे ठे. प्रथम ध्रु

ववन्धी, अध्रुववन्धी, १

ध्रुववन्धी, अध्रुववन्धी, ध्रुव

रात्ता, अध्रुवरात्ता, घाती, अ

घाति. पुन्य पाप, पराव्रतमा

न, अपराव्रत मान, १२ ॥

नमिअ जिण ध्रुवबंधो १। दय २ सता ३ घाड ४ पुत्र ५ परिअत्ता ६

कही बन्धविवि. प्रकृति, स्थि

ति रस, प्रदेस, प्रकृतिबन्ध

स्वामी, स्थितिबन्ध स्वामी,

ए ठ अने तेना इतर, ए बार

जेद थया. चार विपाक-क्षेत्र

जीव, जव अने पुज्जन ।

रसबन्ध स्वामी, प्रदेसबन्ध स्वा

मी, अशब्दयो उपशम श्रेणी,

अनेरूपक श्रेणी; ए उचित

सेअर १२ चउह विवागा । बुद्धं बंध विह सामीअ १ ॥

हुवे प्रथम ध्रुववन्धनी सुरुता

लील वर्णवे वे-वर्णादिचार ते

जल, कर्मण, ६ ।

अगुरुलघु, निर्माण, उपघात,

जय, जुगुप्सा; ११ ॥

वन्न चउ तेअ कम्मा । गुरुलहु निमित्तो वधाय जयकुहा

मिठ्यात्व, १२ कसाय सोल, झा अन्तराय पाच, एध्रुववन्धी सुरु

नावर्णी पाच, दर्शना वर्णी नव । रोतालीश अड ॥

मिठ कसाया वरणा । विग्धं ध्रुववधि सगचत्ता २॥

जाति एकेन्द्रियादिक पाच, गति

हवे बीजु अध्रुववन्धी द्वार कहे। देवताविक चार, सुज विहायोग

ठे-उदारिक, वैक्रीय, आहारक ति, असुज विहा यो गनि, चारे
शरीर त्रणना उपागठ, आकृति गतिनी अनुपूर्वि चार, तीर्थकर
कहेता सस्थान ठ, सघयण ठ। नाम, श्वासोश्वास, ३५ ॥

तणु वगा गिड संघयण जाइगइखगइ पुवि जिणु सास ॥

त्रसनो दशको, रथावरनो दश
को, उचगोत्र, नीचगोत्र, साता

उद्योत, आताप, पराघात, ३७। वेदनी, असाता वेदनी; ६१ ॥

उजो आयव परघा। तसवीसा गोअ वेअणिय ३ ॥

चार गतिना आयुखा चार; ए

हास, रति, अरति, शोक स्त्री सर्गमलीतहो तेर प्रकृति अध्रुव
वेद, पुरुषवेद नपुसकवेद ६९। बन्धी होय ॥

हासाड जुअल दुग वेय। आउ तेवत्तरी अध्रुववधा ॥

हवे ज्ञागा चार थाय ठे, तेकहे सादि अनन्त, सादिसन्त ए
ठे -अनादि अनन्त, अनादिसन्त चार ॥

जगा अणाइ साई। अणंत संतु तरा चउरो ४ ॥

हवे ते चार ज्ञागाना स्वामीक ध्रुववन्धी प्रकृतिमा त्रण ज्ञा
दे ठे-पहेलो तथा बीजो, ए वे गा ठे चारमाथी त्रिजो वर्जि
ज्ञागा ध्रुव उदयी प्रकृतिमा होय। ये बाकी त्रण रह्या ॥

पढम बिआ ध्रुवउदइसु। ध्रुववधिसु तइअ वज्ज जगतिअ ॥

मिथ्यात्वमा त्रण ज्ञागा--प्रथम

अजव्य, बीजो जव्य, अने चो अध्रुववन्धी, अध्रुव उदयी, एवे
थो ज्ञागोश्रेणीथी परताने दो जेदमा सादि सन्तनामे चोथो
य, ए त्रण थ्या। ज्ञागो होय।

मिन्नमि तिन्निजगा। उहावि अध्रुवा तुरिअ जगा ५ ॥

इवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृति, तेना सत्ताविस नामनी सख्या कहे ठे -- निर्माण, स्थिर, शुभ, अशुभ, तेजस्, काम्मण अस्थिर, अगुरु लघु, ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥
निमिण थिर अथिर अगुरुअ । सुहअ सुहं तेअ कम्मवज्झानावणीं पाच, अन्तराय पाच, [वन्ना
दर्शनावणीं चहु, अचहु, अव अने मिश्यात्व ए सत्ताविस ध्रुव
धि, केवलावणीं । उदयी होय ॥

नाणं तराय दंसाण । मिठं ध्रुव उदय सगवीसा ६ ॥

इवे अध्रुवोदयी प्रकृति पचाणु ते कहे ठे -- स्थिर, अस्थिर, शुभ, अशुभ, ए चार प्रकृति ध्रुवोदयमां गणी ठे माटे अध्रुववन्धी त्रोतेरमाथी काढीए एटले अग मिश्यात्व विना मोदिनीनी अ
णोतेर अध्रुववन्धी रही, ते अ राठ प्रकृति ध्रुववन्धी ते अहिं
ध्रुव उदयमा गणी । या अध्रुवोदयमा गणीए ७३ ॥
थिर सुजि अर विणु अध्रुववन्धी मिठ विणु मोह ध्रुववन्धी ॥
अने समकित मोहनीए पचा

नीज पाच, उपघात, मिश्रएणु अध्रुवोदयी जाणवी ॥

निहो वधाय मीमं । सम्म पाण नवउ अध्रुवुदया ७ ॥

इवे ध्रुव मत्तानु द्वार कहे ठे, अ ए ध्रुव सत्ता सुरुत्ताविस ठे
सदश, स्थावर दश, ए वे मली तथा ध्रुववन्धी प्रकृति सुरु
विश, वर्ण पांच, गन्ध वे, रस ताविस ठे तेमाथी वर्णचोक,
पांच, फस भाठ, ए वर्णादि वि तथा तेजस् अने काम्मण एठ

श सात तेजस् कार्मण तेना
नाम-तेजस् शरीर तेजस सधा
तन, तेजराश वन्धन, कार्मण
शरीर, कार्मणसधातन, कार्म
ण २ वन्धन अने तेजस कार्म
ण बन्धन, ए तेजस सप्तक ।

तम वन्न वीससगतेष्वकम् ।

सस्त्रान् ठ, संघयण ठ, जाति
पाच ए सत्तरने आकृति त्रिक
नी सज्ञा ठे वेदनी वे, अने ।

आगिऽ तिग वेष्ट्रणिष्ट्रं ।

शुज विहायो गति, अशुज वि

हायो गति, तिर्यच गति, अनुपू
र्वि, नीचगोत्र, ए सर्वमलो १३०
ध्रुवसत्ता कही ।

खगडं तिरिडुगनी अध्वसत्ता ।

वेक्रीय अगियार तेना नाम- धं

नीय शरीर, अंगोपाग, वन्धन,

मधातन, वेक्रीय तेजस वन्धन,

जता ध्रुववन्धी एकतालिस प्रकृ
ति रही तेना नाम-सोलकसाय,
अय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पाच
ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पाच
अतराय, निर्माण, उपधातअगु
रुजघुध? वेमलीने अठासी वेदभा॥

ध्रुव बधिसेस वेष्ट्र तिग ॥

हास, रति, अरति शोक; ए चा
र, ए वेठने युगलनी सज्ञा ठे
हवे सात उदारिक ते कहेठे-उ
दारिक शरीर, अंगोपाग वन्धन,
सधातन, उदारिक तेजस वन्धन
उदारिक, कार्मण वन्धन, उदा
रिक तेजस कार्मण वन्धन, श्वा
सोश्वास उद्योत, आताप परा
धात, एचारने श्वासचोकमंज्ञा॥

डुजुअल सगउरल सासचऊ॥

हवे अध्रुवसत्ता प्रकृति कहे ठे -
समकित मोहनी, मीश्र मोह
नी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि, ४

सम्म मीस मणुअ डुगा॥

आहारक सप्तक तेना नाम-आ

वैक्रीय काम्मण वन्वन, वैक्रीय
तेजस काम्मण वन्वन, देवगति,
देवानुपूर्विनर्कगति, नर्कानुपूर्वि,
ए अगियार जिननाम, देवआ
यु, मनुष्य आयु, त्रीर्यच आयु,
नर्कायु, मली विज्ञा ।

विज्ञ विज्ञार जिणा ऊ ।

इवे षण गाथाए गुणठाणने
विषे धुवसत्ता, अधुवसत्ता, प्र
कृतिकहे ठे प्रअमे, बीजे, त्रि
जे, गुणठाणे मिथ्यात मोहनीया ।

पढस तिगुणेषु मीठ । निअमा अजयाड अठगे जज्जा ॥

सास्वादन गुणठाणे निश्रे स
न्यक्त मोहनी सत्ताए होया
सासाणे खलु सम्मं ।

सास्वादन, मीश ए वे गुण
ठाणे निश्रे ।

सासाण मीसेसु धुवं ।

हारक शरीर, अंगोपाग, वन्वन
सघातन, आहारक तेजस वन्व
न, आहारक काम्मण वन्वन;
आहारक तेजस काम्मण वन्व
न, ए सत्तुं च गोत्र मली अह्वा
विस अरुव सत्ता कही ॥

हारसगु चा अधुव सत्ता ए ॥

नीमा होय चोथे, पाचमे ठठे,
सातमे, आठमे, नवमे, दशमे,
अगियारमे ए आठ गुणठाणे मि
थ्यात मोहनीनी जज्जाए सत्ता
होय ॥

मिथ्यात्वथी उपशान्त मोह अ
गियारमा गुणठाणा सुधी बी
जा विना दस गुणठाणे सम्य
क्त मोहनीनी सत्ता भज्जाए
होय ॥

संतं मिन्नाड दसगेवा १० ॥

मीश्र मोहनी होय, ने मिथ्या
त्वादि नव गुणठाणे यावत् अ
गियारमा सुधी मीश्र मोहनी
जज्जाए होय ॥

मीस मिन्नाड नवसु जयाणाए ॥

बाकी नव गुणठाणे मीश्रथी

पेहेले बीजे गुणठाणे अनन्तानु यावत् उपशम मोहनी सुधी
बन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु बन्धीय भजनाए होय

आऽ हुगे अण नियमा । जइआ मीसाइ नवगमि ११॥

सर्व चौदे गुणठाणे होय बीजा

त्रिजा गुणठाणा विना वार गु

णठाणे तीर्थकर नामनी सत्ता

आहारक सत्तक विकल्पे । होय ॥

आहार सत्तगवा । सब गुणे वि ति गुणे विणा तित्य ॥

जिननाम आहारक सत्तक ए

वे ने उन्नय कहीए एवे स

त्ता उता मिथ्यात्व न आवे अ

ने आवेतो ।

मिथ्यात्वे आख्या जीव तीर्थक

र नामव तअन्तर मुहूर्तजरहे ॥

नोन्नय संते मित्रो ।

अत मुहुतं जवे तित्य १२ ॥

हवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे-

केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शना

वर्णी ।

पाच नीझ, पेहेली, बीजी, त्रि

जी, चोकमीना वार कपाया ॥

केवल जुअला वरणा पण निदा वारसाइ म कसाया ॥

हवे देश घाती प्रकृति कहे ठे-

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए

मिथ्यात्व ए विश प्रकृति सर्व

घाती

चार ज्ञानावर्णी चहु, अचहु,

अवधि ए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मित्रति सबघाई ।

चउनाण तिदसणा वरणा १३ ॥

पाच अन्तरायनी ए पचीस प्र

कृति देशघाती कहि हवे पंचो

सजलन चोक, नवनोकयाया । तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
सजलण नोकसाया । विगंध इअदेसघाइअ अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते
पाच शरीर, त्रण श्रंगोपाग, स
स्थानठ, सघयण ठ, जातिपाच, तस तथा स्थावर ए वेदसका,
गतिचार, सुजविहायो, गतिअशु उच्च, निच, वे गोत्र, साता, अ
जविहायोगति चारगतिनी अनु साता, वे वेदनि, वर्णचोक, ए
पूर्वि चार, चार गतिनाआयुचार सर्वमली पंचोतेर अघाति ।
पत्तेअ तणु ठाहु । तस बीसा गोअ दुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति वेतालिसनु हा
र कहे ठे.—देवत्रिक, मनुष्यत्रिक तसनी दसको, शरीर पाच, उ
कगति, अनुपूर्वि आयु मली ए पाग त्रण वज्जरीपभ, नागच,
ठ उच्चगोत्र सातावेदनि । संघयण, सम चोरस तस्थान ॥

सुर नर तिगु च साया । तसदस तणु वगवद्धर चउरस ॥
पराघात, उश्वास, आताप, उ
द्योत अगुरुलघु, तीर्थकर निर्मा शुजवर्णादि चोक्र, पंचेइ, शु
ए, ए सप्तक कहुं; तिरीनुआयु जविहायो गति ॥

परघा सग तिरिआठ वन्नचउ पाणिदि सुजख गर्ड १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी, ते क
हे ठे —प्रथम संस्थान टाली पा
च सरथान, अशुजविहायो ग
ति, प्रथम सघयण टाली पाच
ए वेतालिस पुन्य प्रकृति कही । मंघयण ॥

वायाल पुन्न पगई । अ पढम सठाण खगई सघयणा ॥

तिर्यग्गति अनुपूर्वि, असाता उपधात, एकेन्दि, वेरन्दि, तेर
वेदनी, निचगोत्र, । न्दि, चोरिन्दी - नर्कत्रिक गति,
आयु, अनुपूर्वि ॥

तिरिडुग असायनीऊ । वधाय इगविगल नरय तिग १६॥
स्थावरनो दसको, अशुन्न वर्ण वाकी प्रकृति घाति पीस्तालित
चोक । सहित गणता व्यासि थड ॥

थावर दस वन्न चउव । घाइ पणयाल सहि अवासीई ॥
ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक वे ठा
मे कह्या ठे ते । वर्षादिकलेवा शुभ, अशुन्न ॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥
इवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठे - नाम कर्मनी ध्रुववन्ध
प्रकृति नव ठे ते वर्ण, धतेजस ए
कार्मणइ अगुरुलघुउ निर्माणउ दर्शनावर्ण, ५ ज्ञानावर्ण, ५ अ
उपधात ए । न्तराय, ५ पराधात ॥

नाम ध्रुववधि नवगं । दंसण पणनाण विग्ध परधायं ॥
न्नय, जुगुप्ता, मिध्यात्व, श्वा जिन नाम, ए जुगणत्रिश अप
सोश्वात् । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

न्नय कुत्त मिठ सास । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता १७
इवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठे - तणु आठ, कहेता ३३ प्र
कृति गणावे ठे उदारिक वे, वै
क्रीय वे, आदार द्विक, सघय
ण ठ, संस्थान ठे, गनि चार,

જાતિ પાચ, વિદ્યાયો ગતિ વે,
અનુપૂર્વિ ચાર, એતેત્રીશપ્રકૃતિ
ને તન્વષ્ટક સંજ્ઞા ઠે. વેદ ત્રણ,

દાસ, રતિ, અરતિ, સોગ, એ કપાય, સોલ, નયોત, આતાપ,
જુગલ । ગોત્ર વે, વેદની વે, નીજ પાંચ ॥

તણુ અઠ વેઅ ડુજુઅલાકસાય ડક્કોઅ ગોયડુગનિદા
ત્રસ દશ, સ્થાવર દશ, આયુ ચા હવે ક્ષેત્ર વિપાકી પ્રકૃતિ
ર, એ એકાણું પ્રકૃતિ પરાવર્ત દાર કહે ઠે - ચાર ગતિની
માન ઠે । આનુપૂર્વિ ચાર ॥

તસ વીસા ડ પરિતા । સ્વિત વિવાગા ણુપુષીઝ ॥ ૧૯ ॥

હવે જીવ વિપાકી દાર દેશામે
ઠે-પ્રથમ ઘનઘાતી પ્રકૃતિ સુરુ

તાલિસ, જ્ઞાનાવર્ણી પાચ, દર્શ ત્રસ, વાદર, પર્યાસ, સ્થાવર,
નાવર્ણી નવ, મોહની અઘાવિસ. સૂદમ, અપર્યાસ, સુભગ, સુ
અન્તરાય પાચ; એ સુરુતાલિસ. સ્વર, આદેય, જસ, ડુર્ભગ, ડ
ગોત્ર વે, વેદની વે, જિનનામ । સ્વર, અનાદેય, અજસ ॥

ઘણ ઘાઢ ડુગોઅ જિણાતસિઅરતિગ સુજગડુજગચઝ

શ્વાસોશ્વાસ, જાતિ પાંચ, ગતિ,
ચાર, સ્વગદ્ વે, એ અગિયારને
જાતિ ત્રિક સંજ્ઞા ઠે, એ સર્વ
મતી ૭૮ પ્રકૃતિ જીવ વિપાકી
જાણવી ।

હવે જવ વિપાકી પ્રકૃતિ દાર
કહે ઠે-ચાર ગતિનાં આયુ
સ્વા ચાર જવ વિપાકી ॥

માસજાડિતિગજિઅવિવાગાઆઠચઝરોજવ વિવાગા૫૦

इवे पुञ्जल विपाकी प्रकृतिद्वार
कहे ठे--नाम ध्रुवोदय वार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु ल
घु, शुभ्र, अशुभ्र, तेजस, का
र्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर
त्रण, अंगोपाग त्रण, सस्थान
संघयण ठ, ए अराठने तनुचोक
संज्ञा ठे ।

उपधात साधारण, प्रत्येक, उ
द्योत, आताप, पराधात, ए
त्रणने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे॥

नामध्रुवोदयचञ्चलतण्ण। वधाय साहारणि अरञ्जोअतिगा॥
ए ठत्रिस प्रकृति पुञ्जल विपाकी प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रस
जाणवी इवे बन्धद्वार कहे ठे। बन्ध प्रदेश बन्ध ॥

पुग्गल विवागि बधो। पयई ठिई वस पएसत्ति ५१ ॥

इवे बन्ध विधिने विपे जूयस्का
र कहे ठे -तेमा मूल प्रकृति आ
श्री जूयस्कार पेहेलो देखामे ठे,
मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु
विना सातनो बन्ध ।

आयु मोहनी विना ठनो बन्ध,
एक सातानो बन्ध, ए चारबन्ध
स्थानके त्रण भूयस्कार होय॥

मूल पयमीण अरुसत्त । ठे ग वधेसु तिन्नि जूयगारा ॥

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति
बाधतो होय तेटलीज बाधे; ते
अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका
खना बीजा समयादिके सर्वत्र
अवस्थित बन्ध होय. चारे प्रकारे

अद्वपतर त्रण, एकादिक नुवु प्रथम अबन्ध थइ बन्ध थाय ते

આયુ વંધાય છે સત્ત્વવન્ધક પ્ર
થમ સમયે પ્રથમ અલ્પતર વ
ન્ધ, ઠ વપક પ્રથમ સમયે.
વીજો અલ્પતર વન્ધ, એક વ
ન્ધક પ્રથમ સમયે. ત્રીજો અ
લ્પતર વન્ધ હવે ચાર ।

ને પેહેલે સમયે અવ્યક્ત વન્ધક
કહીએ. તે મૂલ પ્રકૃતિ વિષયે ન
હિ અવન્ધક તો અયોગિ થઈને
સિદ્ધિ વરે તે તો ફરી કર્મ વાંધે
નહિ; માટે મુલને વિષે અવ્યક્ત
વંધન નથી ॥

અપ્પતરા તિઅ ચત્તરો । અવઠિઆ નહુ અવત્તવો ॥૧૨॥

હવે જૂયસ્કાર દેખાને છે—એક

અકી અધિકો વન્ધ સ્થાનક હો
ય ત્યારે જૂયસ્કાર હોય ।

एकादिक हीण करतो वन्ध
करे ते अलपतर कहीए ॥

एगादहि मे जूज । एगाई हुण गमि अप्पतरो ॥

વીજા સમયને વિષે તેટલું વ
ન્ધ સ્થાનક હોય ત્યારે અવ
સ્થિત કહીએ ।

अवन्ध थइ वन्धक थाय. ते पे
हेले समये वन्ध करे ते अवक्त
व्य उत्तर प्रकृतिमा मूलमां नहि ॥

त मत्तो वठि अन्न । पढमे समए अवतवो ॥ १३ ॥

હવે ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે જૂયસ્કારાદિક કહે છે—દર્શનાવ
ર્ણી નવ પ્રકૃતિને ત્રણ વન્ધ સ્થાનક છે. જૂયસ્કાર વે છે. હવે વ
ન્ધ સ્થાનક પેહેલે તથા વીજે ગુણઠાણે નવે પ્રકૃતિ વન્ધાય. એ
પ્રથમ વન્ધ સ્થાનક ત્રિજા ગુણઠાણાથી આઠમા ગુણઠાણાના
પ્રથમ જાગ મુઘી ધિણધી ત્રિકનો વન્ધ ટલે ઠનો વન્ધક તે વી
જું વન્ધ સ્થાનક. તે ઉપર વે નીદ્રાનો વન્ધ ટલે વડામા ગુણઠા
ણા મુઘી ચારનો વન્ધક તે ત્રિજું વન્ધ સ્થાનક હવે જૂયસ્કાર
વે કહે છે—શ્રેણીથી પમતો ચાર વાધી ઠ વન્ધ સમયે પ્રથમ જૂ
યસ્કાર ઠ વાધતો સાસ્વાદને નવે વાધે, તે વીજો જૂયસ્કાર ।

नव ठ चउ दंसेदु ।

हवे अल्पतर बन्ध कहे ठे—मिष्ट्यात्वे नव बांधतो समकिते ठ बांधे, ते प्रथम समय प्रथम अल्पतर बन्ध आठमे ठ बांधतो चार बांधे ते प्रथम समये बीजो अल्पतर बन्ध, हवे अवस्थित कहे ठे—त्रण बन्ध स्थानकने प्रथम समय पढी बीजा समयादि के त्रण अवस्थित होय हवे अवक्तव्य त्रण कहे ठे—अगियारमे गुणठाणे अवन्ध थइ परी दशमे चारनो बन्ध करे, ते प्रथम समय प्रथम अवक्तव्य अगियारमे काल करी देवता धायत्या ठ बांधे; तेवारे प्रथम समये बीजो अवक्तव्य एटले दर्शनावर्णी कर्म ना त्रण बन्ध स्थानक ज्येष्कार, १ अल्पतर, २ अवस्थित, ३ अवक्तव्य, २ इति दर्शनावर्णी उत्तर प्रकृति बन्ध स्थानादिक कहु; हवे मोहनी अठावित प्रकृति बन्धादि कहे ठे.—बन्ध स्थानक दश ठे, मोष्ट्यात्व गुणठाणे समकित, मोश्र, ए के विना ठ विसनो बन्ध ठे, तेमा मोष्ट्यात्वे वाविसनो बन्ध ठे, ते वेद बेन बांधे एक वेद बांधे, गमे ते एकनोज बन्ध माटे अरति, इलोक अथवा रति ने दास ए चारमा बे न बांधे तेवारे ठ विसमाथो चार जता बादीस ठळकृष्टी बांधे ते प्रथम बन्ध स्थानक. सास्वादने मोष्ट्यात्व विना एकविंशतुं बीजु बन्ध स्थानक मोश्र तथा अविरति ए अनंतानु बन्धी चार विना सत्तरनुं त्रिजुं बन्ध स्थानक ॥

३ ति ३ मोहे ३ इगवीस सत्तरस

देसविरति ए अप्रत्याख्यान टले तेरनु चोथु बन्धस्थानक प्रत्याख्यानी टले प्रमत्तर्था अपूर्व कर्ण सुखी नवनुं पाचमु बन्ध स्थानक दास, रति, जय, कुछा, ए चार टले अनिवृत्तिने पेहेले जागे पाचनो बन्ध, ते ठळु स्थानक बीजे जागे पुरुष वेद टले चारनु बन्ध स्थानक सातमु त्रीजे जागे संजलन क्रोध टले त्रणनुं बन्धस्थानक आठमु चौथे जागे संजलन मान टले वेनो बन्ध, ते नवमुं बन्धस्थानक ।

तेरस नव पाण चउ ति ड ।

पाचमे जागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशमुं बन्ध स्थानक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानके नव जूयस्कार होय आठ अल्पतर होय: दश अवस्थित होय वे अवक्तव्य होय. हवे त जूयस्कार कहे ठे. जे वारे एकनो बन्धक थइ परता वेनो बन्धक थाय, तेने पेहेले समये प्रथम जूयस्कार एम बाविस बन्धक सुधी नव जूयस्कार थाय. हवे अल्पतर कहे ठे—मोक्षपात्वे बाविस बन्धक, ते चढता त्रिजे, चोथे, सत्तरनो बन्धक थाय ते पेहेलो अल्पतर एकविसनो बन्ध, परता ठे; माटे चढताने गवख्यो नथी एम एक बाधे त्या सुधी ते आठ अल्पतर होय. हवे दश अवस्थित कहे ठे—बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत् हवे अवक्तव्य वे प्रकारे ते कहे ठे.—अगियारमे मोहनी अवन्धक थइ परता, नवमे संजलन लोअ बाधता प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अवक्तव्य ने अगियारमे मरी देव गति ए चोथे गुणठाणे सत्तरनो बन्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय ए मोहनोनी अठाविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० जूयस्कार नव, अल्पतर आठ, अवस्थित दस, अवक्तव्य वे, ए पाच जेद कहा

इको नव अठ दश छुन्नि १४ ॥

हवे नाम कर्मेने विषे जूयस्कारादि देखामे ठे. बन्ध स्थानक ते सख्या तेवीस, पचिस, ठविस, अठाविश, लुगणत्रिस; हवे प्रथम त्रैविस प्रकृतिनुं पेहेलु बन्ध स्थानक कहे ठे—वर्णचोक, तेजस्, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, उपधात, ए नव ध्रुव बन्धी आठमाना उछा जाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बाधे माटे ध्रुव बन्धी तिर्यचगति, आनुपूर्वि, एकेन्द्र जाति, उदारिक, हुंरक, स्थावर अपर्याप्त, अस्थीर, अशुभ, दुर्जग, अनादे, अजस सूक्ष्म

વા વાદર, સાધારણ વા પ્રત્યેક, અપર્યાપ્ત પ્રાયોગ્ય એકેન્દ્રિયાદિક ને એ પ્રથમ બન્ધ સ્થાનક ત્રવિસનુ કહ્યું, હવે વીજુ બન્ધસ્થાન ક પચિસનુ કહેઠે. ત્રેવિશ પૂર્વે કહી તે ઠસ્વાસ, અને પરાધાત, એ પચિસ, પણ ત્રેવિસમા અપર્યાપ્ત, અસ્થિર, અશુભ, અને અજસ એ ચારનો પ્રતિપક્ષી ગણવો, એ વીજુ બન્ધ સ્થાનક પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિ પ્રાયોગ્ય હવે ઠવિસનુ ત્રીજુ બન્ધ સ્થાનક કહેઠે-પચિસ પ્રથમની મધ્યે આતાપ વા ઉદ્યોતમાનો એક મિષ્ટ્યાત્વે વાધે તે ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક હવે અઠાવિશનું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે દવગતિ, દેવાનુપૂર્વિ, પચેન્દ્રિય જાતિ, વૈકીય શરીર વૈકીય અગોપાગ, સમ ચોરસ, સાતોશ્વાસ પરાધાત શુભવિદ્યાયો ગતિ ત્રસ, વાદર પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, સ્થિર અસ્થિરમાનો એક, શુભ અશુભમાનો એક, જસ અજસમાની એક સ્વજન સુસ્વર, આદેય, અને ધ્રુવબન્ધી ન વ એ અઠાવિસનુ ચોથુ બન્ધ સ્થાનક, દેવ યોગ્ય હવે ત્રિગણત્રિશનુ પાંચમું બન્ધસ્થાનક કહે ઠે-પચિસ પૂર્વની, સ્વગતિ, સઠાણ, સંઘયણ, અને ઉદારિક અગોપાગ; એ ત્રિગણત્રિશ એકેન્દ્રિ ઠામે, પચેન્દ્રિ સ્થાવર ઠામે, ત્રસ કહેવો એ પંચેન્દ્રિ પર્યાપ્ત, તીર્થચ યોગ, પાંચમુ બન્ધ સ્થાનક વિસ પદજોરુજો ॥

તિ પણ ઠ અઠ નવહિયા વીસા ।

હવે ત્રિસનું ઠુ બન્ધ સ્થાન કહેઠે-પૂર્વે કહેલ અઠાવિશ મધ્યે આહારક શરીર, અને અગોપાગ જેલિયે એટલે ત્રિશ અને અઠાવિશમા અધિર, અજસ, અશુભ, એ કહ્યા ઠે તેને વદલેસ્થિર જસ, શુભ કહેવા દેવયોગ અપ્રમત્ત સાધુ વાધે અથવા અઠાવિશ મા પેહેલુ સંઘયણ જિનનામ જેલાય અને દેવદિક ઠામે મનુષ્ય દિક કહિયે. એ ત્રિશ મનુષ્ય યોગ સમક્તિ દેવ વાધે એ ઠુ બન્ધ સ્થાનક હવે એકત્રિશનુ સાતમુ બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે-ત્રિશ પૂર્વના અને તેમા જિનનામ જેલતા એકત્રિશ, દેવયોગ્ય અપ્રમ

तत्तु अपूर्वकरणे साधु बाधे ते सातमु बन्ध स्थानक इवे आठमु बन्ध स्थानक एकनु कहे ठे -आठमे, नवमे दशमे गुणठाणे साधु जस कीर्ति बाधे. ए आठमु बन्ध स्थानक, ए नामकर्मना आठ बन्ध स्थानक कहा ॥

तीसे गतीस इग नामे

ए आठ बन्ध स्थाने ठ ज्ञूयस्कार, सात अल्पतर होय, आठ अवस्थित होय, अवक्तव्य त्रण होय इवे ते ज्ञूयस्कार ठ कहे ठे--त्रेविस् बाधीने विशुद्धि पचिश बाधता प्रथम समये प्रथम ज्ञूयस्कार. ठविश बाधता बीजो, अठाविश बाधता त्रिजो ठ गणत्रिश बाधता चोथो, त्रिश बाधता पाचमो, एकत्रिशो ठठो, पचता कमती बाधता ज्ञूयस्कार गवेख्यो नथो इवे सात अल्पतर कहे ठे--आठमे १७, १८, १९, २०, २१, बांधी श्रेणे चढी एक जस बन्ध प्रथम समये प्रथम अल्पतर कोइक मनुष्य देव योग ११ बाधी देवगतिमा त्रिश मनुष्य योग बन्ध प्रथम समये. बीजो तेज देव चवी मनुष्य थइ जिननाम सहित देव योग्य उगणत्रिश बन्ध प्रथम समये त्रिजो कोइ मनुष्य त्रिपंचगति उगणत्रिश बाधतो विशुद्धि परिणामे देवयोग अठाविश बाधते प्रथम समये. चोथो कोइ अठाविश बन्धक सक्लिठ परिणामे एकेन्दि योग्य ठविस बाधेते आद्य समये. पाचमो तेज पचिश बाधे ते पण आद्य समये ठठो ते त्रेविश बाधे ते आद्य समये. सातमो इवे अवस्थित आठ कहे ठे--आठ बन्ध स्थानकना दितियादि समये आठ अवस्थित होय, इति ॥ इवे त्रण अवक्तव्य कहे ठे उपशान्त मोह (नाम कर्मनो) सर्वथा अवन्ध थइ परतो एक जस बाधेत प्रथम समय प्रथम अवक्तव्य उपशा त मोहकाल करीने अनुत्तरे जाय त्या प्रथम समये जिननाम सहित मनुष्य गति योग्य त्रिश बाधे त्तारे बीजो अवक्तव्य. तेज कोइक जिननाम विना उगणत्रि

इ वाधे त्या प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य, ज्ञूयस्कार ठ, अल्पत
र सात, अस्थित वध आठ अव्यक्त त्रण ।

ठ स्सग आठ ति वधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, आयु गोत्र, अन्तराय ए पाच
कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पाचने विषे ज्ञू
यस्कार अल्पतर संज्ञे नहि बीजा वे अवस्थित अवक्तव्य, ए
वेमां जे ज्या सज्जवेते त्या कहेवो ए प्रकारे प्रकृतिबन्धदेखाम्यो॥

सेसेसु ठाण मिळि क १५ ॥

नाम गोत्र वेनी सीतेर कोडा

हवे स्थिति बन्ध कहे ठे-विश कोनो सागरोपमनी स्थिति
सागरोपमकोडाकोनोस्थिति। मोहनि कर्मनो ॥

वीस यरकोमि कोमी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोडाकोनो सागरोपमनी

स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी नार्की, देवताना आयुनी स्थि
अन्तराय वेदनि ए चारेनी । ति तेत्रिश सागरोपमनी ॥

तीस यर चउसु उदही । निरय सुराजमि तित्तीसा १६॥

हवे ऊधन्य स्थितिबन्ध कहेठे-

अकपाय मूकीने एम कहु, ते

माटे अगियारमे, वारमे, तेरमे,

ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति वे

समयनी होय ।

सकपायने वारमुहूर्त ऊधन्य

वेदनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकपाय ठिई । वार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ॥

शेष कहेता बाकी रह्या ज्ञानावर्णी

दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आयु, ए पांचेनी स्थिति अ
आठ मुहूर्तनी । न्तर मुहूर्तनी ॥

अठठ नाम गोएसु । सेसएसु मुहुत्तंतो १७ ॥

मूल प्रकृति आठनो ऊधन्य ते ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्यो, हवे ति त्रिश क्रोमाक्रोम सागरोपम
उत्तर प्रकृतिनो ऊधनउत्कृष्टो नी; हवे अराम सागरोपमनी
स्थिति बन्ध कहे ठे:-पाच अ स्थिति सूक्ष्म, अपर्याप्त, साधा
न्तराय, ज्ञानावर्णी पाच, दर्श रण बेरन्डि, तेरन्डि, चौरिन्डि
नावर्णी नव अज्ञातावेदनी, ए ठ स्थानके ॥

विग्धा वरण असाए । तीस अठार सुहुम विगल तिगे ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम एवे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी; त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी, चौथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पा
चमे संघयण संस्थाने अराम क्रो
माक्रोमनी, ठेठे संघयण संस्था
ने विश क्रोमाक्रोम सागरोपम

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिड संघयणे । दस डमु चरिमेसु डग बुट्टी १८ ॥

मृड, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरजि,
चालिस क्रोमाक्रोम सागरोप उज्वल वर्ण, मधुररस, ए सात
मनी स्थिति सोले कषायनी । नी स्थिति ॥

चालीसकसाएसु । मित्र लहुनिदुएह सुरहिसिअ महुगे ॥

દશ ક્રોમાક્રોમ સાગરોગમની પી
લો વર્ણ, આમ્લરસ, એ વેની સા
માવારની, રાતોવર્ણ, કપાયરસ,
એ વેની પંદરની, નીલવર્ણ, કટુ
કરસ, એ વેની સામાસત્તરની,
કાલો વા શ્યામ, તીલો રસ, એ
વેની વિસતની, પ્રથમે દશ પદ છે,
તેમા હુગે હુગે અઢી અઢી વધા
રવી ।

દસદો સદુ સમહિયા । તે
હવે દશ ક્રોમાક્રોમ સાગરોપમ
નો સ્થિતિની પ્રકૃતિયો તેર ગ
ણાવે છે-શુભવિદાયો ગતિ, ન
ચ મોત્ર ।

દસ સુહ વિહગજ્ઞચે । સુર
મિષ્ટ્યાત્વ મોહનીની સીતેર ક્રો
માક્રોમી સાગરોપમની સ્થિતિ
મનુષ્ય ગતિ, અનુપૂર્વિ ।

મિઠે સત્તરિમણુહુગ ।

હવે વિશ ક્રોમાક્રોમ સાગરની
સ્થિતિની પ્રકૃતિ કહે છે-જય
હુગત્તા, અરતિ, શોક, એમ ચાર ।

જય, કુષ્ઠ અરજ, સોણ વિઝવિ તિરિરુરલ્લ નરય હુગ નિણ ।

તે દલિહ વર્ણ લાટારસ પ્રમુ
ખની સ્થિતિ યાવત્ વિશ સુ
ધી ગણજો ॥

દસદો સદુ સમહિયા । તે હાલિહં બિલાઈણં ॥૫૯॥

દેવગતિ, અનુપૂર્વિ સ્થિરઠકના
મ-સ્થિર શુભ, સુભગ, સુ
સ્વર, આદેય, જસકીર્તિ પુરુષ
વેદ, રતિ, અને દાસ, એ તેર ॥

દુગથિરઠક પુરિસરજ હાસે ॥

સ્ત્રીવેદ, સાતાવેદનિ, એ ચાર
પ્રકૃતિની પદર ક્રોમાક્રોમ
સાગરની સ્થિતિ છે ॥

જિઠે સાણસુ પત્તરસ ૩૦ ॥

વૈક્રીય, શરીર, અગોપાગ, તિય
ચ ગતિ, અનુપૂર્વિ, હદારિક શ
રીર, અગોપાગ, નર્કગતિ, અનુપૂ
ર્વિ, એ ચાર હુગ, નીચ મોત્ર એ
તેર થયા ॥

વિઝવિ તિરિરુરલ્લ નરય હુગ નિણ ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कर्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपधात;
हवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि
र, अशुज, दुर्जग, दुस्वर, अना
देय, अजस् ए ठ; (सर्वमली
चोवित) ।

हवे अस चोक-अस, वादर,
पर्याप्ता, प्रत्येक, ए अठावित
स्थावर, एकेन्द्रि, पंचेन्द्रि; ३१॥

तेअ पण अथिर ठक्क । तसचऊ थावर इग पणिदी ३१॥

नपुंसकवेद, अशुज विहायो ग
ति, ३३ श्वासोश्वास चोक-श्वा
सोश्वास, उद्योत, आताप, परा
धात, ३७ ।

जारे फर्स, कर्कश, लुखो, शी
तल, दुर्गन्ध, ४१ ॥

नपुं कुखगइ सासचऊ । गुरु करक्रम रुक्सीअ दुग्गंधे ॥

ए वेतालित प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमनी स्थिति ठे, तथा
ते शरीर जेगा बन्धन सधातन प्रकृति पंदर जेलतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोम जाणवी. हवे ते पंदरना नाम कहे ठे-
वैक्रिय संधातन, वैक्रोय वैक्रीय बन्धन, वैक्रीय तेजस् बन्धन, वै
क्रीय कर्मण बन्धन, वैक्रीय तेजस् कर्मण बन्धन, उदारिक सं
धातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारि
क कर्मण बन्धन, उदादिक तेजस् कर्मण बन्धन, उदादिक संधा
तन, कर्मण संधातन, तेजस तेजस बन्धन, कर्मण कर्मण बन्ध
न, तेजस कर्मण बन्धन, ए पंदर मतान्तरे शरीर नव्वे ठे नाटे।

वीम कोमाकोमी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अवावा रुक्क रुक्क क्रोमाक्रोम
र सागरोपमे एकसो वर्षनी अवावा गाजे लिडा क्रोमाक्रोम

ગરે વસસેં વર્ષ અવાધા જાણવી. કર્મ પ્રદેશ વિપાક અનુદયઅ
વાધા કાલ ॥

એવડ આવાહ વીસસયા ॥ ૩૫ ॥

દેવે એ આઠ પ્રકૃતિનો અવાધાકા

લ કહે છે બ્રહ્મ સ્થિતિ અ જિનનામ, આદારક શરીર, અં
ન્ત ક્રોમાક્રોમી સાગરોપમની ગોપાગ, એત્રણની તેની ઝઘન
હોય । અવાધા અન્તરમુદૂર્તની પ્રદેશઝડે

ગુરુ કોમિકોમિ અંતો । તિહા હારાણ ત્રિત્ર મુહુધાહા ॥

એ ત્રણની ઝઘન્ય સ્થિતિ એક

ક્રોમાક્રોમ સાગરની સહ્યાત

ગુણી ઝણી અવાધા અન્તર મુ મનુષ્ય ત્રિયંચની આયુ સ્થિ
હૂર્તની । તિ ત્રણ પદ્યોપમની ॥

લહુ ઠિડ સંઘ ગુણુણા । નર(તિરિઆણાઝ) પદ્મતિગ ૩૩

પલ્યોપમનો અસહ્યાતમો જાગ

ચારે ગતિના આયુ મન રહિત

એકેન્દિ વિગલેન્દિની સ્થિતિઆ જે અસત્રિ પર્યાસા આવતા જવ
યુનો પૂર્વકોમની આવતાજવની ના વાધે અવાધા ત્રિજે જાગે ॥

ડગ વિગલ પુવકોમી । પલિઆ સહસંઆઝચઝ અમણા

નિરૂપકર્મ આયુવન્ત જે દેવતા

નાર્કિ અસહ્યાત આયુવન્ત જુ

ગલીઆ મનુષ્ય, તીરયચ અવા વીજાસહ્યાતઆયુવન્ત નરત્રિ

ધા ઠ માસની જાણવી । યચને અવાધા જવને ત્રિજેજાગે.

નિરૂવ કમણ ઠમાસા । અવાહ સેસાણ જવ તસો ૩૪ ॥

एक लोह, पांच अन्तराय, पा
च ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, एष

हवे ऊघन्य स्थिति बन्धनसंजलन नरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पण विग्ध नाण दंसेसु ॥

अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; हवे वार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
आठ मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे वारस य साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया, ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम

वे मास, एक मास, एक पक्ष । जागे ॥

दो इगमासो परको । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

मिथ्यात्व मोहनोनी सीत्तेर क्रो
शेष बाकी पचासी प्रकृतिनी नाक्रोहीनी स्थिति वैहेचता जे
उत्कृष्टी स्थिति । लाजे ते ।

सेसाणु कोसाठ । मिहत्त ठिइए जंलछ ॥ ३६ ॥

पढ्योपमने असख्यातमे जागे
उगो करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्ध आय. ए एके
न्दिमा पंचासीमानी बावीश प्र
कृति ठे ते कहे ठे-ज्ञानावर्णी
पाच, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय
पाच, संजलन चार, सा

हवे पंचासीने ऊघन्य स्थिति क ता, उंचगोत्र, जसकीर्ति, ए
हेहे ठे--एकेन्दिने विषे जे उत्क वाविस ऊघन्य बन्ध एकेन्दि
ष्ट स्थिति ठे तेमाथी । मा ठे माटे ॥

अय मुकोसो गिदिसु । पल्लिया संखंस हीण लहुबंधो ॥

हवे विगलेन्दिने उत्कष्ट स्थिति
बन्ध देखामे ठे अनुक्रमे एके
न्दिना ऊघन्य बन्धघी पचीस पचास घणो, सो घणो, ह
घणो बेरन्दिने उत्कष्ट स्थितिवन्ध जार घणो ॥

कमसो पण बीसाए । पन्ना सय सहस्सस गुणिन ॥३७॥

तेरन्दि, चौरिन्दि, अतन्नि पंचेन्दि
ने, ए त्रणने अनुक्रमे पचास ऊघन्य स्थिति बन्ध पढ्योप
सो, हजार गुणो उत्कष्टो । मने असंख्यातमे जागे नशो ॥

विगल असनिसु जिठो । कणिठठ पल्लसख जागूणो ॥

हजार वर्ष शेष मनुष्य त्रिर्यंच
देवता नार्किना आठ ऊघन्य ने ऊगन बध कुल्लक जव एट
स्थिति बन्ध तुल्य दस । ले वसे अपन आवलीनो होय ॥

सुर नरया न समदस । सहस्स सेसानु खुहु जव ३८ ॥

अन्तर मुहूर्त्त अवाधा काल आ
युचारे गतिना उत्कष्टानी पण
अवाधा अन्तर मुहूर्त्तनी आयु
अवाधा, जेष्टजेष्ट, जेष्टऊघन्य,
सर्व उत्तर प्रकृति एकसोविस ऊघन्य जेष्ट, ऊघन्य होय तेना
झघन्य बन्धे झघन्य अवाधा । जागा चार ॥

सद्वाणवि लहु बंधो । जिन मुहु अबाह आठ जिधेवि ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के

देवताना अघन्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहूर्त्त आहारक शरीर
जिननामनी अवाधा होय तेतो आहारक अगोपाग; एवेने अ
तत्व केवली गम्य । घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केड सुराज समं जिण । अंतमुहु विति आहारं ३ए ॥

हवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे

ठे-सत्तर जव तुल्य उपर अधि एक श्वासोश्वासमा होय क्षु
क निश्चे । ल्लक जव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समाहिआ किर । इगाणु पाणंमि हुति खुहु जवा ॥

श्वासोश्वास वली एके मुहूर्त्ते

सातरिते अनेन्योत्तेर ३७७३ । आय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

उत्तिश एक मुहुत्तना कुल्लक ज

पासठ हजार पाचसे । ६५५०० व पुरा ॥

पाणसठिसहसपणमस । ठत्तीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

हवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे उपन एक क्षुल्लक जवनी अतं
ठे-आवलिका बसेने । ख्यात समये एक आवलियाय ॥

आवलियाणं दोसय । ठप्पन्ना एग खुहु जवे ४१ ॥

आहारक शरीर, अगोपाग, देव

हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट
ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति वाघे पण देवतानु आयु
रति समकिते कोइ जीव जिन ठे गुणगणे आरंजि अप्रमत्ते
नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं वाघे । चरुतो वाघे ॥

अविरय सम्मो तित्तं । आहार दुगामराज अप्रमत्तो ॥

उत्कृष्ट स्थिति बाकी एकतो

मिथ्या दृष्टि जीव बाधे ते । सोल प्रकृतिनो स्थिति बाधे ॥
मिथ्यादिधि बधइ । जिष्ठ छिई सेस पयमीण ॥ ४२ ॥

इवे एकसो सोल प्रकृतिनो उ

त्कृष्टस्थितिवन्ध कहे ठे-विगल
त्रिक, सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-
नारकी, तीर्थच, मनुष्य ।

गर्जज तीर्थच, मनुष्य एवे सु
रगति, अनुपूर्वि, वे वैकीयशरी
र, अंगोपाग वे. नर्कगति, अनु
पूर्वि वे, ए पदर प्रकृति बाधे ॥

विगल सुडमाउ तिगं । तिरिमणुआ सुर विजविनरय डुग

एकेन्डि, स्थावर, आताप ।

यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति

एगिदि थावरा यव । आ

ए त्रण प्रकृति बन्ध करे ॥

ईसाणा सुरुक्कोसं ॥ ४३ ॥

वेवनु सधयण ए उ प्रकृति देव
तानारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्ट
स्थिति बाधे. वाकी वाणुं प्रकृ

तिर्थच गति, अनुपूर्विवे, उदा

तिनो उत्कृष्टो स्थिति बन्ध चा

रिक शरीर, अंगोपाग उद्योता

रे गतिवाला करे ॥

तिरि उरल डुगुजोअं । ठेवठ सुर निरय सेसचउगइआ

इवे ज्ञधन्य स्थितिवन्ध स्वामी

कहे ठे-आहारक द्विक जिन

नवमेअनिवृत्तिगुणठाणे सज

नाम; ए त्रण अपूर्व गुणठाणा

वन चोरु, पुरुषवेद, ए पाच

ना घणी बाधे ।

ज्ञधन्य स्थिति बन्ध करे ॥

आहार जिण मपुडो । नियट्टि सजलण पुरिस लड ४४

अन्तराय पाच, ए सत्तर सूक्ष्म

इवे दशमे गुणठाणे सत्तर प्रकृ

सपराये वैकीय पटक्-नारकी

तिनो ज्ञधन्य स्थिति बन्ध करे

य द्विक, वैकीय द्विक, देवद्विक

તે કહે છે—સાતાવેદનિ, જસના
મ નુચ્છગોત્ર, જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ,
દર્શનાવર્ણી ચાર ।

એ ઠ પ્રકૃતિ અસન્નિ, ત્રિર્યંચ,
પંચેન્દ્રિ પર્યાપ્ત જ્ઞાન્ય સ્થિતિ
વંધ કરે ।

સાય જસુ ચ્ચા વરણા । વિગ્ધં સુહૃમો વિજિવિ ઠ અસન્નિ

ચારે મતિના આયુ જ્ઞાન્ય વન્ધ
સ્થિતિ સજ્ઞી, અસજ્ઞી વેને પળ
હોય હવે વાદર પદનો અર્થ આ
વતા પદે દેખામશે ।

વાદર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિને ઠાક
તી પંચ્યાસી પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય
સ્થિતિ વંધ કરે ॥

સન્ની વિ આનુ વાયાર ।

પદ્યે ગંડીન સેસાણં ૪૫ ॥

હવે તે સ્થિતિ જ્ઞાન્ય પ્રકારે ગુ
ણગણે દેખામે છે—તત્કૃષ્ટે તે
શ્રી મોટો વન્ધ વીજો કોઈ ન
હિ તે; એક અનુત્કૃષ્ટ—તત્કૃષ્ટથી
સમયાદિક હીનથી અન્તર સુહૃ
ર્ત યાવત્ સ્થિતિ વન્ધ તે વે જ્ઞ
ાન્ય તે જેથી કોઈ સ્થિતિ વ
ન્ધ ઝૂંઘો નહિ તે ૩ અજ્ઞાન્યતે
જ્ઞાન્યથી એક સમય અધિક
યાવત્ તત્કૃષ્ટ સુધી ૪ ।

હવે જ્ઞાગાચાર સાદિ પ્રમુખ
ચાર કહે છે—સાદિતે વન્ધ છે
વી ફરી વાધે તે અનાદિજે
વન્ધ પ્રવાહની આદિ ન જાણે
તે ધ્રુવ-ત વન્ધ પ્રવાહનો ના
શ નહિ તે અધ્રુવ-વંધ પ્રવાહ
નો નાશ થાય તે ॥

ઉક્કોમ જહ ણી યર । જંગા

સાઈ અણાઈ ધુવ અધુવા ॥

સાદિ પ્રમુખ ચારે જ્ઞાગા આયુ
કર્મ વિના સાતે કર્મને અજ્ઞા
ન્યે વંધ સ્થાનક થાય છે, તે દે
ખામે છે—પ્રથમ અનાદિ જેદ મો
હનીનો નવમાને અન્ત સમયે ઝઘ

વીજા ત્રણ જ્ઞાગા; તત્કૃષ્ટ, અ
નુત્કૃષ્ટ, અને જ્ઞાન્ય; એ ત્રણને
દેને તથા આયુ કર્મ એટલા જે

न्य बन्ध ठे तथा दशमाने अन्त
समये मोह, आयु, वे विना ठे
कर्मनो झग्न्य बन्ध ठे. ते स्था
नक जे जीवे नथी स्पर्शा तेने
अनादि अझघन जागो ? लो.
हवे बीजो जागो-सादि, जे जी
व उपराम श्रेणी पामी त्या ऊ
घन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा
अबन्ध होय पढी अऊघन्य ब
न्ध करे ते सादि बीजो हवे स
न्त जागो-जे जीव ज्ञव्य श्रे
णीगत अइ झग्न्य बन्ध करी
सिद्धि वरशे; ते जीवने अझघ
न्यनो अन्त शशे; ते संत जागो
त्रिजो हवे अनन्त जागो-जे
अज्ञव्यने अझघन्यनो ठेइ नथी
माटे अनन्त जागो चोथो एचा
रे जागा अझघन्य बंधे फेलाव्यो।
चउहा सग अजहन्नो । सेस
हवे उत्तर प्रकृति ए चार जेद क
हे ठे-चार जेद सादि, अनादि,
ध्रुव, तथा अध्रुव, अझघन्य बंधे
होय. ए चार जेद अरामप्रकृति
ने होय ते अरामना नाम ।

चउ जेयो अजहन्नो । संजलणावरणि नवग विग्धाण ॥

दोने, सादि तथा सात ए वे
जागा लागे ठे; ते लखुनु-प्र
थम उत्कृष्टने सक्तो, पचेंद्रिय
र्यास, मिष्ट्यादृष्टि.संक्लिष्ट परि
णामे उत्कृष्ट स्थिति बंध वेम
मयनो करी त्रिजा समयादिके
समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट
करे ते सादिसान्त वे अया इ
वे अनुत्कृष्टे कहे ठे-उत्कृष्ट, व
न्वथीसमयादिके दिनअनुत्कृष्ट
बंध करे ते सादि तथा अनू
त्कृष्टबंधकरी अवंधधायते अत
हवे जघन्य बंधनवमे, दशमे,
अन्त एक समय करी पत्नीपा
ठो करे ते सादि सात तथा आ
यु कर्म जवमा एकवार ज बांधे
तेचारे जेदेवे जागा सादि सात
ए चार जागा मूल कर्मे कहा ॥
तिगे आउचउसु डुहा ४६ ॥
संजलन चोक, ज्ञानावर्णि पा
च, दर्शनावर्णि चोक, अन्तराय
पाच, ए अरामने अऊघन्य
साथे सादि, सान्त, अनादि,
अनन्त, ए चारे होय ॥

वाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, झघन्य,
ए त्रण जेदे बन्ध स्थानके सादि,
अधुव सान्त ए वे होय ।

तेम चार जेद उत्कृष्टादिसा
दि प्रमुख साथे वाकी प्र
कृति एकसो बेने होय ॥

सेस तिगि साड अधुवो । तह चउहा सेस पयमीण ४७॥

इवे झघन्य स्थिति बध गुणगणे

कहे ठे सास्वादन गुणगणाधी अ
पूर्व करण गुणगणा सुधी ।

साणाइ अपुवते । अयरंतो

नेओओषण नही मिथ्यात्व गुणग
णे सागरोपम अंत क्रोना क्रोमी बां
वे उगे नहि ।

बंधो नहु हीणोनय । मिठे

इवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो

अरुपा बहुत्व एकेन्द्रियादिक जी

व आश्री कहे ठे नाथा त्रण न

ति जे सुनि सर्वश्री ओको झ

घन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा

य गुणगणे करे, तेथी वादर ।

जइ लहु बघो वायर । पञ्जअसंखगुण सुदुम पञ्जहिगो

सूक्ष्म एकेन्द्रि अपर्याप्तो उत्कृष्ट

स्थिति बध विपेकाधिक ठ; ईअ

रजे वादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेथी ए जे प्रथमे वादर सूक्ष्म

पर्याप्ता कहातेनावे अपर्याप्ता

वादर अपर्याप्तानो विपेकाधिक

सागरोपम अन्त क्रोना क्रो
मीना बंध होय अधिकोनहि ॥

कोमिकोमिठ नहिगो ॥

मिथ्यास्वि ज्ञव्य, अज्ञव्य,

सज्ञी पचेन्दिने सागरोपम

अन्त क्रोना क्रोमी होय ॥

ज्ञविअरसनिमि ॥४८॥

जे एकेन्द्रि पर्याप्तो झघन्य

स्थिति बध असंख्यात गुणो

करे तेथी सूक्ष्म पर्याप्तो ए

केन्द्रि ऊघन्य स्थिति बन्ध वि

सेसा अधिक करे ३ ॥

सूक्ष्म एकेन्द्रि अपर्याप्तो उत्कृष्ट

स्थिति बध विपेकाधिक ठ; ईअ

रजे वादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

ति बंध विपेकाधिक सात; सू

क्ष्म एकेन्द्रि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

ति बंध विपेकाधिक आठ वा

चार, तेथी सूक्ष्म अपर्याप्तानो दर पर्याप्ता उत्कृष्ट स्थिति व विपेकाधिक पाच । व विपेकाधिक नव ॥

एसि अपज्ञाण लहू । सुहमे अरअपज्ञ पज्ञ गुरू ४९ हवे (वेइंदिने) स्थिति वध कहे तेथी अपर्याप्ता वे इंदिने गुरू ठे-लघुस्थिति बंध वे इडि प स्थिति विपेकाधिकवार; तेथी यार्त्ताने संख्यात गुणोदश, ते पर्याप्ता वे इट्टिने गुरू स्थिति दी वे इडि अपर्याप्ताने विपे विपेकाधिक तेर, ए रीते विठो काधिक अगियार । पाधिक पद जोमजो ॥

लहु विअ पज्ञ अपज्ञे अपज्ञिअर विय गुरूअहिगो ॥

एमज तेरन्डि, चौरिन्डि, असन्नि पंचेडिने विपे अढपावहु तनी विगत-तेरमाथी तेरन्डि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति वध वि शेपाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने झघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अपर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७ तेथी चौरिन्डि पर्याप्तानी झघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी अपर्याप्तानी झघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति वन्ध संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक २३ तेथी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेथी असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिमु नवर । संखगुणा वियअमण पळे ५०

हवे असंज्ञी पंचेडि पर्याप्ताने उत्कृष्ट स्थिति वंध विशेषाधिक २६ तेथी यति जे मुनि, ते सख्यातगुणो उविस, तेथीदे कह्यो ठे तेथी मने उत्कृष्टो स्थिति वध । शविरतिने झघन्य स्थिति वंध संख्यातगुणो सत्ताविश, तेथी तेनो उत्कृष्टो स्थिति वंध संख्यातगुणो अष्टाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयउस्सि अरो॥

हवे आठ बोलने कहे ठे-देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
यकी अविरति सम्यक दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध २९
तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध, ३० तेथी तेज अपर्या
प्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
बंध, ३२ तेथी सन्नि पचेंडि पर्याप्ता मिथ्यात्वीनो ऊघन्य स्थिति बंध;
३३ तेथी तेना अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध, ३४ तेथी तेज
अपर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट
स्थिति बंध ३६ ए आठनो अनुक्रमे मख्यातगुणो बोल कहवो ॥
सम्म चउ सन्नि चउरो । ठिइ वधाणु कम मखगुणा ५१

अशुज जाणवी, कारणके अति
सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति। मंक्लीष्ट परीणामथी थाय माटे ॥
सवाणवि जिठ ठिई । असुजा ज साड सकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तिर्यच ए
इतर जे बीजी ऊघन्य स्थि त्रणना आयुष्य मूकीने शा माटे
ति विशुद्ध परीणामथी उप तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
जे माटे शुज जाणवी । ता विशुद्ध परीणाम होय माटे ॥

इअरा विसोहिनु पुण । मुत्तु नर अमर तिरि आउ ५२

तेथी बादर अपर्याप्तो निगोदि
हवे एकला कपायथीज स्थिति यो ऊघन्य योगअसंख्यातगुणो
बंध होय नहि, योग सहितहो २ तेथी वेडद्रि अपर्याप्त ऊघ
य, ते माटे बोल अछाविज्ञानोस न्य योग ३ तेथी तेरंद्रि अपर्या
र्व जीवने विषे योग बलनोअ प्त ऊघन्य योग ४ तेथी चोरिं
ल्पावहुतकहे ठे, सूक्ष्म निगोदि दि अपर्याप्त ऊघन्य योग ५ ते
यो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथमत जी असंझी

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग द्व तेथी संज्ञी अपर्याप्त
ते ज्ञघन्य सर्वथा योग । ज्ञघन्य योग ७ ॥

सुदुम निगो आइ खण्णप्पजोग।वायरविगल्ल अमण मणा

सूक्ष्म पर्याप्त ज्ञघन्य योग १०

वादर पर्याप्त ज्ञघन्य योग ११

सूक्ष्म निगोद वे कट्ठा ते. ज्ञघ
न्य योगेतर कहेता सूक्ष्म पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ वादर प

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

सूक्ष्म निगोदिया अपर्याप्ता
नो उत्कृष्ट योग ८ वादर अ
पर्याप्त उत्कृष्ट योग ९ ।

अपज्ज लहु पढमदुगुरु।पज्जहस्सि अरो असखगुणो ५३

वेदि पर्याप्त ज्ञघन्य योग १९

तेदि पर्याप्त ज्ञघन्य योग २०

चौरिदि पर्याप्त ज्ञघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ज्ञघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्त ज्ञघन्य योग २३

वेदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४

तेदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग २७

संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग २८

एणे प्रकारे योगना स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकथी अ

संख्यातगुणा जाणवा ॥

वेदि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो
ग १४ तेदि अपर्याप्तानो उ
त्कृष्ट योग १५ चौरिदि अप
पर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १६ अ
संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो
ग १७ संज्ञी अपर्याप्तानो उ
त्कृष्ट योग १८ अपर्याप्ता वे
दिपादिकनो उत्कृष्ट योग ।

असमत्त तसुकोसो । पञ्च जहन्नि अरएव ठिइ ठाणा ॥

परं केवल अपर्याप्त वेदिने विपे
हवे जीवना चौद स्थानकनेवि स्थिति स्थानक अमंख्यातगुणा
पे पूर्व गति संख्यात, असंख्या होय हवे सर्वधी श्रोता सूदम
त गुणा देखामे ठे-अपर्याप्त त अपर्याप्त, तेथी वादर अपर्याप्त,
था पर्याप्त एक एक समय वृद्धि संख्यात गुणा एम चौद जेदे
स्थिति स्थानक संख्यातगुणा जाणजो ॥

अपजे अर संखगुणा । परम पञ्च विए असंखगुणा ५४

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक,
कृण कृण प्रत्ये अमंख्यात गु स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्या
णी वीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी ता लोकना आकाश प्रदेश ते
वचता जाणवा । प्रमाण ॥

पडखाणमसंखगुणविरिआ अपञ्चपडठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कहा ते
मा अकेकी स्थिति स्थानकने आयुविना सात कर्मने विपे प्र
उपजवाना जेटला अध्यवसाय थम स्थितिना अध्यवसायस्था
स्थानक होय ते देखामे ठे सा नकथो बीजी स्थितिना अध्यव
त कर्मने विपे स्थिति विशेषा सायनास्थानक (विपे पाचिक)
धिक अध्यवसाय स्थानक अ तेथी आयु कर्मना असंख्यात
धिक । गुणा अध्यवसाय स्थानक होय ॥

अऊवसाया अहिआ । सत्तसुआऊसु असंख गुणा ५५

हवे मिथ्यात्वमा सास्वादनने
विषय विवेद पामी एकताविस
प्रकृतिनो पचेदिने विपे जेम । मनुष्यना जव सहित, चारप

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय वव द्योपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे-तोर्यचत्रण, सागरोपम अवव युगलीप्राने
नर्कत्रिक, उद्योत, ए सातप्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाण । नरजवजुअ सचज पद्ध तेसठ ॥

तथा आताप, ए नव प्रकृतिने
मनुष्यजव सहिन चार पल्योप
म अधिक एकसो पंचासी सा

हवे स्थावरचोक, एकेंडिजाती
य, विगलेंडीय त्रण; ।

गरोपम नारकी आदिकजवमा
अवध काल ॥

थावर चज इग विगला । यवेसु पणसीइ समयरा ५६
प्रथम संघयणविना पाच सं
घयण, प्रथम सस्थान विना
पाच सस्थान ।

अशुज विहायो गति, अनंतानु
वधी चोक, मिष्ट्यात्व, दुर्जगत्रि
क, धीणक्षित्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ । खगईअण मिठडुजगथीणतिग

निच गोत्र, नपुसक वेद, स्त्रीवे

द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य

जव अधिक मुनि जव आदि दे

इ एकसो वत्रीश सागरोपम ।

पचेडियने विपे अवध स्थि
ति उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपु इतिडुतीसं । पणिदिसु अवध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो वत्री तथा ए

कसो त्रैसठ तथा एकसो पचा

सी सागरोपमनो अवध कह्यो

तेना ठाम देखामे ठे-विजया

दिक हरेके तेतरी सागरना

वे भव तथा त्रण भव वा

रमे वावित्त सागरनी करे तो

एकसो वत्रोस थाय एम ग्रैवेक

ने विपे १६३ ।

एम ठठी प्रमुखमा सागरोपम

एकसोवत्रोसतथाएकसोत्रैसठ

विजयाइसु मेविजे । तमाइ देहि सय डुतीस तेसठ ॥

इवे अद्रुव प्रकृति त्रोतेरनो ठ

त्कृष्ट अघन्य बंध निरंतर बाध

वानो काल देखाने ठे-पढ्योपम

त्रण, सुरद्विक, वैक्रीयद्विक, ए

तथा एकसो पंचासी अवधकाल चारने ॥

पणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विजविडुगे ॥५८॥

तिर्यच डुग, निचगोत्र, ए त्रण

एक समय स्थिते असख्यातो ने आनुपानो बंध सततं अन्तर

काल ।

मूहूर्त्त ॥

समया दसख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुहूर्त्त ॥

सातावेदनीनो बंध सतत स्थि

उदारिकनो सतत बंध अस

ख्याता पुजल परावर्त्त ।

ति पूर्वकोड नव वर्ष उणो केव

ली आश्री ॥

उरलि असख परद्धा । सार्यतिइ पुव कोमूणा ॥५९॥

पगघात, उश्वास, पचेंन्डी त्रस

सागरोपम एकसो पचासी ल

गी निरंतर ।

चोकने विपे सतत बंध होय.

उत्कृष्ट एवं ॥

जलहि सयं पण सीयं । परघुम्सासे पणिदि तसचउगे ॥

इवे १३२ सागरनी स्थिति

शुज विहायो गतिनो ।

पुरुषवेद, सुजग त्रिक, उच्चगोत्र,

समचोरस संस्थान ए सातने विपे

बंध होय १३२ सागरोपम ॥

वत्तीसंसुहविह गइ । पुम सुज तिगुच्च चजरसे ॥ ६०॥

अशुज विहायो गति, अशुज अशुज सघयण ए आहारकडुग
जाति ४ अशुज संस्थान ५। १ नर्कडुग १ उद्योत डुग २

असुख गइ जाइ आगिइ । सघयणा हार नरयजोयडुग

नपुसकवेद, स्त्रीवेद, हात २ अरति

स्थिर, शुज, यश, स्थाव २ ते युगल अशातवेदनि ए एकता
र दशक, । लिश प्रकृतिने ॥

थिर सुजजस थावरदस । नपुंइठीडुजुअलमसायं ६१

ए एकतालिस प्रकृतिना ऊधन्य मनुष्य द्विक, जिन नाम, वज्र
बध कहे ठे ऊधन एक समयथी रिपजनाराच उदारिक अंगो
अंतर मुहूर्तलगी नीरंतर बंधा पाग ए पाचने विपे ॥
य पठे ।

समयादत मुहुतं । मणुदुगजिण वझर उरलु वगेसु ॥

ए पाचने अंतर मुहूर्त ऊधन्य
बध तथा आयु कर्म ४ जिन
नामने पण बाकी ६८ प्रकृतिने
ऊधन्य बंध एक समय जाण
वो इति स्थिति बंध समाप्त ॥

तेत्रीश सागरोपम उत्कृष्ट सत
त बंध होय अनुत्तर देवने ।

तित्तिस परा परमो । अंतमुहु लहु विआज जिणे ६२

इवे अनुजाग जे रस बंध ते अशुज प्रकृतिनो मदरस सक्केस
देखामे ठे तीव्ररस अशुज प्रकृ
ति७२ ने सक्केस परिणामे हो
य शुज प्रकृति ४२ ने तीव्र शु
ज रस विशोधी परिणामे होय, नी मंदताअने शुज परिणामनी
वृद्धि शुज प्रकृतिनो मदरस
मलीन परिणामे तथा विसुद्धि
नी हानीए ॥

તિલોઅસુહ સુહાણં । સંકેસ વિસોહિત વિવક્ષ્યત ॥

જે વારે અશુભનો તીવ્રરસ વાધે
તે વારે શુભનો મંદરસ વાધે. જે
વારે શુભનો તીવ્રરસ વાધે તે
વારે અશુભનો મંદરસ વાધે. હવે
તીવ્રરસ, મંદરસ, જ્ઞાકારણે થા
ય તે કહે ઠે-પર્વતની રેખા
સમાન ? પૃથ્વીની રેખા સમાન
૨ રજની રેખા સર્વો ૧ ।

જલની રેખા સર્વો ૪ એ ચારક
પાયે કરી મંદે મંદ, તીવ્રે તીવ્ર ॥

મંદરસો ગિરિ મહિરય જલ । રેહા સરિસ કરાણહિં ૬૩

હવે રસનુ સ્વરૂપ દેખાને ઠે-જ્યા
અશુભનો ચોઠાણિયો, ત્યા શુભ
નો એક ઠાણિયો. જ્યા અશુભ
નો ત્રિઠાણિયો. ત્યાં શુભનો
દ્વિઠાણિયો, જ્યાં અશુભનો બે
ઠાણિયો. ત્યા શુભનો ત્રિઠા
ણિયો. જ્યા અશુભનો એક ઠા
ણિયો. ત્યા શુભનો ચોઠાણિયો
ચાર, ત્રણ, બે, એક; સ્થાનકરસ
અશુભ પ્રકૃતિનો અશુભ ।

શુભ પ્રકૃતિનો શુભ. હવે જે
પ્રકૃતિના જેવા રસ હોય તે
દેખાને ઠે-પાંચ અન્તરાય, દેશ
ધાતી આવરણ સાત મતિ, શ્રુ
ત, અવધિ, મનપર્યવ, ચક્ષુ, અ
ચક્ષુ અવધિ ॥

ચત્ત ઠાણાઽ અસુહો । સુહત્રહાવિગ્ધ દેસ આવરણા ॥

પુરુષવેદ, સજલન કપાય ૪ એ એમ વાકી પ્રકૃતિ ૧૦૩ તેને
સત્તર પ્રકૃતિને એક, બે, ત્રણ, શુભાશુભ બે ત્રણ, ચાર ઠા
ચારે ઠાણિયા રસ હોય । ણિયા હોય ॥

પૂમ સંજલણિગ કૃતિચત્ત ઠાણ રસા સેસ ૮ ।

हवे एक गणिया प्रमुखनो द वे जाग उकालता एरु रह्यो ते
 पान्त-खिचमानो रस, शैल वे गणियो, त्रण जाग उकालता
 मनो रस, स्वजाविक ते एक एक जाग रह्यो ते त्रिगणियो;
 गणियो अशुज प्रकृतिनो अ चार जाग उकालता तेमा एक
 शुज, शुजनो शुज ॥ भाग रह्यो ते चोगणियो ॥

निबुत्तुरसो सहजो । उतिचउ जाग कटिङ्क जागतो ॥
 ते एक गणियादिक रस अशुज अशुज प्रकृतिनो शुज रस,
 रस ते । शुज प्रकृतिनो निश्चे वली ॥

इग गाणाई असुहो । असुहाण सुहोसुहाणंतु ६५

हवे उत्कृष्ट रस वध स्वामी
 कहे वे -उत्कृष्ट तिव्र रस एके देवता मिथ्यादृष्टि वावे विग
 न्द्रि, स्थावर, आताप, ए त्रण लत्रिक, सूक्ष्मत्रिक, सु० अ०
 प्रकृतिनो । सा० नर्कत्रिक ॥

तिव्र मिग थावरा यव । सुरमिन्ना विगल सुहुम नरपतिग
 तीर्यंच आयु, मनुष्य आयु, ए तीर्यंच दुग गति, अनुपूर्वि ठेव
 अगियार प्रकृतिनो तिव्ररस ती दु, ए त्रण प्रकृति देवता नार्की
 रियंच मनुष्य मिथ्यादृष्टिवाधे वाधे ॥

तिरि मणु आउ तिरि नरा । तिरिदुग ठेवठ सुर निरया
 शुज विद्यायोगति, शुज वर्णचो
 क, तेजस् चोक-तजस्, कार्म
 ण, अगुरु लघु, निर्माण, जिन

वैक्रीयदुग, सुरदुग, आहारकदुग नाम, साता ॥

विठवि सुरा हारग दुग । सुखगइ वन्न चउतेय जिणमाय
 पचेन्दि जाति, श्वासोश्वास, उ
 च्चमोत्र, ए वत्रिम प्रकृति आठ

मावाला, दशमा गुणगणावा
ला त्रण प्रकृतिनो साता, जस,
उचगोत्र, ए रूपक श्रेणीवाला

समचउरस पराधात, तसदशक उत्कृष्ट रसे बाधे ॥

समचउ परधा तसदस । पणिदि सासु च खवगान् ॥६५॥

समकित दृष्टि देवता, मनुष्य

सातमी नर्कना नारकी उद्योत डुग, उदारीक डुग, वज्ररूपज
नाम तिब्र बाधे सम्यक्त सन्मुख नाराच, ए पाच तिब्र रसे बाधे ॥
तमतमगा उज्जोअ । समसुरा मणुअ उरल डुग वझर ॥

चारे गतिना मीथ्या दृष्टी थाक

सातमा गुणगणा वाला देवआ ती रही प्रकृति तिब्र रस बाधे.
यु, उत्कृष्टा रसे बाधे । इति तिब्ररस वं,
अपमतो अमराज । चउ गइ मिहान सेसाण ६७ ॥

हवे ऊघन्य रस बन्धना स्वामी

कहे ठे-थीणंक्षित्रिक, अनन्ता ए आठ प्रकृति मंदरसे संजम
नु वंधी चोक, मिथ्यात्व ॥ सन्मुख मिथ्यात्वी बाधे ॥

थीण तिगं अणमिह । मंदरसं सजमु म्मुहो मिहो ॥

देसवती बाधे ठा गुणगणा

बीजी चोकनी अवीरति सम वालो अरति, शोक, ए वे प्रकृ
कित्ती बाधे बीजी चोकनी । ति मंदरसे बाधे ॥

विअ तिअ कसाय आविरड । देसपमतो अरइसोए ६९

वे निहो कहेता निडा, ? प्रचला,

सातमा गुणगणाने आयसम ? अशुजवर्ण चोक हास, रति,
ये आहारक डुग मंदरसे बाधे । डुगंग ॥

अपमाप हारग डुग । डुनिह असुवन्न हास रड कुठा ॥

जय, मोहनी, उपधात, ए अ नवमे गुणगणे पुरुषयेद, संज
गियार प्रकृति आठमे गुणगणे लण चोक, ए पाच मंद रसे
ऊधन्य रसे बाधे । बाधे ॥

जय सुवधाय मपुवो । अनियट्टि पुरिस संजलणे ॥७०॥
अंतराय पाच, आवर्ण नव, ए मनुष्य, तिर्यच, ए वे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे कृपकव क, सु० सा० अ० विगलेंद्रित्रिक,
न्त मदरसे बाधे । चार गतिना आयु ॥

विग्धावरणे दुहुमो । मणु तिरिआसुहुमविगल तिगआयु
वैक्रीय ठक, ए सोल मदरसे बां नारकी, उद्योत, उदारिक डग
धे देवताने । ए त्रण मंदरसे बाधे ॥

वेडवि ठक ममरा । निरया उज्जोय उरलडग ॥ ७१ ॥

जिण नामनो मंदरस बाधे अ
तीर्यचडग, नीचगोत्र, सातमी विरति समकीति नर्क विनात्र
नर्क नारकी बाधे, उपशम स ए गतिना जीव स्थावर एके
मकितने सन्मुख अका । न्हि, ए वे मदरसे बाधे ॥

तिरिडग निअतमतमा। जिणमविरयनिरयविणिग थावरयं
यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी न ज्ञाता, स्थीर, शुज्ज, जस, मंद
पलक्षणयी इतान पण कदेवु रसे बाधे ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मदरस बाधे प ज्ञाता, अस्थिर, अशुज्ज, अजस;
मृतो हवे समकीती । समकीती चरुतोमंदरसे बाधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो। वसायथिरसुज्जजसामिअरा ७२॥
त्रस्चोक, शुज्जवर्णचोक, तेजस् विहायो गति, वे पंचेन्द्र, श्वा
चोक, मनुष्य डग । सोश्वास, पराधात, उच्चगोत्र ॥

तसवन्न तेअचउ मणु खगइ डग पाणिदि सास परधुच्चं ॥

सुज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञग
दुस्वर, अनादे ए त्रस चोकादि

संघयण ठ, संस्थान ठ, नपुं
सक वेद, स्त्री वेद ।

चाक्षिम प्रकृति चारे गतिना मी
ध्या दृष्टि मंदरसे बाधे ॥

संघयणा गिइनपुंथी॥सुज्ञगि अरतिमिह चउगइआ ७३॥

हवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
ति आश्री जागा कहे ठे.—तेजस्
चोक—तेजस्, कर्मण, अगुरु
लघु, निर्माण, शुभवर्ण चोक,
वेदनी२।

ए दशनो अनुत्कृष्ट जाग र
स बन्ध सादि, अनादि, ध्रुव,
अध्रुव, ए चार भेदे बंधाय.
शेष ध्रुववधी प्रकृतिधनोअने॥

चउ तेय वन्न वेपणिय । नाम एणको मं सेस ध्रुववधी ॥

गोत्रकर्मने विपे वे प्रकारे अनु
त्कृष्ट अऊबन्य रसबधने बीपे
चारे जांगा होय. इतिरस बन्धः
समाप्त ॥

घाती कर्म चारनो अऊबन्य
रस चारे जागे बाधे ।

धाइणं अजहन्नो । गोए डुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे
६९ प्रकृति आयुषा कर्म अघन्य,
अअघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
रमा वध सादि, अध्रुव. एवे हों
य इति ॥ इवे प्रदेश बन्धनुं स्व
रूप तेमा प्रथम कर्म वर्गणा क
हे ठे—एक परमाणुनो समुह ते
परमाणु वर्गणा, वे परमाणु ए

एमत्रण्यादिजीव अनन्त पर
माणुं मले अन्नव्यथी अनन्त स

કઠા મલે તે વે પ્રદેસી વર્ગણા । ણા અણુએ વંચાયા એવા ॥

સેસમિ હુહાડગ દુગ । ણુગાફ જા અન્નવણત ગુણિં આણૂ ॥

તેમ એકથી પાઠલની જે વર્ગ

સ્વયં તે ઉદારિકને ઝીતીત ણાત તે અગ્રહણિક છે એ ઉદારિ

હવા યોગ વર્ગણા । ક વર્ગણા વાઢર છે ॥

સ્વંધા ઝરલોચિઅ વર્ગણાત । તદ અગ્રહણ તરિઆ ૭૫ ॥

ચોથી તેજસ વર્ગણા, પાચમી

ભાષા વર્ગણા, ઠઠી શ્વાસોશ્વા

એમ બીજી વૈક્રીય વર્ગણા ત્રી સ વર્ગણા, સાતમી મનવર્ગણા

જી આદારક વર્ગણા । આઠમી કાર્મણ વર્ગણા, તેમ ॥

એમેવ વિડચ્છા હાર । તેઅ જાસા ણુપાણ મણ કમ્મે ॥

તેમા અનુક્રમે એક એકથી સૂક્ષ્મ

પ્રાય તેની અવ ગાદના । ઝઘેદ આગુલ અસંખ્યાતમો ભાગ

સુહુમા કમા વર્ગહો । ઝાણૂણગુલ અસંખસો ૭૬ ॥

અનતમે ભાગે ઉદારિક વર્ગણા

તે સ્વંધ વૈક્રીયાદિ સાતેને અ

એક એક વધતા સિદ્ધે । પ્રાહ્ય છે

ફક્કિ હિઆ સિદ્ધા । ણતં સા અંતરેસુ અગ્રહણા ॥

સઘલે પ્રાપ પ્રાપણી ઝઘન્ય યો પ્રાપ પ્રાપણા અનંત જાગે

ગ્ય વર્ગણાથી । સાધિક ઝત્કુટ્ટી વર્ગણા ॥

સઘત્ત જહત્તુ ચિઆ । નિઅણત સાહિઆ જેઠા ॥૭૭॥

હવે કર્મ પણે જે પરમાણું લેવા,

ય તેન સ્વરૂપ કહે તે-વેલા ચા

र फर्त-टामो, उनो, लुखो, चोप वर्ण पाच, पाच रस, एसोल
 म्यो तेणे सहित वे गन्ध सुर कर्म प्रकृति योग जे खंघनाद
 नी, दुर्नि । लीआमा ॥

अंतिम चनु फास दुगंध । पचवन्न रस कम्म खध दलं ॥

जेमा ठे तेवा परमाणुं सहित
 अनन्ता प्रदेस ठे. एवा कर्म द

सर्व जीवघी अनंतगुणो रस । लते ॥

सर्व जीअ एतंगुण रस । अणुजुत्तमाणतय पएसं ॥७८॥

पोताना असंख्यात प्रदेसे ग्रहे

एक प्रदेसे अवगाह्यो जे कर्मते जीव ॥

एग पएसो गाढं । निअ सर्व पएस उ गहेइ जिउ ॥

नामकर्म, गोत्रकर्म, आपसमा
 तुल्य आयुधी अधिक आवते प

तेमा थोना आउखाकर्मनो ज्ञाग दे पण जोरुजो ॥

थोवो आऊ तदंसो । नामे गोए समो अहिउ ॥७९॥

नाम गोत्रधी अन्तराय कर्म, ज्ञा

नावर्णी, दर्शनावर्णी, कर्मनो अ सर्वधी अधिकवेदनी कर्मनो

धिको ज्ञाग; तेधी मोदनी कर्म ज्ञाग जे कारणधी थोमो वे

नो ज्ञाग अधिको । दनीनो ज्ञाग होय तो ॥

विग्धा वरणे मोहे । सर्वोवरि वेअणीइजेणप्पे ॥

स्थिति विशेषे शेष उत्तर प्रकृति

ते प्रगटपणे न होय । भाग कर्म दलमाथी जाणवी ।

तस्स फुल्ल न हवइ । ठिई विसेसेण सेसाण ८० ॥

सत्तर प्रकृतिने थाप आपणी मू

લ પ્રકૃતિ તેનીજ જાતિ કહિયે
તે મૂલ પ્રકૃતિ આઠે કર્મે વેહેચ
તા લાઘ્યા દલિઆ ।

તેનો જે અનંતમો જાગ સર્વઘા
તી પ્રકૃતિનો હોય વિશેષ વ્યા
રૂપા વૃત્તિથી જાણજો ॥

નિઝા જાઈ લઘ્વ દલિયા । અંતસો હોઈ સઘ ઘાઈણ ॥

શેષ સર્વ ઘાતી પ્રકૃતિનો અનત
મો જાગ તેથી વાકી દેસ ઘાતી

વધ્યમાન પ્રકૃતિનો ભાગ વેહે
ચે પણ અવધ્યમાન પ્રકૃતિનો
જાગ વેહેચે નહી ।

સર્વ ઘાતી પ્રકૃતિને તો જે પો
તાની જાતિની પ્રકૃતિ સમય
પ્રત્યે વાઘે અને વેહેચે ॥

વ જંતીણ વિજ્ઞાન । સેસં સેસાણ પડ સમય ૮૧ ॥

હવે જાગ લઘ્વ જે દલિયા ગુણ
ઠાણાની શ્રેણિયે રચના દેખાને
ઠે-તેમા પ્રથમ અગિયાર ગુણ
ની શ્રેણિયોના નામ દેખાને ઠે-
સમકિતની શ્રેણી, દેસવિરતિની
શ્રેણી, સર્વ વિરતિની શ્રેણી ।

અનંતાનુ વંધિયા સત્તામાથીઠ
કાઢવાની ચોથી દર્શન મો
હની સ્વપાવેતે પાંચમી શ્રેણી
વિસંજોઝ દંસ સ્વવગેઝ ॥

સમ્મદેસ સઘ વિરઙ્ગ । અણ
મોહની ઝપડામાવા ઝપડામ શ્રે
ણી આઠમે, નવમે દશમે ગુણઠા
ણે ઠઠી, મોહ ઝપડામી રહ્યો તે
થી ઝપડામ, અગિયારમે ગુણઠા
ણે સાતમી ક્ષપક શ્રેણી ચઢતા
આઠમાથી દશમા ગુણઠાણા સુ
ધી આઠમી

વારમે ગુણઠાણે સર્વ મોહ સ્વ
પ્યો તે નવમી, તેરમે ગુણઠા
ણે દશમી શ્રેણી, ચૌદમે ગુ
ણઠાણે અજોગી ગુણઠાણે
શ્રેણી અગિયારમી

મોહસમ સંત સ્વવગે । સ્વીણ સજોગિ અરગુણ સેઢી ૮૨ ॥

हवे गुणश्रेणी अगियार कही;
तेनो अर्थ अने गुणश्रेणिये रह्या
जीव कर्म निर्जरे ते देखामेवे— समय २ दीठ कर्मना उदय
उत्तरोत्तर गुणनी प्राप्ति करे पू नासमयथी माही असख्यात
वै जे कर्मदलनी रचना करीतेने। गुणाकारे कर्म निर्जरे ॥

गुण सेढी दल रयणा । ए समय मुदया दसंख गुणणाए॥
एणे गुणाकारे वली अनुक्रमे प्र असंख्यात गुणाकारे कर्मनी
थमे कह्या गुण स्थानक तेने । निर्जरा करे ते जीव ॥
एअ गुणा पुण कमसो । असंप गुण निजरा जीवा ८३॥

सास्वादन वालाने जो बीजा गु
णठाणा फरसी आवे तो अंतर
हवे गुणठाणाना ऊधन्य उत्कृ मुहूर्त्त पूर्वे कहुं तेज; ए वे जघ
ष्टा आतरा देखामेवे, पढ्योप न्य आतरा इतर, कहेता बीजा
मनो असख्यातमो जाग आतर दस गुणठाणे जघनथी अंतर
पढेवा अंतर मुहूर्त्तनु पढेकोने?। मुहूर्त्तनु आतर ॥
पलिआ संख तमुज। सासण अर गुणअंत रहस्स ॥

बीजा गुणठाणाने विपे उत्कृष्ट
उत्कृष्ट आतर मिथ्यात्वने वि आतर प्रदुग्गल माही अन्तनां
पे वे वासठ सागरोपमनुं । बारमे तेरमे चौदमे अंतर नथी॥
गुरु मिठे वे ठ सठी । इअर गुणे पुगलधंतो ८४ ॥

हवे पुजल परावर्त्तनु स्वरूप देखामेवे पढ्योपम सागरोपमा
दिक मान कहे ठे—उछार पढ्योपम, अछ पढ्योपम, क्षेत्र पढ्यो
पम, एक योजन लावो पहोलो नमो कुवो तेमां जुगलियाना वा
ले करीने ठासीने कुवो जरिये, तेमाथी समये समये अकेको वा
ल काढता कुवो खाली थाय त्यारे उछार वादर पढ्योपम थाय,

ने ते उपर कहेला वालने असख्यात घणा कळपीने समये, सम ये अकेको काढता कुवो खाली आय त्यारे सूक्ष्म उक्षर पल्योपम थाय. तथा पूर्वे जे कुवो वाले जरेलो ठे, ते सो, सो, वर्षे अकेको वाल काढता खाली थाय त्यारे वादर अक्ष पल्योपम थाय, ने ते वाल असख्यात घणा कळपीने सो, सो, वर्षे अकेको काढता अक्ष सूक्ष्म पल्योपम थाय उपर कहेलो कुवो जे वालाग्रे जरेलो ठे तेने जे आकाश प्रदेश फरझेला ठे तेमाथी अकेको आकाश प्रदेश काढता जे वारे सर्व वालाग्रने फरसेला आकाश प्रदेश निर्लेप थाय, तेवारे वादरथी क्षेत्र पल्योपम थाय उपर कहेला जे वालाग्रने स्पर्शा तथा अणस्पर्शा एवा समस्त आकाश प्रदेशने समय, समय, काढता जे वारे समस्त आकाश प्रदेश निर्लेप थाय ते वारे क्षेत्र थकी सूक्ष्म पल्योपम थाय. जे उपर सूक्ष्म उक्षर पल्योपम कह्यो ठे, तेवा पचिस क्रोनाक्रोमी पल्योपमना जेटला समय थाय, तेटला क्षीप समुद्र ठे. आनुखानी स्थिति प्रमुख सूक्ष्म अक्ष पल्योपमे ठे त्रसादिक जीवनुं परिमाण सूक्ष्म क्षेत्र पल्योपमे ठे तेज जेदे सागरोपम ठे ॥

उक्षर अक्ष खितं पलिय तिहा समय वास सय समण केस बहारो दीवो दहि आनु तसाइ परिमाण ॥ ८५॥

हेवे पुजल परावर्तना जेदे आ
ठ; इय पुजल, पराव्रत क्षेत्र,
काल, जाव ।
द्वे खिते काले जावे ।
होय अनती, उत्सर्पिणी अव
'सर्पिणी ।

ते चार जेदने वे गुणा करता
आठ थाय वादर चार, तेनानो
काल थोमो माटे सूक्ष्म चार,
ते मोटो काल घणो माटे एआठ
चउह उह वायरो सुहुमो ॥
पुजल, पराव्रत कालनुं प्रमाण ॥

હોઃ અણંતુ રસપિણિ। પરિમાણો પુગ્ગલ પરિદો ૮૬॥

હવે હવ્ય પુગ્ગલ પરાવ્રતનું માન એક જીવ મકે ફરસીને એ
કહે છે—નદારિકાદિક સાત વ સાતે વર્ગનાના સર્વ પરમાણુ
ર્ગના આધારક વિના । પ્રત્યે અનાનુક્રમે તેમ ॥

નરલાઠસત્ત ગેણં। એગ જીન મુઅરફુસિઅસઘ અણુ ॥

હવ્યથી જાણવું હવે હવ્ય સૂદ્ધમ
કહે છે—સાત વર્ગનામાથી અનુ
ક્રમે એક વર્ગનાના પરમાણુ ફ
રસે વચ્ચે વીજી ફરસે તે લેખે
નહિ. એમ ફરસતા જે કાલ થા

જેટલો કાલ થાય તેટલો કાલ યતે હવ્ય સૂદ્ધમ પુદ્ગલ પરા
સ્થુલ જે વાદર પુગ્ગલ પરાવ્રત । વ્રત જાણવું ॥

જતિઅ કાલિ સથૂલો । દવે સુદ્ધમો સગન્નયરા ॥૮૭॥

હવે ક્ષેત્રાદિક ત્રણ, પુદ્ગલ પરા
વ્રત વાદર તથા સૂદ્ધમ દેખામે
છે—ચન્નદ રાજલોકના આકાશ
પ્રદેશ, અનુક્રમવિના જન્મ, મ
રણ કરી સર્વ ફરસે તે વાદર
ક્ષેત્ર પુગ્ગલ પરાવ્રત તેજ આકા
શ પ્રદેશ અનુક્રમે ફરસે; તે સૂ
દ્ધમ ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવ્રત ઇત્સર્પિ
ણી, અવસર્પિણી, કાલના જેટ
લા સમય, અનાનુક્રમે ફરસે તે
વાદર કાલ પુદ્ગલ પરાવ્રત તેજ
સમય અનુક્રમે ફરસે તે સૂદ્ધમ

સમયા પદનોઅર્થ અપરના પદ
જેગો કહ્યો છે. હવે જાવ પુદ્ગલ
પરાવ્રત જે જેદે કહે છે—અનુજા
ગવા રમવન્વના જેટલા અધ્યવ
સાયના સ્થાનક છે, તે સર્વ

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुजागवंघठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते वादर रस बन्व

पुद्गल पराव्रत तेज स्थानक अ

नुक्रमे मरणो करी समस्त फर

सी मरे ते सूदम रस बंध, वा एमफरसी मरेते क्षेत्रादिपुद्गल

जाव पुद्गल पराव्रत ।

परावर्त स्थूल, सूक्ष्म, जाणवा

जह तह कम मरणेण । पुठाखित्ताइ युद्धियरा ॥ ८८ ॥

इवे जीव उत्कृष्ट ज्ञधन्य प्रदेश

बंध करे तेना स्वामी देखामे ठे उत्कृष्टा योगनो धणी सङ्गी

धोमामा धोनी प्रकृति बांधनार । पर्याप्तो ॥

अप्पयर पयमि बाधि । उत्कृष्ट जोगी असनि पङ्क्ततो ॥

ज्ञधन्य योगनो धणी असन्नि

अपर्याप्तो जीव ज्ञधन्य प्रदेश

करे प्रदेश बध उत्कृष्टो

बध करे ।

कुणइ पएसु कोस । जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

इवे मूल उत्तर प्रकृति आशरी

उत्कृष्ट प्रदेश बधना स्वामी दे

खामे ठे-मीछ्यात, अविरती स

म्यक्त, देसविरती, प्रमत्त, अप्र

मत्त, ए पाच गुणगणे प्रवर्त्ततो

आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बध

करे ।

बीजा, त्रिजा गुणगणा विना

मोदनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश

बध करे सात गुणगणावाला

मीछ्यातथी नवमा अनिवृति

वाला सुधी सात ॥

मिच्च अजयचन आन । वित्तिगुणविणु मोहिसत्तमिच्चाइ

ठमूल प्रकृति मोहनी आयु वि
ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते
नां नाम-ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी चार, अन्तराय पांच,
साता, जस, उंच गोत्र; ए सत्त
रनो उत्कृष्ट प्रदेश वध दशमा
गुणगणावालो वाधे ।

चोश्रा गुणगणा वालो बीजी
चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
करे देशविरती गुणगणावा
लो त्रिजी चोकमीनो उत्कृष्ट
प्रदेश वध करे ॥

ठन्हं सत्तरस सुहुमो । अजया देसा विति कसाए॥ए०॥
पाच प्रकृति--पुरुषवेद, संजलन
चोक ए पाच उत्कृष्ट प्रदेश बंध
अनिवृत्ति गुणगणानो धणी क
रे शुभ विदायो गति ।

नरनु आयु, देवत्रिक, सुजग
त्रिक, वैक्रीयडग; ॥

पण अनियष्टि सुखगडा नराजसुर सुजगतिगविठविडुगं॥
वज्ररूपन नाराच संघयण, ए
तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
समचोरस संस्थान, असाता
वेवनी, मीण्या दृष्टि अथवा सम्यग् दृ
ष्टि गुणगणे करे ॥

समचउरंस मसायं । वझरमित्तो व संमोवा ॥ ए१ ॥

नीजा, प्रचला, वे जुगल ते
हास्य, रति, अरति, शोक, ।
निहा पयला डुजुअल ।

जय मोहनी, डुगंठामोहनी,
तीर्थकरनाम कर्म; ए नव प्रकृ
तिनो उत्कृष्टो प्रदेश बंध सम्य
क् दृष्टि वाधे ॥

जलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो
तथा अप्रमत्तवालो आहारक ड

जय कुच्चा तिठ सम्मगो ॥

ગનો નુત્કૃષ્ટ પ્રદેશ વંધ કરે
રોપ જે વીજી ઘાસઠ પ્રકૃતિ ર
હી તેનો ।

નુત્કૃષ્ટો પ્રદેશ વંધ મિથ્યા
દૃષ્ટિ વાધે ॥

સુજડ આહાર ડુગ સેસા । નુકોસ પાસગા મિત્તો ૯૨
હવે ઝઘન્ય પ્રદેશ વંધ વાધે તે
ના સ્વામી કહે છે - જલોમુનિ

જે અપ્રમાદી આહારક ડુગનો નર્કનુષ્ટિક, તથા દેવતાનું આયુ
ઝઘન્ય પ્રદેશ વંધ કરે અસજી એ ચાર પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશવ
પર્યાસો જોગ ઝઘન્ય વીર્યવર્તતો ધ કરે દેવદ્વિક, વૈક્રીય દ્વિક ॥

સુમુણી હુન્નિ અસન્ની ॥ નરય તિગ સુરાજ સુરવિજ્ઞદ્વિહુગં

સમ્યક દૃષ્ટિ જિન નામ સ સુદમ નિગોદિયો જવને આય
હિત પાચ પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્ર સમયે અપર્યાસો ઝઘન્ય યોગ
દેશ વંધ કરે । માટે વાકી ૧૦૯ પ્રકૃતિનો ઝઘ
ન્ય પ્રદેશ વંધ કરે ॥

સમો જિણ જહન્ર । સુદમ નિગોઆઈ સ્વણિ સેસા ૯૩ ॥

હવે મૂલ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્ર
કૃતિના જાગા ચાર પ્રકારે દે
સ્વામે છે - દર્શન ઠક, ચક્ષુ દર્શ વીજી ચોકમી, ત્રિજી ચોક
ના વર્ણીઆદિ ચાર નીજા, પ્રવ મી ચૌશી ચોકમી, અન્તરાય
લા, જય, કુઠા । પાચ જ્ઞાનાવર્ણી પાચ ॥

દસણઠગ જય કુન્ના । વિતિતુરિય કસાય વિગ્ધ નાણાણ ॥

મૂલ પ્રકૃતિ ઠ મોહની આયુ વિ સાદિ, ૧ અનાદિ, ૨ ધ્રુવ, ૩ અ
ના ઉત્તર ત્રિશ મૂલ ઠ મલી એ ધ્રુવ, ૪ સાદિ અધ્રુવ, એવે પ્રકા
ઠ ત્રિશ પ્રકૃતિને અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશ રે રોપ જે પ્રકૃતિ મૂલ વે ઉત્તર

વધ ચારે જાગે હોય, તે જાગા ને જને ચારે પ્રકારે. વે જાગા હોય ના નામ કહે છે ।

મૂલ ઠગેણુ કોસો । ચઢહ ડહા સેસિ સવઢ ॥૫૪॥

હવે સાત સ્થાનકનો અલ્પાવહુ

ત દેખામે છે ધનીકૃત લોકની

એક પ્રદેશની શ્રેણીમા જે આ

કાશ પ્રદેશ તેને અસંખ્યાતમે

જાગે આકાશ પ્રદેશ તેટલા ।

સેઠિ અસખિજ સે । જોગ ઠાણાણિ પયમિઠિજ નેયા ॥

સ્થિતિ વન્ધ સ્થાનકથી જીવના

અધ્યવસાય સ્થાનકતિવ્ર મંદતા

રુપ અસંખ્યાત ગુણા છે ।

તિહ વધ ડવસાયા । ણુ જાગ ઠાણા અસંપગુણા ૫૫

તેથી કર્મના પ્રદેશ ।

તત્તો કંમ પણસા । અનંત ગુણીઆ તજરસઢેઆ ॥

જોગથી પ્રકૃતિ વન્ધ, પ્રદેશ બં

વ, એ વે વધાય ।

જોગ પયમિ પણસં । ઠિહ આણુજાગ કસાયાઢ ॥૫૬॥

હવે લોકના ધન શ્રેણી પરતર

સ્વરુપ કહે છે—ચન્દરાજ પ્રમા

ણ લોક કહ્યો છે, ।

જોગ સ્થાનક છે તેથી પ્રકૃતિ

વન્ધના સ્થાનક અસંખ્યાત ગુ

ણા છે. તેથી સ્થિતિ વન્ધનાં સ્થા

નક અસંખ્યાત ગુણા છે

તેથી રસ વન્ધ સ્થાનક અસં

ખ્યાત ગુણા છે ડપરનાં પદોને

જોમજો ॥

અનન્ત ગુણા તેથી રસના જાગ

કપાય પ્રતિ જે કારણે સર્વજી

વથી અનન્ત ગુણા રસ છે માટે ॥

સ્થિતિ વન્ધ, રસ વન્ધ, એ વે કપા

યથી વન્ધાય, મિહ્યાત, અવિર

તિ એ વે તો દૃઢિકરણ દેતુ છે ॥

જોગ પયમિ પણસં । ઠિહ આણુજાગ કસાયાઢ ॥૫૬॥

હવે લોકના ધન શ્રેણી પરતર

સ્વરુપ કહે છે—ચન્દરાજ પ્રમા

ણ લોક કહ્યો છે, ।

બુદ્ધિથી કલ્પના એ કરી તેનો ધ

ન કરી એ તો સાત રાજ

ગનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ વંધ કરે
શેષ જે વીજી વાસઠ પ્રકૃતિ ર
હી તેનો ।

ઉત્કૃષ્ટો પ્રદેશ વંધ મિથ્યા
દૃષ્ટિ વાધે ॥

સુજડ આહાર ડુગં સેસા । ઝકોસ પસગા મિત્તો ૯૫

હવે ઝઘન્ય પ્રદેશ વંધ વાધે તે
ના સ્વામી કહે ઝે--ઝલોમુનિ

જે અપ્રમાદી આહારક ડુગનો
ઝઘન્ય પ્રદેશ વંધ કરે અસજી
પર્યાસોજોગઝઘન્ય વીર્યવર્તતો ।

નર્કનુત્રિક, તથા દેવતાનુ આયુ
૯ ચાર પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશ વં
ધ કરે, દેવદ્વિક, વૈક્રીય દ્વિક ॥

સુમુણી ડુત્રિ અસત્રી । નરય તિગ સુરાઝ સુરવિઝવિઝગં

સૂદમ નિગોદિયો ઝવને આય

સમ્યક દૃષ્ટિ જિન નામ સ
હિત પાચ પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્ર
દેશ વંધ કરે ।

સમયે અપર્યાસો ઝઘન્ય યોગ
માટે વાકી ૧૦૯ પ્રકૃતિનો ઝઘ
ન્ય પ્રદેશ વંધ કરે ॥

સમો જિણ જહનં । સુદુમ નિગોઆઈ સ્વણિ સેસા ૯૩ ॥

હવે મૂલ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્ર
કૃતિના ઝાગા ચાર પ્રકારે દે
ખાએ ઝે--દર્શન ઠક, ચક્ષુ દર્શ
ના વર્ણીઆદિ ચાર-નીડા, પ્રચ
લાં, ઝપ, કુઠા ।

વીજી ચોકમી, ત્રિજી ચોક
મી ચોંચી ચોકમી, અન્તરાય
પાચ જ્ઞાનાવર્ણી પાચ ॥

દસણઠગ ઝપ કુઠા । વિતિતુરિય કસાય વિગ્ધ નાણાણ ॥

મૂલ પ્રકૃતિ ઠ મોહની આયુ વિ
ના ઉત્તર ત્રિશ મૂલ ઠ મલી ૯
ઠ ત્રિશ પ્રકૃતિને અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશ

સાદિ, ૧ અનાદિ, ૨ ધ્રુવ, ૩ પ્ર
ધ્રુવ, ૪ સાદિ અધ્રુવ, ૫ એવે પ્રકા
રે શેષ જે પ્રકૃતિ મૂલ ઘે ઉત્તર

બંધ ચારે જાગે હોય, તે જાગા નેત્રને ચારે પ્રકારે. બે જાગા હોય નાં નામ કહે છે ।

મૂલ ઠગેણુ કોસો । ચઠહ હુહા સેસિ સવ્વઠ ॥૯૪॥

હવે સાત સ્થાનકનો અલ્પાવહુ

ત દેખામે છે. ધનીકૃત લોકની

એક પ્રદેશની શ્રેણિમા જે આ

કાશ પ્રદેશ તેને અસંખ્યાતમે

જાગે આકાશ પ્રદેશ તેટલા ।

સેઠિ અસંખિજ સે । જોગ ઠાણાણિ પયમિથિહ જ્ઞેયા ॥

સ્થિતિ વન્ધ સ્થાનકથી જીવના

અધ્યવસાય સ્થાનકતિથ મંદતા

રૂપ અસંખ્યાત ગુણા છે ।

થિહ વધ જવસાયા । ણુ જાગ ઠાણા અસંપગુણા ૯૫

અનન્ત ગુણા તેથી રસના જાગ

કપાય પ્રતિ જે કારણે સર્વજી

વથી અનન્ત ગુણા રસ છે માટે ॥

તેથી કર્મનો પ્રદેશ ।

તત્તો કંમ પાસા । અનન્ત ગુણીઆ તંતરસઠ્ઠેઆ ॥

સ્થિતિ વન્ધ, રસવન્ધ, એ બે કપા

જોગથી પ્રકૃતિ વન્ધ, પ્રદેશ વં

ધ; એ બે વધાય ।

યથી વન્ધાય, મિથ્યાત, અવિર

તિ એ બે તો દૃઢિકરણ હેતુ છે ॥

જોગા પયમિ પાસં । ઠિહ અણુજાગં કસાયાઠ ॥૯૬॥

હવે લોકના ધન શ્રેણી પરતર

સ્વરૂપ કહે છે—ચન્નદરાજ પ્રમા

ણ લોક કહ્યો છે, ।

જોગ સ્થાનક છે તેથી પ્રકૃતિ

વન્ધનાં સ્થાનક અસંખ્યાત ગુ

ણા છે તેથી સ્થિતિ વન્ધના સ્થા

નક અસંખ્યાત ગુણા છે

જોમુજો ॥

તેથી રસ વન્ધ સ્થાનક અસં

ખ્યાત ગુણા છે ઉપરનાં પદોને

જોમુજો ॥

અનન્ત ગુણા તેથી રસના જાગ

કપાય પ્રતિ જે કારણે સર્વજી

વથી અનન્ત ગુણા રસ છે માટે ॥

સ્થિતિ વન્ધ, રસવન્ધ, એ બે કપા

જોગથી વન્ધાય, મિથ્યાત, અવિર

તિ એ બે તો દૃઢિકરણ હેતુ છે ॥

જોગા પયમિ પાસં । ઠિહ અણુજાગં કસાયાઠ ॥૯૬॥

હવે લોકના ધન શ્રેણી પરતર

સ્વરૂપ કહે છે—ચન્નદરાજ પ્રમા

ણ લોક કહ્યો છે, ।

બુદ્ધિથી કલ્પના કરી તેનો ધ

ન કરીએ તો સાત રાજ થાય ॥

चउदस रज्जु लोगो । बुद्धि कउ होइ सत्त रज्जुघणो ॥
 श्रेणी कही ते श्रेणी वर्ग क
 ते घन रज्जुमाना दीर्घ एक रीए ते वारें परतर होय; तेनो
 प्रदेशनी । वर्ग करीए त्यारे घन थाय प्रदे
 श वन्व समाप्त ॥

तद्दीहेग पएसा । सेढीपयरोअ तवगो ॥ ९७ ॥

हवे उपशम श्रेणी स्वरूप दे
 खाने ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
 चोकने उपशमावे पढी दर्शन मो
 हन्निक जे सम्यक्, मीश्र मिथ्यात
 मोदनी; उपशमावे पढी नपुंस वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
 क वेद, उपशमावे, पढी स्त्रीवे पढी हास्यादिक ठ उपशमावे;
 द उपशमावे । बली पुरुषवेद, उपशमावे. एतर्व
 अणदंस नपुंसिद्धी । वेय ठक्क च पुरिस वेयच ॥

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
 न क्रोध; उपशमावे; पढी सं
 ज्वलन क्रोध उपशमावे, पढी अ
 प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
 उपशमावे, पढी संज्वलन मान
 उपशमावे, पढी अप्रत्याख्या
 न, प्रत्याख्यान माया उपश
 मावे. पढी संज्वलननी माया
 उपशमावे पछी अप्रत्याख्यान,
 प्रत्याख्यान लोन्न उपशमावे, प
 णी स्वजननना लोन्ननी कीटी
 क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाये
 माया, लोन्नेलोन्न, एम बीजी,
 बीजी, चोकनीना सर्वे सर्वा
 जोमातेना वच्चे वच्चे सजल

करे ते दशमे गुणगणे उपश नी एक, एक उपशथावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं जुवसमेइ॥९८॥

हवे कपक श्रेणीनुं स्वरूप कहे अणनां आयु-देव, तीर्यच, नर्कना
ठे-प्रथम अनन्तानुवन्धीचोक, खपावे; एकेइ जातिपणु विगलें
खपावे. पठी मिज्यात मिश्र, छि त्रिक खपावे; पठी धीणधी
सम्पक्त मोहनी खपावे । त्रिक, खपावे, उद्योतनाम खपावे॥

अणमिठ मीस सम्मंतिआज्जुगविगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पठी प्रत्या
ख्यानी, अप्रत्याख्यानी; बेना

तीर्यच डुग, नर्क डुग, स्थाव आठ कपाय खपावे पठी नपुंस
र डुग; । क वेद अने पठी स्त्रीवेद खपावे॥

तिरि नरय थावर डुगं । साहारा यव अठनपुंठी ९९

नीज पदनो अर्थ पूर्व पदमां क

पठी हास्यादिक ठक खपावे, हो ठे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,
पुरुष वेद खपावे, पठी संज्व ५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे
लन चोक खपावे, नीजडुग- कपक श्रेणी पुरी थइ. केवल
नीज, प्रचला, । ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निहा विग्ध वरणखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्ड सूरि शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ
जीए लख्यो वा रच्यो । एम आत्माने संज्ञारवार्थे इति॥

देविद सूरि लिहियं । सयग मिणआय सरणठा॥१००॥

॥ इति टवार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ॥

हवे सप्ततिका नामे उद्ये कर्मग्रन्थ लखुं तुं

सिद्ध अचल पद वा सिद्धप्रति बन्ध प्रकृति, उदय प्रकृति, स
षष्ठ कर्म प्रकृति आदिथकी ता प्रकृति, तेना स्थानक; तेनो
घणा अर्थे सहित एवो । समुदाय वे त्रयादि ॥

सिद्ध पणहि महत्तं । वधोदय सत पयमि ठाणाणं ॥

कहु तुं; ते साजल किचित् वा रन्यो एवो अर्थ दृष्टिवादेना
सक्षेप अर्थ ग्रन्थे । निजरणा रूप मध्येथी ॥

बुद्ध सुण संखेवं । नीसंदं दिठि वायरस १ ॥

केटली प्रकृति बाधतो केटली प्र केटली, केटली अथवा सत्ता
कृति वेदे । प्रकृतिना स्थानक होय ॥

कइ बंधतो वेअइ । कइ कइ वा सत पयमि ठाणाण ॥

जागा तेना जे विकल्प वा जे
द, बन्ध, उदय सत्ता सबधी अ
न्योन्य थाय ते जाणवा आठ
बाधे आठ उदय सत्ता आयु वि
ना सातनो बंधक, आठ उदय
सत्ता मोह आयु विना ठनो व

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिनेविषे । धक आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु । जग विगप्पा मुणे अवा २ ॥

आठना बन्धे आठनो उदय, आ
ठनी सत्ता, ए जागो मिथ्यात्व
थी अप्रमत्त सुधी ठे सातना वं

तेमां मूल प्रकृति संबंधीजांगा धकने आठ उदे, सत्ता नवमां

देखाने ठे-आठ प्रकारे वाधता सुधी; ठना बंधके आठ उदे
सात वाधता, ठ वांधता थका। सत्ता दशमे गुणठाणे ॥

अठ विह सत्त ठ व्वंधएसु । अठेव उदय सतंसा ॥

साता एक विषे वंधकना त्रण
विकल्प ठे. अगियारमे, वारमे, एक विकल्प अवंधी चौदमा
तेरमे । वालाने ॥

एग विविहे तिविगप्पो । एग विगप्पो अवधंमि ३ ॥

इवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञागा देखाने ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होय आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने । स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठवध अठुदय । संत तेरससु जीव ठाणोसु ॥

इवे एकजे चउदमा जीव स्थान
कने विषे एटले संझी, पचेन्डि
पर्याप्ताने विषे पाच भागा होया। वे भागाहोय केवली जगवानने ॥

एगमि पचजगा । दो जगा हुति केवल्लिणो ४ ॥

इवे गुणठाणा चौदमा सात ज्ञा
गाना विकल्प कहे ठे:-आठ
गुणठाणाने विषे एक विकल्प इवे ठ गुणठाणे पण वेवे विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार, ल्प पामे एक, वे, चार, पाच
वार, तेर, चौद, ए आठ । ठ, सात, ए ठए गुणठाणे ॥

अठेसु एग विगप्पो । ठस्सुवि गुणसन्निएसुडविगप्पा ॥
प्रत्येके प्रत्येके । बंध उदय सत्तापणे कर्मप्रत्ये ॥

पत्तेय पत्तेयं । वंधोदय सत्त कम्माणं ५ ॥

હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રિત કહે

ઠે-જ્ઞાનાવર્ણી પાચ, દર્શનાવર્ણી
નવ વેદની બે, મોહની અઠાવિંશા

આયુની ચાર, તેમજ નામક
મની બેતાલિશ ॥

પચ નવ ડુન્નિ અઠાવીસા ।

ચન્નરો તહેવ વાયાલા ॥

ગોત્ર કર્મની બે, અન્તરાય
કર્મનો પાચ કહી

એવી જે પ્રકૃતિન, તે મૂલ કર્મના
અનુક્રમે જાણવી ॥

ડુન્નિય પંચય જાણિયા ।

પયમીન આણુ પુઘી ૬ ॥

હવે ઉત્તર જે પ્રકૃતિયોના બન્ધ
સ્થાનક, તે કહે ઠે-બન્ધમા, ડ
દયમા, સત્તામા ।

જ્ઞાનાવર્ણી તથા અન્તરાયને
વિષે બન્ધકાલે એ બેની દશ
પ્રકૃતિ બન્ધ ડદય સત્તા પાચ,
પાચ, પ્રત્યેકની હોય ॥

વધોદય સતસા ।

નાણા વરણ તરાઈ ૫ પચ ॥

તે બેની દશે પ્રકૃતિનો બન્ધ ટ
લે પણ તેમજ ।

ડદયમા, સત્તામા, હોય તે બે
ની પાચ, પાચ ॥

બંધો વરમે વિતહા ।

ડદય સંતા હુ તિ પચેવ ૭ ॥

હવે દર્શનાવર્ણીને કહે ઠે-બન્ધ
ને વિષે, સત્તાને વિષે ।

પ્રકૃતિનાં સ્થાનક ત્રણે તુલ્ય
ઠે. નવ, ડ, ચાર સર્વે નવ શ્રીણ
દિ ત્રિક ગયે ડ, નીજા, પ્રચ
લા, દીને ચાર ॥

વધસ્સય સત્સય ।

પગડ ઠાણાણિ તિનિ તુહ્નાણિ ॥

ડદય સ્થાનક બે હોય, ચાર,
પાચ ॥

ચારનું, પાચનું, એ બે દર્શનાવ
ર્ણી કર્મને વિષે ॥

ડદય ઠાણાણિ હુવે ।

ચન્ન પેણગ દંસણા વરણો ૮ ॥

બીજું જે દર્શનાવર્ણી કર્મનાના

ચાર પાંચનો ડદય હોય, નવની

चना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

वीज्या वरणे नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृत्तिनो बन्ध, चार प्रकृति

नो बन्ध होय, त्या पण एम चारनोबन्ध, चारनोउदय, त्यां
जाणवुं । ठनीसत्ताहोय, कपक श्रेणी ॥

ठ चउ बंधे चेवं ।

चउ बधु दए ठ लंसाय ९ ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमा नवनी सत्ता चारनो उद

बन्ध थकी वीरमे थके चार य त्या ठनी सत्ता चारनो उद

नो अने पाचनो उदय. ने । य त्या चारनी सत्ता पण होय ॥

उवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता ॥

भागानी वेंदेचण करे ठे—मोह

नीय कर्मना ज्ञागा तो आगल

हवे वेदनि आयु गोत्रने विषे । वा पठी कहीशु ॥

वेयणि आउअ गोए । विज्जळ मोहं परं बुद्धं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात ज्ञागा । आठ भागा ठे वेदनि कर्मने विषे ॥

गोअंमि सत्त जंगा । अठयजगा हवंति वेअणिए ॥

पाच, नव, नव, पाच, ज्ञागा । आयुखा चारने पण अनुक्रमे ॥

पण नव नव पण ज्ञागा । आउचउकेविकमसोउ ॥११॥

हवे मोहनीना बन्ध स्थानक दश

कहे ठे वाविस. एकविस । सत्तर, तेर, नव, पाच. ॥

बावीस इक्कीसा । सत्तरस तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, वे वली एक, ए दश। बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मना

चउ तिगं दुगं च इक्कं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

इवे मोहनी कर्मना उदय स्थानक एहथी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक वली वे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगच दोव चउरो । इतो एगाहिआ दसुकोसा ॥
उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विपे । उदय स्थानक नव होय ॥
उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुति ॥१३॥

इवे मोहनी कर्मना सत्ता स्था
नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते
वीस पद कह्यु ठे. ते प्रथम प
वादिमा कहा आकने जोरुवु त्रेविस, वाविस, एकविस, पद
अठाविस सत्ताविस ठविस, चो मा कहेला आकमा अधिकाहो
विस, । य विस ।

अठय सत्तय ठ चउ । तिग डुग एगा हिआ जवेवीसा ॥

एथी आगल पाचथी मानी ए
क, एक, उणा करे पाच, चार
तेर, वार, अगियार, । त्रण, वे, एक; ए पाच ॥

तेरस बारिक्कारसै । इतो पचाड एगूणा ॥ १४ ॥
तेज मोहनी कर्मना होय पन्न
ए सत्ताना प्रकृति स्थानक । र होय ॥

संतस्स पयमि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥
मोहनी कर्मना ज्ञागाना विक
वन्धना, उदयना, सत्ताने विपे । ल्य वा जेद घणा जाणवा ॥

वधोदय संते पुण । जंग विगप्पावहुं जाण ॥१५॥

इवे मोहनी कर्मना वध स्थान
कने विपे यथायोग्य ज्ञागा कहे

छे-ठ ज़ांगा वाविसना बन्ध स्था

नकमा चार ज़ांगा एकविसना
बंध स्थानकने विपे ।

ठब्बावीसे चउ झगवीसे ।

नवना बन्ध स्थानकने विपे पण
वे ज़ांगा ॥

नववधगेवि डुत्रिउ । इकि

हवे एटला बंध स्थानक मध्ये
केटला उदय स्थानक होय ते
कहे ठे-सात आदि लइने दश
पर्यन्त चार उदय स्थानक होय,
वाविसना बंधने विपे सात,
आठ, नव, दश, एकविसना ब
न्ध स्थानकने विपे ।

दस बावीसे नवझग वीसे ।

ठ आदि लइ नव पर्यन्त सत्तर
ना बंध स्थानकने विपे. छ सा
त, आठ नव ।

ठाई नव सत्तरसे ।

चार आदिदेइ नवना बंध स्थान
कने विपे चार, पाच, ठ, सात ।

चत्तारि आइ नवबंधएसु ।

पंच विध बधकने विपे वली ।

पच विह बधगे पुण । उदउ

सत्तरना, तेरना, ए वे बंध स्था
नकने विपे वे, वे, ज़ांगा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

ते पछी जे बन्ध स्थानक छे,
पाच प्रमुख तेने विपे प्रत्येके
एक, एक ज़ांगो ठे ॥

कमल परज़ांगा ॥ १६ ॥

सात आदि लइ नव पर्यन्त उ
दय कर्मना ज़ांगा होय ॥

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

तेरना वध स्थानकने विपे पांच
थी मारी आठ सुधी उदय स्था
नक होय पाच छ, सात, आठ ॥

तेरे पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

उक्कूषो सात पर्यन्त उदय स्था
नक होय ॥

उक्कोस सत्त मुदयसा ॥

उदय स्थानक वेनो जाणवो ॥

उएहं मुणे अब्बो ॥ १८ ॥

ए थकी एटले पंचविध बंधक

पठी चतुरविध बंधकादिक देइ एक, एक, उदय स्थानक होय
चार, त्रण, वे, एक । सधले पण ॥

इत्तो चउ बधाई । इक्किहु दया हवंति सधेवि ॥

उदय स्थानक होय तेमज उद
य स्थानकने अजावे पण जे उ
पशान्त कपायने विषे सत्ता

बंध मटे वा टले पण तेमज । स्थानक एक होय ॥

बंधो वरमे वि तहा । उदयाजावे विवाहुजा ॥ १९ ॥

हवे दस आदे देइ एक सुधी जे सातना उदयने विषे दस चोवि
टला जागा उपजे तेज कहे छे. विसी, ठना उदयने विषे सात
दसना उदयने विषे एक चोवि
सि उचोविसी नवोदयने विषे
अगियार चोविसी आठना उद
चार चोविसि, चारना उदयने
यने विषे । विषे एक चोविसी नीश्चे ॥

इक्कग ठेकि कारस । दसमत्त चउक्कइक्कगं चैव ॥

ए ते पूर्वे सात बोल मलीने बार जागा वेना उदयने विषे ठे
चालिस चोविसीउ थइ । एकना उदय स्थानकने विषे अ
गियार जागा ॥

एए चउवीस गया । बार दुगि कंमिइकारा ॥ २० ॥

हवे तेज जागानी संख्या अने पदनी संख्या बीजे मते कहे ठे
यत चउवीस दुगति वेने उदये एक चोविसी एटलो स्वमते प
र मते पाठान्तर ठे. स्वमते चालिस चोविसीना नवसो साठ जा
गा वेना उदयमा बार जागा एकना उदयमा अगियार जागा, ए
सर्व मलो नवसो त्यासि जागा थाय ठे बीजे मते एकतालिस

चोविंसीना नवसो चोरासी ज्ञागा, ते एकना उदयमां अगियार
ज्ञागा, ते मेलवता नवसो पंचाणु ज्ञागा थाय ।

नव पचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमा ज्ञागा वा विकल्प नवसो पंचाणु
वा नवसो त्यातिमा मोह्या वा मुजाणा जे जीवा॥

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविंसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	०
चोविंसी	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११
विकल्प	२८	१८८	२६८	२८०	१६८	९६	२४	१२	६	३	१
पदछेद	२४०	१०९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	१६८	४८	१२	६	३

अगणोत्तरसेने इकोत्तर पदना समूहे सो पद उपर जोड्युं तेषो
करी सदित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहि मोहिया जीवा ॥

अजणत्तरिएगुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥५१॥

इवे स्वमतने अजिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेदे
नी संख्या कहे ठे-नवसेने ज्यासी वा ज्ञागे मुजाया जीवा॥

नव तेसीड सएहिं । उदय विगप्पेहि मोहिया जीवा ॥

हवे नवसे ज्यासीना पदछेद क
हे ठे पूर्वे बंध स्थानके जे चो
विंसीन कही, ते स्थानक साथे
चोविंसीन गणे पदछेद थाय,

अगणोत्तरसें सुरुतालिस ठे.
अगणोत्तरसें सुरुतालिस पूर्व य
न्त्रथी जाणजो ।

पदना समूहे सूत्रमा "तय"
पद ठे, ते गया पदमा आंक
कहेवा. ग्रहं ठे जाणवा ॥

अजणत्तरि सीयाळा । पयविद सएहिविन्नेअ ॥११॥

इवे सत्ता स्थानक साथे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विपे
देखामे ठे.—त्रण सत्ता स्थानक अठविसनु एकज सत्ता स्थान
वाविसना बन्धने विपे होय ते क होय सत्तरना बन्ध स्थानक
जअठविस, सत्ताविस, ठविसा ने विपे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय. निश्चे ते
रना बन्ध स्थानकने विपे तथा
नवना बन्ध स्थानकने विपे आ
वते पदे कहे ठे —।

पांचज सत्ता स्थानक होया ॥

ठच्चेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ १३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय. वा
की रत्ता जे बन्ध स्थानक, ते

पाच तथा चार ए वे बन्ध मा पाच, पाच, सत्ता स्थानक
स्थानकने विपे तो ॥ होय ॥

पचविह चउविहेसु । ठ ठक्क सेसेसु जाण पचेव ॥
प्रत्येके, प्रत्येके; । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी ॥

पत्तेअं पत्तेअ । चत्तारिअ बध बुत्तेए ॥ १४ ॥

दस, नव, पन्नर, आदि लझे । बन्ध, उदयनेसत्ता प्रकृतिस्थानक
दस नव पन्नर साई । बधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

इवे पठी नामकर्मना बन्ध, उ
दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक
कहेशे ॥

मोहनी कर्मने विपे कहा । इतो नाम परं बुत्तं ॥१५॥
अणिआणि मोहणिजे ।

हवे नाम कर्मने विपे प्रथम ब
न्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे
बन्ध स्थानके पचिस बन्ध
स्थानक ॥

त्रीजे छविस, चोथे अठाविस,
पाचमे उगणत्रिस, बन्धस्थानक

तेवीस पन्न बीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ ए रीते बन्धना स्थानक नाम
ठमे एक । कर्मना ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ ५६ ॥

हवे कीया बन्ध स्थानकने विपे
केटला ज्ञागा ते सर्व संख्या क
हे ठे-चार ज्ञागा त्रेविसना ब
न्ध स्थानकमां, पचिस ज्ञागा प
चिसना बन्ध स्थानकने विपे,
सोल ज्ञागा ठविसना बन्ध स्था
नकने विपे ।

नव ज्ञागा अठाविसना बन्ध
स्थानकने विपे नव हजार बसो
अस्तालिस ज्ञागा उगणत्रिस
ना बन्ध स्थानकने विपे ठे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव वाणउई सयाय अरुयाला
एक, एक, ज्ञागो एकत्रिसना ब
न्ध स्थानकमां तथा एकना ब
न्ध स्थानकमा ठे. सर्व ज्ञागा
१३॥४५ धया बन्ध स्थानक
आठना मलीने १३, २५, १६,
२८, १९, ३०, ३१, १ सर्व
८, ना ४, २५, १६, ९, १२४८,
४६४१, १, १, १३९४५; ॥
एकतालिस उत्तर ठेतालिसें
एटला ज्ञागा त्रीसना बन्ध
स्थान कने विपे ठे ।
इकिक्क बंधविही ॥ ५७ ॥

इवे नाम कर्मना उदय स्थान
क कहे ठे—विसनुं उदय स्थान
क विस, एकविसनुं उदय स्था
नक एकविम, चोविसनु उदय
स्थानक चोविस, ते पठी ।

एक, एक, आक अधिक करता
यावत् एकत्रिंश लगी. १०, २१,
१४, २५, १६, १७, १८, २९,
३०, ३१, ए दस

वीसि गविसा चउवीस गाउ । एगा हियाय इगतीसा ॥

नवनु उदय स्थानक ११ आठनु उ
दय स्थानक १२ होय ए बार

एटला उदय स्थानक होय । उदय स्थानक नाम कर्मना ॥
उदय ठाणाणि जवे । नव अठय इति नामस्स ॥ १८ ॥

इवे कीया उदय स्थानकने विपे
केटला जागा होय ते देखामे
ठे—एक जागो विसना उदय
स्थानकने विपे ठे. वेतालि
स जागा ११ ना उदय स्थानक
ने विपे ठे. अगियार जागा चो
विसना उदय स्थानकमा ठे ।

तेत्रिस जागा पचिसना उदय
स्थानकमा ठे. उतें भागा उवि
सना उदय स्थानकमा ठे, तेत्रि
स जागा. सत्ताविसना उदय
स्थानकमा ठे ॥

इक्क वीयालि इक्कारस्स । तित्तीसाठस्सयाणि तित्तीसा ॥
वारसेंने वे जागा अगविसना अधिक पद उपर पदमा वारसें,
उदय स्थानकमा, सतरसेंने प सतरसें, वे आक कहा, ते उप
चासी जागा. २९ ना उदय र वधारवा अर्थे ठे. वे पंचासी
स्थानकमा । सहित करवा ते प्रथमे कहा ठे ॥

वारस सत्तरस सयाण । हिगाणि वि पचसीई हिं ॥ १९ ॥

उगएत्रीसतें अने सतर जागा त्रीसना उदय स्थानकमा
अगियारसेंने 'पासठ जागा एकत्रिसना उदय स्थानकमा ए वे प

दनो जेगो अर्थ ठे ।

अण तीसिकारस ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२०	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल
भांगा	१	४२	११	३३	६००	३३	१२०२	१७८५	२९१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणे हिय सत्तर पंच सठीहि ॥

आठना उदय स्थानकना प्रका

इवे एक, एक, जागो नवना र जाणवा तेने विषे जागानी
तथा आठना उदय स्थानक सख्या ७७९१ जाणवा (तेने
मा वीसना उदयथी ते । यत्र उपरनो) ॥

इकिक गंच वीसा । दधुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥

इवे नामकर्मना सत्ता स्थानक

कहे ठे अण्य, वे, ए आंकनेने

उना आगल घरजो त्राणुं,

वाणुं नव्यासी ।

अठ्यासी, व्यासी, ष्सी, अग

ण्यासी

तिडुनउई गुणनउई । अठ ठलसी असीइ गुणसीइ॥

अठघोतेर ठेढोतेर, पंच्योतेर,

ए आठ उ, पांच, न सीतेर प

द साथे मेलवजो ।

नव, आठ, ए वार नाम कर्म

ना सत्ता स्थानक जाणवा ॥

अठठपत्रत्तरि ।

नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

इवे नाम कर्मना संवेध कहेवा

माटे नाम कर्मना वन्ध, उदय,

सत्ता स्थानकनी सख्या देखा

ने ठे-आठ बंध स्थानक, वार

उदय स्थानक, वार सत्ता स्था

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. वे पदनो जेगो अर्थ ल
ख्यो ठे ।

अठय बारस बारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

उधे वा सामान्ये ए जे बन्धा हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जवे तेम जागा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणाय । जन्जहा सज्जवं विज्जजे ॥३५॥

हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विपे
वेध देखामेठे-नाम कर्मनानव तथा तेमज पचिसना तथा ठ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विपे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसैं ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स
आठ उदय स्थानकने चार सत्ता । ता स्थानक. उगणत्रीश तथा
स्थानक अठाविशना वधने विपे । त्रीशना बन्ध स्थानकने विपे ठे
अठ चत्तर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३
एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना पे एक उदय स्थानक, आठ स
वध स्थानकने विपे ठे । ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतमि ॥

वीरमे वा अवन्धे वा बन्ध टळ्ये वेदक वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

उवरय बंधे दस दस । वेयग संतमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

हवे एटला जागा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा
मी देखामे छे-त्रण विकल्प,
बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक
ल्प तेना प्रकृति स्थानक तेणे
करी ।

चऊद जीवस्थानकने चऊद
गुण स्थानक, तेने विपे पूर्वो
क्त्वा हवे कहे ठे- ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहि । जीव गुण सनिएसु ठाणेसु ॥
तेम ज्ञागाना प्रयोग करवा । ज्याजेम संज्ञव होय त्या तेम ॥
जंगा पञ्चजियवा । जथ्य जहा संज्ञवो जवई ३९ ॥

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म

हवे जीवस्थानक आश्री कहे
ठे-तेर जीवस्थानकने विपे सं
क्षेप शब्द स्थानक वाचो ठे
एक संज्ञी पर्याप्तो वर्जने ।
तेरससु जीवसंखेव एसु ।
एक जीवस्थानक सज्ञी पंचे
न्दिने विपे त्रण विकल्प होय;
वे विकल्प पण होय ।

ना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय,
सत्तारूप पामिय ते कर्म ? ते
कहे ठे-पाचनो बन्ध, पाचनो
उदय, पाचनी सत्ता होय ॥

नाणंतराय ति विगप्पो ॥
केवली प्रत्ये एके ज्ञागो नहि ते
कारणथी ज्ञानावरणी अन्तराय
कर्म न होय ॥

डक्कमिति डुवि गप्पो । करणं पइ इत्थं अवि गप्पो ३६ ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था
नके कहे ठे-प्रथम तेर जीव
स्थानके नवनो बन्ध, चारनो त
था पाचनो उदय पण होय ।
तेर नव चऊ पणगं । नव
हवे चेदनी कर्म, आयुर्कर्म, गो
त्र कर्मने विप ॥

नवनी सत्ता होय, एक संज्ञी पं
चेन्दिने विपे अगियार ज्ञागा
उपजे, प्रथम कह्या ठे तेम ॥
सत्ते गम्मि जंग मिकारा ॥
ज्ञागा वहीने मोहनीय कर्म
ना पठे कहेठो ॥

वे अणिअ आउ गोए । विज्जु मोहं पर वुढं ३७ ॥

ए त्रणना ज्ञागा देखाम्वा अंत

र भाष्य गाथा कहे ठे-पर्याप्त एकने आठ ज्ञागाउपजे वीजा
सन्निने विपे इतर तेर जीवस्था ने चार ज्ञागा उपजे ए वेद
नकने विपे । नीय कर्मना ज्ञागा ॥

पज्जत्तग सन्नि अरे । अठचउकच वेअणिअ ज्ञागा ॥

इवे गोत्रकर्मना देखामे छे-पर्या

प्त सङ्गीने विपे सात भागा, वा

की तेर स्थानकने विपे त्रण ज्ञा प्रत्येके जीव स्थानकने विपे
गा गोत्र कर्मना । ज्ञागा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए । पत्तेअंजीवठाणेसु ॥ ३८ ॥

इवे आयु कर्मना ज्ञागा देखाम

वा अतर ज्ञाप्य गाथा कहे ठे मन सहित वालाने पर्याप्त अ
पर्याप्त सङ्गीने विपे, अपर्याप्त सङ्गीने विपे शेषेषु-शेष अ
सङ्गीने विपे । गियार स्थानकने विपे ॥

पज्जता पज्जत्तग । समणे पज्जत्त अमणसेसेमु ॥

ज्ञीजाने नव भांगा, चोथाने पा
प्रथमने अठाविश ज्ञागा वा च ज्ञागा समस्त आयु कर्मना
जाने दश ज्ञागा । ज्ञाणवा ।

अठावीस दसगं । नवग पणग च आउस्स ३९

इवे जीवस्थानकने विपे मोहनी

य कर्मना वन्ध, उदय, सत्ता आठने एक, पाचने वे, व घ
स्थानक देखामे ठे- आठ जीव स्थानक होय दश वन्ध स्थान
स्थानके, पांच जीव स्थानकने क; एक जीव ८७ १ स्थानक १४
विपे; एक जीव स्थानके । स्थानके मोहवन्ध १२ १०४ स्थानक

अठसु पचसु एगे ।

एग दुगं दसय मोहवधगए॥

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण, चार, न
व, उदय स्थानक एटले आठ
जीव स्थानके त्रण, पाचे चार
एके नव ।

८५१	जीव०
३४९	उदय०

त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
हनीनां आठ जीव स्थानके त्र
ण, पाचे त्रण, एके पंदर, एम
पूर्व रीते अनुक्रमे

८५१	जी०
३३१५	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, व
ध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, वे उदय
स्थानक, पाच सत्ता स्थानक
पाच बंधस्थानक चार उदय
स्थानक ।

पाच सत्तास्थानकअने पांचनो
बंध, पांचनो उदय, पाचनी स
त्ता ए होय. त्रणे जेद पाच,
पांच साथे ॥

पण दुग पणग पण चउ । पणगं पणगा हवंति तिन्नेव

पाच बन्ध स्थानक, उ उदय स्था
नक, पाच सत्ता स्थानक, ठ व
न्ध स्थानक, उ उदय स्थानक;
पाच सत्ता स्थानक ।

आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक, ए
त्रण ठ ए जीव स्थानकना ठ
विकल्प फेलाववा हवे कहे ठे ॥

पण ठ पणगं ठठ पणग । अठ ठ दसगं ति. ४१ ॥

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद
तेने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे
कहेलां जोरजो ।

ए प्रथम स्वामी १ हवे सूक्ष्म प
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पाच उदय चार, सत्ता पाच,
७ वादर पर्याप्तानो बीजो जेद
बन्ध पाच, उदय पाच, सत्ता
पांच, ३ नीश्चे एम ॥

सत्तेवय अपज्ज्ञता । सामी सुहुमाय वायरा चेव ॥

विगलेन्दि त्रणनो चोथो जेद,
तेने बन्ध, उदय, सत्ता, ४ व
न्ध पाच, उदय ठ, सत्तापाच ।

तेमज असंझीनो पाचमो जेद
बन्ध ठ, उदय ठ, सत्ता पाच, ५
सन्निनो ठगो जेद बन्ध आठ,
उदय आठ, सत्ता दस, ६ ॥

विगलिदि पाय तिन्निउ । तहय असन्नीअ सन्नीय ४२ ॥

॥ यन्त्र ॥

नाम.	बन्ध	उदय	सत्ता
अपर्याप्त ३	५	९	५
सूक्ष्मपर्याप्त १	५	४	५
वादर पर्याप्त १	५	५	५
वीलडी ३	५	६	५
असन्नी १	६	६	५
सन्नी १	८	८	१०

हवे गुणगणा आश्री कहेठेज्ञा
नावणीं कर्म. अन्तराय कर्म,
त्रण प्रकारे, पाचनो बन्ध, पा
चनो उदय, पाचनी सत्ता

नाणंतराय तिविह । मवि दससु दोहुति दोसु ठाणसु ॥

हवे मीळ्यात्क गुणगणुं, सास्वा

दन गुणगणु, वीजु दर्शनावर
णी कर्म कहे ठे ।

मिन्ना सासणे वीए । नव चउ पाण नवय सतंसा ४३ ॥

मीअ जे त्रीजु गुणगणुं त्या
थी ते आठमा गुणगणाना अ
थम ज्ञाग सुधी । ।

तेमज वानीश्वे प्रथम दशगुण
ठाणाने विपे. हवे वे प्रकार जे
उदय अने सत्ता अगियारमे,
वारमे गुणगणे होय ॥

नवनो बन्ध, चार, पाचनो
उदय, नवनी सत्ता होय ॥

ठनो बध, चार वा पाचनो उद
य, नवनी सत्ता कर्मना अश होय

मीसाइ निअदिनि । ठ चउ पण नवयसंत कम्मंसा

नवनी सत्ता, हवे वे जुगल
जोफो चारनो कपक श्रेण

अपूर्व ८ अनिवृति ९ सूक्ष्म विपे नवमे, दसमे, गुणठा
नपरायण त्रण गुणठाणे चार चारनो बन्ध, चारनो उदय,
नो बन्ध, चार पाचनो उदय। नी सत्ता ॥

चउ वध तिगेचउ पण । नवस ७ सुजुअल ठस्सता ४
उपशान्त जे अगियारमे चार क्कीण मोहे चारनो उदय ठ
नो वा पाचनो उदय, नवनी सत्ता प्रथम ज्ञागे चारनो उद
सत्ता । चारनी सत्ता बीजे ज्ञागे ॥

उवसंते चउ पण नव । खीणे चउ रुदय ठच्चचउसत्ता
हवे वेदनी, आयु, गोत्र, ए भागा वेहेचीने मोहनी कर्म
त्रण कर्मना । ठी कहेसे ॥

वेअणिअ आन गोए । विज्झ मोह परंबुत्तं ॥४५॥

हवे वेदनीय कर्म, गोत्र कर्मना
ज्ञागा जाणवा ज्ञाप्यनी गाथा
देखाहे, वे-चार ज्ञागा पेहेलावे
दनीना ठगुणठाणाने विपे वे
ज्ञागा बीजा, चोआ, आगला एक चउदमाने विपे चार ठे
सात गुणठाणाने विपे जाणवा नीना ज्ञागा जाणवा ॥

चउ ठस्सु ७ त्रि सत्तसु । एगे चउ गुणिसु वेअणियज्जं
गोत्र कर्मने विपे पाच ज्ञागा,
मीळ्याहटि गुणठाणाने विपे
चार ज्ञागा, सास्वादन गुणठा एक ज्ञागो, आगल्यां आठ

णाने विपे वे ज्ञागा, त्रीजे, चो
थे पाचमे गुणठाणे ॥

गोए पाण चउ दोतिसु ।

हवे आउखाना ज्ञागा जाणवा
ने काजे अन्तर भाप्य गाथा क
हे ठे-आठ, ठ, साथे अधिरुपद
विस जोरुवु; एटले अठाविस
ठविस, प्रथम गुणठाणे, वीजे
गुणठाणे ज्ञागा ।

अठठा हिग वीसा ।

वे ज्ञागा वार गुणठाणे पामि
ये आठ, नव, दश, अगियार,
त्रण गुणठाणे एक ज्ञागो वार,
तेर, चौदै; ॥

दोचउसु तीसुइक । मिठाइसु आउए ज्ञागा ॥ ४७ ॥

हवे मोहनीय कर्मना बन्ध स्था
नक गुणठाणे कहे ठे गुणठा
णा प्रथम आठने विपे ।

गुणठाणांगेसु अठसु ।

पाच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति
गुणठाणे पाच, चार, त्रण वे
एक ।

पचा नियट्ठिठाणे ।

हवे मोहनीय कर्मना उदय स्था

णगणाने विपे वे ज्ञागा, एक
चउदमे गुणठाणे ॥

एग ठसुउत्ति इकमि ४६

सोल भागा मीश्र गुणठाणे, वी
स ज्ञागा वली चौथे गुणठाणे
जाणवा वार ज्ञागा पाचमे गु
णठाणे, उज्ञागा वे गुणठाणे
ठठे सातमे ॥

सोलस वीसच वार ठदोसु ॥

ए मीश्रयात्वादिक अजोगी सु
धी आयु कर्मना ज्ञागा जाणवा ॥

अकेकुं मोहनीय कर्मनुं बन्ध
स्थानक होय, वली ।

इक्कि मोहवध ठाणंतु ॥

वधवीरमे ते उपर दसमा आ
दि गुणठाणे, त्यार पठी ॥

बंधो वरमो परततो ॥ ४८ ॥

નક કહે ઠે-સાતથી માની દશ સાસ્વાદન મીશ્ર એ વે ગુણ
લગી ઉદય સ્થાનક હોય; મી ઠાણે ઉદય સાતથી માની ન
ખ્યાત ગુણઠાણે । વનો ઉત્કૃષ્ટો હોય ॥

સત્તાઈ દસન મિત્તે । સાસાયણ મીસણ નવુકોસો ॥

ઠ આદિ નવ લગી ઉદય સ્થાનકની આઠ પર્યન્ત ઉદય સ્થાનક
ક ચોથે ગુણઠાણે હોય । હોય ॥

ઠાઈ નવન અવિરહ । દેસે પચાઈ અઠેવ ॥૪૯॥

વિરતિ છઠે ગુણઠાણે, કયોપસમ સ્થાનક હોય, ચારથી માની
જે સાતમે ગુણઠાણે । ઠ સુધી આઠમા ગુણઠાણે ॥

વિરણે સ્વનસમિણે । ચતુરાર્ધ સત્ત ઠચ પુર્વમિ ॥

નવમે અનિવૃત્તિ વાદર ગુણઠાણે એક અથવા વે ઉદયના જાગા
વલી । હોય ॥

અનિયદિ વાયરે પુણ । ફકોવ હુવેવ ઉદયસા ॥૫૦॥

એક ઉદય સ્થાનક સૂક્ષ્મ સપ એમ વેદે વા જોગવે મોહનીનો
રાય જે દશમુ ગુણઠાણુ તેને વિ ઉદય અવેદક વાકી ચાર ગુણ
વે હોય । ઠાણાને વિપે ॥

અર્ગં સુદુમ સરાગો । વેણે અવેઅગા જવે સેસા ॥

જાગાનુવલી પ્રમાણ વા સલા પૂર્વે દેશ્વાન્યા ઠેતેમ જાણવા ॥

જગાણ ચ પમાણ । પુલ્લુ દ્વિઠેણનાયવ ॥ ૫૧ ॥

હવે ઉદયને વિપે ચોવિસિ દેશ્વા
ને ઠે એક ચોવિસ દસના ઉદય અગિયાર ચોવિસ સાતને ઉદયે
યને વિપે ઠ ચોવિસી નવના અગિયાર ચોવિસી વને

उदयने विषे, अगियार चोविसी नव चोविसी पाचने उदये, त्रण
आठने उदये । चोविसी चारना उदयने विषे ॥

इक्ष्मं ठकिकारि । कारसेव इक्ष्म सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चोविसियो ५२ होय । वार ज्ञागा वेना उदयमा, पाच
ज्ञागा एकना उदयमा होय ॥

एए चउवीस गया । वार डुगे पंच इक्ष्मि ॥५३॥

हवे उदयनी सर्व सख्या देखा उदयना विरुद्ध वा जेदे मो
ने ठे वारसे अने पासठ १७६५ ॥ ह्या वा मुझाया जीवो ॥

वारस पण सठिसया । उदयविगप्पे हि मोहिआजीवा
पदना वृदे वा समूहे सोपद उ

आठ हजार चारसे सीत्योतेर परना आकमाकहुं तेने अर्थेठे,
८४७७ । ते जाणवु ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	८	८	८	६	८	४	२	१	९
चौविसी	१	६	११	११	११	९	३	०	०	५२
भागा	२४	१०४	२६४	२६४	२६४	२१	७२	१२	५	१२६५
पदवृद्ध	२४०	१२९६	५११५	१८८८	१५८४	१०८८	२८८	७४	५	८४७७

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविद सएहि विन्नेआ ॥ ५३ ॥

हवे मीथ्या दृष्टयादिक गुणठा

शाने विषे उदय ज्ञागा प्ररुप

वानी अन्तर ज्ञाप्य गाया कहे

ठे आठ चोविसी, चार, चौवि

सी, चार चौविसी, ४, ५, ६, ७,

चार गुणठाणे प्रत्येके ।

आठ चोविसी, होय, आठमे

चार चौविसी होय ॥

अ०८५८ प०३३चउर । ठगाय चउरोआहुति चउवीसा

चार ज्ञांग तथा पाच ज्ञांग अनि
वृत्ति गुणगणे जाणवा च शब्द
थी अनिवृत्ति वादरे चार भांगा
होय ने पाचमो ज्ञांगो सूक्ष्म
संपराय गुणगणे एक उदयने
विषे होय ॥

मीथ्यात्वादिक आठमा गुण
गणा सुधी जाणवी ।

मिठाई अपुर्वता । वारस पाणगंज अनियट्टि ॥५४॥

इवे पद समूह योग्य गति देखा
ने ठे-तेमा उदय पद देखाम
वाने ज्ञाप्य गाथा कहे ठे-मि
थ्यात्वने विषे अरुसठ उदय पद
होय सास्वादने विषे वत्रिश
उदय पद होय ।

अठठी वत्तीसं ।

चुआलित उदय पद वे गुणग
णाने विषे, ठे, सातमे, आठमे
गुणगणे बीस उदय पद ।

चोआल दोसु बीसा ।

जोग, उपयोग, लेस्या ।

जोगो वज्रग लेसा । इए हि मुणीआ हवंति कायद्या ॥

जे जोगादिक ज्या गुणगणाने
विषे होय ।

जे जठ गुणगणे । ते तठ हवंति गुणकारा ५६ ॥

मीश्रने विषे वत्रीश उदय पद
होय अविरतिसम्यक्ते साठ उ
दय पदज होय. देसविरतिने
विषे वावन उदय पद होय ॥
वत्तीसं सठि मेव वावना ॥

मीथ्यात्वादिक अपूर्वजगो उदय
पद सामान्य प्रकारे जाणवां ॥

मिठा माडसु सामंत्रं ५५ ॥

दिकने गुणाकारे गुण्या थका
करवा ॥

ते त्या होय, गुणकार कर्णे ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र गुण

हवे मोहनीना सत्ता स्थानक क
दे ठे-प्रथम गुणठाणे त्रण स
त्ता स्थानक होय वीजे गुणठा
णे एक सत्ता स्थानक होय ।

ठाणे होय पाच सत्ता स्थानक
चोथे, पाचमे, ठे, सातमे गु
णठाणे त्रण सत्ता स्थानक.
आठमे गुणठाणे ॥

तिन्ने गे एगेगं ।

तिग मीसे पच चउमु तिग पुवे ॥

अगियार सत्ता स्थानक नवमे
गुणठाणे ।

दसमे गुणठाणे चार सत्ता स्था
नक, त्रणे सत्ता स्थानक उपशा
न्त जे अगियारमे गुणठाणे ॥

इक्कार बायरंमी ।

सुहुमे चउ तिन्नि उवसते ५९ ॥

इवे नाम कर्मने विपे बंध, उद
य, सत्ता स्थानक, गुणठाणाने
विपे देखाने ठे-प्रथम गुणठाणे
छेनो बंध, नवनो उदय, उनी
सत्ता; वीजे गुणठाणे त्रणनो व
ध, सातनो उदय ।

वेनी सत्ता मीश्र गुणठाणे वे
बन्ध, त्रण उदय स्थानक, वे स
त्ता स्थानक चोथे गुणठाणे त्रण,
वध, आठ उदय चार सत्ता स्थानक

उन्नव छक्क तिग सत्त । डुग

डुग तिगडुग तिअइ चऊ॥

पाचमे गुणठाणे वे वध
स्थानक, ठ उदय स्थानक,
चार सत्ता स्थानक ठे
गुणठाणे वे वध स्थानक, पांच
उदय स्थानक ।

चार सत्ता ६ सातमे गुणठाणे
चार बन्ध स्थानक, वे उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, आठ
मे गुणठाणे पाच बन्ध स्थान
क, एक उदय स्थानक, चार
सत्ता स्थानक ॥

डुगछचऊडुगपणचऊ । चऊडुगचऊपणगएगचऊ ५८ ॥

नवमे गुणठाणे एक वध स्था
नक, एक उदय स्थानक, आठ

आठ सत्ता स्थानक, १० छदमस्त
ते अगियारसु, वारसु, गुणठाणु

सत्ता स्थानक, ए दश मे गुण केवली ते तेरमे, चौदमे गुणठा
ठाणे एक बध स्थानक, एक ए वर्ततो जिन रागहेप कय
उदय स्थानक । अएला ॥

एगेग मठ एगेग । मठ ठऊ मठ केवल्लि जिणाणं ॥

तेरमे गुणठाणे आठ उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, ११
एक उदय स्थानक, चार सत्ता चौदमे गुणठाणे वे उदय स्था
स्थानक, ११ बारमे एक उदय, नक, अने अंस कहेता सत्ता स्था
चार सत्ता. १२ ॥ नक ठ जाणवां. १४ ॥

एग चऊ एग चउ । अठ चउ डुठक मुदयंसा ५ए ॥

इवे मीछ्यात्व गुणठाणे त्रेविस
आदिबंध स्थानकने विपे अनुक्रमे
जागा प्ररूपवाने जाण्य गाथा क
हे ठे-चार जागा त्रेविशना व
न्ध स्थानके, पचिस जागा प
चिसना बन्ध स्थानके, सोल जा नव जागाअठविशना बन्धने
गा ठविसना बन्ध स्थानकने विपे, चालिससेंनेवाणुं भागाठ
विपे । गणत्रिसना बध स्थानक विपे ॥

चउ पण बीसा सोलस । नव चत्ताला सयायवाणउई ॥

सो पदनो अर्थ वेतालिसना आं
वत्रिश आगलाठेतालिससेंजा कमा कह्यो ठे-ए ठ बंध विधि
गा त्रिसना बन्धस्थानकनेविपे । मीछ्यात्व गुणठाणाने विपे कही
वत्ती सुत्तर छायाल । सया मिह्रस्स बधविही ६० ॥

एकतालिस जागा चोविसना उदय स्थानके, अगियार जा
गा पचिसने उदये, वत्रीश भांगा ठविसने उदये, ठसें जागास

ताविज्ञाने उदये, एकत्रिंश ज्ञागा अठाविज्ञाने उदये, अग्नियारसेने नवाणु ज्ञांगा जगणत्रीज्ञाने उदये, सत्तरसेने एकाशी ज्ञांगा उप जे त्रीज्ञाने उदये, जगणत्रोसेने चौद ज्ञागा एकत्रिसने उदय स्थानके, अग्नियारसेने चोसठ ज्ञांगा उपजे मिथ्यात्व गुणगणे (४७३) ज्ञागा होय ॥

एग चत्तिगार वत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउड।
सत्तरिग सिगुत्तिस चउद इगार चऊसठि मिनुदया॥६१॥

हवे सास्वादन गुणगणे अठ
वित्त प्रमुख वध स्थानके त्रण
अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ
ज्ञागा अठवित्तना बंध स्थानक त्रीसना बन्धने विपे वत्रितें
ने विपे चौसठसे ज्ञांगा जग ज्ञागा, ३० ए सास्वादन गुण
ए त्रिसना बंध स्थानकने विपे गणे ज्ञागा जाणवा ॥

अठसया चऊ सठी । वत्तीस सयाइ सासणे जेअप्रा॥
अठवित्त, जगणत्रित्त, त्रीस, सर्व आठे अधिक ठनुसे एटले
ए त्रण बन्ध स्थानकना मली ॥ ए६०८ थया ॥

अठवीसाईसु । सद्याण ठाहिय छत्रऊड ॥ ६२ ॥

हवे सास्वादेने गुणगणे एकवि
स आदि उदय स्थानक सात,
तेना ज्ञांगा प्ररुपवा ज्ञाप्य गा
था--त्रिंश ज्ञागा एकवित्तना
उदय स्थानकमां, वे ज्ञांगा चो व्यासितेंने पाच ज्ञागा, ठवि
वित्तना उदयमां, आठ ज्ञागा सना उदय स्थानकमा नव
पचित्तना उदयमा । जगणत्रिसना उदयमा ॥

वत्तीस छत्रि अठय । वासीय सयाय पचनव उदया ॥

त्रेविसेने वार जागा; त्रिसना वावन अधिक अगियारसैं एटले उदयमा । ११५१ जागा एक त्रिसना उदयमा

वार हिया तेवीसं । वावन्निकारससयाय ॥ ६३ ॥

हवे चार गतिए अनुक्रमे वन्ध,

उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे-

प्रथम वे वन्ध स्थानक, नर्कग

तिए ठ वन्ध स्थानक तीर्यच ग

ति ए आठ वन्ध स्थानक मनु

प्य गतिए चार वन्ध स्थानक

देव गतिए ।

दोठफेठचऊकं ।

हवे उदय कहे ठे- नारकीने वि

पे पाच उदय स्थानक, तीर्यच

गतिने विपे नव उदय स्थानक

मनुप्य गतिने विपे अगियार

उदय स्थानक, देव गतिने विपे

ठ उदय स्थानक ठे ॥

पण नव इकार छऊकं उदया ॥

त्रण सत्ता स्थानक नारकीने वि

पे, पाच सत्ता स्थानक तीर्यचने

विपे अगियार सत्ता स्थानक

मनुप्यने विपे, चार सत्ता स्था

नक देव गतिने विपे ॥

नर्कगति आदि नीश्वे सत्ता स्था
नक अनुक्रमे कहे ठे.-

नेरइया डसु सत्ता ।

तीपंच इकारसचऊकं ॥ ६४ ॥

हवे इन्डिआश्री कहे ठे प्रथम वंध

स्थानक-एकन्डि वेगन्डि, तेरन्डि

चौरिन्डिने विपे, पचेन्डिने विपे,

आवता पदमा अनुक्रमे कहेसे

तेम ।

पाच वन्ध स्थानक एकेन्डिमां

पाच वन्ध स्थानक विलेन्डिमा

आठ वंध स्थानक पचेन्डिने वि

पे, ए वंध स्थानक पद कहुं ने ॥

इग विगळिंदिय सगळे । पण पंचय अठ वंध ठाणाणि

हवे उदय स्थानक तेज अनुक्र

मे कहे ठे पाच उदय स्थानक

हवे सत्ता स्थानक एज त्रणने

कहेले-पाच सत्ता स्थानक एके

एकेन्दिमा, ठ उदयस्थानक वि न्दिने विपे, पाच सत्तास्थानक
 कलेन्दिमा, अगियार उदयस्था विकलेन्दिने विपे. वार सत्ता
 नक पंचेन्दिने विपे, उदयपद स्थानक पचेन्दिने विपे, सत्ता
 त्रणने जोरुयुं ते । स्थानक पद प्रत्ये कह्यु ते ॥

पण ठक्किकारुदया । पण पण वारसय सताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे वध, उदय, सत्ता
 ए प्रकारे कर्म प्रकृतिना स्थानक कर्मना ॥

इय कम्म पयमिठाणाणि । सुतुबंधुदय संत कम्माण ॥

चार प्रकारे करीने जाणवा, ते
 गति आदिक चउद मार्गणा कीया चार-प्रकृति बन्ध ? स्थिति
 स्थानके सत्पद प्ररुपणादिक बन्ध, १ रस बन्ध, २ प्रवेश बध
 आ आठ द्वारेने विपे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्यपारेण नेयाणि ॥६६॥

इवे गति आदिक चउद मार्ग
 शा नामनी गाथा गति, ४ इन्दि योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
 ए काय ६ । ज्ञान, ७ ॥

गइ इडिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणेय ॥

जव्य, अजव्य, सम्यक्त ६ संज्ञी
 संयम, ७ दर्शन, ध्वेइया, ६ असंज्ञी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दसण लेसा । जव समे सनि आहारे ॥ ६७॥

इवे संत पदादि आठ द्वारनाम ज्व्यना प्रमाणनु द्वार, वली
 गाथा छता पदनी प्ररुपणा द्वारे क्षेत्र द्वार, स्पर्शना द्वार ॥

सत पय परूवणया । दव पमाण च खित्त फुसणाय ॥

कालद्वार, अन्तर द्वार, ज्ञावद्वार । अद्वपा बहुत ध्वार, समस्त
 ए द्वार जाणवा ॥

कालं तरंच ज्ञावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥ ६८ ॥

स्वामी पणायी नथी वर्ततुं आं
उदयने विपे ऊदीरणा साथे तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्ताउ नविऊइ विसेसो ॥

मूकीने एकताविस प्रकृतिप्रत्ये। शेष प्रकृति एंती समस्तने ॥

मुत्तुणय इग आलं । सेसाणं सब पयमीण ॥ ६९ ॥

प्रथम उगणचाविस वा एकता

विस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावर्णी कर्मनी नव प्रह
ज्ञानावर्णी पाच, अन्तराय पाच, ति, वेदनी कर्मनी बे प्रकृति
बेनी दश प्रकृति । मीण्यात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअणिक मिच्चत्तं ॥

चार गतिनां आयुखा चार, न
सम्पक्त मोहनी, लोच मोह व प्रकृतिना नाम कर्मनी उच्च
नी वेद त्रय । गोत्र बली ।

सम्मत्त लोच वेअं । आउणि नव नाम उच्चंच ॥ ७० ॥

हवे नाम कर्मनी नव कही ह

ती तेना नाम कहे ठे-मनुष्यनी बादर नाम, पर्याप्त नाम सुज
गति, पंचेन्ड जाति, त्रसपणुं ३। ग नाम, आदे नाम, ७॥

मणुअ गइ जाइ तसा वायर च पऊत शुजग आइऊं ॥

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म, ए । कह्या ते इति प्रकृति ४१ ॥

जस किर्ती तिच्चवरं । नामस्स हवंति नव एअ्रा ॥ ७१ ॥

हवे कीये गुणठाणे कइ प्रकृति
वाघे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

મ, આહારક શરીર, અગો પા નપાર્જે વા વાધે વીજી સર્વ ? ૧૭
ગ, એ ત્રણ પ્રકૃતિ વિના । પ્રકૃતિનું કોણ તે કહે છે ॥

તિન્નયરા ? હારગ વિરહિઆહ । અજેડ સઘ પયમિન ॥

મોહ્યાદૃષ્ટિ ગુણઠાણાનો વેદક નગણીસ પ્રકૃતિ નર્ક ત્રિકા
તે ? હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણા દિક વિના શેપ જે વાકી પ્રકૃ
નો ધણી વિણ । તિ ૧૦૧ વાધે ॥

મિન્નત વેયગો સાસાણોવિ । ડગુણ વીસ મેસાહ ॥ ૭૨ ॥

ઠેતાલિસ પ્રકૃતિ ટાલો વાકો અવિરતિ જે ચોધુ ગુણઠાણું તે
ચ્યુત્તેર પ્રકૃતિ મીશ્ર ગુણઠા ગુણઠાણાને વર્તતો તેંતાલિસ વિ
ળે વાધે ॥ ના વાકી સોત્પોતેર પ્રકૃતિ વાધે

ઠાયાલ સેસ મીસો । અવિરય સમ્મોતિઆલપરિસેસા ॥

ત્રેપન પ્રકૃતિ ટાલીને દેસવિર વિરતિજે ઠે ગુણઠાણે સત્તાવ
તિ ગુણઠાણે સમ્મસઠ પ્રકૃતિ ન પ્રકૃતિ વિના શેપ ત્રેસઠ પ્ર
વાધે । કૃતિ વાધે ॥

તેવન્ન દેશવિરહ । વિરહ સગવન્ન સેસાહ ॥ ૭૩ ॥

વાધે; દેવગતિનુ આયસુવલી.

ફતરજે પ્રમત્ત ગુણઠાણે તે વારે

નગણસાઠ પ્રકૃતિ સાતમા ગુ અઠાવન પ્રકૃતિનો વધ કરે અપ્ર
ણઠાણાનો ધણી । મત્ત ગુણઠાણાનો ધણી ॥

દગુણ સઠિ મપ્પમત્તો । વંધડ દેવાન્નયં ચ હ્ય રાવી ॥

અઠાવન પ્રકૃતિ અપૂર્વ કરણજે

આઠમે ગુણઠાણે । ઠપન વા ઠવિસ પણ વાધે ॥

અઠાવન્નમપુલ્લો । ઠપ્પન્નં વા વિ ઠવીસ ॥ ૭૪ ॥

વાવિસશ્રી માત્રી એક, એક, ૩ વાધે અરામ સુધી નવમા ગુણઠા

णी वा नंगी ।
वावीसाएगूणं ।

णानो घणी ॥

बंधइ अठार संतअनियट्टी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो

हीजे अगियारमे, वारमे, सजो

गी तेरमे गुणगणे बाधे ॥

सत्तर प्रकृति बाधे दसमा गुण
वाणानो घणी ।

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सजोगिति ॥७५॥

उधे वा सामान्य प्रकारे गति

आदिक मार्गणा स्थानकने वि

पे कहुं तेम जाशबु ॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं ।

ए सोउ बंध सामित्तं ।

उहु गइ आइएसुवितहेव ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे
तेथी कहेवो ।

ज्या जेम प्रकृति ठती होय छ

ता पणे ॥

उहाउ साहिजइ । जठ जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

आउखु वली त्रण त्रण गति

मा जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर

नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमा

होय देव आयु, देवगति, मनु

ष्यगति, तीर्थच गतिमा होय.

नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती

र्थचगति, नर्क गतिमा होय ॥

हवे जे गतिमा जे प्रकृति पामे
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम
कर्म, देवतानुं आयु, नारकीनु
आयखु, ।

तिन्नयर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु वोधवं ॥

वाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त

र वन्धनी ।

होय सर्वे पण गतियोने विपे ॥

अवसेसा पयमीउ ।

हवति सद्यासु विगईसु ॥७७॥

હવે ઉપશ્રમ શ્રેણી કહે છે-પ્રથ
મ ચારકપાય, અનન્તાનુબન્ધી
ક્રોધ, માન, માયા લોજ, તે
ચારને ।

દર્શન ત્રિકોને સમ્યક્ત મોહની,
મીઠ્યાત મોહની, મીશ્ર મોહ
ની, એવ સાત વિળ ઉપશમાવે

પદમ કસાય ચન્નક । દંસણતિગ સતગાવિન્નવસતા ॥

અવિરતિ સમ્યક્ત ગુણઠાણાથી યાવત્ નિવૃત્તિ ગુણઠાણું આઠ
માનીને । મું ત્યા સુધી જાણવી ॥

અવિરયસમ્મતાન । જાવનિઅદિ તિનાયવા ॥ ૭૮ ॥

હવે અનિવૃત્તિ વાદર જે નવમે
થી માનીને, સાત પ્રકૃતિથી મા
નીને પચીસ પ્રકૃતિ સુધી ઉપ
શાન્ત પ્રકૃતિ પામીયે એવું દેખા

ને છે-સત્તક ઉપશમ્યે-સાતનપુ
તક વેદ ઉપશમ્યે આઠ, પઠે
સ્ત્રીવેદ ઉપશમ્યે, નવ, પઠે હા
સ્યાદિ છ ઉપશમ્યે પન્નર,

પઠે પુરુષવેદ ઉપશમ્યે સોલ પ્ર
ત્યાખ્યાન, અપ્રત્યાખ્યાન, વેનો
ક્રોધ ઉપશમ્યે, અઢાર, સજ્વલ
ન ક્રોધ ઉપશમ્યે ત્રિગણીસ ॥

સત્તઠનવય પનરસ । સોલસ અઠારસેવ શ્ગુણવીસા ॥

પ્રત્યાખ્યાની, અપ્રત્યાખ્યાની માન

વે ઉપશમ્યે એકવિસ, સજ્વલન
માન ઉપશમ્યે વાવિસ, પ્રત્યા
ખ્યાન અપ્રત્યાખ્યાન, માયા વે

ઉપશમ્યે ચોવિસ, એક, વે, વા
ર પદને વીસ પદ જોડજો ।

સજ્વલન માયાઉપશમ્યે પચી
સ નવમે ગુણઠાણે જાણજો ॥

૧ ગાહિ ૩ ચન્ન વીસા । પાણવીસા વાયરેજાણ ॥ ૭૯ ॥

हवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे संज्वलन लोच
ख्यान लोच वे दसमे उपशम्ये उपशम्ये अठाविस; ए अठा
सत्तावीस । विस मोहनीनी प्रकृति

सत्तावीस सुहुमे । अठावीसंच मोह पयमीउ ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे
गुणठाणे ।

उपशान्त होय एवुं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे ।

उवसताहुंति नायबा ॥ ८०॥

हवे कपकश्रेणी देखामे ठे-प्र
थमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी

चोक क्रो० मा० मा० लो० ख
पावे ।

ए पठे मीध्यात्व मोहनी, मी
श्र मोहनी, सम्यक्त मोहनी ॥

पढम कसाय चउकं ।

इतो मिहृत मीस सम्मतं ॥

चोथे गुणठाणे तथा देसविरति
गुणठाणे ।

ठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
पावे ॥

अप्रविरय सम्मे देसे । पमत अपमत खीयंति ॥ ८१ ॥

धीणंद् वि, ते-नीझ नीझ,
प्रचला प्रचला, धीणंद्; ए व्र
ण आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कहे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पाच, तिर्यंचगति ठ,
तिर्यंच अनुपूर्वि सात, एकेन्द्रि
आठ, वेरन्द् नव, तेरन्द् दश,
चौरिन्द् जाति अगियार, स्था
वर वार, आताप तेर, उद्योत

हवे अनिवृत्ति वादर गुणठाणे

चौद, सूक्ष्म पंदर, साधारण, ए

नवमे पण ।

सोले प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि वायरेवी । यीणगिद्धि तिगनिरयतिरिय नामान्

एअनिवृत्ति गुणठाणानो संख्या तेने योग्य नपर कही ते प्रकृ

तमो ज्ञाग थाकतो होयते वारे ति सोले खेपवे ॥

सखिऊइमे सेसे । तप्पाण गान् खीयंति ॥ ८२ ॥

त्यार पठे कय करे आठ कपाय

जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ पण पठी नपुसक वेद

या क्रोधादि चार, चार मलीने । खपावे, पठे स्त्री वेद खपावे ॥

इतो हणइ कसाय । उगपि पन्ना नपुसगं इत्ती ॥

त्यार पठीना कपायनुं ठक जे बुऊइ कहेता बुऊवे-होखवे ख

हास्यादिक ठ खपावे । पावे वा संज्वलन क्रोधने विपे ॥

तोनो कसाय ठकं । बुऊइ संजलण कोहमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेवे-पु

रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं

क्रमे करी संज्वलन क्रोधे सक्रमे

क्रोध पण बंधादिकधी कय थये संज्वलन माने संक्रमे पठे व

थके ते क्रोध । ली संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं । माणे माणच बुहइ मायाए ।

लोअ सूक्ष्म पण नीश्वे हणे त्या

र पठे हणे स्थिति धातादि ना

अ पमाने ते नाश थये थके को

ण कयाइ थाय ॥

मायंच बुहइ लोह । लोहं सुहुममितो हणइ ॥ ८४ ॥

पठे स्त्रीण कपायना ठेला बे स नीश, प्रचला, ए बे प्रत्ये हणे

मयने विपे । वा कय करे उदमस्त थको ॥

खीण कसाय डु चरिमे । निहं पयलच हणइ ठउ मन्हो
पवे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी
पाच, दशानावर्णी चार मलीने एम उदमस्त थको ठेला स
नव तथा श्रंतराय पांच । मयने विपे हणे ॥

आवरण मतराए । ठउमन्हो चरम समयंमि ॥ ८ए ॥

पवे देव गति सहचारिणी वैक्री
य शरीर, आहारक शरीर, ए
वेना बंधन, संघातन, अंगोपांग,
देव गति, देवानुपूर्वि ए समस्त ठेला वे समयने विपे जव्य
प्रकृति । प्राणी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ । डुचरम समयंमि जविअखीयंति
सविपाक उदय इतर अनुदयी
प्रकृति नामकर्मनी तेना नाम—
संख्या—उदारिक, तेजस, कर्म
ए, ए त्रण शरीर, बन्धनत्रण,
संघातन त्रण, संस्थान ठ, संघ
यण ठ, वर्ण चोक, मनुष्यनी
अनुपूर्वि, पराधात, अगुरु लघु,
उदारिकअंगोपांग, ए जगणत्रि
श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,
श्वासोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु
ज, सुस्वर, डुस्वर, डुर्जग, परा
धात, अनदेय, अजसकीर्ति, नि
र्माण, ए पीस्तालिस । नीचगोत्र प्रकृति पण त्या ते
मार्माण, ए पीस्तालिस । ठेला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा । नीया गोअपि तहेव ॥ ८६ ॥

हवे चौदमे गुणगणे केटली अ
ने केइ प्रकृतिनो उदय होय ते
कहे ठे-अन्यत्रवेदनी एटखे सा
ता असातामानी एक ।

मनुष्यनु आयु, उच्चगोत्र, अने
नवप्रकृति नाम कर्मनी एटली

अन्नपर वेयाणिऊ । मणु आउअ उच्चगोअ नव नामे ॥

वार प्रकृति वेदे वा जोगवे वा
उदय अयोगी केवली जिन ।
वेएइ अजोगि जिणो ।

तेमा उक्कष्टी वेदे तो बार, ज
घन वेदे तो अगियार, तिर्थ
कर नाम कर्म विना ॥

उकोस जहन्न मिकारे ८७

हवे उपरनी गाथामा नाम क
र्मनी नव प्रकृति कही ठे ते जु
दी, जुदी कहे ठे-मनुष्यगति,
पंचेन्दि जाति, त्रसपणु,

बादरपणु वली पर्याप्तपणु, सु
जगपणु, आदेयपणु ॥

मणुअ गइ जाइ तस । वायरंच पकृत सुजग आइऊ
नाम कर्मनी होय नव प्रकृति

जस कीर्त्ति, तिर्थकर नाम, । एज ॥

जसकिर्त्ती तिन्नयरं । नामस्स हवंति नवएआ ॥८८॥

हवे चौदमा गुणगणाने विषे
कह्या जेदधी मतान्तर ठे तेदे
खामे ठे-पूर्वे जे बार प्रकृति क
ही ठे तेमा मनुष्यगति कहीते

साथे मनुष्यनी अनुपूर्वि पण।
तेर प्रकृति जवसिद्धिआ जीवने
ठेला समयने विषे ॥

तच्चाणु पुढि सहिआ । तेरस जव सिद्धि अस्सचरमंमि
उता कर्म उक्कष्टा होय वा ठ
ती तेर प्रकृति उक्कष्टि होय । अने ऊघयन्य बार प्रकृति होय
तीर्थकरनाम कर्मविना ॥

संतंसग मुक्तोसं ।

जहन्नयं बारसहवति ॥ ८९ ॥

जव विपाकी मनुष्यनुं आयु,
क्षेत्रविपाकी मनुष्यानुपूर्वि,
जीव विपाकी सात तेना नाम

मनुष्यगति सद्वारिणी, मनु
ष्यगति पचेन्दि जाति, ।

अस, वादर, पर्याप्त, सुजग, आ
दे, जसकीर्ति, तीर्थकर नाम, ॥

माणुअगड सह गयाउ । जवखित्त विवागजिअविवागाउ

साता, असाता, ए वे, वेदनीमा
नी अन्यत्र वेदनी साता वा अ
साता, उच्च गोत्र, वलो. एटली
प्रकृति तेर ।

चौदमा गुणगणाने बेले स
मये खपावे ॥

वेअणिअन्नयुरुच्च । चरम समयमि खीअंति ॥ ९० ॥

इवे कर्मरहित अये जे फल थ
युं ते देखामे ठे-चौदमेगुणग
णे सर्व कर्म प्रकृति कय करी
पठी निर्दोष समस्तलोकेसी
परे वा मस्तके वा अग्रे ।

रोगरहित उपमारहित जे स्व
ज्ञाव ठे, जेने एवुं मोक्ष सुख ॥

अहसु इअसयल जगसिहर । मरुअ निरुव सहाव सिद्धि सुह

नथी कोइथी वा कोइवारे हण
नार एवो बाध जे जीमाजीरु
नी पीमा तेथी रहित ।

त्रण जे रत्न ज्ञानदर्शन चारि
व ए रत्नमय सार फल प्रत्ये
जोगवे वा अनुभवे ॥

अनिहण मवावाह । तिरयण सारं अणुहवति ॥ ९१ ॥

डुखे वा कष्टे समजाय एवो अ
ने सूक्ष्म बुद्धिना धणी जाणे
परमार्थ सहित ।

रुचिर बहु ज्ञागानी जाल ठे;
ज्या एवा दृष्टिवादनामा वार
अंग मध्येथी ॥

हवे चौदमे गुणग
ने केइ प्रकृतिनो
कहे ठे-अन्यत्रवे
ता असातामानी
अन्नपर वेयाणि

वार प्रकृति वे
नदय अयोगी
वेएइ अजो
हवे उपरनी ग
र्मनी नव प्रकृ
दी, जुदी कहे
पंचेन्दि जाति
माणुअ गइ

जस कीर्ति,
जसकिर्त
हवे चौदमा
कह्या जेद
खाने ठे-पु
ही ठे तेम
तचाणु
गता कर्म
ती तेर प्र...

डुरहि गम निजण परमठ । रुझर बहु जंग दिठिवायाउ
थाकता अर्थ जाणवा । वन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्ना अणु सरियवा । बंधोदय सतकम्माणं ॥ ९५ ॥

अर्थ मारा थोला जण्या माटे

हवे कर्ता पुरुष आपनी लघुता वाध्या होय वा लख्या होय,
कहे ठे-जे ज्या न पुरो होय। वारच्या होय ॥

जोअन्न अपमि पुत्रो । अन्नो अप्पागमेण वधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु

श्रूत ।

पुरो अर्थ करीने आगल कहेजो

तं खमिजण बहु सुया । पूरेऊण परि कहतु ॥ ९३ ॥

हवे ठाकर्मग्रन्थनी समाप्तिनी

संख्या केटली गाथाए ते कहे

ठे-गाथाउ सत्तरीनामा ठाक

र्मग्रन्थमा ।

चन्द्र महत्तर पूर्वाचार्यना म

तने अनुसारे ॥

गाह्गंगं सयरीए ।

चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेलो गाथा

एकेउणी नेंउ गाथा होय एटले

सहित ।

नव्यासी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगूणा होइ नउईउ ॥ ९४ ॥

॥ इतिश्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठाठो समाप्त ॥

